

T.C.
ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

**DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TEKİ BAPLARIN SÖZ YAPIMI
BAKIMINDAN İNCELENMESİ**

Yüksek Lisans Tezi

Mustafa AY

Danışman
Prof. Dr. Serkan ŞEN

SAMSUN
2022

TEZ KABUL VE ONAYI

Mustafa AY tarafından, Prof. Dr. Serkan ŞEN danıŐmanlıđında hazırlanan “DİVĀNU LUGĀTİ’T-TÜRK’TEKİ BAPLARIN SÖZ YAPIMI BAKIMINDAN İNCELENMESİ” başlıklı bu çalışma, jürimiz tarafından 10.5.2022 tarihinde yapılan sınav sonucunda oy birliği ile başarılı bulunarak Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

	Unvanı Adı Soyadı Üniversitesi Ana Bilim/Ana Sanat Dalı	İmza	Sonuç
Başkan	Prof. Dr. Serkan ŞEN Ondokuz Mayıs Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı		☒ Kabul ☐ Ret
Üye	Dr. Öğr. Üyesi Hanife ALKAN ATAMAN Ondokuz Mayıs Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı		☒ Kabul ☐ Ret
Üye	Dr. Öğr. Üyesi Neslihan ÇELİK Samsun Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı		☒ Kabul ☐ Ret

Bu tez, Enstitü Yönetim Kurulunca belirlenen ve yukarıda adları yazılı jüri üyeleri tarafından uygun görülmüŐtür.

ONAY

... / ... / ...

Prof. Dr. Ali BOLAT
Enstitü Müdürü

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK BEYANI

Hazırladığım Yüksek Lisans tezinin bütün aşamalarında bilimsel etiğe ve akademik kurallara riayet ettiğimi, çalışmada doğrudan veya dolaylı olarak kullandığım her alıntıya kaynak gösterdiğimi ve yararlandığım eserlerin Kaynaklar'da gösterilenlerden oluştuğunu, her unsurun enstitü yazım kılavuzuna uygun yazıldığını ve TÜBİTAK Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu Yönetmeliği'nin 3. bölüm 9. maddesinde belirtilen durumlara aykırı davranılmadığını taahhüt ve beyan ederim.

Etik Kurul Gerekli mi ?

Evet (Gerekli ise ekler kısmına ekleyiniz)

Hayır

İmza
09.08.2022
Mustafa AY

TEZ ÇALIŞMASI ÖZGÜNLÜK RAPORU BEYANI

Tez Başlığı: DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TEKİ BAPLARIN SÖZ YAPIMI BAKIMINDAN İNCELENMESİ

Yukarıda başlığı belirtilen tez çalışması için şahsım tarafından 23.06.2022 tarihinde intihal tespit programından alınmış olan özgünlük raporu sonucunda;

Benzerlik oranı : % 5

Tek kaynak oranı : % 1 çıkmıştır.

İmza
09.08.2022
Prof. Dr. Serkan ŞEN

ÖZET

DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TEKİ BAPLARIN SÖZ YAPIMI BAKIMINDAN İNCELENMESİ

Mustafa AY
Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
Yüksek Lisans, Haziran/2022
Danışman: Unvanı Prof. Dr. Serkan ŞEN

Bu çalışmada, Dîvânu Lugâti't-Türk'teki sözcükler, eserin tertibini oluşturan baplar içerisinde söz yapımı bakımından incelenmiştir. Çalışmanın Giriş bölümü ve devamındaki bölümlerde Kâşgarlı Mahmud ve Dîvânu Lugâti't-Türk hakkında bilgi verilmiş, Dîvânu Lugâti't-Türk'ün yapısına değinilmiş ve Dîvânu Lugâti't-Türk'teki yapım ekleri verilmiştir. Söz yapımının incelendiği İnceleme bölümünün ardından bulguların ele alındığı Değerlendirme bölümü, Sonuç ve Dizin yer almaktadır.

Dîvânu Lugâti't-Türk, dönemin şartları, hitap ettiği kitle üzerinde öğreticilik kaygısı gibi nedenlerle Arap sözlükçülük ve gramer kurallarına göre tertip edilmiştir. Bu suretle eser 8 kitaptan oluşturulmuş, her kitap Arapça vezin kalıplarına göre baplara ayrılmıştır. Eklemeli bir dil olan Türkçenin kelimeleri, bükümlü dil olan Arapçanın bu vezin kalıplarına uydurularak bu baplardaki başlıklar altında tasnif edilmiştir. Bu tasnif, Arapça açısından kullanışlı olsa da Türkçenin yapısı üzerinde bazı olumsuzluklara yol açmıştır. Bu çalışmada bu olumsuzlukları tespit etmek adına söz yapımı incelemesi baplar üzerinde yapılmıştır.

Değerlendirme bölümünde, Kâşgarlı'nın tasnifinde Türkçenin yapısı bakımından olumsuzluk teşkil eden durumlara İnceleme bölümünden örnekler verilmiştir. Kâşgarlı'nın Türkçenin dil unsurları için Arapça terimleri tercih etmesinden ve Türkçeyi Arap gramerine göre izaha girişmesinden doğan sorunlara değinilmiştir.

Sonuç bölümünde Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Türkçenin yapısına uygun biçimde nasıl tertip edilebileceğine ilişkin öneride bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Dîvânu Lugâti't-Türk, Kâşgarlı Mahmud, Söz yapımı, Eski Türkçe, Karahanlı Türkçesi

ABSTRACT

EXAMINATION OF THE BOOKS IN DÎVÂNÜ LUGÂTİ'T-TÜRK IN TERMS OF WORD FORMATION

Mustafa AY
Ondokuz Mayıs University
Institute of Graduate Studies
Department of Turkish Language and Literature
Master, June/2022
Supervisor: Prof. Dr. Serkan ŞEN

In this study, the words in Diwanu Lugati't-Türk were examined in terms of the construction of words in the baps that make up the structure of the work. It was given information about Mahmud al-Kashgari and Diwanu Lugati't-Türk in the introductory part of the study and the following sections. In addition that the structure of Diwanu Lugati't-Türk is mentioned and the derivational morphemes in Diwanu Lugati't-Türk are given. After the Review section where the construction of the word is examined, the Evaluation section discussed the findings, Conclusion and Index are included.

Diwanu Lugati't-Türk was organized according to the rules of Arabic lexicography and grammar for reasons such as the conditions of the period, the anxiety of teaching over the audience it addresses. Thus, the work was composed of 8 books, each book was divided into baps according to the patterns of the Arabic meter. The words of Turkish, which is an agglutinative language, have been classified under the titles of these baps by adapting these meter patterns of Arabic, which is an inflected language. Although this classification is useful from the Arabic point of view, it has led to some negatives on the structure of the Turkish language. In this study, in order to identify these negatives, a word formation study was conducted on the baps.

In the evaluation section, examples of situations that are negative in terms of the structure of the Turkish language in the classification of Kashgari are given from the Review section. The problems arising from Kashgari's preference for Arabic terms for the language elements of Turkish and his attempt to explain Turkish according to Arabic grammar are mentioned.

In the conclusion section, a proposal was made on how to organize Diwanu Lugati't-Türk in accordance with the structure of the Turkish language.

Keywords: Dîvânu Lugâti't-Türk, Kâşgarlı Mahmud, Word formation, Old Turkish, Karakhanid Turkish

ÖN SÖZ VE TEŞEKKÜR

Dîvânu Lugâti't-Türk, Türk dili için önemli bir boşluğu doldurmaktadır. Türk dili için onu önemli kılan neden, Türkçenin ilk sözlüğü ve ilk grameri olmasıdır. Bunun yanı sıra folklor, etnografya, coğrafya, tarih, sosyoloji gibi bilimlerin için de önemli unsurlar taşımakta, Türklük bilimi için bu alanlara da veri sunmaktadır. Bu çok yönlü eserin değerini anlayabilmek için belki de "Dîvânu Lugâti't-Türk bugün olmasaydı Türklük bilimi nelerden mahrum kalırdı?" sorusunu sormamız gerekir. Dîvânu Lugâti't-Türk olmasaydı tarihi Türkçenin söz varlığının önemli bir kısmından bugün mahrum kalacaktık. Alp Er Tunga sagusu gibi önemli halk edebiyatı verileri elimize ulaşmamış olacaktı. İlk Türk dünya haritası daha geç dönemlere tarihlendirilecekti. XI. yüzyıl ve öncesine ait daha az sosyo-kültürel verilere sahip olacaktık. Bu sayılanları uzatmak mümkün.

Dîvânu Lugâti't-Türk'ü önemli kılan sebeplerin yanı sıra anlamlı kılan olgulara da değinmek gerekir. En başta, Türklüğün anılması gereken sayısız ulularının arasına Kâşgarlı Mahmud gibi bir şahsiyeti kazandırmıştır. Ali Emirî gibi bir kitap sarrafının eliyle günümüz Türklük bilimine kazandırılmıştır. Devrin önde gelen paşaları, Ziya Gökalp, Muallim Rıfat gibi önde gelen şahsiyetleri tarafından merak ve ilgi görmüştür.

Tüm bu vesilelerle öncelikle bu dil şaheserini bizlere miras bırakan Kâşgarlı Mahmud'u saygıyla yad ediyor, onu dokuz asır sonra bulup Türklük bilimine kazandıran Ali Emirî'yi, üzerine ilk emek veren Kilisli Muallim Rıfat'ı şükranla anıyorum. Tez konusu olarak bana Dîvânu Lugâti't-Türk'ü öneren ve bu kıymetli eserden istifade etmemi sağlayan saygıdeğer hocam Prof. Dr. Serkan ŞEN'e teşekkürü zevkli bir borç bilirim. Tezimi yazma sürecinde varlıklarıyla desteklerini esirgemeyen sevgili arkadaşlarım Melike Engin, Emre Hıncal, Turan Aydan, Taha Karamanoğlu ve Akif Hakkı Özkan'a da ayrıca şükranlarımı sunuyorum.

Mustafa AY

İÇİNDEKİLER

TEZ KABUL VE ONAYI	i
BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK BEYANI	ii
TEZ ÇALIŞMASI ÖZGÜNLÜK RAPORU BEYANI	ii
ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
ÖNSÖZ VE TEŞEKKÜR	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
SİMGELER VE KISALTMALAR	vii
1. GİRİŞ.....	1
1. 1. Konu	1
1. 2. Amaç.....	1
1. 3. Gerekçe.....	2
1. 4. Usül.....	2
1. 5. Kaynak Değerlendirmesi	2
2. KÂŞGARLI MAHMUD.....	4
3. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK.....	6
3.1. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'ÜN YAZILIŞ GEREKÇESİ.....	7
3.2. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'ÜN YAPISI VE YÖNTEMİ.....	10
3.2.1. Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Dış ve İç Yapısı ve İçeriğin Oluşturul-masında Örnek Alınan Gelenek	11
3. 2. 2. Arap Lügatçilik Geleneği ve Dîvânu Lugâti't-Türk	11
3. 2. 3. Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Dış Yapısı.....	12
3. 2. 4. Dîvânu Lugâti't-Türk'ün İç Yapısı.....	13
3. 2. 5. Dîvânu Lugâti't-Türk'ün İçeriğinin Oluşturulmasında Arap Sözlükçülük Gele- neğinin Etkisi	15
3. 2. 6. Kâşgarlı Mahmud'un Dilcilikteki Yetkinliğini İspat Girişimleri	16
3. 3. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TE KULLANILAN TERİMLER	16
3. 4. ESERİN TERTİBİNDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR.....	19
3. 5. KÂŞGARLI MAHMUD'A GÖRE DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TE TÜRKÇENİN YAPIM EKLERİ.....	24
3. 5. 1. Kâşgarlı'ya Göre İsim Yapımı ve Fiilden İsim Türetme Ekleri	24
3. 5. 2. Kâşgarlı'ya Göre Fiil Yapımı ve Fiil Türetme Ekleri	25
3. 5. 3. Dîvânu Lugâti't-Türk'te Sıfat-Fiil Ekleri.....	26
3. 5. 4. Yapım Ekleri Hakkında İlgili Bölüm Sonlarında Verilen Bilgiler	26
3. 5. 5. Yapım Ekleri Hakkında Madde İçlerinde Verilen Bilgiler.....	27
4. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TE YAPIM EKLERİ.....	29
4. 1. İsimden İsim Yapım Ekleri	29
4. 2. İsimden Fiil Yapım Ekleri.....	30
4. 3. Fiilden İsim Yapım Ekleri.....	31
4. 4. Fiilden Fiil Yapım Ekleri	33
5. İNCELEME.....	34
6. DEĞERLENDİRME.....	309
7. SONUÇ	316
DİZİN	334
KAYNAKÇA.....	434
ÖZ GEÇMİŞ	443

KISALTMALAR VE İŞARETLER

DLT	:Dîvânu Lugâti't-Türk
KM	:Kâşgarlı Mahmud
EA	:Ercilasun-Akkoyunlu
İİYE	:İsimden İsim Yapım Eki
İFYE	:İsimden Fiil Yapım Eki
FİYE	:Fiilden İsim Yapım Eki
FFYE	:Fiilden Fiil Yapım Eki
bk.	:bakınız
krş.	:karşılaştırma
[]	:Ses düşmesi olayını gösterir.
()	:1. Yardımcı sesi gösterir. 2. Protez sesi gösterir.
-	:Fiil kökü ve bu köke eklenen eki gösterir.
+	:İsim kökü ve bu köke eklenen eki gösterir.
>	:Bu biçime gider.
<	:Bu biçimden gelir.
~	:Değişken biçim.
*	:1. Belirlenmemiş, varsayıma dayanan biçim. 2. Dîvânu Lugâti't-Türk'te bulunmayan biçim.
?	:Etimolojik tahlilinden emin olunamayan biçim.

1. GİRİŞ

1. 1. Konu

Dîvânu Lugâti't-Türk, her ne kadar Türkçeyi yabancı bir millete öğretmek amacıyla yazılmış olsa da Türk dilinin bilinen ilk sözlüğü olma vasfını taşır. Bu özelliğinin yanında XI. yüzyılda meydana getirilmiş olması bakımından Eski Türkçenin aydınlatılmasında da önemli bir kaynaktır. Ayrıca salt sözlük olmasının dışında Türk folkloru, halk inanışları, gelenekleri, atasözleri gibi Türk kültürüne dair çok önemli bilgiler veren ansiklopedik bir eser mahiyetinde olması onun değerini yücelten özellikleri arasındadır.

“Kâşgarlı Mahmûd, klasik Arap filolojisinin en önemli ismi sayılan el-Halil'in *Kitabu'l-Ayn* adlı eserinde kullandığı metodu değiştirerek eserinde yeni bir metot kullandığını belirtir.” (Gül, 2008: 138). “Ancak, araştırmacıların da belirttiği üzere Mahmûd, her ne kadar el-Halil'den etkilendiğini söylese de daha çok ismini vermediği el-Fârâbî'nin *Dîvânu'l-Edeb fî Beyâni Lugati'l-Arab* adlı eserinden faydalanmıştır.” (Gül, 2008: 139). Kâşgarlı, sözlüğünün yapısını oluştururken kendi yaptığı küçük değişikliklerle birlikte tamamen Arap kaynaklarını örnek almıştır.

Kâşgarlı sözcüklerin kitaplara dağılımını iki temel üzerine kurmuştur. Bu temellerin ilkinin Arap dil bilgisi kuralları çerçevesinde kurulmuş sözcük binaları, ikincisini kafiye olarak belirlemiştir. Sözcüğün binası Arapçadaki f'l (فعل) köküne ve bu kökten türetilmiş fa'l, fu'l, fa'ale, fa'lale vb. kalıplara dayanmaktadır. Kafiye ise başlıklarla önceden belirlenmiş kalıplarının yapısına uyan sözcüklerin b (ب) harfinden başlamak üzere Arap alfabesindeki son harf olan y'ye (ي) kadar alfabetik sırayla sıralanması esasına göre oluşturulmaktadır. Sözcüklerin sahip oldukları iki, üç veya dört harf sayısı ilgili baplardaki yerlerinin belirlenmesinde yararlanan diğer önemli bir ölçüttür.” (Nalbant, 2008: 155)

Bu durum, gerek köken gerekse yapı bakımından Arapçadan oldukça farklı olan Türkçenin yapısı için bazı zorlamalara sebep olmuştur. Bu çalışmada Dîvânu Lugâti't-Türk'teki madde başı Türkçe sözcüklerin baplar içerisinde söz yapımları incelenerek eklemeli yapıdaki Türkçenin bükümlü yapıdaki Arapça dil bilgisi kurallarına göre tertibinde iki dilin dil bilimsel yapı farklılığından ötürü Türkçenin maruz kaldığı zorlama durumlar ortaya konmaya çalışılacaktır.

1. 2. Amaç

Dönemin Arap sözlükçülük yöntemleriyle meydana getirilmiş olan eserde, söz yapımının baplar içinde incelenme amaçları; eserin yapısının daha iyi çözümlenmesini sağlamak, Türkçeden farklı yapıdaki bir dilin sözlük oluşturma yönteminin Türkçeye

uyarlanmasında problemleri tespit etmek, eserdeki söz varlığının söz yapımı sistemini oluşturmaktır.

1. 3. Gerekçe

Dîvânu Lugâti't-Türk'ün yazılışı üzerinden yaklaşık bin yıl geçmiştir. Eserin tekniği, meydana getirildiği dönemi ve hedef kitlesi itibarıyla oldukça kullanışlıdır. Ancak eserin yapısı, günümüzde Türkolojinin ulaştığı imkânlarla yeniden incelenmeye tabi tutulmak mecburiyetindedir. Günümüzde dizini olmaksızın eserden faydalanmak güçtür. Bu zorluk, eserin oluşturulmasında kullanılan yöntemin bugüne hitap etmemesinden kaynaklanmaktadır. Öyle ki eserin bulunduğu ve çevirisinin yapıldığı dönemde de dizinleri oluşturulmuştur. Dolayısıyla bu çalışmada eserin bugüne daha iyi hitap edebilmesini sağlamak amacıyla eserde söz yapımı, baplar özelinde incelenmiş ve eserin yapısal niteliği ön plana çıkarılmaya çalışılmıştır.

1. 4. Usul

Eserde söz yapımı, eserin içeriğini bozmadan, eseri meydana getiren bölümler ve başlıklar dâhilinde sözcüklerin eserdeki diziliş sırası takip edilerek incelenmiştir. Kelimelerin etimolojik tahlili yapılırken önce Dîvânu Lugâti't-Türk'teki biçimi ve anlamı, sonra ekine köküne ayırımı, daha sonra sözcüğe gelen türetme eki ve en son da taban sözcüğün anlamı verilmiştir. Bir sözcük için etimolojik kaynaklardaki farklı tahliller mümkün olduğunca dipnotlarda gösterilmeye çalışılmıştır.

Söz yapımında kullanılan yapım eklerinin tespitinde Eski Türkçe ve çağdaş Türkçenin gramer kitaplarından Karahanlı Türkçesi döneminde kullanılan yapım eklerinin listesi çıkartılmıştır.

Dizin, otomatik dizin oluşturma yöntemiyle oluşturulmuştur. Dizinde, inceleme bölümünde etimolojik tahlile tabi tutulan madde başı sözcüklerin anlamlarıyla birlikte sayfa numaraları gösterilmiştir.

1. 5. Kaynak Değerlendirmesi

Tezde Dîvânu Lugâti't-Türk için kullanılan ana kaynak Ahmet Bican Ercilasun ve Ziyat Akkoyunlu'nun birlikte hazırladıkları son çeviri yayınıdır. Eserdeki sözcüklerin etimolojik tahlilleri incelenirken Marcel Erdal'ın *Old Turkic Word Formation*, Sir Gerard Clauson'un *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-*

Century Turkish, İbrahim Taş'ın *Kutadgu Bilig'de Söz Yapımı*, İpek Bilgen'in *Divânu Lugâti't-Türk'te Söz Yapımı*, Ahmet Bican Ercilasun'un *Kutadgu Bilig Grameri Fiil*, Mehmet Vefa Nalbant'ın *Divânu Lugâti't-Türk Grameri İsim*, Necmettin Hacıeminoğlu'nun *Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller*, Jens Wilkens'in *Handwörterbuch des Altuirischen*, Suat Ünlü'nün *Karahanlı Türkçesi Sözlüğü*, Tuncer Gülensoy ve Hasan Eren'in etimolojik sözlükleri gibi Eski Türkçe ve çağdaş Türkçenin etimolojik kaynakları ve sözlükleri, yine Eski Türkçe ve Türkiye Türkçesinin gramer kitaplarından faydalanılmıştır.

2. KÂŞGARLI MAHMUD

Kâşgarlı Mahmud (bundan sonra KM) hakkında en fazla bilgiye ulaşabildiğimiz kaynak, kendisinden çok az bahsetmiş olduğu hâlde eseri, *Dîvânu Lugâti't-Türk'tür*. *Dîvân'dan* başka bir de türbesinde bulunan 1791 yılında yazılmış *Tezkire-i Hazreti Molla* isimli eserden hakkında bazı bilgilere ulaşılabilmektedir.

Bu kaydın yanı sıra Opal'deki türbeye vakfedilmiş bir Mesnevî nüshasının sayfaları arasında yer alan, Kâşgar Şer'iyye Mahkemesi kadısının mührüyle mühürlü 10 Receb 1252 (21 Ekim 1836) tarihli vakıf senedinden, yöre halkınca öteden beri Hazret-i Mollam Şemseddin adı altında ve bir evliya gibi tanınmakta olan zatın esasında Kâşgarlı Mahmud olduğu anlaşılmış, bir ziyaretgâh sayılan türbede yatanın da o olduğu meydana çıkmıştır. (Akün, 2002: 11)

Bu iki eser ve vakıf kaydının dışında Kâşgarlı'nın hayatı hakkında söylenecekler kişisel yorum ve iddialardan öteye gidememektedir. Yalnız Omeljan Pritsak¹ iddialarını İbnü'l-Esîr'e dayandırmaktadır (Sertkaya, 1999: 131).

Kâşgarlı Mahmud 1008 yılında Kâşgar'a bağlı Opal kasabasında dünyaya gelmiştir. Babası Barsgan emîri Şemsüddevle Arslan İlig unvanlı Muhammed Çağrı Tigin, annesi Kâşgar'ın önde gelen âlimlerinden Hoca Seyfeddin Büzurgvar'ın kızı Bûbî Rabia, büyük dedesi Karahanlı hükümdarı Yusuf Kadir Han'dır (Çakan, 2008; Akün, 2002: 11).

Dedesi Muhammed Buğra Han, tahtı 1057'de oğlu Muhammed Çağrı Tigin'e bırakmak ister. Tahta kendi oğlu İbrahim'in geçmesini isteyen ikinci eşi, tören gecesi bir darbe düzenleyerek bütün hanedan üyelerini öldürtür ve tahta oğlunu geçirir. Kâşgarlı Mahmud bu kargaşa ortamından sağ kurtulmuştur (Pritsak, 1953: 245; Akün, 2002: 10). Doğrusu; Kâşgar'da bu hadiseler cereyân ediyor iken onun Kâşgar'da olup olmadığı da bilinmemektedir. Pritsak onun Kâşgar'da meydana gelen bu olaylardan ötürü mülteci olarak Bağdat'a gittiğini iddia ederken (Pritsak, 1953: 245) M. Ş. Ülkütaşır Kâşgarlı'nın; Selçuklu sultanı Melikşah'ın hanımı, Tabgaç Buğra Karahan Süleyman Arslan Han'ın kızı Terken Hâtun'un maiyyetinde Bağdat'a gittiğini söyler (Ülkütaşır, 1972: 18). Ancak Reşat Genç, İbrahim Kafesoğlu'ndan aktararak bu evlenmenin resmî nikâh yılının 1064 olup bu tarihte Melikşah'ın dokuz yaşında olduğunu belirtir (Genç, 1997: 5). Başka bir görüşe göre ise Kâşgarlı Mahmud, Abbâsi Halifeliği'nin Karahanlı Devleti'nden davet ettiği bir heyetle birlikte Bağdat'a

¹ Omeljan PRITSAK, *Mahmud Kâşgarî Kimdir?*, Türkiyat Mecmuası, 1953, Cilt: 10/0

gelmiştir (Çakan, 2008). Kâşgarlı'nın ne zaman, ne şartlarda ve niçin Bağdat'a gittiği kesin olarak bilinmemektedir.

Kâşgarlı'nın bilinen iki eseri vardır: 1. *Kitâbu Cevâhiri'n-Nahvi fî-Lugâti't-Türki*. 2. *Kitâbu Dîvânu Lugâti't-Türk*. Kâşgarlı, Cevâhiri'n-Nahvi fî-Lugâti't-Türki'den DLT içinde bahseder. Gramer kaidelerini bu kitabında yazdığını DLT'de gramer kurallarına değinmeyişinin gerekçesi olarak ifade eder (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: 9).

Hazırlamış olabileceği başka eserleri bilinmese de Türk dilinin yazıya, bir kitaba bağlanmamış prensip ve kurallarını araştırma ve tesbit yolunda ilk hamle olan *Kitâbü Cevâhiri'n-nahv fî lugâti't-Türk*'ten mahrum kalınmış olsa da Kâşgarlı Mahmud tek eseri *Dîvânü lugâti't-Türk*'ü ile Batı'da yüzyıllar sonra teşekkül edecek Türkoloji'nin Orta Asya'da ilk temelini atan âlim dilci olmuştur (Akün, 2002: 14).

Ne yazık ki bu eseri elimize ulaşmamıştır. Bağdat'a ne zaman ve ne sebeple geldiğinin bilinmezliği gibi DLT'yi nerede yazdığı da belirsizdir. Fakat genel kabul Kâşgar'dan Bağdat'a yolculuğu esnasında Türk illerinde bir bir veri toplayıp eserini Bağdat'ta yazdığıdır (Adahoğlu, 2008: 1; Genç, 1997, 6; Ercilasun, 2019, 314; Akar, 2005, 159). Eserini 1072'de bitirip dört defa temize geçtikten sonra 1074'te Abbâsi halifesi Ebul-Kâsım Abdullah el-Muktedî bi-Emrillah'a sunmuştur.

İddialara göre 1080 veya 1082'de Kâşgar'a dönmüş, kendi adına kurulan Mahmudiye Medresesi'nde ömrünün sonuna kadar hocalık yapmış ve 1105'te 97 yaşında hayata gözlerini kapamıştır. Bedeni, doğup büyüdüğü kasabası Opal'e defnedilmiştir (Çakan, 2008; Sertkaya, 1999).

3. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÛRK

Kâşgarlı Mahmud, Dîvânu Lugâti't-Türk'ün (bundan sonra DLT) yazımına 25 Ocak 1072'de başlamış, dört defa düzenledikten sonra 10 Şubat 1074'te tamamlamış ve dönemin Abbasi halifesi Ebi'l-Kâim Abdullah'a sunmuştur (Akkoyunlu, 2009: 17). Bilinen tek nüshası yazılışından yaklaşık iki yüz yıl sonra 1 Ağustos 1266'da Saveli Muhammed bin ebî Bekr ibn ebi'l-Feth tarafından istinsah edilmiştir (Ülkütaşır 1972: 49). Ülkütaşır; 1363'te Kâşgarlı âlim ibni Muhammed tarafından telif edilen *Tacü's-Saadat ve Unvanü's-Siyadat* adlı eserde ve Ebu Hayyan'ın *Kitabü'l-İdrak li-Lisanü'l-Etrak* (1312) adlı eserinde bazı cümlelerin DLT'den alınmış olduğunu söyleyerek bu müelliflerin DLT'yi gördüklerini iddia eder (1972, 53). DLT'den Kâtip Çelebi de *Keşfü'z-Zünûn*'unda (17. yüzyıl) bahseder. XV. yüzyılda Bedreddin el-Aynî tarafından yazılan dünya tarihi *İkdi'l-Cümân fi-Tarihi ehli'z-Zamân* adlı eserde Oğuzlarla ilgili verilen bilgilerin Dîvân'daki bilgilerle aynı olduğu tespit edilmiştir (Gül, 2008: 140).

Dîvân'ın bulunuşu ile ilgili olarak ise ilim çevrelerinde genellikle Kilisli Muallim Rıfat'ın hatıratında anlattıkları esas alınmıştır. Dîvân'ın son yayımı olan Ercilasun-Akkoyunlu neşrinde de Dîvân'ın bulunuşuyla ilgili olarak Kilisli'nin hatıratına yer verilmiştir. Feyzi Ersoy'un *Dîvânu Lugâti't-Türk Ali Emiri Efendi'yi Nasıl Buldu?*² başlıklı makalesinde ise Dîvân'ın bulunuş hikâyesi, Dîvân'ı bulan kişi Ali Emiri Efendi'nin hatıratından aktarılır ve Kilisli ile Emiri Efendi'nin verdiği bilgiler mukayese edilir. Burada iki hikâyeyi de vermek gerekli görülmemiş fakat Emiri Efendi'nin hatıratında aktardıklarını daha doğru kabul edilmiştir. Özetle DLT'nin elimizdeki nüshası Ersoy'un makalesine göre Ali Emiri tarafından Ocak-Mart 1912 tarihleri arasında satın alınmıştır ve günümüzde İstanbul Millet Kütüphanesi'ndedir (Arapça, nr. 4189).

DLT'yi ilk çeviren ve yayımlayan Kilisli Muallim Rıfat'tır. 1928'de Carl Brockelmann Dîvân'ın Almanca indeksini hazırlamıştır (*Mitteltürkischer Wortschatz nach Maḥmūd al Kāšgarīs Dīvān lugāt at-Turk*. Dîvânü lugâti't-Türk, Bibliotheca Orientalis Hungarica, I, Budapest-Leipzig 1928). Besim Atalay 1939-43 yıllarında 3 cilt metin, 1 cilt dizin, 1 cilt de tıpkıbasım olmak üzere 5 cilt hâlinde DLT'nin çevirisini yapmıştır. Dîvân'ın İngilizce çevirisi 1982-85 yıllarında Robert Dankoff ve James

² Feyzi ERSOY, *DLT Ali Emiri Efendi'yi Nasıl Buldu?*, Dil Araştırmaları, Güz 2018/23

Kelly tarafından yapılmıştır (Mahmūd al-Kāşyarī, *Compendium of The Turkic Dialects* (Dīvānu Luḡāt at-Türk), Part I (1982), Part II (1984), Part III (1985), Harvard University Press).

Eser Özbek Türkçesiyle Özbekistan’da (1960-1963), Uygur Türkçesiyle Çin’de (1981-1984) ve (2002) yıllarında iki kez, İngilizceyle ABD’de (1982-1985), Kazakistan Türkçesiyle Kazakistan’da (1997-1998), Farsçayla İran’da (2004), Rusçayla Kazakistan’da (2005), Azerbaycan Türkçesiyle Azerbaycan’da (2006) yayımlanmıştır. Türkiye’de Fuat Bozkurt, Serap Tuba Yurtsever ile Seçkin Erdi tarafından yapılmış iki ayrı çeviri de bulunmaktadır. Eserin Türkçeye en son çevirisini Ahmet Bican Ercilasun ve Ziyat Akkoyunlu yapmıştır. Bu çeviri Türk Dil Kurumu tarafından 2015 yılında yayımlanmıştır. Kültür Bakanlığı tarafından 1990 ve 2008 yıllarında iki kez renkli tıpkıbasımı yapılmıştır. Bugüne kadar eser üzerinde pek çok bilimsel çalışma gerçekleştirilmiştir. (Akalm, 2017: 24)

“Dankoff ve Kelly, Dīvān’da yer alan çeşitli ikinci el eklemeleri de geniş bir şekilde verirler. Onlara göre 15 farklı el tarafından Dīvān’a eklemeler yapılmış, notlar düşülmüştür.” (Gül, 2008: 141).

3. 1. DÎVĀNU LUGĀTİ’T-TŪRK’ÜN YAZILIŞ GEREKÇESİ

Karahanlı Türkçesi, VI. - XIII. yüzyıllara denk gelen Eski Türkçenin Göktürkçe ve Uygurcadan sonra son halkasını teşkil eder. Türklerin en parlak devri olan XI. yüzyılda her Türk boyunun kendi ağızına dayalı bir konuşma dili varsa da İslam medeniyeti dairesindeki Türk toplulukları arasında ortak yazı dili, arkasında ordu ve devlet olan³ Karahanlı Türkçesidir. Türklerin batıya yaptıkları devamlı göçler X. yüzyıldan itibaren İslam’a geçişle birlikte farklı bir bilinç kazanmıştır. Bozkır tipi yaşam tarzının yanı sıra İslamiyet’in getirdiği kaidelerle hayat görüşünün şekillenmesiyle birlikte Çin ile yapılan mücadeleler, yerini İslam coğrafyasına hâkim olmak ve İslamiyet’in koruyuculuğunu yapmak anlayışına bırakmıştır. XI. ve XII. yüzyıllarda en parlak devrini yaşayan İslam medeniyeti de bilim ve sanatla çağın dünyasını aydınlatmış, Türkler ise bu medeniyeti yükselten, koruyan ve sınırlarını genişleten en önemli Müslüman kitle hâline gelmişlerdir. Kısacası Türkler, içinde buldukları İslam medeniyetinin en parlak devrinde bu medeniyetin öncülüğünü yapan bir güç olmuşlardır.

³ “Bir lehçenin oluşup yazı dili haline gelebilmesi için siyasi, ekonomik, kültürel ve edebî şartların değişmesi yeterli değildir. Bunlar, lehçeleşmenin zeminini hazırlayan dil-dışı etkenlerdir. Lehçenin ana dilden ayrılıp bağımsız bir yazı dili olabilmesi için muhakkak bir siyasi otorite (bey, devlet vb.) tarafından benimsenmesi, desteklenmesi ve en önemlisi de yazışma dili olarak kabul edilmesi gerekir.” Ali Akar, *Lehçe Oluşma Şartları ve Evreleri Bakımından Eski Türkiye Türkçesi*, TÜBAR-XXVIII-/2010-Güz, s. 25

Kâşgar'dan Bağdat'a kadar Türklerin hâkimiyetinde bulunan geniş coğrafyada Türkçenin de egemenliği gerekiyordu. Devrin bilim ve din dili olan Arapça ile edebiyat ve sanat dili olan Farsça karşısında Türkçenin rüşdünü ispat için Kâşgarlı Mahmud, *Dîvânu Lugâti't-Türk* adlı eserini meydana getirmiş ve Bağdat'ta İslam halifesine sunmuştur. Kâşgarlı Mahmud'un Karahanlı Devleti içindeki konumu ve nüfuzu tam olarak bilinmese de ortaya koyduğu eser ve bu eseri meydana getirmek için göstermiş olduğu çaba, onun ne ölçekte vizyon sahibi bir bilim insanı olduğu hakkında çok şey söylemektedir. Her şeyden önce bu çalışma için yapılan inceleme ve araştırmalarda onun amacının salt "Araplara Türkçe öğretmek" olmadığını belirtmek gerekir. Araplara Türkçe öğretmek onun esas gayesinin ancak bir şartıdır. "Kaşgarlı eserini hazırlarken biri idealist, öteki pragmatik olmak üzere iki amaç güdüyordu. Bunlardan birincisi Türk dilini Arapça ile atbaşı beraber göstermekti; ikincisi ise Türklerin İslamiyet'i kabul etmesi ve Müslüman ülkelerde söz sahibi olmaları ile Türkçenin kazandığı önem dolayısıyla Araplara Türkçe öğretmekti." (Canpolat, 2008: 85).

Türk dilinin ilk sözlüğü olan *Dîvânu Lugâti't-Türk*, çeşitli Türk boylarından derlenmiş bir ağızlar sözlüğü karakterini taşımaktadır. Bununla birlikte eser yalnızca bir sözlük olmayıp Türkçenin XI. yüzyıldaki dil özelliklerini belirten, ses ve yapı bilgisine ışık tutan bir gramer kitabı; kişi, boy ve yer adları kaynağı; Türk tarihine, coğrafyasına, mitolojisine, folklor ve halk edebiyatına dair zengin bilgiler ihtiva eden, aynı zamanda döneminin tıbbi ve tedavi usulleri hakkında bilgi veren ansiklopedik bir eser niteliği de taşımaktadır (Kaçalın, 1994: 447).

Onun esas gayesi devrin İslam dünyası içerisinde askerî anlamda yükselen Türklerin bu başarılarını kültürel olarak desteklemek ve Türklerin İslam dünyası içerisindeki öncü rolünü kabul ettirmektir.⁴ "Yabancı dil öğretimi, sadece o dilin gramerinin ve kelime anlamlarının hedef kitleye kazandırılması değildir. Dille birlikte o dilin kültürü de verilmektedir. Dolayısıyla yabancı dil öğrenmiş bir kimse, aynı zamanda o dilin kültürüne de bir bakıma vâkıf olmuş olur." (Onan, 2003: 437). Zeynep Korkmaz da Kâşgarlı'nın eserini yazma amacı için şunları söylüyor: "Bizce Kâşgarlı Mahmud, bu değerli eserini yazarken iki temel amaç gütmüştür. Bunlardan birincisi pratik amaç, ikincisi de Türk dilinin ve Türk dili yoluyla Türk kültürünün Arap dil ve kültürüne karşı değerini savunan, dil ve kültür mücadelesi niteliğindeki asıl amaç yani temel amaçtır." (2008: 484). Bu gaye ile Kâşgarlı, eserini salt bir sözlük olarak kaleme

⁴ Bu konuda bk.: Ceval KAYA, *Dîvânu Lugâti't-Türk Araplara Türkçeyi Öğretmek İçin mi Yazıldı?*, III. Uluslararası Türkoloji Kongresi, 2009

almamış, onu Türklerin gelenek, görenek ve sosyal yaşantılarının tüm canlılığıyla donatmıştır.

Dîvânu Lugâti't-Türk, Türk toplum hayatının her sahasına ait çeşitli bilgileri ihtiva etmektedir. Bu bakımdan eser içinde yer alan âdetler, akrabalık, evlenme atçılık ve binicilik, aygıtlar, bağcılık ve bahçıvanlık, beslenme, mutfak, yemekler, bitki, coğrafya, dil bilgisi (fiil yapısı, fiilden fiil yapma ekleri), Oğuzca sözler, ses taklidi kelimeler, din (itikadlar, şamanizm), tabiat, dokuma ve bezeme, eğlence, milli oyunlar, müzik, şiir ve dans, ev eşyası, giyim kuşam, gök bilimi, hayvan adları, hakan, kadın, savaş (savaş tekniği ve silahlar), spor ve oyunlar (ayak topu, çevgan, yumruk oyunu), tababet, tarım, toplum hayatı, Türk evi, ulaşım ve taşıtlar gibi konular yönünden de incelenip değerlendirilmiştir (Kaçalın, 1994: 448).

Onun bu gayesinin en önemli göstergelerinden biri de eserinde yer verdiği “Türk coğrafyasına odaklı tematik dünya haritasıdır.” (Sarıcaoğlu, 2008: 123).

Hangi amaçla kullanılırsa kullanılsın tüm haritaların ortak bir özelliği vardır: Harita “gerçek olanı” sunmaz, bir gerçeklik oluşturur. Haritaların “gerçeği” sunduğu gibi bir ön kabul vardır. Bu anlayışa göre haritalar bilimsel verilerden yararlanan, matematiksel hesaplamalarla oluşturulmuş, bilimsel olduğu oranda nesnel, var olanı olduğu gibi aktaran, bu sebeplerle de sunduğu görüntü “doğru” olarak kabul edilip üzerine tartışmaya gerek görülmemeyen, ikna edici nesnelere. Haritaya bakan kişi de “Gerçek, çünkü gördüm.” diye düşünür, zira insan gördüğüne inanır. Oysa haritalar gerçekliğin aynası değildir, var olanın olası sunumlarından biridir, gerçekliğin bir tür yorumudur. Haritada neyin sunulduğu ve sunulmadığı, ne amaçla sunulduğu ve bu sunumun ona bakanlar tarafından nasıl alındığı, haritanın hangi toplumsal ve siyasal dönemde ve bağlamda yapıldığı gibi bir dizi soru haritanın söylemini çözümlmek için dikkate alınmalıdır (Adadağ, 2020: 304).

Bu ifadelerden hareketle onun eserine, merkezinde Türk dünyasının yer aldığı bir dünya haritası eklemesinin arka planında yatan niyet anlaşılabilir. Onun, hilafet makamına sunduğu eseriyle İslam dünyasına öğretmeyi amaçladığı Türk dilini bir anahtar, çizdiği haritanın merkezindeki Türk dünyasını ise o anahtarın açacağı kapının kilidi olarak tasavvur etmiş olduğu, daha eserinin girişindeki şu sözlerinden de rahatlıkla anlaşılabilir:

Gördüm ki: Yüce Tanrı, Türk burçlarında doğurdu devlet güneşini; onların ülkeleri etrafında döndürdü göklerin çemberini; ve onlara ad verdi Türk diye; ülkelerin idaresini verdi mülk diye; zamanın hakanları yaptı onları; ellerine verildi günümüzdeki insanların yuları; onları görevlendirdi halk üzre; onları kuvvetlendirdi hak üzre; aziz kıldı onlara yanaşanları ve idareleri altında çalışanları; onlar (Türkler) sayesinde muratlarına erdiler ve ayak takımının şerrinden esen oldular. Akli olan herkes onlara katılmalı ve onların oklarından korunmalı. En iyi yol konuşmaktır onların dillerini; duyurabilmek için onlara ve meylettirebilmek için gönüllerini. Takımından ayrılıp Türklere sığındığı zaman bir düşman, güven verilip ona kurtarıldığı zaman korkularından; başkaları da sığınır onunla beraber, ve üzerinden kalkmış olur tüm zarar (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: 1).

Kâşgarlı'nın, eseriyle ulaşmak istediği gaye hilafet makamını ellerinde bulduran Arap dünyasına Türk kültürünü tanıtmak ve Türk dilini öğretmekle birlikte

içerik yönünden oldukça özgün bir eser meydana getirirse de uyguladığı yöntem tamamen Arap sözlükçülük geleneği çizgisindedir. Eserinde kullandığı yöntemin Türk dili için özgün olmayışı, çağdaş Türkoloji çerçevesinden bakıldığında eserin olumsuz bir özelliği olarak kabul edilebilir. Sözlük tertip edilirken tamamen Arap imla kurallarına uyulmuştur (Kaçalın, 1994: 447). Elbette KM'nin hem köken hem de yapı bakımından Arapçadan çok farklı olan Türkçenin Arap dilbilgisi kuralları çerçevesinde zemine oturmayan yönleriyle karşılaştığında bu yapılar için kendi türettiği metotlar vardır. Ancak bu metotları türetirken de yine Arap dilcilik ve sözlükçülük kaideleri çerçevesi içinde hareket etmiştir. Bu durum, yukarıda da değinildiği gibi köken olarak da yapı olarak da Arapçadan çok farklı bir dil olan Türkçe için bazı zorlamalara neden olmuştur. Ancak eserini hazırlarken kullandığı yöntemi Arap dilcilik geleneğinden alması, onun hedef kitleyle duygusal zekâ temelinde empati kurması gereğinin bir sonucudur. “Kâşgarlı eserinde, hedef kitleyle bu empatiyi kurmaya çalışmıştır. Eserini Arapça yazması, harf sırasını Arapçanın harf sistemine göre vermesi, Türkçedeki ses değişikliklerini Arapçadakilerle karşılaştırıp aralarındaki benzerliğe dikkat çekmesi, hedef kitleyle gerçekleştirmeye çalıştığı olumlu iletişimin bir sonucudur.” (Onan, 2003: 438). Zeynep Korkmaz ise Kâşgarlı'nın uyguladığı bu metodu bir yöntem düzenlemesi olarak ifade eder (2008: 484).

3. 2. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'ÜN YAPISI VE YÖNTEMİ

Eldeki verilere göre Kâşgarlı Mahmud'dan önce Türk dilinin gramerine dair ortaya konmuş bir eser, yapılmış bir çalışma bulunmadığından Kâşgarlı'nın Türkçenin dil kurallarını oluştururken örnek alacağı bir kaynak, tutacağı mevcut bir yol olmadığı söylenebilir.

“Kâşgarlı Mahmûd'un bükümlü bir dil olan Arapça dil bilgisi mantığıyla sondan eklemeli bir dil olan Türkçeyi açıklamaya çalışmasının izahının zor olduğu düşüncesindeyiz. Kâşgarlı Mahmûd'u böyle bir yöntem izlemeye götüren sebep ise o dönemde Türkçenin ses ve biçim bilgisi hakkında bugün bildiklerimizin bilinmemesi gerçeği olmalıdır.” (İşler, 2008: 171).

Kendisinden önce Türkçenin dil bilgisi üzerine hiçbir çalışma yapılmamış olması, eserine yansıyan uzmanlık birikiminden anlaşılacağı üzere Kâşgarlı'nın Türk dilinin dil bilgisi kaidelerini Türkçenin yapısına uygun bir temelde inşa etmesine engel değildi. O, bunu başarıyla yapabilecek birikime ve beceriye sahip bir Türkçe uzmanı olduğunu eseriyle ispat etmiştir.⁵ Onun kendini dil meselesine ne boyutta adadığının

⁵ Bu konuda geniş bilgi için bk.: Ahmet Bican ERCİLASUN, Kâşgarlı Mahmûd: İlk Türk Gramercisi, *Kâşgarlı Mahmûd Kitabı*, 2008

başka bir göstergesi de yine sözlüğünde bahsettiği gramer kitabı *Kitâbu Cevâhiri'n-Nahvi ft-Lugâti't-Türki* adlı eseridir. Diğer taraftan DLT'de, Türkçeyi Araplara öğretim gayretinden ötürü Türkçenin yapısı Arap dilinin yapısına uyarlanarak Arap gramer kaideleriyle açıklanmaya çalışılmıştır. Eklemeli yapıdaki Türkçeyi bükümlü yapıdaki Arapçanın dil bilgisi kurallarıyla açıklamaya çalışmak, yer yer bazı zorlama durumlar ortaya çıkarmıştır.

3. 2. 1. Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Dış ve İç Yapısı ve İçeriğin Oluşturulmasında Örnek Alınan Gelenek

Kâşgarlı, DLT'de Türkçenin eklemeli yapısını Arapçanın bükümlü yapısına uyarlamakla kalmamış, sözlüğünün çerçevesi ve içeriğini de Arap lügatçilik geleneğince kurgulamıştır. Mehmet Vefa Nalbant, *Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Sözlükçülük Geleneği Bakımından Yeri ve Tertibi* adlı makalesinde Kâşgarlı'nın eserini hazırlarken uyguladığı tertibi dış yapı ve iç yapı olmak üzere iki temele oturtmanın mümkün olduğunu söyler (2008: 149). Dış yapı ve iç yapının tertibinin yanı sıra içerik verisinin oluşturulmasında da Kâşgarlı, Arap lügatçilik geleneğini örnek almıştır. Dîvânu Lugâti't-Türk'te dış yapı, iç yapı ve içeriğin özellikleri incelenmeden önce Arap lügatçilik geleneğine biraz değinmek gerekir.

3. 2. 2. Arap Lügatçilik Geleneği ve Dîvânu Lugâti't-Türk

“Kâşgarlı Mahmud, kendisinin de belirttiği gibi, Arap lügatçiliğinin öncülerinden Halil b. Ahmed'in *Kitâbu'l-Ayn* adlı sözlüğü başta olmak üzere Arapça sözlükleri örnek alarak Arap dilinin öğretim esaslarını ve sözlük geleneğinin temel kurgularını başarıyla uygulayarak eserini kaleme almıştır.” (Polat, 2008: 249). Halil b. Ahmed, aruz ilminin kurucusu ve Arap sözlükçülüğünün öncüsü kabul edilir (Eren, 2009a; Topuzoğlu, 1997; Polat, 2008; İşler, 2008). Arap sözlüklerinin hazırlanması ve nahiv çalışmaları, Kur'an'ın doğru anlaşılması ve aktarılması zorunluluğundan ortaya çıkmış ve kutsal kitap söz konusu olduğundan çalışmalar da büyük titizlikle yapılmıştır. “Kur'an ve hadiste geçen ve anlamı sahabeler tarafından bilinmeyen sözcüklerin (*ğarīb*) Hz. Peygamber tarafından açıklanması ve bunları sahabelerin ezberleyip yazmaları veya rivayet etmeleri, Arap dilinde yapılan sözlük çalışmalarının ilk evresini oluşturmuştur.” (İşler, 2008: 163). “İslami dönemde Kuran'ın yazıya geçirilmesi ve hadislerin derlenmesi Arap dil çalışmalarına büyük bir ivme kazandırmıştır. Kuran ve hadislerde garip lafızların açıklanmasını hedef alan çalışmalarla ilk Arap sözlükleri de oluşmaya başlamıştır.” (Polat, 2008: 250).

“Kâşgarlı Mahmud’un eserinin tertibi, Arap filolojisi konusunda köklü bir eğitim aldığı, Arap kültürüne, diline ve edebiyatına dair sağlam bilgilere sahip olduğunu göstermektedir. Eserini kaleme almadan önce kendisinden önce telif edilen bütün Arap temel kaynaklarını özellikle de sözlüklerini incelediği, eserinden anlaşılmaktadır.” (Polat, 2008: 249).

“Alfabetik lügatçiliğin önderi sayılan Halil b. Ahmed, ilk defa kelimeleri, ilk harflerin mahreçlerinin sırasını esas alarak tertip etmiştir. Mahreç tertibi ile ‘ayn (ع) harfi ile başlayıp hemze ile bitirdiği kelimelerde *kalb sistemini* kullanmıştır. Kalb sistemine göre sülâsi kelimelerin 6 mablûbu, rubâ’î kelimenin 24 mablûbu, humâsî kelimenin 120 mablûbu vardır ve çok azı dilde kullanılır.” (Polat, 2008: 252).

“Halil b. Ahmed kelimeleri, sünâî, sülâsi sahih, sülâsi mu’tel, leffif, rubâ’î, humâsî şeklinde yine alfabetik tertip ile düzenlemiştir. Kelimelerin açıklanmasında şevahide önem verilmiş, Arap şiiri ve darb-ı mesellerinden sıkça örnekler sunulmuştur.” (Polat, 2008: 252).

“El-Fârâbî ise *Dîvânu’l-edeb* adlı sözlüğünü kelimelerin son harflerini esas alarak tertip etmiş ve kitâbu’s-sâlim, kitâbu’l-muzâ’af, kitâbu’l-misâl, kitâbu zevâtî’s-selâse, kitâbu zevâtî’l-erba’a ve kitâbu’l-hemze olmak üzere altı bölüme ayırmıştır. Her bölümde önce isimleri sonra da fiilleri ele almıştır. Kelimelerin işleyişinde vezinlerden hareket edilmiştir.” (Polat, 2008: 252).

3. 2. 3. Dîvânu Lugâti’t-Türk’ün Dış Yapısı

Kâşgarlı’nın derlediği sözlük malzemesi sözlüğün içine gelişi güzel değil, yetiştiği çevrede öğrendiği Arap sözlükçülük geleneği ilkelerine göre yerleştirilmiştir. Sözlük modelleri bakımından Kâşgarlı’nın yararlandığı Türkçe bir kaynağın olmadığını bugünkü bilgilerimiz yardımıyla söyleyebilmekteyiz. Sözlüğün yazılış amacını Araplara Türkçe öğretmek olarak belirleyen Kâşgarlı bu amacını gerçekleştirirken Arap sözlük modellerinden ve sözlük tertip ilkelerinden yararlanmıştır (Nalbant, 2008: 149).

Kâşgarlı Mahmud, eserini meydana getirirken büyük ölçüde dış yapının oluşturulmasında Arap sözlüklerinden Halil b. Ahmed’in *Kitâbu’l-‘Ayn* ve eserinde zikretmese de başka bir Arap sözlükçüsü olan el-Fârâbî’nin *Dîvânu’l-Edeb* adlı eserlerini örnek almıştır.

El-Halil’in uyguladığı yöntem sözcüğün bina ve kafiyesine göre sıralandığı birtakım ilkelere dayanıyordu. Bu yöntem bir taraftan fiil temeli üzerine kurulmuş Arapçanın yapısına uyuyorken, kafiye yardımıyla da sözcüğün kitapta daha kolay bulunması amaçlanıyor, diğer taraftan da bina ve kafiyesi aynı olan harf sayıları eşit olan sözcüklerin sözlükte alt alta gelmesi sağlanıyordu.

Kâşgarlı sözlüğün bu tertip şeklini eserinde kullanmakla birlikte, eserini Türkçenin yapısına uyacak hâle getirme konusunda çaba göstermiş ve uyguladığı tertip üzerinde yapısal birtakım eklemeler ve çıkarımlarda bulunmuştur (Nalbant, 2008: 150).

Dîvânu'l-Edeb; 1. Kitâbu's-Salim, 2. Kitâbu'l-Muzaaf, 3. Kitâbu'l-Misal, 4. Kitâbu'z-Zevâtu'z-Selâse, 5. Kitâbu'z-Zevâte'l-Erbaa, 6. Kitâbu'l-Hemze olarak altı bölümde tertip edilmiş, her bölümde önce isimler sonra fiiller verilmiş, sözcükler; fa'l, fu'l, fi'l, fa'al, fa'ul, fa'il gibi Arapça vezin kalıplarına göre gruplanmıştır. Kâşgarlı da Farabi'nin bu bölümlendirmesinde Kur'an'ın uğuru ile uğurlanmak adına Hemze Kitabı'nı birinci sıraya almış, Kitâbu'l-Gunne ve Kitâbu'l-Cem Beyne's-Sakineyn bölümlerini ekleyerek bölüm sayısını altıdan sekize çıkarmış, Arapça vezin kalıplarını Türkçe sözcüklere uyarlayarak eserinde bu yöntemi kullanmıştır (Nalbant, 2008: 150, 151).

“DLT tertibinin bina ve kafiye göre oluşturulmuş 8 kitabından her biri, gramerin iki temel unsuru olan isimler ve fiillere göre şekillenir. Bu bölümlerin her biri ise, “bab” adı verilen alt bölümlere ayrılır. Bablar ise, Arapça sözcük binalarına göre oluşturulmuştur.” (Nalbant, 2008: 151). “Bu bölümlerde bulunan sözcükler önce isim ve fiil olmalarına göre sınıflandırılırken, daha sonra harf sayılarının ikili, üçlü, dördü vb. olmalarına göre sıralanır ve kalıplarına, seslik içeriklerine ve köklerine göre de düzenlenirler.” (Nalbant, 2008: 151).

3. 2. 4. Dîvânu Lugâti't-Türk'ün İç Yapısı

Kâşgarlı'nın, eserini 8 kitap halinde, bu kitapları önce isimler sonra fiiller olacak şekilde baplardan oluşturduğunu söylemiştik. Bu baplar içerisinde Arapça sözcük vezinlerine göre başlıklar oluşturmuştur. Bu başlıklar içerisinde de sözcüklerin sıralanışı kafiye usulüne göre düzenlenmiştir. “Kafiye ise başlıklarla önceden belirlenmiş kalıplarının yapısına uyan sözcüklerin b (ب) harfinden başlamak üzere Arap alfabesindeki son harf olan y'ye (ي) kadar alfabetik sırayla sıralanması esasına göre oluşturulmaktadır. Sözcüklerin sahip oldukları iki, üç veya dört harf sayısı ilgili baplardaki yerlerinin belirlenmesinde yararlanılan diğer önemli bir ölçüttür.” (Nalbant, 2008: 155).

Kâşgarlı'nın kullandığı terminolojiye de değinilecek olursa kullandığı terimleri de yine Arap gramerciliğinden ödünçlediğini söylenebilir. Fakat ödünçlediği bu terimleri Türkçenin ses ve biçim özelliklerine göre anlamlar yükleyerek kullanmıştır. Bu terimler Nalbant'ın makalesindeki (2008: 155-161) düzene göre şu şekildedir:

1. Ses bilgisi ile ilgili terimler:

- a. *İşbā'* (*muşba'a*): kalınlık
- b. *İşmām*: incelik
- c. *İmāle*: kapalı e
- d. *Şalābe ve Rikka*: ötümsüzleşme ve ötümlüleşme
- e. *Ġunne*: nazallık (ng, nç⁶)
- f. *El-Ĥarfū'l-Ĥayşūmī*: geniz harfi (m ve n)
- g. *Ĥaffala ve Şakḳala*: ses düşmesi ve ses türemesi
- h. *Mübādele*: nöbetleşme (r~l, k~ḡ, l~n, n~z)

2. Biçim bilgisi ile ilgili terimler:

- a. *Aşl*: kök, gövde

3. Söyleyişle ilgili olanlar:

- a. *Şihḥa*: doğruluk
- b. *Faşāha*: açıklık
- c. *Zarāfa*: incelik
- ç. *Rikka*: kötü söyleyiş
- d. *Luḡa*: varyant, diyalekt, konuşma, dil, sözlük

4. Anlam olaylarıyla ilgili olanlar:

- a. *Ezdād*: zıtlık
- b. *Kināye, İbāre, İsti'āre, Teşbih, Kıyās*: anlam değişimleri ve genişlemeleri

5. Sözcük türleriyle ilgili olanlar:

- a. *İsm*: isim
- b. *Fi'l*: fiil
- c. *Ĥarf*: edatlar ve ekler

Madde başı fiiller *-mak/-mek* mastarlarıyla “*öpürmek, ötürmek, oturmak*” biçiminde verilmek yerine Arap sözlükçülüğüne uygun olarak, görülen geçmiş zamanın 3. teklik şahsına göre (*-di*) çekimlenerek “*öpürdi, ötürdi, oturdu*” biçiminde verilmiştir.

KM'nin Türkçe dil bilgisi özelliklerini Arap dilciliğine göre açıklama uğraşındaki en büyük zorlamalardan biri de ses, imla ve biçim özelliklerinin hepsi için

⁶ Kâşgarlı, /nç/ çift sesini *çimli gunne* olarak adlandırır.

yalnızca harf terimini kullanmasıdır. Örneğin; -gA eki için “elif (ل) harfi”, -nç eki için “çim (چ) harfi”, üst üste gelen +lA- ve -g (+lAg) ekleri için yalnız “gayın (غ) harfi”, -gAk eki için “kaf (ك) harfi”, -gIl eki için “lam (ل) harfi”, -gU eki için “vav (و) harfi” ifadelerini kullanır. Bu kullanımların yanlışlığını Besim Atalay da çevirisinde dipnotlarda vurgulamıştır (Atalay, 1939: I./13, 14, 15). “Kâşgarlı Mahmud DLT’de ek olgusuna bugün anladığımız anlamda değinmemiştir. Bükümlü bir dil olan Arapçanın biçim yönünden etkisi altında kalan Kâşgarlı Mahmûd, bu etkiyi eserinin tamamına yansıtmuş ve fiilden isim yapan ekler konusunu ele alırken fiillerden türetilen isimlerin 12 harften birinin getirilmesiyle yapıldığını söylemiştir.” (İşler, 2008: 167).

3. 2. 5. Dîvânu Lugâti’t-Türk’ün İçeriğinin Oluşturulmasında Arap Sözlükçülük Geleneğinin Etkisi

KM, yapı olarak Arap sözlükçülüğü ve dilciliğinden oldukça esinlenmesinin yanında içerik olarak da Arap sözlükçülük geleneğini örnek almıştır. Arap dilciliği ve sözlükçülüğü, Kur’an ve hadisleri anlama ve yorumlama kaygısından doğmuştur. Bu sebepten klasik Arap lügatçileri, anlamı açık bir şekilde verebilmek için çöllerdeki en ücra bedevi kabilelerine ulaşp onların dillerinden kelimeler toplamışlar, anlamın izahını kolaylaştırmak için yine Arap kabilelerinden derledikleri atasözü, deyim ve şiirlerle içeriği zenginleştirmişlerdir.

“... ilk alfabetik lügati telif eden Halil b. Ahmed de (öl. 175/791) kelime toplama amacıyla uzun seyahatlere çıkmış Hicaz, Necd ve Tihâme başta olmak üzere ıssız çöllerde araştırmalar yapmışlardır. Bu müelliflerin dil ve edebiyat alanındaki biyografî, ansiklopedik lügatler ve gramere dair eserleri eski Arap kültürünün dilinin ve şiirlerinin intikalini sağlamıştır.” (Polat, 2008: 250). Aynı şekilde Kâşgarlı da sözlüğünün malzemesini toplamak için uzun yıllar Türk boyları arasında gezmiş, onların dillerinden kelimeler, atasözleri, deyimler ve şiir örnekleri derlemiştir.

“Dîvânu Lugâti’t-Türk’te yer alan şiirlerin içerikleri de Arap şiirinin temel içerikleri ile aynıdır. Arap şiirinin temel konusu olan övgü şiiri, bir savaşçıya övgü, Türklere övgü ve Terken Katun için yazılmış övgü şiiri buna örnektir.” (Polat, 2008: 255). “Arapça ansiklopedik edebiyat kitapları ve sözlüklerinde şevahit olarak pek çok darb-ı mesel, atasözü ve hikmetli sözler kullanılmıştır. Bunlar daha sonra Arapça emsal adı verilen kitaplarda toplanarak tek tek ele alınmıştır. Dîvânu Lugâti’t-Türk’te de sav adı verilen Türk kültürünün temel özelliklerini yansıtan pek çok atasözü ve hikmetli sözler şevâhit metoduna uygun olarak ele alınmıştır.” (Polat, 2008: 256).

3. 2. 6. Kâşgarlı Mahmud'un Dilcilikteki Yetkinliğini İspat Girişimleri

İslam dünyasında askerî alanda başarılar elde eden Türklerin kültürel olarak da üstün gelmesi yolunda katkı sağlamak amacıyla Araplara Türkçeyi öğretmek isteyen Kâşgarlı, iyi bir dilci olduğunu ispatlaması gerektiğinin de bilincindeydi. Zira o; “kansız bir kültür alanı savaşının başarılı bir mareşali sayılır”dı (Kurgan, 1972: 63). Arap diliyle Türkçe sözlük hazırlamak için yalnız Türk dilini değil, Arapçayı da iyi düzeyde bildiğini göstererek muhataplarının dikkat ve ilgisini sağlamak zorundaydı. Bu nedenle Türk dilinin inceliklerini bildiği kadar Arap diline vakıf olduğunu da göstermek amacıyla eserini Arap lügatçilik ve dilcilik usulleri çerçevesinde tertip etmiş ve iki dilde de yetkin olduğunu eserinde yeri geldikçe ifade etmiştir:

Bu sebeple ben onların ülkelerini ve bozkırlarını inceledim; Türk, Türkmen, Oğuz, Çiğil, Yağma ve Kırgızların lehçelerini ve kafiyelerini öğrendim. Zaten ben onların dilde en doğruyu bilenlerinden, anlatımda en açık olanlarından akılcıca en yetkinlerinden, soyca en köklülerinden, mızrakta en iyi atıcılarındım. Böylece her boyun dili bende en mükemmel şeklini buldu. Sonra bu kitabı en iyi şekilde düzenleyerek yazdım (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: 2).

Yalnızca iyi olduğunu ispat etmekle kalmamış, Türkçe öğreniminin zorunluluğuna da vurgu yapmıştır: “Kâşgarlı bu konuda onları harekete geçirmenin yolunu bulmuş ve en yetkili yolla motive etmeyi başarmıştır. Kâşgarlı Araplarda Türkçeyi öğrenmeyi ihtiyaç hâline getirmek için Hz. Peygamberin hadislerini kitabının baş kısmına yerleştirmiştir. Hatta hadislerle de kalmayıp aklın Türk dilini öğrenmeyi gerektirdiğini söylemiştir.” (Çelikbaş, 2008: 489).

Buhara imamlarından ve Nişaburlu bir başka imamdan açıkça ve kesin olarak işittim ki: Onlar peygamber efendimize dayandırarak şöyle rivayet ettiler. Peygamberimiz (s.a.) kıyamet gününün şartlarını, âhir zamanın fitnelerini, Oğuz Türklerinin çıkışını anlatırken dedi ki: *Te'allemu lisane't-turki fe-inne lehum mulken tuwalen* (Türk dilini öğreniniz, çünkü onların çok uzun sürecek saltanatları vardır.) [...] Bu hadis doğru ise –sorumluluğu râvilere aittir- Türk dilini öğrenmek vaciptir; eğer doğru değilse, aklın gereği budur (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: 1).

“Araplara Türkçeyi daha kolay öğretebilmek için onların dil yapısından yararlanarak ve Türkçenin söz varlığını, Arap dilinin kalıpları içine yerleştirerek vermesi, üstelik Türkçenin özelliklerini de göz önünde bulundurarak bu kalıpları altıdan sekize çıkarması, ondaki eğiticilik vasfının gelişmişliğine işaret etmektedir.” (Korkmaz, 2008: 484).

3. 3. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TE KULLANILAN TERİMLER

DLT'de Kâşgarlı'nın uyguladığı tasnif sisteminde kitap ve bap başlıklarında geçen Arapça terimlerin anlamları aşağıda verilmiştir. Bu başlık altında verilen

terimler, Ercilasun-Akkoyunlu tercümesindeki “DLT’nin Ayrıntılı Yapı İncelemesi” ve “DLT ile İlgili Terimler Sözlüğü” başlıklı kısımlardan oluşturulmuştur.

Kitap İsimleri:

Hemzeli İsimler: Ünlü ile başlayan isimler.

Hemzeli Fiiller: Ünlü ile başlayan fiiller.

Sâlim İsimler: Aslî harfleri arasında elif, vav, ye bulunmayan ve her harfi farklı olan isimler.

Sâlim Fiiller: Aslî harfleri arasında elif, vav, ye bulunmayan ve her harfi farklı olan fiiller.

Muzâaf İsimler: Son iki ünsüz harfi aynı olan isimler.

Muzâaf Fiiller: Son iki ünsüz harfi aynı olan fiiller.

Misalden İsimler: Başında ye bulunan isimler.

Misalden Fiiller: Başında ye bulunan fiiller.

Üçlerden (Menkus) İsimler: Ortasında illet harfi (elif, vav, ye) bulunan isimler.

Üçlerden (Menkus) Fiiller: Ortasında illet harfi (elif, vav, ye) bulunan fiiller.

Dörtlerden (Nâkis) İsimler: Sonunda elif, vav, ye bulunan isimler.

Dörtlerden (Nâkis) Fiiller: Sonunda elif, vav, ye bulunan fiiller.

Gunneden İsimler: Nazal n’li isimler.

Gunneden Fiiller: Nazal n’li fiiller.

İki Sâkini Birleştiren Kitap: Bir hecede iki ünsüzün yan yana bulunduğu kelimeler.

Baplar ve Kelime Türleriyle İlgili Terimler:

Dörtler: Sonunda elif, vav, ye bulunan kelimeler.

Gunne: Nazallık.

Matvî: İçinde iki illet harfi (elif, vav, ye) bulunan kelimeler.

Mef’ul: -mİş ekiyle yapılan sıfat-fiiller.

Menkus: Ortasında illet harfi (elif, vav, ye) bulunan kelimeler.

Misal: Aslî ilk harfi vav veya ye olan kelimeler.

Muzâaf: İkinci ve üçüncü harfi aynı olan kelimeler.

Sahih: Aslı harfleri arasında illet harfi (elif, vav, ye) bulunmayan kelimeler.

Sâlim: Aslı harflerinde elif, vav, ye, hemze ve aynı cinsten iki harfin bulunmadığı (her harfi farklı olan) kelimeler.

Üçler: Ortasında med ve lîn harfleri (elif, vav, ye) bulunan kelimeler.

Ziyade: Türemiş kelime.

Harflerle İlgili Terimler:

Sâkin: Sükûn'lu harf, kapalı bir hecenin son ünsüzünü gösterir.

Ziyade harf: Türetme ekleri.

Akıcı (Zelâka) harf: lam, rı, nun harfleri. Birlikte geldiği ünsüzle aynı hecede yer aldığı için tek ünsüz kabul edilir.

Asli harf: Ünsüz harf.

'Ayne'l-harf: İkinci kök harf. İkinci ünsüz.

Fâ'e'l-harf: Birinci kök harf.

Hemze: Kelime başındaki ünlü harf.

İllet harfi: Ünlü sesleri karşılayan elif, vav, ye harfleri.

Lâme'l-harf: Üçüncü kök harf.

Bapların Uzunluklarıyla İlgili Terimler:

İkili Bap: İki ünsüz harften oluşan bap.

Üçlü Bap: Üç ünsüz harfen oluşan bap.

Dörtlü Bap: Dört ünsüz harfen oluşan bap.

Beşli Bap: Beş ünsüz harfen oluşan bap.

Altılı Bap: Altı ünsüz harfen oluşan bap.

Yedili Bap: Yedi ünsüz harfen oluşan bap.

3. 4. ESERİN TERTİBİNDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR

Kâşgarlı'nın, eserinin tertibinde Arap diltçiler tarafından bükümlü bir dil olan Arapçanın yapısına uygun olarak oluşturulmuş yapıyı, eklemeli yapıdaki Türkçe için kullanması bazı zorluklar doğurmuştur. Eserde Kâşgarlı'nın da zihninde karışıklıklar bulunduğunu gösteren bazı noktalar mevcuttur. Bu sorunlu noktalardan önemli görülenleri Ercilasun-Akkoyunlu tercümesindeki tespitlerden alıntılarla aktarmak yerinde olacaktır:

3. 4. 1. Hemzeli İsimler Kitabında Sorunlu Yerler

1. “KM'nin *ötünç*, *üçünç*, *erinç* vb. kelimeleri “cim'li gunnedden fu'ul bâbı” başlığı altında vermesi (y. 78 vd.) -nç'yi tek ünsüz gibi kabul etmesinden kaynaklanır. Esasen “cim'li gunne” adlandırması da aynı kabulden dolayıdır. Ancak benzer bazı kelimelerin (*ötünç*, *üçünç*, *inanç*) “iki sâkini birleştiren kitap”a da alınması (y 637) KM'nin zihninde bu konuda bir karışıklık olduğunu gösterir.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: xlvi).

2. “Hemzeli İsimler Kitabı”nın “Dörtlü Baplar”ı sorunludur. Baştaki elif, bazı başlıklarda asli harf kabul edilmiş (fa'ûl, fa'allâ, fa'lûlî, fa'landî, fu'ülîn); bazılarında ise elif ilk asli harften önceki bir harf olarak (ef'âl, ef'âlil) değerlendirilmiştir.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: xlvi).

3. ““Muzâaftan ef'âl bâbı” yukarıda da belirttiğimiz gibi üçlü baplarda bulunan ef'âl'e alınabilirdi. Ef'âlil babının (y. 83) ise beşli baplara alınması doğru olurdu. Nitekim ef'alel bâbı (y. 90) dahi beşlilere alınmıştır. Yahut da *alpagut*, *arkaçak* gibi örneklerin yer aldığı ef'âlil bâbı dörtlü kabul edilecekse *awiçga*, *ılmga* gibi örneklerin bulunduğu fa'allâ bâbı üçlülere alınmalıydı. Nitekim *ermegü*, *oglagu*, *itindi*, *akındı* gibi örnekler üçlülere alınmıştır.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: xlvi).

3. 4. 2. Hemzeli Fiiller Kitabında Sorunlu Yerler

1. “İkili bapta öp-, aç-, uç- vb. ünlü-ünsüz yapısındaki fiiller yer alır (y. 92 vd.). Sonunda t bulunan at-, öt- vb. fiiller ikili bâbın muzâafi olarak verilmiştir (y. 95). Bunun sebebi DLT'de fiillerin, Arap sözlükçülüğünde olduğu gibi bilinen geçmiş zamanın teklik üçüncü şahsında verilmesidir: attı, uttı, ötti... Bu durumda art arda gelen iki t dolayısıyla sonu t'li fiiller muzaaf sayılmıştır.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: xlvi).

2. “Dörtlü bapların menkusunda karışıklık vardır. İlk ünsüzü y olan isimler (y. 68-69) “misal” başlığı altında verilmişken, oyuş-, uyuş-, öyük- vb. fiiller (y. 137-138) menkusta verilmiştir. Ayrıca bu fiillerin üçlü baplara alınması gerekirdi. [...] Dörtlü baplar içinde “üçlü” alt başlığının kullanılmasındaki çelişki ortadadır. Bu bapta ke’f’ten (K) sonraki harf başlıklarının sıralanması da hatalıdır (y. 145 vd.)” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: xlviii).

3. 4. 3. Sâlim İsimler Kitabında Sorunlu Yerler

1. “Fa’lân, fa’âlân gibi bapları üçlüler içine alarak KM’nin yine Arap gramerciliğindeki nun’u asli harflerin dışında kabul etme anlayışını yansıttığını görüyoruz. Fa’anlî bâbındaki *tatındı, saçındı, kırındı* vb. örnekler (y. 225-226) de nun’u dikkate almamanın sonucudur. Sadece *büstüli* kelimesinin yer aldığı fu’lulî bâbı dörtlülerde olmalıydı. Nitekim Aynı bap “zâit harfli” başlığıyla verilen dörtlü baplarda da vardır ve aynı kelime *büsteli* biçimiyle orada da yer alır (y. 247).” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: xlvix).

2. “Dörtlü baplarda bulunan fa’al’al kalıbının aslında beşli baplarda yer alması gerekirdi. Nitekim bu kalıp beşli baplarda da yer almış ve örneklerin çoğu burada verilmiştir. [...] Sonu n’li olan *balıkçın, çugurdan, tawışgan* vb. kelimelerle *çapıtgan, tirilgen* gibi +gAn ekli isimler fa’allan kalıbı altına alınmış (y. 255) ve görüldüğü gibi burada nun asli harf sayılmıştır.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: l).

3. 4. 4. Sâlim Fiiller Kitabında Sorunlu Yerler

1. “Üçlü baplarda sadece ortası harekeli fa’aldî kalıbı vardır ve burada tüpir-, kabar-, tutuş- vb. genellikle türemiş olan CVCVC yapısındaki fiiller yer alır (y. 305 vd.). Kalıbın fa’al yerine fa’aldî olarak verilmesi; yani Türkçedeki geçmiş zaman eki –dî’nin kalıba eklenmesi ilgi çekicidir. Eserin başka yerlerinde de rastlanan bu durumlarda kalıbın –dî parçasını –genellikle- kalıbı belirleyici bir unsur olarak görmemelidir. Nitekim burada da –dî’den önceki üç ünsüz ile bu fiiller üçlü bâba ait olmaktadır.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: l).

3. 4. 5. Muzâaf İsimler Kitabında Sorunlu Yerler

1. “Bu baptaki (dörtlü bap) bazı isimlerde son harften önce, kalıba uygun olarak elif’in yazılmasına karşılık bazılarında yazılmamış olması dikkate değer.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: li).

3. 4. 6. Muzâaf Fiiller Kitabında Sorunlu Yerler

1. “Üçlü baplar fa‘aldî kalıbı altındadır; *çapıt-*, *sapıt-*, *bitit-* vb. fiilleri içine alır (y. 415 vd.). Bu bölümdeki *bitit-*, *kutat-* gibi fiiller gerçek muzâaftırlar; diğerleri geçmiş zaman ekindeki t‘den dolayı muzâaf sayılmışlardır. “Bunun misal olanı” başlığı altında verilen *yat-*, *yut-* gibi fiiller elbette ikililer bâbının misalleri olarak verilmeliydi. KM, bunu sık sık yapar; asıl bapta (burada üçlüler bâbındaki) fiillere geçmeden önce bir başlık açarak bir önceki bâbın benzer fiillerine yer verir. Burada da tekrar “bunun misal olanı” başlığı yazılmış ve altında üçlü bâba ait *yubat-*, *yarat-*, *yolt-* gibi fiiller verilmiştir (y. 422-423).” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: li).

2. “Dörtlü bapların misal olanında *yarpat-*, *yelpit-*, *yüklet-*, gibi y ile başlayan fiiller; menkus olanında *boynat-*, *kaynat-* gibi ortasında y olan fiiller; gunnelisinde *miñdet-*, *tañlat-* gibi fiiller; bunun misal olanı”nda *yañzat-*, *yañşat-*, *yuñlat-* fiilleri vardır (y. 438 vd.). Gunnelilerdeki *ıñrat-* fiili (y. 441) burada değil hemzeli fiiller kitabında olmalıydı.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: li).

3. 4. 7. Misalden İsimler Kitabında Sorunlu Yerler

1. “Beşli bapların fa‘al‘al kalıbında *yıparlıg*, *yularlıg*, *yarukluk* vb. isimler; fa‘al‘ân kalıbında *yaratgan*, *yomitgan*, *yügürgün* vb. isimler; fa‘lele kalıbında *yörgemeç*, *yatgaşuk* vb. isimler bulunur (y. 465 vd.). Fa‘al‘ân kalıbında yer alan *ayıtgan* kelimesi (y. 467) hemzeli isimler kitabında bulunmalıydı. *Yobakulak* ve *yaba kulak* kelimeleri beşli baplarda bir kalıba sokulamamış ve “bunun başka bir türü” başlığı ile verilmiştir (y. 468).” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: lii).

3. 4. 8. Misalden Fiiller Kitabında Sorunlu Yerler

1. “Dörtlü baplar fa‘leldî kalıbı altında toplanmıştır; *yaptur-*, *yaktur-*, *yuñçır-* vb. fiilleri içine alır. Rı harfinin üstünle harekelendiği *yilpire-* fiili bu kalıba uymaz.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: lii).

3. 4. 9. Üçlerin İsimler Kitabında Sorunlu Yerler

1. “Üçler kitabının ikili isimler bâbında sadece *tah tah* gibi yansıma kelimeler veya *mah*, *yah* gibi edatlar verilir. Sonra “harekeleriyle, ortası sükûnlu fa‘l, fu‘l, fi‘l bâbı” başlığı altında *tūp*, *kop*, *tut* gibi ortasında vav, ye bulunan kelimeler sıralanır. Sonunda y bulunan *boy*, *toy* gibi kelimeler “bunun matvîsi” başlığı altında verilir. “Bunun misal olan”ları da y ile başlayan *yur*, *yār*, *yir* vb. isimlerdir (y. 494 vd.). Bu

bâbın kalıbının fa‘l, fu‘l, fi‘l olarak verilmesi, yani ortada bulunan vav, ye’nin sükûnlu gibi kabul edilmesi ikili bâba uygun düşmez. Buna karşılık, ortasında elif olanlar, “val’lılardan birinci ve ikinci harfi harekeli fa‘al bâbı” başlığı ile ayrılmıştır. *Tap, sap, kâp* gibi örneklerin yer aldığı (y. 507 vd.) bu bölümde de başlık ile kelimelerin birbirine uymadığı görülmektedir. Ortada ne “vav’lı kelime” vardır; ne de “fa‘al bâbı”. Ancak başlıklardaki sıkıntılara rağmen ortada vav ve ye olanlarla ortada elif olanların birbirinden ayrıldığı da bir vakıadır.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: liii).

3. 4. 10. Üçlerin Fiiller Kitabında Sorunlu Yerler

1. “İkili bapta *kiç-, tur-, sar-* vb. ortasında elif, vav, ye bulunan fiiller yer alır (y. 524-526). İsimler kitabında ayrılmış olan elif’li kelimelerin burada ayrılmadığı görülür.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: liii).

3. 4. 11. Dörtlerin İsimler Kitabında Sorunlu Yerler

Bu bapta sorunlu bir durum tespit edilmemiştir.

3. 4. 12. Dörtlerin Fiiller Kitabında Sorunlu Yerler

Bu bapta da sorunlu bir durum tespit edilmemiştir.

3. 4. 13. Gunneden İsimler Kitabında Sorunlu Yerler

Bu bapta da sorunlu bir duruma rastlanmamıştır.

3. 4. 14. Gunneden Fiiler Kitabında Sorunlu Yerler

1. ““Dörtlüden muzâaf” başlığıyla verilen *teriñüklen-, köñleklen-* fiilleri altılı baptan sayılmalıdır. Bunların muzâaf kabul edilmeleri, -ikinci kelimedede arada lâm olmasına rağmen- art arda gelen kef’lerden dolayıdır.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: lv).

3. 4. 15. İki Sâkini Birleştiren Kitapta Sorunlu Yerler

1. “Son bölüm cim’li gunnedir. Gunne kitabında *-nç* tek ünsüz kabul edilmişken burada iki ayrı ünsüz gibi düşünülmüştür.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: lvi).

KM’nin uyguladığı sistemin, ayrıntılı yapı incelemesinde görüldüğü gibi aksayan yönleri de vardır. Söz gelişi egri, ortu, arpa gibi kelimeler nerede yer alacaktır? Başında elif olduğu için hemze kitabına mı konulacaktır; yoksa sonunda ünlü (illetli harf) bulunduğu için dörtler kitabına mı alınacaktır? KM’nin tercihi bu gibi durumlarda çoğunlukla hemze kitabından yanadır ve yukarıdaki örnekler hemze kitabına (y. 74 vd.) konulmuştur. Aynı soruyu yalpi, yartu, yinçü, yigde vb. kelimeler için de sorabiliriz. Bu kelimeler baş tarafta illetli harf bulunduğu için

misal kitabına mı girmelidir; yoksa sonlarındaki illetli harflere göre dörtler kitabına mı konulmalıdır? KM bu örnekler için misal kitabını tercih etmiştir (y. 457 vd.). Ancak aynı yapıdaki yasta-, yunçı-, yawrı-, yıpla-, yatla- vb. fiiller misal kitabına değil dörtler kitabına alınmıştır (y. 576 vd.).

Bir de şu kelimelere bakalım: çeçek, çöçek, seçek, siçek. İlk akla gelen, damak ne'si bulundukları için bu kelimelerin gunne kitabında yer alması gerektiğidir. Nitekim seçek, siçek ve benzer yapıdaki birçok kelime gunne kitabındadır (y. 604). Sonlarında iki kef olduğu için muzâaf kitabına da konulabilirlerdi. Nitekim çeçek, çöçek muzâaf isimler kitabına konulmuştur (y. 411). Aynı şekilde terçek de gunne kitabında olması gerekirken muzâaf isimler kitabına alınmıştır (y. 576 vd.)

Sistemin bu özelliği birçok tekrarlara da yol açmıştır. Söz gelişi oñuk-, oñul-fiilleri bir yandan hemze kitabında yer alırken (y. 116) öte yandan gunne kitabına da konulmuştur (y. 616). Fakat Aynı yapıdaki ünül-, gunne kitabında bulunurken hemze kitabında yer almaz. Töñit-, teñit- fiilleri bir yandan, geçmiş zaman ekindeki t dolayısıyla muzâaf kitabına konmuş (y. 427), öte yandan gunne kitabında da yer almıştır (y. 616). Aynı yapıdaki keñüt-, yiñit-, yoñat- ise sadece muzâaf kitabında bulunmaktadır (y. 427). Bunların son ikisi muzâaf fiiller kitabının üçlü baplarının “misal” alt başlığına konulmuştur; pekala başlarındaki y dolayısıyla doğrudan doğruya misal kitabına da alınabilirlerdi. Gunneli fiiller kitabına “misal” alt başlığıyla yerleştirilmeleri de mümkündür.

Tekrarlara -nç ile biten kelimeleri de örnek gösterebiliriz. Bilindiği gibi KM, -nç'yi cim'li gunne olarak adlandırmaktadır. Dolayısıyla -nç'li kelimelerin gunne kitabında yer alması beklenir. Nitekim birinç, körünç, sewinç, sakınç, kılınç gibi kelimeler gunne kitabının cim'li gunne bölümüne alınmıştır (y. 607-608). Ancak elif'le başlayan ötünç, üçünç, erinç, ikinç, inanç gibi kelimeler hemze kitabındadır (y. 78-79). Hemze kitabındaki -nç'li kelimeler, iki sâkini birleştiren kitapta da aynen tekrarlanmıştır (y. 637) (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: lvii).

3. 5. KÂŞGARLI MAHMUD'A GÖRE DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK'TE TÜRKÇENİN YAPIM EKLERİ

Kâşgarlı, dil bilgisi yapılarını da Arap grameri odaklı ele aldığından ek kavramı için harf terimini kullanmıştır. Arapçanın bükümlü yapısından dolayı sözcük türetmeleri Arap dilinde asli harflere türetme harfleri eklenerek yapıldığından, Türkçedeki biçimbirimleri harf kavramıyla ele almak kusurlu bir sonuç doğurmaktadır. Eserinin girişinde Türkçede sözcük türetme yolları ve türetme ekleri hakkında bazı açıklamalar yapmıştır. Verdiği bilgileri isim türetme yöntemleri ve fiil türetme yöntemleri olarak iki başlıkta ele almıştır.

3. 5. 1. Kâşgarlı'ya Göre İsim Yapımı ve Fiilden İsim Türetme Ekleri

İsim yapımıyla ilgili açıklamalar yaptığı bölümde yalnızca fiilden isim türetme eklerini alıp isimden isim türetme eklerine değinmemesi dikkat çeker. “İsimler ikiye ayrılır: Türemiş olanlar, kökler. Fiilden türemiş isimler, on iki harften bir veya birkaçının araya sokulmasıyla elde edilir. Kılıç (*seyf*), ok (*sehm*) ve benzeri kök kelimeler bölünemezler; türemiş kelimeler ise bölünebilirler.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: 5).

“Bu harfler şunlardır: elif (*A*), te (*t*), cim (*ç*), şın (*ş*), gayın (*ğ*), kaf (*k*), gerçek kef (*k*), kaf ile kef arasında çıkarılan yumuşak kef (*g*), lâm (*l*), mim (*m*), nun (*n*), vav (*U*).” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: 5).

Yapmış olduğu bu açıklamalardan sonra zikrettiği harfleri sıralayarak işlevleri ile ilgili bilgiler vermektedir. Bu bilgilere göre onun harf kavramı altında verdiği harflerin karşıladığı ekler şu şekildedir:

Elif (<i>A</i>):	- <i>gA</i> ;	bil-ge, ö-ge
	- <i>A</i> ;	uw-a
	- <i>mA</i> ;	kes-me, ör-me
Te (<i>t</i>):	- <i>t</i> ;	kaç-(u)t, ked-(ü)t
Cim (<i>ç</i>):	- <i>ç</i> ;	sevin-ç
Şın (<i>ş</i>):- <i>ş</i> ;	bil-(i)ş, ur-(u)ş	
Gayın (<i>ğ</i>):	- <i>ğ</i> ;	kırı-g, arı-g
	+ <i>lA-ğ</i> ;	yay+la-g, kış+la-g
	- <i>ğU</i> ;	bıç-gu, ur-gu, kes-gü, ewüs-gü
Kaf (<i>k</i>):	- <i>ğA-k</i> ;	tar-ga-k, or-ga-k
Kef (<i>k</i>):	- <i>k</i> ;	eşü-k

	- <i>ge-k</i> ;	bez-gek
Kef (k):	- <i>g</i> ;	tir-(i)g, öl-(ü)g
Lâm (l):	- <i>gIl</i> ;	bıç-gıl, tar-gıl
Mim (m):	- <i>m</i> ;	yad-(i)m, bıç-(i)m
Nun (n):	- <i>n</i> ;	ak-(i)n, yığ-(i)n
Vav (U):	- <i>ğU</i> ;	sor-gu, tur-gu

“Bazı ek ve sesleri birkaç yerde ihmal etse de Kâşgarlı Mahmûd’un, Karahanlı Türkçesinin belli başlı fiilden isim yapma eklerini burada verdiği görülüyor.” (Ercilasun, 2008: 98).

Görüldüğü gibi, Türkçenin birden fazla sesin bir araya gelmesiyle oluşan biçimbirimlerini Arap gramerciliğindeki harf terimi altında tek bir harfe indirgeyerek ele almak, birden fazla biçimbirimi tek bir harfle açıklamak gibi sorunlara sebep olmuştur. -*gA*, -*A* ve -*mA* ekleri yalnızca elif (*A*) harfi olarak kabul edilmiştir. Aynı şekilde +*lAğ* ve -*ğU* ekleri yalnızca gayın (*ğ*) harfi olarak kabul edilmiştir. Ayrıca +*lAğ* eki fiilden değil, isimden isim yapım ekidir.

Bu kategorilendirmeye göre başka bir problem de -*ğU* ekinin hem gayın (*ğ*) harfi altında hem de vav (*U*) harfi altında kabul edilmesi olarak göze çarpmaktadır.

3. 5. 2. Kâşgarlı’ya Göre Fiil Yapımı ve Fiil Türetme Ekleri

Kâşgarlı, fiil yapımı ile ilgili şu açıklamayı yapar: “Fiiller; ikili, üçlü, dördü, beşli, altılıdır. Ayrıca fiiller şu on harfle artırılır: Elif (*A*), te (*t*), rı (*r*), sin (*s*), şın (*ş*), kaf (*k*), kef (*k*), lâm (*l*), nun (*n*), lâm-elif (*lA*) ve ye (*I*). Bunlardan her biri başka bir anlam katar.” (Ercilasun-Akkoyunlu, 2015: 7).

Elif (A):	+ <i>A</i> -;	tepid+e-, kopuz+a-
Te (t):	- <i>t</i> -;	arı-t-, kuru-t-
Rı (r):	- <i>tUr</i> -;	bar-tur, kel-tür-
Sin (s):	+ <i>sA</i> -;	içi+se-, yeyi+se-
		- <i>m-sI-n</i> -;
		al-(i)m-sı-n-, kül-(ü)m-si-n-
Şın (ş):	- <i>ş</i> -;	ur-(u)ş-, tur-(u)ş-
Kaf (k):	- <i>k</i> -;	aç-(i)k-, yut-(u)k-
		- <i>sXk</i> -;
		ar-sık-, soy-suk-
Kef (k):	- <i>sXk</i> -;	yit-sik-, bil-sik-
Lâm (l):	- <i>l</i> -;	at-(i)l-, tokı-l-

Nun (n): -n-; al-(1)n-, kol-(u)n-
Lâm-elif (lA): +lA-; kuş+la-, kış+la-
Ye (I): -gA+lI [+kal-]; tur-ga+lı kal-, bar-ga+lı kal-

Fiilden isim türeten harflerde olduğu gibi burada da bazı sorunlarla karşılaşmaktadır. Sin (s) harfi altında -sA- ve -msIn- ekleri verilmiş, kaf (k) harfinin içine -k- ve -sXk- ekleri dâhil edilmiştir.

Kâşgarlı'nın on harf içinde verdiği on üç biçimbirimin on biri fiilden fiil türetme ekleri iken lâm-elif (lA) harfi olarak ifade edilen +lA- eki isimden fiil yapım ekidir. Ayrıca ye (I) harfi olarak kabul edilen -gAlI biçimbirimi fiilden isim yapım ekidir ve kal- yardımcı fiiliyle birleşik fiil oluşturarak fiil yapım eki olduğu kabul edilmiştir.

3. 5. 3. Dîvânu Lugâti't-Türk'te Sıfat-Fiil Ekleri

Kâşgarlı'nın eserinin girişinde verdiği sıfat-fiil ekleri şöyledir:

-dAçI: bar-daçI, kel-deçI
-gAn: bar-gan, kel-gen
-(X)gsAk: bar-(1)gsak, kel-(i)gsek
-gUlUk: bar-guluk, kel-gülük
-(X)glI: bar-(1)glı, kel-(i)gli

Sâlim Fiiller Kitabının baş kısımlarında (y. 280-305) dil bilgisi kurallarını açıkladığı bir yerde de şu sıfat-fiil eklerini verir:

-gUçI: bar-guçI, kur-guçI, kap-guçI, suwgar-guçI, odgur-guçI, ag-kuçI, sag-kuçI.
-gçI: yorı-gçI, tarı-gçI (Oğuzların -dAçI yerine kullandığı biçim)
-sAk: tawar-sak, er-sek
-mIş: kaz-mış, kur-mış, bar-mış, kel-miş
-gU: kur-gu, tur-gu
-AsI: kur-ası, tur-ası (Oğuzların -gU yerine kullandığı biçim)

3. 5. 4. Yapım Ekleri Hakkında İlgili Bölüm Sonlarında Verilen Bilgiler

Kâşgarlı'nın yapım ekleriyle ilgili eserinin başında ve Sâlim Fiiller Kitabında aktardığı yapım eklerinin yanında bir de bazı harflerin sonunda açıklamalar yaparken

farklı işlevleriyle birlikte aktardığı yapım ekleri vardır. Bu ekleri şöyle sıralamak mümkündür:

Rı:	+Ar-; kız+ar-, kara+[a]r- -Ur-; kaç-ur-, keç-ür-
Te ve Rı:	-tUr-; bar-tur-, kar-tur-, kur-tur-
Gayın/Kef ve Rı:	-GUr-; tor-gur-, tur-gur-, er[ü]-gür-
Şın:	-(X)ş-; kap-(u)ş-, tep-(i)ş-
Lâm ve Şın:	+lAş-; at+laş-, altun+laş-
Lâm:	-(X)l-; kur-(u)l-, ur-(u)l-, kör-(ü)l-, bar-(i)l-, bit-(i)l-, it-(i)l-, tir-(i)l-, süz-(ü)l-
Nun:	-(X)n-; bar-(i)n-, tat-(i)n-, al-(i)n-, tarı-n-, bit-i-n-, tap(i)n-, sıg-(i)n-
Mim, Sin ve Nun:	-(X)msIn-; tile-msin-, bile-msin-, kül-(ü)msin-
Ze:	-(X)z-; tam-(u)z-, tap-(i)z-
Ğaf/Kef:	-(I)k/k-; bas-(i)k-, us-(i)k- +(I)k/k-; kir+(i)k-, ken+(i)k-
[Lâm ile Nun]:	+lAn-; tarıg-ılan-, kaşuk+ılan-, oguz+ılan-, çigil+ılen-butak+ılan-, yemiş+ılen-, katıg+ılan-, yumur+ılan-
[Lâm ile Gayın]:	+lXg; karın+lıg, saman+lıg, sarıg+lıg, kurug+lug +lAg; tarıg+lug, turug+lug +lXk; ⁷ ulug+luk, kurug+luk, tokak+luk, kabak+luk, toruk+luk

3. 5. 5. Yapım Ekleri Hakkında Madde İçlerinde Verilen Bilgiler

Cim ve Lâm:	+çI; tim+çi +çII; yağmur+çıl, tüpi+çil, ig+çil +daş; tū+daş, karın+daş, emig+daş, yir+daş, ka+daş, köñül+daş
[Kaf/Kef]:	+(X)k/k; çip+(i)k, top+(i)k, kas+(u)k +kI; ata+kı, ana+kı +kIyA; ogul+kıya, kız+kıya, er+kiye, yir+kiye

⁷ Kâşgarlı +lXk ekinden bahsederken arada “bağırlak” ve “sığırçuk” örneklerini de vermiştir. Bu durumu Türkçenin biçimbirimlerini Arapça harf kavramına indirgemenin getirdiği bir kafa karışıklığının göstergesi olarak yorumlayabiliriz.

Nun ve Cim:	+ <i>(X)nç</i> ; üç+(ü)nç, dört+(ü)nç, on+(u)nç, yigirmi+nç
[Gayın ve Kaf]:	- <i>gAk</i> ; sıç-gak
Nun, Dal ve Ye:	- <i>(X)ndI</i> ; köm-(ü)ndi, süz-(ü)ndi - <i>Uk</i> ; sud-uk, sid-ük
Elif:	+ <i>A-</i> ; yaş[ı]n+a-, kul[u]n+a-, yıl[i]n+e- + <i>lA-</i> ; kez+le-, kız+le-
Sin ve Elif:	+ <i>sA-</i> ; et+se-, ew+se-, açığ+sa-, tatığ+sa-, öpü+se-, atı+sa-

4. DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÛRK'TE YAPIM EKLERİ

4. 1. İsimden İsim Yapım Ekleri

1. {+A}: Eski verme-bulunma durumu eki.
2. {+AgU(n)}: Topluluk adları türetir. *oglagu, kağnagun*
3. {+Ak}: Küçültme sevgi bildirir. *başak, yulak*
4. {+An}: Topluluk adları türetir. *eren*
5. {+(X)ç}: Küçültme ifadesi verir. *ataç, anaç*
6. {+çA}: Eşitlik durumu eki. *barça, neçe*
7. {+çAk}: Küçültme ifadesi verir. *karınçak, bagırçak*
8. {+çI}: Meslek adları yapar. *acıçı, umduçı*
9. {+çII/n}: Genellikle renk isimlerine gelir. Düşkünlük bildirir. *yagmurçıl, balıkçın*
10. {+çUk}: Küçültme ifadesi verir. *ogulçuk, yançuk*
11. {+dak}: Organ adlarına gelerek alet adları türetir. *bagırdak, yarındak*
12. {+Dam}: Yalnızca *erdem* ve *birtem* sözcüklerinde.
13. {+dAş}: Birliktelik ifade eder. *kadaş, tūdaş, kirdeş*
14. {+dI}: Zarf türetir. *emdi, ikindi*
15. {+dXıj}: Yalnızca *aydıj* ve *otuj* sözcüklerinde.
16. {+dUk}: Alet adları türetir. *burunduk*
17. {+DXn}: Yer zarfları türetir. *öñdün, taştın*
18. {+dUrUk}: Organ adlarına gelerek alet adları türetir. *sakalduruk, boyunduruk*
19. {+gA}: Küçültme ifadesi verir. *yorınçga, yumurtga*
20. {+gAç}: Bitki-hayvan adları türetir. *kuşgaç, yıgaç*
21. {+gAk}: Küçültme ifadesi verir ve organ adları yapar. *kulak, yanak*
22. {+GAN}: Hayvan-bitki ve alet adları yapar. *arpagan, temürgen*
23. {+gII}: Benzerlik sıfatları türetir. *üçgil, kırgıl*
24. {+gU}: Nitelik sıfatları türetir. *edgü, meñgü*
25. {+gUk}: Küçültme görevinde kuş adları türetir. *çumguk, semürgük*
26. {+gUn}: Benzerlik sıfatları türetir. *kuzgun, yügürgün*
27. {+(X)k}: Küçültme görevinde sözcükler organ adları türetir. *eçik, şöpik*
28. {+kA}: Yönelme durumu eki. *arka*
29. {+kAn}: Unvanlar ve özel adlar türetir. *teñriken, terken*
30. {+kI}: İlişkinlik sıfatları türetir.

31. {+kIyA}: Küçültme adları türetir.⁸
32. {+(I)l}: Renk adları türetir. *kızıl, yaşıl*
33. {+IA}: Zarf türetir. *birle, yanıla*
34. {+IAg}: Yalnızca *tarıglag* ve *turuglag* sözcüklerinde.
35. {+IXg}: Sahip olan anlamında sıfatlar türetir. *atlıg, uwutlug*
36. {+IAk}: Yalnızca *bağırlak* sözcüğünde.
37. {+IXk}: Soyut ve somut adlar ve sıfatlar türetir. *açıklık, ulugluk*
38. {+(A)mUk}: Sıfatlara gelir. *oşamuk, solamuk, kızlamuk, karamuk* sözcüklerinde.
39. {+mAk}: Yalnızca *içmek* ve *kekmek* sözcüklerinde.
40. {+mAn}: Yalnızca *közmen* ve *yasıman* sözcüklerinde.
41. {+n}: Kalıplaşmış araç durumu ekidir. *için, için*
42. {+n}: Organ adları türetir. *alın, karın*
43. {+(X)nç}: Sıra sayıları türetir. *ikiñ, onunç*
44. {+nti}: Sıra sayıları türetir. *ikinti*
45. {+ñ}: Bir şeyle donanmış olma anlamı verir. *otuñ, yeliñ*
46. {+ñgu}: Yalnızca *karañgu* sözcüğünde.
47. {+rA}, {+rU}: Yer zarfları türetir. *asra, taparu*
48. {+sAk}: Sıfatlar türetir. *bağırsak, tugsak*
49. {+sII}: Yalnızca *arsal* sözcüğünde.
50. {+sXk/g}: Nitelik sıfatları türetir. *kañsık, kulsıg*
51. {+sXz}: Yokluk sıfatları türetir. *kutsuz, yolsuz*
52. {+(X)ş}: Küçültme görevinde adlar türetir. *oguş, ülüş*
53. {+t}: Eski çokluk eki. *kanat, tigit*
54. {+tIk}: Yalnızca *koltık, kıltık* sözcüklerinde.
55. {+z}: İkilik eki. *ikkiz, kögüz*
56. {+z}: Benzerlik adları türetir. *mejiz, teñiz*

4. 2. İsimden Fiil Yapım Ekleri

1. {+A-}: Geçişli ve geçişsiz eylemler türetir. *kulna-, ugra-*
2. {+Ad-}: Geçişsiz eylemler türetir. *kutad-, ulgad-*
3. {+(A)r-}: Daha çok renk adlarına gelir. Geçişsiz eylemler türetir. *alar-, belgür-*

⁸ DLT'de bu ekle türetilen madde başı sözcük yoktur. KM bu ekten dil bilgisi hakkında bilgi verdiği sırada bahseder. *ogulkiya, kızkiya, erkiye, yirkiye* örneklerini verir. (DLT 418)

4. **{+DA-}**: Genellikle geçişli eylemler türetir. *alda-, ünde-*
5. **{+GAR-}**: Geçişli eylemler türetir. *suwgar-, uwutgar-*
6. **{+GIR-}**: Yansıma sözcüklere gelerek yapma ifade eder. *saygır-, tazgır-*
7. **{+IU-}**: Geçişli ve (daha çok) geçişsiz eylemler türetir. *agrı-, yaru-*
8. **{+(X)k-}**: Geçişsiz eylemler türetir. *içik-, taşık-*
9. **{+kIr-}**: Geçişsiz eylemler türetir. *bakır-, kekir-*
10. **{+I-}**: Geçişsiz eylemler türetir. *oñul-, tusul-*
11. **{+IA-}**: Geçişli ve geçişsiz eylemler türetir. *awla-, ıgla-*
12. **{+r-}**: Geçişsiz eylemler türetir. *alar-, kadgur-*
13. **{+rA-}**: Yansıma sözcüklere gelerek geçişsiz eylemler türetir. *çıñra-, mañra-*
14. **{+(X)rkA-}**: Bir duygu ve nitelikle dolu olma ifade eder. *esirge-*
15. **{+sA-}**: İstek bildiren eylemler türetir. *ewse-, suwsa-*
16. **{+sI-}**: Benzerlik eylemleri türetir. *kurugst-, yagst-*

4. 3. Fiilden İsim Yapım Ekleri

1. **{-A}**: Eylem zarfı eki. *ara, oza*
2. **{-Ak}**: Soyut ve somut adlar türetir. *kuçak, batrak*
3. **{-(A)r}**: Eylem sıfatı eki. *çawar, tugar*
4. **{-AsI}**: Sıfat-fiil eki.⁹
5. **{-ç}**: Eylem adları türetir. *ınanç, ögünç*
6. **{-çAk}**: Sıfat yapar. *burçak, bürçek*
7. **{-çX}**: Somut isimler ve sıfatlar türetir. *kulnaçı, tutunçu*
8. **{-çUk}**: -gUç ekinden göçüşme yoluyla -çUk biçimi oluşmuştur. *sarmaçuk*
9. **{-dAçI}**: Eylem zarfı eki.¹⁰
10. **{-DX}**: Soyut adlar ve alet adları türetir. *sındu, umdu*
11. **{-dUrUk}**: Yalnızca *tizildürük* ve *közüldürük* sözcüklerinde.
12. **{-(X)g}**: Eylem sonucu bildiren adlar türetir. *açıg, odug*
13. **{-gA}**: Eyleyici ve nesne adları ve soyut adlar türetir. *bilge, tamga*
14. **{-gAç}**: Alet adları türetir. *kısgaç, yasgaç*
15. **{-gAk}**: Eyleyici ve alet adları ve soyut adlar türetir. *bezgek, orgak*
16. **{-GAN}**: Karakter özelliği veya alışkanlık bildirir. *açıtgan, ewürgen*

⁹ DLT’de bu ekle türetilen madde başı sözcük yoktur. KM bu ekten dil bilgisi hakkında bilgi verdiği sırada bahseder. *tawratası, tepretesi* örneklerini verir. (DLT 347)

¹⁰ DLT’de bu ekle türetilen madde başı sözcükler azdır. KM bu ekten dil bilgisi hakkında bilgi verdiği sırada bahseder. *bititdeçi, közetteçi* örneklerini verir. (DLT 332)

17. **{-(X)gçI}**: Eyleyici adları türetir. *korıgçı, tarıgçı*
18. **{-GI}**: Eylem ve eyleyici adları türetir. *sorgu, yomgı*
19. **{-gII}**: Yalnızca *bıçgıl* ve *targıl* sözcüklerinde.
20. **{-GU}**: Somut, soyut adlar, eylem adları, yer ve alet adları türetir. *sorgu, tutuzgu*
21. **{-GXn}**: Sıfatlar türetir. *süzgün, tutgun*
22. **{-gUç}**: Alet adları ve pekiştirme sıfatları türetir. *örgüç, tutguç*
23. **{-gUçI}**: Eyleyici adları türetir.¹¹
24. **{-gUk}**: Soyut ve somut adlar türetir. *çumguk, tapuzguk*
25. **{-gUt}**: Soyut adlar türetir. *çapgut, kızgut*
26. **{-I}**: Eylem zarfı eki. *adı, egri*
27. **{-(X)k}**: Eylem sonucu bildirir. *ıduk, ozuk*
28. **{-(X)I}**: Sıfatlar türetir. *amul, ükil*
29. **{-(X)m}**: Soyut ve somut adlar türetir. *atım, ekim*
30. **{-mA}**: Eylem adı eki. *bıçma, ıdma*
31. **{-mAç}**: Yemek adları türetir (-mA+aş > -mAç). *kagurmaç, tutmaç*
32. **{-mAk}**: Eylem adı eki. *çakmak, udmak*
33. **{-mAn}**: Soyut ve somut isimler türetir. *sökmen, tuman*
34. **{-mIş}**: Eylem sıfatı eki.¹²
35. **{-mUr}**: Yalnızca *yagmur* sözcüğünde.
36. **{-(X)n}**: Eylem sonucu bildirir. *adın, ügün*
37. **{-(X)ñ}**: Somut adlar türetir. *ürün, yabañ*
38. **{-(X)nç}**: Eylem adları türetir. *erinç, umunç*
39. **{-(X)nçIg}**: Yalnızca *yarsınçığ* sözcüğünde.
40. **{-(X)nçU}**: Eyleyici adları türetir. *atınçu, itinçü*
41. **{-(X)ndI}**: Adlar ve sıfatlar türetir. *akındı, kedinti*
42. **{-(X)r}**: Somut adlar türetir. *kısır, yumur*
43. **{-sXg}**: Adlar ve sıfatlar türetir. *togsug*
44. **{-(X)ş}**: Eylem neticesi bildiren adlar türetir. *atış, itiş*
45. **{-(X)t}**: Eylem, yer ve alet adları türetir. *külüt, yanut*

¹¹ DLT'de bu ekle türetilen madde başı sözcük yoktur. KM bu ekten dil bilgisi hakkında bilgi verdiği sırada bahseder. *barguçı, kurguçı* örneklerini verir. (s. 247)

¹² DLT'de bu ekle türetilen madde başı sözcük yoktur. KM bu ekten dil bilgisi hakkında bilgi verdiği sırada bahseder. *kazmış, kurmuş* örneklerini verir. (s. 249)

46. {-U}: Eylem zarfı eki. *saçu, udu*
47. {-wI}: Yalnızca *irwi, telwi* ve *yilwi* sözcüklerinde.
48. {-yUk}: *osayuk, tuyuk, bulgayuk, ögreyük* sözcüklerinde.
49. {-(X)z}: Soyut ve somut adlar türetir. *opuz, semiz*

4. 4. Fiilden Fiil Yapım Ekleri

1. {-A-}: Pekiştirme görevindedir. *öte-, tara-*
2. {-AIA-}: Eylemin kısa aralıklarla tekrarlandığını bildirir. *awala-*
3. {-Ar-}: Ettirgen çatılar türetir. *çıkâr-, kiter-*
4. {-çXr-}: Yalnızca *tamçır-* ve *kikçür-* sözcüklerinde.
5. {-d-}: Pekiştirme görevindedir. Yalnızca *uyat-* sözcüğünde.
6. {-gA-}: Pekiştirme görevindedir. *yalga-, yörge-*
7. {-gAr-}, {-gUr-}: Ettirgen çatılar türetir. *kutgar-, odgur-*
8. {-(X)gsA-}: İstek bildiren eylemler türetir. *keligse-, ögitigse-*
9. {-I/U-}: Pekiştirme görevindedir. *kazı-, tarı-*
10. {-(X)k-}: Pekiştirme görevindedir.
11. {-(X)l-}: Edilgen ve dönüşlü eylemler türetir. *açıl-, öpül-*
12. {-mA-}: Olumsuzluk işlevindedir.
13. {-(X)msIn-}: Yapar gibi görünmek ifadesi verir. *barımsın-, külümsin-*
14. {-(X)n-}: Edilgen ve dönüşlü eylemler türetir. *isin-, ökün-*
15. {-(X)r-}: Geçişli ve geçişsiz eylemler türetir. *adır-, egir-*
16. {-sXk-}: Edilgen eylemler türetir. *alsık-, ursuk-*
17. {-(X)ş-}: İştâş çatılar türetir. *öçeş-, üzüş-*
18. {-(X)t-}: Ettirgen çatılar türetir. *abıt-, udit-*
19. {-DUr-}: Ettirgen çatılar türetir. *astur-, üstür-*
20. {-DXz-}: Ettirgen çatılar türetir. *bildüz-, bulduz-*
21. {-Ur-}: Ettirgen çatılar türetir. *bütür-, kopur-*
22. {-(X)z-}: Ettirgen çatılar türetir. *emüz-, tapuz-*

5. İNCELEME

5.1. Yöntem

İncelemenin ana kaynağı olarak *Dîvânu Lugâti't-Türk*'ün en son yapılan çevirisi olan Ahmet B. Ercilasun ve Ziyat Akkoyunlu'nun (bundan sonra EA) yayını esas alındı.¹³ Çalışmanın mümkün olduğu kadar Ercilasun ve Akkoyunlu tercümesiyle uyumlu olmasına özen gösterildi. Büyük oranda EA'nın yaptıkları tercümede uygulanan yöntemler kabul ve takip edildi. Sözcüklerin okunuşlarında nadiren de olsa Besim Atalay¹⁴'in çevirisi ve diğer çeviri ve sözlüklerdeki okumalar kabul edildi. Sözcüklerin anlamlandırılışında ise EA çevirisinin yanında sözlüklerdeki tanımlardan da faydalanıldı.

Kâşgarlı Mahmud'un 8 kitaba ayırdığı DLT'nin Ercilasun-Akkoyunlu tercümesinde ilk yedi kitabı isimler ve fiiller olarak ayrılarak 15 bölüm altında ele alınmıştır. Bu çalışmada da bahsedilen 15 bölümlere esas alındı. Tezin amacı baplarda söz yapımı incelemesi olduğundan Kâşgarlı'nın eserini tertip ettiği çerçevede inceleme yapılmaya çalışıldı.

Kitapların ilk bapları olan ikili baplardaki sözcükler ve yer yer tek heceli sözcüklerden oluşan üçlü baplardaki sözcükler etimolojik incelemeye tabi tutulmadı. Aynı şekilde şehir isimleri, boy isimleri, kişi adları, yer adları gibi özel adlar ve ağızlara göre farklı telaffuz ve yazılışlara sahip sözcükler de incelemenin dışında tutuldu.

¹³ Ercilasun, A. B. – Akkoyunlu, Z. (2018). *Dîvânu Lugâti't-Türk Giriş-Metin-Çeviri-Notlar-Dizin*. Ankara: TDK Yayınları.

¹⁴ Atalay, B. (çeviren), *Divanü Lûgat-it-Türk Tercümesi*, I: 1939, II: 1940, III: 1941, IV: 1943, Ankara: TDK Yayınları.

5. 2. Yazı Çevrimi

Yazı ve harf çevriminde EA'nın uyguladığı yöntem üzere benimsenen hususlar şunlardır:

1. /k/ ve /g/ seslerinin art ve ön damaklılarının yazımında ayrı transkripsiyon harfleri kullanılmamıştır.
2. Zel için /d̥/, damak n'si için /ŋ/, üç noktalı fe için /w/, hı harfi için /x/, kapalı e için /ɛ/ harfleri kullanılmıştır.
3. Ünlüler üzerine konan uzatma işareti kullanılmıştır.

EA çevirisinde ünsüzden sonra gelip uzunluk belirtmeyen elif, vav, ye harflerini göstermek amacıyla kullanılan nokta (.) bizim çalışmamızda kullanılmamıştır.

Çalışmada kullanılan aktarma harflerinin çevrimi şöyledir:

ā	uzun a
è	kapalı e
ī	uzun ı
ĩ	uzun i
ō	uzun o
õ	uzun ö
ū	uzun u
ũ	uzun ü
đ	sızıcı d
x	sızıcı h
ŋ	geniz n'si
ñ	ön damaksıl n
w	b-f arası çift dudak sızıcısı

1. ÜNLÜ İLE BAŞLAYAN İSİMLER KİTABI			
1.1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
B (P)			
ep ~ ap: pekiştirme			
ap: “hayır, değil” yerine kullanılır			
üp: renk pekiştirir			
op: harman yerindeki kılavuz öküç			
T			
at: at			
et: et			
ot: 1. ot, 2. yem, 3. ilaç, 4. zehir			
ıt: köpek			
C (Ç)			
aç: ünlem			
üç: üç			
uç: bir ağaç			
iç: iç			
R			
er: er, adam			
ır: utanma			
Z			
üz: yağ			
S			
us: us, akıl			
es: avın payı			
us: akbaba			
Ş			
uş: 1. böylece, 2. şimdi			
öş: dal veya boynuzun içi			
ış: is, kurum			
K (kaf)			
ok: ok			
ok: evin orta direği			
ok: kura			
ok: pekiştirme edatı			
ık: hıçkırık			
L			
ol: o			
ol: pekiştirme edatı			
M			
em: ilaç			
am: kadın organı			
üm: şalvar			
im: im, işaret			
N			
ün: ses			
1. 1. 1. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			

erre: sidik			
urra: fitik			
irra: utanma			
1. 1. 2. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanları			
a': ünlem			
ū: uyku			
ova: yanıt ünlemi			
ōka: kefalet			
ū: uyma			
ay: turuncu renkli ipek			
ī ~ ū: inkar sözcüğü			
1. 1. 3. Bunun Nazal N'li Olanları			
eḡ: yanak			
aḡ: yağından ilaç elde edilen bir kuş			
aḡ: yok			
öḡ: ön			
öḡ: renk			
oḡ: kolay			
oḡ: sağ			
1. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
1. 2. A. ORTASI CEZMLİ (SÜKUNLU) FA'L, FU'L, Fİ'L BAPLARI			
1. 2. A. 1. Ortası Cezmli (Sükunlu) fa'l, fu'l, fi'l Bapları			
B (P)			
alp: alp			
T			
art: 1. art, arka, 2. geçit	ar+t	+t: İİYE	krş.: ar+ka (Taş 2015: 84, Bilgen 1989:, Gülensoy 2018:3)
urt: iğne deliği	ur-t	-t: FİYE	ur-: yapmak, örmek krş.: urgan, uruk (Gülensoy 2018: 798)
ört: yangın	ör-t	-t: FİYE	ör-: yükselmek (Erdal 1991: 310)
ast: sokak			
D			
and: yemin, ant			
K (kaf)			
ark: kir, pas	*ar+k	+k: İİYE	ar: kestane rengi
urk: uruk			
ırk: fal, falcılık			
K (kef)			
erk: otorite, bağımsızlık	er-k	-k: FİYE	er-: sahip olmak
örk: yular, ahır	ör-k	-k: FİYE	ör-: örmek (Erdal 1991: 225, Taş 2015: 148, Gülensoy 2018: 544)
irk: dört yaşına girmiş koyun			
ilk: ilk	il+k	+k: İİYE	il: ön taraf, doğru, krş.: ilgerü
1. 2. A. 2. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunanları			
B(P)			
öp: ünlem			
T			
öt: ateş			

ūt: delik			
ōt: safra kesesi, öd			
[Ç]			
ōç: kin			
ūç: uç			
Đ			
ōđ: zaman			
uç: sığır			
R			
or: siyah, kırmızı ve sarı arası renk			
ör: koltuk altı			
ir: yer			
Z			
üz: yağ			
öz: sağır			
ōz: 1.öz, kendi, 2. iç, 3. künh			
ōz: vadi, dere			
ūz: uz, usta			
Ş			
īş: iş, amel			
īş: eş, arkadaş			
G (gayın)			
ūg: çadırın üst kısmındaki kiriş			
K (kaf)			
ok: pay, hisse			
G (kef)			
ōg: akıl, izan			
ik: iğ			
ig: hastalık			
L			
ūl: temel			
ōl: ıslak			
īl: eyalet, bölge, ülke			
īl: avlu			
īl: at için kullanılan bir isim			
īl: barış			
īl: kötü			
M			
um: karnın şişmesi, mide bozulması			
N			
ōn: on			
ūn: ses			
ūn: un			
īn: meyil, iniş			
īn: en			
īn: in			

in: koyun pisliği			
1. 2. A. 3. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanları			
Y			
ōy: oyukluk			
oy: yağız			
1. 2. B. ORTASI HAREKELİ BAPLAR			
1. 2. B. 1. Ortası Harekeli fa'al, fa'ul, fa'il Bapları			
T			
ağut: bk. avut			
orut: kuru	or-(u)t	-t: FİYE	or- biçmek, kesmek (Taş 2015: 174)
öçüt: intikam	öçe-t	-t: FİYE	öçe-: yatışmak (Erdal 1991: 309)
ugut: içki yapılan hamur	ug-(u)t	-t: FİYE	ug-: ? (Bilgen 1989: 77)
ewet: evet	ew-(e)t	-t: FİYE	ew-: acele etmek
uwut: utanma			
okut: davet	okı-t	-t: FİYE	okı-: çağırmaq (Erdal 1991: 309)
igüt: bir tür ilaç			
ögüt: öğüt	ö-g+(ü)t	+t: İİYE	ö-: düşünmek, ög: akıl (Gülensoy 2018: 532)
ögit: öğütme	ögi-t	-t: FİYE	ögi-: öğütme işi (Erdal 1991: 309, Bilgen 1989: 76, Ünlü 2012: 1088)
iget: kadın hizmetçi	*ige-t	-t: FİYE	ige-: sürtmek, yürütmek, uğratmak
igüt: yalan			
ölüt: ölümcül savaş	öl-(ü)t	-t: İİYE	öl-: ölmek (Erdal 1991: 310, Taş 2015: 174, Bilgen 1989: 76)
Ç			
ataç: baba gibi olan	ata+ç	+ç: İİYE	ata: baba (Erdal 1991: 44)
itiç: ceviz oyunundaki çukur	it-(i)ç	-ç: FİYE	it-: it (EA dipnot ₂₅ 2018: 25)
eşiç: tencere	eş-(i)ç	-ç: FİYE	eş-: kaynamak
ekeç: kız kardeş gibi olan	eke+ç	+ç: İİYE	eke: abla (Erdal 1991: 44)
amaç: hedef			
oluç: oğulcuk	o[gu]l+(u)ç	+ç: İİYE	ogul: evlat, oğul (Erdal 1991: 44, EA dipnot ₇₈ 2018: 25)
anaç: anne gibi olan	ana+ç	+ç: İİYE	ana: anne (Erdal 1991: 44)
enüç: katarakt	en-(ü)ç	-ç: FİYE	en-: inmek (Bilgen 1989: 36)
R			
agir: ağır	ag-(ı)r	-r: FİYE	ag-: yükselmek
ugur: vakit, zaman	ug+(u)r	+r: İİYE	ug: uygun zaman, fırsat (Taş 2015: 70)
ügür: sürü			
Z			
opuz: yerin sert kısmı	op-(u)z	-z: FİYE	op-: pürüzlendirmek (Clauson 1972: 16b, Bilgen 1989: 80)
uçuz: ucuz, değersiz	uç-(u)z	-z: FİYE	uç-: uçmak (Erdal 1991: 324)
uçuz: uyuz	uç-(u)z	-z: FİYE	uç-: ardından gitmek, uymak (Gülensoy 2018: 806)
eğiz: yüksek	edi-z	-z: FİYE	*edi-: değer vermek? krş.: edik-
agız: ağız	ag-(ı)z	-z: FİYE	ag-: yükselmek (Erdal: 1991: 326)
ögüz: ırmak			
öküz: öküz			
S			

öles: baygın, sarhoş	öl-(e)z	-z: FİYE	öl-: ölmek (Güner 2011: 1262)
Ş			
öpüş:öpme	öp-(ü)ş	-ş: FİYE	öp-: öpmek (Erdal 1991: 272)
atış: atma	at-(ı)ş	-ş: FİYE	at-: atmak
itiş: itme	it-(i)ş	-ş: FİYE	it-: itmek (Erdal 1991: 271)
öçeş: tehlikeye atılma	öçe-ş	-ş:FİYE	öçe-:intikam almak (Erdal 1991: 265, Bilgen 1989: 74, Ünlü 2012: 730)
adaş: arkadaş	a[t]+daş	+daş: İİYE	at: isim (Erdal 1991: 119, Gülensoy 2018: 8)
idiş: kap kacak, kadeh			
arış: dokumacılıkta çözgü	ar-(ı)ş	-ş: FİYE	ar-: dokumak (Bilgen 1989: 75, Gülensoy 2018: 33)
uruş: dövüş, savaş	ur-(u)ş	-ş: FİYE	ur-: vurmak (Erdal 1991: 270, Clauson 1972: 239a, Taş 2015: 172, Bilgen 1989: 75)
agış: yükselme	ag-(ı)ş	-ş: FİYE	ag-: yükselmek (Erdal 1991: 269, Clauson 1972: 96a, Taş 2015: 170, Bilgen 1989: 74)
oguş: aşiret	ug+(u)ş	+ş: İİYE	ug: soy, aile, köken, akraba
uwuş: kırıntı	uw-(u)ş	-ş: FİYE	uw-: ufalamak (Erdal 1991: 268, Clauson 1972: 15b, Bilgen 1989: 75)
ukuş: akıl, anlayış	uk-(u)ş	-ş: FİYE	uk-: anlamak (Erdal 1991: 271, Clauson 1972: 966a, Taş 2015: 170, Bilgen 1989: 75)
üküş: çok	ük-(ü)ş	-ş: FİYE	ük-: yığmak (Erdal 1991: 267, Taş 2015: 172)
alış: alma, alacak	al-(ı)ş	-ş: FİYE	al-: almak (Erdal 1991: 270, Clauson 1972: 152a, Bilgen 1989: 74)
ülüş: pay, hisse	üle-ş	-ş: FİYE	üle-: paylaştırmak (Erdal 1991: 262, Bilgen 1989: 75)
G			
açığ: ihsan, bağış	açı-g	-g: FİYE	açı-: acımak, merhamet etmek (Erdal 1991: 179, Taş 2015: 117)
açığ: acı	açı-g	-g: FİYE	açı-: acımak, ağrımak (Erdal 1991: 179, Clauson 1972: 216a, Taş 2015: 117, Bilgen 1989: 44)
adığ: ayı			
adığ: ayık	ad-(ı)g	-g: FİYE	ad-: aymak (Erdal 1991: 181, Clauson 1972: 46a, Bilgen 1989: 44)
odug: uyanık	od-(u)g	-g: FİYE	od-: uyanmak (Erdal 1991: 197, Clauson 1972: 47a, Bilgen 1989: 45)
arığ: temiz	arı-g	-g: FİYE	arı-: temizlemek (Erdal 1991: 179, Clauson 1972: 213b, Taş 2015: 118, Bilgen 1989: 45)
urug: tane, tohum, akraba	ur-(u)g	-g: FİYE	ur-: dikmek, koymak, düzenlemek (Erdal 1991: 213, Gülensoy 2018: 798)
azığ: azı dişi			
asıg: kâr, fayda	as-(ı)g	-g: FİYE	as-: çoğaltmak (Erdal 1991: 179, Taş 2015: 118, Bilgen 1989: 40)
osug: bir şeyin bir şeye değişmesi, tarz, biçim	os-(u)g	-g: FİYE	os-: kesmek, kırmak
alığ: her şeyin kötüsü	*al+(ı)g	+g: İİYE	al: hile
	*al+lıg	+lıg: İİYE	al: hile
ulug: büyük	ul+lug	+lıg: İİYE	ul: temel, asıl, kök (Taş 2015: 56)

ılığ: ılık	(y)ılı-g	-g: FİYE	ılı-: ılmak (Clauson 1972: 136a, Gülensoy 2018: 326)
K (kaf)			
açuk: açık	aç-(u)k	-k: FİYE	aç-: açmak (Erdal 1991: 226, Bilgen 1989: 78)
oçak: ocak	ot+çuk	+çuk: İİYE	ot: ateş (Erdal 1991: 108, Gülensoy 2018: 494)
eçik: büyük kardeş	eçi+k	+k: İİYE	eçi: ağabey (Erdal 1991: 43)
adak: ayak	ad-ak	-k: FİYE	ad-: değişmek
a[g]duk: değişik, bilinmeyen	ag-duk	-duk: FİYE	ag-: değişmek (Bilgen 1989: 39)
udık: uyuklayan kişi	udı-k	-k: FİYE	udı-: uyumak (Erdal 1991: 252, Bilgen 1989: 60)
ıduk: kutsal, mübarek	ıd-(u)k	-k: FİYE	ıd-: göndermek (Erdal 1991: 233, Clauson 1972: 46a)
arık: nehir	ar-(ı)k	-k: FİYE	ar-: ? (Gülensoy 2018: 33)
aruk: yorgun	ar-(u)k	-k: FİYE	ar-: yorulmak (Erdal 1991: 228, Clauson 1972: 214a, Bilgen 1989: 78)
uruk: ip	ur-(u)k	-k: FİYE	ur-: koymak, takmak (Clauson 1972: 215b)
azuk: yoldan sapmış	az-(u)k	-k: FİYE	az-: yoldan çıkmak, azmak (Erdal 1991: 229, Clauson 1972: 283a, Taş 2015: 144, Bilgen 1989: 78)
azuk: azık	az+(ı)k	+k: İİYE	az: az
uzak: uzak	uza-k	-k: FİYE	uza-: uzamak (Erdal 1991: 253, Gülensoy 2018: 807, Bilgen 1989: 61)
ozuk: önce geçen, ileri giden	oz-(u)k	-k: FİYE	oz-: geçmek (Erdal 1991: 241, Clauson 1972: 283b, Taş 2015: 148, Bilgen 1989: 63)
aşak: dağ eteği	aş-(a)k	-k: FİYE	aş-: aşmak
aşuk: aşık kemiği	aş-(u)k	-(u)k	aş-: geçmek
uşak: küçük	uw[u]şa-k	-k: FİYE	uwşa-: küçülmek (Erdal 1991: 252)
aşuk: demir başlık	(y)aşu-k	-k: FİYE	yaşu-: parlamak (Clauson 1972: 259b)
uguk: tozluk, çizme			
ıwık: dişi ceylan			
aluk: güçlü, dayanıklı	al-(u)k	-k: FİYE	al-: almak (Clauson 1972: 135b)
oluk: oluk	olı-k	-k: FİYE	olı-: hızla çevirmek
uluk: eski, yıpranmış	ul-(u)k	-k: FİYE	ul-: eskimek, dağılmak (Clauson 1972: 136b, Bilgen 1989: 64)
anuk: hazır	anu-k	-k: FİYE	anu-: hazırlanmak (Erdal 1991: 228, Bilgen 1989: 59)
K (kef)			
etek: etek	et-ek	-ek: FİYE	et-: yaratmak, donatmak
etük: çizme, papuç			
ötüg: arz, anlatmak	öt-(ü)g	-g: FİYE	öt-: geçmek (Erdal 1991: 199, Clauson 1972: 51a, Taş 2015: 123, Bilgen 1989: 41)
ötüg: kusma	öt-(ü)g	-g: FİYE	öt-: geçmek (Erdal 1991: 199, Clauson 1972: 51a)
ütüg: ütü	üt-(ü)g	-g: FİYE	üt-: yakmak (Erdal 1991: 214, Clauson 1972: 51a, Gülensoy 2018: 823)
içük: kürk	iç+(ü)k	+k: İİYE	iç: iç

üdig: coşku, heyecan	öd-(i)g	-g: FİYE	öd-: heyecanlı olmak
erük: sert çekirdekli meyvelerin genel adı	er-(ü)k	-k: FİYE	er-: ermek, olmak (Gülensoy 2018: 257)
örük: örülü olan	ör-(ü)k	-k: FİYE	ör-: örmek (Clauson 1972: 223a, Bilgen 1989: 63)
örüg: kalma, dinlenme	ör-(ü)g	-g: FİYE	ör-: yükselmek
irük: eski, bozuk, çürük	iri-g	-g: FİYE	iri-: çürümek (Clauson 1972: 222a, Bilgen 1989: 45)
erig: eriyen nesnelere	eri-g	-g: FİYE	eri-: erimek (Erdal 1991: 186, Clauson 1972: 221b, Bilgen 1989: 45)
irük: gedik, boşluk, eksik	ir-(ü)k	-k: FİYE	ir-: yarmak (Erdal 1991: 233, Clauson 1972: 222b, Taş 2015: 146)
erük: deriyi tabaklayan şey			
erig: cins hayvan			
irig: becerikli, nüfuzlu kimse	ir-(i)g	-g: FİYE	ir-: erişmek (Erdal 1991: 187)
irig: pürüklü, katı	ir-(i)g	-g: FİYE	ir-: yabanileşmek
ezik: çizik, kazıntı	ez-(i)k	-k: FİYE	ez-: ezmek (Clauson 1972: 285a)
özük: oyuk yer	üz-(ü)k	-k: FİYE	üz-: kırmak, yırtmak (Clauson 1972: 285a)
	öz+ek	+ek: İİYE	öz: dere, çay, göl (Erdal 1991: 41, 76)
özek: omurilik	öz+(e)k	+k: İİYE	öz: çekirdek, merkez (Erdal 1991: 41, 76, Clauson 1972: 285a, Bilgen 1989: 19)
üyük: harf, hece			
esik: bozkır, arazi	es-(i)k	-k: FİYE	es-: zaptetmek
isig: sıcak	isi-g	-g: FİYE	isi-: ısınmak (Erdal 1991: 189, Bilgen 1989: 40)
eşük: bürünülen örtü	eşü-k	-k: FİYE	eşü-: örtmek (Erdal 1991: 232, Clauson 1972: 260a, Bilgen 1989: 62)
üşik: don, soğuk	üşü-k	-k: FİYE	üşü-: üşümek, donmak (Clauson 1972: 260a, Bilgen 1989: 61)
elig: el	el+(i)g	+g: İİYE	el: el (Clauson 1972: 142a)
ölüg: ölü	öl-(ü)g	-g: FİYE	öl-: ölmek (Erdal 1991: 198)
ülüg: pay, hisse	üle-g	-g: FİYE	üle-: paylaşmak (Erdal 1991: 213)
ilük: ilik	il-(i)k	-k: FİYE	il-: bağlamak (Gülensoy 2018: 341)
emig: meme	em-(i)g	-g: FİYE	em-: emmek (Erdal 1991: 186, Clauson 1972: 158b, Bilgen 1989: 43)
imik: ılık hava, ılık			
enük: yavru	(y)enü-k	-k: FİYE	(y)enü-: yavrulamak (Gülensoy 2018: 255)
L			
agıl: ağıl	ag-(i)l	-l: FİYE	ag-: yükselmek
ogul: oğul, evlat	*yog-(u)l	-l: FİYE	*yog-: yoğunlaşmak (Gülensoy 2018: 498)
ükil: çok	ük-(i)l	-l: FİYE	ük-: yığmak (Clauson 1972: 106b, Taş 2015: 154, Bilgen 1989: 65)
amul: sakin	amı-l	-l: FİYE	*amı-: yatışmak, sakinleşmek (Erdal 1991: 330, Taş 2015: 153) bk.: amrul-

M			
öpüm: yudum	öp-(ü)m	-m: FİYE	öp-: içmek, yutmak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 12a, Bilgen 1989: 65)
atım: atış	at-(ı)m	-m: FİYE	at-: atmak (Erdal 1991: 291, Clauson 1972: 59b, Bilgen 1989: 65)
orum: kesim	or-(u)m	-m: FİYE	or-: biçmek, kesmek (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 231b, Bilgen 1989: 65)
üzüm: üzüm	üz-(ü)m	-m: FİYE	üz-: kesmek, koparmak (Gülensoy 2018: 829)
agım: yükseliş	ag-(ı)m	-m: FİYE	ag-: yükselmek (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 87a, Bilgen 1989: 65)
akım: akış	ak-(ı)m	-m: FİYE	ak-: akmak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 87a, Bilgen 1989: 65)
ekim: ekim, ekme	ek-(i)m	-m: FİYE	ek-: ekmek (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 108b, Bilgen 1989: 65)
ügüm: yığm	üg-(ü)m	-m: FİYE	üg-: yığmak (Clauson 1972: 108b, Bilgen 1989: 65)
alım: alacak, alış	al-(ı)m	-m: FİYE	al-: almak (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 145a, Bilgen 1989: 65)
ölüm: ölüm	öl-(ü)m	-m: FİYE	öl-: ölmek (Erdal 1991: 292, Clauson 1972: 146a, Bilgen 1989: 65)
N			
atan: iğdiş edilmiş deve			
üçün: için (edat)	uç+(ı)n	+n: İİYE	uç: uç, son (Gülensoy 2018: 335)
için: içerisinde (edat)	iç+(i)n	+n: İİYE	iç: iç (Clauson 1972: 28a)
adın: başka	adı-n	-n: FİYE	*adı-: ayrılmak (Erdal 1991: 301, Clauson 1972: 60a, Taş 2015: 163, Bilgen 1989: 70)
eren: erkekler	er+en	+en: İİYE	er: er, insan, kişi (Erdal 1991: 91)
aran: at ahır			
irin: dudak			
uzun: uzun	uza-n	-n: FİYE	uza-: uzamak (Erdal 1991: 302, Clauson 1972: 60a)
esen: sağ, salim	es+e-n	-n: FİYE	es: huzur
esin: rüzgar, esinti	es-(i)n	-n: FİYE	es-: esmek (Erdal 1991: 301, Clauson 1972: 248a, Bilgen 1989: 70, Nalbant 2008: 95, Gülensoy 2018: 260)
öşün: omuz başı			
agan ¹⁵ : genizden konuşan, genzek			
ugan: kadir, muktedir	u-gan	-gan: FİYE	u-: muktedir olmak (Erdal 1991: 383, Clauson 1972: 2a, Taş 2015: 130, Bilgen 1989: 50)
ewin: tahıl tanesi	ew+i-n	-n: FİYE	ew: ev, bölme
akın: sel	ak-(ı)n	-n: FİYE	ak-: akmak (Erdal 1991: 301, Bilgen 1989: 69)
egin: omuz, sırt	eg-(i)n	-n: FİYE	eg-: eğmek, bükmek (Erdal 1991: 305, Gülensoy 2018: 242, Clauson 1972: 109a, Bilgen 1989: 70)
ekin: tarla	ek-(i)n	-n: FİYE	ek-: ekmek (Erdal 1991: 304, Clauson 1972: 110b, Bilgen 1989: 70)
egin: kumaş para			

¹⁵ Clauson, sözcüğü *agna-* (sırtüstü dönmek) ile ilişkilendirir (1972: 87a).

üğün: yığın	ük-(ü)n	-n: FİYE	üg-: yığmak (Bilgen 1989: 70)
alın: alın	al+(ı)n	+n: İİYE	al: ön (Clauson 1972: 148a, Gülensoy 2018: 23, Bilgen 1989: 29)
ulun: okun gövdesi	ula-n	-n: FİYE	ula-: ulamak (Erdal 1991: 305)
1. 2. B. 2. Bunun İkinci ve Üçüncü Asli Harfi Aynı Olanları			
P			
üpüp: hüdühüd			
K (kef)			
ekek: fahişe	*eke+k	+k: İİYE	eke: abla
ükek: tabut, sandık			
ükek: kale burcu	yüg+ek	+ek: İİYE	ük: topluluk, kalabalık
L			
ilel: evet			
1. 2. B. 3. Bunun Asli İlk Harfi vav ve ye Olanları			
T			
ât: ad, nam, unvan			
Ç			
āç: aç			
Đ			
ēđ: mal, nesne, mamül			
ēđ: fayda, iyi			
R			
ār: kestane rengi			
Z			
āz: az			
āz: as, kakım			
iz: iz, çizik			
S			
ās: as, kakım			
āş: yemek, aş			
G (gayın)			
āg: bacak arası			
W			
āw: av			
ew: ev			
K (kef)			
āk: ak, beyaz			
L			
āl: turunç renginde kumaş			
āl: turunç rengi			
LA (lam-elif)			
ala: cüzzamlı			
ala: muhalif			
1. 2. B. 3.a. Bunun Başka Bir Türü			
āy: ay, dünyanın uydusu			
āy: ay (zaman)			
1. 2. B. 4. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunanları			
T			
avut: avuç	aw-(u)t	-t: FİYE	aw-: toplanmak
uvut: haya, edep	uw-(u)t	-t: FİYE	uw-: ufalamak(?)

evin: tahıl tanesi bk.: ewin			
1. 2. B. 4.a. Bunun Başka Bir Türü			
Z			
üyez: sivrisinek	üwe-z	-z: FİYE	üwe-: şişirmek (Wilkens 2021: 831)
G (gayın)			
ayıg: ayı			
K (kef)			
ayak: çanak			
ayak: ayak bk.: adak			
ayık: vaat, söz	ay-(ı)g	-g: FİYE	ay-: demek, söylemek (Erdal 1991: 228, Clauson 1972: 270b)
oyuk: gölge, hayal, işaretleyici	oy-(u)k	-k: FİYE	oy-: oymak (Erdal 1991: 241, Clauson 1972: 270b)
K (kef)			
üyük: tepe	ö-yük	-yük: FİYE	ö-: yükselmek
öyük: bataklık	ö-yük	-yük: FİYE	ö-: yükselmek
ig: iğ, iplik			
N			
oyun: oyun	oy-(u)n	-n: FİYE	oy-: oynamak (Gülensoy 2018: 522)
1. 2. B. 4.a.a. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanlar			
Y			
aya: aya			
uya: kuş yuvası			
uya: kardeş ve akraba			
1. 2. B. 5. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanlar			
P			
ebe: anne			
apa: ayı			
aba: baba			
oba: oba, kabile			
opu: üstübeç			
T			
ata: baba			
Ç			
eçe: abla			
açı: kocakarı			
uç: sırt	uç+a	+a: İİYE	uç: sırt (Wilkens 2021: 782)
içi: ağabey			
Đ			
ödü: tepe	ö-dü	-dü: FİYE	ö-: yükselmek
uğu: art	ud-u	-u: FİYE	ud-: takip etmek (Clauson 1972: 42a)
içi: iye, sahip	i(y)-di	-di: FİYE	i(y)-: boyunduruk altına almak (Wilkens 2021: 315)
R			
ara: ara	ār-a	-a: FİYE	ār-: azalmak (Wilkens 2021: 56-57)
arı: eşek arısı			
oru: gıda saklanan çukur	or-u	-u: FİYE	or-: kesmek (Wilkens 2021: 513, 516)
orı ¹⁶ : bağirtı, gürültü	or-ı	-ı: FİYE	or-: seslenmek

¹⁶ Clauson *orla-* (bağırmaq) fiilinin temeli olduğunu söyler (1972: 197a).

urı: erkek evlat	ur+1	+1: FİYE	ur: soylu, bir erkek adı (Wilkens 2021: 802- 803)
Z			
azu: veya, yoksa (edat)	az-u	-u: FİYE	az-: yoldan sapmak, azmak (Clauson 1972: 280a, Taş 2015: 175)
oza: geçmiş zaman	oz-a	-a: FİYE	oz-: geçmek (Clauson 1972: 280a, Taş 2015: 115, Bilgen 1989: 34)
özi: dağdaki yarık	üz-i	-i: FİYE	üz-: kesmek
Ş			
aşu: aşı toprağı	aş+u	+u: İİYE	aş: aş toprağı
G (gayın)			
agu: zehir	ag-u	-u: FİYE	ag-: tüyleri ürpermek (Wilkens 2021: 16)
agı: ipek kumaş	*ag-1	-1: FİYE	ag-: yükselmek
W			
uwa: bir yemek adı	uw-a	-a: FİYE	uw-: ufalamak (Clauson 1972: 6a, Bilgen 1989: 34)
K (kaf)			
akı: cömert	ak-1	-1: FİYE	ak-: akmak, ilerlemek (Clauson 1972: 78b)
K (kef)			
eke: abla			
öge: akıllı	ö-ge	-ge: FİYE	ö-: düşünmek (Clauson 1972: 101a, Bilgen 1989: 46)
ala: alaca, benekli	al+a	+a: İİYE	al: al (Gülensoy 2018: 19)
ula: işaret, belge	ul+a	+a: İİYE	ul: kök, temek
M			
uma: anne			
üme: misafir			
N			
ana: anne			
ini: erkek kardeş			
1. 2. B. 6. Bunun Nazal N'lisi			
T			
añıt: angut	añ+gı-t	+gı-: İFYE, -t: FİYE	añ/eñ: vahşi hayvan, (Gülensoy 2018: 26) yağı ilaç olarak kullanılan bir kuş
añut: şarap hunisi			
R			
üğür: mağara	üğ-(ü)r	-r: FİYE	üğ- delmek (Clauson 1972: 189a)
iñir: alaca karanlık			
Z			
añız: anız	*añ+ı+z		(Gülensoy 2018: 28)
S			
iñes: vurdumduymaz	iñ+(e)z	+z: İİYE	*iñ: iğ, hastalık (Gülensoy 2018: 254)
L			
añıl: çok	*eñ+(i)l	+l: İİYE	eñ: en, abartma edatı (Clauson 1972: 184b)
N			
öñin: başka	öñi+n	+n: İİYE	öñi: eşsiz, benzersiz (Wilkens 2021: 534)
1. 2. C. TÜREMİŞ BAPLAR			

1. 2. C. 1. Harekeleriyle eʔal Babı			
T			
armut: armut			
Ç			
artuç: ardiç			
üçleç: tavşan tuzağı	üçle-ç	-ç: FİYE	üçle-: ?
odguç: ateşin alevi	od+guç	+guç: İİYE	od: ateş (Clauson 1972: 47a)
arguç: aldatmaca	ar-guç	-guç: FİYE	ar-: kandırmak (Erdal 1991: 358, Clauson 1972: 216a, Bilgen 1989: 56)
erkeç: erkek	irk+(e)ç	+ç: İİYE	irk: koç (Gülensoy 2018: 258)
örküş: dalga	ör-güç	-güç: FİYE	ör-: yükselmek (Clauson 1972: 228b)
örgüş: saç örgüsü	ör-güç	-güç: FİYE	ör-: örmek (Clauson 1972: 228b, Bilgen 1989: 56)
R			
adgr: aygır			
ülker: ülker yıldızı			
ülker: savaşta bir hile			
Z			
ergöz ¹⁷ : kar ve buzun erimesiyle oluşan su	eri-g-ü-z	-z: FİYE	*erigü-: erimek?
ögsüz: yetim, şaşkın	ög+süz	+süz: İİYE	ög: anne (Erdal 1991: 133)
Ş			
adış: iki yolun başı	ad[ı]r-(ı)ş	-ş: FİYE	adır-: ayırmak (Erdal 1991: 265, Bilgen 1989: 74)
üdrüş: seçim	üd[ü]r-(ü)ş	-ş: FİYE	üdür-: seçmek (Erdal 1991: 271, Clauson 1972: 69a, Bilgen 1989: 74)
irteş: araştırma	irde-ş	-ş: FİYE	irde-: aramak, bakmak (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 311a, Bilgen 1989: 74)
arkış: kervan, mektup	arka-ş	-ş: FİYE	arka-: aramak, araştırmak (Erdal 1991: 268, Clauson 1972: 216b)
alkış: övgü, dua	alka-ş	-ş: FİYE	alka-: övmek (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 139b)
G (gayın)			
otrug: ada	ot[u]r-(u)g	-g: FİYE	otur-: kesmek (Clauson 1972: 65b)
atlıg: atlı	at+lıg	+lıg: İİYE	at: at
otlug: otlu	ot+lug	+lug: İİYE	ot: ot
ıtlıg: köpekli	ıt+lıg	+lıg: İİYE	ıt: it, köpek
artıg: kadın yeleği	art-(ı)g	-g: FİYE	art-: yüklemek (Clauson 1972: 204b)
artıg: yükün bir dengi	art-(ı)g	-g: FİYE	art-: yüklemek (Clauson 1972: 204b, Bilgen 1989: 43)
agrıg: ağrı	agrı-g	-g: FİYE	agrı-: ağrımak (Erdal 1991: 179, Clauson 1972: 90a, Bilgen 1989: 40)
ogrug: 1. ilk omur kemiği, 2. vadi dönemeci	og[u]r-(u)g	-g: FİYE	ogur-: yarıp ayırmak (Clauson 1972: 90b, Bilgen 1989: 43)
K (kaf)			
otluk: yemlik, ahır	ot+luk	+luk: İİYE	ot: ot (Bilgen 1989: 22)
uçguk: soğuk algınlığı	uç-guk	-guk: FİYE	uç-: uçmak(?) (Clauson 1972: 23a)
adıruk: başka	ad[ı]r-(u)k	-k: FİYE	adır-: ayırmak (Erdal 1991: 226, Clauson 1972: 65a, Bilgen 1989: 59)
udluk: uyluk kemiği	ud[u]+luk	+luk: İİYE	udu: arka, art (Clauson 1972: 55a, Gülensoy 2018: 804)

¹⁷ Etimolojisi hakkında farklı görüşler vardır. EA dipnotta¹⁸⁰ *erig* (dokunduktan sonra eriyen şey) +*öz* (dere) birleşmesinden oluştuğunu söyler. (2018: 47)

udluk: ahır	ud+luk	+luk: İİYE	ud: sığır (Bilgen 1989: 22)
uçmak: tâbi, çırak	ud-mak	-mak: FİYE	ud-: uymak (Clauson 1972: 60a, Bilgen 1989: 68)
artuk: fazlalık, artık	art-(u)k	-k: FİYE	art-: artmak (Erdal 1991: 228, Clauson 1972: 204b, Bilgen 1989: 79)
ortak: ortak	or-tu+k	-tu: FİYE, +k: İİYE	or-: biçmek, ortu: orta (Gülensoy 2018: 512, Clauson 1972: 205a, Bilgen 1989: 19)
ajmuk ¹⁸ : beyaz şap			
ısrık: ısırık	ıs[ı]r-(ı)k	-k: FİYE	ısrı-: ısırmak (Clauson 1972: 250b, Bilgen 1989: 60)
osruk: osuruk	os+kır-(u)k	+kır: İFİYE, -(u)k: FİYE	os: ses taklidi, oskır-: osurmak (Gülensoy 2018: 514, Clauson 1972: 250b, Bilgen 1989: 60)
usruk: uykulu	usır-(ı)k	-k: FİYE	
agduk: kim olduğu belli olmayan adam	ag-duk	-duk: FİYE	ag-: değiştirmek (Wilkins 2021: 16)
agruk: malın ağırlığı	ag[ı]rı-k	-k: FİYE	agırı-: ağırlaşmak (Erdal 1991: 227, Clauson 1972: 90b, Bilgen 1989: 59)
ıwrık ¹⁹ : ibrik	ewir-(i)k	-k: FİYE	ewir-: evirmek (EA dipnot ₁₈₈ 2018: 49)
ukruk: kement			
okluk: sadak	ok+luk	+luk: İİYE	ok: ok
alçak: zarif, ince	al +çak	+çak: İİYE	al: aşağı (Erdal 1991: 47, Gülensoy 2018: 22, Clauson 1972: 129b, Taş 2015: 28)
ulduk: nalsız	uldi-k	-k: FİYE	uldi-: yalınayak kalmak, ayağı aşımmak (Clauson 1972: 131b, Bilgen 1989: 63)
amrak: sıcakgönüllü, sevgili	amra-k	-k: FİYE	amra-: huzur içinde olmak (Clauson 1972: 162b, Bilgen 1989: 59)
K (kef)			
ıprük: bir tür ilaç	*öp[ü]r-ük	-ük: FİYE	öpür-: içirmek (Clauson 1972: 13b)
epmek: ekmek			
etlik: etin asıldığı yer	et+lik	+lik: İİYE	et: et (Erdal 1991: 128)
etlig: etli	et+lig	+lig: İİYE	et: et
etrek: sarışın	et+rek	+rek: İİYE	et: et
ötrük: hilekar, kurnaz	öt[ü]r-(ü)k	-k: FİYE	ötür-: delmek (Clauson 1972: 70a)
ötlük: öğüt	öt+lük	+lük: İİYE	öt: öğüt (Clauson 1972: 56a, Bilgen 1989: 24)
etmek: ekmek	öt-mek	-mek: FİYE	öt-: ortası boş olmak
içlik: içlik	iç+lik	+lik: İİYE	iç: iç (Bilgen 1989: 23)
içmek: kuzu derisinden kürk	iç+mek	+mek: İİYE	iç: iç (Erdal 1991: 110)
iğrig: iri	*iğ[i]ri-g	-g: FİYE	*iğiri-: irimek, büyümek
öçlek: zaman	öd+le-k	+le-: İFİYE, -k: FİYE	öd: zaman, ödle-: vakti gelmek (Clauson 1972: 55b, Bilgen 1989: 60)
üdrek: artan şey	üdre-k	-k: FİYE	üdre-: artmak (Clauson 1972: 66a)
eğlik: faydalanılan	ed+lik	+lik: İİYE	ed: fayda, iyi (Clauson 1972: 55b, Bilgen 1989: 25)

¹⁸ Clauson: -j-, Farsça bir alıntı olduğunu destekler. (1972: 27b)

¹⁹ KM, sözcüğün Arapçadan geçtiğini söyler. Bizce EA'nın *ebir-(i)k* olarak izahı doğrudur. Bk.: EA dipnot₁₈₈. (2018: 49)

ürpek: dağının tüylü	ürpe-k	-k: FİYE	ürpe-: dağınık olmak, tüylü olmak (Clauson 1972: 198b, Bilgen 1989: 64)
ertik: işlek yol	ert-(i)k	-k: FİYE	ert-: geçmek (Clauson 1972: 205b, Bilgen 1989: 42)
örtüg: örtü	ört-(ü)g	-g: FİYE	ört-: örtmek (Bilgen 1989: 44)
örçüg: saç örgüsü, aslı örgüç	ör-çük	-çük: FİYE	ör-: örmek (Erdal 1991: 359)
ördek ²⁰ : ördek			
ersek: orospu	erse-k	-k: FİYE	erse-: erkek arzulamak (Clauson 1972: 237b, Bilgen 1989: 62)
erlik: erkeklik	er+lik	+lik: İİYE	er: erkek (Erdal 1991: 125, Bilgen 1989: 24)
ernek/ernek: parmak	er[e]n+gek	+gek: İİYE	eren: insanlar (Erdal 1991: 75, Taş 2015: 38)
izlik: deri ayakkabı	iz+lik	+lik: İİYE	iz: iz, belirti (Clauson 1972: 286b, Bilgen 1989: 23)
esrük: sarhoş	esür-(ü)k	-k: FİYE	esür-: sarhoş olmak (Erdal 1991: 232, Clauson 1972: 250b, Bilgen 1989: 62, Gülensoy 2018: 261)
ewşük: belirti			
ilrük: üzerlik	iler-(ü)k	-k: FİYE	iler-: götürmek, yönetmek
ümzük: eyerin ön ve arkadaki ucu	üm+(ü)z+(ü)k	+k: İİYE	üm: uçkur
ıgdük: peynirimsi bir gıda	ıg[i]d-(ü)k	-k: FİYE	ıgid-: beslemek (Clauson 1972: 102b)
egrik: eğrilmiş iplik	eg[i]r-(i)k ²¹	-k: FİYE	egir-: eğirmek (Clauson 1972: 112b)
ügrüg: çocuk için beşiği sallama			
ekşig: mayhoş	ekşi-g	-g: FİYE	ekşi-: ekşimek (Clauson 1972: 118b, Bilgen 1989: 45)
egsük: eksik	egsü-k	-k: FİYE	egsü-: eksik olmak (Erdal 1991: 232, Clauson 1972: 117b, Bilgen 1989: 45)
ügmek: kadın takısı	üg-mek	-mek: FİYE	üg-: yığmak (Clauson 1972: 108b)
ügmek: yığın	üg-mek	-mek: FİYE	üg-: yığmak (Clauson 1972: 108b)
endek: satıh, yüzey	eñ+de-k	+de-: İFİYE, -k: FİYE	eñ: yüz, beniz (Wilkens 2021: 108)
L			
üçgil: üçgen	üç+gil	+gil: İİYE	üç: üç (Erdal 1991: 98, Clauson 1972: 25a, Bilgen 1989: 18)
arsal: kumral saç	ar+sıl	+sıl: İİYE	ar: kestane rengi (Erdal 1991: 100)
aştal: son, sonuncu	aş[ı]t-(ı)l	-l: FİYE	aşıt-:
endik: ebleh, budala	en-dik	-dik: sıfat-fiil eki	en-: inmek
M			
ötrüm: müşhil	öt[ü]r-(ü)m	-m: FİYE	ötür-: boşaltmak (Erdal 1991: 291, Clauson 1972: 66a, Bilgen 1989: 66)
ağrım ²² : eyerin yandan çıkan uçları	ad[ı]r-(ı)m	-m: FİYE	adır-: ayırmak
üğrüm: seçilmiş olan	üd[ü]r-(ü)m	-m: FİYE	üğür-: seçmek (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 229a, Taş 2015: 157, Bilgen 1989: 66)

²⁰ Uygurcada *ödirek* (Caferoğlu 2015: 146).

²¹ Erdal: *egr-ig*. (1991: 186)

²² Clauson: *eder>eyer*: edrim (1972: 63b)

erdem: edep, terbiye	er+dem	+dem: İİYE	er: er (Erdal 1991: 68, Clauson 1972: 206a, Taş 2015: 35, Bilgen 1989: 15, Gülensoy 2018: 256)
üstem: toka ve kemer süsü	üste-m	-m: FİYE	üste-: eklemek, artırmak (Erdal 1991: 295, Clauson 1972: 242b, Bilgen 1989: 67)
ısrım: suratsız kimse	ıs[ı]r-(ı)m	-m: FİYE	ısrır-: ısırarak (Erdal 1991: 291, Clauson 1972: 251a)
ışküm ²³ : ayaksız sofra			
oktam: ok atımı	okta-m	-m: FİYE	okta-: silahı doldurmak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 180b, Bilgen 1989: 65)
egrim: su birikintisi	eg[i]r-(i)m	-m: FİYE	egir-: sarmak (Erdal 1991: 296, Bilgen 1989: 66)
imrem: halk, aşiret, millet	imre-m	-m: FİYE	imre-: (Erdal 1991: 294)
N			
otgun: eyerin solundaki geniş kayış			
arkun: bir at türü	arku-n	-n: FİYE	*arku-: ? (Taş 2015: 163)
örken: kolanın sırmı	krş.: örk (yular)		
erken: iken (edat)	er-ken	-ken: FİYE	er-: imek (Erdal 1991: 383, Bilgen 1989: 64)
irkin: birikinti	irk-(i)n	-n: FİYE	irk-: birikmek (Erdal 1991: 307, Clauson 1972: 227a, Bilgen 1989: 70)
arkun: gelecek yıl	arku-n	-n: FİYE	*arku-: ? krş.: arkuk
ürkün: panik, telaş	ürk-(ü)n	-n: FİYE	ürk-: ürkmek (Erdal 1991: 329, Clauson 1972: 227a, Bilgen 1989: 70)
otran: paçalı giyecek			
içkin: esir	iç[i]k-(i)n	-n: FİYE	içik-: tabi olmak (Erdal 1991: 301, Clauson 1972: 25a, Bilgen 1989: 70)
üstün: üstün	üz+tün	+tün: İİYE	üz: üst (Clauson 1972: 224a, Taş 2015: 37, Bilgen 1989: 32, Gülensoy 2018: 821)
astın: alt	as+tın	+tın: İİYE	as: aşağı, alt (Taş 2015: 37, Bilgen 1989: 32)
ewren: ekmek fırını	ew[i]r-en	-en: FİYE	ewir-: evirmek (Erdal 1991: 387)
altın: alt	al+tın	+tın: İİYE	al: aşağı (Taş 2015: 37, Bilgen 1989: 32)
ışgun: ışkın			
eşkin: uzun yol, kayan toprak	eş-kin	-kin: FİYE	eş-: dökmek, akıtmak (Erdal 1991: 328, Clauson 1972: 260b, Bilgen 1989: 53)
emşen: post, deri ²⁴			
1. 2. C. 1.a. Bunun İkinci ve Üçüncü Asli Harfi Aynı Olanları			
T			
artut: armağan	art-(u)t	-t: FİYE	art-: yüklemek (Erdal 1991: 314, Taş 2015: 173)
K (kaf)			

²³ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. Soğdca? (1972: 260b)

²⁴ Clauson: *amşan*. Çince'den alıntı olabileceğini söyler (1972: 164b). EA dipnot₂₁₅: *emri*- "(deri) kaşınmak" ile ilgisi olabilir. (2018: 53)

arkuk: inatçı	arku-k	-k: FİYE	*arku-: ? (Clauson 1972: 219b, Taş 2015: 144)
arkuk ²⁵ : iki duvar veya iki sütun arasına konan ağaç	arku-k	-k: FİYE	*arku-: ? krş.: arkun
K (kef)			
üpgük: hüdhüd	üp+gük	+gük: İİYE	üp: yansıma (Erdal 1991: 159)
emgek: zahmet, emek	emge-k	-k: FİYE	emge-: zahmet çekmek (Erdal 1991: 232, Clauson 1972: 159a, Taş 2015: 146, Bilgen 1989: 59)
ümgük: imik, bingıldak			
eşgek: eşek	eş-gek	-gek: FİYE	eş-: rahvan koşmak (Erdal 1991: 393, Clauson 1972: 260a)
	irk+(e)k	+k: İİYE	irk: koç (Erdal 1991: 41, Gülensoy 2018: 258, Taş 2015: 25, Nalbant 2008: 62)
ingek: inek	in+gek	+gek: İİYE	in: (Erdal 1991: 85, Clauson 1972: 184a) bk.: ingen
ingek: dişi kaplumbağa			
1. 2. C. 1.b. Bunun Asli İlk Harfi vav ve ye Olanları			
Ş			
aytış: söyleşme	ay[1]t-(1)ş	-ş: FİYE	ayıt-: söylemek (Erdal 1991: 264, Clauson 1972: 268b, Bilgen 1989: 74)
G (gayın)			
aytıg: konuşma	ay[1]t-(1)g	-g: FİYE	ayıt-: söylemek (Erdal 1991: 182, Clauson 1972: 268a, Bilgen 1989: 40)
K (kaf)			
ayruk: başka	bk.: adruk		
aylok: şöyle	ayla+ok	(birleşik cümle)	ayla: böylece, öyle, gibi (Clauson 1972: 272b)
1. 2. C. 1.b.a. Bunun İçinde İki İlet Harf Olanları			
L			
ayla: öyle			
öyle: ögle	öd+le-g	+le-: İFYE, -g: FİYE	öd: zaman, ödle-: vakti gelmek (Clauson 1972: 272b)
1. 2. C. 2. Bunun Başka Bir Türü			
K (kaf)			
açlık: açlık	aç+lık	+lık: İİYE	aç: aç (Bilgen 1989: 23)
aşlık: mutfak	aş+lık	+lık: İİYE	aş: yemek (Erdal 1991: 121, Bilgen 1989: 21)
K (kef)			
eşyek: eşek bk.: eşgek			
W			
awya: ayva			
1. 2. C. 3. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanlar			
T			
iktü: kesimlik hayvan	ig[i]d-ü	-ü: FİYE	igid-: beslemek (Clauson 1972: 104b, Bilgen 1989: 77)
R			
akru: yavaş anlamında edat	ak-ur-u	-ur-: FFYE, -u: FİYE	ak-: akmak, akur-: ? (Erdal 1991: 726, Taş 2015: 174, 221)
K (kef)			

²⁵ Muhtemelen *arku- tabanından. Bk.: *arkun*, *arkuk*, *arkuçı*. Anlamı belirtilmemiş olsa da çaprazlama olmak, karşılıklı olmak gibi bir anlama sahip.

edgü: iyi	ed+gü	+gü: İİYE	ed: mal, değerli şey (Taş 2015: 40, Bilgen 1989: 18, Gülensoy 2018: 353)
1. 2. C. 3.a. Bunun Başka Bir Türü			
amşuy ²⁶ : bir çeşit erik			
1. 2. C. 4. Nazal N'liler			
Z			
ağduz: andız otu			
Ç			
iğliç: sarımsağa benzer bir dağ bitkisi			
K (kef)			
eğlik: allık	eğ+lik	+lik: İİYE	eğ: yanak (Clauson 1972: 185a, Bilgen 1989: 22)
N			
öğdün: ön anlamında edat	ög+dün	+dün: İİYE	ög: ön (Clauson 1972: 178a, Bilgen 1989: 16)
1. 2. C. 4.a. Sonu Nazal N'li Olanlar			
uldağ: ayakkabının tabanı	ul+dağ	+dağ: İİYE	ul: temel (Erdal 1991: 156, Clauson 1972: 131b, Bilgen 1989: 15)
L			
ağlağ: kertenkele			
izdeğ: balık ağı	iz+değ	+değ: İİYE	iz: iz (Erdal 1991: 156, Clauson 1972: 281b)
S			
axsuğ: sarhoşken kavga eden adam			
1. 2. C. 4.a.a. Bunun Asli İlk Harfi vav ve ye Olanı			
aybağ: kel			
aydığ: ay ışığı	ay+dığ	+dığ: İİYE	ay: ay (Erdal 1991: 155, Clauson 1972: 268b)
1. 2. C. 4.b. Sonunda elif, vav ve ye Bulunanlar			
erğen: bekar adam	er[e]n+gen	+gen: İİYE	eren: adamlar
1. 2. Ç. ORTASI HAREKELİ EF'AL, UF'AL, İF'AL BAPLARI			
R			
arkar: dağ keçisi			
aşbar: at için hazırlanan bir besin			
eşler: kadın(lar)	iş(i)+ler	+ler: İİYE	işi: kadın (Clauson 1972: 256a)
G (gayın)			
oşşag: benzer, benzeme	oşşa-g	-g: FİYE	oşşa-: benzemek (Erdal 1991: 197, Clauson 1972: 96b, Bilgen 1989: 40)
arkag: argaç	arka-g	-g: FİYE	arka-: aramak (Erdal 1991: 179)
owrug: bk.: ogrug			
ugrag: maksat, niyet	ugra-g	-g: FİYE	ugra-: niyetlenmek (Erdal 1991: 212, Clauson 1972: 91a, Bilgen 1989: 41)
andag: öyle (edat)	an+teg	(Birleşik sözcük.) (Clauson 1972: 177a)	
andıg: kalbur, eleğin kasnağı			
K			
oprak: yıpranmış, eskimiş	opra-k	-k: FİYE	opra-: çürümek, eskimek (Erdal 1991: 240, Clauson 1972: 13b, Taş 2015: 148, Bilgen 1989: 60)

²⁶ Clauson'a göre muhtemelen Çince bir alıntı. (1972: 164b)

atgak: bağırsak kurdu	at-gak	-gak: FİYE	at-: ? (Clauson 1972: 47a)
uçmak ²⁷ : cennet			
axsak: aksak	axsa-k	-k: FİYE	axsa-: aksamak (Erdal 1991: 227, Clauson 1972: 95a, Bilgen 1989: 59)
artak: bozuk	arta-k	-k: FİYE	arta-: bozulmak (Erdal 1991: 228, Clauson 1972: 204b, Bilgen 1989: 59)
orgak: orak	or-gak	-gak: FİYE	or-: biçmek (Erdal 1991: 391, Clauson 1972: 216a, Bilgen 1989: 47)
aglak: ıssız yer	agla-k	-k: FİYE	agla-: boş olmak (Clauson 1972: 84b, Bilgen 1989: 59)
oglak: oğlak	og[u]l+(a)k	+k: İİYE	ogul: oğul (Erdal 1991: 41, Clauson 1972: 84b, Bilgen 1989: 19)
K (kef)			
istek: istek, talep	iste-k	-k: FİYE	iste-: istemek (Clauson 1972: 243a, Bilgen 1989: 60)
üstek: fazlalık	üste-k	-k: FİYE	üste-: kazanmak, artmak (Clauson 1972: 243b)
N			
aplan: sıçan cinsinden bir hayvan			
argun: bir sıçan türü			
altun: altın	al+tın	+tın: İİYE	al: kızıl (Gülensoy 2018: 24)
ömgen: şahdamar	yüm-gen	-gen: FİYE	yüm-: toplamak
ingen: dişi deve	in+gen	+gen: İİYE	in: ? (Erdal 1991: 88, Clauson 1972: 184a) bk.: ingek
1. 2. Ç. 1. Bunun Asli İlk Harfi vav ve ye Olanı			
Ş			
oynaş: oynayan kadın	oy[u]na-ş	-ş: FİYE	oyna-: oynamak (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 274b, Bilgen 1989: 75)
K (kaf)			
oynak: oynak, cilveli	oy[u]na-k	-k: FİYE	oyna-: oynamak (Erdal 1991: 241, Clauson 1972: 276a, Bilgen 1989: 63)
N			
ayran: ayran	ad[ı]r-an	-an: FİYE	adır-: ayırmak (Clauson 1972: 276a, Gülensoy 2018: 48)
1. 2. Ç. 1.a. Sonuna vav Eklenenleri			
oynagu: oyun	oy[u]n+agu	+agu: İİYE	oyun: oyun
1. 2. Ç. 2. Bunun Sonunda elif, vav ve ye Bulunanlar			
N			
ulyan: yaban pelini			
1. 2. Ç. 3. Bunun Nazal N'lisi			
K (kef)			
ernek: parmak	bk.: ernek		
ürnek: kireç	ür[ü]n+ek	+ek: İİYE	ürün: beyaz
1. 2. D. FA'Āİ VE FA'ŪL BABI			
Ç			
aluç: sürme	al+(ı)ç	+ç: İİYE	al: ak, kırmızı
R			
ular: erkek keklik			

²⁷ Clauson: Soğdcadan alıntı. (1972: 27b)

Z			
ūsuz: uykusuz	ū+suz	+suz: İİYE	ū: uyku (Clauson 1972: 253a, Bilgen 1989: 31)
isiz: haşarı, yaramaz	ês-(i)z	-z: FİYE	ês- ²⁸ : (Erdal 1991: 326)
	ê+siz	+siz: İİYE	
ediz: yüksek	edi-z	-z: FİYE	*edi-: değer vermek? krş.: edik- ²⁹
Ş			
igış: maden tozu	ege-ş	-ş: FİYE	ege-: törpülemek (Erdal 1991: 268, Clauson 1972: 118a)
igış: asi hayvan			
K (kef)			
iwek: aceleci	iw-[g]ek	-[g]ek: FİYE	iw-: acele etmek (Erdal 1991: 395, Taş 2015: 129)
elük: alay etme	elü-g	-g: FİYE	elü-: ? (Clauson 1972: 142a)
G (gayın)			
ulag: posta atı, ulak	ula-g	-g: FİYE	ula-: eklemek (Erdal 1991: 212, Clauson 1972: 36a)
ulag: elbise yaması	ula-g	-g: FİYE	ula-: eklemek (Erdal 1991: 212, Clauson 1972: 36a)
K (kaf)			
oxak ³⁰ : kayısı kurusu şerbeti			
uşak: laf taşıma	uwşa-k	-k: FİYE	uwşa-: ufalamak
L			
osal: gafil	osa-l	-l: FİYE	osa-: ? (Erdal 1991: 330, Clauson 1972: 247a, Bilgen 1989: 65) krş.: osan-
mal: babası soylu, annesi halktan olanların unvanı	ma-l	-l: FİYE	ma-: inanmak (Erdal 1991: 331, Clauson 1972: 184b, Taş 2015: 153)
N			
uçan: iki kanatlı gemi			
1. 2. D. 1. Bunun Asli İlk Harfi vav ve ye Olanı			
S			
ayas: açık (ayas kök: açık gökyüzü)	aya+z	+z: İİYE	aya: açık hava
N			
utun: cüretkar, alçak	ut-(u)n	-n: FİYE	ut-: yenmek (Wilkins 2021: 806)
1. 2. D. 2. Sonunda elif, vav ve ye Bulunanlar			
G			
ögey: üvey	*ög+(e)y	*+y: İİYE	ög: anne (Gülensoy 2018: 824)
	*ög+[g]ey	*+gey: İİYE	ög: anne
M			
umay: 1. rahim, 2. melek(Umay)			
1. 2. E. HAREKELERİYLE FA'Lİ BABI			
P			
arpa: arpa	arp+a(y)?	+a: İİYE	*arp: ? (Gülensoy 2018: 35)

²⁸ Wilkins, *ês-* sözcüğünün anlamını “zorla almak, zaptetmek” olarak vermiştir. (2021: 263)

²⁹ Wilkins, *edik-* sözcüğünün anlamını “saygı gösterilmek” olarak verir (2021: 100). Bu türev bizi ortak bir **edi-* tabanına götürür. Gülensoy da sözcüğü “yüksek yerde oturmak” olarak anlamlandırdığı *edi-* tabanına dayandırır (2018:).

³⁰ Clauson: Muhtemelen Farsçadan alıntı. (1972: 83a)

T			
ortu: orta	or-ta	-ta: FİYE	or-: kesmek
erte: erken	er+te	+te: İİYE	er: erken (Taş 2015: 84, Bilgen 1989: , Gülensoy 2018: 259)
Ç			
arçı: heybe	arçı<art+çı	+çı: İİYE	art: arka (Erdal 1991: 106, Clauson 1972: 200b) bk. artış-, artın-
D			
ordu: beyin oturduğu şehir	or-tu or: merkez > ordu	-tu: FİYE	or-: kesmek
egdü: ucu kıvrılmış bıçak	eg-dü	-dü: FİYE	eg-: eğmek (Erdal 1991: 332, Bilgen 1989: 38)
egdi: hayvanların kesildiği yer			
emdi: şimdi	emdi<am+tı	+tı: İİYE	am: şimdi (Clauson 1972: 157a, Taş 2015: 35, Bilgen 1989: 16)
umdu: tamah, istek	um-du	-du: FİYE	um- ummak (Erdal 1991: 332, Clauson 1972: 157a, Taş 2015: 117, Bilgen 1989: 39)
anda: orada (edat)	an+da	+da: İİYE	an: o (zamir) (Clauson 1972: 176b, Bilgen 1989: 15)
R			
oprı: çukur			
otra: bk.: ortu			
ayru: değilse anlamında edat			
adrı: 1. buğday temizlemek için kullanılan alet, 2. iki parçası bulunan her şey	ad[ı]r-ı	-ı: FİYE	adır-: ayırmak (Erdal 1991: 340, Clauson 1972: 68b, Bilgen 1989: 58)
utru: karşı	ut[u]r-u	u-: FİYE	utur-: karşılaşmak (Clauson 1972: 64a, Taş 2015: 176, Bilgen 1989: 78)
asra: alt, aşağı	as+ra	+ra: İİYE	as: aşağı (Clauson 1972: 250a, Taş 2015: 43, Bilgen 1989: 30)
isre: aşağı, sonra	is+re	+re: İİYE	is: ?
esri: kaplan, iki renkli her şey			
ogrı: hırsız	og[u]r-ı	-ı: FİYE	ogur-: çalmak (Taş 2015: 141, Gülensoy 2018: 498)
egri: eğri olan her şey	eg[i]r-i	-i: FİYE	egir-: çevirmek, kuşatmak (Erdal 1991: 340, Clauson 1972: 112b, Taş 2015: 141, Gülensoy 2018: 245, Bilgen 1989: 58)
ügre: tutmaç gibi bir çorba			
elri/eldiri: oğlak derisi			
J			
arju: çakal			
S			
ersü: değersiz, aşağı	ers-ü	-ü: FİYE	ers-: başkalaşmak, değişmek (EA dipnot ₂₆₃ 2018: 64)

G (gayın)			
argu: iki dağın arasında bulunan şey			
urga: çok büyük ağaç			
ınga: hazinedar			
ınga ³¹ : rezil, değersiz			
W			
irwi: ince, uzun, sivri	(y)ir-wi	-wi: FİYE	ir-: incitmek (Wilkens 2021: 259)
irwi ³² : tedavi için kullanılan bir Hint ilacı			
K (kaf)			
arka: sırt, yardımcı	ar+ka	+ka: İİYE	ar: krş.: art (Taş 2015: 42, Bilgen 1989: 20)
K (kef)			
öpke: öfke, akciğer	öp-ke	-ke: FİYE	öp-: öpmek, içine çekmek (Erdal 1991: 377)
ötke: bedel, karşılık	öt[e]-ki	-ki: FİYE	öte-: ödemek (Erdal 1991: 323, Bilgen 1989: 52)
eçkü: keçi			
içkü: içilen şey	iç-gü	-gü: FİYE	iç-: içmek (Clauson 1972: 24b, Bilgen 1989: 54)
edgü: iyi	ed+gü	+gü: İİYE	ed: mal, değerli şey (Taş 2015: 40, Bilgen 1989: 18)
erki: acaba (edat)	er-ki	-gi: FİYE	er-: olmak (Erdal 1991: 321)
örkü: hörgüç	ör-gü	-gü: FİYE	ör-: kıvrırmak (Clauson 1972: 223b)
eskü: elek, kalbur, kazma, süpürge	es-gü	-gü: FİYE	es-: savurmak (Clauson 1972: 246b, Bilgen 1989: 54)
eski: eski, yıpranmış	es-ki	-ki: FİYE	es-: esmek, uzatmak (Gülensoy 2018: 261)
ülgü: ölçü	ül-gü	-gü: FİYE	ül-: paylaşdırmak (Clauson 1972: 142b)
L			
ogla: delikanlı			
uglı: yaban havucu			
M			
ıdma: serbest, başıboş	ıd-ma	-ma: FİYE	ıd-: göndermek (Erdal 1991: 317, Clauson 1972: 59b, Bilgen 1989: 68)
örme: örme, örgü	ör-me	-me: FİYE	ör-: örmek (Erdal 1991: 317, Clauson 1972: 231b, Bilgen 1989: 68)
azma: cinsî muamele yapamayan koç	az-ma	-ma: FİYE	az-: yoldan çıkmak (Clauson 1972: 288b)
üjme: dut			
egme: evin kemeri	eg-me	-me: FİYE	eg-: eğmek (Clauson 1972: 108b)
ügme: yığma, yığın	üg-me	-me: FİYE	üg-: yığmak (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 108b, Bilgen 1989: 68)
alma: elma	alma<al+mıla	*+mıla: İİYE	al: kırmızı (Gülensoy 2018: 250)

³¹ EA dipnot₂₆₄: DLT'deki *in-*, *ınış-*: inişmek, *ıldur-*: indirmek filleriyle köktaşdır. (2018: 64)

³² Clauson: Bitki adı orijinal anlam ise, şüphesiz bir ödünç kelimedir, ancak hemen belirgin bir Sanskritçe kökeni yoktur. (1972: 198b)

olma: testi	ol-ma	-ma: FİYE	ol-: olmak (Clauson 1972: 146b) ol-: krş. olur-, oltur- (EA dipnot ₂₇₅ 2018: 66)
	ol-ma	-ma: FİYE	ol-: şekil vermek
N			
ötnü: ödünç	öte-n-ü	-n: FFYE, - ü: FİYE	öte-: ödemek, öten-: ödenmek (Clauson 1972: 60b)
	öt[ü]n-ü	-ü: FİYE	ötün-: dilemek, istemek (Bilgen 1989: 77)
aşnu: önce (edat)	aş-(u)n-u	-n: FFYE, - u: FİYE	aş-: aşmak, aşun-: üstün olmak (Clauson 1972: 263b, Taş 2015: 174, Bilgen 1989: 77)
anda: orada (edat)	ol > an+ta	+ta: İİYE	ol: o (zamir) (Clauson 1972: 176b, Bilgen 1989: 15, Gülensoy 2018: 508)
1. 2. E. 1. fa 'lā Babı			
ikki: iki			
1. 2. F. CİMLİ NAZAL N			
1. 2. F. 1. Cimli Nazal N'den fu'ul Babı			
T			
ötünç: ödünç	öten-ç	-ç: FİYE	öten-: ödenmek (Clauson 1972: 61a, Bilgen 1989: 36)
utunç: utanılacak şey			
Ç			
üçünç: üçüncü	üç+(ü)nç	+nç: İİYE	üç: üç (Clauson 1972: 29a, Bilgen 1989: 30)
[R]			
erinç: ola ki (edat)	er-(i)nç	-nç: FİYE	er-: olmak, imek (Clauson 1972: 234a, Taş 2015: 166)
urunç: rüşvet	ur-(u)nç	-nç: FİYE	ur-: vurmak (Clauson 1972: 234b, Taş 2015: 168, Bilgen 1989: 71)
irinç: sefalet	(y)ir-(i)nç	-nç: FİYE	ir-: tiksirmek
W			
awınç: alışma, avunma	aw-/awı-nç	-nç: FİYE	aw-/awı-: teselli olmak (Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)
K (kef)			
ikinç: ikinci	iki+nç	+nç: İİYE	iki: iki (Bilgen 1989: 30)
ökünç: pişmanlık	ökün-nç	-nç: FİYE	ökün-: pişman olmak (Clauson 1972: 110a, Taş 2015: 167, Bilgen 1989: 71)
öğünç: övünme	ög-(ü)nç	-nç: FİYE	ög-: övmek (Taş 2015: 167, Bilgen 1989: 71)
	ögün-ç	-ç: FİYE	ögün-: övünmek (Clauson 1972: 110a)
L			
olunç: kıvrımlı	ulın-ç	-ç: FİYE	ulın-: dolanmak (Clauson 1972: 148a, Bilgen 1989: 36) olın-: kıvrınmak (Taş 2015: 198) < olı-
ilenç: kınama	ilen-ç	-ç: FİYE	ilen-: (Clauson 1972: 147b, Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)

M			
umunç: ümit	um-(u)nç	-nç: FİYE	um-: ummak (Clauson 1972: 162a, Taş 2015: 167, Bilgen 1989: 71)
[N]			
onunç: onuncu	on+(u)nç	+nç: İİYE	on: on (Bilgen 1989: 30)
manç: güvenilir	ma-nç	-nç: FİYE	ma-: güvenmek (Erdal 1991: 277, Taş 2015: 166)
1. 2. F. 2. Bunun Bir Türü – Harekeleriyle fa' anlā Babı			
T			
atınç: atılan	at-(ı)nçu	-nçu: FİYE	at-: atmak (Erdal 1991: 288, Bilgen 1989: 72) ³³
itinçü: itilen	it-(i)nçü	-nçü: FİYE	it-: itmek (Erdal 1991: 288, Bilgen 1989: 72) ³⁴
Đ			
ıdınç: serbest bırakılan	ıd-(ı)nçu	-nçu: FİYE	ıd-: göndermek (Erdal 1991: 288, Bilgen 1989: 72) ³⁵
R			
erinçü: suç, günah	er-(i)nçü	-nçü: FİYE	er-: yermek (Erdal 1991: 287, Clauson 1972: 243a Taş 2015: 167)
W			
awınç: avunulan	aw-/awı-nçu	-nçu: FİYE	aw-/awı-: teselli olmak (Erdal 1991: 287, Taş 2015: 168, Bilgen 1989: 72)
K (kaf)			
akınç: akıncı birlik	akın+çı	+çı: İİYE	akın: akın, hücum (Erdal 1991: 117, Clauson 1972: 88a)
1. 2. G. KEF'Lİ NAZAL N'LİLER			
[B]			
apañ: eğer (edat)			
T			
otuñ: odun	ot+duñ	+duñ: İİYE	ot: ateş (Erdal 1991: 156)
	ot+(u)ñ	+ñ: İİYE	ot: ateş (Clauson 1972: 60b, Bilgen 1989: 30, Gülensoy 2018: 496)
R			
ürünç: beyaz, ak	ür+(ü)ñ	+ñ: İİYE	ür: tan, şafak
iriñ: cerahat, irin	(y)iri-ñ	-ñ: FİYE	iri-: çürümek (Erdal 1991: 338, Clauson 1972: 235a, Bilgen 1989: 71, Gülensoy 2018: 348)
Ş			
uşañ: pürtüksüz	(y)üşe-ñ	-ñ: FİYE	üşe-: eşelemek, sıyırmak (Erdal 1991: 337, Clauson 1972: 264a, Bilgen 1989: 71)
[L]			
alañ: düz			
1. 2. G. 1. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanlar			
eñek: yanak	eñ+(g)ek	+gek: İİYE	eñ: yanak, yüz, ten (Clauson 1972: 183b)

³³ Clauson: *atın-*. (1972: 63b)

³⁴ Clauson: *itin-*. (1972: 63b)

³⁵ Clauson: *ıdın-*. (1972: 63b)

eşek: baş örtüsünü başa bağlayan ip			
öñik ³⁶ : 1. sahte zülûf 2. yastıkların ipek kulak ve kuyrukları	öñ+(i)k	+k: İİYE	öñ: ön (Clauson 1972: 183b)
1. 2. G. 2. Bunun Sonunda elif, vav ve ye Bulunanları			
öñi: başka (edat)	öñ-i	-i: FİYE	öñ-: farklı olmak (Taş 2015: 141, Bilgen 1989: 58)
	öñ+i	+i: iyelik eki	öñ: farklı
1. 2. G. 3. Bunun Başka Bir Türü			
erñeyü: altı parmaklı adam			
erñeyü: çok kısa boylu adam			
1. 2. Ğ. HAREKELERİYLE FA‘ĀLŪ, FU‘ĀLŪ, Fİ‘ĀLŪ BAPLARI			
T			
ületü: mendil	ület-ü	-ü: FİYE	ület-: bölmek (Clauson 1972: 134b)
	üle-t-dü	-dü: FİYE	ület-: dağıtmat (Erdal 1991: 333)
Ç			
alaçu: geniş çadır	1. ala+açık (birleşik sözcük)		ala: yarım, açuk: açık (Gülensoy 2018: 20)
	2. al+ı+açık (birleşik sözcük)		al: ön krş.: alabıcık (kulübe)
abaçı ³⁷ : umacı	aba+çı	+çı: İİYE	aba: ?
agıçı: hazinedar	agı+çı	+çı: İİYE	agı: ipek, mal, mülk (Erdal 1991: 112, Bilgen 1989: 13)
G (gayın)			
ulagu: ulayıcı	ula-gu	-gu: FİYE	ula-: ulamak
ulıgu: uluma	ulı-gu	-gu: FİYE	ulı-: ulumak (Bilgen 1989: 56)
K (kaf)			
abakı ³⁸ : korkuluk	aba+kı	+kı: İİYE	aba: ? (bk.: abaçı)
ataki: babacık	ata+kı	+kı: İİYE	ata: baba (Bilgen 1989: 20)
G (kef)			
itegü: kaldıraç	it-e-gü	-gü: FİYE	ite-: ? (Clauson 1972: 53a)
içegü: kaburganın içi	iç+egü	+egü: İİYE	iç: iç (Erdal 1991: 96, Clauson 1972: 25b, Bilgen 1989: 12)
ölige: ökse otu	öli-ge	-ge: FİYE	öli-: nemli olmak (Clauson 1972: 143b)
inegü: kulunca benzer bir hastalık	ene-gü	-gü: FİYE	ene-: ? (Clauson 1972: 184a)
ebeki: bir şeyi az görmeyi ifade eden bir edat			
M			
anımı ³⁹ : cüzzam			
iğeme: telli bir çalgı	ege-me	-me: FİYE	ege-: eğelemek (Clauson 1972: 108b)
1. 2. Ğ. 1. Bunun İçinde İki İlet Harfi Bulunanı			
G (kef)			

³⁶ KM bu sözcüğün *öñi*'den geldiğini söylüyor. (2018: 68)

³⁷ Clauson: Morfolojik olarak eyleyen adı fakat *apa* ile semantik ilgisi yok. (1972: 6b)

³⁸ Clauson: *abak* şeklinde Kuzey-Batı dil grubu ağzında yaşamakta. (1972: 8b)

³⁹ Clauson: Muhtemelen (Hint-Avrupa dil ailesinden) bir alıntı sözcük. (1972: 187a)

eyegü: kaburga			
1. 2. Ğ. 2. Sonuna Nun Eklenenler			
[Ç]			
aluçın ⁴⁰ : boğumlu bir bitki			
Đ			
arumdun ⁴¹ : boya			
G (gayın)			
uragun ⁴² : bir Hint ilacı	*ur-a-gu+n	-gu: FİYE, +n: İİYE	ur-: sürmek?
K (kef)			
ötüken: Ötüken			
1. 2. Ğ. 3. Bunun Bir Türü			
[L]			
alımla: elma bk.: alma			
K (kef)			
ermegü: tembel	erme-gü	-gü: FİYE	erme-: ? (Clauson 1972: 212a)
G (gayın)			
oglagu: müreffeh	og[ul]+agu	+agu: İİYE	ogul: evlat (Bilgen 1989: 12)
oxşagu: oyuncak	ohşa-gu	-gu: FİYE	ohşa-: okşamak (Clauson 1972: 97b)
1. 2. H. HAREKELERİYLE EFĀ'ŪL BABI			
T			
arubat ⁴³ : demirhindi			
uragut: kadın	ura-gut ur+agu(t)	-gut: FİYE +agu(t)	ura-: ? (Clauson 1972: 218a) ur ⁴⁴
Ç			
ıkılaç ⁴⁵ : küheylan			
[N]			
alavan ⁴⁶ : timsah			
1. 2. I. EFĀ'ALĀN BABI			
arpagan: başağı tanesiz arpamsı bir bitki	arpa+gan	+gan: İİYE	arpa: arpa (Erdal 1991: 86, Clauson 1972: 200a, Bilgen 1989: 17)
armagan: hediye	(y)armak+an	+an: İİYE	(y)armak: para (Gülensoy 2018: 34)
1. 2. İ. HAREKELERİYLE Fİ'İNLİ BABI			
T			
itindi: itilen	it-(i)ndi	-ndi: FİYE	it-: itmek (Bilgen 1989: 73) bk.: itinçü
K (kaf)			
akındı: akıntı, akan su	ak-(i)ndi	-ndi: FİYE	ak-: akmak (Erdal 1991: 339, Bilgen 1989: 72)
ekindi: ekilen şey, ekinti	ek-(i)ndi	-ndi: FİYE	ek-: ekmek (Bilgen 1989: 72)

⁴⁰ Clauson: Alıntı bir sözcük olduğuna şüphe yok. Muhtemelen protez /a/ ile Çince'den. (1972: 130a)

⁴¹ Bu sözcüğün okunuşu belirsizdir. Mim, dal'a birleştirilmeden yazılmıştır. EA *arum don* şeklinde birleşik sözcük olabileceğini söyler (2018: 70). Clauson muhtemelen alıntı der. (1972: 232a)

⁴² Clauson: Muhtemelen Hint kökenli bir alıntı. (1972: 219a)

⁴³ Clauson: Hintçeden alıntı olduğuna şüphe yok. (1972: 200a)

⁴⁴ Wilkens, sözcük için "soy adı" açıklaması yapmıştır. (2021: 802)

⁴⁵ Clauson: Muhtemelen *-laç* ile biten birkaç kelime gibi alıntı. (1972: 86a)

⁴⁶ Clauson: Yabancı bir alıntı sözcük olduğuna şüphe yok. Muhtemelen protez /a/ ile. (1972: 128b)

ögündi: övülen, övüntü	ög-(ü)ndi	-ndi: FİYE	ög-: övmek (Bilgen 1989: 73)
ikindi: ikinci	iki+ndi	+ndi: İİYE	iki: iki
1. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
1. 3. 1. İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanlardan ef'âl Babı			
ırgag: olta	ırga-g	-g: FİYE	ırga-: sallamak (Erdal 1991: 188, Clauson 1972: 216a, Bilgen 1989: 43)
1. 3. 2. Bu Örneğe ye Eklenenler			
L			
imtili~imliti: acele, tedbirsiz			
Ç			
umduç: isteyen, dilenci	umdu+çı	+çı: İİYE	umdu: dilek, istek (Clauson 1972: 157b, Taş 2015: 32, Bilgen 1989: 14)
arkuç: aracı	arku+çı	+çı: İİYE	*arku: ? bk.: arkuk
D			
erdini ⁴⁷ : eşsiz inci			
R			
üsbüri: tandır ekmeği ⁴⁸			
1. 3. 3. Ortası Şeddeli fa'ül Babı			
[Z]			
ottuz: otuz			
issiz: şirret, gaddar, cüretkar	is+siz	+siz: İİYE	
essiz: yazık (ünlem)	es+siz	+siz: İİYE	
ikkiz: ikiz	ekki+z	+z: İİYE	ekki: iki (Clauson 1972: 119b, Bilgen 1989: 33)
G (gayın)			
arıg: çok temiz	arı-g	-g: FİYE	arı-: temizlemek (Clauson 1972: 213b, Taş 2015: 118, Bilgen 1989: 45)
G (kef)			
ellig: elli			
1. 3. 4. İlk Lam'ın Sükunlu Oluşu ile fa'allā Babı			
G			
awıçga: ihtiyar	awıç+ga	+ga: İİYE	awıç: (Erdal 1991: 84)
1. 3. 4.a. İlk Harfi Ötreli Olam			
M			
udıtma: ıslak peynir	udıt-ma	-ma: FİYE	udıt-: sütü kestirmek (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 45a, Bilgen 1989: 67)
1. 3. 4.b. İlk Harfi Esreli Olam			
G (gayın)			
ılimga: tercüman, katip	el+imga (birleşik sözcük)		imga: hazinedar (Clauson 1972: 146b)
1. 3. 5. ef'älil Babı			
alpagut: cesur savaşçı	*alp+agut	+agut: İİYE	alp: yiğit (Erdal 1991: 81, Clauson 1972: 128b)

⁴⁷ Sanskritçe *ratna*. (Caferoğlu 2015: 73, Clauson 1972: 212a)

⁴⁸ EA dipnot₃₀₇: *üs* (yağ) + *büri* (börek). (2018: 73)

K (kaf)			
adgırak: ön ayakları beyaz olan dağ keçisi	adgır+ak	+ak: İİYE	adgır: aygır (Erdal 1991: 42, Clauson 1972: 49a)
arkaçak: ağza ilaç dökmek için kullanılan bir alet	arka+çak	+çak: İİYE	arka: arka (Clauson 1972: 218a)
L			
ardutal ⁴⁹ : hamam otu			
1. 3. 6. fa'lülî Babı			
eşgürti: ipek cinsinden işlemeli bir kumaş			
awruzı ⁵⁰ : karışık yemek			
1. 3. 7. fa'landî Babı			
üdrüdi: seçilmiş	üd[ü]r-(ü)ndi	-ndi: FİYE	üdü-: seçmek (Erdal 1991: 339, Clauson 1972: 90b, Taş 2015: 169, Bilgen 1989: 73)
ewdindi: kırıntı, döküntü	evdin-di	-di: FİYE	evdin-: ? (Clauson 1972: 7b)
	ew[i]t-(i)ndi	-ndi: FİYE	ewit-: toplamak
1. 3. 8. Nazal N'li fu'ülîm Babı			
oñujın ⁵¹ : çölde insanı öldüren gulyabani			
1. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
1. 4. 1. Harekeleriyle fa'al'al Babı			
G (gayın)			
uwutlug: edepli	uwut+lug	+lug: İİYE	uwut: edep (Clauson 1972: 8a, Taş 2015: 56, Bilgen 1989: 28)
agırlıg: itibarlı, değerli	agir+lıg	+lıg: İİYE	agir: değerli (Clauson 1972: 93b, Taş 2015: 58, Bilgen 1989: 26)
ugurlug: uygun, yerinde	ugur+lug	+lug: İİYE	ugur: zaman, sıra (Clauson 1972: 93b, Taş 2015: 56)
opuzlug: sert zemin	opuz+lug	+lug: İİYE	opuz: ? (Clauson 1972: 46b)
uğuzlug: uyuz	uçuz+lug	+lug: İİYE	uçuz: uyuz (Bilgen 1989: 28)
agujlug: ilk sütü olan	aguj+lug	+lug: İİYE	aguj: ilk süt (Clauson 1972: 80b, Bilgen 1989: 26)
oguşlug: aşiretli	oguş+lug	+lug: İİYE	oguş: aşiret (Clauson 1972: 97b, Bilgen 1989: 28)
ukuşlug: anlayışlı, zeki	ukuş+lug	+lug: İİYE	ukuş: anlayış, akıl (Clauson 1972: 97b, Taş 2015: 56, Bilgen 1989: 28)
açıglıg: nimetli	açığ+lıg	+lıg: İİYE	açığ: ihsan, bağış (Clauson 1972: 23b, Taş 2015: 48)
açığıg: ekşili, acılı	açığıg+lıg	+lıg: İİYE	açığıg: acı (Clauson 1972: 23b, Bilgen 1989: 26)
açıglıg: ayılı (dağ vs.)	açıg+lıg	+lıg: İİYE	açıg: ayı
uruglug: kesilmiş, dövülmüş	urug+lug	+lug: İİYE	urug: darbe, vuruk (Bilgen 1989: 28)
azıglıg: azı dişî olan	azıg+lıg	+lıg: İİYE	azıg: azı diş (Bilgen 1989: 25)

⁴⁹ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 211a)

⁵⁰ Clauson: Farsçadan alıntı. (1972: 15b)

⁵¹ Clauson: Yüksek ihtimalle Çince'den alıntı (*onjun*). (1972: 175b)

oçaklıg: ocaklı	oçak+lıg	+lıg: İİYE	oçak: ocak (Bilgen 1989: 27)
açuklug: yumuşak huyly	açuk+lug	+lug: İİYE	açuk: yumuşak huy (Clauson 1972: 24a)
asıglıg: faydalı	asıg+lıg	+lıg: İİYE	asıg: fayda (Clauson 1972: 245b, Taş 2015: 49, Bilgen 1989: 26)
ağaklıg: ayaklı	adak+lıg	+lıg: İİYE	adak: ayak (Clauson 1972: 48b, Taş 2015: 48, Bilgen 1989: 26)
arıklıg: arıklı	arık+lıg	+lıg: İİYE	arık: ark, kara (Clauson 1972: 218b, Bilgen 1989: 26)
uruklug: ipi olan	uruk+lug	+lug: İİYE	uruk: ip (Clauson 1972: 218b, Bilgen 1989: 28)
azuklug: azıklı	azuk+lug	+lug: İİYE	azuk: azık (Clauson 1972: 284a, Bilgen 1989: 26)
aranlıg: ahırđ olan (ev)	aran+lıg	+lıg: İİYE	aran: ahır (Clauson 1972: 237a, Bilgen 1989: 25)
atanlıg: iğdiş edilmiş devesi olan	atan+lıg	+lıg: İİYE	atan: iğdiş edilmiş deve (Clauson 1972: 63b, Bilgen 1989: 26)
ularlıg: keklıđđđ olan (dağ)	ular+lıg	+lıg: İİYE	ular: keklık (Clauson 1972: 151b, Bilgen 1989: 28)
alımlıg: alacaklı	alım+lıg	+lıg: İİYE	alım: alacak (Clauson 1972: 146b, Bilgen 1989: 25)
alınlıg: alını geniş olan	alın+lıg	+lıg: İİYE	alın: alın (Clauson 1972: 149a, Bilgen 1989: 25)
ulunlug: okluğu olan	ulun+lug	+lug: İİYE	ulun: ok gövdesi (Clauson 1972: 149b, Bilgen 1989: 28)
K (kaf)			
urunçak: emanet	urun+çak	+çak: İİYE	*urun: ? (Erdal 1991: 46, Taş 2015: 28)
	urun-çak	-çak: FİYE	urun-: ? (Clauson 1972: 236b)
ogulçuk: rahim	ogul+çuk	+çuk: İİYE	ogul: oğul (Erdal 1991: 107, Clauson 1972: 86a, Bilgen 1989: 14)
agırşuk: ağırşak	agır+çak	+çak: İİYE	agır: ağır (Erdal 1991: 107, Clauson 1972: 93b)
ogulmuk: kiriş üstüne sıralanan yatay tahtalar	ogul+muk	+muk: İİYE	ogul ⁵² : ? (Clauson 1972: 87a)
uçuzluk: ucuzluk	ucuz+luk	+luk: İİYE	uçuz: ucuz (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 32b, Taş 2015: 64, Bilgen 1989: 24)
adaşlık: arkadaşlık	adaş+lık	+lık: İİYE	adaş: arkadaş (Clauson 1972: 73b, Bilgen 1989: 23)
udukluk: gafillik, umursamazlık	uduk+luk	+luk: İİYE	uduk: uyku (Clauson 1972: 48b, Bilgen 1989: 24)
oğugluk: uyanıklık	oğug+luk	+luk: İİYE	oğug: uyanık (Clauson 1972: 48b, Bilgen 1989: 24)
arıklık: temizlik	arık+lık	+lık: İİYE	arık: temiz (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 218b, Taş 2015: 58, Bilgen 1989: 23)
urugluk: ekimlik	urug+luk	+luk: İİYE	urug: tohum (Clauson 1972: 218b, Bilgen 1989: 25)

⁵² Clauson: Görünüşe göre *ogul* tabanından fakat semantik bir ilgi yok. (1972: 87a)

açıklık: acılık	açığ+lık	+lık: İİYE	açığ: acı (Clauson 1972: 23b, Bilgen 1989: 23)
açıkluk: açıklık, aydınlık	açuk+luk	+luk: İİYE	açuk: açık (Clauson 1972: 24a, Bilgen 1989:23)
ocaklık: 1. ocak yeri, 2. ocak yapmak için kullanılan kil	oçak+lık	+lık: İİYE	oçak: ocak (Clauson 1972: 24a, Bilgen 1989: 22)
arukluk: yorgunluk	aruk+luk	+luk: İİYE	aruk: yorgun (Clauson 1972: 218b, Bilgen 1989: 23)
urukluk: ip yapılacak yün	uruk+luk	+luk: İİYE	uruk: ip (Clauson 1972: 219a, Bilgen 1989: 25)
azukluk: azıklık	azuk+luk	+luk: İİYE	azuk: azık (Clauson 1972: 284a, Bilgen 1989: 23)
uzaklık: işi yavaşlatma	uzak+lık	+lık: İİYE	uzak: uzak (Clauson 1972: 284a, Bilgen 1989: 25)
uşaklık: çocuklaşma, çocukluk	uşak+lık	+lık: İİYE	uşak: çocuk (Clauson 1972: 259b, Bilgen 1989: 25)
ulugluk: ululuk, büyüklük	ulug+luk	+luk: İİYE	ulug: ulu (Erdal 1991: 139, Clauson 1972: 139b Taş 2015: 64, Bilgen 1989: 25)
umaçlık: nişangah, hedeflik	umaç+lık	+lık: İİYE	umaç: amaç (Clauson 1972: 156b, Bilgen 1989: 21)
anukluk: hazırlık	anuk+luk	+luk: İİYE	anuk: hazır (Clauson 1972: 183a, Bilgen 1989: 23)
K (kef)			
üzütlük: cimrilik	üzüt+lük	+lük: İİYE	üzüt < üz-: kesmek (Clauson 1972: 280b)
egetlik: hizmetçi	eget+lik	+lık: İİYE	eget: hizmetçi (Erdal 1991: 123, Clauson 1972: 104a)
egetlig: hizmetçi sahibi	eget+lig	+lig: İİYE	eget: hizmetçi (Clauson 1972: 104a, Bilgen 1989: 26)
itiçlik: ceviz oyunu için açılan çukur	itiç+lik	+lık: İİYE	itiç: enek? (Clauson 1972: 44a, Bilgen 1989: 22)
eğerlik: eyerlik tahta	eder+lik	+lık: İİYE	eder: eyer (Clauson 1972: 70a, Bilgen 1989: 25)
ügürlük: ambar	ügür+lük	+lük: İİYE	ügür: akdarı (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 115b, Bilgen 1989: 22)
ügürlüg: hayvan sürüsü sahibi	ügür+lüg	+lüg: İİYE	ügür: hayvan sürüsü (Clauson, Bilgen 1989: 28)
eğizlik: yükseklik	ediz+lik	+lık: İİYE	ediz: yüksek (Clauson 1972: 74b, Taş 2015: 60, Bilgen 1989: 23)
isizlik: kötülük	isiz+lik	+lık: İİYE	isiz: kötü: (Clauson 1972: 253a, Taş 2015: 60, Bilgen 1989: 24)
eteklik: etek yapmak için kullanılan kumaş	etek+lik	+lık: İİYE	etek: etek (Clauson 1972: 53a, Bilgen 1989: 22)
eteklig: etekli	etek+lig	+lig: İİYE	etek: etek (Clauson 1972: 53a, Bilgen 1989: 26)
etüklük: ayakkabı yapmak için kullanılan deri	etük+lük	+lük: İİYE	etük: çizme (Clauson 1972: 53a, Bilgen 1989: 23)

ötüglük: maruzatlı	ötüg+lüg	+lüg: İİYE	ötüg: arz (Erdal 1991: 173, Clauson 1972: 53a, Bilgen 1989: 27)
üzüklük: kesinti	üzük+lük	+lük: İİYE	üzük: kesik (Clauson 1972: 286a, Bilgen 1989: 25)
örümçek: örümcek	örüm+çek	+çek: İİYE	örüm < ör-üm (Clauson 1972: 231b, Bilgen 1989: 13)
	örüm+çi+k	+k: İİYE	örüm < ör-üm (Erdal 1991: 42, 118)
ilersük: uçkur	iler+sük	+sük: İİYE	iler < il-er+ (Erdal 1991: 158, Clauson 1972: 151b)
isiglik: 1. sıcaklık, 2. Sevgi muhabbet	isig+lik	+lik: İİYE	isig: sıcak (Clauson 1972: 247a, Bilgen 1989: 24)
erüklük: şeftali veya erik bahçesi	erük+lük	+lük: İİYE	erük: şeftali, erik (Clauson 1972: 228a, Bilgen 1989: 22)
eriglik: hayvanın cinsi arzusu	erig+lik	+lik: İİYE	erig: canlı sürü hayvanı (Clauson 1972: 228a, Bilgen 1989: 23)
eşiklik: eşiklik (ağaç)	eşik+lik	+lik: İİYE	eşik: eşik (Clauson 1972: 261a, Bilgen 1989: 22)
eşüklük: şal için kullanılan (kumaş)	eşük+lük	+lük: İİYE	eşük: örtü (Clauson 1972: 261a, Bilgen 1989: 23)
eweklik: acelecilik	ewek+lik	+lik: İİYE	ewek: aceleci (Clauson 1972: 9b, Bilgen 1989: 24)
ekeklik: kadının utanmazlığı	ekek+lik	+lik: İİYE	ekek: düşkün (Clauson 1972: 105b, Bilgen 1989: 23)
ükeklik: sandık yapmak için kullanılan tahta	ükek+lik	+lik: İİYE	ükek: sandık (Clauson 1972: 105b)
eliglik: eldiven	elig+lik	+lik: İİYE	elig: el (Clauson 1972: 143b, Bilgen 1989: 22)
emiglik: emzikli	emig+lig	+lig: İİYE	emig: meme, emzik (Clauson 1972: 160b, Bilgen 1989: 26)
enüklük: yavrusu olan	enük+lüg	+lüg: İİYE	enük: enik (Clauson 1972: 184a, Bilgen 1989: 26)
1. 4. 2. Harekeleriyle Birinci ve İkinci Harfleri Harekeli fa'al'ân Babı			
T			
abıtgan: saklanan	abıt-gan	-gan: FİYE	abıt-: gizlenmek (Bilgen 1989: 47)
açıtgan: acıtan	açıt-gan	-gan: FİYE	açıt-: ekşitmek (Bilgen 1989: 47)
uditgan: uyutan	udit-gan	-gan: FİYE	udit-: uyutmak (Bilgen 1989: 50)
arıtgan: temizleyen	arıt-gan	-gan: FİYE	arıt-: temizlemek (Bilgen 1989: 48)
azıtgan: azıtan, yoldan çıkaran	azıt-gan	-gan: FİYE	azıt-: yoldan çıkmak (Bilgen 1989: 48)
uzatgan: uzatan	uzat-gan	-gan: FİYE	uzat-: uzatmak (Bilgen 1989: 51)
ozıtgan: öne geçen	ozıt-gan	-gan: FİYE	ozıt-: ileri sürmek (Bilgen 1989: 49)
usıtgan: susatmak	usıt-gan	-gan: FİYE	usıt-: susatmak (Bilgen 1989: 51)
agıtgan: yükselten, çıkaran	agıt-gan	-gan: FİYE	agıt-: yükseltmek (Bilgen 1989: 48)
akıtgan: akıtan	akıt-gan	-gan: FİYE	akıt-: akıtmak (Bilgen 1989: 48)
okıtgan: okutan	okıt-gan	-gan: FİYE	okıt-: okutmak (Bilgen 1989: 49)
ulıtgan: (köpeğini) ulutan, havlatan	ulıt-gan	-gan: FİYE	ulıt-: havlatmak, ulutmak (Bilgen 1989: 51)
unıtgan: unutan	unıt-gan	-gan: FİYE	unıt-: unutmak (Bilgen 1989: 50)

anutgan: hazırlıklı olan, hazırlatan	anut-gan	-gan: FİYE	anut-: hazır olmak (Bilgen 1989: 48)
uçurgan: uçuran	uçur-gan	-gan: FİYE	uçur-: uçurmak (Bilgen 1989: 50)
açurgan: acıktıran	açur-gan	-gan: FİYE	açur-: acıktırmak (Bilgen 1989: 47)
asurgan: aksıran	asur-gan	-gan: FİYE	asur-: aksırmak (Bilgen 1989: 48)
osurgan: osuran	osur-gan	-gan: FİYE	osur-: osurmak (Bilgen 1989: 49)
ısırgan: ısırın	ısır-gan	-gan: FİYE	ısır-: ısırarak (Bilgen 1989: 48)
G (gayın)			
awujgun ⁵³ : deri tabaklamakta kullanılan palamut yaprağı			
atışgan: atışın	atış-gan	-gan: FİYE	atış-: atışmak (Bilgen 1989: 48)
G (kef)			
öpürgen: içiren	öpür-gen	-gen: FİYE	öpür-: içirmek (Bilgen 1989: 49)
içürgen: içiren	içür-gen	-gen: FİYE	içür-: içirmek (Bilgen 1989: 48)
eğergen: arayan	eder-gen	-gen: FİYE	eder-: aramak (Bilgen 1989: 48)
ewürgen: eviren	ewür-gen	-gen: FİYE	ewür-: evirmek (Bilgen 1989: 48)
üdürgen: seçen	üdür-gen	-gen: FİYE	üdür-: seçmek (Bilgen 1989: 51)
öşergen: gözü kararan	öşer-gen	-gen: FİYE	öşer-: gözü kararmak (Bilgen 1989: 49)
ügürgen: taneli bir bitki	üg[ü]ri-gen	-gen: FİYE	ügri-: ? (Clauson 1972: 115b)
	ügür+gen	+gen: İİYE	ügür: tane
egirgen: eğiren	egir-gen	-gen: FİYE	egir-: eğirmek (Bilgen 1989: 48)
itilgen: bir at hastalığı	itil-gen	-gen: FİYE	itil-: itilmek (atı itmek?)
etilgen: edilen, düzelen, yapılan	etil-gen	-gen: FİYE	etil-: edilmek, yapılmak
üzülgen: kopan	üzül-gen	-gen: FİYE	üzül-: kesilmek (Bilgen 1989: 51)
ürülgen: şişen, kabaran	ürül-gen	-gen: FİYE	ürül-: şişirilmek
esilgen: uzayan	esil-gen	-gen: FİYE	esil-: uzamak
eşilgen: eşilen	eşil-gen	-gen: FİYE	eşil-: eşilmek (Bilgen 1989: 48)
egilgen: eğilen	egil-gen	-gen: FİYE	egil-: eğilmek (Bilgen 1989: 48)
ügülgen: yığılan	ügül-gen	-gen: FİYE	ügül-: yığılmak (Bilgen 1989: 51)
1. 4. 3. Bunun Bir Türü			
D			
urumday ⁵⁴ : zehirin zararını gideren bir taş			
1. 4. 4. ef'alel Babı			
arsalık ⁵⁵ : çift cinsiyetli hayvan			
1. 4. 4.a. İlk Harfi Ötreli Olanlar			
Ç			
üşkebeç: kuru üzüm			
K			
ögreyük: adet	ögre-yük	-yük: FİYE	ögre- < öğren- ~ öğret- (Bilgen 1989: 79)

⁵³ Clauson: -j- Farsça bir alıntı olduğunu destekliyor. (1972: 6b)

⁵⁴ Clauson: Morfolojik olarak belirsiz. Muhtemelen alıntı. (1972: 232a)

⁵⁵ Clauson: Bu biçim tek örnektir ancak Güney-Batı lehçesi Osmanlıcada *aslık* "kusurlu cinsel organı olan kadın, kısır" olarak yaşamaktadır. İlk bakışta *+lık* ile türemiş gibi görünüyor fakat açık bir etimolojisi yok. (1972: 238b)

1. 4. 5. fu'âlîl Babı			
K (kaf)			
osayuk: gafil	osan-(u)k	-k: FİYE	osan-: gafil olmak
	osa-yuk	-yuk: FİYE	osa- < osan- ~ osal- (Clauson 1972: 253a, Taş 2015: 177, Bilgen 1989: 79)
1. 4. 6. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunan Bir Türü			
K (kaf)			
uyadsılık: utanca boğulmuş	uyad-sı+lık	-sı: FİYE, +lık: İİYE	uyad-: utanmak
1. 4. 7. Bunun Başka Bir Türü			
ühi: baykuş			
1. 4. 8. Bunun Nazal N'lisi			
Ç			
ötkünç: hikaye	ötkün-ç	-ç: FİYE	ötkün-: hikaye etmek (Bilgen 1989: 36)
	ötkü-nç	-nç: FİYE	ötkü-: öykünmek (Taş 2015: 167)
	ötkün-[n]ç	-nç: FİYE	ötkün-: öykünmek
1. 4. 9. Nazal N'li fa'âlîl Babı			
R			
alañır ⁵⁶ : sıçan cinsinden bir şey			
K (kaf)			
oñamuk: solak olmayan, sağlak	oñ+amuk	+amuk: İİYE	oñ: sağ (Erdal 1991: 101, Clauson 1972: 187a)
K (kef)			
öñeyük ⁵⁷ : has, özgü, özel	*öñ+e-yük	+e-: İFYE, -yük: FİYE	öñ-: renk, biçim
1. 4. 10. Bunun Başka Bir Türü			
K (kaf)			
otuñluk: odunluk	otuñ+luk	+luk: İİYE	otuñ: odun (Clauson 1972: 63b, Bilgen 1989: 22)
2. ÜNLÜ İLE BAŞLAYAN FİLLER KİTABI			
2. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
P			
öp-: 1.öpmek, 2. içmek, içine çekmek			
Ç			
aç-: açmak			
uç-: uçmak			
öç-: alevi bitmek, öfkesi sönmek			
iç-: içmek			
R			
er-: imek			
ür-: 1. üflemek, 2. ürümek, havlamak			

⁵⁶ Clauson: Muhtemelen çoğu hayvan adı gibi bir alıntı sözcük. Muhtemelen protez /a/ ile. (1972: 149b)

⁵⁷ Clauson: İsimden veya fiilden türediği belirsiz fakat bilinen anlamlarıyla *öñ* ve *üñ*- ile açıkça bir ilgisi yok. (1972: 191b)

ür-: koymak, vurmak, dövmek			
ez-: ezmek			
üz-: kesmek, koparmak			
S			
es-: uzatmak			
es-: esmek			
us-: susamak			
os-: sanmak			
Ş			
eş-: akıtmak			
eş-: koşmak			
eş-: kaynamak			
üş-: delik açmak			
üş-: üşüşmek			
uw-: ufalamak			
ew-: etrafını çevirmek			
iw-: acele etmek			
K (kaf)			
ak-: akmak			
uk-: anlamak			
K (kef)			
ek-: ekmek			
üg-: yığmak			
eg-: eğmek			
L			
al-: almak			
ul-: dağılmak			
il-: ilişmek, çekmek			
ıl-: inmek			
M			
em-: emmek			
um-: ummak			
N			
ön-: bitmek, türemek			
ön-: gitmek			
in-: inmek			
2. 1. 1. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
T			
at-: atmak			
ut-: ütmek, yenmek			
öt-: delip geçmek			
öt-: ötmek			
it-: itmek			
it-: etmek, düzenlemek			
2. 1. 2. Bunun Ortada elif, vav, ye Bulunanları			
P			
op-: içmek için dudağına dayamak			
Ç			
āç-: acıkmak			

R			
ār- ~ ar-: yorulmak			
ār- ~ ar-: kandırmak			
ōr-: örmek			
or-: biçmek			
ir-: yabancılaşmak			
ir-: yarmak			
ōr-: yükselmek			
ōr-: örmek			
Z			
az-: azmak, şaşırarak			
ōz-: geçmek			
S			
as-: asmak			
Ş			
āş-: aşmak			
G (gayın)			
āg- ~ ag-: çıkmak, yükselmek			
āg-: (rengi) değişmek			
W			
aw-: toplanmak, sıkışmak			
K (kef)			
ög-: övmek			
2. 1. 3. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanları			
ay-: söylemek, demek			
ōy-: oymak			
uy-: bastırmak			
2. 1. 4. Bunun Nazal N'lisi			
D			
eḡ-: hayret etmek			
ūḡ-: deşmek			
oḡ-: solmak			
2. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
2. 2. 1. Ortası Harekeli fa'al Babı			
R			
öpür-: içirmek	öp-(ü)r-	-r-: FFYE	öp-: içmek (Clauson 1972: 14a)
ötür-: çalmak (esntruman)	öt-(ü)r-	-r-: FFYE	öt-: ötmek, ses çıkarmak
otur-: kesmek			bk.: otrug, otruş-
ötür-: delmek	öt-(ü)r-	-r-: FFYE	öt-: delmek (Erdal 1991: 719)
uçur-: uçurmak	uç-(u)r-	-r-: FFYE	uç-: uçmak (Erdal 1991: 724, Bilgen 1989: 173)
öçür-: sönmek, yatışmak	öç-(ü)r-	-r-: FFYE	öç-: söndürmek (Erdal 1991: 718, Bilgen 1989: 173)
içür-: içirmek	iç-(ü)r-	-r-: FFYE	iç-: içmek (Erdal 1991: 715, Bilgen 1989: 172)
ağır-: ayırmak	ad-(ı)r-	-r-: FFYE	ad-: bk.: adın (Erdal 1991: 535, Bilgen 1989: 172)
üğür-: seçmek	üd-(ü)r-	-r-: FFYE	üd-:

eğer-: iz sürmek	< ed: işaret		(Wilkens 2021: 95)
asur-: aksırmak			
osur-: osurmak	1. os-(u)r-	-r-: FFYE	os-: ? (Gülensoy 2018: 514)
	2. os+kır-	+kır-: İFYE	os: ? (Gülensoy 2018: 514)
ısır-: ısırmak	ıs-(ı)r-	-r-: FFYE	ıs-: ? (Gülensoy 2018: 330)
	ıs+(ı)r-	+r-: İFYE	ıs: yansıma?
öşer-: 1. açlıktan gözü kararmak 2. sürdürmek			
ogur-: ayırıp koparmak	ogu-r-	-r-: FFYE	ogu-: ?
ewür-: yoldan çevirmek, evirmek	ew-ür-	-ür-: FFYE	ew-: kuşatmak
egir-: kuşatmak, çevirmek	eg-(ı)r-	-r-: FFYE	eg-: eğmek (Erdal 1991: 536)
alar-: renklenmek, kızarmak	ala+r-	+r-: İFYE	ala: alaca (Erdal 1991: 499)
iler-: görünür gibi olmak, belirlemek	il+(e)r-	+r-: FİYE	il: ön (Dede Korkut: iley)
Z			
emüz-: emzirmek	em-(ü)z-	-z-: FFYE	em-: emmek (Erdal 1991: 757, Clauson 1972: 165a, Bilgen 1989: 173)
Ş			
öpüş-: öpüşmek	öp-(ü)ş-	-ş-: FFYE	öp-: öpmek (Erdal 1991: 565, Clauson 1972: 15b, Bilgen 1989: 144)
atış-: atışmak, yarışmak	at-(ı)ş-	-ş-: FFYE	at-: atmak (Erdal 1991: 554, Clauson 1972: 72b, Bilgen 1989: 135)
utuş-: ütüşmek	ut-(u)ş-	-ş-: FFYE	ut-: ütme (Clauson 1972: 73a, Bilgen 1989: 149)
itiş-: itişmek	it-(ı)ş-	-ş-: FFYE	it-: itmek (Erdal 1991: 558, Clauson 1972: 73a)
açış-: yardım etmek, birlikte açmak	aç-(ı)ş-	-ş-: FFYE	aç-: açmak (Erdal 1991: 552, Clauson 1972: 31b, Bilgen 1989: 134)
açış-: acılaştırmak	açı-ş-	-ş-: FFYE	açı-: acılamak, ekşimek (Erdal 1991: 552, Clauson 1972: 31b)
öçeş-: yarışmak	öçe-ş-	-ş-: FFYE	öçe-: ? (Erdal 1991: 564, Clauson 1972: 31b)
içiş-: içişmek	iç-(ı)ş-	-ş-: FFYE	iç-: içmek (Erdal 1991: 557, Clauson 1972: 31b, Bilgen 1989: 138)
adış-: birbirinden ayrılmak	ad-(ı)ş-	-ş-: FFYE	ad-: krş.: adır- (Clauson 1972: 72b, Bilgen 1989: 134)
udış-: uyutmakta yarışmak	udı-ş-	-ş-: FFYE	udı-: uyumak (Clauson 1972: 73a)
udış-: mayalanmak			
ıdış-: hediyeleştirmek	ıd-(ı)ş-	-ş-: FFYE	ıd-: göndermek (Erdal 1991: 557, Clauson 1972: 73a, Bilgen 1989: 138)
arış-: birbirini aldatmak	ar-(ı)ş-	-ş-: FFYE	ar-: hile yapmak (Clauson 1972: 239b, Bilgen 1989: 135)
erüş-: kendiliğinden erimek	erü-ş-	-ş-: FFYE	erü-: erimek (Clauson 1972: 239b, Bilgen 1989: 137)

uruş-: vuruşmak, savaşmak	ur-(u)ş-	-ş-: FFYE	ur-: vurmak (Erdal 1991: 572, Clauson 1972: 239b, Bilgen 1989: 149)
ürüş-: ateş üflemede yardım etmek, üfleşmek	ür-(ü)ş-	-ş-: FFYE	ür-: üfleme (Clauson 1972: 240a, Bilgen 1989: 149)
örüş-: örmekte yardım etmek	ör-(ü)ş-	-ş-: FFYE	ör-: örmek (Clauson 1972: 240a, Bilgen 1989: 143)
üzüş-: koparmakta yardım etmek	üz-(ü)ş-	-ş-: FFYE	üz-: kesmek (Erdal 1991: 572, Clauson 1972: 290b, Bilgen 1989: 149)
ozuş-: yarış yapmak, yardımlaşmak	oz-(u)ş-	-ş-: FFYE	oz-: aşmak (Clauson 1972: 290b, Bilgen 1989: 143)
asış-: asmakta yardım etmek, karşılıklı asmak	as-(ı)ş-	-ş-: FFYE	as-: asmak (Clauson 1972: 253a, Bilgen 1989: 135)
isiş-: ısınmak	isi-ş-	-ş-: FFYE	isi-: ısınmak (Erdal 1991: 557, Clauson 1972: 253a, Bilgen 1989: 138)
eşiş-: toprak aktarmakta yardım etmek	eş-(i)ş-	-ş-: FFYE	eş-: eşmek (Clauson 1972: 253a, Bilgen 1989: 138)
agiş-: 1. bir yere çıkmakta yarış etmek, 2. artırmak, yükseltmek, 3. itişmek	ag-(ı)ş-	-ş-: FFYE	ag-: yükselmek (Erdal 1991: 553, Clauson 1972: 96b, Bilgen 1989: 135)
uwuş-: birlikte ufalamak	uw-(u)ş-	-ş-: FFYE	uw-: ufalamak (Clauson 1972: 15b, Bilgen 1989: 149)
ewiş-: karşılıklı acele etmek	ew-(i)ş-	-ş-: FFYE	ew-: acele etmek (Clauson 1972: 16a)
akış-: birlikte akmak	ak-(ı)ş-	-ş-: FFYE	ak-: akmak (Clauson 1972: 96b, Bilgen 1989: 135)
ukuş-: birlikte anlamak	uk-(u)ş-	-ş-: FFYE	uk-: anlamak (Clauson 1972: 97a, Bilgen 1989: 149)
okış-: karşılıklı davet etmek	okı-ş-	-ş-: FFYE	okı-: çağırma (Erdal 1991: 563, Clauson 1972: 96b)
ekiş-: birlikte ekmek	ek(i)ş-	-ş-: FFYE	ek-: ekmek (Clauson 1972: 119a, Bilgen 1989: 138)
egiş-: eǧmekte yardım etmek	eg-(i)ş-	-ş-: FFYE	eg-: eǧmek (Clauson 1972: 118b, Bilgen 1989: 138)
öǧüş-: karşılıklı övüşmek	öǧ-(ü)ş-	-ş-: FFYE	öǧ-: övme (Clauson 1972: 119a, Bilgen 1989: 143)
öǧüş-: öǧütmede yardım etmek	öǧi-ş-	-ş-: FFYE	öǧi-: öǧütmek (Erdal 1991: 564, Clauson 1972: 119a)
igeş-: birlikte törpülemek			
igeş-: çarpışmak, kavga etmek	ige-ş-	-ş-: FFYE	ige-: bk.: igen- (Clauson 1972: 119a)
alış-: alacağı tahsis etmekte yardımcı olmak	al-(ı)ş-	-ş-: FFYE	al-: almak (Erdal 1991: 553, Clauson 1972: 153a, Bilgen 1989: 135)

iliş-: ilişmek	il-(i)ş-	-ş-: FFYE	il-: ilişmek, bağlanmak (Erdal 1991: 557, Clauson 1972: 153b, Bilgen 1989: 138)
ulış-: birlikte ulumak	ulı-ş-	-ş-: FFYE	ulı-: ulumak (Erdal 1991: 572, Clauson 1972: 154a, Bilgen 1989: 149)
üleş-: paylaşmak	üle-ş-	-ş-: FFYE	üle-: paylaşmak (Erdal 1991: 572, Clauson 1972: 154a, Bilgen 1989: 149)
ulaş-: ulaşmak	ula-ş-	-ş-: FFYE	ula-: ulamak (Erdal 1991: 571, Clauson 1972: 154a, Bilgen 1989: 149)
öliš-: ıslanmak	öli-ş-	-ş-: FFYE	öli-: ıslanmak (Clauson 1972: 153b, Bilgen 1989: 152)
ılış-: yarışmak	ıl-(ı)ş-	-ş-: FFYE	ıl-: inmek (Clauson 1972: 153b)
iliş-: bk.: ılış-			
amuş-/amış ⁵⁸ : apışıp kalmak			
unaş-: birlikte razı olmak, onaylaşmak	una-ş-	-ş-: FFYE	una-: onaylamak (Clauson 1972: 191a, Bilgen 1989: 149)
ınış-: inmek için birbiriyle yarışmak bk.: ılış-	in-(i)ş-	-ş-: FFYE	in-: inmek (Clauson 1972: 153b, Bilgen 1989: 138)
K (kaf)			
açık-: acıkmak	aç-(ı)k-	-k-: FFYE	aç-: acıkmak (Clauson 1972: 23a, Gülensoy 2018: 6)
	aç+(ı)k-	+k-: İFYE	aç: aç (Bilgen 1989: 87)
uçuk-: sona ermek	uç+(u)k-	+k-: İFYE	uç: son, sınır (Erdal 1991: 496, Clauson 1972: 23a, Bilgen 1989: 88, Gülensoy 2018: 787)
usuk-: susamak	us-(ı)k-	-k-: FFYE	us-: susamak (Erdal 1991: 648, Clauson 1972: 245a, Bilgen 1989: 105)
aşuk-/aşık-: özlemek	aşu-k-	-k-: FFYE	aşu-: koşmak (Erdal 1991: 645, Ünlü 2012: 69)
aguk-: zehirlenmek	agu+k-	+k-: İFYE	agu: zehir (Erdal 1991: 493, Clauson 1972: 83a, Bilgen 1989: 87)
alık-: bozulmak, kötüleşmek, pislenmek	alı-k-	-k-: FFYE	*alı- < al-: almak (Erdal 1991: 645)
K (kef)			
etik-: gelişmek, büyümek	et+(i)k-	+k-: İFYE	et: et (Clauson 1972: 52a, Bilgen 1989: 87)
içik-: teslim olmak, tabi olmak	iç+(i)k-	+k-: İFYE	iç: iç (Erdal 1991: 495, Clauson 1972: 25a, Bilgen 1989: 87)
öçük-: nefesi kesilmek	öç-(ü)k-	-k-: FFYE	öç-: sönmek (Erdal 1991: 647, Clauson 1972: 25a, Bilgen 1989: 105)
L			

⁵⁸ Clauson: Türkçe etimolojisi açık değil. Belki Farsça *xamuş*'tan geliyor veya Farsçaya akraba dillerden alınmış olabilir. (1972: 164b)

öpül-: içilmek	öp-(ü)l-	-l-: FFYE	öp-: içmek (Clauson 1972: 10b, Bilgen 1989: 113)
atıl-: atılmak	at-(ı)l-	-l-: FFYE	at-: atmak (Clauson)
ötel-: yorulmak, zahmet çekmek	öte-l-	-l-: FFYE	öte-: ödemek (Erdal 1991: 669, Clauson 1972: 56a)
otul-: kesilmek, biçmek	ota-l-	-l-: FFYE	ota-: ot biçmek (Clauson 1972: 57a)
ütül-: kılı yakılmak	üt-(ü)l-	-l-: FFYE	üt-: yakmak (Clauson 1972: 57a)
itil-: itilmek	it-(i)l-	-l-: FFYE	it-: itmek (Clauson 1972: 56a)
açıl-: açılmak	aç-(ı)l-	-l-: FFYE	aç-: açmak (Erdal 1991: 651, Clauson 1972: 26b, Taş 2015: 194, Bilgen 1989: 115)
içil-: içilmek	iç-(i)l-	-l-: FFYE	iç-: içmek (Clauson 1972: 26b, Bilgen 1989: 111)
ağıl-: ayılmak	ad-(ı)l-	-l-: FFYE	ad-: aymak (Clauson 1972: 56a)
ıdııl-: serbest bırakılmak, gönderilmek	ıd-(ı)l-	-l-: FFYE	ıd-: göndermek (Clauson 1972: 56a)
urul-: 1. vurulmak, dövülmek, 2. koyulmak (mecazen)	ur-(u)l-	-l-: FFYE	ur-: vurmak, dövmek, koymak (Clauson 1972: 229b)
orul-: biçilmek	or-(u)l-	-l-: FFYE	or-: biçmek (Clauson 1972: 229b)
örül-: örülmek	ör-(ü)l-	-l-: FFYE	ör-: örmek (Clauson 1972: 229b)
ürül-: şişmek, üfürülmek	ür-(ü)l-	-l-: FFYE	ür-: üfleme (Erdal 1991: 682, Clauson 1972: 230a)
eril-: sarsılmak, vicdan azabı çekmek	ir-(i)l-	-l-: FFYE	ir-: irkilmek (Erdal 1991: 659, Ünlü 2012: 326)
ezil-: çizilmek	ez-(i)l-	-l-: FFYE	ez-: kazımak (Clauson 1972: 287a)
azıl-: yanılmak	az-(ı)l-	-l-: FFYE	az-: yoldan çıkmak (Clauson 1972: 287a)
özel-: aciz kalmak			
üzül-: kopmak	üz-(ü)l-	-l-: FFYE	üz-: kesmek (Erdal 1991: 683, Clauson 1972: 287a)
esil-: uzamak	es-(i)l-	-l-: FFYE	es-: uzamak (Erdal 1991: 659, Erdal 1991: Clauson 1972: 247b)
asıl-: asılmak	as-(ı)l-	-l-: FFYE	as-: asmak (Erdal 1991: 654, Clauson 1972: 247b)
uşal-: ufalanmak	u[v]şa-l-	-l-: FFYE	uvşa-: ufalanmak (Erdal 1991: 681, Clauson 1972: 262b)
eşül-: örtülmek	eşü-l-	-l-: FFYE	eşü-: sarmak (Clauson 1972: 262a)
eşil-: eşilmek	eş-(i)l-	-l-: FFYE	eş-: eşmek (Erdal 1991: 657, Clauson 1972: 262a)
işil-: uzmanlaşmak	*iş+(i)l-	+l-: İFYE	iş: iş
üşel-: aranmak, incelenmek	üşe-l-	-l-: FFYE	üşe-: kazımak (Clauson 1972: 262b)
uwul-: ufalanmak	uw-(u)l-	-l-: FFYE	uw-: ufalamak (Clauson 1972: 10a)
ukul-: anlaşılmak	uk-(u)l-	-l-: FFYE	uk-: anlamak (Erdal 1991: 681, Clauson 1972: 85a)
okıl-: okunmak	okı-l-	-l-: FFYE	okı-: okumak (Clauson 1972: 85a, Bilgen 1989: 111)

ekil-: ekilmek	ek-(i)l-	-l-: FFYE	ek-: ekmek (Clauson 1972: 106b, Bilgen 1989: 107)
egil-: eğilmek	eg-(i)l-	-l-: FFYE	eg-: eğmek (Erdal 1991: 658, Clauson 1972: 106b, Bilgen 1989: 107)
ügül-: yığılmak	üg-(ü)l-	-l-: FFYE	üg-: yığmak (Clauson 1972: 106b)
ögül-: övülmek	ög-(ü)l-	-l-: FFYE	ög-: övmek (Clauson 1972: 106b, Bilgen 1989: 107)
[N]			
abın-: gizlenmek	abı-n-	-n-: FFYE	abı-: bk.: abıt- (Clauson 1972: 12b)
öpün-: içer gibi yapmak	öp-(ü)n-	-n-: FFYE	öp-: içmek (Erdal 1991: 610, Clauson 1972: 13a, Bilgen 1989: 113)
itîn-: sürünür görünmek	it-(i)n-	-n-: FFYE	it-: itmek (Clauson 1972: 61b)
atın-: atar görünmek	at-(ı)n-	-n-: FFYE	at-: atmak (Clauson 1972: 61b, Bilgen 1989: 129)
utan-: utanır görünmek	u[w]ta-n-	-n-: FFYE	uwta-: ? (Bilgen 1989: 120)
	u[wu]t+(a)n-	+n-: İFYE	uwut: edep, haya (Clauson 1972: 62a)
ötün-: arz etmek, rica etmek	öt-(ü)n-	-n-: FFYE	öt-: ? (Erdal 1991: 611, Clauson 1972: 62a, Taş 2015: 199, Bilgen 1989: 120)
açın-: ikramda bulunmak	açı-n-	-n-: FFYE	açı-: acımak (Erdal 1991: 584, Clauson 1972: 29a, Taş 2015: 203)
açın-: açar görünmek	aç-(ı)n-	-n-: FFYE	aç-: açmak (Erdal 1991: 584, Clauson 1972: 29a)
oğun-: uyanmak	od-(u)n-	-n-: FFYE	od-: uyanmak (Erdal 1991: 608, Clauson 1972: 62a, Taş 2015: 198, Bilgen 1989: 119)
uğun-: sönmek, uyumak	udı-n-	-n-: FFYE	udı-: uyumak (Erdal 1991: 623, Clauson 1972: 62a, Taş 2015: 205, Bilgen 1989: 119)
arın-: yıkanmak, temizlenmek	arı-n-	-n-: FFYE	arı-: temizlemek (Erdal 1991: 589, Clauson 1972: 235a, Bilgen 1989: 119)
urun-: 1. dövünmek, 2. sarınmak	ur-(u)n-	-n-: FFYE	ur-: vurmak, koymak (Erdal 1991: 624, Clauson 1972: 235a, Bilgen 1989: 119)
örün-: erekte olmak	ör-(ü)n-	-n-: FFYE	ör-: yükselmek, tomurcuklanmak (Clauson 1972: 235b)
erin-: erinmek	er-(i)n-	-n-: FFYE	er-: yorulmak (Erdal 1991: 599, Clauson 1972: 235a, Taş 2015: 197)
esin-: asılmak	as-(ı)n-	-n-: FFYE	as-: asmak (Erdal 1991: 589, Clauson 1972: 248b)
isin-: ısınmak	isi-n-	-n-: FFYE	isi-: ısınmak (Erdal 1991: 602, Clauson 1972: 248b, Taş 2015: 198, Bilgen 1989: 119)
işen-: güvenmek, itimat etmek	işe-n-	-n-: FFYE	işe-: inanmak (Taş 2015: 198, Bilgen 1989: 119)
aşun-: geçmek, aşmak	aş-(u)n-	-n-: FFYE	aş-: aşmak (Erdal 1991: 590, Clauson 1972: 264a, Taş 2015: 204, Bilgen 1989: 119)

awın-: avunmak	awı-n-	-n-: FFYE	awı-: ? (Erdal 1991: 591, Clauson 1972: 12b, Taş 2015: 196, Bilgen 1989: 122)
uwun-: ufalamak, ovalamak	uw-(u)n-	-n-: FFYE	uw-: ufalamak (Clauson 1972: 12b, Bilgen 1989: 122)
okın-: okunmak	okı-n-	-n-: FFYE	okı-: okumak (Erdal 1991: 608, Clauson 1972: 87b, Taş 2015: 204, Bilgen 1989: 128)
ekin-: ekin ekmek	ek-(i)n-	-n-: FFYE	ek-: ekmek (Clauson 1972: 109a)
ökün-: pişman olmak	ök-(ü)n-	-n-: FFYE	ök-: ? (Erdal 1991: 610, Taş 2015: 199, Bilgen 1989: 126)
ögün-: övünmek	ög-(ü)n-	-n-: FFYE	ög-: övmek (Erdal 1991: 609, Clauson 1972: 110b, Bilgen 1989: 126)
igen-: inatlaşmak	ige-n-	-n-: FFYE	ige-: inatlaşmak (Clauson 1972: 110b)
alın-: alacağını alabilmek	al-(ı)n-	-n-: FFYE	al-: almak (Erdal 1991: 586, Clauson 1972: 148a)
ulan-: bağlanmak, kavuşmak, ulanmak	ula-n-	-n-: FFYE	ula-: ulamak, bağlamak (Erdal 1991: 623, Clauson 1972: 148a)
olun-: kıvrılmak, dolanmak	olı-n-	-n-: FFYE	olı-: dolamak (Erdal 1991: 608, Clauson 1972: 147b, Taş 2015: 198, Bilgen 1989: 124)
ulın-: usanmak ⁵⁹			
ilen-: kınamak	ile-n-	-n-: FFYE	ile-: krş.: ilenç (Erdal 1991: 599, Clauson 1972: 148a, Taş 2015: 198, Bilgen 1989: 120)
ilin-: ilinmek, takılmak, tutulmak	il-(i)n-	-n-: FFYE	il-: bağlamak (Erdal 1991: 602, Clauson 1972: 148b, Taş 2015: 203, Bilgen 1989: 130)
umun-: dilenmek	um-(u)n-	-n-: FFYE	um-: ummak (Erdal 1991: 623, Clauson 1972: 162a, Taş 2015: 201, Bilgen 1989: 124)
anun-: hazırlanmak	anu-n-	-n-: FFYE	anu-: hazırlamak (Erdal 1991: 588, Clauson 1972: 188a, Taş 2015: 213, Bilgen 1989: 124)
inan-: inanmak, güvenmek	ma-n-	-n-: FFYE	ma-: inanmak (Erdal 1991: 601, Clauson 1972: 188a, Taş 2015: 197, Bilgen 1989: 124)
2. 2. 1.a. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
P			
abit-: gizlemek	abı-t-	-t-: FFYE	abı-: krş.: abın- (Erdal 1991: 762, Clauson 1972: 7a)
T			
atat-: at haline gelmek (tay için)	at+ad-	+ad-: İFYE	at: at (Clauson 1972: 44b, Bilgen 1989: 83)
etet-: zahmet çektirmek			
açıt-: ekşitmek, acıtmak	açı-t-	-t-: FFYE	açı-: acıtmak (Erdal 1991: 760, Clauson 1972: 21a, Taş 2015: 212)

⁵⁹ EA dipnot₄₁₆: Bizce kelime *ulu-* olmalı; “kendi kendine *ulu-* > *usan-*” biçiminde bir anlam değişmesi mümkündür. (2018: 100)

Đ			
uğıt-: uyutmak, söndürmek	uğı-t-	-t-: FFYE	uğı-: uyumak (Erdal 1991: 790, Clauson 1972: 45a, Taş 2015: 219, Bilgen 1989: 164)
R			
arıt-: temizlemek	arı-t-	-t-: FFYE	arı-: ? (Erdal 1991: 763, Clauson 1972: 207b, Taş 2015: 213, Bilgen 1989: 152)
arıt-: sünnet olmak/etmek, kısırılaştırmak			
eret-: adam olmak, er olmak, olgunlaşmak	er+et-	+ed-: İFYE	er-: er (Erdal 1991: 487, Clauson 1972: 207b)
erüt-: eritmek	erü-t-	-t-: FFYE	erü-: erimek (Clauson 1972: 207b, Bilgen 1989: 155)
Z			
azıt-: azıtmak, şaşırarak	az-(ı)t-	-t-: FFYE	az-: yoldan çıkmak (Erdal 1991: 764, Clauson 1972: 281b, Taş 2015: 213, Bilgen 1989: 152)
ezit-: çizmek	ez-(i)t-	-t-: FFYE	ez-: çizmek (Clauson 1972: 281b, Bilgen 1989:155)
uzat-: uzatmak	uza-t-	-t-: FFYE	uza-: uzamak (Erdal 1991: 791, Clauson 1972: 282a, Bilgen 1989: 164)
özü-: 1. sağırılaştırmak, 2. delmek	1. üzi-t-	-t-: FFYE	üzi-: sızdırmak (Bilgen 1989: 164)
	2. öz+(i)t-	+t-: İFYE	öz-: sağır (EA dipnot ⁴³¹ 2018: 101)
S			
esit-: uzattırmak	es-(i)t-	-t-: FFYE	es-: uzamak (Clauson 1972: 243a, Bilgen 1989: 155)
usıt-: susatmak	us-(ı)t-	-t-: FFYE	us-: susamak (Clauson 1972: 243a, Bilgen 1989: 164)
isit-: ısıtmak	isi-t-	-t-: FFYE	isi-: ısınmak (Erdal 1991: 773, Clauson 1972: 243a, Bilgen 1989: 155)
Ş			
aşat-: yedirmek	aşa-t-	-t-: FFYE	aşa-: hırsıyla yemek (Erdal 1991: 763, Clauson 1972: 257b, Taş 2015: 85)
eşüt-: örttürmek	eşü-t-	-t-: FFYE	eşü-: örtmek (Clauson 1972: 258a, Bilgen 1989: 155)
üşüt-: soğukta bırakmak	üşü-t-	-t-: FFYE	üşü-: üşümek (Erdal 1991: 792, Clauson 1972: 258b, Bilgen 1989: 159)
uşat-: ufalamak	u[w]şa-t-	-t-: FFYE	uwşa-: ufalamak (Erdal 1991: 791, Clauson 1972: 258a, Bilgen 1989: 164)
üşet-: aratmak	üşe-t-	-t-: FFYE	üşe-: kazımak (Clauson 1972: 258a, Bilgen 1989: 159)
G (gayın)			
agıt-: çıkartmak, yükseltmek	ag-(ı)t-	-t-: FFYE	ag-: yükselmek (Erdal 1991: 760, Clauson 1972: 80b, Bilgen 1989: 153)

K (kaf)			
akıt-: akıtmak	ak-(ı)t-	-t-: FFYE	ak-: akmak (Erdal 1991: 761, Clauson 1972: 81a, Bilgen 1989: 153)
okıt-: okutmak	okı-t-	-t-: FFYE	okı-: okumak (Erdal 1991: 780, Clauson 1972: 82b, Bilgen 1989: 159)
K (kef)			
ekıt-: ektirmek	ek-(ı)t-	-t-: FFYE	ek-: ekmek (Clauson 1972: 103a, Bilgen 1989: 155)
ögıt-: öğüttürmek	ögi-t-	-t-: FFYE	ögi-: ? (Clauson 1972: 102a, Bilgen 1989: 164)
egıt-: yetiştirmek	bk.: Gülensoy 2018: 243		
L			
ulat-: ulaştırmak	ula-t-	-t-: FFYE	ula-: bağlamak (Erdal 1991: 791, Clauson 1972: 132b, Bilgen 1989: 164)
ulıt-: ulutmak	ulı-t-	-t-: FFYE	ulı-: ulumak (Clauson 1972: 132b, Bilgen 1989: 164)
olıt-: eğdirmek, burdurmak	olı-t-	-t-: FFYE	olı-: ? (Clauson 1972: 130a)
ölit-: ıslatmak	öli-t-	-t-: FFYE	öli-: ıslanmak (Erdal 1991: 782, Clauson 1972: 132b, Bilgen 1989: 159)
ilet-: götürmek, iletmek	bk.: Gülensoy 2018: 341		
ület-: dağıtırmak	üle-t-	-t-: FFYE	üle-: paylaşımak (Erdal 1991: 791, Clauson 1972: 132b, Taş 2015: 220, Bilgen 1989: 159)
M			
emit-: meyletmek	emit->eñit->egıt- eg-(ı)t-	-t-: FFYE	eg-: eğmek (Clauson 1972: 157a, Taş 2015: 215)
N			
anut-: hazırlatmak	anu-t-	-t-: FFYE	anu-: hazırlamak (Erdal 1991: 762, Clauson 1972: 179a, Taş 2015: 213, Bilgen 1989: 153)
unat-: razı etmek/oldurmak	una-t-	-t-: FFYE	una-: onaylamak (Clauson 1972: 179a, Bilgen 1989: 164)
unit-: unutmak			
enet-: işaretletmek	ene-t-	-t-: FFYE	ene-: işaretlemek (Clauson 1972: 179a)
2. 2. 1.a.a. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunanları			
[T]			
ayıt-: sormak, söylemek, demek	ay-(ı)t-	-t-: FFYE	ay-: demek (Erdal 1991: 763, Clauson 1972: 268b, Taş 2015: 213, Bilgen 1989: 152)
uyat-: utanmak	uya-d-	-d-: FFYE	uya-: utanmak (Erdal 1991: 643, Clauson 1972: 268a, Taş 2015: 181)
2. 2. 1.a.b. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanları			
P			

abit-: gizlemek, saklamak	abi-t-	-t-: FFYE	abi-: ? (Clauson 1972: 7a)
2. 2. 1.b. Bunun Nazal N'lisi			
[K]			
oņuk-: solmak	oņ-(u)k-	-k-: FFYE	oņ-: solmak (Erdal 1991: 647, Clauson 1972: 183a, Bilgen 1989: 105)
L			
oņul-: iyileşmek	oņ+(u)l-	+l-: İFYE	oņ: sağ (Erdal 1991: 668, Clauson 1972: 185b, Taş 2015: 101, Bilgen 1989: 115)
2. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
2. 3. 1. İkinci ve Dördüncü Harfleri Sükunlu fa'leldi Babı			
R			
ürper-: kabarmak	ürpe-r,	-r-: FFYE	ürpe-: ? (Erdal 1991: 537, Clauson 1972: 199b, Bilgen 1989:)
	ür-per-	*-per-: FFYE	ür-: yükselmek (Gülensoy 2018: 818)
öptür-: öptürmek	öp-tür-	-tür-: FFYE	öp-: öpmek (Clauson 1972: 7b, Bilgen 1989: 168)
attur-: attırmak	at-tur-	-tur-: FFYE	at-: atmak (Erdal 1991: 801, Clauson 1972: 67a, Bilgen 1989: 166)
öttür-: öttürmek, ses çıkartmak	öt-tür-	-tür-: FFYE	öt-: ötmek (Clauson 1972: 68a, Bilgen 1989: 168)
açtur-: açtırmak	aç-tur-	-tur-: FFYE	aç-: açmak (Erdal 1991: 800, Clauson 1972: 21b, Bilgen 1989: 166)
içtür-: içirmek	iç-tür-	-tür-: FFYE	iç-: içmek (Clauson 1972: 21b, Bilgen 1989: 167)
ahtar-: aktarmak	ag[ı]t-ar-	-ar-: FFYE	agıt-: yükseltmek (Erdal 1991: 734, Gülensoy 2018: 19)
artur-: artırmak	art-ur-	-ur-: FFYE	art-: artmak (Erdal 1991: 710, Clauson 1972: 210a, Taş 2015: 221, Bilgen 1989: 172)
ertür-: geçirmek	ert-ür-	-ür-: FFYE	ert-: geçmek (Erdal 1991: 714, Clauson 1972: 210a, Bilgen 1989:)
eztür-: çizdirmek	ez-tür-	-tür-: FFYE	ez-: çizmek (Clauson 1972: 282a, Bilgen 1989: 167)
üztür-: kopartmak	üz-tür-	-tür-: FFYE	üz-: kesmek (Erdal 1991: 813, Clauson 1972: 282b, Bilgen 1989: 170)
astur-: astırmak	as-tur-	-tur-: FFYE	as-: asmak (Erdal 1991: 801, Clauson 1972: 244a, Bilgen 1989: 166)
estür-: uzatmak, gerdirmek	es-tür-	-tür-: FFYE	es-: uzamak (Clauson 1972: 244a, Bilgen 1989: 167)
üster-: ters düşmek	üste-r-	-r-: FFYE	üste-: kazanmak, artmak (Taş 2015: 94, Bilgen 1989: 131)
eştür-: işittirmek	eş[id]-tür-	-tür-: FFYE	eşid-: işitmek (Clauson 1972: 258b)
eştür-: eştirmek	eş-tür-	-tür-: FFYE	eş-: eşmek (Erdal 1991: 714, Clauson 1972: 258b, Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 167)

üştür-: deldirmek	üş-tür-	-tür-: FFYE	üş-: delmek (Clauson 1972: 258b, Bilgen 1989: 170)
aktur-: aktırmak	ak-tur-	-tur-: FFYE	ak-: akmak (Clauson 1972: 82a)
uktur-: anlatmak, açıklamak, kavratmak	uk-tur-	-tur-: FFYE	uk-: anlamak (Erdal 1991: 812, Clauson 1972: 82b, Taş 2015: 183)
ektür-: ektirmek	ek-tür-	-tür-: FFYE	ek-: ekmek (Clauson 1972: 104a, Bilgen 1989: 167)
egtür-: eğdirmek	eg-tür-	-tür-: FFYE	eg-: eğmek (Clauson 1972: 104a, Bilgen 1989: 167)
ögtür-: övdürmek	ög-tür-	-tür-: FFYE	ög-: övmek (Clauson 1972: 104a, Bilgen 1989: 168)
ügtür-: yığdırmak	üg-tür-	-tür-: FFYE	üg-: yığmak (Bilgen 1989: 170)
altur-: aldirmek	al-tur-	-tur-: FFYE	al-: almak (Erdal 1991: 800, Clauson 1972: 133b)
ultur-: eskirmek	ul-tur-	-tur-: FFYE	ul-: eskimek (Bilgen 1989: 170)
oltur-: oturmak	ol-tur-	-tur-: FFYE	ol-: oturmak (Taş 2015: 182)
iltür-: taktirmek, iliştmek	il-tür-	-tür-: FFYE	il-: ilişmek (Clauson 1972: 133b, Bilgen 1989: 167)
öldür-: öldürmek	öl-tür-	-tür-: FFYE	öl-: ölmek (Clauson 1972: 134a Taş 2015: 182, Bilgen 1989: 171)
ıldur-: indirmek	ıl-dur-	-dur-: FFYE	ıl-: inmek (Clauson 1972: 133b)
öndür-: (ot) bitmesini sağlamak	ön-dür-	-dür-: FFYE	ön-: ot bitmek
öndür-: yöneltmek	ön-dür-	-dür-: FFYE	ön-: yönelmek
atgar-: (bir şeye) bindirmek, binmeye yardım etmek	at+gar-	+gar-: İFYE	at: at (Erdal 1991: 742, Clauson 1972: 48a, Bilgen 1989: 85)
otgar-: otlatmak	ot+gar-	+gar-: İFYE	ot: ot (Erdal 1991: 746, Clauson 1972: 48a, Bilgen 1989: 85)
odgur-: uyandırmak	od-gur-	-gur-: FFYE	od-: uyanmak (Erdal 1991: 751, Clauson 1972: 48a, Taş 2015: 184, Bilgen 1989:)
odgar-: tanımak	od+gar-	+gar-: İFYE	*od: ? (Clauson 1972: 48a) ⁶⁰
	od-gar-	-gar-: FFYE	*od-: ? (Bilgen 1989: 104)
argur-: yormak	ar-gur-	-gur-: FFYE	ar-: yorulmak (Erdal 1991: 748, Clauson 1972: 218a Taş 2015: 184, Bilgen 1989: 104)
angar-/andgar-: yemin ettirmek	and+gar-	+gar-: İFYE	and: yemin (Erdal 1991: 742, Clauson 1972: 183a, 180b, Bilgen 1989: 85)
alwır-: haykırmak			
ötgür-: boşaltmak, geçirmek, göndermek	öt-gür-	-gür-: FFYE	öt-: geçmek (Erdal 1991: 751, Bilgen 1989: 105)
işger-: içeri sokmak	iç+ger-	+ger-: İFYE	iç: iç (Erdal 1991: 743, Clauson 1972: 260b, Bilgen 1989: 85)
edger-: değer vermek, düzeltmek	ed+ger-	+ger-: İFYE	ed: değer, mal, mülk (Erdal 1991: 743, Clauson 1972: 152b, Bilgen 1989: 85)

⁶⁰ Clauson: +gar- ile türemiş gibi gözüküyor fakat *od ile ilgisi yok. (1972: 48a)

ergür-: eritmek	er[ü]-gür-	-gür-: FFYE	erü-: erimek (Erdal 1991: 748, Clauson 1972: 227a, Bilgen 1989: 104)
ergür-: ermek, yetişmek	er-gür-	-gür-: FFYE	er-: ermek, varmak (Erdal 1991: 749, Clauson 1972: 227a)
eskir-: eskimek	eski+r-	+r-: İFYE	eski: eski (Erdal 1991: 500, Clauson 1972: 246b, Gülensoy 2018: 261)
üşkür-: teşvik etmek, kışkırtmak	üş-kür-	-kür-: FFYE	üş-: üşüşmek, toplanmak (Erdal 1991: 754, Ünlü 2012: 1103)
üşkür- ~ üşkir-: ıslık çalmak	üş+kir-	+kir-: İFYE	üş: ? (Erdal 1991: 467)
üşkür-: hatırlamak			
Ş			
ürpeş-: kabarışmak	ürpe-ř-	-ř-: FFYE	ürpe-: ? (Clauson 1972: 199b, Bilgen 1989: 149)
irteş-: irdeşmek, birlikte incelemek	irte-ř-	-ř-: FFYE	irte-: irdelemek (Clauson 1972: 207a)
artaş-: birbirini bozmak, yozlaştırmak	arta-ř-	-ř-: FFYE	arta-: bozulmak (Clauson 1972: 210b)
örtüş-: bir şeyi örtmek için yardımlaşmak	ört-(ü)ř-	-ř-: FFYE	ört-: örtmek (Clauson 1972: 211a)
örteş-: birlikte yakmak	örte-ř-	-ř-: FFYE	örte-: yakmak (Clauson 1972: 211a, Bilgen 1989: 143)
ertiş-: yarışmak	ert-(i)ř-	-ř-: FFYE	ert-: geçmek (Clauson 1972: 210b)
artış-: birlikte yükselmek	art-(ı)ř-	-ř-: FFYE	art-: yüklemek (Clauson 1972: 210b)
oktaş-: ok atmakta yarışmak	okta-ř-	-ř-: FFYE	okta-: ok atmak (Erdal 1991: 456, Clauson 1972: 82b, Bilgen 1989: 143)
ündeş-: birbirine seslenmek	ünde-ř-	-ř-: FFYE	ünde-: seslenmek (Erdal 1991: 457, Clauson 1972: 181b, Bilgen 1989: 149)
opraş-: yıpranmak	opra-ř-	-ř-: FFYE	opra-: eskimek (Clauson 1972: 15a)
öpşüş-: içmekte yardım/yarış etmek	öp[ü]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	öpür-: içirmek (Clauson 1972: 15a, Bilgen 1989: 143)
ötrüş-: birbirine bir şey ulaştırmak	öt[gü]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	ötgür-: göndermek (Clauson 1972: 69b, Bilgen 1989: 143)
utruş-: birlikte karşı koymak	ut[u]r-(u)ř-	-ř-: FFYE	utur-: kesmek (Clauson 1972: 69b)
otruş-: kesmekte yardım etmek	ot[u]r-(u)ř-	-ř-: FFYE	otur-: kesmek (Clauson 1972: 69b)
uçuşuş-: (kuş) uçurmakta yardım/yarış etmek	uç[u]r-(u)ř-	-ř-: FFYE	uçur-: uçurmak (Clauson 1972: 30b, Bilgen 1989: 149)
öçşüş-: söndürmek, yatıştırmak	öç[ü]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	öçür-: söndürmek (Clauson 1972: 31a, Bilgen 1989: 143)
içşüş-: içirmede yardım/yarış etmek	iç[i]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	içir-: içirmek (Clauson 1972: 30b)
adışuş-: ayrışmak	ad[ı]r-(ı)ř-	-ř-: FFYE	adır-: ayırmak (Clauson 1972: 69a)
üdrüş-: seçmekte yardım etmek	üd[ü]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	üdür-: seçmek (Clauson 1972: 69b, Bilgen 1989: 149)

ısırış-: ısırmak, birbirini ısırarak	ıs[ı]r-(ı)ş-	-ş-: FFYE	ısır-: ısırarak (Clauson 1972: 252a)
asruş-: aksırmakta yarış etmek	as[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	asur-: aksırmak (Clauson 1972: 252a) (as[ku]r-?)
osruş-: osurmakta yarışmak	os[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	osur-: osurmak (Clauson 1972: 252a, Bilgen 1989: 143) (os[kı]r-?)
ugraş-: birbirinin üzerine yürümek, uğraşmak	ugra-ş-	-ş-: FFYE	ugra-: uğramak (Erdal 1991: 571, Clauson 1972: 92a, Bilgen 1989: 149)
agriş-: birlikte acı çekmek	ag[ı]rı-ş-	-ş-: FFYE	agrı-: ağrırmak (Clauson 1972: 92a, Bilgen 1989: 135)
ogruş-: koparmakta yardım/yarış etmek	og[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	ogur-: ayırıp koparmak (Clauson 1972: 92b)
ewriş-: birlikte çevirmek	ew[i]r-(i)ş-	-ş-: FFYE	ewir-: çevirmek (Clauson 1972: 15a, Bilgen 1989: 137)
okraş-: birlikte kişnemek	okra-ş-	-ş-: FFYE	okra-: hafifçe kişnemek (Clauson 1972: 92b, Bilgen 1989: 143)
egriş-: birlikte eğirmek	eg[i]r-(i)ş-	-ş-: FFYE	egir-: sarmak, kuşatmak (Clauson 1972: 115a, Bilgen 1989: 137)
ügriş-: birlikte sallamak	ügri-ş-	-ş-: FFYE	ügri-: sallamak (Clauson 1972: 115a)
emriş-: kaşınmak	emri-ş-	-ş-: FFYE	emri-: kaşınmak (Clauson 1972: 164a, Bilgen 1989: 137)
arwaş-: mırıldanmak, fisıldanmak, dua etmek	arwa-ş-	-ş-: FFYE	arwa-: büyü fisıldamak (Clauson 1972: 199b, Bilgen 1989: 135)
arkaş-: yük taşımakta yardım etmek	arka+ş-	*+ş-: İFYE	arka-: yardımcı, destekçi (Erdal 1991: 553, Clauson 1972: 218a, Bilgen 1989: 102)
alkış-: birbirlerini yok etmek	alk-(ı)ş-	-ş-: FFYE	alk-: bozmak (Clauson 1972: 139b, Bilgen 1989: 135)
alkaş-: övmeye yarışmak/yardımlaşma k, birlikte övmek	alka-ş-	-ş-: FFYE	alka-: alkışlamak (Clauson 1972: 139a, Bilgen 1989: 135)
irkiş-: toplamakta yardım/yarış etmek	irk-(i)ş-	-ş-: FFYE	irk-: toplamak (Clauson 1972: 227b, Bilgen 1989: 138)
elgeş-: elemekte yardım/yarış etmek	elge-ş-	-ş-: FFYE	elge-: elemek (Clauson 1972: 143b)
emgeş-: birbirine zahmet çektirmek	emge-ş-	-ş-: FFYE	emge-: zahmet çekmek (Clauson 1972: 160a, Bilgen 1989: 138)
üpleş-: birbirinin malına hücum etmek	üple-ş-	-ş-: FFYE	üple-: yağma etmek (Clauson 1972: 11b, Bilgen 1989: 149)
ütleş-: delinmek	ütle-ş-	-ş-: FFYE	ütle-: ? (Erdal 1991: 572, Clauson 1972: 59a)
etleş-: savaşmak	etle-ş-	-ş-: FFYE	etle-: savaşmak
itliş-: birlikte itilmek	it[i]l-(i)ş-	-ş-: FFYE	itil-: itilmek (Clauson 1972: 58b, Bilgen 1989: 139)
açılış-: açılmak, çözülme	aç[ı]l-(ı)ş-	-ş-: FFYE	açıl-: açılmak (Clauson 1972: 27a, Bilgen 1989: 135)
edleş-: birbirinin gizli tarafını araştırmak	edle-ş-	-ş-: FFYE	edle-: ? (Clauson 1972: 58b, Bilgen 1989: 137)

udlaş-: birbirinin ardı sıra yürümek	udla-ş-	-ş-: FFYE	udla-: uylamak, takip etmek (Clauson 1972: 59a, Bilgen 1989: 150)
erleş-: erkeklikte yarışmak	erle-ş-	-ş-: FFYE	erle-: erkeklik yapmak (Clauson 1972: 230b, Bilgen 1989: 137)
orlaş-: bağırarak	or[1]la-ş-	-ş-: FFYE	orıla-: bağırarak (Clauson 1972: 230b, Bilgen 1989: 143)
üzlüş-: kopmak, ayrılmak, çözülmek	üz[ü]l-(ü)ş-	-ş-: FFYE	üzül-: kesilmek (Erdal 1991: 573, Clauson 1972: 288a, Bilgen 1989: 149)
işleş-: işte yarışmak/yardımlaşmak	işle-ş-	-ş-: FFYE	işle-: çalışmak (Erdal 1991: 558, Clauson 1972: 263b, Bilgen 1989: 138)
ıglaş-: ağlaşmak	ıgla-ş-	-ş-: FFYE	ıgla-: ağlamak (Erdal 1991: 573, Clauson 1972: 86a, Bilgen 1989: 138)
awlaş-: toplanmak, yığılmak	awla-ş-	-ş-: FFYE	awla-: toplamak (Clauson 1972: 11b, Bilgen 1989: 135)
ewleş-: kumarda evini ortaya koymak, evi üzere bahse girmek	ewle-ş-	-ş-: FFYE	ewle-: ? (Clauson 1972: 11b)
üglüş-: üst üste yığılmak	ük[ü]l-(ü)ş-	-ş-: FFYE	ükül-: yığılmak (Clauson 1972: 107b, Bilgen 1989: 150)
aklış-: toplaşmak	ak[1]l-(1)ş-	-ş-: FFYE	akıl-: ? (Clauson 1972: 86a, Bilgen 1989: 135)
ekleş-: birlikte ezmek ⁶¹			
igleş-: topluca hasta olmak	igle-ş-	-ş-: FFYE	igle-: hastalanmak (Clauson 1972: 107b, Bilgen 1989: 138)
emleş-: birlikte tedavi olmak	emle-ş-	-ş-: FFYE	emle-: ilaçlamak (Clauson 1972: 161b, Bilgen 1989: 137)
ümleş-: pantolonu üzere bahse girmek	ümle-ş-	-ş-: FFYE	ümle- > üm: pantolon (Clauson 1972: 161b)
imleş-: işaretleşmek	imle-ş-	-ş-: FFYE	imle-: işaretlemek (Clauson 1972: 161b, Bilgen 1989: 139)
K (kaf)			
utsuk-: yenilmek	ut-suk-	-suk-: FFYE	ut-: yenmek (Erdal 1991: 701, Clauson 1972: 71b, Bilgen 1989: 134)
arsık-: aldanmak	ar-sık-	-sık-: FFYE	ar-: kandırmak, yorulmak (Erdal 1991: 702, Clauson 1972: 238b, Bilgen 1989: 134)
ursuk-: dövülmek	ur-suk-	-suk-: FFYE	ur-: vurmak (Erdal 1991: 703, Clauson 1972: 238b, Taş 2015: 208, Bilgen 1989: 134)
alsık-: gasp edilmek	al-sık-	-sık-: FFYE	al-: almak (Erdal 1991: 700, Clauson 1972: 152a, Taş 2015: 207, Bilgen 1989: 133)
andık-: yemin etmek	and+(1)k-	+k-: İFYE	and-: yemin (Erdal 1991: 493, Clauson 1972: 180b, Bilgen 1989: 87)

⁶¹ EA dipnot₄₇₆: Tekin, Genel Türkçe i ~ Yakutça ü nöbetleşmesinden hareketle fiili Yakutça *ükte*-“basamak, çiğnemek” ile birleştiriyor. (2018: 112)

K (kef)			
inçik-: bayılmak, his kaybına uğramak	inç+(i)k-	+k-: İFYE	inç: sakın, sessiz (Clauson 1972: 174a, Bilgen 1989: 87)
östük-: özlem ve ihtiras duymak	özüt-(ü)k-	-k-: FFYE	*özüt-
[L]			
irpel-: testereyle kesilmek, bozulmak (mecaz)	irpe-l-	-l-: FFYE	irpe-: testere ile kesmek (Erdal 1991: 659, Clauson 1972: 199b, Bilgen 1989: 113)
artil-: yüklenmek	art-(ı)l-	-l-: FFYE	art-: yüklenmek (Erdal 1991: 654, Clauson 1972: 209a)
örtül-: örtülmek	ört-(ü)l-	-l-: FFYE	ört-: örtmek (Clauson 1972: 209a, Bilgen 1989: 113)
örtel-: yakılmak	örte-l-	-l-: FFYE	örte-: yakmak (Clauson 1972: 209a, Bilgen 1989: 113)
irtel-: aranmak, istenmek, araştırılmak	irte-l-	-l-: FFYE	irte-: araştırmak (Clauson 1972: 209a, Bilgen 1989: 113)
öprül-: içirilmek	öp[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	öpür-: içirmek (Clauson 1972: 15a, Bilgen 1989: 113)
üstel-: artırılmak	üste-l-	-l-: FFYE	üste-: artırmak (Erdal 1991: 682, Clauson 1972: 224a, Bilgen 1989: 113)
istel-: istenmek, aranmak	iste-l-	-l-: FFYE	iste-: istemek (Clauson 1972: 223b, Bilgen 1989: 113)
eştil-: işidilmek	eş[i]t-(i)l-	-l-: FFYE	eşit-: işitmek (Erdal 1991: 660, Clauson 1972: 258b, Bilgen 1989: 113)
agtl-/agtarıl-: yere vurulmak	agtar-(ı)l-	-l-: FFYE	agtar-: aktarmak, devirmek (Erdal 1991: 652, Ünlü 2012: 25)
ewdil-: tek tek toplanmak	ewdi-l-	-l-: FFYE	ewdi-: toplamak (Clauson 1972: 7b)
igdil-: yetiştirilmek	eg[i]d-(i)l-	-l-: FFYE	egid-: eğitmek, beslemek (Erdal 1991: 660, Clauson 1972: 104a, Taş 2015: 188, Bilgen 1989: 113)
ötrül-: ses çıkarılmak	öt[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	ötür-: ses çıkarmak (Clauson 1972: 69a)
otrul-: kesilmek	ot[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	otur-: kesmek (Clauson 1972: 69a)
adrıl-: ayrılmak	ad[ı]r-(ı)l-	-l-: FFYE	adır-: ayırmak (Erdal 1991: 652, Clauson 1972: 68b, Taş 2015: 191, Bilgen 1989: 114)
üdrül-: seçilmek	üd[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	üdür-: seçmek (Erdal 1991: 682, Clauson 1972: 69a, Bilgen 1989: 114)
ısrıl-: ısırmak	ıs[ı]r-(ı)l-	-l-: FFYE	ısrır-: ısırmak (Clauson 1972: 251b, Bilgen 1989: 114)
aşrul-: aşırılmak	aş[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	aşur-: aşırmak (Clauson 1972: 265a, Bilgen 1989: 114)
ugral-: gidilmek, uğranmak	ugra-l-	-l-: FFYE	ugra-: uğramak (Erdal 1991: 681, Clauson 1972: 92a, Bilgen 1989: 114)
ogrul-: koparılmak	og[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	ogur-: koparmak (Clauson 1972: 92a, Bilgen 1989: 114)

ewrül-: evrilmek	ew[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	ewür-: evirmek (Erdal 1991: 659, Clauson 1972: 14b, Bilgen 1989: 111)
egril-: kuşatılmak	eg[i]r-(i)l-	-l-: FFYE	egir-: kuşatmak (Erdal 1991: 658, Clauson 1972: 114b, Bilgen 1989: 111)
ügril-: sallamak	ügrl-l-	-l-: FFYE	ügrl-: sallamak (Clauson 1972: 114b)
amrul-: sakinleşmek	am[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	amur-: sakinleşmek (Erdal 1991: 653, Clauson 1972: 163b, Taş 2015: 192, Bilgen 1989: 115)
ırgal-: sallanmak	ırga-l-	-l-: FFYE	ırga-: sallamak (Erdal 1991: 660, Clauson 1972: 217b, Bilgen 1989: 110)
arwal-: büyülü sözler söylemek	arwa-l-	-l-: FFYE	arwa-: büyü fısıldamak (Clauson 1972: 199b, Bilgen 1989: 113)
alkal-: övülmek	alka-l-	-l-: FFYE	alka-: övmek (Clauson 1972: 138b, Bilgen 1989: 113)
irkil-: toplanmak	irk-(i)l-	-l-: FFYE	irk-: toplamak (Erdal 1991: 661, Clauson 1972: 226b, Bilgen 1989: 113)
ürkül-: ürkülmek	ürk-(ü)l-	-l-: FFYE	ürk-: ürkmek (Clauson 1972: 226b, Bilgen 1989: 113)
elgel-: elenmek	elge-l-	-l-: FFYE	elge-: elemek (Clauson 1972: 143b, Bilgen 1989: 113)
N			
artin-: yüklenmek	art-(i)n-	-n-: FFYE	art-: yüklemek
örtün-: örtünmek	ört-(ü)n-	-n-: FFYE	ört-: örtmek (Clauson 1972: 209b, Bilgen 1989: 121)
örten-: kızarmak-yanmak	örte-n-	-n-: FFYE	örte-: yakmak (Erdal 1991: 610, Clauson 1972: 209b, Bilgen 1989: 121)
ewdin-: tane tane koparmak	ewdi-n-	-n-: FFYE	ewdi-: toplamak (Clauson 1972: 7b)
utrun-: karşı koymak	ut[u]r-(u)n-	-n-: FFYE	utur-: ? (Erdal 1991: 624, Clauson 1972: 69a)
	utru-n-	-n-: FFYE	utru-: ? (Bilgen 1989: 121)
ısrın-: dişlerini sıkmak	ıs[ı]r-(ı)n-	-n-: FFYE	ısr-: ısırarak (Clauson 1972: 252a)
agrın-: acı çekmek	agrı-n-	-n-: FFYE	agrı-: ağrımak (Erdal 1991: 585, Clauson 1972: 92a, Bilgen 1989: 127)
öğren-: öğrenmek	ögre-n-	-n-: FFYE	ögre-: ? (Erdal 1991: 609, Clauson 1972: 114b, Bilgen 1989: 127)
egrin-: eğrinmek, kendisi için eğirmek	eg[i]r-(i)n-	-n-: FFYE	egir-: eğirmek (Clauson 1972: 114b, Bilgen 1989: 128)
ohsin-: pişman olmak			
ersin-: kendini er göstermek	er+si-n-	+si-: İFYE, -n-: FFYE	ersi-: er gibi görünmek (Clauson 1972: 238b)
ewsin-: evi kendinin saymak/göstermek	ewsi-n-	-n-: FFYE	ewsi-: ?

ıçgın ⁶² : kaçırmak, kaybetmek			
ırgan-: sallanmak, sarsılmak	ırga-n-	-n-: FFYE	ırga-: sallamak (Erdal 1991: 601, Clauson 1972: 217b)
aşgım-: ezilip ufalanmak, aşınmak	aşgı-n- ⁶³	-n-: FFYE	aşgı-: ? (Erdal 1991: 585, Clauson 1972: 259b)
alkın-: tükenmek, yok olmak	alk-(ı)n-	-n-: FFYE	alk-: bozmak (Erdal 1991: 587, Clauson 1972: 138b Taş 2015: 196, Bilgen 1989: 127)
ötgün-: taklit etmek, öykünmek	ötgü-n-	-n-: FFYE	ötgü-: ? (Erdal 1991: 610, Taş 2015: 199, Bilgen 1989: 127)
	öt[ü]g+(ü)n-	+n-: İFYE	ötüg: arz, rica(?) (Clauson 1972: 52a)
irkin-: biriktirmek	irk-(i)n-	-n-: FFYE	irk-: toplamak (Clauson 1972: 227a, Bilgen 1989: 128)
isken-: yolunmak	iske-n-	-n-: FFYE	iske-: yolmak (Clauson 1972: 246b, Bilgen 1989: 127)
elgen-: bir şeyi kendisi için elemek	elge-n-	-n-: FFYE	elge-: elemek (Clauson 1972: 143b, Bilgen 1989: 127)
emgen-: yorulmak, zahmet çekmek	emge-n-	-n-: FFYE	emge-: zahmet çekmek (Erdal 1991: 597, Clauson 1972: 160a, Bilgen 1989: 119)
üplen-: yağmalanmak	üple-n-	-n-: FFYE	üple-: yağmalamak
atlan-: atlanmak, ata binmek	atla-n-	-n-: FFYE	atla-: ata binmek (Erdal 1991: 591, Taş 2015: 196)
etlen-: tombullaşmak	etle-n-	-n-: FFYE	etle-: etlemek, et yapmak (Clauson 1972: 58b, Bilgen 1989: 127)
itlin-: itilmek	it[i]l-(i)n-	-n-: FFYE	itil-: itilmek (Clauson 1972: 58b)
açlın-: açılmak	aç[ı]l-(ı)n-	-n-: FFYE	açıl-: açılmak (Clauson 1972: 27a)
üçlen-: üçleşmek	üçle-n-	-n-: FFYE	üçle-: üçlemek (Clauson 1972: 27a)
içlen-: içi dolmak	içle-n-	-n-: FFYE	içle-: ? (Clauson 1972: 27a, Bilgen 1989: 127)
uçlan-: uçlanmak	uçla-n-	-n-: FFYE	uçla-: uçlamak (Clauson 1972: 27a)
eğlen-: kullanılmak, değerlendirilmek	edle-n-	-n-: FFYE	edle-: değer vermek (Erdal 1991: 597, Clauson 1972: 58b, Bilgen 1989: 127)
üçlen-: cinsel iştahı kabarmak	üçle-n-	-n-: FFYE	*üçle-: ? (Erdal 1991: 625)
örlen-: oluşmak, olmak	örle-n-	-n-: FFYE	örle-: yükselmek (Erdal 1991: 610)
üzlün-: kopmak	üz[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	üzül-: kesilmek (Erdal 1991: 640, Clauson 1972: 288a, Bilgen 1989: 129)
üzlen-: kabarmak, yükselmek	üzle-n-	-n-: FFYE	üzle-: kabarmak (Clauson 1972: 288a, Bilgen 1989: 128)
aslın-: asılmak	as[ı]l-(ı)n-	-n-: FFYE	asıl-: asılmak (Clauson 1972: 248a, Bilgen 1989: 129)
ewlen-: etrafında hale oluşmak	ew+le-n-	-n-: FFYE	ewle-: etrafını sarmak?

⁶² Erdal'a göre temeli bilinmemektedir. Fakat -n- FFYE maddesi altında *ıçgın-* örneğine yer vermektedir. (1991: 601)

⁶³ Erdal, sözcüğe -n- FFYE maddesi altında yer vermiştir. Ancak sözcüğün etimolojisini yapmamıştır. Eski Türkçede sözcüğün tabanının mevcut olmadığını belirtir. (1991: 585)

ewlen-: ev edinmek	ewle-n-	-n-: FFYE	ewle-: ? (Clauson 1972: 11a, Bilgen 1989: 126)
öğlen-: dinlenmek, kendine gelmek	ögle-n- ⁶⁴	-n-: FFYE	ögle-: ? (Clauson 1972: 107b, Bilgen 1989: 122)
iglen-: hastalanmak	iğle-n-	-n-: FFYE	igle-: hasta olmak (Clauson 1972: 107b, Bilgen 1989: 123)
emlen-: kendini tedavi etmek	emle-n-	-n-: FFYE	emle-: tedavi etmek (Clauson 1972: 161b)
2. 3. 1.a. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
[P]			
urpat-: dağıtmak	ürpe-t-	-t-: FFYE	ürpe-: ? krş: ürpek, ürper-, ürpeş-
	urup + at-	birleşik sözcük	
irpet-: kestirmek	irpe-t-	-t-: FFYE	irpe-: ? (Clauson 1972: 199b, Bilgen 1989: 159)
T			
artat-: bozmak	arta-t-	-t-: FFYE	arta-: bozulmak (Erdal 1991: 763, Clauson 1972: 208b, Taş 2015: 213, Bilgen 1989: 159)
irtet-: aratmak, istemek	irte-t-	-t-: FFYE	irte-: aramak, istemek (Clauson 1972: 208, Bilgen 1989: 159)
örtet-: yaktırmak	örte-t-	-t-: FFYE	örte-: yakmak (Clauson 1972: 208b, Bilgen 1989: 159)
istet-: istemek	iste-t-	-t-: FFYE	iste-: istemek (Erdal 1991: 773, Clauson 1972: 243b, Bilgen 1989: 159)
oktat-: oklatmak	okta-t-	-t-: FFYE	okta-: oklamak (Clauson 1972: 81b, Bilgen 1989: 159)
X			
olxut-: oturtmak	olgur-t-	-t-: FFYE	olgur-: oturmak (Clauson 1972: 139a)
R			
oprat-: yıpratmak	opra-t-	-t-: FFYE	opra-: yıpranmak (Erdal 1991: 241, Clauson, Bilgen 1989: 159)
üğret-: üretmek, çoğaltmak	üdre-t-	-t-: FFYE	üdre-: üremek (Erdal 1991: 791, Clauson 1972: 68b, Bilgen 1989: 159)
agrıt-: ağrıtmak	agri-t-	-t-: FFYE	agri-: ağrımak (Erdal 1991: 761, Clauson 1972: 92a, Taş 2015: 212)
ugrat-: uğratmak	ugra-t-	-t-: FFYE	ugra-: uğramak (Clauson 1972: 92a)
öğret-: öğretmek	ögre-t-	-t-: FFYE	ögre-: ? (Erdal 1991: 781, Clauson 1972: 114a, Taş 2015: 217, Bilgen 1989: 159)
üğrit-: sallatmak	üğri-t-	-t-: FFYE	üğri-: sallamak (Clauson 1972: 114a, Bilgen 1989: 159)
emrit-: kaşıdırmak	emri-t-	-t-: FFYE	emri-: kaşımak (Clauson 1972: 163b, Bilgen 1989: 155)
S			

⁶⁴ Erdal: *ög+len-*. (1991: 514)

etset-: et arzu ettirmek	etse-t-	-t-: FFYE	etse-: canı et çekmek (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 71b, Bilgen 1989: 155)
axsat-: aksak hale getirmek, aksatmak	axsa-t-	-t-: FFYE	axsa-: aksamak (Clauson 1972: 95b, Bilgen 1989: 152)
aşsat-: yeme arzu ettirmek	aşsa-t-	-t-: FFYE	aşsa-: yemek arzu etmek (Clauson 1972: 265a, Bilgen 1989: 152)
ewset-: evi özletmek	ewse-t-	-t-: FFYE	ewse-: evi özlemek (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 15b, Bilgen 1989: 155)
Ş			
oxşat-: benzetmek	oxşa-t-	-t-: FFYE	oxşa-: benzetmek (Erdal 1991: 780, Clauson 1972: 97b, Bilgen 1989: 159)
uwşat-: ufalatmak	uwşa-t-	-t-: FFYE	uwşa-: ufalamak (Erdal 1991: 791, Clauson, Taş 2015: 219, Bilgen 1989: 164)
ülşet-: gözü kararınca kadar acıktırmak ⁶⁵	*ül[ü]şe-t-	-t-: FFYE	ülüşe-: ?
G (gayın)			
ırgat-: sallatmak	ırga-t-	-t-: FFYE	ırga-: sallamak (Clauson)
ulgat-: büyümek, yükselmek	ul[u]g+ad-	+ad-: İFYE	ulug: ulu, yüce (Erdal 1991: 489, Clauson 1972: 138b, Taş 2015: 91)
K (kef)			
ürküt-: ürkütmek	ürk-(ü)t-	-t-: FFYE	ürk-: ürkemek (Erdal 1991: 792, Clauson 1972: 143b, Bilgen 1989: 164)
emget-: yormak, eziyet çektirmek	emge-t-	-t-: FFYE	emge-: zahmet çekmek (Erdal 1991: 769, Clauson 1972: 159b, Taş 2015: 215, Bilgen 1989: 155)
elget-: eletmek	elge-t-	-t-: FFYE	elge-: elemek (Clauson 1972: 143b)
L			
üplet-: yağma ettirmek	üple-t-	-t-: FFYE	üple-: yağma etmek (Clauson 1972: 11a)
etlet-: etteltirmek, et yaptırmak	etle-t-	-t-: FFYE	etle-: etlemek, et haline getirmek (Clauson 1972: 58a)
ükli-: çoğaltmak, artırmak	ükli-t-	-t-: FFYE	ükli-: çoğalmak (Erdal 1991: 791, Clauson 1972: 107a, Taş 2015: 220, Bilgen 1989: 159)
edlet-: değerlendirmek	edle-t-	-t-: FFYE	edle-: değerli hale getirmek (Clauson 1972: 58a)
uğlat-: uylatmak	udla-t-	-t-: FFYE	udla-: uylamak (Clauson 1972: 58a, Bilgen 1989: 159)
işlet-: işletmek, çalıştırmak	işle-t-	-t-: FFYE	işle-: işlemek (Erdal 1991: 773, Clauson 1972: 263a, Taş 2015: 215, Bilgen 1989: 156)
aşlat-: tamir ettirmek	aşla-t-	-t-: FFYE	aşla-: tamir etmek (Clauson, Bilgen 1989: 153)

⁶⁵ EA, dipnotta₅₀₆ Kırgızcadaki *ülüröy*- “bulanmış ve hayat eseri kalmamış gözlerle bakmak...” sözcüğünü örnek verir. (2018: 118)

aglat-: uzaklaştırmak	agla-t-	-t-: FFYE	agla-: boş kalmak (Erdal 1991: 761, Clauson 1972: 85b, Bilgen 1989: 153)
uglit-: artırmak, çoğaltmak	ul[u]g+ad-	+ad-: İFYE	ulug-: ulu, büyük
awlat-: avlatmak	awla-t-	-t-: FFYE	awla-: avlamak (Erdal 1991: 797, Clauson 1972: 11a, Bilgen 1989: 153)
iklet-: bastırmak, çiğnetmek	ikle-t-	-t-: FFYE	ikle-: çiğnemek (Clauson 1972: 107a, Bilgen 1989: 156)
iglet-: hasta ettirmek	igle-t-	-t-: FFYE	igle-: hasta hale getirmek (Clauson 1972: 107a)
emlet-: tedavi ettirmek	emle-t-	-t-: FFYE	emle-: tedavi etmek (Erdal 1991: 769, Clauson 1972: 161a, Taş)
imlet-: işaret ettirmek	imle-t-	-t-: FFYE	imle-: işaret etmek (Clauson 1972: 161b)
N			
ağnat-: farklılaşmak	ad[ı]na-t-	-t-: FFYE	adna-: değişmek (Clauson 1972: 62b)
ornat-: yerine koymak	or[u]na-t-	-t-: FFYE	orna-: yerleşmek (Erdal 1991: 781, Clauson 1972: 235b, Bilgen 1989: 159)
esnet-: estirmek	es[i]ne-t-	-t-: FFYE	esne-: esmek (Clauson 1972: 249a, Bilgen 1989: 155)
osnat-: benzetmek	osna-t-	-t-: FFYE	osna-: benzemek (Clauson 1972: 249a, Bilgen 1989: 159)
agnat-: ağnatmak, debelendirmek	ag[ı]na-t-	-t-: FFYE	agna-: ağnamak (Clauson 1972: 88a, Bilgen 1989: 154)
olnat-: ters çevirtmek	ol[u]n-a-t-	-a-: FFYE, -t-: FFYE	olun-: kıvrılmak
2. 3. 2. Ortasında elif, vav, ye Bulunanlardan Başka Bir Tür			
ötür-: söylemek	ö-tür-	-tür-: FFYE	ö-: düşünmek (Erdal 1991: 719, Clauson 1972: 68a)
ittür-: düzenlemek, yaptırmak, tamir ettirmek	it-tür-	-tür-: FFYE	it-: etmek, düzenlemek (Erdal 1991: 803, Clauson 1972: 67a)
R			
açur-: aç bıraktırmak	aç-ur-	-ur-: FFYE	aç-: aç olmak (Erdal 1991: 710, Clauson 1972: 30a, Taş 2015: 221, Bilgen 1989: 171)
ř			
oyuş-: oymakta yarışmak	oy-(u)ř-	-ř-: FFYE	oy-: oymak (Clauson 1972: 276b)
uyuş-: uyuşmak	uy-(u)ř-	-ř-: FFYE	uy-: uymak (Clauson 1972: 276b)
K (kef)			
öyük-: gömülmek	öy-(ü)k-	-k-: FFYE	öy-: batmak (Erdal 1991: 647)
L			
ayıl-: söylenmek, denmek	ay-(ı)l-	-l-: FFYE	ay-: demek (Clauson 1972: 272b)
oyul-: oyulmak, deşilmek	oy-(u)l-	-l-: FFYE	oy-: oymak (Erdal 1991: 669, Clauson 1972: 273a, Bilgen 1989:)
uyul-: basılmak	uy-(u)l-	-l-: FFYE	uy-: uymak (Clauson 1972: 273a)

uyal-: utanmak, çekinmek	uya-l-	-l-: FFYE	uya-: utanmak (Clauson, Taş 2015: 181 (bk.: 181))
N			
ıyın-: ıkmak	ıy-(ı)n-	-n-: FFYE	ıy-: basmak, ezmek (Clauson, Bilgen 1989: 126)
2. 3. 2.a. Bunun Dört Ünsüzden Oluşanı			
R			
aytur-: konuşturmak	ay-tur-	-tur-: FFYE	ay-: demek (Clauson 1972: 269b, Bilgen 1989: 166)
oytur-: oydurmak	oy-tur-	-tur-: FFYE	oy-: oymak (Erdal 1991: 808, Clauson 1972: 269b, Bilgen 1989: 168)
uytur-: uydurmak	uy-tur-	-tur-: FFYE	uy-: uymak (Clauson 1972: 269b)
oygur-: uyandırmak	od-gur-	-gur-: FFYE	od-: uyanmak (Erdal 1991: 751, Clauson 1972: 48a, Bilgen 1989: 105)
Ş			
ayrış-: ayrışmak	ad[ı]r-(ı)ş-	-ş-: FFYE	adır-: ayırmak (Clauson 1972: 48a)
L			
ayıl-: sorulmak	ay[ı]t-(ı)l-	-l-: FFYE	ayıt-: demek (Clauson 1972: 269b)
N			
aytın-: sormayı üstlenmek, kendine sormak	ay[ı]t-(ı)n-	-n-: FFYE	ayıt-: demek (Clauson 1972: 269b)
eymen-: çekinmek	eymen->ayman-ayma-n-	-n-: FFYE	eyme-: ? (Erdal 1991: 598, Clauson 1972: 273b, Taş 2015: 196)
L			
iril-: çatlak	ir-(i)l-	-l-: FFYE	ir-: yarmak (Clauson 1972: 229b, Taş 2015: 192)
iysil-: eksilmek	eysi-l-	-l-: FFYE	eysi- < egsi-: ekşimek (Clauson 1972: 276b)
ivil-: acele edilmek	iv-(i)l	-l-: FFYE	iv-: acele etmek (Clauson 1972: 10a)
2. 3. 2.b. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
oynat-: oynatmak	oy[u]na-t-	-t-: FFYE	oyna-: oynamak (Erdal 1991: 781, Clauson 1972: 275a)
2. 3. 3. Bunun Bir Türü			
aya-: korumak	ay+a	+a-: İFYE	
aya-: unvan vermek	ay-a-	-a-: FFYE	ay-: demek
2. 3. 4. Sonunda <i>elif, vav, ye</i> Bulunanların Üç Ünsüzden Oluşanı			
P			
ırpe-: kesmek, bozmak			
T			
arta-: bozulmak	ar+ta-	+ta-: İFYE	ar: kestane rengi
	art+a-	+a-: İFYE	art: art, geri
örte-: yakmak	ört+e-	+e-: İFYE	ört: yangın (Erdal 1991: 423, Clauson 1972: 208b, Bilgen 1989: 81)
irte-: aramak, peşine düşmek	ir+te-	+te-: İFYE	ir: iz (Clauson 1972: 208a, Taş 2015: 93, Bilgen 1989: 85, Gülensoy 2018: 348)
iste-: istemek	iz+te-	+te-: İFYE	iz: iz (Erdal 1991: 455, Clauson 1972: 243a, Gülensoy 2018: 349)

ünde-: seslenmek, çağırarak	ün+de-	+de-: İFYE	ün: ses (Erdal 1991: 457, Clauson 1972: 180a, Taş 2015: 94, Bilgen 1989: 84)
ewdi-: birer birer toplamak	ew[i]t-i-	-i-: FFYE	ewit-:
alda-: aldatmak	al+da-	+da-: İFYE	al: hile (Erdal 1991: 455, Clauson 1972: 133a, Bilgen 1989: 84)
uldi-: yalınayak kalmak	(ul: taban ile ilgili olabilir mi?)		
R			
opra-: eskimek	op[u]r+a-	+a-: İFYE	opur-: ? (Taş 2015: 89)
üdre-: üremek, çoğalmak			
agru-: ağırlaşmak	ag[ı]r+u-	+u-: İFYE	agır: ağır (Erdal 1991: 474)
agrı-: ağrılamak	ag[ı]r+ı-	+ı-: İFYE	agır: ağır (Clauson 1972: 91a, Taş 2015: 95)
ugra-: uğramak	ug[u]r+a-	+a-: İFYE	ugur: zaman (Erdal 1991: 426, Clauson 1972: 91a, Taş 2015: 90)
okra-: kişnemek	ok+ra-	+ra-: İFYE	(Erdal 1991: 470)
ügrı-: sallamak	(y)üg[ü]r+i-	-i-: FFYE	(y)ügür-: hareket etmek (Erdal 1991: 101, Wilkens 2021: 923)
emri-: kaşınmak	em[i]r-i-	-i-: FFYE	emir-: ?
Z			
ewze-: gıybet etmek	ew[i]z-e-	-e-: FFYE	ewiz-: ?
S			
öpse-/öpüse-: öpmek istemek	öp-(ü)[g]se-	-gse-: FFYE	öp-: öpmek (Erdal 1991: 526)
etse-: et istemek, canı et çekmek	et+se-	+se-: İFYE	et: et (Clauson 1972: 71b, Bilgen 1989: 101)
atısa-: atmak istemek	at-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	at-: atmak
ötüse-: çıkmak/geçmek istemek	öt-(ü)[g]se-	-gse-: FFYE	öt-: geçmek
itise-: itmek/yuvarlamak istemek	it-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	it-: itmek
açısa-: açmak istemek	aç-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	aç-: açmak
içise-: içmek istemek	iç-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	iç-: içmek
axsa-: aksamak	ax+sa-	+sa-: İFYE	ax: ünlem?
ıdısa-: göndermek istemek	ıd-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	ıd-: göndermek
urusa-: vurmak istemek	ur-(u)[g]sa-	-gsa-: FFYE	ur-: vurmak
üzüse-: koparmak istemek	üz-(ü)[g]se-	-gse-: FFYE	üz-: kesmek, koparmak
aşısa-: aşmak istemek	aş-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	aş-: aşmak
aşsa-: canı yemek çekmek, acıkmak	aş+sa-	+sa-: İFYE	aş: yemek (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 265a)
agısa-: yükselmek istemek	ag-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	ag-: yükselmek
ewse-: evi özlemek	ew+se-	+se-: İFYE	ew: ev (Clauson 1972: 15b, Bilgen 1989: 101)
iwise-: acele etmek istemek	iw-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	iw-: acele etmek

ukusa-: anlamak istemek	uk-(u)[g]sa-	-gsa-: FFYE	uk-: anlamak
egise-: eğmek istemek	eg-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	eg-: eğmek
ögüse-: övmek istemek	ög-ü[g]se-	-gse-: FFYE	ög-: övmek
eksü-:			
ügüse-: toplamak istemek	üg-(ü)[g]se-	-gse-: FFYE	üg-: yığmak
alısa-: almak istemek	al-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	al-: almak
ölüse-: ölmek istemek	öl-(ü)[g]se-	-gse-: FFYE	öl-: ölmek
ılısa-: inmek istemek	ıl-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	ıl-: inmek
emise-: emmek istemek	em-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	em-: emmek
Ş			
oxşa-: okşamak, benzemek	*ox+(u)ş+a-	+a-: İFYE	ox: oh (ünlem)
uhşa-: uyumak (at için)			
ülşe- ⁶⁶ : gözü kararmak			
G (gayın)			
irga-: sallamak			
W			
arwa-: büyülü sözler söylemek			
K (kaf)			
arka-: aramak	arka + a-		
arka-: kötölemek, lanetlemek			
K (kef)			
iske-: yolmak	ês-ke-	-ke-: FFYE	ês-: el koymak (Wilkens 2021: 263)
elge-: elemek	el[i]g+e-	+e-: İFYE	
emge-: zahmet çekmek	em[i]g+e-	+e-: İFYE	
[L]			
üple-: yağma etmek	üp+le-	+le-: İFYE	üp: ? (Clauson 1972: 11a, Bilgen 1989: 93)
etle-: et haline getirmek	et+le-	+le-: İFYE	et: et (Clauson 1972: 57b, Bilgen 1989: 90)
otla-: otlamak	ot+la-	+la-: İFYE	ot: ot (Erdal 1991: 442, Clauson 1972: 57b, Bilgen 1989: 91)
itla-: köpek yerine koymak	ıt+la-	+la-: İFYE	ıt: köpek (Clauson 1972: 57b, Bilgen 1989: 90)
içle-: elbiseye astar yapmak	iç+le-	+le-: İFYE	iç: iç (Erdal 1991: 437, Clauson 1972: 27a, Bilgen 1989: 90)
eğle-: değerli hale getirmek	ed+le-	+le-: İFYE	ed: mal mülk, değer, fayda (Erdal 1991: 435, Clauson 1972: 57a, Bilgen 1989: 90)
özle-: pişirmek	öz+le-	+le-: İFYE	öz: öz, kendi, iç (Clauson 1972: 287b, Bilgen 1989: 91)
usla- ⁶⁷ : idrak etmek	us+la-	+la-: İFYE	us: akıl (Clauson 1972: 248a)
aşla-: yemek kabını tamir etmek	aş+la-	+la-: İFYE	aş: onarma (Clauson 1972: 262b, Bilgen 1989: 89)

⁶⁶ Clauson: *ölşe-* < *öleş.* (1972: 154b)

⁶⁷ Eserde *üşle-* fakat Clauson'da *usla-*. Biz de *usla-* olabileceği görüşündeyiz.

işle-: işlemek, çalışmak	iş+le-	+le-: İFYE	iş: iş (Erdal 1991: 438, Clauson 1972: 262b)
G (gayın)			
ıgla-: ağlamak	ıg+la-	+la-: İFYE	ıg: yansıma (Erdal 1991: 451, Clauson 1972: 85b, Bilgen 1989:)
W			
awla-: avlamak	aw+la-	+la-: İFYE	aw: av (Erdal 1991: 432, Clauson 1972: 10a, Taş 2015: 102)
K (kef)			
ükli-: çoğalmak, büyümek	ük[i]l+i-	+i-: İFYE	ükil: çok (Erdal 1991: 481, Clauson 1972: 107a, Taş 2015: 97, Bilgen 1989:)
L			
emle-: tedavi etmek	em+le-	+le-: İFYE	em: ilaç (Erdal 1991: 435, Clauson 1972: 161a, Taş 2015: 104, Bilgen 1989:)
N			
ağna-: değişmek	ad[i]n+a-	+a-: İFYE	adın: başka (Clauson 1972: 62b, Bilgen 1989:)
orna-: yerleşmek, yurt tutmak	or[u]n+a-	+a-: İFYE	orun: yer (Erdal 1991: 422, Clauson 1972: 235b, Bilgen 1989: 82)
özne-: isyan etmek	öz[e]n+e-	+e-: İFYE	özen: merkez (Clauson 1972: 289a)
esne-: esnemek	es[i]n+e-	+e-: İFYE	esin: yel (Erdal 1991: 419, Clauson 1972: 249a, Bilgen 1989: 82)
ösne-: benzemek			
agna-: debelenmek, yuvarlanmak	ag[i]n+a-	+a-: İFYE	agın: dilsiz (Clauson 1972: 87b, Taş 2015: 88)
2. 3. 5. Bunun Nazal N'lisi			
R			
ürşer-: beyazlaşmak	ür[ü]ş+er-	+er-: İFYE	ürüş: beyaz (Erdal 1991: 503, Clauson 1972: 236a, Bilgen 1989: 84)
aşşar-: kaytarmak			
Ş			
aşraş-: eziyet çekmek	aşra-ş-	-ş-: FFYE	aşra-: sızlanmak (Clauson 1972: 189b, Bilgen 1989: 135)
[N]			
ıaşran-: inlemek	ıaşra-n-	-n-: FFYE	ıaşra-: sızlanmak (Clauson 1972: 236a, Bilgen 1989: 127)
öşlen-: renklenmek	öşle-n-	-n-: FFYE	öşle- < öş: renk (Clauson 1972: 186a)
[R]			
eştür-: hayrete düşürmek	eş-tür-	-tür-: FFYE	eş-: şaşırmaq (Clauson 1972: 181a, Bilgen 1989: 167)
üştür-: deldirmek	üş-tür-	-tür-: FFYE	üş-: delmek (Clauson 1972: 181a, Bilgen 1989: 170)
2. 3. 5.a. Bunun Bir Türü			
aşla-: anlamak	aş+la-	+la-: İFYE	aş: anlayış (Erdal 1991: 429, Clauson 1972: 286a, Taş 2015: 101, Bilgen 1989: 89)
2. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			

R			
uwutgar-: utandırmak	uwut+gar-	+gar-: İFYE	uwut: edep, haya (Clauson 1972: 8a, Bilgen 1989: 85)
G (kef)			
isirgen-: isiliklenmek	isirke-n-	-n-: FİYE	isirke-: (Erdal 1991: 464, 602)
esirgen-: hayıflanmak	esirge-n-	-n-: FFYE	esirge-: eseflenmek (Erdal 1991: 598, Clauson 1972: 252b, Bilgen 1989: 128)
N			
uwutlan-: utanmak	uwutla-n-	-n-: FFYE	uwutla- < uwut: edep, haya (Clauson 1972: 8a)
egetlen-: hizmetçi sahibi olmak	egetle-n-	-n-: FFYE	egetle- < eget: hizmetçi (Clauson 1972: 105a)
eşiçlen-: tencere sahibi olmak	eşiçle-n-	-n-: FFYE	eşiçle- < eşiç: tencere (Clauson 1972: 257b)
enüçlen-: katarakt olmak	enüçle-n-	-n-: FFYE	enüçle- < enüç: katarakt (Clauson 1972: 175b)
agırlan-: ağırlanmak, değerlenmek	agırla-n-	-n-: FFYE	agırla-: ağırlamak (Clauson 1972: 94b)
ugurlan-: vakti gelmek	ugurla-n-	-n-: FFYE	ugurla-: işi zamanında yapmak (Clauson 1972: 94b)
ugurlan-: uğurlanmak	ugurla-n-	-n-: FFYE	ugurla-: uğurlamak (Clauson 1972: 94b)
ügürle-: sürü haline gelmek	ügürle-n-	-n-: FFYE	ügürle- < ügür: sürü (Clauson 1972: 116a)
atızlan-: arklarla bölümlere ayrılmak	atızla-n-	-n-: FFYE	atızla-: arklar ve çukurlar açmak (Clauson 1972: 75a)
uçuzlan-: ucuz bulmak	uçuzla-n-	-n-: FFYE	uçuzla-: değersizleştirmek (Clauson 1972: 32b)
edizlen-: uzun bir engel saymak, engel kabul etmek	edizle-n-	-n-: FFYE	edizle- < ediz: yüksek, yüce (Clauson 1972: 75a)
isizlen-: huysuzlanmak	isizle-n-	-n-: FFYE	isizle- < isiz: huysuz, hırçın (Clauson 1972: 253b)
oguzlan-: Oğuz kılığına girmek	oguzla-n-	-n-: FFYE	oguzla-: Oğuz kabul etmek
öküzlen-: öküz sahibi olmak	öküzle-n-	-n-: FFYE	öküzle- < öküz: öküz (Clauson 1972: 120a)
oguşlan-: aşiret sahibi olmak	oguşla-n-	-n-: FFYE	oguşla- < oğuş: aşiret (Clauson 1972: 98a)
uruglan-: tanelenmek, tohumlanmak	urugla-n-	-n-: FFYE	urugla- < urug: tane, tohum (Clauson 1972: 220a)
oçuklan-: ocağı olmak	oçukla-n-	-n-: FFYE	oçukla- < oçuk: ocak (Clauson 1972: 24a)
adaklan-: ayakları olmak	adakla-n-	-n-: FFYE	adakla- < adak: ayak (Clauson 1972: 49b)
arıklan-: ark oluşturmak	arıkla-n-	-n-: FFYE	arıkla- < arık: ark (Clauson 1972: 220a)
azuklan-: azık sahibi olmak	azukla-n-	-n-: FFYE	azukla- < azuk: azık, yiyecek (Clauson 1972: 284b)

eteklen-: eteği olmak	etekle-n-	-n-: FFYE	etekle-: eteklemek (Clauson 1972: 54a)
etüklen-: çizmesi olmak	etükle-n-	-n-: FFYE	etükle- < etük: çizme (Clauson 1972: 54b)
erüklen-: eriği olmak	erükle-n-	-n-: FFYE	erükle- < erük: erik (Clauson 1972: 228b)
isiglen-: düşünmek, hazırlanmak	isigle-n-	-n-: FFYE	isigle-: ? (Clauson 1972: 247a)
enüklen-: yavru sahibi olmak	enükle-n-	-n-: FFYE	enükle-: yavrulamak (Clauson 1972: 184b)
atanlan-: deve sahibi olmak	atanla-n-	-n-: FFYE	atanla- < atan: iğdiş edilmiş deve (Clauson 1972: 63b)
üzümlen-: üzümlenmek	üzümle-n-	-n-: FFYE	üzümle- < üzüm: üzüm (Clauson 1972: 288b)
2. 4. 1. Bunun Kural Dışı Olan İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
üplel-: yağma edilmek	üple-l-	-l-: FFYE	üple-: yağma etmek (Bilgen 1989: 113)
etlel-: et haline getirilmek	etle-l-	-l-: FFYE	etle- < et: et (Clauson 1972: 58a)
edlel-: düzeltilmek	edle-l-	-l-: FFYE	edle-: değerlendirmek (Clauson 1972: 58a)
aşlal-: tamir ettirmek	aşla-l-	-l-: FFYE	aşla-: tamir etmek (Clauson 1972: 263a)
işlel-: yapılmak	işle-l-	-l-: FFYE	işle-: yapmak (Clauson 1972: 263a, Bilgen 1989: 113)
awlal-: avlanmak	awla-l-	-l-: FFYE	awla-: avlamak (Bilgen 1989: 113)
iglel-: hastalanmak	igle-l-	-l-: FFYE	igle-: hasta olmak (Clauson 1972: 107a)
emlel-: tedavi edilmek	emle-l-	-l-: FFYE	emle-: tedavi etmek (Clauson 1972: 161b)
2. 4. 2. Ortasında elif, vav, ye Bulunan Beş Ünsüzden Oluşanlar			
T			
arpalan-: arpa verilmek	arpala-n-	-n-: FFYE	arpala-: arpa yedirmek (Clauson 1972: 200a)
D			
ordulan-: şehir edinmek	ordula-n-	-n-: FFYE	ordula- < ordu: şehir (Clauson 1972: 213a)
utrulan-: yüz yüze gelmek	utrula-n-	-n-: FFYE	utrula- < utru: karşı (Clauson 1972: 71a)
K (kaf)			
arkalan-: 1. destek edinmek 2. Sırtını dağa vermek	arkala-n-	-n-: FFYE	arkala- < arka: arka, destek (Clauson 1972: 220a)
M			
üjmelen-: dutlanmak	üjmele-n-	-n-: FFYE	üjmele- < üjme: dut (Clauson 1972: 27b)
2. 4. 2.a. Bunun Başka Bir Türü			
T			
ötlan-: alevlenmek	ötla-n-	-n-: FFYE	ötla- < öt: alev (Clauson 1972: 58b)
Z			
āzlan-: azımsamak	āzla-n-	-n-: FFYE	āzla- < āz: az (Clauson 1972: 287b)

üzlan-: uzmanlaşmak	üzla-n-	-n-: FFYE	üzla- < üz: mahir, usta (Clauson 1972: 287b)
Ş			
ışlan-: iş yapar görünmek	ışla-n-	-n-: FFYE	ışla- < iş: iş, amel (Clauson 1972: 263a)
ışlan-: islenmek	ışla-n-	-n-: FFYE	ışla- < iş: is, kurum (Clauson 1972: 263a)
W			
āwlan-: avlanmak	awla-n-	-n-	awla-: avlamak (Clauson 1972: 11a)
G (kef)			
ōglen-: dinlenmek, büyümek	ōgle-n-	-n-: FFYE	ōgle- < ōg: akıl (Clauson 1972: 107b)
2. 4. 3. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanları			
T			
ağutla-: avuçlamak	adut+la-	+la-: İFYE	adut: avuç (Erdal 1991: 429, Clauson 1972: 45a, Bilgen 1989: 89)
üzütle-: cimri bulmak	üzüt+le-	+le-: İFYE	üzüt: cimri (Clauson 1972: 282b)
ōgütle-: öğüt vermek	ōgüt+le-	+le-: İFYE	ōgüt: öğüt (Clauson 1972: 104b, Bilgen 1989: 91)
egetle-: hizmetçi sahibi yapmak	eget+le-	+le-: İFYE	eget: hizmetçi (Clauson 1972: 104b, Bilgen 1989: 90)
ölütle-: öldüresiye çarpışmak	ölüt+le-	+le-: İFYE	ölüt: ölümcül savaş (Clauson 1972: 135a)
Ç			
amaçla-: hedef almak, amaçlamak	amaç+la-	+la-: İFYE	amaç: amaç, hedef (Clauson 1972: 156b, Bilgen 1989: 89)
enüçle-: kataraktı tedavi etmek	enüç+le-	+le-: İFYE	enüç: katarakt (Clauson 1972: 175b)
R			
eğerle-: eyerlemek	eder+le-	+le-: İFYE	eder: eyer (Clauson 1972: 71a, Bilgen 1989: 90)
agırla-: ağırlamak, kerem etmek	agır+la-	+la-: İFYE	agır: ağır (Erdal 1991: 430, Clauson 1972: 94a, Taş 2015: 101, Bilgen 1989: 89)
ugurla-: bir işi vaktinde yapmak	ugur+la-	+la-: İFYE	ugur: zaman (Clauson 1972: 94b, Bilgen 1989: 93)
ogurla-: çalmak	ogrı+la-	+la-: İFYE	ogrı: hırsız (Erdal 1991: 441, Clauson 1972: 94a)
Z			
atızla-: ark açmak, set yapmak	atız+la-	+la-: İFYE	atız: set, ark (Clauson 1972: 74b, Bilgen 1989: 89)
uçuzla-: küçük düşürmek, değersizleştirmek	ucuz+la-	+la-: İFYE	uçuz: ucuz, değersiz (Erdal 1991: 449, Clauson 1972: 32b, Bilgen 1989: 93)
uçuzla-: uyuz hastalığını tedavi etmek	uçuz+la-	+la-: İFYE	uçuz: uyuz (Clauson 1972: 75a)
agızla-: ağız/kapı yapmak	agız+la-	+la-: İFYE	agız: ağız (Clauson 1972: 98b)
oguzla-: Oğuzlardan saymak	oguz+la-	+la-: İFYE	oguz: Oğuz

S			
okıtısa-: okutmak istemek	okıt-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	okıt-: okutmak (Clauson 1972: 82b, Bilgen 1989: 132)
okıtısa-: çağırma istemek	okıt-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	okıt-: çağırma (Clauson 1972: 82b, Bilgen 1989: 132)
öğitigse-: öğretmek istemek	ögit-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	ögit-: öğretmek (Clauson 1972: 105a)
egirse-: eğir kökü (kulunç otu) istemek/canı çekmek	egir+se-	+se-: İFYE	egir-: eğir kökü (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 116a)
egirise-: eğirmek istemek	egir-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	egir-: eğirmek (Clauson 1972: 116a)
açıgsa-: canı ekşi çekmek	açıg+sa-	+sa-: İFYE	açıg-: acı, ekşi (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 24a, Bilgen 1989: 101)
ulugsa-: büyük olsanı istemek	ulug+sa-	+sa-: İFYE	ulug-: ulu, yüce (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 140a)
erükse-: canı erik istemek	erük+se-	+se-: İFYE	erük-: erik (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 228b, Bilgen 1989: 101)
ölügse-: ölmüş olmayı istemek	ölüg+se-	+se-: İFYE	ölüg-: ölü (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 145a, Bilgen 1989: 101)
Ş			
üküşle-: çok bulmak	üküş+le-	+le-: İFYE	üküş-: çok (Clauson 1972: 119b, Bilgen 1989: 93)
G (gayın)			
arıgla-: taşığını koparmak			
arıgla-: iyisini seçmek	arıg+la-	+la-: İFYE	arıg-: saf, temiz, arı (Erdal 1991: 431, Clauson 1972: 219b)
uruglala-: çekirdeklerini ayıklamak	urug+la-	+la-: İFYE	urug-: tohum (Clauson 1972: 220a, Bilgen 1989: 93)
azıgla-: azı dişiyle vurmak/yaralamak	azıg+la-	+la-: İFYE	azıg-: azı dişi (Clauson 1972: 284b)
ulugla-: yüceltmek, ululamak	ulug+la-	+la-: İFYE	ulug-: büyük (Erdal 1991: 449, Clauson 1972: 140a, Bilgen 1989: 93)
K (kaf)			
adakla-: ayağına vurmak	adak+la-	+la-: İFYE	adak-: ayak (Clauson 1972: 49b, Bilgen 1989: 89)
ağukla-: garipsemek	aduk+la-	+la-: İFYE	aduk-: meçhul (Clauson 1972: 49b)
arukla-: dinlenmek	aruk+la-	+la-: İFYE	aruk-: yorgun (Erdal 1991: 431, Clauson 1972: 219b)
aşukla-: aşık kemiğine vurmak	aşuk+la-	+la-: İFYE	aşuk-: aşık kemiği (Clauson 1972: 260a, Bilgen 1989: 89)
aşakla-: küçük saymak	aşak+la-	+la-: İFYE	aşak-: dağ eteği (Clauson 1972: 259b)
uşakla-: laf taşımak	uşak+la-	+la-: İFYE	uşak-: laf taşıma (Clauson 1972: 260a)
anukla-: hazır bulmak	anuk+la-	+la-: İFYE	anuk-: hazır (Clauson 1972: 183a, Bilgen 1989: 89)
K (kef)			

içükle-: (elbiseye) kürk yapıştırmak, astar yapmak	içük+le-	+le-: İFYE	içük: kürk (Clauson 1972: 226b)
erükle-: deri tabaklamak	erük+le-	+le-: İFYE	erük: deriyi tabaklayan şey (Clauson 1972: 286b)
özekle-: şahdamarını kesmek	özek+le-	+le-: İFYE	özek: omurilik (Clauson 1972: 286a, Bilgen 1989: 91)
isigle-: şiddetli sıcakta gitmek	isig+le-	+le-: İFYE	isig: sıcak (Clauson 1972: 247a)
ösügle-: kilidi hile ile açmak	ösüg+le-	+le-: İFYE	ösüg: ? (Clauson 1972: 247a)
esirge-: acılamak, üzölmek	es+(i)rke-	+rke-: İFYE	es < esiz: kötü, fena (Erdal 1991: 459, Clauson 1972: 252b, Taş 2015: 111, Gülensoy 2018: 261)
üşikle-: soğukta yakala	üşik+le-	+le-: İFYE	üşik: meyveleri donduran soğuk (Clauson 1972: 261b)
eekle-: kadına hakaret etmek	ekek+le-	+le-: İFYE	ekek: fahişe (Clauson 1972: 105b)
üekle-: 1. şehrin surları üzerine burçlar yapmak, 2. bir şey için sandıkları yapmak	ükek+le-	+le-: İFYE	ükek: sandık, burç (Clauson 1972: 106a)
elükle-: alay etmek	elük+le-	+le-: İFYE	elük: alay (Clauson 1972: 145a)
emigle-: memelerine vurmak	emig+le-	+le-: İFYE	emig: meme (Clauson 1972: 160b, Bilgen 1989: 90)
enükle-: yavrulamak	enük+le-	+le-: İFYE	enük: enik, yavru (Erdal 1991: 435, Clauson 1972: 184b)
esenle-: selamlamak, tokalaşmak	esen+le-	+le-: İFYE	esen: sağ, salim (Clauson 1972: 249b)
2. 4. 3.a. Bunun Başka Bir Türü			
Đ			
uğula-: takip etmek	udu+la-	+la-: İFYE	udu: iz (Clauson 1972: 59b, Bilgen 1989: 93)
R			
arala-: barıştırmak	ara+la-	+la-: İFYE	ara: ara (Erdal 1991: 430, Clauson 1972: 231a)
orıla-: 1. bağırarak, 2. abartılı bir şekilde birini övmek	orı+la-	+la-: İFYE	orı: gürültü (Erdal 1991: 442, Clauson 1972: 231a, Bilgen 1989: 94)
örüle-: (hayvanı) ayakta kesmek	örü+le-	+le-: İFYE	örü: dik durmak (Clauson 1972: 231a, Bilgen 1989: 91)
G (gayın)			
agula-: zehirlemek	agu+la-	+la-: İFYE	agu: zehir (Clauson 1972: 87a)
awala-: etrafında toplanmak	aw-ala-	-ala-: FFYE	aw-: etrafını sarmak
K (kaf)			
akıla-: cömert saymak	akı+la-	+la-: İFYE	akı: cömert (Clauson 1972: 87a, Bilgen 1989: 89)
K (kef)			
ekele-: abla saymak	eke+le-	+le-: İFYE	eke: abla (Clauson 1972: 108a)

ögele-: bilge saymak	öge+le-	+le-: İFYE	öge: bilge, akıllı (Clauson 1972: 108a)
N			
anala-: anne saymak	ana+la-	+la-: İFYE	ana: anne (Clauson 1972: 186b)
2. 4. 3.b. Bunun Nazal N'lisi			
D			
aıdı-: hile yapmak, gizlenmek			
2. 4. 3.b.a. Bunun Bir Türü			
aııla-: anırmak	aıı+la-	+la-: İFYE	aıı: ? (Clauson 1972: 186b)
2. 4. 3.b.b. Bunun Başka Bir Türü			
öjikle-: takma saç takılmak	öjikle-n-	-n-: FFYE	öjikle- < öjik: takma saç
2. 4. 4. Bunun Beş Ünsüzden Oluşanı			
N			
agrıkan-: ağrıdan şikayet etmek	agrıka-n- ⁶⁸	-n-: FFYE	agrıka-: ? (Erdal 1991: 585, Clauson 1972: 94a)
2. 4. 5. Bunun Çift Sükunlusu			
andgar-: yemin ettirmek	and+gar-	+gar-: İFYE	and: yemin, and (Clauson 1972: 180b, Bilgen 1989: 85)
2. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
T			
armutlan-: armutlanmak	armutla-n-	-n-: FFYE	armutla- < armut: armut
Ç			
artuçlan-: ardıçlanmak	artuçla-n-	-n-: FFYE	artuçla- < artuç: ardıç
örküçlen-: dalgalanmak	örküçle-n-	-n-: FFYE	örküçle- < örküç: dalga
örgüçlen-: örgülenmek	örgüçle-n-	-n-: FFYE	örgüçle- < örgüç: örgü
örküçlen-: bir şeyin altına dayanak koymak	örküçle-n-	-n-: FFYE	örküçle- < örküç: ocakta üzerine tencere konan taş
R			
adgırlan-: tayların ve kısrakların aygır gibi davranması	adgırla-n-	-n-: FFYE	adgırla- < adgır: aygır
K (kaf)			
udmaklan-: uşak sahibi olmak	udmakla-n-	-n-: FFYE	udmakla- < udmak: çırak
artuklan-: haddini aşmak	artukla-n-	-n-: FFYE	artukla- < artuk: fazla
ajmuklan-: kelliği artmak	ajmukla-n-	-n-: FFYE	ajmukla- < ajmuk: kel ?
agruklan-: ağır bulmak	agrukla-n-	-n-: FFYE	agrukla- < agruk: malın ağırlığı (Erdal 1991: 585)
ugraklan-: Uğrak kılığına girmek	ugrakla-n-	-n-: FFYE	ugrakla- < uğrak: Uğrak (bir boy)
K (kef)			
etmeklen-: ekmeği çoğalmak, zenginleşmek	etmekle-n-	-n-: FFYE	etmekle- < etmek: ekmek

⁶⁸ Erdal: *agrı-g+ka-n-* (1991: 459)

çmeklen-: kürk sahibi olmak	çmekle-n-	-n-: FFYE	çmekle- < çmek: kuzu kürkü
erseklen-: erkek arzulamak	ersekle-n-	-n-: FFYE	ersekle- < ersek: erkek isteyen, orospu
üğmeklen-: küpe takılmak	üğmekle-n-	-n-: FFYE	üğmekle- < ügmek: küpe
M			
egrimlen-: eğilmemek, kabarıp akarak dönmek	egrimle-n-	-n-: FFYE	egrimle- < egrim: su birikintisi
N			
iştonlan- ⁶⁹ : don giymek	iştonla-n-	-n-: FFYE	iştonla-: < işton: iç+don, içlik
2. 5. 1. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
K (kaf)			
arkuklan-: inatlaşmak	arkukla-n-	-n-: FFYE	arkukla- < arkuk: inatçı
K (kef)			
emgeklen-: zahmetli görmek	emgekle-n-	-n-: FFYE	emgekle- < emgek: zahmet
eşgeklen-: eşek sahibi olmak	eşgekle-n-	-n-: FFYE	eşgekle- < eşgek: eşek
irkeklen-: 1. dalgalanmak 2. derisi ürpermek, 3. erkeklik göstermek	irkekle-n- ⁷⁰	-n-: FFYE	irkekle- < irkek: erkek
2. 5. 2. Sonunda elif, vav, ye Bulunanlar			
P			
arpala-: arpa yedirmek	arpa+la-	+la-: İFYE	arpa: arpa (Clauson 1972: 200a, Bilgen 1989: 89)
T			
ortula-: orta yaşa gelmek	ortu+la-	+la-: İFYE	ortu: orta (Clauson 1972: 213a, Bilgen 1989: 91)
ertele-: işe erken başlamak	erte+le-	+le-: İFYE	erte: erken (Clauson 1972: 213a, Bilgen 1989: 94)
esrile-: nakışlamak, kaplan derisine benzetmek	esri+le-	+le-: İFYE	esri: 1. iki renkli, 2. kaplan (Clauson 1972: 252b)
ogrıla-: çalmak	ogri+la-	+la-: İFYE	ogri: hırsız (Clauson 1972: 94b)
T			
iktüle-: yemlemek	iktü+le-	+le-: İFYE	iktü: kesim hayvanı (Clauson 1972: 104b)
G (gayın)			
argula-: arasından geçmek	argu+la-	+la-: İFYE	argu: iki şeyin arası (Clauson 1972: 220a)
öpkele-: ciğerine vurmak	öpke+le-	+le-: İFYE	öpke: akciğer (Clauson 1972: 9b, Bilgen 1989: 94)
öpki-: öfkelenmek	öpki+le-	+le-: İFYE	öpki: öfke (Erdal 1991: 444, Clauson 1972: 9b)
3. ASLİ HARFLERİ ARASINDA elif, vav, ye, hemze BULUNMAYAN VE HER HARFİ FARKLI OLAN İSİMLER KİTABI			
3. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			

⁶⁹ Aslı iç+don.

⁷⁰ Erdal: irkek+len-. (1991: 512)

P			
tap: yeter anlamında edat			
töp: bir tür yemek			
çöp: tortu, çöp			
çıp: ince dal			
sep: çeyiz			
sıp: sipa			
şap: çabukluk edatı (çap)			
kop: abartma ve pekiştirme edatı, hep			
köp: gür, sık			
T			
bat: posa			
pat: çabukluk edat			
bit: bit			
çit: çit			
şat: cesaret			
kat: kat, kıvrım			
kat: kat, huzur			
kut: kut, talih, baht			
köt: göt			
met: öyle anlamında edat			
Ç			
saç: saç			
suç: sekme, geri dönme, sapma			
kaç: kaç			
koç: koç			
kaç: kere, defa			
köç: saat, an, zaman			
D			
ked: abartı ve pekiştirme edatı			
R			
bir: bir			
ter: utanma			
çer: yansıma, vücudun ağırlığını ifade eder			
çer: vakit			
çer: karşı taraf			
çır: yırtma sesi, yansıma			
çür: menfaat			
çir: katı yağ			
sır: sır, macun			
kur: mertebe, rütbe			
kur: kuşak, kemer			
kır: gizli			

kır: kır (renk)			
kır: bend, set			
kır: dağ sırtı			
kür: azimli, yürekli			
Z			
biz: biz			
tüz: düz			
çuz: altınla işlenmiş Çin kumaşı			
kuz: gölge			
kız: pahalı			
kız: kız			
kız: cimri			
kez: gez			
kez: tencerenin dibine yapışan tortu			
kez: bir Çin kumaşı			
küz: güz			
kiz: giz, sandık			
miz: biz			
S			
pis: pislik			
tas: kötü			
kes: parça			
kis: zevce			
Ş			
boş: serbest, boş			
tüş: mola			
çes: firuze rengi			
şış: şış			
kuş: kuş			
kış: kış			
[W]			
tew: hile			
çiw: kaynama sesi			
kıw: baht, talih			
K (kaf)			
tok: tok			
tok: boynuzsuz			
tok: yansıma sözcük			
tok: sertlik			
çak: tam (edat)			
sak: uyanık, zeki			
suk: yalnız			
K (kef)			
bek: pek, sağlam			
bük: sık ağaçlık			
bük: köşe			
tek: sadece, yalnızca			
dük: avuç			
dik: dik			

sik: erkeklik organı			
şik: susturma kelimesi			
mük: bükme			
L			
bul: ayağında halka şeklinde beyazlık bulunan			
bul: zamanla bozulma			
tıl: söz			
tıl: dil, lehçe			
tıl: tutsak			
çil: çil			
kul: kul			
kıl: kıl			
kül: kül			
M			
tam: kapı sürgüsü			
tum: soğuk, ılık			
tum: renklerin önüne gelen pekiştirme edatı			
çim: nemlik, hamlik edatı			
çim: ayrık otu			
kum: kum			
kem: hastalık			
kim: kim			
N			
ben: ben			
tün: gece			
tın: ruh, nefes			
tin: yular			
çın: doğruluk			
sen: sen			
kın: kın			
kün:güneş			
kün: gün			
men: ben			
mün: çorba			
3. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN BAP			
3. 2. A. ORTASI SÜKUNLU BAPLAR			
3. 2. A. 1. Ortası Süunlu fa'1, fu'1, fi'1 Babı			
T			
bart: sıvı kabı			
bürt: kabus	bür-t	-t: FİYE	bür-: bürmek (?) (Clauson 1972: 358b)
birt: köleden alınan vergi	bir-[(i)]t	-t: FİYE	bir-: vermek (Clauson 1972: 358a)
tört: dört			
sart ⁷¹ : tüccar			

⁷¹ Clauson: Sanskritçeden alıntı. (1972: 846a)

sırt: sırt			
kart: 1. yara, 2. huysuz, yaşlı	kar[1]-t	-t: FİYE	karı-: yaşlanmak (Erdal 1991: 310, Clauson 1972: 647b, Gülensoy 2018: 376, Bilgen 1989: 76)
kurt: kurt (böcek)			
kırt: kısa	kır-t	-t: FİYE	kır-: kazımak (Erdal 1991: 310, Clauson 1972: 648a, Bilgen 1989: 76)
kürt: akçaağaç			
Ç			
kurç: sert, sağlam, güçlü			
murç ⁷² : biber			
D			
kend ⁷³ : şehir, kasaba			
S			
bars ⁷⁴ : pars	bar+(i)s	*+s: İİYE	bar: kaplan (Gülensoy 2018: 64)
ters: ters			
kars: keçeden yapılan elbise			
K (kaf)			
bark: bark, ev	bar+k	+k: İİYE	bar: ? (Clauson 1972: 359b)
	barı-k	-k: FİYE	barı-: inşa etmek, yapmak (Taş 2015: 145)
	bar-[(i)]k	-k: FİYE	bar-: korumak, siper altına almak (Ş. Tekin 2015: 85)
türk: bir cismin uzunluğu	tur-[(u)]k	-k: FİYE	tur-: durmak (Clauson 1972: 537b)
çulk: cılk, büsbütün			
kırk ⁷⁵ : kırk			
K (kef)			
berk: berk, sağlam			
börk: börk	bürü-k	-k: FİYE	bürü-: bürümek
terk: çabuk, acele	ter-k	-k: FİYE	ter-: koşmak, kaçmak (Clauson 1972: 542b, Taş 2015: 149, Gülensoy 2018: 729)
serk: saksı, çömlek ve onların kırıkları			
sürk: soğuk			
kürk: kürk			
körk: güzellik	kör-[(ü)]k	-k: FİYE	kör-: görmek (Clauson 1972: 471a, Taş 2015: 147, Bilgen 1989: 60, Gülensoy 2018: 298)
3. 2. B. ORTASI HAREKELİ BAPLAR			
3. 2. B. 1. Ortası Harekeli fa'al, fa'ul, fa'il Babı			
P			

⁷² Clauson: Sanskritçe kökenli. (1972: 771b)

⁷³ Clauson: Soğdcadan alıntı. (1972: 728a)

⁷⁴ Clauson: Farsçadan alıntı (1972: 368a). Gülensoy Farsçadan alıntı görüşüne karşı çıkar.

⁷⁵ Bk. Ercilasun, (2014) "Askerlikte Onlu Sisteme Türklerin Katkıları", *Makaleler 1*. İstanbul: Akçağ Yayınları, s. 70-77.

kelep: bir tür ot			
T			
basut: 1. destek, yardımcı, 2. yardım	bas-(u)t	-t: FİYE	bas-: basmak (Erdal 1991: 314, Clauson 1972: 372a, Taş 2015: 173)
bulıt: bulut	bulı+t	+t: İİYE	*bulı: ? (Taş 2015: 83)
	bu+l-(u)t	+l-: İFYE, -t: FİYE	bu: buhar
tigit: prensler, şehzadeler	tigin > tigit	+t: İİYE	tigin: prens (Erdal 1991: 78, Clauson 1972: 479a, Taş 2015: 84)
çöküt: kısa	çök-(ü)t	-t: FİYE	çök-: çökmek (Erdal 1991: 314, Clauson 1972: 414b, Taş 2015: 173, Bilgen 1989: 76)
çigit: çigit, çekirdek	çik+(i)t	+t: İİYE	çik: krş.: çikin: üzüm bağlarında biten hayvanların yediği başaklı bir ot (Gülensoy 2018: 172)
sibüt ⁷⁶ : kişniş			
sogut: çökeleğin kurutulmuşu	sogı-t	-t: FİYE	sogı-: soğumak
sugut: bumbar			
sıgıt: ağlama	sıgı+t	+t: İİYE	*sıgı: ağlama? (Taş 2015: 83)
	sıgı-t	-t: FİYE	sıgı-: ? (Bilgen 1989: 76)
sögüt: söğüt ağacı			
kaçut: kısa mızrak	kaç-(u)t	-t: FİYE	kaç-: kaçmak (Erdal 1991: 311, Clauson 1972: 590b, Bilgen 1989: 76)
kurut: yağsız kuru peynir	kurı-t	-t: FİYE	kurı-: kurumak (Erdal 1991: 308, Clauson 1972: 650b, Taş 2015: 173)
kanat: kanat	kana+t	+t: İİYE	kana: kuş kanadındaki tüy (Moğolca) (Taş 2015: 83, Gülensoy 2018: 364)
konat: birlikte yaşayan	kon-a-t	-a-: FFYE, - t: FİYE	kon-: konmak, kona-: ? (Erdal 1991: 314, Clauson 1972: 635b)
kebit: dükkan			
köçüt: araba atı	köç-(ü)t	-t: FİYE	köç-: göçmek (Erdal 1991: 314, Clauson 1972: 695b, Taş 2015: 147, Bilgen 1989: 77)
keçüt: elbise, giysi	ked-(ü)t	-t: FİYE	ked-: giymek (Clauson 1972: 702a, Taş 2015: 173, Bilgen 1989: 77)
kirıt ⁷⁷ : anahtar			
külüt: gülünç	kül-(ü)t	-t: FİYE	kül-: gülmek (Erdal 1991: 314, Clauson 1972: 716b, Bilgen 1989: 76, Gülensoy 2018: 307)
Ç			
bukaç: çömlek			
bekeç: prenslerin unvanı	bek+(e)ç	+ç: İİYE	bek: sağlam
begeç: beycik	beg+(i)ç	+ç: İİYE	beg: bey (Erdal 1991: 47, Clauson 1972: 325a, Bilgen 1989: 13)
tokaç: yuvarlak yassı ekmek	tok+(a)ç	+ç: İİYE	tok: ? (Clauson 1972: 467a)

⁷⁶ Clauson: Bir alıntı olduğuna şüphe yok. (1972: 785b)

⁷⁷ Clauson: Hint-Avrupa dil ailesinden alıntı. (1972: 738b)

tiküç: sivri uçlu bir alet	tik-[g]üç	-güç: FİYE	tik-: dikmek (Erdal 1991: 358, Clauson 1972: 479a, Bilgen 1989: 56)
çanaç ⁷⁸ : homoseksüel, korkak, başarısız, gevşek	bk.: 156. dipnot		
kakaç: kir, pislik	kak+(a)ç	+ç: İİYE	kak: kuru (Clauson 1972: 610a)
kulaç: kulaç			
kılıç: kılıç	kıl+(ı)ç	+ç: İİYE	kıl: ? (Gülensoy 2018: 407)
kamıç: kepeç			
kötiç: “kıç gibi kokmuş” anlamında bir sövgü	köt+(i)ç	+ç: İİYE	köt: göt (Clauson 1972: 702a)
közeç~ködeç ⁷⁹ : testi, toprak kap	köze+ç	+ç: İİYE	köze: ?
kömeç: küle gömülen yuvarlak ekmek	köm-meç	-meç: FİYE	köm-: gömmek (Clauson 1972: 752a, Bilgen 1989: 68)
kömüç: define	köm-(ü)ç	-ç: FİYE	köm-: gömmek (Bilgen 1989: 36)
maşıç ⁸⁰ : kara üzüm			
R			
butar: hasır otunun pamuğumsu maddesi			
basar ⁸¹ : dağ sarımsağı			
bağır: karaciğer			
bakır: bakır	bā+kır	+kır: İİYE	bā: yansıma sözcük (Gülensoy 2018: 57)
bögür: böbrek	bög+ür	*+(ü)r/+ür	bög: ? (Gülensoy 2018: 112)
tatır: kıraç, düz zemin			
titir: dişi deve			
temür: demir			
tamur: damar	tam-mır	-mır: FİYE	tam-: damlamak (Erdal 1991: 389, Taş 2015: 163)
tawar: canlı veya cansız mal	taw-ar	-ar: FİYE	taw-: tasarruf etmek (Taş 2015: 116)
çöpür: keçi kılı			
çotur: kötü huylu			
çağır: meyve ve sebze suyu, şarap			
çığır: dar ve küçük yol			
çakır: mavi			
sugur ⁸² : dağ sıçanı			
sagır: bir tür av merasimi			
sıgır: sığır			
katır: katır			

⁷⁸ Clauson: +aç ile türemiş olmalı fakat çan ile anlamsal ilgisi yok. (1972: 425a)

⁷⁹ Clauson: Tartışmasız İrani bir dilden alıntı. (1972: 757b)

⁸⁰ Clauson: Alıntı olduğuna şüphe yok. (1972: 772a)

⁸¹ Clauson: Tek örnek. Bu yüzden muhtemelen alıntı. (1972: 374b)

⁸² Clauson: Farsça'dan alıntı. (1972: 816a)

kısır: kısır	kıs-(ı)r	-r: FİYE	kıs-: kısmak (Clauson, Gülensoy 2018: 415)
keler: kertenkele			
Z			
boguz: boğaz	bogu-z	-z: FİYE	bogu-: boğmak (Clauson 1972: 322a, Taş 2015: 177)
	bog-(u)z	-z: FİYE	bog-: boğmak (Erdal 1991: 326, Bilgen 1989: 80, Gülensoy 2018: 99)
tepez: çorak yer	tep-(i)z	-z: FİYE	tep-: ? (Clauson 1972: 448a)
topuz: üzerine binenin sallandığı eyer ve yük	top+(u)z	+z: İİYE	top: ? (Bilgen 1989: 33, Gülensoy 2018: 755)
titiz: tadı kekremiş olan	tet-(i)z	-z: FİYE	*tet-: karşı çıkmak? (Clauson 1972: 462b)
	tit-(i)z	-z: FİYE	tit-: bırakmak, vazgeçmek (Wilkens 2021: 723)
töküz: atın alındaki akıtma	tök-(ü)z	-z: FİYE	tök-: dökmek, akıtmak (EA dipnot ⁶⁶⁷ 2018: 156)
sagız: sakız	sakı-z	-z: FİYE	sakı-: beslemek (Gülensoy 2018: 585)
sakız: elbiseye yapışan pekmez vb. yapışkan şey	bk.: sagız		
semiz: semiz	semi[ri]-z	-z: FİYE	semir-: semizleşmek (Erdal 1991: 323)
kopuz: ut	kop-(u)z	-z: FİYE	kop-: patlamak, yankı vermek (Gülensoy 2018: 436)
kotuz: yabancı öküz			
kutuz: kuduz	kutu[rı]-z	-z: FİYE	kutur-: kudurmak (Erdal 1991: 323, Taş 2015: 96)
kağız: ağaç kabuğu	kad-(ı)z	-z: FİYE	kad-: eğmek veya kendi kendine eğilmek (Clauson 1972: 608a)
koğuz: dul kadın	kod-(u)z	-z: FİYE	kod-: koymak, bırakmak (Clauson 1972: 608a)
kımız: kımız	kım+(ı)z	+z: İİYE	kım: ekşilik bildiren sözcük (Gülensoy 2018: 408)
kögüz: göğüs	kök/kökü+z	+z: İİYE	kök/kökü: Moğolca meme (Taş 2015: 84, Bilgen 1989: 33)
kiğiz: keçe			
kewiz: halı, kilim			
küwij: çürük, bozuk			
S			
tarus ⁸³ : evin tavanı			
talas ⁸⁴ : tutma yeri			
tulas: hastalıklı, solgun			
Ş			
bıçış: büyüklerin ziyaretine gidenlere verilen ipekli kumaş	bıç-(ı)ş	-ş: FİYE	bıç-: kesmek, biçmek (Clauson 1972: 296a, Taş 2015: 170, Bilgen 1989: 74)

⁸³ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. (1972: 553b)

⁸⁴ Clauson: Alıntı? (1972: 501b)

buruş ⁸⁵ : buruşukluk	bur-(ı)ş	-ş: FİYE	bur-: burmak (Bilgen 1989: 74)
bağış: eklem, boğum	bag+(ı)ş	+ş: İİYE	bag: bağ
bakış: bakış	bak-(ı)ş	-ş: FİYE	bak-: bakmak (Clauson 1972: 321b, Taş 2015: 170, Bilgen 1989: 74)
biliş: biliş, tanıdık	bil-(i)ş	-ş: FİYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 268, Clauson 1972: 344b, Taş 2015: 170, Bilgen 1989: 74)
buluş: buluş	bul-(u)ş	-ş: FİYE	bul-: bulmak (Erdal 1991: 268, Clauson 1972: 345a)
boluş: sözle yardım etme	bol-(u)ş	-ş: FİYE	bol-: olmak(?) (Erdal 1991: 272, Clauson 1972: 345a)
tapış: birbirine vekalet vermek	tap-(ı)ş	-ş: FİYE	tap-: hizmet etmek (Erdal 1991: 272, Clauson 1972: 446a)
tutuş: çekişme	tut-(u)ş	-ş: FİYE	tut-: tutmak (Clauson 1972: 462a)
tawuş: gizli ses ve hareket			
tokış: savaş	tokı-ş	-ş: FİYE	tokı-: dövmek, vurmak (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 474a, Taş 2015: 172, Bilgen 1989: 75)
tikiş: karşılıklı yedirme			
tegiş: bir şeyin hedef veya bitiş noktası	teg-(i)ş	-ş: FİYE	teg-: değmek (Erdal 1991: 269, Clauson 1972: 487a, Bilgen 1989: 75)
çepiş ⁸⁶ : altı aylık keçi yavrusu			
çavuş: çavuş	çaw+ı-ş	+ı-: İFYE, -ş: FİYE	çaw: ün, ses
çıkış: menfaat	çık-(ı)ş	-ş: FİYE	çık-: çıkmak (Erdal 1991: 269, Clauson 1972: 412a)
çalış: güreş	çal-(ı)ş	-ş: FİYE	çal-: yere vurmak (Erdal 1991: 271, Clauson 1972: 421a, Ünlü 2012: 174)
soruş: tane sertleşmeden önce başak halinde ateşte kızartılan buğday	sor-(u)ş	-ş: FİYE	sor-: emmek (Clauson 1972: 855a)
sıkış: kalabalık	sık-(ı)ş	-ş: FİYE	sık-: sıkmak (Erdal 1991: 271, Clauson 1972: 817a)
söküş: sövmek, sövüş	sök-(ü)ş	-ş: FİYE	sök-: sövmek (Erdal 1991: 270, Clauson 1972: 823b, Taş 2015: 171, Bilgen 1989: 75)
sögüş: kebablık et	sög-(ü)ş	-ş: FİYE	sög-: krş.: söglün- (Erdal 1991: 270)
sikiş: sikişme	sik-(i)ş	-ş: FİYE	sik-: sikmek (Erdal 1991: 272, Clauson 1972: 823a)
kapış: yağmalama	kap-(ı)ş	-ş: FİYE	kap-: kapmak (Erdal 1991: 270, Clauson 1972: 587b, Taş 2015: 170)
kaçış: kaçışma	kaç-(ı)ş	-ş: FİYE	kaç-: kaçmak (Clauson 1972: 593a)

⁸⁵ Clauson: *büriş*. (1972: 369b)

⁸⁶ Clauson: Farsçada eş anlamlı *çapiş/çapuş* sözcüğü vardır ve Scherbak bunun İran kökenli bir alıntı olduğunu öne sürmekte haklı olabilir çünkü Farsça kelime; Latince *caper*, Keltçe *kapero-s* ile köktedir ve sözcüğün Türkçe etimolojisi açık değil(1972: 399a). Gülensoy: **çew-(i)ç/ş*. (2018: 164)

kuçuş: kucaklama	kuç-(u)ş	-ş: FİYE	kuç-: kucaklamak (Erdal 1991: 272, Clauson 1972: 593a, Bilgen 1989: 74)
kaşaş: kardeşlerden yakın olanlar	ka+daş	+daş: İİYE	ka: akraba (Erdal 1991: 119, Clauson 1972: 607a, Taş 2015: 34, Bilgen 1989: 15)
kaşış: kayış	kad-(ı)ş	-ş: FİYE	kad-: döndürmek (Gülensoy 2018: 387)
karış: karış	kar-(ı)ş	-ş: FİYE	kar-: bkz: karı: kolun ön kısmı, karın: karın (Clauson 1972: 664b)
koguş: deri	kog+(u)ş	+ş: İİYE	kog: toz, pislik
koğuş: oluk, kanal	kog[u]şa-ş	-ş: FİYE	kogşa-: gevşemek (Erdal 1991: 269)
kamiş: kamış	kam-(ı)ş	-ş: FİYE	kam-: batmak
keçiş: geçiş yeri, geçit	keç-(ı)ş	-ş: FİYE	keç-: geçmek (Clauson 1972: 700a, Taş 2015: 171, Bilgen 1989: 75)
keriş: dağ zirvesi			
keriş: atın kürek kemikleri arası	ker-(ı)ş	-ş: FİYE	ker-: germek (Clauson 1972: 747a)
keriş: kavga	ker-(ı)ş	-ş: FİYE	ker-: germek (Erdal 1991: 270, Clauson 1972: 747a, Taş 2015: 171, Bilgen 1989: 74)
körüş: görüş, bakışma	kör-(ü)ş	-ş: FİYE	kör-: görmek (Erdal 1991: 272, Clauson 1972: 748a)
kiriş: yayın kirişi	ker-(ı)ş	-ş: FİYE	ker-: germek (Gülensoy 2018: 423)
kiriş: gelir	kir-(ı)ş	-ş: FİYE	kir-: girmek (Erdal 1991: 269, Clauson 1972: 747b, Taş 2015: 171)
keliş: geliş, gelme	kel-(ı)ş	-ş: FİYE	kel-: gelmek (Erdal 1991: 269, Clauson 1972: 720a, Taş 2015: 171)
kümüş: gümüş, para	kü-m-üş		kü-: saklamak, korumak (Gülensoy 2018: 307)
G (gayın)			
batıg: derin çukur	bat-(ı)g	-g: FİYE	bat-: batmak (Erdal 1991: 183, Clauson 1972: 301b, Taş 2015: 118, Bilgen 1989: 42)
bıçıg: anlaşma, sözleşme	bıç-(ı)g	-g: FİYE	bıç: kesmek (Clauson 1972: 294a, Bilgen 1989: 40)
barıg: gitme, gidiş, varış	bar-(ı)g	-g: FİYE	bar-: varmak (Erdal 1991: 182, Clauson 1972: 360a)
barıg: kokmuş şey			
başıg: baskın yapılan yer	bas-(ı)g	-g: FİYE	bas-: basmak (Erdal 1991: 182, Clauson 1972: 373a, Bilgen 1989: 42)
busug: pusu	bus-(u)g	-g: FİYE	bus-: pusu kurmak (Clauson 1972: 373a, Taş 2015: 119, Bilgen 1989: 40)
boşug: ihsan, hediye, davet	boşu-g	-g: FİYE	boşu-: izin vermek (Erdal 1991: 184, Clauson 1972: 379a, Taş 2015: 119, Bilgen 1989: 40)
bışıg: pişik, pişmiş	bış-(ı)g	-g: FİYE	bış-: pişmek (Erdal 1991: 183, Clauson 1972: 378b, Taş 2015: 119)

bakıg: bakış	bak-(ı)g	-g: FİYE	bak-: bakmak (Clauson 1972: 313b, Bilgen 1989: 40)
tapug: hizmet	tap-(u)g	-g: FİYE	tap-: hizmet etmek (Erdal 1991: 204, Clauson 1972: 437a, Taş 2015: 124, Bilgen 1989: 41)
tutug: 1.rehin, 2. cin çarpması	tut-(u)g	-g: FİYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 210, Clauson 1972: 452b, Taş 2015: 125, Bilgen 1989: 41)
tıdıg: yasak, engel	tıd-(ı)g	-g: FİYE	tıd-: engel olmak (Clauson 1972: 452b, Taş 2015: 125, Bilgen 1989: 41)
tarıg: ekin	tarı-g	-g: FİYE	tarı-: serpmek, ekmek (Erdal 1991: 206, Clauson 1972: 537b, Taş 2015: 124, Bilgen 1989: 44)
turug: sığınmak	tur-(u)g	-g: FİYE	tur-: durmak (Erdal 1991: 210, Clauson 1972: 538b)
torug: doru			
çawıg: kamçının püskülü			
sapıg: çadırın eteği	sap-(ı)g	-g: FİYE	sap-: saplamak (Erdal 1991: 200, Clauson 1972: 786b, Bilgen 1989: 44)
satıg: satış	sat-(ı)g	-g: FİYE	sat-: satmak (Erdal 1991: 201, Clauson 1972: 799b)
sıdıg: 1. kaftanın eteklerinden biri, 2. dış etleri arasındaki açıklık	sıd-(ı)g	-g: FİYE	sıd-: krş.: sıdır- (Clauson 1972: 800a, Bilgen 1989: 41)
sarıg: sarı	sarı-g	-g: FİYE	sarı-: sararmak (Taş 2015: 123)
sarıg: öd, safra	sarı-g	-g: FİYE	sarı-: sararmak (Taş 2015: 123)
sorug: sorgu	sor-(u)g	-g: FİYE	sor-: sormak (Erdal 1991: 204, Clauson 1972: 448b)
çalıg: arama, çağırma	çal-(ı)g	-g: FİYE	çal-: ? (Erdal 1991: 185, Clauson 1972: 419b)
kapug: kapı	kap-(u)g	-g: FİYE	kap-: kapamak (Erdal 1991: 190, Clauson 1972: 583a, Taş 2015: 120, Bilgen 1989: 43)
katıg: katı	kat-(ı)g	-g: FİYE	kat-: katılaşmak (Erdal 1991: 191, Clauson 1972: 597b, Taş 2015: 120, Bilgen 1989: 45)
kağıg: sağlaştıırılmış dikiş	kadu-g	-g: FİYE	kadu-: dikiş (Clauson 1972: 597b)
kuğug: kuyu	kud-(u)g	-g: FİYE	kud-: dökmek (Erdal 1991: 194, Clauson 1972: 598b, Taş 2015: 121)
kıdıg: kıyı	kıd-(ı)g	-g: FİYE	kıd-: kesmek (Clauson 1972: 598a, Bilgen 1989: 42)
kurug: kuru	kurı-g	-g: FİYE	kurı-: kurumak (Erdal 1991: 194, Clauson 1972: 652b, Taş 2015: 121, Bilgen 1989: 45)
korıg: korunan yer	korı-g	-g: FİYE	korı-: korumak (Erdal 1991: 193, Clauson 1972: 652b, Taş 2015: 121, Bilgen 1989: 43)

kasıg: ağzın sağlı sollu iç kısmı	kas-/kası-g	-g: FİYE	kas-/kası- ⁸⁷ : ? (Clauson 1972: 666b)
kısıg: hapis, baskı	kıs-(ı)g	-g: FİYE	kıs-: kısmak (Erdal 1991: 193, Clauson 1972: 666b, Bilgen 1989: 40)
kusıg: kusma	kus-(ı)g	-g: FİYE	kus-: kusmak (Erdal 1991: 174, Clauson 1972: 667a)
koşug: şiiir, koşma	koş-(u)g	-g: FİYE	koş-: koşmak (Erdal 1991: 194, Clauson 1972: 671b, Taş 2015: 121, Bilgen 1989: 40)
kakıg: öfke, kızma	kakı-g	-g: FİYE	kakı-: öfkelenmek (Erdal 1991: 190, Clauson 1972: 610b, Bilgen 1989: 40)
kamuğ ⁸⁸ : kamu, hepsi			
kanıg: iyilik ve cümertlik	kan-(ı)g	-g: FİYE	kan-: kanmak (Erdal 1991: 190, Clauson 1972: 637, Bilgen 1989: 40)
K (kaf)			
butık: dal, budak	büt+(ı)k	+k: İİYE	büt: but, bacak (Erdal 1991: 43, Taş 2015: 41, Bilgen 1989: 19, Gülensoy 2018: 116)
butık: atın ayak derisinden yapılan tulum			
butak: bk. butık			
bıçuk: kesilmiş, yarım, buçuk	bıç-(u)k	-k: FİYE	bıç-: kesmek (Clauson 1972: 294a, Taş 145, Bilgen 1989: 78)
bıdık: bıyık			
barak: çok tüylü köpek	bar+ak	+ak: İİYE	*bar: değersiz, kötü, pis (Gülensoy 2018: 62)
yorık: huy	yorı-k	-k: FİYE	yorı-: yürümek, varmak, yaşamak, davranmak (Erdal 1991: 257, Clauson 1972: 963a, Taş 2015: 152, Bilgen 1989: 61)
bırık~buyruk: emir, devlet büyüğü	buy[u]r-(u)k	-k: FİYE	buyur-: buyurmak, emretmek (Erdal 1991: 231, Clauson 1972: 387a, Bilgen 1989: 79)
buzuk: bozuk, yıkıks	buz-(u)k	-k: FİYE	buz-: bozmak, yıkmak (Clauson 1972: 390b, Taş 2015: 145, Bilgen 1989: 59)
başak: temren	baş+ak	+ak: İİYE	baş: baş (Erdal 1991: 40, Clauson 1972: 378b, Bilgen 1989: 19)
başak: ayakkabı	bk.: başmak		
buşak: sıkıntılı, öfkeli	buş-gak	-gak: FİYE	buş-: öfkelenmek (Clauson 1972: 379a, Taş 2015: 129)
	buş-ak	-ak: FİYE	buş-: asabi olmak (Bilgen 1989: 35)
bışık ⁸⁹ : pişmiş, pişik	bış-(ı)k	-k: FİYE	bış-: pişmek (Bilgen 1989: 61)
balık: balık			

⁸⁷ Clauson: Geniş bir anlama sahip anatomik bir terim. (1972: 666b)

⁸⁸ Clauson: Orta Farsça'dan erken bir alıntı. (1972: 628a)

⁸⁹ Clauson: *bışıg*. (1972: 378b)

balık: 1. çamur, 2. kale ve şehir	bal-(ı)k	-k: FİYE	bal-: dolanmak, bağlı olmak (Wilkins 2021: 139)
bulak: kısa boylu geniş sırtlı (at)			
bamuk: pamuk			
topık: çevgan ile vurulan top	top+(ı)k	+k: İİYE	top: top (Erdal 1991: 43, Clauson 1972: 437b, Taş 2015: 41, Bilgen 1989: 20)
tutuk: iğdiş edilmiş, hadım	tut-(u)k	-k: FİYE	tut-: tutmak (Clauson 1972: 453a, Bilgen 1989: 63)
toruk: zayıf	toru-k	-k: FİYE	toru-: (Erdal 1991: 249)
	tor-(u)k	-k: FİYE	tor-: zayıflamak (Clauson 1972: 539a, Taş 2015: 150, Bilgen 1989: 63)
tuzak: tuzak			
taşak: taşak	taş+ak	+ak: İİYE	taş: dış (Erdal 1991: 75, Clauson 1972: 562a, Bilgen 1989: 20)
tanuk: tanık, şahit	tanu-k	-k: FİYE	tanu-: tanımak (Erdal 1991: 244, Clauson 1972: 518b, Taş 2015: 149, Bilgen 1989: 63)
çıbık: çubuk	çıp+(ı)k	+k: İİYE	çıp: dal, çubuk (Erdal 1991: 43, Clauson 1972: 395b, Bilgen 1989: 19)
çoçuk: çocuk, yavru	çoç+(u)k	+k: İİYE	çoç: yansıma sözcük (Clauson 1972: 400b, Gülensoy 2018: 177)
çaruk: çarık			
çoluk: çolak	çol-(u)k	-k: FİYE	çol-: sakatlanmak (Clauson 1972: 419b, Bilgen 1989: 62, Gülensoy 2018: 179)
çulık: bir su kulu	çū+lık	+lık: İİYE	çu: yansıma sözcük (Gülensoy 2018: 186)
çomak: çomak, sopa	ço-mak	-mak: FİYE	ço-: vurmak, saldırmak (Şen 2009: 481)
çanak: çanak	çan+ak	+ak: İİYE	çan < zhân: kupa (Çince) (Erdal 1991: 40)
saçuk: saçık, saçılmış	saç-(u)k	-k: FİYE	saç-: saçmak (Erdal 1991: 241, Clauson 1972: 796a)
suçuk: tükürük	sud-(u)k	-k: FİYE	sud-: tükürmek (Clauson 1972: 800a, Bilgen 1989: 63)
sırık ⁹⁰ : çadır direği			
sasık ⁹¹ : saksı	sası+k	+k: İİYE	sası: kil (Erdal 1991: 43)
susık: kova	susı-k	-k: FİYE	
kapak: 1. kapak, 2. kızlık zarı (mecaz)	kap+ak	~+k: İİYE	kap: kap (Erdal 1991: 40)
kabak: kabak	kap+ak	+ak: İİYE	kap: kap (Clauson 1972: 582b, Gülensoy 2018: 354)
katık: katık, bir şeye katılan	kat-(ı)k	-k: FİYE	kat-: katmak (Erdal 1991: 234, Clauson 1972: 597b, Bilgen 1989: 60)

⁹⁰ *sıdır-(u)k* olabilir mi? *sıdırık* > *sıdrık* > *sırık*.

⁹¹ Clauson: Alıntı sözcük olduğuna hiç şüphe yok. (1972: 856a)

kuçak: kucak	kuç-ak	-ak: FİYE	kuç-: kucaklamak (Clauson 1972: 591a, Bilgen 1989: 35)
kağık: tahtanın oyulmuşu	kadu-k	-k: FİYE	kadu-: dikmek (Clauson 1972: 597b)
karak: gözbebeği	kara+k	+k: İİYE	kara: kara (Erdal 1991: 43, Clauson 1972: 652a, Taş 2015: 41, Bilgen 1989: 19)
kırık: kırık	kır-(u)k	-k: FİYE	kır-: kırmak (Erdal 1991: 237, Clauson 1972: 652a, Taş 2015: 147, Bilgen 1989: 78)
kazuk: kazık, kazılmış	kaz-(u)k	-k: FİYE	kaz-: kazmak (Clauson 1972: 681b, Bilgen 1989: 78)
	kaz-[g]uk	-guk: FİYE	kaz-: kazmak
kasuk: at derisinden yapılan tulum	kas+(u)k	+k: İİYE	kas: ağaç kabuğu (Erdal 1991: 43, Clauson 1972: 666b, Bilgen 1989: 19, Ünlü 2012: 366)
kusık: fındık			
kaşak: halfa			
kaşuk: kaşık	kaşı-k	-k: FİYE	kaşı-: kaşımak (Clauson 1972: 671b)
	kaş+(ı)k	+k: İİYE	kaş: kaşa benzediği için (Gülensoy 2018: 378)
kowuk: içi boş olan	kovı+k	+k: İİYE	kovı: içi boş (Clauson 1972: 583b, Bilgen 1989: 19, Gülensoy 2018: 442)
kawuk: mesane	kav-(u)k	-k: FİYE	*kav-: ? (Clauson 1972: 583b)
	kāp+(u)k	+k: İİYE	*kāp: kap? (Gülensoy 2018: 383)
kawık: akdarı kepeği	kaw+(ı)k	+k: İİYE	
kalık: hava, gökyüzü	kalı-k	-k: FİYE	kalı-: yükselmek (Erdal 1991: 234, Clauson 1972: 620a, Taş 2015: 146)
kulak: kulak	kul+[g]ak	+gak: İİYE	kul: kul, köle (Erdal 1991: 74, Taş 2015: 26)
kılık: huy, davranış	kıl-(ı)k	-k: FİYE	kıl-: yapmak, etmek (Erdal 1991: 237, Clauson 1972: 620b, Bilgen 1989: 62)
komuk ⁹² : at pisliği			
kanak: sütün üstündeki kaymak	kan-ak	-ak: FİYE	kan-: tatmin olmak, kanmak (Clauson 1972: 636b)
konuk: misafir, konuk	kon-(u)k	-k: FİYE	kon-: konmak (Erdal 1991: 238, Clauson 1972: 636b, Taş 2015:147, Bilgen 1989: 62)
K – G (kef)			
bitig: kitap, yazı, muska	biti-g	-g: FİYE	biti-: yazmak (Clauson 1972:303a, Taş 2015: 119, Bilgen 1989: 43)
bıçek: bıçak	bi+çek	+çek: İİYE	bi: bıçak (Erdal 1991: 47)
bedük: büyük	bedü-k	-k: FİYE	büyü-: büyümek (Erdal 1991: 230, Clauson 1972: 302b, Taş 2015: 145, Bilgen 1989:)
bürük: bir şeyin ağzını bağlamaya yarayan ip	bür-(ü)k	-k: FİYE	bür-: büzmek (Clauson 1972: 362b)

⁹² Clauson, “dalgalarda halde gelen bir şey” açıklamasıyla *kom-* (dalgalanmak) sözcüğünden türetilir. (1972: 627b)

bezek: nakış, süsleme	beze-k	-k: FİYE	beze-: süslemek (Clauson 1972: 391a, Taş 2015: 145, Bilgen 1989: 61)
bezig: titreme	bez-(i)g	-g: FİYE	bez-: titremek (Clauson 1972: 391b)
büsüg: pusu, şiddetli dayak	bös-(ü)g	-g: FİYE	bös-: yerde sürüklemek (Clauson 1972: 373b, Bilgen 1989:40)
bölük: topluluk, bölük	böl-(ü)k	-g: FİYE	böl-: bölmek (Erdal 1991: 230, Clauson 1972: 339b, Bilgen 1989: 61)
bilek: bilek			
belek: hediye	bele-k	-k: FİYE	bele-: belemek, kundaklamak (Erdal 1991: 230, Clauson 1972: 338b, Bilgen 1989: 61, Gülensoy 2018: 75)
belik: kandil fitili			
belik: yaranın derinliğini ölçen alet			
bilig: ilim, akıl, hikmet	bil-(i)g	-g: FİYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 183, Clauson 1972: 339a, Taş 2015: 119, Bilgen 1989: 40)
benek ⁹³ : 1. tane, 2. ufak para, kuruş	beñ+ek	+ek: İİYE	beñ: ? (Gülensoy 2018: 78)
tepük: kurşundan yapılan iş başı gibi bir şey	tep-(ü)k	-k: FİYE	tep-: tepmek (Clauson 1972: 438b)
tepig: tekme	tep-(i)g	-g: FİYE	tep-: tepmek (Clauson 1972: 438b, Bilgen 1989: 41)
titik: didik, ağrı, acı	tit-(i)k	-k: FİYE	tit-: ditmek, sancımak (Clauson 1972: 455a, Bilgen 1989: 63)
tütek: ibrik vb. şeylerin emziği, baca	tüte-k	-k: FİYE	tüte-: duman çıkarmak (Clauson 1972: 455b, Bilgen 1989: 63)
titig: çamur	tit-(i)g	-g: FİYE	tit-: ditmek
tirig: canlı, diri	tir-(i)g	-g: FİYE	tir-: yaşamak (Clauson 1972: 543b, Taş 2015: 125, Bilgen 1989: 45)
tezek: at pıslığı	tez-ek	-ek: FİYE	tez-: pislemek (Gülensoy 2018: 732)
tezig: 1. kargaşa, 2. ürkek	tez-(i)g	-g: FİYE	tez-: kaçmak (Erdal 1991: 207, Clauson 1972: 574a, Taş 2015: 125, Bilgen 1989: 45)
tizig: dizi, sıra	tiz-(i)g	-g: FİYE	tiz-: dizmek (Erdal 1991: 209, Clauson 1972: 574a, Bilgen 1989: 41)
teşük: yarık, çatlak, deşik	teş-(ü)k	-k: FİYE	teş-:deşmek (Clauson 1972: 503a, Bilgen 1989: 79)
teşik: obur	teş-(i)k	-k: FİYE	teş-:deşmek
tüşük: düşük, seviyesiz	tüş-(ü)k	-k: FİYE	tüş-: düşmek (Erdal 1991: 251, Clauson 1972: 503b, Taş 2015:150, Bilgen 1989: 63)
töşek: döşek	töşe-k	-k: FİYE	töşe-: döşemek (Erdal 1991: 249, Clauson 1972: 503b, Taş 2015:150, Bilgen 1989: 63)

⁹³ Clauson: Farsça *banak*'tan ödünç. (1972: 350b)

tişek: iki yaşında koyun	tiş+ek	+ek: İİYE	tiş: dış (Erdal 1991: 163)
	tişe-k	-k: FİYE	tişe-: dişlerini bilemek (Clauson 1972: 503b), tişe-: dişlenmek (Bilgen 1989: 63)
tölek: gönlü rahat, sakin	töle-k	-k: FİYE	töle-: yerleştirmek, döşemek, sabit olmak (mec. sebat etmek) (Erdal 1991: 248, Clauson 1972: 498a, Ünlü 2012: 821)
tülek: dört ayaklı hayvanların tüyelerini dökme vakti	tüle-k	-k: FİYE	tüle-: tüy dükmek (Clauson 1972: 498a, Bilgen 1989: 60)
telik: delik	tel-(i)k	-k: FİYE	tel-: delmek (Erdal 1991: 246, Clauson 1972: 498a, Bilgen 1989: 63)
tüwek: tüfek	tü+w+ek	+ek: İİYE	tüw: yansıma sözcük (Gülensoy 2018: 775)
çübek: çocuğun çükü			
çetük: kedi			
çeçek: çiçek	çeç-ek	-ek: FİYE	çeç- < seç-: ? (Gülensoy 2018: 171)
çekek: çiçek hastalığı			
çerig: savaş düzenindeki saf, asker	çer-(i)g	-g: FİYE	*çer-: savaşmak (Gülensoy 2018: 165)
çörek: yuvarlak ekmek	çör+e-k	-k: FİYE	*çöre-: ? (Gülensoy 2018: 184)
çünük: çınar ağacı			
çüşek ⁹⁴ : otlak			
dülek: ağzı kırık saksı			
sibek: 1. değirmen mili, 2. içine işemesi için çocuğun beşiğine konan kamış			
sidük: sidik	sid-(i)k	-k: FİYE	sid-: işemek (Erdal 1991: 242, Clauson 1972: 801b)
siğig: bk.: sığıg			
sürüg: sürü	sür-(ü)g	-g: FİYE	sür-: sürmek, kovmak (Erdal 1991: 205, Clauson 1972: 850a, Taş 2015: 124, Bilgen 1989:)
süzük: süzük, süzölmüş	süz-(ü)k	-k: FİYE	süz-: süzmek (Erdal 1991: 243, Clauson 1972: 862a, Taş 2015: 149, Bilgen 1989: 60)
şeşük: çözümlü, çözülmüş	şeş-(ü)k	-k: FİYE	şeş-: çözmek (Ünlü 2012: 719)
sewük: sevilen, sevgili	sew-(ü)k	-k: FİYE	sew-: sevmek (Clauson 1972: 787b)
silig: temiz	sil-(i)g	-g: FİYE	sil-: silmek (Clauson 1972: 826b, Bilgen 1989: 45)
	sili-g	-g: FİYE	sili-: silinmek (Erdal 1991: 203, Taş 2015: 124)

⁹⁴ KM, Soğdca olduğunu ifade etmiştir. (2018: 167)

şöpik: meyvenin artığı	şöp+(i)k	+k: İİYE	şöp<çöp: çöp (Erdal 1991: 43, Clauson 1972: 866a, Bilgen 1989: 19)
şütük: boynuzdan yapılan divit			
şünük: çınar ağacı bk.: çünük			
kepek: kepek			
köpük: köpük	köp-(ü)k	-k: FİYE	köp-: kabarmak (Erdal 1991: 239, Clauson 1972: 689a, Bilgen 1989: 62)
keçig: geçit	keç-(i)g	-g: FİYE	keç-: geçmek (Erdal 1991: 191, Clauson 1972: 696a, Taş 2015: 120, Bilgen 1989: 42)
köçük: insan ve hayvanların kaba eti	kö[t]+çük	+çük: İİYE	köt: göt (Erdal 1991: 108, Clauson 1972: 697a)
kiçig: küçük	kiçi+g	+g: İİYE	kiçi: yavru (Gülensoy 2018: 475)
kedük: 1. kepenek, 2. kuş tüyünden başlık	ked-(ü)k	-k: FİYE	ked-: giymek (Erdal 1991: 234, Clauson 1972: 702b)
küdüg: iş ködüg: iş güç (ikileme)	küd-(ü)g	-g: FİYE	küd-: beklemek (Erdal 1991: 196, Clauson 1972: 702b)
kerek: gerek	ker[g]e-k	-k: FİYE	kerge-: gerekmek (Erdal 1991: 235, Clauson 1972: 741b, Taş 2015:146, Bilgen 1989: 60)
körük: körük	körü-k	-k: FİYE	körü-: üfleme (Clauson 1972: 741b, Bilgen 1989: 62)
küzüg: dokuma tezgahında çözgüleri ayıran iplikler			
kezig: humma, sıtma	kez-(i)g	-g: FİYE	kez-: gezmek (Erdal 1991: 192, Clauson 1972: 758b, Taş 2015:120, Bilgen 1989: 40)
kezik ⁹⁵ : nöbet, sıra	kez-(i)k	-k: FİYE	kez-: gezmek (Erdal 1991: 192, Clauson 1972: 758b, Taş 2015: 120)
kezik ⁹⁶ : cesaret	bk.: kezik: nöbet		
küjek: perçem, zülüf ⁹⁷			
kesek: parça	kes-ek	-k: FİYE	kes-: kesmek (Clauson 1972: 749b, Bilgen 1989: 35)
kewig: kıkırdak	kew-(i)g	-g: FİYE	kew-: gevelemek (Bilgen 1989: 44)
kölük: yük hayvanı, iğreti şey	köl-(ü)k	-k: FİYE	köl-: hayvanı sabana koşmak (Erdal 1991: 238, Clauson 1972: 717b, Taş 2015: 147, Bilgen 1989: 60)
kemek: pamuktan nakışlı bir kumaş ⁹⁸			

⁹⁵ Clauson, Taş, Erdal: *kezig*

⁹⁶ KM, DLT’de sözcüğü bağlamında örneklemek için “*Bu İsta sana kezik gerek*” cümlesini verir. EA, bu örnekten hareketle dipnotta “Bir önceki ‘nöbet, sıra’ (bu işte sana sıra gelmesi gerek).” açıklamasını yapmışlardır. (2018: 169)

⁹⁷ Clauson: Muhtemelen Farsça bir alıntı. (1972: 696b)

⁹⁸ Clauson: Muhtemelen diğer kumaş adları gibi bir alıntı sözcük.(1972: 722b)

könek: deriden su kabı	kön+ek	+ek: İİYE	kön: deri (Clauson 1972: 731a, Bilgen 1989: 19)
mejek: köpek pisliği			
neteg: nasıl (soru edatı)	ne+teg	ne: ne (soru edatı), teg: dek, kadar (edat)	
neçük: niçin (soru edatı)	ne+çük	+çük: İİYE	ne: ne (Erdal 1991: 107, Clauson 1972: 775b)
nelük: niçin (soru edatı)	ne[gü]+lük	+lük: İİYE	negü: ne (Clauson 1972: 777a)
nerek: ne gerek (soru edatı)	ne+kergek	ne: ne (soru edatı), kergek: gerek	
L			
beçel: hadım, iğdiş			
başıl: başında beyaz leke bulunan	baş+[g]ıl	+gıl: İİYE	baş: baş (Clauson 1972: 379b, Bilgen 1989: 18)
tasal ⁹⁹ : çevgen oyununda bitiş yerine konan şey			
tegül: değil ¹⁰⁰	*dag+ol		
sökel: hasta	sök-el	-l: FİYE	sök-: çökmek (Clauson 1972: 820b, Gülensoy 2018: 660)
sigil: siğil			
kızıl: kırmızı	kız+(ı)l	+l: İİYE	kız: kırmızı (Erdal 1991: 99, Clauson 1972: 683b, Taş 2015: 45, Bilgen 1989: 21)
kewel: üstün vasıflı	kew-el	-l: FİYE	kew-: gevelemek ¹⁰¹
M			
bıçım: dilim, bıçım	bıç-(ı)m	-m: FİYE	bıç-: kesmek (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 295b, Bilgen 1989: 65)
bogım: boğum	bog-(ı)m	-m: FİYE	bog-: boğmak (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 315b, Bilgen 1989: 65)
tarım: hanedan soyundan gelenler için bir hitap			
tarım: göl ve kumsallara akan su kolları	tar-(ı)m	-m: FİYE	tar-: dağıtmak (Clauson 1972: 548b, Bilgen 1989: 66)
turum: insan boyu, uzunluk ölçüsü	tur-(u)m	-m: FİYE	tur-: durmak (Clauson 1972: 549a, Bilgen 1989: 65)

⁹⁹ DLT’de KM tarafından madde içinde “*Talas’ın göçüşmeli şeklidir.*” açıklaması yapılmıştır. (2018: 169)

¹⁰⁰ Sözcüğün *dag+ol* şeklindeki etimolojisini KM kendisi vermektedir (2018: 169). Clauson, KM’nin etimolojisinin halk etimolojisi gibi göründüğünü fakat doğru olabileceğini belirtir (1972: 480a). Gülensoy da sözcüğü KM’nin verdiği gibi **tag+ol* şeklinde izah etmektedir (2018: 199).

¹⁰¹ DLT’de sözcüğe taban teşkil edebilecek *kew-* sözcüğü bulunmaktadır. KM, DLT’de sözcüğe gevelemek anlamı vermiş olsa da sözcük gevesmek anlamını da ihtiva etmektedir. DLT’de *kew-* sözcüğünün türevleri (*kewil-*, *kewre-*, *kewret-*, *kewşe-*) genellikle zayıflamak, gevesmek anlamlarında olumsuzluk bildirmektedir. Ancak *kewel* sözcüğünde *kew-* sözcüğünün esneklik çağrışımıyla bu sözcüğe taban teşkil ettiğini düşünmekteyiz. KM de sözcüğü “*kewel at* (esnek, çevik at?)” bağlamında örnelemiştir.

tizim: dizim, sıra	tiz-(i)m	-m: FİYE	tiz-: dizmek (Clauson 1972: 576b, Bilgen 1989:)
tokum: kesimlik hayvan	tokı-m	-m: FİYE	tokı-: vurmak (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 470b)
tikim: dikim, parma	tik-(i)m	-m: FİYE	tik-: dikmek (Erdal 1991: 294, Clauson 1972: 482a, Bilgen 1989: 66)
telim: çok			
tulum: silah	tol-(u)m	-m: FİYE	tol-: dolmak (Erdal 1991: 292, Clauson 1972: 500a)
tilim: dilim	til-(i)m	-m: FİYE	til-: dilmek (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 500a, Bilgen 1989: 66)
didim: gerdek gecesi gelinin giydiği taç			
sarım: kumaş süzgeç	sar-(ı)m	-m: FİYE	sar-: sarmak
sagım: sağım	sag-(ı)m	-m: FİYE	sag-: sağmak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 811a, Bilgen 1989: 65)
sokım: oka takılıp ses çıkartan, oyulup üç tarafına delik açılan tahta parçası	sok-(ı)m	-m: FİYE	sok-: sokmak (Bilgen 1989: 66)
kuçam: kucak	kuç-(a)m ¹⁰²	-m: FİYE	kuç-: kucaklamak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 591b)
korum: kaya ¹⁰³			
kerem: (yukarı ve aşağı Çin lehçesinde) izbe yer ¹⁰⁴			
kerim: nakışlı kumaş	ker-(i)m	-m: FİYE	ker-: germek (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 745b, Bilgen 1989: 66)
N			
bütün: 1. güvenilir, 2. doğru	büt-(ü)n	-n: FİYE	büt-: tamamlanmak (Erdal 1991: 303, Clauson 1972: 306b, Taş 2015: 164, Bilgen 1989: 70)
boğun: millet	bod+(u)n	+n: İİYE	bod-: boy, kavim (Erdal 1991: 91, Clauson 1972: 306a, Taş 2015: 26, Bilgen 1989: 33)
burun: 1. burun, 2. uç, 3. ilk, önce	bur-(u)n	-n: FİYE	bur-: burmak (Gülensoy 2018: 125) ¹⁰⁵
bujın: bir ot ¹⁰⁶			

¹⁰² Clauson'a göre -a- bir yazım hatasıdır.

¹⁰³ Etimolojisi açık değil fakat *ko-* (koymak) fiilinden *ko-r-(u)m* şeklinde türemiş olabilir.

¹⁰⁴ Clauson: Yabancı olduğuna şüphe yok. Muhtemelen Toharca. (1972: 745b)

¹⁰⁵ Gülensoy, Nişanyan'ın *bu* (buhar) sözcüğünden türetmesine anlamsal ilgi bulunmadığı gerekçesiyle karşı çıkar. Sözünü *bur-* tabanından türetmiştir ve *bur-* sözcüğüne sözlüğünde; 1. karnı ağırmak, 2. çevirerek kapatmak, 3. (ip) burmak anlamları vermiştir. Bizce bu anlamlarla da bir anlam ilişkisi kurmak zordur.

¹⁰⁶ Clauson: Alıntı olduğuna şüphe yok. Soğdca olabilir. (1972: 296a)

basan: ölüyü gömdükten sonra yapılan yemek	basa+n	+n: İİYE	basa: sonra
bogun: boğum	bog-(u)n	-n: FİYE	bog-: boğmak (Erdal 1991: 305)
bakan: pirinçten yapılan halka			
bıkın: böğür			
bükün: iktidarsız	bük-(ü)n	-n: FİYE	bük-: eğilmek, sinmek (Erdal 1991: 304, EA dipnot ⁷³⁷ 2018: 172)
büken: Hint kavunu			
bulun: tutsak	bul-(u)n	-n: FİYE	bul-: bulmak (Erdal 1991: 305, Clauson 1972: 343b, Taş 2015:163, Bilgen 1989: 70)
taban: taban			
topun: buğday gövdesinin boğumu	top+(u)n	+n: İİYE	top: top
tağun: dana			
tuğun: köyün büyüğü, vali ¹⁰⁷			
tütün: duman	tüt-(ü)n	-n: FİYE	tüt-: tütmek (Erdal 1991: 302, Clauson 1972: 457b, Taş 2015: 165, Bilgen 1989: 70)
tügün: düğüm	tüg-(ü)n	-n: FİYE	tüg-: düğümlemek (Erdal 1991: 303, Clauson 1972: 484a, Taş 2015: 165, Bilgen 1989: 70)
tiken: diken	tik-[g]en	-gen: FİYE	tik-: dikmek (Clauson 1972: 483b, Taş 2015: 130, Bilgen 1989: 51)
tulun: şakak			
tolun: dolun	tol-(u)n	-n: FİYE	tol-: dolmak (Erdal 1991: 303, Clauson 1972: 501a, Taş 2015: 165, Bilgen 1989: 70)
tümen: tümen, çok	tün+e-n	-n: FİYE	tüme-: *toplanmak (Gülensoy 2018: 778)
tosun: binmeye alıştırılmamış tay	*tos+u-n	+u-: İFYE, -n: FİYE	tos: yansıma sözcük
çupan: köy büyüğünün yardımcısı ¹⁰⁸			
çıkan: teyze oğlu			
çekün: ada tavşanı yavrusu			
çögen: çevgen ¹⁰⁹			
saban: saban	sap+an	+an: İİYE	sap: sıra (Gülensoy 2018: 596)
sagun: doktor	*sag+[g]un?	+gun: İİYE	sag: sağ
	sag-[g]un	-gun: FİYE	*sag-: sağaltmak (krş.: ongun)

¹⁰⁷ Zehra Odabaşı, *Türk Devletlerinde Kullanılan İdari Ünvanlar* adlı makalesinde sözcüğün etimolojisiyle ilgili açıklama yaptığı dipnotta “Kelimenin özellikle Türk devletlerindeki görevi dikkate alındığında Türk kökenli bir unvan olduğu ve belki de Türkçe “tut + ” tut-mak, muhafaza etmek, tutumlu olmak fiil köküne bağlanabileceği söylenebilir.” demektedir. (2019: 185)

¹⁰⁸ Clauson, Farsça *çüpān* ile ilişkili olmasını mümkün görmemektedir (1972: 397b). Gülensoy, sözcüğü Farsçaya dayandıranları Türkçedeki *çolpan* sözcüğüne itibar etmedikleri için eleştirir (2018: 177).

¹⁰⁹ Clauson: Farsçadan alıntı. (1972: 416b)

sıgan: düz			
sögen: sepet ¹¹⁰			
kaçan: ne zaman	kaça+n	+n: İİYE	kaça: kaç (Erdal 1991: 92, Taş 2015: 67)
kaçın: kayın	ka+dın	+dın: ayrılma hali eki	
karın: karın	kar-(ı)n	-n: FİYE	kar-: karmak
kurun: kurum	kur+(u)n	+n: İİYE	*kur: kuru (Gülensoy 2018: 467)
	kur-(u)n	-n: FİYE	kur-: kurmak (Clauson 1972: 661b)
	kurı-n	-n: FİYE	*küri-: kurmak? (Bilgen 1989: 70)
kokun: kıvılcım	kok-(u)n	-n: FİYE	kok-: kokmak (Clauson 1972: 611b)
	kok+un	+un: İİYE	kok: sıcak kül, kıvılcım (EA dipnot ⁷⁴⁴ 174) ¹¹¹
kalın: 1. kalın, 2. kalabalık, çok	kalı-n	-n: FİYE	kalı-: zıplamak, yükselmek (Erdal 1991: 303, Taş 2015: 164)
kulun: tay	kol+(u)n	+n: İİYE	*kol: yaban eşegi (Gülensoy 2018: 458)
kolan: eyer kayışı			
keten: sıkıntı, sıkıntılı kişi	ket-(e)n	-n: FİYE	ket-: yontmak (Clauson 1972: 704a)
küden: düğün yemeği	küde-n	-n: FİYE	*küde-: krş: küdegü (güvey) (Clauson 1972: 704b, Bilgen 1989: 70)
	< küd- ?		
köpen: deve örtüsü			
kürin: sepet	küri-n	-n: FİYE	küri-: küremek
küzen: av için yem olarak kullanılan sıçan			
kelin: gelin	kel-(i)n	-n: FİYE	kel-: gelmek (Erdal 1991: 302, Clauson 1972: 719a, Taş 2015: 164, Bilgen 1989: 70)
3. 2. C. BİRİNCİ VE İKİNCİ KÖK HARFLERİ ARASINA UZATMA HARFLERİ EKLENEN BAPLAR			
3. 2. C. 1. Harekeleriyle fâ'il Babı			
T			
kagut: akdarıdan yapılan bir yemek	kag-(u)t	-t: FİYE	*kag- < kagur- (Erdal 1991: 311, Clauson 1972: 610a)
R			
çatır: çadır ¹¹²	çat-(ı)r	-r: FİYE	çat-: çatmak (Gülensoy 2018: 145)
çatır: nişadır, amonyak ¹¹³			

¹¹⁰ EA, dipnotta Anadolu ağızlarından *sögen* (sopa, sıruk, ince ağaç) sözcüğünü örnek verir ve *söğüt* ile köktaş olabileceği görüşünü belirtir. (2018: 173)

¹¹¹ EA, dipnotta Altay ve Hakas Türkçelerindeki *kok* ve *hoh* sözcüklerini örnek verir ve sözcüğün etimolojisini *kok+un* şeklinde yapar. (2018: 174)

¹¹² Clauson'a göre Sanskritçeden alıntıdır (1972: 403b). Gülensoy, yabancı kökene dayandıranlara karşı çıkar.

¹¹³ Clauson'a göre sözcük şüphesiz İrani bir dilden alıntıdır (1972: 403b). Ancak *çat-* "(koku) çatmak(?)" ile ilişkisi düşünülebilir.

sātır: soysuz anlamında bir küfür			
sagır: şarap kabı, kadeh ¹¹⁴			
Z			
sibiz: sakar, dalgın ¹¹⁵			
Ş			
tūdaş: tüydeş, denk	tū+daş	+daş: İİYE	tū: tüy (Erdal 1991: 119, Clauson 1972: 461b, Taş 2015: 35, Bilgen 1989: 15)
tıdış: engel olma	tıd-(ı)ş	-ş: FİYE	tıd-: engellemek (Erdal 1991: 271, Clauson 1972: 461a, Bilgen 1989: 75)
keküş: şişliğe sürülen bir ilaç	*kak-(ı)ş	-ş: FİYE	kak-: kakmak
[G] (gayın)			
bālīg: yaralı	bā+lıg	+lıg: İİYE	*bā > baş: yara (Clauson 1972: 335b)
tatīg: lezzet	tat-(ı)g	-g: FİYE	tat-: tatmak (Erdal 1991: 207, Clauson 1972: 452a, Bilgen 1989: 41)
K-G (kef)			
bīşik: beşik ¹¹⁶			
didek: gelin tahtırevanının örtüsü			
bilek: hediye	bele-k	-k: FİYE	bele-: belemek (Clauson 1972: 338b, Bilgen 1989: 61, Gülensoy 2018: 75)
tünek: hapishane	tüne-k	-k: FİYE	tüne-: geceleme (Clauson 1972: 519b, Taş 2015: 150, Bilgen 1989: 63)
sūçīg: tatlı	süt+sig	+sig: İFİYE	süt: süt (Erdal 1991: 72, Clauson 1972: 796b, Taş 2015: 124, Bilgen 1989: 45)
sūçīg: şarap	bk.: sūçīg		
sizīg: zan	siz-(ı)g	-g: FİYE	siz-: sezmek (Clauson 1972: 862a, Taş 2015: 148, Bilgen 1989: 41)
köpig: içine pamuk koyarak ekbise dikmek	köpi-g	-g: FİYE	köpi-: köpürme dikişle dikmek (Clauson 1972: 688b, Bilgen 1989: 44)
kōşik: örtü	kōşi-k	-k: FİYE	kōşi-: gizlenmek (Clauson 1972: 753b, Taş 2015: 147, Bilgen 1989: 62)
kōlik: gölge	kōli-k	-k: FİYE	kōli-: gömülmek (Erdal 1991: 239, Clauson 1972: 717b)
L			
kagıl: taze söğüt dalları	kag-(ı)l	-l: FİYE	*kag-: ? (Clauson 1972: 610b)
M			

¹¹⁴ Clauson: Şüphesiz Farsçadan alımtı. (1972: 814b)

¹¹⁵ Clauson: (sıbiz) Etimolojisi açık değil. Muhtemelen yarı yansıma. (1972: 794a)

¹¹⁶ Hasan Eren, Türkçenin diyalektlerinde beşik anlamına gelen *sallancak*, *tepret*, *ügrümük* gibi sözcüklerin tabanı olan *salla-*, *tepre-*, *ügr-* eylemlerinin 'sallamak' anlamından hareketle *beşik* sözcüğünü de anlamı sallamak olabilecek **beşi-* tabanından *-k* ekiyle türetir. (2020: 61)

birim: borç	bêr-(i)m	-m: FİYE	bêr-: vermek (Clauson 1972: 366a, Taş 2015: 154, Bilgen 1989: 65)
N			
biçin: 1. maymun, 2. Maymun yılı ¹¹⁷			
timin: demin	tem+(i)n	+n: vasıta eki?	tem: pekiştirme hecesi (Wilkens 2021: 693)
çoğın: tunç			
sōgun~sōgan: soğan			
sīgun: erkek geyik	sīg-(u)n	-n: FİYE	*sīg-: ? (Gülensoy 2018: 624)
çağan: akrep ¹¹⁸			
lāçın: şahin ¹¹⁹			
3. 2. Ç. FĀ'ŪL BABI			
kātun: hatun	*ka+tun	*ka: akrabalık bildiren söz (Gülensoy 2018: 317)	
kāgun: kavun ¹²⁰			
lagun: kap gibi oyulmuş bir şey			
3. 2. D. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ KÖK HARFLERİ ARASINA UZATMA VE YUMUŞATMA HARFLERİ EKLENEN BAPLAR			
3. 2. D. 1. Harekeleriyle fa'al, fa'ül, fa'il Babı			
Ç			
bukaç: tas, tencere			
R			
tatar: tatar			
tagar: çuval ¹²¹			
tawar: eşya, mal	tawa-ar	-ar: FİYE	taw-: tasarruf etmek (Taş 2015: 116, Gülensoy 2018: 196)
çawar: ateş yakmak için kullanılan odun parçası	*çaw-ar	-ar: FİYE	*çaw-: parlamak? ¹²²
sokar: boynuzsuz hayvan	suk-ar	-ar: FİYE	suk-: sokmak (Clauson 1972: 815a)
Z			
küwez: kibirli	küwe-z	-z: FİYE	*küwe-: güvenmek? (Erdal 1991: 324, Clauson 1972: 692b, Taş 2015: 117, Bilgen 1989: 79)
maraz: çivit otu			
maraz: ücretle çalışan kimse ¹²³			
G (gayın)			
taşug: taşınan mal	taşu-g	-g: FİYE	taşu-: taşımak (Clauson 1972: 562a, Bilgen 1989: 44)

¹¹⁷ Clauson: Hint-Avrupa dil ailesinden alıntı. (1972: 295b)

¹¹⁸ Gülensoy: *çad-an. (2018: 171)

¹¹⁹ Clauson: Büyük ihtimalle alıntı bir sözcük. Muhtemelen Toharca. (1972: 763b)

¹²⁰ Clauson *kag- tabanından türetmiş fakat alıntı olabileceğini de belirtmiştir. (Clauson 1972: 611b)

¹²¹ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 471b)

¹²² Tietze'nin etimolojik sözlüğünde çav- sözcüğü "(güneş) doğmak" olarak anlamlandırılmış ve Derleme Sözlüğünden gün çav- örneği verilmiştir. Yine Derleme Sözlüğünde çav sözcüğü "güneşin buluttan sıyrılmış olma durumu" olarak anlamlandırılmıştır.

¹²³ Clauson: Farsçadan alıntı. (1972: 772a)

tuşag: köstek	tuşa-g	-g: FİYE	tuşa-: kösteklemek (Clauson 1972: 562a, Bilgen 1989: 44)
K (kaf)			
baçak: Hristiyan orucu	baça-k ¹²⁴	-k: FİYE	baça-: oruç tutmak (Clauson 1972: 293b, Bilgen 1989: 59)
talak: dalak	tal+ak	+ak: İİYE	tal: dal (Erdal 1991: 75, Gülensoy 2018: 190)
tılak: kadın organı	tıl+ak	+ak: İİYE	tıl: dil (Erdal 1991: 75, Clauson 1972: 495b, Bilgen 1989: 20)
solak: dalak	sol+ak	+ak: İİYE	sol: sol (Erdal 1991: 75)
K-G (kef)			
büdig: raks, oyun	büdi-g	-g: FİYE	büdi-: dans etmek (Erdal 1991: 184, Clauson 1972: 303, Taş 2015: 119, Bilgen 1989: 40)
bezek: bezek	bk.: bezek		
tirek: kavak ağacı	tir-gük	-gük: FİYE	tir-: dermek? (Erdal 1991: 360)
tilek: dilek	tile-k	-k: FİYE	tile-: dilemek (Clauson 1972: 498a, Taş 2015: 149, Bilgen 1989: 60)
tülek: tüyü kışın dökülüp yazın çıkan	tü+le-k	+le-: İFYE, -k: FİYE	tü: tüy (Clauson 1972: 498b, Bilgen 1989: 60)
[L]			
tükel: tamam, tam, hepsi	tüke-l	-l: FİYE	tüke-: tükenmek (Erdal 1991: 330, Clauson 1972: 480b, Taş 2015: 153, Bilgen 1989: 65)
kıwal: biçimli	kıwa-l	-l: FİYE	kıwa- < kıw?
M			
çuram: hafif bir okla atış			
kuram: hiyerarşiye uygun	kura-m	-m: FİYE	*kura-: < kur: rütbe (Clauson 1972: 660a)
N			
bulan: iri cüsseli yabani bir hayvan			
tigin: şehzade			
tüzün: yumuşak huylu	tüz-(ü)n	-n: FİYE	tüz-: düzenlemek, düzeltmek (Clauson 1972: 576b)
	tüz+(ü)n	+n: vasıta hali eki?	tüz: düz
tögün: dövme, dağlama	tög-(ü)n	-n: FİYE	tög-: dövmek (Clauson 1972: 484a)
tuman: duman, sis	tu-man	-man: FİYE	tu-: kapatmak, tıkamak (Erdal 1991: 387, Clauson 1972: 507a, Taş 2015: 162, Gülensoy 2018: 230)
çarun: çınar ağacı			
çikin: üzüm bağlarında yetişen bir bitki			
çikin: ibrişim ¹²⁵			
saman: saman	< sap+an	+an: İİYE	sap: dövülmemiş ekin (Eren 2020: 446)

¹²⁴ Erdal: *baça-g.* (1991: 173)

¹²⁵ Clauson: Muhtemelen Çince bir alıntı sözcük. (1972: 415b)

kulan: yabani eşek			
köken: hayvan ilmeği	kök+en	+en: İİYE	kök: eyer bağı (EA dipnot ₇₆₂ 2018: 179)
3. 2. E. ÜÇÜNCÜ KÖK HARFİNDEN SONRA ZİYADE HARF BULUNANLAR			
3. 2. E. 1. Ortası Sükunlu fa' lā, fa' lū, fa' lī Babı			
B-P			
torpı: buzağı			
körpe: körpe	*körk+pe	*+pe: İİYE	körk: güzellik (Gülensoy 2018: 450)
kirpi: kirpi	kirp-i	-i/-(i)g: FİYE	*kirp-: dikenlerini sık sık açıp kapamak (Gülensoy 2018: 424)
çatpa: ceza vergisi			
kenpe: bir bitki			
T			
bertü: üst kısma giyilen elbise			
burta: altın kırıntıları ¹²⁶			
taxtu: eğirilmeden önceki ham ipek ¹²⁷			
sökti: kepek	sök-ti	-ti: FİYE	sök-: sökmek (Clauson 1972: 819b)
suktu: sucuk	suk-tu	-tu: FİYE	suk-: sokmak (Clauson 1972: 806b, Bilgen 1989: 38)
kıftu: makas ¹²⁸			
kirtü: yemin			
kirtü: gerçek			
Ç			
barça: bütün, hepsi	bar+ça	+ça: İİYE	bar: var (Clauson 1972: 356b, Taş 2015: 27, Bilgen 1989: 13)
terçi: ücretli (kimse)	ter+çi	+çi: İİYE	ter: ter (Clauson 1972: 534a, Bilgen 1989: 14)
tunçu: lokma			
çömçe: kepeç			
cinçü: inci	bkz: yinçü		
çaңçu: oklava ¹²⁹			
sinçü: bir çeşit ekmek ¹³⁰			
kamçı: kamçı	kam-çı	-çı: FİYE	kam-: dövmek (Clauson 1972: 626a, Bilgen 1989: 37)
	kam[ı]ş-ı	-ı: FİYE	*kamiş-
kamçı: at, sığır ve devenin erkeklik organı			
kewçi: tahıl ölçęi			
kömçü: define	köm-çü	-çü: FİYE	köm-: gömmek (Bilgen 1989: 37)

¹²⁶ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 358b)

¹²⁷ Clauson: Tanımlanamayan bir dilden alıntı bir sözcük. (1972: 467b)

¹²⁸ Clauson, "Muhtemelen ödünç bir kelime, ancak Doerfer'in işaret ettiği gibi, makul bir Çin menşei öne sürülmedi." demektedir (1972: 582a). Bizce alıntı olmayabilir. Bk.: *sındu* "makas": *sin-du*.

¹²⁹ Clauson: Çince alıntı. (1972: 425a)

¹³⁰ Clauson: Biçim, Çince bir ifadeden alıntı olduğunu destekler. (1972: 835b)

mançu: hüner sahiplerine verilen ücret ¹³¹			
D			
büdge: hançer			
baldu: balta			
tamdu: tutuşturma	tam[ı]t-du	-du: FİYE	tamıt-: alevlendirmek (Erdal 1991: 333, Clauson 1972: 504a, Bilgen 1989: 38)
çügde: kulakların arkasındaki kemik çıkıntısı			
samda: giyilen sandal ¹³²			
sındu: makas	sın-dı	-dı: FİYE	sın-: kırılmak (Gülensoy 2018: 627)
kamdu: para yerine geçen kumaş parçası ¹³³			
kanda: nerede (edat)	kan[u]+da	+da: bulunma hali eki	kanu: hani
kardu: buz tanesi	< kar		
kendü: kendi	*kä+n+tü	+n: İİYE, +tü: bulunma hali eki	*kä: içerde (Gülensoy 2018: 397)
köndi: rezil	kön-di	-di: FİYE	kön-: düzelmek (Clauson 1972: 729a)
munda: burada	mu+n+da	+n: zamir n'si +da: bulunma hali eki	mu~bu: bu
mende: bende, yanımda	men+de	+de: bulunma hali eki	men~ben: ben
mandu: Türk sirkesi ¹³⁴			
bugra: erkek deve			
bükri: kambur, eğri	bük[ü]r-i	-i: FİYE	*bükür-: büktürmek (Erdal 1991: 341, Clauson 1972: 328b, Taş, Bilgen 1989: 58)
tetrü: ters	tet[ü]r-ü	-ü: FİYE	*tetür-: direnmek (Erdal 1991: 730, Clauson 1972: 459a, Taş 2015: 176, Bilgen 1989: 78)
togru: kılıç vb. kabzaya sokulmuş kuyruğu	tog[u]r-u	-u: FİYE	togur-: doğurmak (Erdal 1991: 730, Clauson 1972: 473a, Bilgen 1989: 78)
tegre: çevre, etraf	teg[i]r-e	-e: FİYE	tegir-: dönmek, çevirmek (Clauson 1972: 485b, Taş 2015: 116, Bilgen 1989: 34)

¹³¹ Clauson: Morfolojik olarak *man-* sözcüğünden türemiş olabilir fakat anlamsal olarak açık bir ilgisi yok. Alıntı sözcük olması daha olasıdır. Muhtemelen Çince. (1972: 767a)

¹³² Clauson: Muhtemelen birkaç doğu dilinde ödünç alınan bir kelime olan Grekçe *sandalion* sözcüğünün bozulmuş bir biçimi. (1972: 828b)

¹³³ Clauson: Şüphesiz Çince bir ifade. (1972: 626b)

¹³⁴ Clauson'a göre sözcüğün Türkçe açık bir etimolojisi yoktur. Dolayısıyla Çince'den alıntı olabileceğini söylemektedir (1972: 767b). Ancak *b-m* değişimi söz konusuysa *ban-* (banmak) *-du:* FİYE şeklinde açıklanabilir.

çöp: eski elbise	çöp+re	+re: İİYE	çöp: çöp
çağrı: çakır kuşu			
çıgır: 1. felek, 2. Değirmen	çig[ı]r-ı	-ı: FİYE	*çıgır-: ? (Clauson 1972: 410a)
sagır: deri, dış katman, tabaka	*sag[ı]r+ı	+ı: İİYE	sagır: 1. süre avında hayvanların toplandığı yer, 2. şarap konan kap
sıgra: yarık, vadi			
süwri: sivri	süw[i]r-i	-i: FİYE	*süwir-: sivrilmek (Clauson 1972: 791a, Bilgen 1989: 58)
sukru: izinsiz	suk[u]r-u	-u: FİYE	*sukur- < suk-: sokmak (Clauson 1972: 815b, Bilgen 1989: 77)
küsri: kaburga kemikleri ¹³⁵			
köwre: çürümüş beden kalıntısı	köw[ü]r-e	-e: FİYE	*köwür-: ?
kekre: kekre, acımtırak	kek[i]r-e	-e: FİYE	kekir-: geçirmek? (Gülensoy 2018: 395)
	< kek: intikam?		
Z			
banzı: hasattan artan üzüm kalıntısı ¹³⁶			
sunzı: bir pire türü ¹³⁷			
çavju: sapı ve budakları kırmızı bir ağaç ¹³⁸			
kenzi: değişik renklerde Çin kumaşı ¹³⁹			
S			
buxsı: bir yiyecek adı ¹⁴⁰			
tewsi: tepsi ¹⁴¹			
tümse: minber, yüksek yer ¹⁴²			
xafsi: küçük kutu			
Ş			
tutşı: bitişik	tut[u]ş-ı	-ı: FİYE	tutuş-: yapışmak (Erdal 1991: 343, Clauson 1972: 461b)
çaxşu: kurt üzümü ¹⁴³			

¹³⁵ Clauson: Muhtemelen bir alıntı sözcük. (1972: 751b)

¹³⁶ Clauson: Diğer Kençekçe sözcükler gibi alıntı olduğuna şüphe yok. (1972: 352b)

¹³⁷ Clauson: Şüphesiz Çince bir ifadeden alıntı. (1972: 842b)

¹³⁸ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. (1972: 395a)

¹³⁹ Clauson: Şüphesiz Çince bir alıntı. (1972: 735a)

¹⁴⁰ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. (1972: 320a)

¹⁴¹ Clauson: Çince *tieh tzu*'dan aynı anlamda alıntı bir sözcük (1972: 445b). Gülensoy, sözcüğün Çince'den geldiği görüşlerine karşı çıkar ve taban olarak **tew-* (dizmek, sıralamak) sözcüğünü önererek *tew-si* şeklinde bir etimoloji yapar (2018: 728).

¹⁴² Clauson sözcüğü *tumsa* okumuş ve Farsça'dan alıntı olabileceğini belirtmiştir (1972: 509a) ancak EA, dipnotta Türkiye Türkçesi ve Anadolu ağızlarından *tümsek*, *tüm-tümse-tümbe-tümmek* örneklerini verir (2018: 183).

¹⁴³ Clauson: Sanskritçe *çakşu* (göz)'dan genişletilmiş anlamıyla alıntı bir sözcük. (1972: 412a)

karşı: hakan sarayı ¹⁴⁴			
karşı: 1. zıt, 2. ihtilaf	kar[1]ş-1	-1: FİYE	karış-: karşı çıkmak (Erdal 1991: 342, Clauson 1972: 663b, Taş 2015: 175, Bilgen 1989: 58)
kawşı: yakın	kaw[1]ş-1	-1: FİYE	kawış-: kavuşmak (Erdal 1991: 341, Clauson 1972: 587b, Bilgen 1989: 58)
G (gayın)			
batga: üstünde kumaş kesilen tahta			
tuzgu: yoldan geçen tanıdıklara sunulan yemek	tuz+gu	+gu: İİYE	tuz: tuz (Clauson 1972: 573b)
tamga: damga	tam-ga	-ga: FİYE	tam-: damlamak (Erdal 1991: 378, Clauson 1972: 504a, Taş 2015: 128)
tamga: 1. deniz, göl veya vadilere akan su kolu, 2. koy, liman	tam-ga	-ga: FİYE	tam-: damlamak (Clauson 1972: 504a, Taş 2015: 128, Bilgen 1989: 46)
çuwga: 1. posta ulaklarının yolda atladığı at, 2. rehber			
sorgu: hacamatta kullanılan bardak	sor-gu	-gu: FİYE	sor-: emmek (Clauson 1972: 848b, Bilgen 1989: 54)
salga: taşkın (at)	sal-ga	-ga: FİYE	sal-: sallamak (Erdal 1991: 377, Clauson 1972: 826a)
kapga: büyük kapı	kap-ga	-ga: FİYE	*kap-: kapamak (Clauson 1972: 584a, Bilgen 1989: 46)
kağgu: kaygı, gam	kaç-gu	-gu: FİYE	kaç-: bunalmak
kudgu: kara sinek ¹⁴⁵			
karga: karga	kar[a]+ga	+ga: İİYE	kara: siyah (Erdal 1991: 83)
kurgu: taşkın veya hafif (kimse)	kur-gu	-gu: FİYE	*kur-: zihinde büyütmek ¹⁴⁶
kargu: gözcü kulesi			
kaşga: vücudu siyah, başı beyaz olan	kaş+ga	+ga: İİYE	kaş: (Erdal 1991: 84, 99)
kamğı: eğri ve bükülmüş şeyler	kam-gı	-gı: FİYE	kam-: acımasızca dövmek (Erdal 1991: 322)
W			
telwe: deli	tel-vi	-vi: FİYE	tel-: (Erdal 1991: 335)
kalwa: temrensiz, ucu sivriltilmiş ok			
K (kaf)			
tarka: koruk ¹⁴⁷			

¹⁴⁴ Clauson: Muhtemelen Toharcadan alıntı bir sözcük. (1972: 663b)

¹⁴⁵ Clauson: muhtemelen -gu ile biten bir hayvan adı; *kod-* veya *kud-* ile açık bir anlamsal ilgisi yoktur. (1972: 599a)

¹⁴⁶ EA dipnotta⁷⁸³ sözcüğü Clauson'un *korgu* okuduğunu ve muhtemelen bir göçüşme ile *korgu* < **korkgu* şeklinde açıkladığını belirtir. Osmanlı Türkçesinde Samipaşazade Sezai'nin *kurgu* sözcüğünü "vehim, kuruntu" şeklinde anlamlandırmasından dolayı *kur-* sözcüğünü bugün Türkçe Sözlükte de yer alan "zihinde büyütmek" anlamına dayandırır. (2018: 184)

¹⁴⁷ Clauson: Şüphesiz bir Hint-Avrupa dilinden bir alıntı ve Farsça eş anlamlı *talx* sözcüğüyle soydaş. (1972: 539a)

torku: ipek ¹⁴⁸			
talka: koruk	bk.: tarka		
talku:burulmuş şey	talk-[g]u	-gu: FİYE	talk-: zarar vermek (Clauson 1972: 496a)
çanka: bir çeşit tuzak ¹⁴⁹			
katkı: sert, asi	kat-kı	-kı: FİYE	kat-: sertleşmek, katılaşmak (Erdal 1991: 322, Clauson 1972: 598b, Taş 2015: 131, Bilgen 1989: 52)
kotkı: mütevazı	koç[ı]+kı	+kı: İİYE	koğı: bir şeyin alt kısmı (Clauson 1972: 599b)
	koç-kı	-kı: FİYE	koç-: koymak (Bilgen 1989: 52)
G-K (kef)			
berge: kamçı, değnek	ber-ge	-ge: FİYE	ber-: vermek (Erdal 1991: 382)
bürge: pire	bür+ge	+ge: İİYE	bür-: (Erdal 1991: 84)
birgü: borç	bir-gü	-gü: FİYE	bir-: vermek (Clauson 1972: 362b, Bilgen 1989: 55)
belgü: işaret	bel+gü	gü: İİYE	bel-: işaret (Taş 2015: 40, Gülensoy 2018: 76)
bilge: bilge, alim	bil-ge	-ge: FİYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 376, Clauson 1972: 340a, Taş 2015:128, Bilgen 1989: 45)
tirgü: sofrta örtüsü	tir-gü	-gü: FİYE	tir-: dermek, biriktirmek (Clauson 1972: 544a)
tirgi: sofrta	tir-gi	-gi: FİYE	tir-: dermek, biriktirmek
tezgi: kargaşa	tez-gi	-gi: FİYE	tez-: kaçmak (Erdal 1991: 321, Bilgen 1989: 52)
tilkü: tilki			
tilge: parça, dilim	til-ge	-ge: FİYE	til-: dilmek (Erdal 1991: 381, Clauson 1972: 498b, Bilgen 1989: 46)
çeçge: dokuma tezgahının tarağı	*çeç+ge	+ge: İİYE	çeç ¹⁵⁰
çürgü: çiş	çür+gü	+gü: İİYE	çür-: yansıma sözcük ¹⁵¹
bütkü: kaka	büt-kü	-kü: FİYE	büt-: tamamlanmak (Clauson 1972: 303b)
çilgü: kızıl doru (at)	çil+gü	+gü: İİYE	çil-: vücuttaki darbe izi (Clauson 1972: 426b, Bilgen 1989: 18)
sirke: sirke	sir+ke	+ke: İİYE	sir-: (Erdal 1991: 83)
sirke: başta bulunan bit yumurtası	sir+ke	+ke: İİYE	sir-: (Erdal 1991: 83)
ketki: arkası yüksek, beli çökük (at)	ket-ki	-ki: FİYE	ket-: yontmak (Clauson 1972: 702b)
kötki: tepe	köt-ki	-ki: FİYE	köt-: kalkmak, yükselmek (Erdal 1991: 322, Taş 2015: 131)
keğgü: giysi	keç-gü	-gü: FİYE	keç-: giymek (Clauson 1972: 702b, Bilgen 1989: 54)

¹⁴⁸ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 539a)

¹⁴⁹ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 425b)

¹⁵⁰ çeç: Samanından ayrılmış hububat yığını (Tarama Sözlüğü II, 845)

¹⁵¹ çur çur: Sağma sırasında sütün kaba dökülürken çıkardığı ses. Ses çıkararak her sıvı için de aynıdır. (DLT, 141)

külgü: gülüş	kül-gü	-gü: FİYE	kül-: gülmek (Clauson 1972: 718a, Bilgen 1989: 55)
külgü: kalp sektesi			
kerki: keser	ker[t]-ki	-ki: FİYE	kert-: kertmek (Erdal 1991: 323)
körge: tahta tabak ¹⁵²			
L			
botlu: deve burunsalığı			
birle: ile, edat	bir+le	+le: İİYE	bir: bir (Erdal 1991: 403, Clauson 1972: 364b, Taş 2015:, Bilgen 1989: 21)
bibli: dârifülfül ¹⁵³			
toplu: kabir	top[u]l-u	-u: FİYE	topul-: delinmek
toklı: altı aylık kuzu	*tokı-l-u	-l-: FFİYE, -u: FİYE	tokı-: dövme (Gülensoy 2018: 746)
çawlı: şahin			
şuglu: böğürtlen ¹⁵⁴			
M			
bıçma: bıçme	bıç-ma	-ma: FİYE	bıç-: kesmek (Erdal 1991: 317, Clauson 1972: 295b, Bilgen 1989: 67)
tutma: sandık	tut-ma	-ma: FİYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 487a)
turma: turp	tur-ma	-ma: FİYE	
tizme: şalvarın uçkuru	tiz-me	-me: FİYE	tiz-: dizmek (Clauson 1972: 576b, Bilgen 1989: 67)
tegme: her biri, edat	teg-me	-me: FİYE	teg-: değmek, dokunmak (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 482a, Taş 2015: 158, Bilgen 1989: 68)
tügme: düğme	tüg-me	-me: FİYE	tüg-: düğümlemek (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 482b, Bilgen 1989: 67)
tikme: dikme	tik-me	-me: FİYE	tik-: dikmek (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 482b, Bilgen 1989: 68)
çalma: 1. kurumuş çamur parçası, kesek, 2. tezek	çal-ma	-ma: FİYE	çal-: çalmak, karıştırmak (Clauson 1972: 426b, Bilgen 1989: 67)
satma: oturak tahtası			
süzme: keş, süzme	süz-me	-me: FİYE	süz-: süzmek (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 864b, Bilgen 1989: 67)
karma: yağma	kar-ma	-ma: FİYE	*kar-: ? (Erdal 1991: 318, Clauson 1972 660a, Taş 2015: 158)
kırma: mahruî olan her şey	kır-ma	-ma: FİYE	kır-: kazımak (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 660a, Bilgen 1989: 68)
kesme: enli ok temreni	kes-me	-me: FİYE	kes-: kesmek (Erdal 1991: 319, Clauson 1972: 750b)

¹⁵² Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 741b)

¹⁵³ Clauson: Sanskritçeden alıntı. (1972: 292b)

¹⁵⁴ Clauson: Şüphesiz alıntı bir sözcük. Muhtemelen Çince. (1972: 867b)

kesme: perçem	kes-me	-me: FİYE	kes-: kesmek (Erdal 1991: 319, Clauson 1972: 750b, Bilgen 1989: 67)
N			
bekni: buğday, akdarı ve arpa içkisi			
bagna: basamak			
tekne: tekne ¹⁵⁵			
çurnı: ishal ilacı ¹⁵⁶			
çigne: tapan, sürgü			
xasnı: bir Hint ilacı ¹⁵⁷			
koşnı: komşu	< kon-[u]ş-ı	-ş-: FFYE, -ı: FİYE	*konuş- < kon-: konmak (Erdal 1991: 343, Clauson 1972: 640b, Taş 2015: 141, Bilgen 1989: 58, Gülensoy 2018: 432)
3. 2. E. 2. Harekeleriyle fa'lân, fu'lân, fi'lân Babı			
P			
turpun: arama, araştırma			
T			
tartın: kavim içinde bir grup			
tartın: yolluk yiyecek	tart-(ı)n	-n: FİYE	tart-: çekmek (Erdal 1991: 307, Clauson 1972: 535b, Bilgen 1989: 70)
taştın: dışarı	taş+tın	+dın: ayrılma hali eki	taş: dış
çikten: eyer örtüsü ¹⁵⁸			
kaftan: kaftan ¹⁵⁹			
Ç			
tapçan: sehpa ¹⁶⁰			
X			
burxan: put, oyuncak bebek			
tarxan: emîr	tar+kan	+kan: İİYE	tar: (Erdal 1991: 77)
D			
çından: sandal ağacı ¹⁶¹			
çından: kula renkli (at)			
R			
tewren: ip yapmak için burulan ipler	tew[i]r-(e)n	-n: FİYE	tewir-: döndürmek
sopran: uzun olan her şey			

¹⁵⁵ Clauson erken bir alıntı olduğunu söyler (1972: 484a). Gülensoy *tegre(daire)>tekre>tekne (/r/>n/) değişimi ile açıklamıştır (2018: 722).

¹⁵⁶ Clauson: Sanskritçede aynı anlamda *cūrna*'dan alıntı. (1972: 430b)

¹⁵⁷ Clauson: Şüphesiz Farsça alıntı bir sözcük. (1972: 668a)

¹⁵⁸ Clauson: Muhtemelen Çince alıntı bir sözcük. (1972: 414b)

¹⁵⁹ Clauson: Farsça. (1972: 582a)

¹⁶⁰ Clauson: Muhtemelen yabancı bir kökenden alıntı. (1972: 436b)

¹⁶¹ Clauson: Sanskritçe *candana*'dan türetilen ödünç kelime. (1972: 425a)

S			
tügsin: dört yandan düğmelenen bir düğüm	tügsi-n	-n: FİYE	*tügsi-: ? (Clauson)
tügsin: halktan olup, hakandan sonraki üçüncü derecede bulunan kişi			
tokson: doksan	dokuz+on		
seksön: seksen	sekiz+on		
köpsün: minder ¹⁶²			
kimsen: başlık vs. gibi şeylerde kullanılan ince, altın yapraklar ¹⁶³			
Ş			
kirşen: üstübeç			
kökşin: mavi	kök+çin	+çin: İİYE	kök: mavi (Erdal 1991: 103, Taş 2015: 33)
G (gayın)			
bazgan: demirci çekici	bas-gan	-gan: FİYE	bas-: bastırmak (Clauson 1972: 390b)
başgan: 25-50 kg ağırlığında büyük balık	baş+gan	+gan: İİYE	baş: baş (Erdal 1991: 88, Clauson 1972: 379b)
tutgun: tutsak	tut-gun	-gun: FİYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 327, Clauson 1972: 453b, Taş 2015: 133, Bilgen 1989: 57)
tadgun: ırmak	toğ-gun	-gun: FİYE	toğ-: doymak (Clauson 1972: 453b)
talgan: sara			
sıçgan: fare	sıç-gan	-gan: FİYE	sıç-: sıçmak (Erdal 1991: 88, Clauson 1972: 796a, Gülensoy 2018: 622)
sargan: çorak yerde biten bir bitki	sarıg+gan sar[u]-gan	+gan: İİYE -gan: FİYE	sarıg: sarı (Erdal 1991: 86) saru-: sarmak (Clauson 1972: 849a)
kazgan: çöküntülü, çatlak (yer)	kaz-gan	-gan: FİYE	kaz-: kazmak (Clauson 1972: 682a, Bilgen 1989: 49)
kuzgun: kuzgun	kuz+gun	+gun: İİYE	kuz: gölgede kalan yer (Gülensoy 2018: 474)
kuşgun: hayvanların yediği taze kamış ¹⁶⁴			
kuşgun: Bektaşî üzümü			
kumgan: güğüm, ibrik			
mungan: geveze	mun-gan	-gan: FİYE	mun-: bunamak (Clauson 1972: 769a)
K (kaf)			
barkın: alıkonamayan	bar-kın	-kın: FİYE	bar-: varmak (Erdal 1991: 329, Clauson 1972: 360b, Bilgen 1989: 53)
turkun: durgun	tur-kun	-kun: FİYE	tur-: durmak (Erdal 1991: 327, Bilgen 1989: 53)

¹⁶² Clauson, *köpçük* ve *köpen* ile ilişkili olduğunu, muhtemelen alıntı olduğunu belirtir. *köpi-* (köpürme dikme) ile ilgisi olabilir. Gülensoy'a göre *köpçük* sözcüğü *köp-* (dikmek) fiilinden gelir.

¹⁶³ Clauson: Çince bir ifade. (1972: 723b)

¹⁶⁴ Clauson: *ışgun*'un bozulmuş hali veya lehçe biçimi. (1972: 472)

talkan: kavut (ezilmiş kavrulmuş tahıl)	talk-[g]an	-gan: FİYE	talk-: zarar vermek (Clauson 1972: 496b)
çalkan: yaranın bulaşması	çalka-n	-n: FİYE	çalka-: ?
kalkan: kalkan	kal[ı]ka-n	-n: FİYE	
	kalk-an	-an: sıfat-fiil eki	kalk-: kalkmak
K-G (kef)			
terken: hana hitap şekli	ter+ken	+ken: İİYE	*ter: (Erdal 1991: 77, Taş 2015: 42)
terkin: çabuk	terk+(i)n	+n: İİYE	terk: çabuk (Clauson 1972: 545a, Taş 2015: 68, Bilgen 1989: 29)
törkün: aşiretin toplandığı yer	bk.: terkin		
terkin: birikinti, toplanmış	tir-kin	-kin: FİYE	tir-: biriktirmek (Erdal 1991: 327, Clauson 1972: 544b, Bilgen 1989: 53)
tüşgün: geven	tüş-gün	-gün: FİYE	tüş-: düşmek
çetgen: gem dizgini	çet-gen	-gen: FİYE	çet-: ?
çümgen: çayır ve ayrık otu	çim+gen	+gen: İİYE	çim: çim (Erdal 1991: 85)
çiwgin: şişmanlatan yemek	çiw-gin	-gin: FİYE	*çiw-: ? (Clauson 1972: 396)
süzgün: bir dağ ağacı	süz-gün	-gün: FİYE	süz-: süzmek (Clauson 1972: 862a)
kirgin: aygırın şehveti	kir-gin	-gin: FİYE	kir-: girmek (Erdal 1991: 329, Clauson 1972: 743b, Bilgen 1989: 53)
kewgin: doyurucu olmayan yemek	kew-gin	-gin: FİYE	kew-: gücünü zayıflatmak (Erdal 1991: 328, Clauson 1972: 689a, Bilgen 1989: 53)
kelkin: met, su yükselmesi	kel-kin	-kin: FİYE	kel-: gelmek (Erdal 1991: 328, Clauson 1972: 718a, Bilgen 1989: 53)
limken: sarı erik ¹⁶⁵			
L			
baklan: taze, semiz (hayvan)			
süglin: sülün	sök-(ü)l-(ü)n	-l-: FFYE, -n: FİYE	sök-: kızarmak, sökül-: kızartılmak (Gülensoy 2018: 672)
batman: batman	bat-man	-man: FİYE	bat-: batmak (Clauson 1972: 305b, Bilgen 1989: 69)
çukmın: kurabiye şeklinde bir tür ekme ¹⁶⁶			
sökmen: düşman safını yaran, söken	sök-men	-men: FİYE	sök-: sökmek (Erdal 1991: 388, Clauson 1972: 821b, Bilgen 1989: 69)
sıkman: üzüm sıkma zamanı	sık-man	-man: FİYE	sık-: sıkmak (Erdal 1991: 389, Clauson 1972: 811b, Bilgen 1989: 69)

¹⁶⁵ Clauson: Çince'den alıntı. (1972: 764b)

¹⁶⁶ Clauson: Çince'den alıntı. (1972: 408b)

kurman: yay kabı			
ketmen: kazmak için kullanılan alet	ket-men	-men: FİYE	ket-: çentik atmak (Clauson 1972: 704a)
közmen: közde pişirilen ekme	köz+men	+men: İİYE	köz: köz (Erdal 1991: 73, Clauson 1972: 761b)
3. 2. F. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ KÖK HARFLERİ ARASINDA UZATMA VE YUMUŞATMA HARFLERİYLE ARTIRILMIŞ OLAN BAPLAR			
3. 2. F. 1. Harekeriyle fa'āla Babı			
T			
tamata: ince bir hamur ¹⁶⁷			
Ç			
karacı: dilenci	kara+çı	+çı: İİYE	kara: avam (Clauson 1972: 647b)
keleçü: söz	kele+çü	+çü: İİYE	kele: konuşma (Moğolca) (Clauson 1972: 716b, Gülensoy 2018: 396)
kömiçe: sivrisinek			
R			
taparu: -e doğru	tapa+ru	+ru: yön gösterme hali eli	tapa: -e doğru
xumaru: miras ¹⁶⁸			
namija: kadının kız kardeşinin kocası ¹⁶⁹			
şalaşu: bir Çin dokuma türü ¹⁷⁰			
şamuşa: çemen otu ¹⁷¹			
G (gayın)			
karagu: zaç, karaboya	kara+gu	+gu: İİYE	kara: siyah (Erdal 1991: 164, Clauson 1972: 656a)
karagu: kör	kara+gu	+gu: İİYE	kara: siyah (Erdal 1991: 164, Clauson 1972: 656a, Taş 2015: 40)
kurıgu: kurumak üzere olan	kurı-gu	-gu: FİYE	kurı-: kurumak (Clauson 1972: 656b, Bilgen 1989: 56)
kırugu: kırağı	kır+agu	+agu: İİYE	kır: kır (Erdal 1991: 97, Gülensoy 2018: 410)
buzagu: buzağı			
boşugu: (at) boşanma, boşaltılma zamanı	boşu-gu	-gu: FİYE	boşu-: salmak, boşamak (Clauson 1972: 380a, Bilgen 1989: 55)
tuşagu: köstek vurma zamanı	tuşa-gu	-gu: FİYE	tuşa-: kösteklemek (Clauson 1972: 503a, Bilgen 1989: 55)
bukagu: kelepçe, bukağı	buka-gu	-gu: FİYE	*buka-: ? (Clauson 1972: 314a)
takagu: tavuk	*tak+agu ¹⁷²	+agu	*tak: yansıma sözcük

¹⁶⁷ Clauson: Çok sıradışı bir form. Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 504b)

¹⁶⁸ Clauson: Şüphesiz alıntı bir sözcük. Muhtemelen Farsça. (1972: 628b)

¹⁶⁹ Clauson: Şüphesiz Farsça (Soğdca?) bir alıntı. (1972: 778a)

¹⁷⁰ Clauson: Şüphesiz alıntı bir sözcük. Muhtemelen Çince bir ifade. (1972: 868a)

¹⁷¹ Clauson: Şüphesiz alıntı bir sözcük. (1972: 868a)

¹⁷² Gülensoy *tak'ın yansıma olduğunu söyler (2018: 717). Eğer öyleyse topluluk adları türeten +AgU İİYE ile türemiş olabilir.

talagu: 1. karışımla elde edilen zehir, 2. dizanteri	tala-gu	-gu: FİYE	tala-: zarar vermek (Clauson 1972: 497b)
tumagu: nezle	tuma-gu	-gu: FİYE	*tuma-: soğuk almak (Clauson 1972: 505b, Bilgen 1989: 55)
	tum+agu	+agu: İİYE	tum: soğuk
kanagu: neşter	kana-gu	-gu: FİYE	kana-: kanamak (Clauson 1972: 637a, Bilgen 1989: 54)
G (kef)			
bütüğe: patlıcan			
bilegü: bileği	bile-gü	-gü: FİYE	bile-: bilemek (Clauson 1972: 341b, Bilgen 1989: 54)
tiregü: direk	tire-gü	-gü: FİYE	tire-: destek yapmak (Clauson 1972: 546a, Bilgen 1989: 55)
keregü: çadır			
közegü: köz karıştıma demiri	köz+egü	+egü: İİYE	köz: köz
	köze-gü	-gü: FİYE	köze-: köz karıştırmak (Clauson 1972: 758b, Bilgen 1989: 54)
köşige: gölge	köşi-ge	-ge: FİYE	köşi-: gizlemek, örtmek (Clauson 1972: 753b, Bilgen 1989: 46)
kelegü: keseli fare			
kölige: gölge	köli-ge	-ge: FİYE	köli-: gömülmek (Erdal 1991: 378, Clauson 1972: 718a, Taş 2015: 128, Bilgen 1989: 46)
L			
çümeli: karınca ¹⁷³			
kepel: kelebek			
3. 2. F. 2. Harekeleriyle fa'lâlân Babı ve fa'ılân Babı			
Z			
karızan: çok yaşlı ¹⁷⁴			
K (kaf)			
çıbıkan: hünnap ¹⁷⁵			
çıbıkan: çıban			
karakan: dağ ağaçlarından bir tür	kara+kan	+kan: İİYE	kara: siyah (Erdal 1991: 85)
M			
çulıman: aslı ve nereden çıktığı bilinmeyen ¹⁷⁶			
3. 2. G. HAREKELERİYLE fa'anlı BABI			
D			
tatındı: kalıntı	tatı-ndı	-ndı: FİYE	tatı-: tadı gelmek
saçındı: saçıntı	saç-(i)ndı	-ndı: FİYE	saç-: saçmak
tıdıntı: yasak	tıd-(i)ntı	-ntı: FİYE	tıd-: engellemek
keçinti: çok giyilmiş	keç-(i)ntı	-ntı: FİYE	keç-: giymek (Bilgen 1989: 73)

¹⁷³ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 423b)

¹⁷⁴ Clauson karı (yaşlı) sözcüğünden türemiş isim olduğunu fakat *-zan* ekinin belirsiz olduğunu söyler. (1972: 665b)

¹⁷⁵ Clauson'a göre Hint kökenli bir alıntı. (1972: 396a)

¹⁷⁶ Clauson: Şüphesiz alıntı. (Clauson 1972: 420b)

süründi: kovulmuş	sür-(ü)ndi	-ndi: FİYE	sür-: sürmek, kovmak
kırındı: kırıntı	kır-(ı)ndı	-ndi: FİYE	kır-: kırmak
Z			
zaranza: aspir ¹⁷⁷			
N			
süzündi: süzüntü	süz-(ü)ndi	-ndi: FİYE	süz-: süzmek
kazındı: kazıntı	kaz-(ı)ndı	-ndi: FİYE	kaz-: kazmak
bogundu: hayvan mesanesi	bog-(u)ndı	-ndi: FİYE	bog-: boğmak
salındı: fırlatılmış	sal-(ı)ndı	-ndi: FİYE	sal-: salmak, göndermek (Bilgen 1989: 73)
sulundi: saç örgüsü			
tamındı: akıntı	tam-(ı)ndı	-ndi: FİYE	tam-: damlamak
kömüdü: gömüntü	köm-(ü)ndi	-ndi: FİYE	köm-: gömmek
3. 2. Ğ: fu'lulı BABI			
büstüli: koyun sarmaşığı ¹⁷⁸			
3. 3. ZİYADE HARFLİ BAPLAR			
3. 3. 1. Harekeleriyle fa'lel, fa'lâl, fu'lul Babı			
T			
buşgut: çırak, öğrenen	buşgu-t	-t: FİYE	*buşgu-: öğretmek? (Clauson 1972: 379b, Taş 2015: 173, Bilgen 1989: 77)
tarmut: çıkıntı girinti	tarma-t	-t: FİYE	tarma-: tırmalamak (Clauson 1972: 549b, Bilgen 1989: 77)
teğşüt: bedel	teğiş-(ü)t	-t: FİYE	teğiş-: değişmek (Erdal 1991: 312, Clauson 1972: 487b, Bilgen 1989: 76)
rapçat: angarya ¹⁷⁹			
çapgut: kıtık	çap-gut	-gut: FİYE	çap-: vurmak, sıvamak (Clauson 1972: 396a)
karşut: zıt	kar[ı]ş-(u)t	-t: FİYE	karış-: karşı olmak (Erdal 1991: 314, Clauson 1972: 664a, Bilgen 1989: 76)
kızgut: ibret için cezalandırılan	kız-gut	-gut: FİYE	kız-: işkence etmek (Clauson 1972: 681b, Bilgen 1989: 58)
kawşut: tokalaşım barışma	kaw[u]ş-(u)t	-t: FİYE	kawuş-: kavuşmak (Erdal 1991: 311, Clauson 1972: 587b, Bilgen 1989: 76)
lüçnüt: buğday vb. şeyleri temizlemede yardımlaşma ¹⁸⁰			
Ç			
bıçguç: makas	bıç-guç	-guç: FİYE	bıç-: biçmek (Erdal 1991: 358, Clauson 1972: 294b, Bilgen 1989: 56)

¹⁷⁷ Clauson: Alıntı bir sözcük olduğuna şüphe yok. Soğdca olabilir. (1972: 989b)

¹⁷⁸ Clauson: Muhtemelen yabancı bir sözcük. (1972: 372b)

¹⁷⁹ Clauson: Kökeni belirsiz fakat Hint-Avrupa dil ailesinden bir alıntı olduğuna şüphe yok. Rusça *rab* "köle" ile soydaş. (1972: 780b)

¹⁸⁰ Clauson: Diğer Kençekçe sözcükler gibi alıntı olduğuna şüphe yok. (1972: 763b)

bürgüç: fırıncı küreği	bür-güç	-güç: FİYE	bür-: büzmek (Clauson 1972: 362b)
bösgeç: ekmek, somun	bös-geç	-geç: FİYE	bös-: dövmek (Clauson 1972: 373b)
tutmaç: bir yemek	tut-maç	-maç: FİYE	tut-: tutmak (Clauson 1972: 457a, Bilgen 1989: 68) ¹⁸¹
tutguç: kahvaltı	tut-guç	-guç: FİYE	tut-: tutmak (Clauson 1972: 453a, Bilgen 1989: 56)
tudriç: çöp			
talguç: denk ile ip arasına sokulan tahta	tal[k]-guç	-guç: FİYE	talk-: zarar vermek (Clauson 1972: 496a)
Tawgaç: 1. Maçın diyarı, 2. orada oturan bir Türk boyu			
sarkıç: acı marul	sark-(ı)ç?	-ç: FİYE	sark-: dökülmek, damlamak
sorkıç: lök ağacının reçinesi	sor-guç	-guç: FİYE	sor-: emmek
sarnıç: deriden veya ağaçtan yapılmış geniş kap ¹⁸²	sar[ı]n-(ı)ç	-ç: FİYE	sarın-: örtünmek
sagdıç: arkadaş	sag+dıç	+dıç < +da+eş	sag: sağ (Gülensoy 2018: 579) ¹⁸³
sugdıç: kışın sırayla verilen ziyafet ¹⁸⁴			
sawdıç: sepet ¹⁸⁵			
sengeç: fındık büyüklüğünde bir tür elma			
katkıç: akrep gibi sokan şey			
kısgaç: kerpeten	kıs-gaç	-gaç: FİYE	kıs-: kıstırmak (Clauson 1972: 667a, Bilgen 1989: 46)
kuşgaç: insanı ısırarak siyah bir hayvancık			
kuşgaç: serçe	kuş+gaç	+gaç: İİYE	kuş: kuş (Erdal 1991: 83, Clauson 1972 672a, Bilgen 1989: 17)
kerpiç: kerpiç			
kirtüç: kıskanç			
R			

¹⁸¹ KM, DLT’de sözcüğü Zülkarneyn dönemindeki bir olaya bağlayarak “*tutma aç*” biçiminden geldiğini belirtir. “Sözcük *tut-* fiilinden yemek adlarında sıkça görülen *-maç* ekiyle türemiş olmalıdır. Bunun yanında *tutma aç* şeklinde bir tamlamanın birleşimi olarak sözcüğü değerlendiren yaklaşımlar da mevcuttur.” (Şen, 2015: 49)

¹⁸² Clauson sözcük için “Farsçada da erken dönemlerden beri var olan ve muhtemelen ödünç alınmış bir kelimedir.” der (1972: 854a) ancak muhtemel etimoloji *sar[ı]n-* (*örtünmek, sarınmak*)-(ı)ç: FİYE şeklinde olabilir.

¹⁸³ Gülensoy sözcük için “Genellikle güveyin sağında yürüyen, düğün öncesinde ve esnasında güveye zıf ve evlilik kurallarını öğreten kimse.” Açıklamasını yapmış ve *soldıç* biçiminin bulunduğunu da belirtmiştir. (2018: 579)

¹⁸⁴ EA, dipnotta Hakasça *soğ* “köz, kor” sözcüğünü verir. Taban olarak bu sözcük alınacak olursa *sagdıç* sözcüğüne benzer bir şekilde *sog+da+aş > sogdıç* şeklinde bir izah düşünülebilir. (2018: 198)

¹⁸⁵ Clauson, *saw* ile anlamsal bir ilişki bulunmadığını, belki diğer el yapımı ürünlerin adlarında olduğu gibi alıntı bir sözcük olabileceğini söyler. (1972: 785b)

baştar: orak ¹⁸⁶			
büktir: girinti çıkıntı	bög[ü]t-(ü)r	-r: FİYE	*böğüt- < böğ-: önünü kesmek (Clauson 1972: 325b)
beldir: dağın burnu			
baldır: üvey	bāla+dız		bala: çocuk (Clauson 1972: 333b)
baldır: başlangıç zamanı			
bıldır: geçen yıl	bir+yıl+dır		(Gülensoy 2018: 86)
tolwır: perde			
çagmur: şalgam			
çamgur: şalgam	(çagmur~ çamgur)		
serker: yolkesen ¹⁸⁷			
kandır: tabaklanmaya uygun deri			
kester: keramik ¹⁸⁸			
mandar: ağaca sarılan bir bitki ¹⁸⁹			
Z			
borduz: bostan ¹⁹⁰			
tarmaz: şenhıyar ¹⁹¹			
kutsuz: talihsiz	kut+suz	+suz: İİYE	kut: baht, talih (Clauson 1972: 606b, Bilgen 1989: 31)
kalbuz: lokma, sokum			
kunduz: kunduz	kun-tuz	-tuz: FİYE	kun-: soymak (Gülensoy 2018: 460) ¹⁹²
kündüz: gündüz	kün+tüz	+tüz: İİYE	kün: güneş (Clauson 1972: 729b, Bilgen 1989:) 32
munduz: ebleh, aptal	mun-duz	-duz: FİYE	muñ~buñ-: bunamak (Clauson 1972: 768a)
	mun[u]t-(u)z	-z: FİYE	*munut-: sapıtmak, kaçmak (Taş 2015: 178)
	mun-dur-(u)z	-z: FİYE	(Erdal 1991: 323)
S			
bıçgas: ahit, sözleşme	bıç-gaç ¹⁹³	-gaç: FİYE	bıç-: kesmek (Clauson 1972: 294b)
bekmes: pekmez ¹⁹⁴			
kırbas: saçı dökülen ¹⁹⁵			

¹⁸⁶ Clauson: Muhtemelen alıntı. (1972: 378a)

¹⁸⁷ Clauson: Muhtemelen bir İrani dilden ödünç alınmış bir kelime. (1972: 850b)

¹⁸⁸ Clauson: Şüphesiz Farsçadan veya Toharcadan alıntı. (1972: 749b)

¹⁸⁹ EA, dipnotta Galip Güner'in sözcükle ilgili açıklamasına yer verir. Buna göre sözcük Sanskritçede "mercan ağacı" anlamına gelen *mandārah*'tan gelmekte ve Eski Uygurcada *mantarak~mandarık* biçimlerinde geçmektedir ve anlamı sonradan değişmiştir. (2018: 199)

¹⁹⁰ KM, sözcüğün Türkçe olmadığını bildirmektedir. Clauson'a göre tanımlanamayan bir İrani dil, muhtemelen Orta Farsça aracılığıyla, Grekçe *paradeisos*'tan ödünçlenmiştir. (1972: 359a)

¹⁹¹ Clauson'a göre eğer alıntı değilse *turma* (turp) ile soydaş. (1972: 550a)

¹⁹² Eren'e göre **kund* kökünde türemektedir. (2020: 332)

¹⁹³ Clauson'a göre *-gas* şeklinde bir ek olmadığından *-gaç* ekinin farklılaşmış biçimidir. (1972: 294b)

¹⁹⁴ Eren, sözcüğün Farsçadan geldiğini söyler. Gülensoy bu görüşe karşı çıkararak pekmenin yapılışı üzerinden sözcüğün Türkçe olduğunu izah etmeye çalışır. Sözcüğün etimolojisini *pek+mes* şeklinde yapar. (2018: 562)

¹⁹⁵ *kır-* veya *kırp-* ile ilgili görünüyor ancak açık bir etimolojisi mevcut değil.

Ş			
borbaş: karışık iş	borba-ş	-ş: FİYE	borba-: savsaklamak (Clauson 1972: 356b)
batruş: bulanık	bat[u]r-(u)ş	-ş: FİYE	batır-: batırmak (Erdal 1991: 264, Clauson 1972: 307a)
bulgaş: fitne	bulga-ş	-ş: FİYE	bulga-: karıştırmak (Erdal 1991: 265, Clauson 1972: 336b, Bilgen 1989: 74)
tirgeş: kalabalık yüzünden yürümekte zorlanma	tirge-ş	-ş: FİYE	tirge-: diremek (Clauson 1972: 545a, Bilgen 1989: 76)
çalpuş: bulaşık	çalpa-ş	-ş: FİYE	çalpa-: pislik bulaşmak (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 418b)
sarmaş: dolanma	sarma-ş	-ş: FİYE	sarma-: dolanmak (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 852b, Bilgen 1989: 75)
suwsuş: sulandırılmış	suwsı-ş	-ş: FİYE	suwsı-: sulandırmak (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 792b, Bilgen 1989: 75)
katlış: birbirine katılma, çarpışma	kat[ı]l-(ı)ş	-ş: FİYE	katıl-: katılmak (Erdal 1991: 264, Clauson 1972: 601a, Bilgen 1989: 75)
kırtuş: yüz rengi	kırt-(ı)ş	-ş: FİYE	*kırt-: tıraş etmek, kazımak (Clauson 1972: 649a, Taş 2015: 171)
kargış: lanet, beddua	karga-ş	-ş: FİYE	karga-: lanetlemek (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 654b, Taş 2015: 170, Bilgen 1989: 74)
koldaş: arkadaş	kol+daş	+daş: İİYE	kol: kol (Erdal 1991: 119, Clauson 1972: 619a, Taş 2015: 34, Bilgen 1989: 15)
kirdeş: aynı evde yaşayan komşu	kir+deş	+deş: İİYE	*kir, Moğolca ger: ev (Erdal 1991: 120, Clauson 1972: 739b, Bilgen 1989: 15)
G (gayın)			
borbag: oyalama	borba-g	-g: FİYE	borba-: savsaklamak (Clauson 1972: 356b)
bırkıg: at ve eşeğin çıkardığı ses	bırk-(ı)g	-g: FİYE	*bırk- bk.: birkır- (Clauson 1972: 360b, Bilgen 1989: 40)
burkug: büzülme	burk-(u)g	-g: FİYE	*burk-: burkmak (Erdal 1991: 185, Clauson 1972: 360b)
boşlag: ihmal edilen	boşla-g	-g: FİYE	boşla-: boşlamak (Clauson 1972: 381b, Taş 2015: 119, Bilgen 1989: 45)
	boş+lag	+lag: İİYE	boş: boş
bogrıg: şişkinlik	bog[ı]r-(ı)g	-g: FİYE	*bogır-: boğmak?
taplag: razı olma	tapla-g	-g: FİYE	tapla-: razı olmak (Erdal 1991: 206, Clauson 1972: 439b, Bilgen 1989: 41)
tapzug: bilmece	tap[u]z-(u)g	-g: FİYE	tapuz-: bilmece sormak (Clauson 1972: 448b, Bilgen 1989: 41)
tutsug: tavsiye	tut[u]z-(u)g	-g: FİYE	tutuz-: nasihat etmek (Clauson 1972: 460b, Bilgen 1989: 41)

tartıg: 1. saç örgüsü, saç bağı, 2. çağırma	tart-(ı)g	-g: FİYE	tart-: çekmek (Erdal 1991: 206, Clauson 1972: 535b)
turkug: utanma, haya	turuk-(u)g	-g: FİYE	turuk-: durmak, toplanmak (Erdal 1991: 210, Clauson 1972: 539b)
tugrag: tuğra	tug+ra(g)	+ra(g)	tug: sorguç, sancak (Gülensoy 2018: 765)
tıldag: bahane	tılda-g	-g: FİYE	tılda-: sebep olmak (Erdal 1991: 208, Clauson 1972: 494a, Taş 2015: 125, Bilgen 1989: 41)
togsug: doğu	tog-sıg	-sıg: FİYE	tog-: doğmak (Clauson 1972: 473b, Bilgen 1989: 73)
talkıg: dağların çarpıştığı yer, engelleme	talk-(ı)g	-g: FİYE	talk-: zarar vermek (Clauson 1972: 496a)
tumlug: soğuk	tumlı-g	-g: FİYE	tumlı-: soğumak (Erdal 1991: 209, Clauson 1972: 506a, Taş 2015: 125, Bilgen 1989: 45)
sırtıg: sözün izi	*sı[dı]rt-(ı)g	-g: FİYE	*sıdırt-: sıyırmak
saçlıg: saçlı	saç+lıg	+lıg: İİYE	saç: saç (Clauson 1972: 797a, Bilgen 1989: 27)
sarsıg: kaba	sarsı-g	-g: FİYE	sarsı-: sertleşmek (Clauson 1972: 854b, Bilgen 1989: 45)
	sars-(ı)g	-g: FİYE	sars-: sert davranmak (Erdal 1991: 200)
sızlag: sızlama	sızla-g	-g: FİYE	sızla-: sızlamak (Erdal 1991: 203, Clauson 1972: 862b, Bilgen 1989: 41)
sızgıg: dikiş arasına konan şerit	sıg[ı]za-g	-g: FİYE	sızga-: sokuşturmak (Clauson 1972: 818a, Bilgen 1989: 44)
saglıg: sayılan her şey	sag+lıg	+lıg: İİYE	sag: zeka (Clauson 1972: 809a)
suwlag: su yalağı	suwla-g	-g: FİYE	suwla-: sulandırmak (Clauson 1972: 788a, Bilgen 1989: 43)
kutlug: kutlu	kut+lug	+lug: İİYE	kut: kut (Clauson 1972: 601a, Taş 2015: 52, Bilgen 1989: 27)
karşag: karışık parça	kar[ı]şa-g	-g: FİYE	karşa-: karışlamak (Clauson 1972: 664b, Bilgen 1989: 43)
kurşag: kuşanma	kurşa-g	-g: FİYE	kurşa-: kuşak bağlamak (Clauson 1972: 664b, Bilgen 1989: 44)
kışlag: kışlak	kışla-g ¹⁹⁶	-g: FİYE	kışla-: kışı geçirmek (Clauson 1972: 672b, Bilgen 1989: 42)
kuşlag: kuşlak	kuşla-g	-g: FİYE	kuşla-: kuş avlamak (Clauson 1972: 672b, Bilgen 1989: 43)
kurkag: çöl	kur[u]ga-g	-g: FİYE	kurga-: kurumak (Clauson 1972: 653b)
kulsıg: köle huylu	kul+sıg	+sıg: İİYE	kul: köle (Erdal 1991: 71, Bilgen 1989: 31)
nıjdag: bileği taşı ¹⁹⁷			
K (kaf)			

¹⁹⁶ Erdal: *kış+lag*. (1991: 109)

¹⁹⁷ Clauson: Açıkça Farsça (Soğdca?) alıntı bir sözcük. (1972: 775b)

batrak: bayrak	bat[ı]r-ak	-ak: FİYE	batır-: batırmak (Clauson 1972: 307b, Bilgen 1989: 34, Gülensoy 2018: 72)
buçgak: köşe, bucak	bıç-gak	-gak: FİYE	bıç-: kesmek (Erdal 1991: 395)
buçgak: devenin ayak derisi			
boxsuk: bukağı, pranga	boxsa-k	-k: FİYE	boxsa-: kerhen yapmak (Clauson 1972: 320b, Bilgen 1989: 61)
bogsuk: pranga	bk.: boxsuk		
axsak: aksak	axsa-k	-k: FİYE	axsa-: aksamak (Erdal 1991: 227, Clauson 1972: 95a, Bilgen 1989: 59)
burçak: börülce			
burçak: ter taneleri	bur-çak	-çak: FİYE	bur-: koku yayılmak (Clauson 1972: 357b)
buzluk: buz saklanan yer	buz+luk	+luk: İİYE	buz: buz (Clauson 1972: 391b, Bilgen 1989: 21)
basruk: ağırlık	bas[u]r-(u)k	-k: FİYE	basur-: bastırmak (Erdal 1991: 229, Clauson 1972: 374b, Bilgen 1989: 59)
baştak: tepesi açılmış	*baş+ta-k	+ta-: İFİYE, -k: FİYE	*başta-: tepesi açılmak?
başmak: ayakkabı	baş-mak	-mak: FİYE	*baş-: ? (Clauson 1972: 382b, Gülensoy 2018: 69)
bogmak: düğme	bog-mak	-mak: FİYE	bog-: boğmak (Clauson 1972: 315b, Bilgen 1989: 68)
balçık: balçık	< bal(ı)k+aç	+aç: İİYE	balık: çamur (Gülensoy 2018: 59)
bulgak: kargaşa	bulga-k	-k: FİYE	bulga-: karıştırmak (Erdal 1991: 231, Clauson 1972: 436b, Taş 2015: 145, Bilgen 1989: 59)
toprak: toprak	top[u]ra-k	-k: FİYE	topra-: kurumak (Clauson 1972: 443a, Taş 2015: 150, Bilgen 1989: 63, Gülensoy 2018: 753)
tapluk: yerdeki yarık	top[u]l-(u)k	-k: FİYE	topul-: delinmek (Clauson 1972: 439b, Bilgen 1989: 63)
tutgak: öncü	tut-gak	-gak: FİYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 392, Clauson 1972: 453b, Taş 2015: 129, Bilgen 1989: 47)
targak: tarak	tar[a]-gak	-gak: FİYE	tara-: taramak (Erdal 1991: 391, Clauson 1972: 539b, Gülensoy 2018: 708)
torlak: cılız	torla-k	-k: FİYE	torla-: zayıflamak
tarmak: pençe	tarma-k	-k: FİYE	tarma-: tırmalamak (Erdal 1991: 245, Clauson 1972: 549b)
tuzluk: tuzluk	tuz+luk	+luk: İİYE	tuz: tuz (Clauson 1972: 575a, Bilgen 1989: 23)
tograk: karakavak			
tugsak: dul kadın	tug+sak	+sak: İİYE	tug: tıkaç, bend ¹⁹⁸
tawrak: hız	tawra-k	-k: FİYE	tawra-: acele etmek (Erdal 1991: 245, Clauson 1972: 443a, Bilgen 1989: 60)

¹⁹⁸ Kutadgu Bilig’de aynı anlamda *tulsak* sözcüğü geçmektedir. DLT’deki sözcük bir yazım yanlışı, ses değişimi veya lehçe özelliği değilse aslı *tulsak* olmalı. Çünkü *tug-* ile anlam ilişkisi zayıf.

tokluk: tokluk	tok+luk	+luk: İİYE	tok: tok (Clauson 1972: 469a)
tokluk: boynuzsuzluk	tok+luk	+luk: İİYE	tok: boynuzsuz (Clauson 1972: 469a)
talguk: tahta çivi	talk-(u)k	-k: FİYE	talk-: zarar vermek (Clauson 1972: 496a)
tumşuk: gaga	tum[u]ş+(u)k	+k: İİYE	*tumuş: gaga (Taş 2015: 41, Bilgen 1989: 20)
	tum[u]ş-(u)k	-k: FİYE	*tumuş-: ? (Clauson 1972: 509b)
tamgak: boğaz, damak	tam-gak	-gak: FİYE	tam-: damlamak (Erdal 1991: 392, Clauson 1972: 505a, Gülensoy 2018: 192)
çaxşak: dağ tepelerindeki taşlık bölge	çax[ı]şa-k	-k: FİYE	çaxşa-: şıkırdamak (Clauson 1972: 412a, Bilgen 1989: 62)
çıgruk: çiğnenmiş, ezilmiş, sert	çıgru-k	-k: FİYE	çıgru-: sertleşmek (Clauson 1972: 410a, Bilgen 1989: 62)
çakmak: çakmak taşı	çak-mak	-mak: FİYE	çak-: çakmak (Clauson 1972: 408b, Bilgen 1989:)
çalpak: pislik, kir	çalpa-k	-k: FİYE	*çalpa-: pisleşmek? (Erdal 1991: 231, Clauson 1972: 418a, Bilgen 1989: 62)
çumguk: ayak tüylerinde beyaz lekeler olan karga	çum+guk	+guk: İİYE	*çum: yansıma sözcük (Erdal 1991: 159, Taş 2015: 41)
	çum-guk	-guk: FİYE	çum-: dalmak (Clauson 1972: 423a)
çamguk: iftiracı	çam+guk	+guk: İİYE	çam: iddia (Erdal 1991: 158, Clauson 1972: 423a, Bilgen 1989: 18)
başgak: oyluk kemiklerinin üstü	baş+gak	+gak: İİYE	baş: baş (Erdal 1991: 74)
saplık: sap yapmak için uygun olan her şey	sap+lık	+lık: İİYE	sap: sap (Clauson 1972: 788a, Bilgen 1989: 23)
saçgak: saçan, saçgak	saç-gak	-gak: FİYE	saç-: saçmak (Erdal 1991: 393, Clauson 1972: 796a, Bilgen 1989: 46)
sıçgak: çok sıçan	sıç-gak	-gak: FİYE	sıç-: sıçmak (Erdal 1991: 394, Clauson 1972: 796a, Bilgen 1989: 47)
susgak: susak	sus-gak	-gak: FİYE	*sus-: su çekmek (Erdal 1991: 391, Clauson 1972: 856a, Bilgen 1989: 47, Gülensoy 2018: 670)
sagrak: kadeh	sagır+ak	+ak: FİYE	sagır: kap (Clauson 1972: 815b, Bilgen 1989: 19)
sırmak: semerin altındaki örtü	sarma-k	-k: FİYE	*sarma-: * (Clauson 1972: 852b)
saglık: koyun	sag[ı]l-(ı)k	-k: FİYE	sagıl-: sağılmak (Bilgen 1989: 63)
suwluk: mendil	suw+luk	+luk: İİYE	suw: su (Erdal 1991: 128, Clauson 1972: 788b, Bilgen 1989: 23)
saklık: uyanıklık	sak+lık	+lık: İİYE	sak: uyanık (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 809a)
sukluk: hırs	suk+luk	+luk: İİYE	suk: açgözlü (Clauson 1972: 809a, Bilgen 1989: 24)
kapgak: kapak	kap-gak	-gak: FİYE	*kap-: kapamak (Clauson 1972: 584a, Gülensoy 2018: 365)

katçak: su kollarının kavuştuğu yer	kat-çak	-çak: FİYE	kat-: katmak
kadrak: dağın yamaç ve kenarları	kad[ı]ra-k	-k: FİYE	kadra-: bükme (Erdal 1991: 233, Clauson 1972: 604a, Bilgen 1989: 62)
kudruk: kuyruk	kuður+(u)k	+k: İİYE	kuður: (Gülensoy 2018: 472)
	kuður-(u)k	-k: FİYE	kuður-: (Clauson 1972: 604a)
karsak: karsak			
korluk: kırmızı konan tulum	kor+luk	+luk: İİYE	kor: kırmızı mayası (Clauson 1972: 658b)
karnak: koca karınlı adam	kar[ı]na-k	-k: FİYE	*karna-: karnı şişmek? (Clauson 1972: 661b)
kırnak: cariye			
kısrak: kısrak	kısır+ak	+ak: İİYE	kısır: kısrak (Clauson 1972: 668b, Bilgen 1989: 19, Gülensoy 2018: 416)
kısmak: 1. üzengi kayışı, 2. kement	kıs-mak	-mak: FİYE	kıs-: kısmak (Clauson 1972: 668a, Bilgen 1989: 68)
kuşluk: kuşluk vakti	kuş+luk	+luk: İİYE	kuş: kuş (Clauson 1972: 672b, Bilgen 1989: 24, Gülensoy 2018: 470)
kışlık: kışlık	kış+lık	+lık: İİYE	kış: kış (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 672b, Bilgen 1989: 22)
kogşak: gevşeklik, çürüklük	kog[u]şa-k	-k: FİYE	kogşa-: gevşemek (Erdal 1991: 238, Clauson 1972: 613b, Bilgen 1989: 60)
kaltuk: yaban öküzü boynuzu	kal[ı]t-(u)k	-k: FİYE	*kalıt-: yükseltmek (Clauson 1972: 618b)
koltuk: koltuk altı	kol+tık	+tık: İİYE	kol: kol (Erdal 1991: 44, Clauson 1972: 619a, Bilgen 1989: 32)
kıltık: kepek	kıl+tık	+tık: İİYE	kıl: kıl (Clauson 1972: 619a, Bilgen 1989: 32)
kamgak: hasır otu			
kumlak: sarmaşık benzeri bir bitki	*kum+lak	+lak: İİYE	kum: kum
kançık: dişi köpek	kanç+(ı)k	+k: İİYE	*kanç: ? (Gülensoy 2018: 364)
moncuk: boncuk	*boyun+çuk?		
mungak: geveze	munga-k	-k: FİYE	*munga-: sıkılmak
K (kef)			
bürçek: perçem	bür-çek	-çek: FİYE	bür-: bürmek (Clauson 1972: 357b)
	bür+çek	+çek: İİYE	bür: ? (Bilgen 1989: 13)
bitrik ¹⁹⁹ : 1. bızır, klitoris, 2. fıstık			
bistek: 1. eğirilecek pamuk, 2. fitil			
bökseg: gerdan			
tütsüg: kindar	tüt-süg	-süg: FİYE	tüt-: kışkırtmak? bk.: tütüş-
taxçek: bir tür Çin ipeği ²⁰⁰			

¹⁹⁹ Clauson: Şüphesiz temel anlamı ‘*pistachio nut*’ (fıstık) ve İrani bir dilden alıntı. (1972: 307b)

²⁰⁰ Clauson: Açık bir şekilde tanımlanamayan bir dilden alıntı. (1972: 467b)

törpig: törpü	törpi-g	-g: FİYE	törpi-: törpülemek (Clauson 1972: 533b, Bilgen 1989: 44)
terlik: eyerin altına konan terlik	ter+lik	+lik: İİYE	ter: ter (Erdal 1991: 129, Clauson 1972: 546b, Bilgen 1989: 23)
türlüg: çeşit	tör+lüg	+lüg: İİYE	tör-tür: tür (Gülensoy 2018: 781)
türmek: dürüm	tür-mek	-mek: FİYE	tür-: dütmek (Clauson 1972: 550a, Bilgen 1989: 68)
tirnek: toplanma	ter[i]n-ek	-ek: FİYE	terin-: toplanmak (Clauson 1972: 551b, Taş 2015: 130, Bilgen 1989: 60, Gülensoy 2018: 206)
tüşlük: mola	tüş+lük	+lük: İİYE	tüş: mola yeri (Clauson 1972: 564a)
tegrek: yuvarlak kenar	teg[i]re+k	+k: İİYE	tegre: çevre, etraf (Clauson 1972: 485b)
teglük: kör	teg[i]l-(ü)k	-k: FİYE	tegil-: tek gözlü olmak (Erdal 1991: 246, Clauson 1972: 480b)
tewlüg: sahtekar	tew+lüg	+lüg: İİYE	tew: hile (Clauson 1972: 439b, Taş 2015: 55, Bilgen 1989: 28)
çekrek: aba			
çerlig: gece görüp gündüz görmeyen	çer+lig	+lig: İİYE	çer: vücut ağırlığı (Clauson 1972: 428b)
çelpek: çapak			
çildeg: atların göğsünde çıkan cerahat	çilde-g	-g: FİYE	*çilde- < çil: derideki darbe izi (Erdal 1991: 186, Clauson 1972: 419a)
sürtük: sürtük	sürt-(ü)k	-k: FİYE	sürt-: sürtmek (Clauson 1972: 846b, Bilgen 1989: 60)
sedrek: seyrek	sedre-k	-k: FİYE	sedre-: seyrekleşmek (Erdal 1991: 242, Clauson 1972: 802a)
sürçük: gece yapılan sohbet meclisi			
sekrik: atlanarak geçilen yer	sek[i]r-(i)k	-k: FİYE	sekri-: zıplamak (Clauson 1972: 822a)
sökrük: kadının avret yeri	sök[ü]r-(ü)k	-k: FİYE	sökür-: çöktürmek (Clauson 1972: 822a)
köprüg: köprü	köp[ü]r-(ü)g	-g: FİYE	köpür-: köpürmek (Clauson 1972: 690b, Eren 2020: 322)
	köp+rü+g	+g: İİYE	(Gülensoy 2018: 448)
kötlüg: küfür	köt+lüg	+lüg: İİYE	köt: göt (Clauson 1972: 703b)
tümrüg: tef			
köpçük: eyer yastığı	köp-çük	-çük: FİYE	köp-: dikmek (Gülensoy 2018: 447)
kirpik: kirpik	kirp+(i)k	+k: İİYE	kirpi: kirpi (Clauson 1972: 737b, Gülensoy 2018: 424)
kertük: kertme	kert-(ü)k	-k: FİYE	kert-: kertmek (Clauson 1972: 739a, Bilgen 1989: 62)
kertik: kertik	bk.: kertük		
kürşek: bir yemek adı			
kezlük: kaftanın altına takılan küçük bıçak	kez+lik	+lik: İİYE	kez: gez (Clauson 1972: 760a)
közlük: ağrıdığı zaman göz üzerine konan nesne	köz+lük	+lük: İİYE	köz: göz (Clauson 1972: 760a, Bilgen 1989: 23)

kösrüg: köstek	kös[ü]r-(ü)k	-k: FİYE	kösür-: kösteklemek (Clauson 1972: 751b, Bilgen 1989: 62)
kewrik: çakırdiken			
küwrüg: davul			
kewrek: 1. gevrek, 2. kene otu	kewr[i]e-k	-k: FİYE	kewre-: gevremek (Erdal 1991: 236, Clauson 1972: 690b, Bilgen 1989: 62)
kewşek: gevşek, yumuşak	kew[i]şe-k	-k: FİYE	kewşe-: gevşemek (Erdal 1991: 236, Clauson 1972: 691b, Bilgen 1989: 62)
köwşek: gevşek	bk.: kewşek		
küwlük: çamurdan yapılmış fındık büyüklüğünde parçalar ²⁰¹			
keklik: keklik	kek(i)+lik	+lik: İİYE	*kek: yansıma sözcük (Clauson 1972: 710b, Gülensoy 2018: 394)
kekme: olgunlaşan (kişi)	kek+mek	+mek: İİYE	kek: mihnet (Bilgen 1989: 29)
kemdük: sıyrılmış	kemdi-k	-k: FİYE	kemdi-: sıyırmak (Clauson 1972: 722a)
könçük: yaka	*kön+çük?	+çük: İİYE	kön: deri
kendüg: yarım küp ²⁰²			
künlük: günlük	kün+lük	+lük: İİYE	kün: gün (Clauson 1972: 732a, Bilgen 1989: 25)
merdek: ayı yavrusu ²⁰³			
meldek: keçeleşmiş ²⁰⁴			
L			
bıçgıl: çatlak	bıç-gıl	-gıl: FİYE	bıç-: bıçmak (Clauson 1972: 294b, Bilgen 1989: 52)
basbal: bir çekimlik iplik ²⁰⁵			
başgıl: dört ayaklılardan başı beyazlaşanlar	baş+gıl	+gıl: İİYE	baş: baş (Erdal 1991: 99, Clauson 1972: 379, Bilgen 1989: 18)
bitmül: dârülfülfül			
böşgel: yufka ekmeği			
bogrul: şişkinlik	*bog[u]r-(u)l	-l: FİYE	*bogur-
bogrul: boğazında beyazlık olan	bog[u]z+(u)l	+l: İİYE	boguz: boğaz (Erdal 1991: 99)
büktel: orta boylu	bükte-l	-l: FİYE	bükte- < bük: kıvrım ?
bögrül: böğürü ak olan (at)	bög[ü]r+(ü)l	+l: İİYE	bögür: böğür (Erdal 1991: 99)
bandal: ağaçtan çıkarılan bir şey,			

²⁰¹ Clauson: Etimolojisi açık değil. (1972: 689b)

²⁰² Clauson: Tartışmasız, Kençekçedeki Farsça sözcüklerden biri. /1972: 729a)

²⁰³ Clauson: Muhtemelen Farsçadan alıntı. (1972: 772a)

²⁰⁴ Clauson, sözcüğü Farsça ile ilişkilendirmiştir. (1972: 766a)

²⁰⁵ EA dipnot₉₀₄: *bas* (?) + *ba-l* (*ba-*: bağlamak) (2018: 210)

geceleyin yakılıp közü dövülür			
targıl: sırtında alacalı çizgiler bulunan hayvan	tar+gıl	+gıl: İİYE	tar: dar (Erdal 1991: 99)
toğrıl: yırtıcı bir kuş			
toğrıl: et ve baharatla doldurulan baharat	togra-l	-l: FİYE	togra-: doğramak (Clauson 1972: 472a)
çeşkel: kanat tüyleri şeklinde burmalarla süslenmiş seramik ²⁰⁶			
sepkil: çil			
sarsal: sansar ²⁰⁷			
kartal: alacalı			
kırgıl: yaşını başını almış	kır+gıl	+gıl: İİYE	kır: kır (Erdal 1991: 98, Clauson 1972: 654a, Bilgen 1989: 18)
kızgul: kül rengi, alacalı	kız+gul	+gul: İİYE	kız: kızıl (Erdal 1991: 98, Clauson 1972: 682a, Bilgen 1989: 18)
[M]			
beçkem: alamet			
beçküm: sofa			
bağram: sevinç ve gülüşme, bayram ²⁰⁸			
birtem: bütünüyle, tamamen	bir+tem	+tem: İİYE	bir: bir (Erdal 1991: 68, Clauson 1972: 358b; Taş 2015: 35)
bagram: tepecik	bukra-m	-m: FİYE	bukra-: zıplamak, taşkınlık yapmak (Clauson 1972: 318a)
buxsum: boza ²⁰⁹			
tomrum: kunduracı tahtası gibi kesilmiş (tahta)	tom[u]r-(u)m	-m: FİYE	tomur-: yuvarlak kesmek (Clauson 1972: 509a, Bilgen 1989: 67)
tüşrüm: eğirilmiş ip yumağı	tüş[ü]r-(ü)m	-m: FİYE	tüşür-: düşürmek, indirmek (Clauson 1972: 566a)
züngüm: bir tür Çin ipeği ²¹⁰			
sıdrım: deri ip, kayış	sıd[ı]r-(ı)m	-m: FİYE	sıdır-: sıyırmak (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 802a, Bilgen 1989: 66)
sarkım: kırağı	sark-(ı)m	-m: FİYE	sark-: sarkmak (Clauson 1972: 849a, Bilgen 1989: 66)
kötrüm: seki	köt[ü]r-(ü)m	-m: FİYE	kötür-: kaldırmak (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 705a, Bilgen 1989: 66)

²⁰⁶ Clauson: Muhtemelen Farsça bir alıntı sözcük. (1972: 431a)

²⁰⁷ Clauson: Bir alıntı sözcük. (1972: 854b)

²⁰⁸ Gülensoy, sözcüğü Farsçaya dayandıran görüşlere karşı çıkararak *bayrak* ve *bayram* sözcüklerinin kökündeki *badra-* fiiline dikkat çeker. (2018: 72)

²⁰⁹ EA dipnotta⁹¹² ağızlardan *buğsum*- “ateş alev almayıp duman çıkarmak” ve *puhsı*- “bozulmak, kokmak” sözcüklerini verir ve *buxsum*<*bugsum*<*buğu*+*sı*-*m* şeklinde etimoloji önerir. (2018: 211)

²¹⁰ Clauson: Çince bir alıntı olduğuna şüphe yok. (1972: 989b)

köçtüm: panik	köç[ü]r-(ü)m	-m: FİYE	köçür-: göçürmek (Clauson 1972: 698b)
kedrim: soyulmuş	ked[i]r-(i)m	-m: FİYE	kedir-: yüzüp parçalara ayırmak (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 705a, Bilgen 1989: 66)
kestem: geceleyin gelenlere verilen ziyafet ²¹¹			
3. 3. 1. a. Bunun İki Harfi Aynı Olanları			
R			
tartar: kumruya benzer bir kuş			
K (kef)			
süksük: dağdağan			
M			
sumlım: Türkçe bilmeyen, Fars	sumlı-m	-m: FİYE	sumlı-: yabancı dilde konuşmak (Erdal 1991: 294, Clauson 1972: 829a, Bilgen 1989: 66)
kürküm: zaferan ²¹²			
3. 3. 2. Harekeleriyle fa'älil Babı			
Ç			
saraguç: yaşmak	sara-guç	-guç: FİYE	sara-: sarmak (Erdal 1991: 358)
R			
sıpakur: yem torbası ²¹³			
Z			
kılabuz: kıavuz			
K (kaf)			
çıçalak: serçe parmak	çıça+lak	+lak: İİYE	çıça < çıç-: batmak ? (Wilkens 2021: 227)
çıçamuk: yüzük parmağı	çıça+muk	+muk: İİYE	çıça < çıç-: batmak ? (Wilkens 2021: 227)
solamuk: solak	sol+amuk	+amuk: İİYE	sol: sol (Erdal 1991: 101)
karamuk: karamuk	kara+muk	+muk: İİYE	kara: kara (Erdal 1991: 100, Clauson 1972: 660b)
kamıçak: iribaş	kamıç+ak	+ak: İİYE	kamıç: kepçe (Erdal 1991: 41, Clauson 1972: 626a)
K (kef)			
tünerik: karanlık olan yer	tüner-(i)k ²¹⁴	-k: FİYE	tüner-: kararmak (Clauson 1972: 525a)
çömerük: bozuk gözlü ²¹⁵			
çüçünek: Ebucehil karpuzu			
3. 3. 3. İki ayın'ı Harekeli fa'al'al ve fa'allü Babı			
Ç			

²¹¹ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 749b)

²¹² Clauson: Sanskritçe *kunkuma*'dan bozulma. (1972: 743b)

²¹³ Clauson: *sıp akurı. akur*: ahır, Farsça. (1972: 787a)

²¹⁴ Erdal: *tüner-ig*. (1991: 211)

²¹⁵ Clauson: *çim+er-ük*. (1972: 424a)

tawılguç: erguvani söğüt	tawılku+ç	+ç: İİYE	tawılku: erguvani söğüt (Clauson 1972: 441a)
D			
bogurda: kıvrık			
S			
çınaxsı: nakışlı Çin ipeği			
G (gayın)			
tapuzgu: bilmece	tapuz-gu	-gu: FİYE	tapuz-: bilmece sormak (Clauson 1972: 448b, Bilgen 1989: 55)
tutuzgu: öğüt	tutuz-gu	-gu: FİYE	tutuz-: emretmek (Bilgen 1989: 55)
sıbzıgu: uzun kaval			
sırıçga: cam, sırça	< sır: cila, macun ?		
sarıçga: çekirge	sarıç+ga	+ga: İİYE	sarıç: (Erdal 1991: 83)
koburga: baykuş	kobur+ga	+ga: İİYE	kobur: (Erdal 1991: 83)
K (kaf)			
tarurkı: birbirine dolanmış ²¹⁶			
tatırğa: tabaklanmış beyaz deri			
tawılku: erguvani söğüt			
awılku: sarıçalı, kadımtuzluğu ²¹⁷			
tokurka: fiçi	tokur+ka	+ka: İİYE	tokur:
sakırku: kene			
kasırku: kasırğa	kasır-ku	-ku: FİYE	*kasır-: ? (Clauson 1972: 669a, Gülensoy 2018: 377)
G (kef)			
tüşürgü: nehirdeki su ağzı	tüşür-gü	-gü: FİYE	tüşür-: düşürmek, indirmek (Clauson 1972: 566b)
çekürge: çekirge	çekür+ge	+ge: İİYE	*çekür: (Erdal 1991: 83, Gülensoy 2018: 161)
süpürgü: süpürge	süpür-gü	-gü: FİYE	süpür-: süpürmek (Clauson 1972: 792b)
kötürgü: nakil aracı	kötür-gü	-gü: FİYE	kötür-: götürmek, kaldırmak (Clauson 1972: 706b, Bilgen 1989: 54)
kesürgü: dağarcık, torba	kesür-gü	-gü: FİYE	*kesür-: kestirmek?
kösürge: bir sıçan türü	kösür+ge	+ge: İİYE	kösür: (Erdal 1991: 83)
dünüşge: tere ²¹⁸			
kimişge: nakışlı keçe	kemiş-ge	-ge: FİYE	kemiş-: fırlatıp atmak, koymak, yerleştirmek (Clauson 1972: 724b)
M			
tegirme: yuvarlak olan her şey	tegir-me	-me: FİYE	tegir-: dönmek, çevirmek (Clauson 1972: 486b, Bilgen 1989: 68)

²¹⁶ EA dipnot₉₂₃: tar-(dağıtmak)-(u)r-ku. *tarur-: dağıtmak. (2018: 214)

²¹⁷ Clauson: Morfolojik olarak açıklanamaz. Muhtemelen alıntı bir sözcük.

²¹⁸ Clauson: Muhtemelen diğer Kençekçe sözcükler gibi alıntı bir sözcük. Muhtemelen Farsça. (1972: 527a)

kuturma: önde ve arkada kanadı olan (başlık)			
köçürme: taşınabilen	köçür-me	-me: FİYE	köçür-: nakletmek (Erdal 1991: 317, Clauson 1972: 699b)
3. 3. 4. İkinci Harfi Sükunlu, Üçüncü Harfi Üstünlü Olanlar			
T			
mındatu: ipek ²¹⁹			
Ç			
kulnaçı: doğurmak üzere olan (kısarak)	kul[u]na-çı	-çı: FİYE	kulna-: doğurmak (Clauson 1972: 624a, Bilgen 1989: 37)
G (gayın)			
karnagu: büyük karınlı	kar[1]n+agu	+agu: İİYE	karın: karın (Erdal 1991: 162)
	ka[1]na-gu	-gu: FİYE	*karna-: karnı şişmek? (Clauson 1972: 662b, Bilgen 1989: 55)
sagnagu: kuru kabak			
kundıgu: bileği taşı	kundı-gu	-gu: FİYE	kundı-: bilemek (Clauson 1972: 636b)
kamçıgu: zonklama, kaşınma ve ateşle beliren sivilce	kamçı+gu	+gu: İİYE	kamçı: kamçı (Clauson 1972: 626a)
G (kef)			
törpigü: törpü	törpi-gü	-gü: FİYE	törpi-: törpülemek (Clauson 1972: 533b, Bilgen 1989: 55)
temregü: temreği	tem[ü]re-gü	-gü: FİYE	*temre-: ? (Clauson 1972: 509b, Gülensoy 2018: 724)
sünegü: tırnak ve et arasında çıkan sivilce	süg[ü]ne-gü	-gü: FİYE	sügne-: (siğili) tedavi etmek (Clauson 1972: 822a)
kerşegü: kürek kemikleri arasında yarısı olan (at)	keriş+egü	+egü: İİYE	keriş: arın kürek kemikleri arası (Erdal 1991: 162)
	ker[i]şe-gü	-gü: FİYE	*kerşe- < keriş: atın kürek kemikleri arası (Clauson 1972: 748a)
M			
bulgama: yağsız ve şekersiz bulamaç	bulga-ma	-ma: FİYE	bulga-: bulnamak (Erdal 1991: 317, Clauson 1972: 338a, Bilgen 1989:)
çokrama: bol sulu kaynak	çokra-ma	-ma: FİYE	çokra-: pınar kaynamak (Erdal 1991: 317, Clauson 1972: 411b, Bilgen 1989: 68)
N			
bulguna: kırmızı bir ağaç ²²⁰			
3. 3. 5. fu'lulî Babı			
N			
buldunı: üzüm konarak yenen yoğurt ²²¹			
R			

²¹⁹ Clauson'a göre Sanskritçe *maṇḍita* ile ilişkili olabilir. (1972: 768a)

²²⁰ Clauson: Şüphesiz alıntı bir sözcük. (1972: 338a)

²²¹ Clauson: Şüphesiz alıntı bir sözcük, muhtemelen Farsça. (1972: 335a)

sondırı: deniz ²²²			
mandırı: damatla gelinin oturtulup üzerlerine saçılıan yer ²²³			
L			
büsteli: koyun sarmaşığı ²²⁴			
N			
közkeni: ateş böceği			
3. 3. 6. Harekeleriyle fu'lundı Babı			
D			
süpründi: süprüntü	süpür-(ü)ndi	-ndi: FİYE	süpür-: süpürmek (Erdal 1991: 339)
sarkındı: sarkıntı	sark-(ı)ndı	-ndı: FİYE	sark-: sarkmak
kuçgundi: soğan	*kuçgun-dı	-dı: FİYE	*kuçgun-: kucaklamak?
3. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
3. 4. 1. Harekeleriyle fa'al'al Babı			
Ç			
sokarlaç (börk): uzun başlık ²²⁵			
kagurmaç: kavrulmuş buğday	kagur-maç	-maç: FİYE	kagur-: kavurmak (Clauson 1972: 613a, Bilgen 1989: 68)
yugurguç: oklava	yugur-guç	-guç: FİYE	yugur-: yoğurmak (Erdal 1991: 358, Clauson 1972: 907a, Bilgen 1989: 56)
çığılwar: küçük, kısa ok ²²⁶			
G (gayın)			
samurtug: karışık ²²⁷			
kurutlug: peyniri (kurut) olan kişi	kurut+lug	+lug: İİYE	kurut: kurut, peynir (Clauson 1972: 651a)
tatırlıg: sert ve düz (yer)	tatır+lıg	+lıg: İİYE	tatır: kıraç (Clauson 1972: 460b, Bilgen 1989: 28)
katırlıg: katır sahibi	katır+lıg	+lıg: İİYE	katır: katır (Clauson 1972: 606b, Bilgen 1989: 27)

²²² Clauson: Sanskritçe *sundara* 'güzel, iyi' ile bağlantılı değil, fakat muhtemelen Sanskritçe *samudranın* 'okyanus, deniz' başka bir dil aracılığıyla bozulması. (1972: 837b)

²²³ DLT'de geçen *mandırı*, *mundaru* ve *mindatu* sözcükleri ses ve anlam bakımından birbiriyle ilişkili sözcüklerdir. Dolayısıyla aynı dilden geçmiş sözcükler olmaları veya farklı ağız veya bölgelerde anlam ve söyleyiş farklılaşmasına uğramış bir alıntı sözcüğün nüansları olmaları muhtemeldir. (

²²⁴ Clauson: Muhtemelen yabancı bir kelime. (1972: 372b)

²²⁵ Clauson'a göre muhtemelen alıntı bir sözcük. Çok nadir görülen *-laç* eki muhtemelen *-vaç* gibi yabancı (Farsça?) bir ek (1972: 816b). Ancak *sokar* "1. boynuzu olmayan hayvan, 2. şakaklarına kadar başında saçılımayan ve Türk gibi olan insan" sözcüğü ile ilişkili olabileceği görülmekte. Belki *sokar+la-ç*.

²²⁶ Clauson, "Açıkça alıntı bir sözcük. Farsça, çünkü *-vār* yaygın bir Farsça ek." açıklamasını yapmıştır (1972: 408a). Ancak DLT'de *çığıl tıgıl* ikilemesi için KM "sadaktaki ok vb.. şeylerin çıkardığı ses" açıklaması yapmıştır. Sözcük ikileme içinde kullanılmasına ve yansıma olmasına rağmen bu sözcüğün tabanı olabilir.

²²⁷ DLT'de *sarımsak* sözcüğü "*samursak*" şeklinde geçmektedir. Gülensoy, göçüşme ile *sarımsak~samursak* biçimini aldığı belirtir (2018: 600). Aynı ses olayının bu sözcükte de olabileceğini varsayacak olursak *samurtug~sarı/umtug* şeklinde bir dönüşüm düşünülebilir. Bu biçimiyle sözcük *sar-(u)m-tuk* şeklinde izah edilebilir.

basarlıg: sarımsaklı	basar+lıg	+lıg: İİYE	basar: sarımsak (Clauson 1972: 374b)
bagırlıg: başı dik	bagır+lıg	+lıg: İİYE	bagır: bağır (Clauson 1972: 319b)
çagırlıg: meyve suyu sahibi	çağır+lıg	+lıg: İİYE	çagır: meyve suyu (Clauson 1972: 411b)
sugurlug: dağ sıçanı olan	sugur+lug	+lug: İİYE	sugur: dağ sıçanı (Clauson 1972: 816b, Bilgen 1989 28:)
sıgırlıg: sığırı olan	sıgır+lıg	+lıg: İİYE	sıgır: sığır (Clauson)
tawarlıg: servet sahibi	tawar+lıg	+lıg: İİYE	tawar: servet, mal (Clauson 1972: 445b, Bilgen 1989: 28)
çawarlıg: odunu bulunan yer	çawar+lıg	+lıg: İİYE	çawar: odun (Clauson 1972: 399a)
bakırlıg: bakırlı	bakır+lıg	+lıg: İİYE	bakır: bakır (Clauson 1972: 319b, Bilgen 1989: 26)
tamurlug: damarlı	tamur+lug	+lug: İİYE	tamur: damar (Clauson 1972: 509b, Bilgen 1989: 28)
kopuzlug: sazı olan	kopuz+lug	+lug: İİYE	kopuz: kopuz (Clauson 1972: 589a, Bilgen 1989: 27)
kotuzlug: yaban öküzü olan	kotuz+lug	+lug: İİYE	kotuz: yaban öküzü (Clauson 1972: 608b, Bilgen 1989: 27)
sagızlıg: 1. sakızı olan, 2. çamurlu yer	sagız+lıg	+lıg: İİYE	sagız: sakız (Clauson 1972: 818b, Bilgen 1989: 27)
sakızlıg: yapışkanı olan	sakız+lıg	+lıg: İİYE	sakız: yapışkan (Clauson 1972: 818b, Bilgen 1989: 27)
kamışlıg: kamışlı yer	kamış+lıg	+lıg: İİYE	kamış: kamış (Clauson 1972: 629a)
tapuglug: hizmetçisi olan	tapug+lug	+lug: İİYE	tapug: hizmet (Clauson 1972: 438b, Bilgen 1989: 28)
tatıglıg: lezzetli	tatıg+lıg	+lıg: İİYE	tatıg: tat (Clauson 1972: 454a)
tutuglug: cinli yer	tutug+lug	+lug: İİYE	tutug: cin çarpması (Clauson 1972: 454b)
tıdıglıg: yasaklı	tıdıg+lıg	+lıg: İİYE	tıdıg: yasak (Clauson 1972: 454b, Bilgen 1989: 28)
kıdıglıg: dikişli	kıdıg+lıg	+lıg: İİYE	kıdıg: kenar dikişi (Clauson 1972: 600a)
kuğuglug: kuyulu	kuğug+lug	+lug: İİYE	kuğug: kuyu (Clauson 1972: 600a)
tarıglag: tarla	tarıg+lug	+lag: İİYE	tarıg: ekin (Erdal 1991: 108, Taş 2015: 47, Bilgen 1989: 21)
turuglag: durma yeri, durak	turug+lug	+lag: İİYE	turug: yer (Erdal 1991: 109, Taş 2015: 47, Bilgen 1989: 21)
tarıglıg: ekinli	tarıg+lıg	+lıg: İİYE	tarıg: ekin (Clauson 1972: 542a, Taş 2015: 54)
sarıglıg: sarılık kişi	sarıg+lıg	+lıg: İİYE	sarıg: sarı (Clauson 1972: 849b)
kuruglug: kurulu (yay)	kurug+lug	+lug: İİYE	kurug: kurma (Clauson 1972: 657a)
busuglug: pususu olan	busug+lug	+lug: İİYE	busug: pususu
kapaklıg: bakire	kapak+lıg	+lıg: İİYE	kapak: kızlık zarı (Clauson 1972: 584a)
katıglıg: melez	katıg+lıg	+lıg: İİYE	katıg: katkı (Clauson 1972: 599b)
baraklıg: köpeği olan	barak+lıg	+lıg: İİYE	barak: köpek (Clauson 1972: 361b)
çaruklug: çarıklı	çaruk+lug	+lug: İİYE	çaruk: çarık (Clauson 1972: 428b)
karaklıg: gözbebeği olan	karak+lıg	+lıg: İİYE	karak: gözbebeği (Clauson 1972: 657a, Bilgen 1989: 27)

kasuklug: kımız tulumu olan	kasuk+lug	+lug: İİYE	kasuk: kımız tulumu (Clauson 1972: 667b)
kusıklıg: fındık sahibi	kusık+lıg	+lıg: İİYE	kusık: fındık (Clauson 1972: 667b)
başaklıg: temreni olan mızrak	başak+lıg	+lıg: İİYE	başak: temren (Clauson 1972: 380a)
taşaklıg: taşaklı	taşak+lıg	+lıg: İİYE	taşak: taşak (Clauson 1972: 563a)
kaşuklug: kaşıklı	kaşuk+lug	+lug: İİYE	kaşuk: kaşık (Clauson 1972: 672a)
bokuklug: guatrı olan	bokuk+lug	+lug: İİYE	bokuk: guatr (Clauson 1972: 314a)
takuklug: tavuğu olan	takuk+lug	+lug: İİYE	takuk: tavuk (Clauson 1972: 468b)
sukaklıg: geyikli yer	sukak+lıg	+lıg: İİYE	sukak: geyik (Clauson 1972: 808b)
balıklıg: balıklı	balık+lıg	+lıg: İİYE	balık: balık (Clauson 1972: 338a)
balıklıg: çamurlu	balık+lıg	+lıg: İİYE	balık: balçık (Clauson 1972: 338a)
kulaklıg: kulplu	kulak+lıg	+lıg: İİYE	kulak: kulak, kulp (Clauson 1972: 621b)
konuklug: konuklu	konuk+lug	+lug: İİYE	konuk: konuk (Clauson 1972: 638a)
torumlug: deve yavrusu olan	torum+lug	+lug: İİYE	torum: deve yavrusu (Clauson 1972: 550b)
korumlug: taşlı	korum+lug	+lug: İİYE	korum: kaya (Clauson 1972: 660b)
tulumlug: silahlı	tulum+lug	+lug: İİYE	tulum: silah (Clauson 1972: 500b)
tabanlıg: toynaklı	taban+lıg	+lıg: İİYE	taban: taban (Clauson 1972: 442a)
topunlug: boğumlu	topun+lug	+lug: İİYE	topun: boğum (Clauson 1972: 442a)
bodunlug: millet sahibi	bodun+lug	+lug: İİYE	bodun: millet (Clauson 1972: 307a)
bakanlıg: halkalı	bakan+lıg	+lıg: İİYE	bakan: halka (Clauson 1972: 317a)
karınlıg: karınlı	karın+lıg	+lıg: İİYE	karın: karın (Clauson 1972: 662b)
kurunlug: kurumlu	kurun+lug	+lug: İİYE	kurun: kurum, is (Clauson 1972: 662b)
sagınlıg: sağmal sahibi	sağın+lıg	+lıg: İİYE	sagın: sağım (Clauson 1972: 814b)
sogunlug: yaban soğanı olan (dağ)	sogun+lug	+lug: İİYE	sogun: soğan (Clauson 1972: 814b)
samanlıg: saman sahibi	saman+lıg	+lıg: İİYE	saman: saman (Clauson 1972: 829b)
kagunlug: kavun sahibi	kagun+lug	+lug: İİYE	kagun: kavun (Clauson 1972: 611b)
kukunlug: kıvılcımlı	kukun+lug	+lug: İİYE	*kukun: kıvılcım? (Clauson 1972: 612a)
kulunlug: kulun sahibi	kulun+lug	+lug: İİYE	kulun: tay (Clauson 1972: 624a)
K (kaf)			
burunduk: dizgin	burun+duk	+duk: İİYE	burun: burun (Erdal 1991: 104, Clauson 1972: 368a; Taş 2015: 36, Bilgen 1989: 16)
basınçak: zayıf, ezik	basın-çak	-çak: FİYE	basın-: zayıf görmek (Clauson 1972: 374a; Taş 2015: 116, Bilgen 1989: 36)
sıgırçuk: sığircık	sıgır+çık	+çık: İİYE	*sıgır: (Gülensoy 2018: 624)
kabırçak: tabut	kabır+çak	+çak: İİYE	*kabır: kabuk? (Erdal 1991: 47, Clauson 1972: 586b, Bilgen 1989: 13)
koðurçuk: keçeden bebek	koður+çuk	+çuk: İİYE	koður~koğuz: dul kadın (EA dipnot ₉₅₀ 2018: 220)
karınçak: karınca	karın+çak	+çak: İİYE	karın: karın?
bagırçak: semer	bagır+çak	+çak: İİYE	bagır: bağır (Erdal 1991: 106, Clauson 1972: 318b, Bilgen 1989: 13)

tolarsuk: topuk			
bagırsak: merhametli	bagır+sak	+sak: İİYE	bagır: bağır (Taş 2015: 73, Bilgen 1989: 31)
	bagırsa-k	-k: FİYE	bagırsa-
bagırsuk: bağırsak	bagır+suk	+suk: İİYE	bagır: bağır (Erdal 1991: 157, Clauson 1972: 319b, Bilgen 1989: 31)
bagırdak: göğüslük	bagır+dak	+dak: İİYE	bagır: bağır (Erdal 1991: 105, Clauson 1972: 319a, Bilgen 1989: 15)
kurugsak: mide ²²⁸	kurugsı-k	-k: FİYE	kurugsı- kurumaya yüz tutmak: (Clauson 1972: 657b, Ünlü 2012: 610)
buturgak: diken	butur-gak	-gak: FİYE	butur-: ? (Clauson 1972: 309a)
tapuzguk: bilmece	tapuz-guk	-guk: FİYE	tapuz-: sormak (Erdal 1991: 360, Clauson 1972: 448b, Bilgen 1989: 57)
topulgak: topalak (bitki)	topul-gak	-gak: FİYE	topul-: delinmek (Erdal 1991: 394, Clauson 1972: 441a)
topulgak: kulunç	topul-gak	-gak: FİYE	topul-: delinmek (Erdal 1991: 394, Clauson 1972: 441a)
sıdırgak: çatal tırnak	sıdır-gak	-gak: FİYE	sıdır-: sıyırmak (Clauson 1972: 803a)
kudurgak: kaftanın arkasındaki kuyruk	kudur-gak	-gak: FİYE	*kudur-: ? (Clauson 1972: 606a)
kağızgak: elde çıkan kabarcık	kağız+gak	+gak: FİYE	kağız: kabuk (Erdal 1991: 74, Clauson 1972: 608)
badıçlık: çardaklık (tahta)	badıç+lık	+lık: İİYE	badıç: çardak (Clauson 1972: 300b)
çanaçlık: ahmaklık, kancıklık	çanaç+lık	+lık: İİYE	çanaç: gevşek, korkak (Clauson 1972: 425a)
bagırlak: bağırtlak	bagır+lak	+lak: İİYE	bagır: (Erdal 1991: 90)
	bagırla-k	-k: FİYE	bagırla-: bk.: bagırla- (Clauson 1972: 319a)
tawarluk: ambar	tawar+luk	+luk: İİYE	tawar: mal (Clauson 1972: 445b, Bilgen 1989: 22)
torukluk: cılızlık	toruk+luk	+luk: İİYE	toruk: zayıf (Clauson 1972: 542a)
çobulmak: kurutulmuş elmanın yarısı			
çomuşluk: tuvalet	çomuş+luk	+luk: İİYE	*çomuş: çömüş, çömme (Clauson 1972: 424a)
çarukluk: ayakkabı yapmak için kullanılan deri	çaruk+luk	+luk: İİYE	çaruk: çarık (Clauson 1972: 428b)
tanukluk: şahitlik	tanuk+luk	+luk: İİYE	tanuk: tanık (Clauson 1972: 519b)
togaklık: süzgeç yapmak için hazırlanan tahta	togak+lık	+lık: İİYE	*togak: ? (Clauson 1972: 469a)
satıglık: satılmak için hazırlanan şey	satıg+lık	+lık: İİYE	satıg: satış (Clauson 1972: 801a)

²²⁸ Clauson: *kurugsı-k* (1972: 657b). Gülensoy: *kog (pislik)+ur-sak* (2018: 463).

sarıklık: sarı oluş	sarıg+lık	+lık: İİYE	sarıg: sarı (Clauson 1972: 849b)
sırıkluk: çadır direği için hazırlanan ağaç	sırık+luk	+luk: İİYE	sırık: sırık (Clauson 1972: 849b)
sogıklık: soğukluk için hazırlanan her şey	sogık+lık	+lık: İİYE	sogık: soğuk (Clauson 1972: 808b)
kabaklık: kabak tarlası	kabak+lık	+lık: İİYE	kabak: kabak (Clauson 1972: 584a)
kaşaşlık: kardeşlik, akrabalık	kadaş+lık	+lık: İİYE	kadaş: kardeş (Clauson 1972: 607b)
kurugluk: kuruluk	kurug+luk	+luk: İİYE	kurug: kuru (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 657a)
kaşıklık: kaşık yapmak için kullanılan nesne	kaşık+lık	+lık: İİYE	kaşık: kaşık (Clauson 1972: 672a)
saranlık: cimrilik	saran+lık	+lık: İİYE	saran: cimri (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 854b)
kagunluk: kavun tarlası	kagun+luk	+luk: İİYE	kagun: kavun (Clauson 1972: 611b)
konukluk: konuk yeri	konuk+luk	+luk: İİYE	konuk: konuk (Clauson 1972: 638a)
taguzmak: tıknaz ²²⁹			
muguzgak: bal arısına benzer sinek	muğuz+gak	+gak: İİYE	muğuz: (Erdal 1991: 84)
	muguz-gak	-gak: FİYE	*muguz-: vızıldamak (Clauson 1972: 766a)
K (kef)			
kiritlik: kilitli olma	kirit+lik	+lık: İİYE	kirit:kilit (Clauson 1972: 740b)
kiritlig: kilitli	kirit+lig	+lig: İİYE	kirit: kilit (Clauson 1972: 740b)
közetlig: korunmuş	közet+lig	+lig: İİYE	közet: koruma (Clauson 1972: 758b)
çökütlük: kısalık	çöküt+lük	+lük: İİYE	çöküt: kısa (Clauson 1972: 414b)
sögütlük: söğütlük	sögüt+lük	+lük: İİYE	sögüt: söğüt (Clauson 1972: 820a)
közeçlik: testi yapmak için hazırlanan çamur	közeç+lik	+lık: İİYE	közeç: testi (Clauson 1972: 757b)
temürlük: madenden demirin çıkarıldığı yer	temür+lük	+lük: İİYE	temür: demir (Clauson 1972: 509b)
kömürlük: kömürlük	kömür+lük	+lük: İİYE	kömür: kömür (Clauson 1972: 723b)
teyizlik: kıskançlık	teyiz+lik	+lık: İİYE	teyiz: kıskanç (Clauson 1972: 448b)
titizlik: acılık, kekrelilik	titiz+lik	+lık: İİYE	titiz: kekremsi (Clauson 1972: 463a)
büşinçek: salkım			
tegirmek: deve tahtırevanı	tegir-mek	-mek: FİYE	tegür-: iletmek (Clauson 1972: 486b)
şekirtük: fıstık	şigir+dek	+dek: İİYE	şigir: ekmek içerisinde taş kırıntıları olduğu zaman dişin ezemeyerek çıkardığı ses (Clauson 1972: 867b, Gülensoy 2018: 161)
kepezlik: pamuk tarlası	kepez+lik	+lık: İİYE	kepez: pamuk (Clauson 1972: 692b)
beğizlig: bezenmiş	beğiz+lig	+lig: İİYE	bediz: süs (Clauson 1972: 310b)
kidizlik: keçe yapmak için hazırlanan (yün)	kidiz+lik	+lık: İİYE	kidiz: keçe (Clauson 1972: 707b)
töküzlük: akıtmalı at	töküz+lük	+lük: İİYE	töküz: akıtma (Clauson 1972: 489a)
semizlik: semizlik	semiz+lik	+lık: İİYE	semiz: semiz (Clauson 1972: 830b)
küwezlik: kibirlenme	küwez+lik	+lık: İİYE	küwez: kibir (Clauson 1972: 692b)
kepeklik: kepeğin bulunduğu yer	kepek+lik	+lık: İİYE	kepek: kepek (Clauson 1972: 689a)

²²⁹ Clauson: Açık bir etimolojisi yok. (1972: 474b)

tüweklik: nefesle kurusıkı fırlatmak için hazırlanan dal	tüwek+lik	+lik: İİYE	tüwek: tüfek (Clauson 1972: 439a)
bitiglik: yazmak için hazırlanan herhangi bir şey	bitig+lik	+lik: İİYE	bitig: kitap (Erdal 1991: 184, Clauson 1972: 304b)
kedüklük: yağmurluk yapımı için hazırlanan (keçe)	kedük+lük	+lük: İİYE	kedük: kepenek (Clauson 1972: 703b)
küdüglük: güçlü	küdüg+lüg	+lüg: İİYE	küdüg: güç (Clauson 1972: 703b)
tireklik: kavaklık	tirek+lik	+lik: İİYE	tirek: kavak (Clauson 1972: 546a)
kereklig: gerekli	kerek+lig	+lig: İİYE	kerek: gerek (Clauson 1972: 744a)
beşiklig: beşiği olan kadın	beşik+lig	+lig: İİYE	beşik: beşik (Clauson 1972: 381a)
töşeklik: yatak yapmak için hazırlanan ipek	töşek+lik	+lik: İİYE	töşek: döşek, yatak (Clauson 1972: 564a)
köşiklig: gölgeli	köşik+lig	+lig: İİYE	köşik: gölge (Clauson 1972: 753b)
tikiglig: dikilmiş	tikig+lig	+lig: İİYE	tikig: dikim (Clauson 1972: 480a)
töküglük: dökülmüş	töküg+lüg	+lüg: İİYE	töküg: dökme (Clauson 1972: 480a)
bileklik: bilekli	bilek+lig	+lig: İİYE	bilek: bilek (Clauson 1972: 341b)
biliglig: alim	bilig+lig	+lig: İİYE	bilig: bilgi (Clauson 1972: 341b)
beliklik: fitil yapmak için hazırlanan (pamuk)	belik+lik	+lik: İİYE	belik: fitil (Clauson 1972: 341b)
kölüklük: yük hayvanı olan	kölük+lüg	+lüg: İİYE	kölük: yük hayvanı (Clauson 1972: 718b)
köliklig: gölgeli	kölik+lig	+lig: İİYE	kölik: gölge (Clauson 1972: 718b)
bürünçük: yüz örtüsü	bürün-çük	-çük: FİYE	bürün-: bürünmek (Erdal 1991: 357, Clauson 1972: 367b)
bilinçek: bulunan şey	bilin+çek	+çek: İİYE	bilin: ? (Erdal 1991: 46)
	bilin-çek	-çek: FİYE	bilin-: bilinmek (Clauson 1972: 344a, Bilgen 1989: 37)
terinçek: ince çarşaf	terin+çek	+çek: İİYE	terin: ? (Erdal 1991: 47)
	terin-çek	-çek: FİYE	terin-: toplanmak (Clauson 1972: 552b)
3. 4. 2. ayın'ı Harekeli, Birinci lam'ı Sükunlu fa'allān Babı			
Ç			
balıkçın: balıkçıl	balık+çın	+çın: İİYE	balık: balık (Clauson 1972: 337b)
D			
çugurdan: uçurum ²³⁰			
J			
kurugjin: kurşun ²³¹			
S			
budursın: bildircin ²³²			
G (gayın)			

²³⁰ Clauson, *çukur* sözcüğü ve Farsça *-dān* ekiyle oluşmuş olabileceğini belirtir. (1972: 411b)

²³¹ Clauson, “-j- sesi ve sözcüğün biçimi alıntı olduğunu gösterir.” Demektedir (1972: 656b). EA ise dipnotta sözcüğün Türk lehçelerindeki biçimlerini verir (2018: 224).

²³² Clauson, “Kaşgarlı, altı ünsüz ve uzun ünlü içeren Türkçe kelimelerin varlığını düşünmez ve orijinal şeklinin “*buldursın*” olması muhtemeldir.” der ve *-sın* ekinin çok nadir bir ek olduğunu fakat diğer kuş adları türeten *-çın* ekiyle aynı işlevde olabileceğini belirtir. (1972: 309a)

tawışgan: tavşan	tawış+gan	+gan: İİYE	tawış: kımıldanma (Erdal 1991: 88, Ünlü 2012: 764)
	tawış-gan	-gan: FİYE	tawış-: koşmak (Clauson 1972: 447a, Gülensoy 2018: 716)
çapıtgan: saldırgan	çapıt-gan	-gan: FİYE	çapıt-: saldırmak (Bilgen 1989: 48)
sapıtgan: devamlı kuyruk sallayan	sapıt-gan	-gan: FİYE	sapıt-: (kuyruk) sallamak
kağıtgan: dik başlı	kaçıt-gan	-gan: FİYE	kaçıt-: boyun eğmemek (Bilgen 1989: 49)
tarıtgan: çok ekin ektiren	tarıt-gan	-gan: FİYE	tarıt-: ektirmek (Bilgen 1989: 50)
kurıtgan: sık sık kurutan	kurıt-gan	-gan: FİYE	kurıt-: kurutmak (Bilgen 1989: 49)
tozıtgan: çok tozutan	tozıt-gan	-gan: FİYE	tozıt-: tozutmak
boşutgan: ishal yapan (ilaç)	boşut-gan	-gan: FİYE	boşut-: boşaltmak (Bilgen 1989: 48)
taşıtgan: çok taşıtan	taşıtg-gan	-gan: FİYE	taşıtg-: taşıtmak (Bilgen 1989: 50)
kaşıtgan: çok kaşıtan	kaşıtg-gan	-gan: FİYE	kaşıtg-: kaşıtmak (Bilgen 1989: 49)
kakıtgan: devamlı bıktıran	kakıt-gan	-gan: FİYE	kakıt-: kızdırmak (Bilgen 1989: 49)
kalıtgan: sürekli zıplatan	kalıt-gan	-gan: FİYE	kalıt-: zıplatmak
kamatgan: kamaştırın	kamat-gan	-gan: FİYE	kamat-: kamaştırmak
komıtgan: özleten	komıt-gan	-gan: FİYE	komıt-: coşturmak
kanatgan: kanatan	kanat-gan	-gan: FİYE	kanat-: kanatmak
kanıtgan: daima mutlu eden	kanıt-gan	-gan: FİYE	*kanıt-: mutlu etmek, kandırmak?
baturgan: sürekli gizleyen	batur-gan	-gan: FİYE	batır-: saklamak (Bilgen 1989: 48)
taturgan: sürekli tattıran	tatur-gan	-gan: FİYE	tatur-: tattırmak (Bilgen 1989: 50)
topurgan: toz kalkan toprağı yumuşak (yer)	topur-gan	-gan: FİYE	*topur-:
suburgan: maşatlık			
kabargan: sivilce	kabar-gan	-gan: FİYE	kabar-: kabarmak
katurgan: çok gülen	katur-gan	-gan: FİYE	katur-: gülmekten katılmak
kopurgan: söken	kopur-gan	-gan: FİYE	kopur-: koparmak (Bilgen 1989: 49)
todurgan: doyuran	todur-gan	-gan: FİYE	todur-: doyurmak (Bilgen 1989: 50)
sıdırgan: sürekli sıyıran	sıdır-gan	-gan: FİYE	sıdır-: sıyırmak
kaytargan: geri püskürten	kaytar-gan	-gan: FİYE	kaytar-: döndürmek (Bilgen 1989: 49)
kaçurgan: sürekli kovan	kaçur-gan	-gan: FİYE	kaçur-: kaçırmak (Bilgen 1989: 49)
kıçurgan: huysuzlaşın, övünen	kıçur-gan	-gan: FİYE	kıçur-: sitem etmek
kağırgan: sürekli buran	kaçır-gan	-gan: FİYE	kaçır-: burmak
taşurgan: devamlı taşıran	taşur-gan	-gan: FİYE	taşur-: taşırmak
kakurgan: pişirilen bir ekmek	kakur-gan	-gan: FİYE	kakur-: kaktırmak

kawurgan: bileği sıkın bilezik	kawur-gan	-gan: FİYE	kawur-: kavurmak
tamurgan: devamlı burnu kanayan	tamur-gan	-gan: FİYE	tamur-: kanamak
sagızgan: saksığan	*sa+gız[~?gır]+ gan	+gan: İİYE	*sagır: ? (Erdal 1991: 88, Gülensoy 2018: 586)
kuduzgan: eyer kuskunu	kuður+gun	+gun: İİYE	kuður < *kuğruk: kuyruk (Gülensoy 2018: 468)
turuşgan: sürekli karşı koyan	turuş-gan	-gan: FİYE	turuş-: karşı gelmek
satışgan: sürekli satan	satış-gan	-gan: FİYE	satış-: karşılıklı satmak
bakışgan: devamlı bakan	bakış-gan	-gan: FİYE	bakış-: bakışmak (Bilgen 1989: 48)
tokuşgan: savaş isteyen	tokuş-gan	-gan: FİYE	tokuş-: savaşmak (Bilgen 1989: 50)
sowuşgan: sarılık, karında bir yılan	sowuş+gan	+gan: İİYE	*sowuş: ? (Erdal 1991: 88)
bıçılğan: çatlak	bıçıl-gan	-gan: FİYE	bıçıl-: kesilmek
topulğan: delen, yaran	topul-gan	-gan: FİYE	topul-: delinmek (Bilgen 1989: 50)
katılğan: katılan	katıl-gan	-gan: FİYE	katıl-: katılmak
kurulğan: sürekli kramp giren	kurul-gan	-gan: FİYE	kurul-: (yay) kurulmak
kutulğan: sürekli kurtulan	kutul-gan	-gan: FİYE	kutul-: kurtulmak
kapulğan: sürekli sıkışan	kapıl-gan	-gan: FİYE	kapıl-: yakalanmak
koşulğan: koşulan, araya katılan	koşul-gan	-gan: FİYE	koşul-: araya katılmak
sogulğan: sürekli emilen	sogu[ru]l-gan	-gan: FİYE	sogurul~~sogul-: emilmek
kakılğan: kakılan	kakıl-gan	-gan: FİYE	kakıl-: kakılmak
K (kaf)			
tuturkan: pirinç			
taşırkan: patlak (gözlü)	taşır-kan	-kan: FİYE	taşır-: taşırmaq?
sıkırkan: bir tür sıçan	sıkır+gan	+gan: İİYE	sıkır: sığır? (Erdal 1991: 88)
	sıkır-kan	-kan: FİYE	sıkır-: tiz ses çıkarmak (Ünlü 2012: 682)
K (kef)			
bitilgen: sürekli yazılan	bitil-gen	-gen: FİYE	bitil-: yazılmak (Bilgen 1989: 48)
tirilgen: sürekli toplanan	tiril-gen	-gen: FİYE	tiril-: toplanmak (Bilgen 1989:)
kötürgen: sürekli taşıyan	kötür-gen	-gen: FİYE	kötür-: götürmek, kaldırmak (Bilgen 1989: 49)
keçürgen: 1. sürekli affeden, 2. sürekli planlar yapan	keçür-gen	-gen: FİYE	keçür-: geçirmek
çewürgen: sürekli çeviren	çewür-gen	-gen: FİYE	çewür-: çevirmek (Bilgen 1989: 48)
kösürgen: bir tür köstebek	kösür-gen	-gen: FİYE	kösür-: kösteklemek?
tüşürgün: zambak ağacı	tüşür-gün	-gün: FİYE	tüşür-: düşürmek, indirmek?
köwürgen: ada söğanı			

temürgen: temren	temür+gen	+gen: İİYE	temür: demir (Clauson 1972: 509b)
tegürgen: sonuna kadar götürün	tegür-gen	-gen: FİYE	tegür-: iletmek (Bilgen 1989: 50)
kölergen: sürekli şişen	köler-gen	-gen: FİYE	köler-: şişmek
sömürgen: sürekli içine çeken	sömür-gen	-gen: FİYE	sömür-: içine çekmek
sürülgen: sürekli sürülen	sürül-gen	-gen: FİYE	sürül-: sürülmek (Bilgen 1989: 50)
kerilgen: 1. sürekli gerilen, 2. sürekli esneyen	keril-gen	-gen: FİYE	keril-: gerilmek (Bilgen 1989: 49)
tirilgen: daima yaşayan	tiril-gen	-gen: FİYE	tiril-: dirilmek (Bilgen 1989: 50)
terilgen: sürekli kendini düzene sokan	teril-gen	-gen: FİYE	teril-: derilmek (Bilgen 1989: 50)
kesilgen: sürekli kesilen	kesil-gen	-gen: FİYE	kesil-: kesilmek (Bilgen 1989: 49)
seşilgen: sürekli çözülen	seşil-gen	-gen: FİYE	seşil-: çözülmek (Bilgen 1989: 49)
tügülgen: sürekli büzülen	tügül-gen	-gen: FİYE	tügül-: düğümlenmek (Bilgen 1989: 50)
3. 4. 3. Harekeleriyle İkinci Harfi Sükunlu fa'lelâl Babı			
Ç			
sondılaç: çalı kuşu ²³³			
kargılaç: kırlangıç ²³⁴	karlı+gaç	+gaç: İİYE	karlı: (Erdal 1991: 84)
K (kaf)			
tamgalık: küçük ibrik	tamga+lık	+lık: İİYE	tamga: damga (Clauson 1972: 505b)
tamgalık: kişiye özgü küçük sofrası	tamga+lık	+lık: İİYE	tamga: damga (Clauson 1972: 505b)
sarmaçuk: bir tür şehriye	sarma-çuk	-çuk: FİYE	*sarma-: ? (Clauson 1972: 853b)
sarmusak: sarımsak	< sarım+sak	+sak: İİYE	*sarım: ? (Clauson 1972: 853b, Gülensoy 2018: 600)
kurguluk: taşkınlık ve hafiflik	kurgu+luk	+luk: İİYE	kurgu: taşkın
kızlamuk: kızamık	kız[ı]+amuk	+amuk: İİYE	kızıl: kızıl (Erdal 1991: 100, Clauson 1972: 684b, Bilgen 1989: 12, Gülensoy 2018: 420)
kaşgalak: bir tür su kuşu	kaşga+lak	+lak: İİYE	kaşga: vücudu siyah başı beyaz, gözlerinin çevresi siyah yüzü beyaz (hayvan) (Erdal 1991: 89, Ünlü 2012: 447)
belgölüg: bilinen	belgü+lüg	+lüg: İİYE	belgü: işaret (Clauson 1972: 341b, Bilgen 1989: 26)
közkünek: şahine ve kertenkeleye benzer bir kuş			
N			

²³³ Clauson: Muhtemelen *-laç* ile biten diğer sözcükler gibi alıntı bir sözcük. (1972: 837b)

²³⁴ *kargılaç-karlıgaç*

kağnagun: kayınlar, güveyiler	kaçın+agun	+agun: İİYE	kaçın: kayın (Erdal 1991: 97, Clauson 1972: 603b, Bilgen 1989: 12)
3. 4. 3. a. Bunun Bir Türü			
sanduvaç: bülbül ²³⁵			
R			
mundaru: ipekten gelin odası			
3. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
3. 5. 1. Harekeleriyle fa‘alalel Babı			
K (kef)			
tizildürük: ayakkabı ucuna takılan bakır pullar	tizil-dürük	-dürük: FİYE	tizil-: dizilmek (Clauson 1972: 576a, Bilgen 1989: 39)
közüldürük: hastalanın- ca göze konan şey	közül-dürük ²³⁶	-dürük: FİYE	közül-: görülmek (Clauson 1972: 761a, Bilgen 1989: 39)
çeniştürük: ağacın findığa benzer meyvesi	çeniş+dürük	+dürük: İİYE	*çeniş: ? (Clauson 1972: 427a)
kömüldürük: eğerin göğüslük kısmı	köñül+dürük	+dürük: FİYE	köñül: göğüs (Erdal 1991: 101, Clauson 1972: 722b)
K (kaf)			
sakalduruk: başlığı çene altından bağlayan ip	sakal+duruk	+duruk: FİYE	sakal: sakal (Erdal 1991: 101, Clauson 1972: 810b)
3. 6. YEDİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
zargunçmund: bir reyhan türü ²³⁷			
4. ASLİ HARFLERİ ARASINDA elif, vav, ye, hemze BULUNMAYAN VE HER HARFİ FARKLI OLAN FİİLLER KİTABI			
4. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
P			
tap-: kulluk etmek, hizmet etmek			
tap-: bulmak			
tep-: tepmek			
çap-: yüzmek			
çap-: vurmak			
çap-: sıvamak			
sap-: saplamak			
sap-: tamir etmek, düzenlemek			
kap-: kapmak			
kap-: çarpmak			
kop-: kalkmak			
kop-: kopmak			
Ç			
bıç-: bışmek, kesmek			

²³⁵ Clauson: Soğdcadan alıntı. (1972: 837a)

²³⁶ Erdal: *köz+üldürük. +(X)ldUrUk.* (1991: 104)

²³⁷ Clauson: Soğdca bir alıntı. (1972: 989b)

saç-: saçmak, serpmek			
sıç-: sıçmak			
kaç-: kaçmak			
kuç-: kucaklamak			
keç-: 1. geçmek, 2. ölmek			
köç-: göçmek			
R			
bar-: varmak			
bür-: büzmek			
bur-: 1. yükselmek, 2. yayılmak			
tur-: ayağa kalkmak, durmak			
tur-: kopmak			
tür-: dürmek			
ser-: sabretmek			
sür-: 1. sürmek, 2. kovmak			
kur-: toplamak, kurmak			
kır-: kazımak			
ker-: germek			
ker-: kesmek			
ker-: havlamak			
kör-: görmek			
kir-: girmek			
Z			
bez-: titremek			
buz-: bozmak			
tez-: kaçmak			
tüz-: düzenlemek, düzeltmek			
tiz-: dizmek			
çij-: çökmek			
çöj-: çekip uzatmak			
süz-: süzmek			
sız-: erimek, sızmak, süzölmek			
sız-: ucu görünmek			
kaz-: kazmak			
kaz-: kontrolden çıkmak			
kez-: gezmek			
S			
bas-: 1. basmak, ezmek, üstüne çıkmak 2. baskın yapmak, çökmek			
bas-: öldürmek			
büs-: dövmek			
bus-: pusmak			

kus-: kusmak			
kıs-: kısmak, kıstırmak			
kes-: kesmek			
küs-: küsmek			
Ş			
buş-: bıkmak			
bış-: 1. pişmek, 2. olgunlaşmak			
bış-: çalkalamak			
taş-: taşmak			
tuş-: bulmak, görmek			
tüş-: 1. inmek, 2. düşmek			
seş-: çözmek			
koş-: koşmak, katmak			
koş-: şiir söylemek			
G (gayım)			
bog-: boğmak			
tog-: doğmak			
tıg-: köreltmek			
çığ-: bağlamak			
sag-: sağmak			
sog-: peynir yapmak			
sıg-: sığmak			
W			
tew-: dizmek			
sew-: sevmek			
kow-: kovmak			
kew-: gevelemek			
K (kaf)			
bak-: bakmak			
buk-: büküp toplanmak			
tık-: tıkmak			
tak-: takmak			
çak-: iletmek			
çak-: teşvik etmek			
çak-: çakmak			
çok-: çullanmak			
çık-: çıkmak			
suk-: sokmak			
sok-: dövmek			
sok-: gagalamak			
sok-: sokmak			
sık-: sıkmak			
K (kef)			
bük-: eğilmek, alçalmak, sinmek			
bük-: doymak			
bög-: toplamak			
tök-: dökmek			
teg-: değmek, ulaşmak			

tüg-: düğümlemek			
tik-: dikmek			
tik-: sokmak			
çek-: 1. sürmek, 2. çekmek			
çök-: çökmek			
çek-: çekmek			
sök-: sökmek			
sök-: çökmek			
sik-: sikmek			
L			
bul-: bulmak			
bil-: bilmek			
tel-: delmek			
tul-: vurmak			
til-: kesmek			
çal-: vurmak			
çal-: işittirmek			
sal-: sallamak			
sal-: göndermek			
sal-: götürmek			
kal-: kalmak, terk edilmek			
kol-: istemek			
kıl-: 1. kılmak, yapmak, 2. cima etmek			
kel-: gelmek			
kül-: gülmek			
M			
tam-: damlamak			
çom-: dalmak			
çöm-: dalmak			
kam-: acımasızca dövmek			
kom-: dalgalanmak			
köm-: gömmek			
N			
ban-: bağlanmak			
tun-: tulutlanmak			
tun-: kapanmak			
tın-: dinmek			
tın-: nefes almak			
tın-: dinlenmek			
san-: sayılmak, kabul edilmek			
sun-: sunmak			
sın-: 1. kırılmak, 2. yenilmek			
kun-: çalmak			
kön-: düzelmek			
kön-: ikrar etmek			

kön-: istikamet tutmak			
kön-: yanmak			
man-: kuşanmak			
man-: banmak			
mün-: binmek			
4. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
4. 2. 1. Harekeleriyle Ortası Harekeli fa'aldı Babı			
R			
tüpir-: rüzgar esmek	tüpi+r-	+r-: İFYE	tüpi: rüzgar (Erdal 1991: 502, Clauson 1972: 443b, Bilgen 1989: 84)
kabar-: şişmek	kap+ar-	+ar-: İFYE	kap: kap (Clauson 1972: 585b, Bilgen 1989: 83)
kotur-: boşaltmak	ko[d]-tur-	-tur-: FFYE	koç-~kot-: koymak (Clauson 1972: 605a; Taş 2015: 182)
kopur-: koparmak	kop-ur-	-ur-: FFYE	kop-: kopmak (Erdal 1991: 717, Clauson 1972: 586b; Taş 2015: 223)
köpür-: köpürmek	köp-(i)r-	-r-: FFYE	köp-: köpürmek (Erdal 1991: 537, Clauson 1972: 691a; Taş 2015: 206)
bütür-: sağaltmak	büt-ür-	-ür-: FFYE	büt-: sağalmak (Erdal 1991: 713, Clauson 1972: 308b; Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 172)
bütür-: ispat ettirmek	büt-ür-	-ür-: FFYE	büt-: ispat etmek (Erdal 1991: 713, Clauson 1972: 308b; Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 172)
batır-: 1. saklamak, 2. batırmak	bat-ur-	-ur-: FFYE	bat-: batmak (Erdal 1991: 711, Clauson 1972: 308a)
tatur-: tattırmak	tat-ur-	-ur-: FFYE	tat-: tatmak (Erdal 1991: 722, Clauson 1972: 459b)
tütür-: kışkırtmak	tüt-ür-	-ür-: FFYE	tüt-: kışkırtmak? (Bilgen 1989: 173)
tuwur-~tuwır-: kulak dikmek ²³⁸			
katar-: geri dönmek	ka[y][ı]t-ar-	-ar-: FFYE	kayıt-: geri dönmek (Clauson 1972: 604b, Bilgen 1989: 103)
katur-: katılaştırmak	kat-ur-	-ur-: FFYE	kat-: sertleşmek (Clauson 1972: 604b)
kutur-: kudurmak, azmak	< kut[u]r-ı		*kutur: kuduz (Taş 2015: 96, Bilgen 1989: 86, Gülensoy 2018: 455)
kötür-: götürmek, taşımak	köt-ür-	-ür-: FFYE	köt-: yükselmek, kalkmak (Erdal 1991: 718, Taş 2015: 223, Bilgen 1989: 172, Gülensoy 2018: 301)
süçir-: tatlılaşmak	< süt+si-r-	+si-: İFYE, -r-: FFYE	sütsi- > süçi-: tatlılaşmak (Erdal 1991: 535, Clauson 1972: 798a, Bilgen 1989: 131)
kaçur-: püskürtmek, sürmek	kaç-ur-	-ur-: FFYE	kaç-: kaçmak (Erdal 1991: 715, Clauson 1972: 592b, Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 172)

²³⁸ Clauson: Ettirgenlik biçimi veya -r- FFYE ile türemiş gibi görünüyor fakat olası taban hakkında bir iz yok. (1972: 443b)

keçür-: geçirmek, affetmek	keç-ür-	-ür-: FFYE	keç-: geçmek, ölmek (Erdal 1991: 716, Clauson 1972: 698b, Taş 2015: 223, Bilgen 1989: 172)
köçür-: göçürmek, naklettirmek	köç-ür-	-ür-: FFYE	köç-: göçmek (Erdal 1991: 717, Clauson 1972: 699a)
toğur-: doymak	toğ-ur-	-ur-: FFYE	toğ-: doymak (Erdal 1991: 722, Taş 2015: 224, Bilgen 1989: 173)
kaçır-: burmak, iade etmek	kadı-r-	-r-: FFYE	*kadı-: eğmek, bükme (Erdal 1991: 537, Taş 2015: 207)
	kad-(ı)r-	-r-: FFYE	*kad-: geri dönmek (Clauson 1972: 604b)
kudur-: abartmak	bk.: kutur-		
keçür-: giydirmek	keç-ür-	-ür-: FFYE	keç-: giymek (Erdal 1991: 715, Clauson 1972: 705b, Taş 2015: 223)
keçir-: yüzüp parçalara ayırmak			
karar-: kararına	kara+(a)r-	+ar-: İFYE	kara: kara (Erdal 1991: 501, Clauson 1972: 663a, Taş 2015: 92, Bilgen 1989:)
kurır-: kurumaya yüz tutmak	kurı-r-	-r-: FFYE	kurı-: kurumak (Clauson 1972: 663a, Bilgen 1989: 131)
kızır-: kızarmak	kız+ar-	+ar-: İFYE	*kız: kızıl (Erdal 1991: 501, Clauson 1972: 685a, Taş 2015: 92, Bilgen 1989: 83)
tazar-: kelleşmek	taz+ar-	+ar-: İFYE	taz: kel (Clauson 1972: 577a, Bilgen 1989: 83)
tüzer-: düzleşmek	tüz+er-	+er-: İFYE	tüz: düz (Erdal 1991: 503, Clauson 1972: 577a, Bilgen 1989: 83)
küzer-: güz olmaya yüz tutmak	küz+er-	+er-: İFYE	küz: güz (Erdal 1991: 502, Bilgen 1989: 83)
basur-: bastırmak	bas-ur-	-ur-: FFYE	bas-: basmak, çökmek (Erdal 1991: 710, Clauson 1972: 374b, Bilgen 1989: 172)
busar-: bulutlanmak, sislenmek	bus+ar-	+ar-: İFYE	bus: pus (Clauson 1972: 374b, Bilgen 1989: 83)
kısır-: kısaltmak	kıs-ur-	-ur-: FFYE	kıs-: kısmak (Erdal 1991: 716, Clauson 1972: 669a, Taş 2015: 223)
kösür-: kösteklemek	kös-ür-	-ür-: FFYE	*kös-: ? (Clauson 1972: 751b)
buşur-: sıkıntı vermek	buş-ur-	-ur-: FFYE	buş-: hiddetlenmek (Erdal 1991: 713, Clauson 1972: 383b, Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 172)
bışur-: pişirmek	bış-ur-	-ur-: FFYE	bış-: pişmek (Erdal 1991: 711, Clauson 1972: 383b, Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 172)
taşur-: taşırnak	taş-ur-	-ur-: FFYE	taş-: taşmak (Clauson 1972: 566a)
tuşur-: kavuşturmak	tuş-ur-	-ur-: FFYE	tuş-: kavuşmak (Clauson 1972: 566a)
tüşür-: düşürmek, indirmek	tüş-ür-	-ür-: FFYE	tüş-: düşmek (Erdal 1991: 723, Clauson 1972: 566a, Taş 2015: 224, Bilgen 1989: 173)
saşur-: ayıklamak	saş-ur-	-ur-: FFYE	*saş-~şaş-: şaşmak? (Erdal 1991: 719, Taş 2015: 224)

köşer-: taşmak üzere olmak			
bogar-: kertik yapmak			
togur-: doğurmak	tog-ur-	-ur-: FFYE	tog-: doğmak (Erdal 1991: 723, Clauson 1972: 472a, Bilgen 1989: 173)
togru-: yönelmek ²³⁹			
sagur-: 1. içine çekmek, 2. kurutmak	sug-ur-	-ur-: FFYE	sug-: çekmek (Clauson 1972: 816a)
sagur-: tükürmek ²⁴⁰			
sıgur-: sığdırmak	sıg-ur-	-ur-: FFYE	sıg-: sığmak (Erdal 1991: 719, Clauson 1972: 815b, Taş 2015: 223)
kagur-: kavurmak	kag-ur-	-ur-: FFYE	*kag-: * (Clauson 1972: 612a)
	kak+ur-	*+ur-: İFYE	kak: kurutulmuş nesne (Gülensoy 2018: 383)
ewür~tewür-: evirmek	ew~ewi-r-	-r-: FFYE	*ew~*ewi-: dönmek (Taş 2015: 207, Gülensoy 2018: 267)
çewür-: çevirmek	çew-ür-	-ür-: FFYE	*çew-: ? (Gülensoy 2018: 166)
sawur-: savurmak	saw-ur-	-ur-: FFYE	saw-: savmak, bırakmak (Clauson 1972: 791a)
kawur-: sıkmak	kawı-r-	-r-: FFYE	*kawı-: kavuşmak (Erdal 1991: 715, Taş 2015: 207)
bukur- ²⁴¹ : değerini düşürmek	buk-ur-	-ur-: FFYE	buk-: büküp toplamak (Erdal 1991: 711, Clauson 1972: 318b)
bakur-: göstermek	bak-ur-	-ur-: FFYE	bak-: bakmak (Clauson 1972: 318b, Bilgen 1989: 172)
çıkar-: çıkarmak	çık-ar-	-ar-: FFYE	çık-: çıkmak (Clauson 1972: 410b, Taş 2015: 179, Bilgen 1989:)103
sıkır-: ıslık çalmak	sı+kır-	+kır-: İFYE	sı: ? (Erdal 1991: 467)
kıkır-: haykırmak	kıkı+r-	+r-: İFYE	kıkı: gürültü, bağırma (Clauson 1972: 612a)
	kı+kır-	+kır-: İFYE	kı: yansıma (Erdal 1991: 466)
tegür-: ulaştırmak, değdirmek	teg-ür-	-ür-: FFYE	teg-: değmek (Erdal 1991: 722, Clauson 1972: 485b, Taş 2015: 224, Bilgen 1989: 173)
çökür-: çöktürmek	çök-ür-	-ür-: FFYE	çök-: çökmek (Clauson 1972: 416b, Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 172)
kegir~kigir-: geçirmek	ke+kir-	+kir-: İFYE	ke: yansıma (Gülensoy 2018: 276)
köker-: göğermek, grileşmek	kök+er-	+er-: İFYE	kök: gök, mavi (Erdal 1991: 501, Clauson 1972: 713a, Bilgen 1989: 83)
köler-: göl oluşmak	köl+er-	+er-: İFYE	köl: göl (Clauson 1972: 720a, Bilgen 1989: 83)

²³⁹ EA, dipnotta (1061) “Vezin *togur-* biçimini gerektiriyorsa da hareketler dolayısıyla biz de Atalay gibi *togru-* okuduk.” Açıklaması yapmıştır. (2018: 255)

²⁴⁰ Clauson, 1. içine çekmek, 2. kurutmak anlamlarına gelen *sagur-* ile tükürmek anlamındaki *sagur-* sözcüğünü tek maddede (*sugur-*) vermiştir. Ancak anlamları bakımından kökenleri de farklı olmalıdır. (1972: 816a)

²⁴¹ Clauson ve Erdal *bokur-* okumuşlardır (*bok-ur-*).

köler-: karın şişmesinden yere yapışmak ²⁴²			
tamur-: damlamak, kanamak	tam-ur-	-ur-: FFYE	tam-: damlamak (Clauson 1972: 509a, Bilgen 1989: 173)
tomur-: yuvarlak ksmek	tom-ur-	-ur-: FFYE	*tom-: ? (Clauson) krş.: tomruk (Clauson 1972: 509a)
çomur-: batırmak	çom-ur-	-ur-: FFYE	çom-: dalmak (Erdal 1991: 714, Clauson 1972: 308b; Taş 2015: 222, Bilgen 1989: 172 Clauson 1972: 423b, Bilgen 1989: 172)
çömür-: batırmak	bk.: çomur-		
sömür-: içine çekmek	som-~söm-ür-	-ür-: FFYE	*söm-: emmek (Gülensoy 2018: 661)
süpür-: süpürmek	sü/ip+ür-	+ür-: İFYE	süp: çöp (Gülensoy 2018: 675)
kemür-: kemirmek	kem-ür-	-ür-: FFYE	*kem-: ? (Clauson 1972: 723a)
tüner-: kararmak	tün+er-	+er-: İFYE	tün: gece (Erdal 1991: 502, Clauson 1972: 524b, Taş 2015: 92, Bilgen 1989: 84)
Z			
tapuz-: bilmece söylemek	tap-(u)z-	-z-: FFYE	tap-: bulmak (Erdal 1991: 758, Clauson 1972: 448b, Bilgen 1989: 174)
tamuz-: damlatmak	tam-(u)z-	-z-: FFYE	tam-: damlamak (Erdal 1991: 758, Clauson 1972: 510a, Taş 2015: 226, Bilgen 1989: 174)
küdez-: saklamak, beklemek, gözetmek ²⁴³	*küde-z-	-z-: FFYE	*küde- < küd-: beklemek (Clauson 1972: 707a, Taş 2015: 180, Bilgen 1989: 174)
Ş			
tepiş-: tepişmek	tep-(i)ş-	-ş-: FFYE	tep-: tepmek (Clauson 1972: 446b, Bilgen 1989: 147)
kapış-: kapışmak	kap-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kap-: kapmak (Clauson 1972: 587b, Bilgen 1989: 139)
kopuş-: ayağa kalkmakta yarışmak veya yardımlaşmak	kop-(u)ş-	-ş-: FFYE	kop-: kalkmak (Clauson 1972: 588a, Bilgen 1989: 139)
köpüş-: sırmakta yarışmak veya yardımlaşmak	köpi-ş-	-ş-: FFYE	köpi-: köpürme dikişle dikmek (Clauson 1972: 692a, Bilgen 1989: 139)
bitiş-: 1.yazmakta yardım etmek veya yarışmak, 2. karşılıklı ikrar etmek	biti-ş-	-ş-: FFYE	biti-: yazmak (Clauson 1972: 309a, Bilgen 1989: 135)
tutuş-: karşılıklı tutmak	tut-(u)ş-	-ş-: FFYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 571, Clauson 1972: 462a, Bilgen 1989: 148)
tütüş-: yakalamakta yardımlaşmak veya yarışmak	bk.: tutuş-		

²⁴² Clauson, *köler-* (göl oluşmak)'in metaforik kullanımı olduğunu söyler. (1972: 720a)

²⁴³ KM, DLT'de etimolojisini *köz attı* şeklinde vermiştir. (2018: 257)

tütüş-: kavga etmek	tüt-(ü)ş-	-ş-: FFYE	tüt-: kışkırtmak?
titiş-: ditmekte yardımlaşmak veya yarışmak	tit-(i)ş-	-ş-: FFYE	tit-: ditmek (Clauson 1972: 462a, Bilgen 1989: 148)
satış-: satmakta yardımlaşmak veya yarışmak	sat-(ı)ş-	-ş-: FFYE	sat-: satmak (Clauson 1972: 803a, Bilgen 1989: 144)
katış-: katmakta yardımlaşmak veya yarışmak	kat-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kat-: katmak (Erdal 1991: 559, Clauson 1972: 607b, Bilgen 1989: 139)
ketiş-: ayrılmak	ket-(i)ş-	-ş-: FFYE	ket-: gitmek (Erdal 1991: 561, Clauson 1972: 707a)
bıçış-: kesmede yardımlaşmak veya yarışmak	bıç-(ı)ş-	-ş-: FFYE	bıç-: biçmek, kesmek (Erdal 1991: 554, Clauson 1972: 296a)
süçüş-: tatlılaşmak	< süt+si-ş-	-ş-: FFYE	sütsi- > süçi-: tatlılaşmak (Clauson 1972: 798b, Bilgen 1989: 152)
saçış-: saçmakta yardımlaşmak veya yarışmak	saç-(ı)ş-	-ş-: FFYE	saç-: saçmak (Clauson 1972: 798b, Bilgen 1989: 144)
suçuş-: zıplamak	suçı-ş-	-ş-: FFYE	suçı-: zıplamak (Clauson 1972: 798b, Bilgen 1989: 144)
kaçış-: kaçışmak	kaç-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kaç-: kaçmak (Clauson 1972: 593a, Bilgen 1989: 139)
kuçuş-: kucaklaşmak	kuç-(u)ş-	-ş-: FFYE	kuç-: kucaklamak (Erdal 1991: 563, Clauson 1972: 593a, Bilgen 1989: 139)
keçiş-: geçmekte yarışmak	keç-(i)ş-	-ş-: FFYE	keç-: geçmek (Clauson 1972: 700a)
küçeş-: gasp etmede yarışmak veya yardımlaşmak	küçe-ş-	-ş-: FFYE	küçe-: zorlamak (Clauson 1972: 700a, Bilgen 1989: 139)
büdüş-: dans etmekte yarışmak	büdü-ş-	-ş-: FFYE	büdü-: dans etmek (Clauson 1972: 309b)
buğuş-: ayırmak	butı-ş-	-ş-: FFYE	butı-: budamak (Clauson 1972: 309b, EA dipnot ₁₀₉₂ 2018: 258)
tıdış-: karşılıklı engel olmak	tıd-(ı)ş-	-ş-: FFYE	tıd-: engel olmak (Clauson 1972: 461a, Bilgen 1989: 147)
kadış-: dikmekte yardımlaşmak	kadı-ş-	-ş-: FFYE	kadı-: dikmek (Clauson 1972: 607b, Bilgen 1989: 139)
kıdış-: kenar dikmekte yardımlaşmak	kıd-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kıd-: kesmek (Clauson 1972: 607b)
koduş-: işi başkasına bırakmak	kod-(u)ş-	-ş-: FFYE	kod-: koymak, bırakmak (Clauson 1972: 607b, Bilgen 1989: 139)
küdüş-: beklemek	küd-(ü)ş-	-ş-: FFYE	küd-: beklemek (Clauson 1972: 707a, Bilgen 1989:)
barış-: birlikte gitmek	bar-(ı)ş-	-ş-: FFYE	bar-: varmak, gitmek (Clauson 1972: 369b, Bilgen 1989: 135)
bürüş-: büzmekte yardımlaşmak	bür-(ü)ş-	-ş-: FFYE	bür-: büzmek (Erdal 1991: 555, Clauson 1972: 370a)
buruş-: buruşmak	bur-(u)ş-	-ş-: FFYE	bur-: burmak

beriş-: karşılıklı vermek	ber-(i)ş-	-ş-: FFYE	ber-: vermek (Erdal 1991: 554, Clauson 1972: 370a)
turuş-: mukavemet etmek	tur-(u)ş-	-ş-: FFYE	tur-: durmak (Erdal 1991: 571, Clauson 1972: 554a)
tireş-: tartışmak, direnmek	tire-ş-	-ş-: FFYE	tire-: destek yapmak (Erdal 1991: 569, Clauson 1972: 554a, Bilgen 1989: 146)
sarış-: sarmakta yardım etmek	saru-ş-	-ş-: FFYE	saru-: sarmak (Clauson 1972: 855a)
soruş-: emmek	sor-(u)ş-	-ş-: FFYE	sor-: emmek (Clauson 1972: 855a)
soriş-: buruşmak ²⁴⁴			
sırış-: dikmekte yardım etmek	sırı-ş-	-ş-: FFYE	sırı-: sık dikişle dikmek (Clauson 1972: 855a, Bilgen 1989: 146)
sürüş-: 1. sürüklemek, 2. kovalamak	sür-(ü)ş-	-ş-: FFYE	sür-: sürmek, kovmak (Erdal 1991: 567, Clauson 1972: 855b, Bilgen 1989: 146)
sürüş-: alacağımı zorla almak	sür-(ü)ş-	-ş-: FFYE	sür-: sürmek
karış-: 1. başkalaşmak, 2. karşılaşmak, karşı karşıya gelmek	kar-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kar-: karmak (Erdal 1991: 558, Clauson 1972: 664b, Bilgen 1989: 140)
kuruş-: yay kurmakta yardımlaşmak	kur-(u)ş-	-ş-: FFYE	kur-: yay kurmak (Clauson 1972: 665a)
kuruş-: kurumak	kurı-ş-	-ş-: FFYE	kurı-: kurumak (Clauson 1972: 665a, Bilgen 1989: 152)
koruş-: korumakta yardımlaşmak	korı-ş-	-ş-: FFYE	korı-: korumak (Clauson 1972: 665a, Bilgen 1989: 140)
kırış-: kazımakta yardım etmek	kır-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kır-: kazımak (Clauson 1972: 665a)
keriş-: 1. germekte yardımlaşmak, 2. kavga etmek, çekişmek	ker-(i)ş-	-ş-: FFYE	ker-: germek (Erdal 1991: 561, Clauson 1972: 747b, Bilgen 1989: 140)
körüş-: bakışmak, görüşmek	kör-(i)ş-	-ş-: FFYE	kör-: görmek (Clauson 1972: 748a, Bilgen 1989: 140)
küreş-: küremekte yardımlaşmak	küri-ş-	-ş-: FFYE	küri-: küremek (Erdal 1991: 563, Clauson 1972: 747b, Bilgen 1989: 139)
kiriş-: girmekte yarışmak	kir-(i)ş-	-ş-: FFYE	kir-: girmek (Erdal 1991: 562, Clauson 1972: 747b, Bilgen 1989: 139)
bezeş-: bezemekte yardımlaşmak, veya yarışmak	beze-ş-	-ş-: FFYE	beze-: bezemek (Clauson 1972: 392b, Bilgen 1989: 138)
buzuş-: yıkmakta yardımlaşmak	buz-(u)ş-	-ş-: FFYE	buz-: bozmak, yıkmak (Clauson 1972: 392b, Bilgen 1989: 138)
teziş-: kaçışmak	tez-(i)ş-	-ş-: FFYE	tez-: kaçmak (Clauson 1972: 577b, Bilgen 1989: 148)
tüzeş-: düzlemede yardım etmek	tüze-ş-	-ş-: FFYE	tüze-: düzleştirmek

²⁴⁴ *sor-* (emmek) fiiliyle ilişkili olduğu açık ancak ikinci hecedeki düz dar ünlü *sor-* tabanından türeyen **sorı-* gövdesinden geldiğini düşündürmektedir.

tiziş-: dizmekte yarışmak	tiz-(i)ş-	-ş-: FFYE	tiz-: dizmek (Clauson 1972: 577b, Bilgen 1989: 148)
kazış-: kazmakta yardım etmek	kaz-(i)ş-	-ş-: FFYE	kaz-: kazmak (Clauson 1972: 685b, Bilgen 1989: 139)
keziş-: gezmekte yarışmak	kez-(i)ş-	-ş-: FFYE	kez-: gezmek (Clauson 1972: 762b, Bilgen 1989: 139)
közeş-: ateşi canlandırmakta yardım etmek	köze-ş-	-ş-: FFYE	köze-: ateşi canlandırmak (Clauson 1972: 762b)
başış-: bastırmakta yardım etmek	bas-(i)ş-	-ş-: FFYE	bas-: basmak (Clauson 1972: 375a, Bilgen 1989: 135)
busuş-: birlikte pusuya yatmak	bus-(u)ş-	-ş-: FFYE	bus-: pusmak (Clauson 1972: 375a)
süşüş-: süsüşmek	süs-(ü)ş-	-ş-: FFYE	süs-: süsmek (Clauson 1972: 856b, Bilgen 1989: 144)
kesiş-: kesmekte yardım etmek	kes-(i)ş-	-ş-: FFYE	kes-: kesmek (Erdal 1991: 561, Clauson 1972: 752a)
küşeş-: birlikte arzulamak	küşe-ş-	-ş-: FFYE	küşe-: arzulamak (Clauson 1972: 752a, Bilgen 1989: 140)
boguş-: boğuşmak	bog-(u)ş-	-ş-: FFYE	bog-: boğmak (Erdal 1991: 555, Clauson 1972: 321b)
sagış-: sağmakta yarışmak	sag-(i)ş-	-ş-: FFYE	sag-: sağmak (Clauson 1972: 817a, Bilgen 1989: 146)
sogış-~soguş-: soğumaya yzü tutmak	sogı-ş-	-ş-: FFYE	sogı-: soğumak (Erdal 1991: 566, Clauson 1972: 817a, Bilgen 1989: 152)
tüwiş- ²⁴⁵ : dizmekte yazdım etmek	tew-(i)ş-	-ş-: FFYE	tew-: dizmek (Clauson 1972: 446b)
sawaş-: dövüşmek	sawa-ş-	-ş-: FFYE	*sawa- < saw-: savmak? (Clauson 1972: 793a)
sewiş-: sevişmek	sew-(i)ş-	-ş-: FFYE	sew-: sevmek (Erdal 1991: 565, Clauson 1972: 793b)
suwiş-: cıvıklaşmak	suwı-ş-	-ş-: FFYE	*suwı- < suw: su (Bilgen 1989: 144)
suwaş-: sıvamakta yardım veya yarış etmek	suwa-ş-	-ş-: FFYE	suwa-: sulamak (Clauson 1972: 793b)
kawuş-: 1. kavuşmak, 2. ilişkiye girmek	kawı-ş-	-ş-: FFYE	*kawı-: kavuşmak (Erdal 1991: 560, Taş 2015: 209)
kowuş-: birbirini kovalamak	kow-(u)ş-	-ş-: FFYE	kow-: kovmak (Clauson 1972: 588a, Bilgen 1989: 143)
bakış-: bakışmak	bak-(i)ş-	-ş-: FFYE	bak-: bakmak (Clauson 1972: 321b)
tokış-~tokuş-: savaşmak	tokı-ş-	-ş-: FFYE	tokı-: vurmak (Erdal 1991: 570, Clauson 1972: 474a, Bilgen 1989: 150)
tıkış-: kalabalıklaşmak	tık-(i)ş-	-ş-: FFYE	tık-: tıkmak (Clauson 1972: 474a, Bilgen 1989: 148)
çakış-: çakmak çakmada yardımcı olmak veya yarışmak	çak-(i)ş-	-ş-: FFYE	çak-: çakmak (Clauson 1972: 412a)

²⁴⁵ Sözcük tabanı *tew-* “dizmek”tir. EA dipnotta¹¹⁰⁷ sözcük için “Bizce ikili biçim söz konusu.” der. (2018: 261)

çıkış-: çıkmakta yarışmak	çık-(ı)ş-	-ş-: FFYE	çık-: çıkmak (Clauson 1972: 412a)
sokuş-: dövmeğe yardımlaşmak veya yarışmak	sok-(u)ş-	-ş-: FFYE	sok-: dövmek (Erdal 1991: 566, Clauson 1972: 817a, Bilgen 1989: 146)
sıkış-: 1. sıkmakta yardımlaşmak veya yarışmak, 2. sıkışmak	sık(ı)ş-	-ş-: FFYE	sık-: sıkmak (Clauson 1972: 817a, Bilgen 1989: 146)
kakış-: birbirine kızmak	kakı-ş-	-ş-: FFYE	kakı-: kızmak (Clauson 1972: 613b)
kakış-: tokuşmak	kak-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kak-: kakmak (Clauson 1972: 613b)
bekiş-~beküş-: sağlamlaşmak	bekü-ş-	-ş-: FFYE	bekü-: sağlamlaşmak (Clauson 1972: 329b, Bilgen 1989: 135)
büküş-: bükmeğe yardım etmek	bük(ü)ş-	-ş-: FFYE	bük-: bükmek (Clauson 1972: 329b)
bögüş-: suyun önünü kesip toplamakta yardım etmek veya yarışmak	bög-(ü)ş-	-ş-: FFYE	bög-: önünü kesmek, toplamak (Clauson 1972: 329b, Bilgen 1989: 136)
tegiş-: 1. ulaşmak, erişmek, 2. birisinden hakemlik yapmasını istemek	teg-(i)ş-	-ş-: FFYE	teg-: değmek (Erdal 1991: 568, Clauson 1972: 487b)
tügüş-: düğümlemekte yarışmak	tüg-(ü)ş-	-ş-: FFYE	tüg-: düğümlemek (Clauson 1972: 487b)
tögüş-: dövmeğe yarışmak veya yardımlaşmak	tög-(ü)ş-	-ş-: FFYE	tög-: dövmek (Clauson 1972: 487b)
tikiş-: dikmeğe yardım etmek	tik-(i)ş-	-ş-: FFYE	tik-: dikmek (Erdal 1991: 569, Clauson 1972: 487b, Bilgen 1989: 147)
töküş-: dökmekte yardım etmek	tök-(ü)ş-	-ş-: FFYE	tök-: dökmek (Clauson 1972: 487b, Bilgen 1989: 147)
çekiş-: nokta çekmeğe yardım etmek veya yarışmak	çek-(i)ş-	-ş-: FFYE	çek-: çekmek, sürmek (Clauson 1972: 417a)
sikiş-: sikişmek	sik-(i)ş-	-ş-: FFYE	sik-: sikkemek (Clauson 1972: 823b)
söküş-: birbirine sövmek	sök-(ü)ş-	-ş-: FFYE	sök-: sövmek (Erdal 1991: 566, Clauson 1972: 823b, Bilgen 1989: 144)
söküş-: sökmekte yardım etmek	sök-(ü)ş-	-ş-: FFYE	sök-: sökmek (Clauson 1972: 823b)
bilış-: tanışmak	bil-(i)ş-	-ş-: FFYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 554, Clauson 1972: 345a, Bilgen 1989: 136)
buluş-: buluşmak	bul-(u)ş-	-ş-: FFYE	bul-: bulmak (Erdal 1991: 555, Clauson 1972: 345b, Bilgen 1989: 136)
boluş-: birlikte olmak, tarafında olmak	bol-(u)ş-	-ş-: FFYE	bol-: olmak (Erdal 1991: 555, Clauson 1972: 345a, Bilgen 1989: 136)

teliş-: delmekte yarışmak veya yardımlaşmak	tel-(i)ş-	-ş-: FFYE	tel-: delmek (Clauson 1972: 502a)
tiliş-: kayış yapmada yardım etmek	til-(i)ş-	-ş-: FFYE	til-: dilmek (Clauson 1972: 502a)
tileş-: birlikte dilemek	tile-ş-	-ş-: FFYE	tile-: dilemek (Clauson 1972: 502a)
çalış-: çatlak açılmak, ayrılmak	çal-(i)ş-	-ş-: FFYE	çal-: yere çalmak (Clauson 1972: 421b)
çalış-: güreşmek	çal-(i)ş-	-ş-: FFYE	çal-: yere çalmak (Clauson 1972: 421b, Bilgen 1989: 135)
çılaş-: serpmekte yardım etmek	çıla-ş-	-ş-: FFYE	çıla-: ıslatmak (Clauson 1972: 421b, Bilgen 1989: 136)
salış-: birlikte savurmak	sal-(i)ş-	-ş-: FFYE	sal-: sallamak (Clauson 1972: 828a)
soluş-: solmak	sol-(u)ş-	-ş-: FFYE	sol-: solmak (Clauson 1972: 828a)
kalış-: zıplamak	kalı-ş-	-ş-: FFYE	kalı-: zıplamak (Erdal 1991: 558, Clauson 1972: 624b, Bilgen 1989: 140)
kılış-: işte yardım etmek veya yarışmak	kıl-(i)ş-	-ş-: FFYE	kıl-: kılmak, yapmak (Erdal 1991: 562, Clauson 1972: 625a)
koluş-: karşılıklı istemek	kol-(u)ş-	-ş-: FFYE	kol-: istemek (Clauson 1972: 625a, Bilgen 1989: 140)
keliş-: birbirine girmek	kel-(i)ş-	-ş-: FFYE	kel-: gelmek (Clauson 1972: 720b, Bilgen 1989: 139)
köliš-: gömmekte yardım etmek	köle-ş-	-ş-: FFYE	köle-: gömmek (Clauson 1972: 720b, EA dipnot ₁₁₁₈ 2018: 264) ²⁴⁶
külüş-: gülüşmek	kül-(ü)ş-	-ş-: FFYE	kül-: gülmek (Erdal 1991: 563, Clauson 1972: 720b)
tamış-: damlamak	tam-(i)ş-	-ş-: FFYE	tam-: damlamak (Clauson 1972: 510a)
çomuş-: dalmak için yarışmak	çom-(u)ş-	-ş-: FFYE	çom-: dalmak (Clauson 1972: 424a)
çömüş-: dalmak için yarışmak	bk.: çomuş-		
kamaş-: kamaşmak	kama-ş-	-ş-: FFYE	kama-: kamaşmak (Clauson 1972: 629a)
komış-~komuş-: coşmak	kom-(i)ş-	-ş-: FFYE	kom-: dalgalanmak (Clauson 1972: 629a)
kömüş-~kömiş-: gömmekte yardımcı olmak	köm-(ü)ş-	-ş-: FFYE	köm-: gömmek (Erdal 1991: 562, Clauson 1972: 724b, Bilgen 1989: 143)
kemiş-: atmak	kem-(i)ş-	-ş-: FFYE	*kem-: ? (Clauson 1972: 724a)
tanuş-: danışmak	tanu-ş-	-ş-: FFYE	tanu-: tavsiye etmek (Clauson 1972: 526b, Bilgen 1989: 147)
tanış-: karşılıklı inkar etmek	tan-(i)ş-	-ş-: FFYE	tan-: inkar etmek (Erdal 1991: 567, Clauson 1972: 526b, Bilgen 1989: 147)
sunuş-: karşılıklı ikram etmek	sun-(u)ş-	-ş-: FFYE	sun-: sunmak (Clauson 1972: 842b, Bilgen 1989: 146)

²⁴⁶ EA dipnot₁₁₁₈, Türkmen Türkçesi ve Anadolu ağızlarından *göle-* (gömmek) sözcüğünü örnek verir. (2018: 264)

kunuş-: birbirinin malını çalmak	kun-(u)ş-	-ş-: FFYE	kun-: çalmak (Clauson 1972: 640b, Bilgen 1989: 139)
knış-: işe girişmek, işten zevk almak	kn-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kn-: heveslenmek, arzulamak (Clauson 1972: 640b)
K (kaf)			
tarık-: daralmak	tar+(ı)k-	+k-: İFYE	tar: dar (Clauson 1972: 540b, Bilgen 1989: 87)
turuk-: durmak	tur-(u)k-	-k-: FFYE	tur-: durmak (Erdal 1991: 648, Clauson 1972: 540b, Bilgen 1989: 106)
soruk-: sorulmak	sor-(u)k-	-k-: FFYE	sor-: sormak (Erdal 1991: 647, Clauson 1972: 849a, Bilgen 1989: 106)
karık-: kardan gözü kamaşmak	kar+(ı)k-	+k-: İFYE	kar: kar (Clauson 1972: 655a, Bilgen 1989: 87)
basık-: baskın yapmak	bas-(ı)k-	-k-: FFYE	bas-: basmak (Clauson 1972: 373a, Bilgen 1989: 106)
busık-: pusuya düşmek	bus-(ı)k-	-k-: FFYE	bus-: pusmak (Clauson 1972: 373b, Bilgen 1989: 106)
tusuk-: yaramak, fayda vermek	tusu+k-	+k-: İFYE	tusu: fayda (Erdal 1991: 496, Clauson 1972: 555a, Bilgen 1989: 87)
taşık-~tışik-: çıkmak	taş~tış+(ı)k-	+k-: İFYE	taş~tış: dış (Erdal 1991: 496, Clauson 1972: 562a, Bilgen 1989: 87)
tatık-: Fars huyuyla huylanmak	tat+(ı)k-	+k-: İFYE	tat: Fars (Clauson 1972: 453b, Bilgen 1989: 87)
tatık-: paslanmak	tat+(ı)k-	+k-: İFYE	tat: pas (Clauson 1972: 453b)
tılık-: 1.konuşmak, 2. dile düşmek, kınanmak	tıl+(ı)k-	+k-: İFYE	tıl: konuşma (Clauson 1972: 496b)
tagık-: dağa çıkmak	tag+(ı)k-	+k-: İFYE	tag: dağ (Erdal 1991: 496, Clauson 1972: 468b, Bilgen 1989: 87)
çawık-: meşhur olmak	çaw+(ı)k-	+k-: İFYE	çaw: ün (Erdal 1991: 494, Clauson 1972: 396a, Bilgen 1989: 87)
çınık-: haber doğrulanmak	çın+(ı)k-	+k-: İFYE	çın: gerçek, doğru (Clauson 1972: 425b, Bilgen 1989: 87)
K (kef)			
kirik-: kirlenmek	kir+(ı)k-	+k-: İFYE	kir: kir (Erdal 1991: 495, Clauson 1972: 743b, Bilgen 1989: 87)
sizik-: sezmek	sez-(ı)k-	-k-: FFYE	sez-: sezmek (Erdal 1991: 647, Clauson 1972: 862b, Bilgen 1989: 106)
küzük-: güz olmak	küz+(ü)k-	+k-: İFYE	küz: güz (Clauson 1972: 759b)
bölük-: bölüklere ayrılmak	böl-(ü)k-	-k-: FFYE	böl-: bölmek (Erdal 1991: 646, Clauson 1972: 340b, Bilgen 1989: 106)
çülük-: perişanlaşmak	çül+(ü)k-	+k-: İFYE	*çül: ? (Clauson 1972: 420b)
L			
bitil-: kitap yazmak	biti-l-	-l-: FFYE	biti-: yazmak (Clauson 1972: 305a, Bilgen 1989:106)
tepil-: tepilmek	tep-(i)l-	-l-: FFYE	tep-: tepmek (Clauson 1972: 439b)

topul-: delinmek	top-(u)l-	-l- FFYE	*top-: delmek, arasından geçmek (Taş 2015: 195)
topul-: elbisesini çıkarmak			
tapıl-~tapul-: bulunmak	tap-(ı)l-	-l- FFYE	tap-: bulmak (Clauson 1972: 439b, Bilgen 1989: 107)
çapıl-: evi çamurla sıvandı	çap-(ı)l-	-l- FFYE	çap-: sıvamak (Clauson 1972: 397a)
sapıl-: 1. saplanmak, 2. birine katılmak	sap-(ı)l-	-l- FFYE	sap-: saplamak (Erdal 1991: 669, Clauson 1972: 788b, Bilgen 1989: 107)
kapıl-: hapsedilmek	kap-(ı)l-	-l- FFYE	kap-: kapmak (Clauson 1972: 584b, Bilgen 1989: 106)
kapıl-: çalınmak	kap-(ı)l-	-l- FFYE	kap-: kapmak (Clauson 1972: 584b)
köpül-: kabartılarak dikilmek	köpi-l-	-l- FFYE	köpi-: köpürme dikişle dikmek (Clauson 1972: 689b, Bilgen 1989: 106)
tutul-: yakalanmak	tut-(u)l-	-l- FFYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 680, Clauson 1972: 456b)
tatıl-: tadılmak	tat-(ı)l-	-l- FFYE	tat-: tatmak (Clauson 1972: 456a, Bilgen 1989:107)
tıtıl-: dağılmak, parçalanmak	tıt-(ı)l-	-l- FFYE	tıt-: parçalamak (Clauson 1972: 456a)
têtıl-: zekileşmek	tet-(ı)l-	-l- FFYE	tet- krş.: têtig: zeki (DLT 362)
satıl-: satılmak	sat-(ı)l-	-l- FFYE	sat-: satmak (Erdal 1991: 671, Clauson 1972: 801b)
katıl-: 1. bir şey bir şeye katılmak, karışmak, 2. cinsi münasebette bulunmak	kat-(ı)l-	-l- FFYE	kat-: katmak (Erdal 1991: 662, Clauson 1972: 601b)
kutal-: talihlenmek	kuta-l-	-l- FFYE	*kuta-: (Clauson 1972: 601b, Bilgen 1989: 115)
kutul-: kurtulmak			
bıçıl-: kesilmek	bıç-(ı)l-	-l- FFYE	bıç-: kesmek (Erdal 1991: 655, Clauson 1972: 295b)
saçıl-: saçılmak	saç-(ı)l-	-l- FFYE	saç-: saçmak (Erdal 1991: 669, Clauson 1972: 797a)
suçul-: elbisesini çıkarmak, (hayvan) derisi yüzülmek	suç-(u)l-	-l- FFYE	*suç-: ? (Clauson 1972: 797b, Bilgen 1989: 111)
seril-: sendelemek, serilmek	ser-(ı)l-	-l- FFYE	ser-: sermek (Erdal 1991: 671, Clauson 1972: 851b, Bilgen 1989: 115)
sarıl-: kızmak	sar-(ı)l-	-l- FFYE	sar-: azarlamak (Erdal 1991: 670, Clauson 1972: 852a, Bilgen 1989: 115)
sürül-: sürülmek, yönetilmek	sür-(ü)l-	-l- FFYE	sür-: sürmek, yönetmek (Clauson 1972: 852a)
sürül-: sürülmek, katılıp götürülmek	sür-(ü)l-	-l- FFYE	sür-: sürmek, katıp götürmek (Clauson 1972: 852a)
sürül-: ezilmek	sür-(ü)l-	-l- FFYE	sür-: sürmek (Clauson 1972: 851a)

sarul~sarıł-: sarılmak	saru-l-	-l-: FFYE	saru-: sarmak (Clauson 1972: 851b)
sırıl-: yapışmak ²⁴⁷			
süzül-: saflaşmak	süz-(ü)l-	-l-: FFYE	süz-: süzmek (Erdal 1991: 674, Clauson 1972: 857a)
seşil-: çözülmek	seş-(i)l-	-l-: FFYE	seş-: çözmek (Erdal 1991: 672, Clauson 1972: 809a, Bilgen 1989: 111)
sışıl-: şişmek	sış-(i)l-	-l-: FFYE	sış-: kabarmak (Clauson 1972: 788b)
sagıl-: sağılmak	sag-(i)l-	-l-: FFYE	sag-: sağmak (Clauson 1972: 809b)
sogul-: emilmek	sog-(u)l-	-l-: FFYE	sog-: emmek
sawıl-: kaybolmak, batmak	saw-(i)l-	-l-: FFYE	saw-: savmak, bırakmak (Erdal 1991: 671, Clauson 1972: 788b, Bilgen 1989: 114)
sawul-: meyletmek	bk.: sawıl-		
sokul-: dövülmek	sok-(u)l-	-l-: FFYE	sok-: dövmek (Erdal 1991: 673, Clauson 1972: 809b, Bilgen 1989: 111)
suwal-: sıvanmak	suwa-l-	-l-: FFYE	suwa-: sulamak (Clauson 1972: 789a, Bilgen 1989: 111)
sukul-: sokulmak	suk-(u)l-	-l-: FFYE	suk-: sokmak (Clauson 1972: 809b, Bilgen 1989: 111)
sıkıl-: sıkılmak, sıkıştırılmak	sık-(i)l-	-l-: FFYE	sık-: sıkmak (Erdal 1991: 672, Clauson 1972: 809b)
sökül-: sökülmek	sök-(ü)l-	-l-: FFYE	sök-: sökmek (Erdal 1991: 673, Clauson 1972: 821a)
sikil-: sikilmek	sik-(i)l-	-l-: FFYE	sik-: sikmek (Clauson 1972: 821a)
sınal-: sınanmak	sına-l-	-l-: FFYE	sına-: sınamak (Clauson 1972: 839b, Bilgen 1989: 111)
tıdıł-: imtina etmek, men edilmek	tıd-(i)l-	-l-: FFYE	tıd-: engel olmak (Erdal 1991: 677, Clauson 1972: 456a)
tarıl-: ekilmek	tarı-l-	-l-: FFYE	tarı-: serpmek, ekmek (Clauson 1972: 547a, Bilgen 1989: 111)
tarıl-: dağıılmak	tar-(i)l-	-l-: FFYE	tar-: dağıtmak (Clauson 1972: 547a)
taral-: taranmak	tara-l-	-l-: FFYE	tara-: taramak (Erdal 1991: 674, Clauson 1972: 547a, Bilgen 1989: 111)
turul-: bıkmak, yorulmak	tur-(u)l-	-l-: FFYE	tur-: durmak (Erdal 1991: 679, Clauson 1972: 548a)
	tor-(u)l-	-l-: FFYE	tor-: zayıflamak (Bilgen 1989: 115)
tiril-: dirilmek	tir-(i)l-	-l-: FFYE	tir-: yaşamak (Erdal 1991: 678, Clauson 1972: 547b, Bilgen 1989: 115:)
teril-: derlenmek, derilmek	ter-(i)l-	-l-: FFYE	ter-: dermek, toplamak (Erdal 1991: 677, Clauson 1972: 547b)
türül-: düürülmek	tür-(ü)l-	-l-: FFYE	tür-: düürmek (Clauson 1972: 548a, Bilgen 1989: 107)

²⁴⁷ Clauson, sözlüğünde *sırıl-* sözcüğü için *sarul-* sözcüğüne referans yapar (1972: 863a). EA dipnotta₁₃₅ Codex Cumanicus'ta sürmek anlamında *sır-* sözcüğü bulunduğunu söyler ve başka lehçelerden de örnekler verir. (2018: 268)

tüzül-: 1. düzletilmek, 2. yoluna girmek	tüz-(ü)l-	-l-: FFYE	tüz-: düzmek (Erdal 1991: 681, Clauson 1972: 575b, Bilgen 1989: 107)
tizil-: dizilmek	tiz-(i)l-	-l-: FFYE	tiz-: dizmek (Erdal 1991: 678, Clauson 1972: 575b)
tusul-: yaramak, faydalı olmak	tusu+l-	+l-: İFYE	tusu: fayda (Erdal 1991: 679)
teşil-: yırtılmak,deşilmek	teş-(i)l-	-l-: FFYE	teş-: deşmek, delmek (Erdal 1991: 676, Clauson 1972: 564a, Bilgen 1989: 107)
töşel-: döşenmek	töşe-l-	-l-: FFYE	töşe-: döşemek (Clauson 1972: 564b, Bilgen 1989: 107)
tişel-: dişleri bilenmek	tişe-l-	-l-: FFYE	tişe-: dişlerini bilemek (Clauson 1972: 564a, Bilgen 1989:)
tagıl-: körelmek	tığ-(ı)l-	-l-: FFYE	tığ-: köreltmek (Clauson 1972: 469b)
takıl-: dizilmek, takılmak	tak-(ı)l-	-l-: FFYE	tak-: takmak (Erdal 1991: 674, Clauson 1972: 469b)
tokul-: 1. dövülmek, 2. dokunmak	toku-l-	-l-: FFYE	toku-: dövmek, dokumak (Clauson 1972: 469b, Bilgen 1989: 107)
tıkıl-: 1. tıklamak, 2. Kalabalıklaşmak	tık-(ı)l-	-l-: FFYE	tık-: tıkmak (Erdal 1991: 677, Clauson 1972: 469b)
tökül-: dökülmek	tök-(ü)l-	-l-: FFYE	tök-: dökmek (Erdal 1991: 679, Clauson 1972: 481a, Bilgen 1989: 107)
tügül-: düğümlenmek	tüg-(ü)l-	-l-: FFYE	tüg-: düğümlenmek (Clauson 1972: 481a)
tegil-: tekleşmek	tek+(i)l ²⁴⁸	+l-: İFYE	tek: tek
tikil-: dikilmek	tik-(i)l-	-l-: FFYE	tik-: dikmek (Erdal 1991: 678, Clauson 1972: 481a)
tanul-: tavsiyede bulunmak	tanu-l-	-l-: FFYE	tanu-: tavsiye etmek (Clauson 1972: 521a, Bilgen 1989: 107)
tınıl-: rahata kavuşmak	tın-(ı)l-	-l-: FFYE	tın-: dinlenmek (Clauson 1972: 521a, Bilgen 1989: 107)
bürül-: rulo yapılmak	bür-(ü)l-	-l-: FFYE	bür-: bürmek (Clauson 1972: 365b, Bilgen 1989: 108)
biril-: verilmek	bir-(i)l-	-l-: FFYE	bir-: vermek (Clauson 1972: 365b)
bezel-: bezemek	beze-l-	-l-: FFYE	beze-: bezemek (Clauson 1972: 391b, Bilgen 1989: 107)
buzul-: harap olmak	buz-(u)l-	-l-: FFYE	buz-: bozmak (Erdal 1991: 657, Clauson 1972: 391b, Bilgen 1989: 107)
bogul-: boğulmak	bog-(u)l-	-l-: FFYE	bog-: boğmak (Clauson 1972: 314b)
bakıl-: bakılmak	bak-(ı)l-	-l-: FFYE	bak-: bakmak (Clauson 1972: 314b)
bukul-: çekilip toplanmak	buk-(u)l-	-l-: FFYE	buk-: büküp toplamak (Clauson 1972: 314b, Bilgen 1989: 108)
bükül-: eğilmek	bük-(ü)l-	-l-: FFYE	bük-: eğmek (Erdal 1991: 657, Clauson 1972: 326b)
bögül-: birikip çoğalmak	bög-(ü)l-	-l-: FFYE	bög-: önünü kesmek, toplamak (Clauson 1972: 326b)

²⁴⁸ Clauson, *teg-* (ulaşmak, erişmek) tabanına dayandırır (1972: 480a). Bizce anlamsal ilişkisi zayıftır.

çöjül-: gerilmek	çöj-(ü)l-	-l-: FFYE	çöj-: germek (Clauson 1972: 401a, Bilgen 1989: 111)
çıgıl-: bağlanmak	çıg-(ı)l-	-l-: FFYE	çıg-: bağlamak (Clauson 1972: 407a, Bilgen 1989: 108)
çakıl-: çakılmak	çak-(ı)l-	-l-: FFYE	çak-: çakmak (Clauson 1972: 407a)
çıkıl-: çıkılmak	çık-(ı)l-	-l-: FFYE	çık-: çıkmak (Clauson 1972: 407b)
çekil-: noktalanmak	çek-(i)l-	-l-: FFYE	çek-: nokta çekmek (Clauson 1972: 415a, Bilgen 1989: 108)
çigil-: sağlamaşmak, düğümlemek	çig-(i)l-	-l-: FFYE	çig-: düğümlemek (Clauson 1972: 415a, Bilgen 1989: 108)
kaçıl-: kaçılmak	kaç-(ı)l-	-l-: FFYE	kaç-: kaçmak (Clauson 1972: 591b)
kadıl-: teyellenmek	kağu-l-	-l-: FFYE	kağu-: teyellemek (Clauson 1972: 601b)
karıl-: karışmak	kar-(ı)l-	-l-: FFYE	kar-: karmak (Erdal 1991: 662, Clauson 1972: 658b, Bilgen 1989: 108)
kurul-: 1. kramp girmek, 2. (yay) kurulmak	kur-(u)l-	-l-: FFYE	kur-: kurmak (Erdal 1991: 666, Clauson 1972: 659b, Bilgen 1989: 108)
kırıl-: 1. kabuğu soyulmak, 2. kürünmek, 3. fakirleşmek	kır-(ı)l-	-l-: FFYE	kır-: kırmak (Erdal 1991: 664, Clauson 1972: 683b, Bilgen 1989: 108)
kazıl-: kazılmak	kaz-(ı)l-	-l-: FFYE	kaz-: kazmak
kızıl-: cezalandırılmak	kız-(ı)l-	-l-: FFYE	*kız-: kızillaşmak (Clauson 1972: 667b, Bilgen 1989: 108)
kısil-: sıkışmak	kıs-(ı)l-	-l-: FFYE	kıs-: kısmak (Erdal 1991: 664, Clauson 1972: 667b)
koşul-: bir şey bir şeye katılmak	koş-(u)l-	-l-: FFYE	koş-: koşmak (Erdal 1991: 665, Clauson 1972: 673a)
kakıl-: kakılmak	kak-(ı)l-	-l-: FFYE	kak-: kakmak (Clauson 1972: 610b, Bilgen 1989: 106)
kamul-: yan yatmak	kam-(u)l-	-l-: FFYE	kam-: vurmak, devirmek (Clauson 1972: 628a, Bilgen 1989: 115)
keçil-: geçilmek	keç-(i)l-	-l-: FFYE	keç-: geçmek (Clauson 1972: 697b)
küçel-: zulme uğramak	küçe-l-	-l-: FFYE	küçe-: zorlamak (Clauson 1972: 697b, Bilgen 1989: 106)
keçil-: giyilmek	keç-(i)l-	-l-: FFYE	keç-: giymek (Erdal 1991: 662, Clauson 1972: 703b, Bilgen 1989: 106)
keril-: 1. esneyip gerinmek, 2. gerilmek	ker-(i)l-	-l-: FFYE	ker-: germek (Erdal 1991: 663, Clauson 1972: 745a, Bilgen 1989: 115)
körül-: bakılmak	kör-(ü)l-	-l-: FFYE	kör-: görmek (Erdal 1991: 666, Clauson 1972: 745a)
kiril-: girilmek	kır-(ı)l-	-l-: FFYE	kır-: girmek (Clauson 1972: 745a)
kesil-: kesilmek	kes-(i)l-	-l-: FFYE	kes-: kesmek (Erdal 1991: 663, Clauson 1972: 750a)
kösül-: ayağını uzatmak	kös-(ü)l-	-l-: FFYE	*kös-: ? (Clauson 1972: 750a)

kewil-: zayıflaşmak	kew-(i)l-	-l-: FFYE	kew-: zayıflatmak (Erdal 1991: 663, Clauson 1972: 689b, Bilgen 1989: 110)
manıl-: banılmak	man-(ı)l-	-l-: FFYE	man-: banmak (Clauson 1972: 769b, Bilgen 1989: 107)
münel-: fazlalıkları kesilmek	müne-l-	-l-: FFYE	müne-: kesmek (Clauson 1972: 769b, Bilgen 1989: 107)
münül-: binilmek	mün-(ü)l-	-l-: FFYE	mün-: binmek (Clauson 1972: 769b, Bilgen 1989: 107)
N			
tapın-: 1. tapınmak, 2. hizmet etmek	tap-(ı)n-	-n-: FFYE	tap-: tapmak (Erdal 1991: 616, Clauson 1972: 441b, Bilgen 1989: 126)
tepin-: tepinmek	tep-(i)n-	-n-: FFYE	tep-: tepmek (Erdal 1991: 619, Clauson 1972: 442a, Bilgen 1989: 126)
bitin-: yazar görünmek	biti-n-	-n-: FFYE	biti-: yazmak (Clauson 1972: 307a, Bilgen 1989: 126)
butan-: budanmak	buta-n-	-n-: FFYE	buta-: budamak (Clauson 1972: 307a)
bıçın-: keser gibi görünmek	bıç-(ı)n-	-n-: FFYE	bıç-: kesmek (Clauson 1972: 296a, Bilgen 1989: 126)
bürün-: bürünmek	bür-(ü)n-	-n-: FFYE	bür-: bürmek (Erdal 1991: 597, Clauson 1972: 367a, Bilgen 1989: 126)
barın-: (sıvı) boşanmak	bar-(ı)n-	-n-: FFYE	bar-: varmak (Erdal 1991: 592, Clauson 1972: 367b)
barın-: gider görünmek	bar-(ı)n-	-n-: FFYE	bar-: varmak (Erdal 1991: 592, Clauson 1972: 367b, Bilgen 1989: 126)
bezen-: süslenmek	beze-n-	-n-: FFYE	beze-: bezemek (Erdal 1991: 593, Clauson 1972: 392b, Bilgen 1989: 126)
basın-: zayıf görmek, ezmek	bas-(ı)n-	-n-: FFYE	bas-: basmak, ezmek (Erdal 1991: 592, Clauson 1972: 374a)
boşan-: 1. serbest kalmak, 2. gevşemek, 3. boşanmak	boşa-n-	-n-: FFYE	boşa~boşu-: boşamak (Clauson 1972: 383a)
bogun-: boğulmak	bog-(u)n-	-n-: FFYE	bog-: boğmak (Clauson 1972: 316b)
bakın-: tedbir almak	bak-(ı)n-	-n-: FFYE	bak-: bakmak (Erdal 1991: 591, Clauson 1972: 316b, Bilgen 1989: 126)
bukun-: toplanmak	buk-(u)n-	-n-: FFYE	buk-: büküp toplamak (Clauson 1972: 316b, Bilgen 1989: 127)
tegin-: ulaşılmak	teg-(i)n-	-n-: FFYE	teg-: değmek, ulaşmak (Erdal 1991: 617, Clauson 1972: 483a, Bilgen 1989: 118)
tügün-: düğümlenmek	tüg-(ü)n-	-n-: FFYE	tüg-: düğümlenmek (Clauson 1972: 483a, Bilgen 1989: 118)
bulun-: bulunmak	bul-(u)n-	-n-: FFYE	bul-: bulmak (Clauson 1972: 344a)
bilin-: 1. bilip anlamak, 2. itiraf etmek	bil-(i)n-	-n-: FFYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 594, Clauson 1972: 343b, Bilgen 1989: 118)

tutun-: 1. tutulmak, 2. edinmek, 3. kendi başına tutmak , 4. tutuşmak	tut-(u)n-	-n-: FFYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 621, Clauson 1972: 458a, Bilgen 1989: 118)
titin-: mukavemet etmek	tit-(i)n-	-n-: FFYE	tit-: direnmek (Erdal 1991: 619, Clauson 1972: 458a, Bilgen 1989: 118)
todun-: doymuş görünmek	tod-(u)n-	-n-: FFYE	tod-: doymak (Clauson 1972: 458a, Bilgen 1989: 118)
tilen-: imtina etmek	tıd-(i)n-	-n-: FFYE	tıd-: engel olmak (Erdal 1991: 619, Clauson 1972: 458a, Bilgen 1989: 118)
taran-: taranmak	tara-n-	-n-: FFYE	tara-: taramak (Clauson 1972: 552a, Bilgen 1989: 118)
tarın-: eker görünmek	tarı-n-	-n-: FFYE	tarı-: ekmek (Erdal 1991: 616, Clauson 1972: 552a, Bilgen 1989: 118)
turun-: mukavemet etmek	tur-(u)n-	-n-: FFYE	tur-: durmak (Clauson 1972: 552b, Bilgen 1989: 119)
türün-: kendi başına dürmek	tür-(ü)n-	-n-: FFYE	tür-: dürmek (Clauson 1972: 552b, Bilgen 1989: 118)
tiren-: 1. imtina etmek, 2. dayanmak	tire-n-	-n-: FFYE	tire-: destek yapmak (Erdal 1991: 620, Clauson 1972: 552b, Bilgen 1989: 118)
tirin-: kendi başına toplamak	tir-(i)n-	-n-: FFYE	tir-: dermek, toplamak (Clauson 1972: 551b, Bilgen 1989: 118)
torun-: zayıflamak	tor-(u)n-	-n-: FFYE	tor-: zayıflamak (Clauson 1972: 552b, Bilgen 1989: 118)
turun-: işe durmak	tur-(u)n-	-n-: FFYE	tur-: durmak (Clauson 1972: 552b)
tezin-: kaçır görünmek	tez-(i)n-	-n-: FFYE	tez-: kaçmak (Clauson 1972: 576b, Bilgen 1989: 118)
tizin-: dizmek	tiz-(i)n-	-n-: FFYE	tiz-: dizmek (Clauson 1972: 576b, Bilgen 1989: 118)
tuşan-: birbirine dolaşmak, kösteklenmek	tuşa-n-	-n-: FFYE	*tuşa- > tuş: toka (Clauson 1972: 565b, Bilgen 1989: 118)
töşen-: kendi kendine döşemek	töşe-n-	-n-: FFYE	töşe-: döşemek (Erdal 1991: 621, Clauson 1972: 565b)
tewin-: üzölmek, pişmanlıkla elini ovmak	tew-(i)n-	-n-: FFYE	tew-: dizmek (Clauson 1972: 442a, Bilgen 1989: 126)
tokun-~tokın-: 1. dokunmak, ellemek, 2. dövölmek, 3. kesilmek	tokı-n-	-n-: FFYE	tokı-: vurmak (Erdal 1991: 620, Clauson 1972: 471a)
tıkın-: 1. tıkmak, 2. tıkmamak	tık-(i)n-	-n-: FFTE	tık-: tıkmak (Clauson 1972: 471a)
telin-: delinmek	tel-(i)n-	-n-: FFYE	tel-: delmek (Erdal 1991: 618, Clauson 1972: 501a)
tilin-: yırtılmak	til-(i)n-	-n-: FFYE	til-: dilmek (Clauson 1972: 501b)
tamın-: kendi kendine damlatmak	tam-(ı)n-	-n-: FFYE	tam-: damlamak (Clauson 1972: 508a, Bilgen 1989: 123)
çapın-: kamçılmak	çap-(ı)n-	-n-: FFYE	çap-: vurmak (Clauson 1972: 398a)

çapın-: yüzmek	çap-(ı)n-	-n-: FFYE	çap-: yüzmek (Clauson 1972: 398a, Bilgen 1989: 122)
çakın-: çakar görünmek	çak-(ı)n-	-n-: FFYE	çak-: çakmak (Clauson 1972: 409a, Bilgen 1989: 122)
çekin-: kendi başına nokta çekmek	çek-(i)n-	-n-: FFYE	çek-: nokta çekmek (Clauson 1972: 416a, Bilgen 1989: 122)
çegin-: kendi kendine düğümlemek	çig-(i)n-	-n-: FFYE	çig-: bağlamak (Clauson 1972: 415b)
çalın-: zayıflamak	çal-(ı)n-	-n-: FFYE	çal-: yere çalmak?
çalın-: (söz)ulaşmak	çal-(ı)n-	-n-: FFYE	çal-: (söz) ulaşmak (Clauson 1972: 421a)
çalın-: yere çalınmak	çal-(ı)n-	-n-: FFYE	çal-: yere çalmak (Clauson 1972: 421a)
çılan-: ıslanmak, terlemek	çıla-n-	-n-: FFYE	çıla-: ıslatmak (Clauson 1972: 421a, Bilgen 1989: 124)
sapın-: iğneye iplik geçirmeyi üstlenmek	sap-(ı)n-	-n-: FFYE	sap-: iğneye iplik geçirmek (Clauson 1972: 790b)
satın-: satıyormuş görünmek	sat-(ı)n-	-n-: FFYE	sat-: satmak (Clauson 1972: 802a)
saçın-: serpinmek	saç-(ı)n-	-n-: FFYE	saç-: saçmak (Clauson 1972: 798a)
süçin-: tadına varmak	süçi-n-	-n-: FFYE	sütsi- > süçi-: tatlılaşmak (Clauson 1972: 798a, Bilgen 1989: 124)
sarın-: sarınmak	saru-n-	-n-: FFYE	saru-: sarmak (Clauson 1972: 854a, Bilgen 1989: 119)
sürün-: kaşınmak, sürtünmek	sür-(ü)n-	-n-: FFYE	sür-: sürmek (Clauson 1972: 864b, Bilgen 1989: 119)
süzün-: süzüyor görünmek	süz-(ü)n-	-n-: FFYE	süz-: süzmek (Clauson 1972: 864b, Bilgen 1989: 119)
sezin-: zanda bulunmak	sez-(i)n-	-n-: FFYE	sez-: sezmek (Erdal 1991: 613, Clauson 1972: 864b, Bilgen 1989: 124)
seşin-: niyetlenmek, çözülecek gibi olmak	seş-(i)n-	-n-: FFYE	seş-: çözmek (Bilgen 1989: 124)
süsün-: süser görünmek	süs-(ü)n-	-n-: FFYE	süs-: süsmek (Clauson 1972: 856b, Bilgen 1989: 124)
sagın-: sağar görünmek	sag-(ı)n-	-n-: FFYE	sag-: sağmak (Clauson 1972: 811b, Bilgen 1989: 125)
sogun-: üşümek	sogı-n-	-n-: FFYE	sogı-: soğumak (Clauson 1972: 812a, Bilgen 1989: 124)
sogun-: temizlenmek	*sog-(u)n-	-n-: FFYE	sog-: emdirmek, çektirmek
sığın-: sığınmak	sıg-(ı)n-	-n-: FFYE	sıg-: sığmak (Erdal 1991: 613, Clauson 1972: 813b, Bilgen 1989: 125)
sewün-: sevinmek	sew-(ü)n-	-n-: FFYE	sew-: sevmek (Clauson 1972: 790b, Bilgen 1989: 125)
sagın-: zanda bulunmak	sak-(ı)n-	-n-: FFYE	sak-: saymak, kabul etmek (Clauson, Bilgen 1989: 125)
sakın-: sakınmak, düşünmek	sak-(ı)n-	-n-: FFYE	sak-: saymak, kabul etmek (Erdal 1991: 612, Clauson 1972: 812b, Taş 2015: 199)

sukun-: yıkanmak ²⁴⁹			
sökün-: diz çökmek	sök-(ü)n-	-n-: FFYE	sök-: diz çökmek (Clauson, Bilgen 1989: 125)
sökün-: söker görünmek	sök-(ü)n-	-n-: FFYE	sök-: sökmek (Clauson 1972: 812b)
salın-: sarkmak, salınmak	sal-(ı)n-	-n-: FFYE	sal-: sallamak (Erdal 1991: 612, Clauson 1972: 827b, Bilgen 1989: 125)
kapın-: 1. çalıyor görünmek, 2. cin çarpmasına uğramak, kapılmak	kap-(ı)n-	-n-: FFYE	kap-: kapmak (Clauson 1972: 585a, Bilgen 1989: 125)
katın-: katar görünmek	kat-(ı)n-	-n-: FFYE	kat-: katmak (Clauson 1972: 603a, Bilgen 1989: 123)
kutan-: talihli olmak ²⁵⁰			
kaçın-: kaçınmak, kaçır görünmek	kaç-(ı)n-	-n-: FFYE	kaç-: kaçmak (Clauson 1972: 592b, Bilgen 1989: 123)
korun-~korın-: malına kıyamamak, cimri davranmak	korı-n-	-n-: FFYE	korı-: korumak (Clauson 1972: 662a, Bilgen 1989: 123)
kurun-~kurın-: kurunmak	kurı-n-	-n-: FFYE	kurı-: kurumak (Clauson 1972: 662a, Bilgen 1989: 123)
kazın-: kendi kendine kazmak	kaz-(ı)n-	-n-: FFYE	kaz-: kazmak (Erdal 1991: 604, Clauson 1972: 684b, Bilgen 1989: 123)
kozan-: makyaj yapmak, süslenmek ²⁵¹			
kısın-: cimri davranmak	kıs-(ı)n-	-n-: FFYE	kıs-: kısmak (Clauson 1972: 668a, Bilgen 1989: 123)
kaşan-: işemek	kaşa-n-	-n-: FFYE	*kaşa-: ? (Clauson 1972: 673b)
kolun-: istemek	kol-(u)n-	-n-: FFYE	kol-: istemek (Clauson 1972: 623b, Bilgen 1989: 123)
kılın-: kılınmak, yapmak	kıl-(ı)n-	-n-: FFYE	kıl-: yapmak (Erdal 1991: 605, Clauson 1972: 623a, Bilgen 1989: 123)
keçün-: geçer görünmek	keç-(ü)n-	-n-: FFYE	keç-: geçmek (Clauson 1972: 698a, Bilgen 1989: 124)
küçen-: 1. gücü azalmak, 2. gaspetmek	küçe-n-	-n-: FFYE	küçe-: zorlamak (Erdal 1991: 607, Clauson 1972: 698a)

²⁴⁹ Bk.: Şen. (2005). “Türkçe'nin ‘Banyo’ Karşılığında Bilinen İlk Sözcüğü: Sukungu”, *Bilig.* S: 34, s. 83-90

²⁵⁰ L maddesinde geçen *kutal-* sözcüğünü *kut* (talih) +*al-* (İFYE) biçiminde türetmiştik. Tarihi Türkçenin gramerinde ve Türkiye Türkçesi gramerinde +*Al-* isimden fiil türetme eki mevcuttur. Ancak +*An-* şeklinde bir İFYE mevcut değildir. Dolayısıyla **kuta-* şeklinde bir gövdeye ihtiyaç duyulmaktadır. Başka bir örnek *kutad-* sözcüğünde de sözcük yine *kut* tabanından +*Ad-* İFYE ile türemiştir. Ancak +*Al-* ve +*Ad-* ekleri birleşik eklerdir. “+*A-* ekiyle edilgenlik bildiren *-l-* çatı ekinin kaynaşmasından oluşan +*Al-* eki, ünsüzle sonuçlanan sıfatlardan “olma” bildiren fiiller türeten bir birleşik ektir.” (Korkmaz, 2014: 173) (Banguoğlu, 2015: 206). Aynı şekilde +*Ad-* eki de +*A-* ile *-d-* pekiştirme ekinin birleşimi yoluyla oluşmuştur. Dolayısıyla sözcüğü **kuta-* şeklinde bir taban kabul edip bu tabandan *-n-* ekiyle türetmek de, *kut+an-* biçiminde +*A-* ve *-n-* dönüşlülük ekinin birleşiminden oluşan bir /+*An-*/ İFYE kabul ederek de türetebiliriz.

²⁵¹ Clauson, etimolojisinin açık olmadığını belirtir. (1972: 684b)

kiçin-: fuhuş yapmak	kiçi-n-	-n-: FFYE	kiçi-: kaşınmak (Erdal 1991: 606, Clauson 1972: 698a, Bilgen 1989: 121)
kirin-: girmek, girer görünmek	kir-(i)n-	-n-: FFYE	kir-: girmek (Clauson 1972: 746a, Bilgen 1989: 121)
körün-: görünmek	kör-(ü)n-	-n-: FFYE	kör-: görmek (Erdal 1991: 607, Clauson 1972: 746a, Bilgen 1989: 124)
közün-: görünmek	köz-(ü)n-	-n-: FFYE	*köz-: (Erdal 1991: 607, Clauson 1972: 762a)
kesin-: kendi için kesmek	kes-(i)n-	-n-: FFYE	kes-: kesmek (Clauson 1972: 751a, Bilgen 1989: 124)
köşün-~köşin-: gölgeye sığınmak	köşi-n-	-n-: FFYE	köşi-: ışığa engel olmak, kaplamak (Clauson 1972: 754a, Bilgen 1989: 124)
küwen-: övünmek	küwe-n-	-n-: FFYE	*küwe-: güvenmek? (Erdal 1991: 607, Clauson 1972: 690a, Bilgen 1989: 124, Taş 2015: 198, Gülensoy 2018: 311)
kölün-: uyuşmak	köl-(ü)n-	-n-: FFYE	*köl-: sabana koşmak ²⁵² (Erdal 1991: 606, Clauson 1972: 719a, Bilgen 1989: 125)
kömün-: gömer gibi görünmek	köm-(ü)n-	-n-: FFYE	köm-: gömmek (Clauson 1972: 723a, Bilgen 1989: 125)
4. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
4. 3. 1. Harekeleriyle İkinci ve Dördüncü Harfi Sükunlu fa'leldi Babı			
R			
bürkür-: 1. yağmur yağdırmak, 2. püskürtmek, 3. fişkirmek	bür+kir-	+kir-: İFYE	bür-: yansıma sözcük (Erdal 1991: 467, Clauson 1972: 363a, Taş 2015: 100)
bıçtur-: kestirmek	bıç-tur-	-tur-: FFYE	bıç-: kesmek (Erdal 1991: 801, Clauson 1972: 293b, Bilgen 1989: 166)
bartur-: götürmek	bar-tur-	-tur-: FFYE	bar-: varmak, gitmek (Clauson 1972: 359a, Bilgen 1989: 166)
bastur-: bastırmak	bas-tur-	-tur-: FFYE	bas-: basmak, ezmek (Clauson 1972: 359a, Bilgen 1989: 166)
bogtur-: boğdurmak	bog-tur-	-tur-: FFYE	bog-: boğmak (Clauson 1972: 313a, Bilgen 1989: 166)
bırkır-: birk sesi çıkarmak	bırk+(ı)r-	+r-: İFYE	bırk-: yansıma sözcük (Clauson 1972: 361a)
	bır[k]?+kır-	+kır-: İFYE	bırk-: yansıma sözcük? (Erdal 1991: 466)
burkur-: buruşmak, büzüşmek	burkı+r-	+r-: İFYE	burkı-: kırışık (Clauson 1972: 361b, Bilgen 1989: 130)
belgür-: belirmek	belgü+r-	+r-: İFYE	belgü-: belgi, iz (Erdal 1991: 500, Clauson 1972: 340a, Taş 2015: 110)

²⁵² Bk.: Taş; *kölük*. (2015: 147)

talpır-: 1. kanat çırpılmak, 2. uçuşmak	talpı-r-	-r-: FFYE	talpı-: kanat çırpılmak (Erdal 1991: 537, Clauson 1972: 493b, Bilgen 1989: 131)
togtur-: doğdurmak	tog-tur-	-tur-: FFYE	tog-: doğmak (Clauson 1972: 468a, Bilgen 1989: 170)
taktur-: taktırmak, dizdirmek	tak-tur-	-tur-: FFYE	tak-: takmak (Clauson 1972: 468a, Bilgen 1989: 170)
tıktur-: tıktırmak	tık-tur-	-tur-: FFYE	tık-: tıkmak (Clauson 1972: 468a, Bilgen 1989: 170)
tuttur-: tutturmak	tut-tur-	-tur-: FFYE	tut-: tutmak (Clauson 1972: 459b, Bilgen 1989: 170)
töktür-: döktürmek	tök-tür-	-tür-: FFYE	tök-: dökmek (Clauson 1972: 479b, Bilgen 1989: 170)
tiktür-: diktirmek	tik-tür-	-tür-: FFYE	tik-: dikmek (Erdal 1991: 810, Clauson 1972: 479b, Bilgen 1989: 170)
taltur-: bayılmak	tal-tur-	-tur-: FFYE	tal-: gücünü kaybetmek (Clauson 1972: 494b)
teltür-: deldirmek	tel-tür-	-tür-: FFYE	tel-: delmek (Clauson 1972: 494b, Bilgen 1989: 170)
toltur-: doldurmak	tol-tur-	-tur-: FFYE	tol-: dolmak (Erdal 1991: 811, Clauson 1972: 495a, Bilgen 1989: 170)
tiltür-: kestirmek, dildirmek	til-tür-	-tür-: FFYE	til-: kesmek (Clauson 1972: 494b, Bilgen 1989: 170)
tamtur-: damlattırmak	tam-tur-	-tur-: FFYE	tam-: damlamak (Clauson 1972: 504b, Bilgen 1989: 170)
	tam[ı]t-ur-	-ur-: FFYE	tamıt-: damlatmak (Erdal 1991: 721)
tañçur-~tañçır-: serpiştirmek	tam-çır-	-çır-: FFYE	tam-: damlamak (Erdal 1991: 538, Clauson 1972: 503b)
tağçur-: kavuşturmamak	tağ[ı]ş-ur-	-ur-: FFYE	tağış-: kavuşmak (Clauson 1972: 437a)
tuldur-: çarpılmak	tul-dur-	-dur-: FFYE	tul-: vurmak (Clauson 1972: 495a, Bilgen 1989: 169)
tıldür-: dildirmek	til-dür-	-dür-: FFYE	til-: kesmek (Clauson 1972: 494b, Bilgen 1989: 170)
biltür-: bildirmek, tanıtmak	bil-tür-	-tür-: FFYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 801, Clauson 1972: 494b, Bilgen 1989: 166)
tamtur-~tamdur-: ateş yakmak	bk.: tamtur-		
tantur-: inkar ettirmek	tan-tur-	-tur-: FFYE	tan-: inkar etmek (Clauson 1972: 518a)
tındur-: dinlendirmek	tın-dur-	-dur-: FFYE	tın-: dinlenmek (Erdal 1991: 810, Clauson 1972: 518a, Bilgen 1989: 171)
tuntur-: kaplamak	tun-tur-	-tur-: FFYE	tun-: kapanmak (Clauson 1972: 518a, Bilgen 1989: 170)
todgur-: 1. doyurmak, 2. bıktırmak	tod-gur-	-gur-: FFYE	tod-: doymak (Erdal 1991: 753, Clauson 1972: 454a, Bilgen 1989: 105)

torgur-: zayıflatmak	tor-gur-	-gur-: FFYE	tor-: zayıflatmak (Clauson 1972: 541b, Bilgen 1989: 105)
turgur-: 1. yerinden kaldırmak, 2. dikmek, inşa etmek	tur-gur-	-gur-: FFYE	tur-: durmak (Erdal 1991: 754, Clauson 1972: 541a)
tazgır-: neredeyse kel olmak	taz+gır-	+gır-: İFYE	taz: kel (Erdal 1991: 540, Clauson 1972: 574a, Bilgen 1989: 86)
tozgır-: neredeyse toz kalkmak	toz+gır-	+gır-: İFYE	toz: toz (Erdal 1991: 540, Clauson 1972: 574a, Bilgen 1989: 86)
toşgur-: doldurmak	toş-gur-	-gur-: FFYE	toş-: dolmak (Erdal 1991: 753, Clauson 1972: 562b, Bilgen 1989: 105)
taşgur-: neredeyse taşacak olmak	taş-gur-	-gur-: FFYE	taş-: taşmak (Clauson 1972: 562b, Bilgen 1989: 105)
tuşgur-: kavuşturmak	tuş-gur-	-gur-: FFYE	tuş-: kavuşmak (Erdal 1991: 754, Clauson 1972: 562b, Bilgen 1989: 105)
talgur-~talgır-: 1. bulanacak gibi olmak, 2. tipi kopmak	tal-gur-	-gur-: FFYE	tal-: dalmak?
tamgur-~tamgır-: damlayacak olmak	tam-gur-	-gur-: FFYE	tam-: damlamak (Erdal 1991: 539, Clauson 1972: 505b, Bilgen 1989: 104)
tüpger-: araştırmak	tüp+ger-	+ger-: İFYE	tüp: dip (Erdal 1991: 745, Clauson 1972: 439a, Bilgen 1989: 85)
tirgür-: diriltmek	tir-gür-	-gür-: FFYE	*tir-: yaşamak (Erdal 1991: 753, Clauson 1972: 545b, Taş 2015: 185, Bilgen 1989: 105)
tüzger-~tüzgür-: armağan vermek	tüz+ger-	+ger-: İFYE	tüz: düz (Erdal 1991: 745, Clauson 1972: 574b)
telmir-: sağına soluna bakınmak ²⁵³			
çaptur-: yüzdürmek	çap-tur-	-tur-: FFYE	çap-: yüzmek (Clauson 1972: 395b, Bilgen 1989: 167)
çaptur-: boynunu vurdurmak	çap-tur-	-tur-: FFYE	çap-: boynunu vurmak (Clauson 1972: 395b)
çaptur-: sıvatmak	çap-tur-	-tur-: FFYE	çap-: sıvamak (Clauson 1972: 395b)
çıjtür-: (at) belini bükme ²⁵⁴			
çöjtür-: gerdirmek	çöj-tür-	-tür-: FFYE	çöj-: germek (Clauson 1972: 400b, Bilgen 1989: 166)
çigtür-: düğümletmek	çig-tür-	-tür-: FFYE	çig-: bağlamak (Clauson 1972: 414b, Bilgen 1989: 166)
çaktur-: (çakmak) çaktırmak	çak-tur-	-tur-: FFYE	çak-: çakmak (Clauson 1972: 406b, Bilgen 1989: 166)

²⁵³ Clauson, sözcüğün *telim* (çok) sözcüğünden türemiş olabileceğini (*tel[i]m+(i)r-*), eğer öyleyse anlamının “bir şeyi çok kez yapmak” olması gerektiğini, pratik anlamının ise “birisine şefkatle veya beklentiyle bakmak” olduğunu söyler. (1972: 500b)

²⁵⁴ Clauson, sözcüğün *çöjtür-*’den önce geldiği için ünlüde üstün (*fatha*) olabileceğini düşünür. (1972: 400b)

çoktur-: saldırtmak	çok-tur-	-tur-: FFYE	çok-: çullanmak (Clauson 1972: 406b, Bilgen 1989: 166)
çiktur-: 1. bir yerden çıkartmak, 2. elbise vs. çıkarttırmak	çık-tur-	-tur-: FFYE	çık-: çıkmak (Clauson 1972: 406b, Bilgen 1989: 166)
çektür-: 1. nokta çektiirmek, 2. kan aldirmek	çek-tür-	-tür-: FFYE	çek-: nokta çekmek, kan almak (Clauson 1972: 414b, Bilgen 1989: 166)
çöktür-: 1. çöktürmek, 2. yere akıtmak, dibe çöktürmek	çök-tür-	-tür-: FFYE	çök-: çökmek (Clauson 1972: 414b, Bilgen 1989: 167)
çaltur-: birini yere çaldirmek	çal-tur-	-tur-: FFYE	çal-: yere çalmak (Clauson 1972: 419a, Bilgen 1989: 166)
çaltur-: duyuru yaptırmak	çal-tur-	-tur-: FFYE	çal-: (sözü) işittirmek (Clauson 1972: 419a, Bilgen 1989: 166)
çomtur-: batırmak	çom-tur-	-tur-: FFYE	çom-: batmak (Clauson 1972: 422b, Bilgen 1989: 166)
çömtür-: batırmak	çöm-tür-	-tür-: FFYE	çöm-: batmak (Clauson 1972: 422b, Bilgen 1989: 167)
çantur-: reddetmeye kıskırtmak	çan-tur-	-tur-: FFYE	*çan-: dönmek (Bilgen 1989: 167)
çingar-: gerçekliğini araştırmak	çın+gar-	+gar-: İFYE	çın: gerçek, doğru (Erdal 1991: 743, Clauson 1972: 425b)
septür-: çeyiz göndermek	sep-tür-	-tür-: FFYE	*sep- < sep: çeyiz (Clauson 1972: 786a)
saptur-: örgü ördürmek	sap-tur-	-tur-: FFYE	sap-: iğneye iplik geçirmek (Clauson 1972: 786a, Bilgen 1989: 169)
sattur-: satırmak	sat-tur-	-tur-: FFYE	sat-: satmak (Clauson 1972: 802b)
suttur-: tükürmek	sut-tur-	-tur-: FFYE	sut-: tükürmek (Clauson 1972: 802b, Bilgen 1989: 169)
sittür-: işetmek	sit-tür-	-tür-: FFYE	sit-: işemek (Clauson 1972: 799b, Bilgen 1989: 169)
saçtur-: saçtırmak	saç-tur-	-tur-: FFYE	saç-: saçmak (Clauson 1972: 795b, Bilgen 1989: 169)
sıçtur-: sıçtırmak	sıç-tur-	-tur-: FFYE	sıç-: sıçmak (Clauson 1972: 795b, Bilgen 1989: 169)
sürtür-: sürdürmek, uzaklaştırmak	sür-tür-	-tür-: FFYE	sür-: sürmek (Erdal 1991: 810, Clauson 1972: 847b, Bilgen 1989: 169)
sürtür-: sürtürmek	sürt-ür-	-ür-: FFYE	sürt-: sürmek (Clauson 1972: 847b)
sortur-: sordurmak, aratmak	sor-tur-	-tur-: FFYE	sor-: sormak (Clauson 1972: 847b, Bilgen 1989: 169)
sortur-: emdirmek	sor-tur-	-tur-: FFYE	sor-: emmek (Clauson 1972: 847b)
süztür-: süzdürmek	süz-tür-	-tür-: FFYE	süz-: süzmek (Clauson 1972: 861b, Bilgen 1989: 169)
süstür-: süstürmek	süs-tür-	-tür-: FFYE	süs-: süsmek (Clauson 1972: 856a, Bilgen 1989: 169)
seştür-: çözürmek	seş-tür-	-tür-: FFYE	seş-: çözmek (Clauson 1972: 857b, Bilgen 1989: 169)

saştur-: takas ettirmek ²⁵⁵	bk.: seştür-		
sagtur-: sağdırmak	sag-tur-	-tur-: FFYE	sag-: sağmak (Clauson 1972: 807a, Bilgen 1989: 169)
sıgtur-: sıgdırmak	sıg-tur-	-tur-: FFYE	sıg-: sıgmak (Clauson 1972: 807a, Bilgen 1989: 169)
sewtür-: sevdirmek	sew-tür-	-tür-: FFYE	sew-: sevmek (Clauson 1972: 786a, Bilgen 1989:)
suktur-: sokturmak	suk-tur-	-tur-: FFYE	suk-: sokmak (Clauson 1972: 807b)
soktur-: dövdürmek	sok-tur-	-tur-: FFYE	sok-: dövmek (Erdal 1991: 809, Clauson 1972: 807b, Bilgen 1989: 169)
sıktur-: sıktırmak	sık-tur-	-tur-: FFYE	sık-: sıkmak (Clauson 1972: 807b, Bilgen 1989: 169)
söktür-: dikiş söktürmek	sök-tür-	-tür-: FFYE	sök-: sökmek (Clauson 1972: 820a, Bilgen 1989: 169)
söktür-: sövdürmek	sök-tür-	-tür-: FFYE	sök-: sövmek (Clauson 1972: 820a, Bilgen 1989: 169)
siktür-: siktirmek	sik-tür-	-tür-: FFYE	sik-: sikmek (Clauson 1972: 820a)
saltur-: bıraktırmak	sal-tur-	-tur-: FFYE	sal-: salmak, bırakmak (Erdal 1991: 809, Clauson 1972: 825b, Bilgen 1989: 168)
saltur-: sallattırmak	sal-tur-	-tur-: FFYE	sal-: sallamak (Erdal 1991: 809, Clauson 1972: 825b)
şeştür-: çözdürmek	bk.: seştür-		
saçgur-: saçmak üzere olmak	saç-gur-	-gur-: FFYE	saç-: saçmak (Clauson 1972: 796b, Bilgen 1989: 104)
suçgur-: sıçramak üzere olmak	suç-gur-	-gur-: FFYE	suç-: sıçramak (Clauson 1972: 796b, Bilgen 1989: 104)
sargar-: sararmak	sar[ı]g+ar-	+ar-: İFYE	sarıg: sarı (Erdal 1991: 502, Clauson 1972: 849a, Bilgen 1989:)
sızgur-: eritmek	sız-gur-	-gur-: FFYE	sız-: sızmak, erimek (Erdal 1991: 752, Clauson 1972: 861b, Bilgen 1989: 105)
suwgar-: suvarmak	suw+gar-	+gar-: İFYE	suw: su (Clauson 1972: 786b, Bilgen 1989: 85)
sangar-: saymak, kabul etmek	san+gar-	+gar-: İFYE	san: sayı (Erdal 1991: 744, Clauson 1972: 838a, Bilgen 1989: 85)
sarkur-: sarkıtmak, damlatmak	sark-ur-	-ur-: FFYE	sark-: sarkmak (Clauson 1972: 849a)
sütger-~sütgir-: süt gibi olmak	süt+ger-	+ger-: İFYE	süt: süt (Erdal 1991: 540, Clauson 1972: 801b, Bilgen 1989: 85)
süsgir-: süsmeye niyetlenmek	süs-gir-	-gir-: FFYE	süs-: süsmek (Erdal 1991: 539, Clauson 1972: 856b, Bilgen 1989: 104)
kaptur-: çalmaya yönlendirmek	kap-tur-	-tur-: FFYE	kap-: kapmak (Clauson 1972: 582b, Bilgen 1989: 167)
koptur-: kaldırmak	kop-tur-	-tur-: FFYE	kop-: kalkmak (Bilgen 1989: 168)
kaçtur-: kaçırmak	kaç-tur-	-tur-: FFYE	kaç-: kaçmak (Clauson 1972: 590b, Bilgen 1989: 168)

²⁵⁵ EA dipnot₁₂₂₈: Sin'de esre de (daha silik) var. (2018: 286)

kuçtur-: kucaklaştırmak	kuç-tur-	-tur-: FFYE	kuç-: kucaklaşmak (Clauson 1972: 590b, Bilgen 1989: 168)
kattur-: kattırmak, eklettirmek, kardırmak	kat-tur-	-tur-: FFYE	kat-: katmak, eklemek (Clauson 1972: 605a, Bilgen 1989: 168)
kartur-: kardırmak	kar-tur-	-tur-: FFYE	kar-: karmak (Clauson 1972: 650b, Bilgen 1989: 168)
kurtur-: 1. (yay) kurdurmak, 2. inşa ettirmek, kurdurmak	kur-tur-	-tur-: FFYE	kur-: kurmak (Clauson 1972: 650b, Bilgen 1989: 168)
kurtur-: toplatmak	kur-tur-	-tur-: FFYE	kur-: toplamak (Clauson 1972: 650b)
kırtur-: kazdırmak	kır-tur-	-tur-: FFYE	kır-: kırmak, koparmak, yolmak (Clauson 1972: 650b, Bilgen 1989: 168)
kaztur-: kazdırmak	kaz-tur-	-tur-: FFYE	kaz-: kazmak (Clauson 1972: 681b, Bilgen 1989: 168)
kustur-: kusturmak	kus-tur-	-tur-: FFYE	kus-: kusmak (Clauson 1972: 666b, Bilgen 1989: 168)
kıstur-: 1. kıstırmak, sıkıştırmak, 2. azalttırmak	kıs-tur-	-tur-: FFYE	kıs-: kızmak (Erdal 1991: 805, Clauson 1972: 666a, Bilgen 1989: 168)
kaktur-: kaktırmak	kak-tur-	-tur-: FFYE	kak-: kakmak (Clauson 1972: 610a, Bilgen 1989: 168)
kaltur-: geride bıraktırmak	kal-tur-	-tur-: FFYE	kal-: kalmak (Erdal 1991: 804, Clauson 1972: 619b, Bilgen 1989: 168)
koltur-: istetmek	kol-tur-	-tur-: FFYE	kol-: istemek (Erdal 1991: 806, Clauson 1972: 620a, Bilgen 1989: 168)
kıltur-: yaptırmak, kıldırma	kıl-tur-	-tur-: FFYE	kıl-: yapmak, kılmak (Erdal 1991: 805, Clauson 1972: 619b, Bilgen 1989: 168)
kamtur-: dövürmek	kam-tur-	-tur-: FFYE	kam-: dövme (Clauson 1972: 627a, Bilgen 1989: 168)
komtur-: dalgalandırmak	kom-tur-	-tur-: FFYE	kom-: dalgalanmak (Clauson 1972: 627a, Bilgen 1989: 168)
kantur-: doyurmak, kandırmak	kan-tur-	-tur-: FFYE	kan-: kanmak, doymak (Erdal 1991: 804, Clauson 1972: 636a, Bilgen 1989: 168)
kondur-: 1. kondurmak, 2. (işleme) işlettirmek	kon-tur-	-tur-: FFYE	kon-: konmak (Erdal 1991: 806, Clauson 1972: 636a)
katgur-: gülmekten katılmak	kat-gur-	-gur-: FFYE	kat-: katmak (Clauson 1972: 599a, Taş 2015: 184)
kutgar-: kurtarmak	kurt-gar-	-gar-: FFYE	*kurt-: ? (Erdal 1991: 735, Clauson 1972: 599b)
	kut+gar-	+gar-: İFYE	kut-: talih
kağgur-: kaygılanmak	kağgu+r-	+r-: İFYE	kağgu: kaygı (Erdal 1991: 500, Clauson 1972: 599a, Bilgen 1989: 84)
kozgır-: uçuşup burulmak	kuç-gur-	-gur-: FFYE	kuç-: dökmek (Clauson 1972: 599b) ²⁵⁶

²⁵⁶ Clauson, sözcüğü *kuğgur-* okumuştur.

kurgır-: kurumak	kur[u]g+ar- ²⁵⁷	+ar-: İFYE	kurug: kuru (Clauson 1972: 656a)
kurgır-: taşkınlık etmek	kurgu+r-	+r-: İFYE	kurgu: sorumsuz (Clauson 1972: 656a)
kızgur-: cezalandırmak	kız-gur-	-gur-: FFYE	*kız-: kızıllaşmak (Erdal 1991: 749, Clauson 1972: 683b, Bilgen 1989: 104)
kolgur-: isteyecek gibi olmak	kol-gur-	-gur-: FFYE	kol-: istemek (Clauson 1972: 621a, Bilgen 1989: 104)
kamgır-: neredeyse çarpılıp felç kalacak olmak	kamgı+r-	+r-: İFYE	kamgı: eğri (Clauson 1972: 627b, Bilgen 1989: 84)
keçtür-: geçirmek	keç-tür-	-tür-: FFYE	keç-: geçmek (Clauson 1972: 696a, Bilgen 1989: 167)
kertür-: gerdirmek, yaydırmak	ker-tür-	-tür-: FFYE	ker-: germek (Clauson 1972: 740b, Bilgen 1989: 167)
körtür-: gördürmek	kör-tür-	-tür-: FFYE	kör-: görmek (Erdal 1991: 807, Clauson 1972: 740b, Bilgen 1989: 167)
kirtür-: girdirmek, sokmak	kir-tür-	-tür-: FFYE	kir-: girmek (Clauson 1972: 740b, Bilgen 1989: 167)
kestür-: kestirmek	kes-tür-	-tür-: FFYE	kes-: kesmek (Erdal 1991: 805, Clauson 1972: 749b, Bilgen 1989: 167)
kewtür-: gevşettirmek	kew-tür-	-tür-: FFYE	kew-: gevelemek (Clauson 1972: 688b, Bilgen 1989: 167)
kültür-: güldürmek	kül-tür-	-tür-: FFYE	kül-: gülmek (Clauson 1972: 717a, Bilgen 1989: 168)
költür-: bağlatmak	köl-tür-	-tür-: FFYE	köl-: kuşanmak (Clauson 1972: 717a)
keltür-: getirmek	kel-tür-	-tür-: FFYE	kel-: gelmek (Erdal 1991: 805, Clauson 1972: 716b)
kikçür-: 1. bilemek, 2. kışkırtmak	kik-çür-	-çür-: FFYE	kik-: bilemek, kışkırtmak (Clauson 1972: 710a)
kömtür-: gömdürmek	köm-tür-	-tür-: FFYE	köm-: gömmek (Clauson 1972: 722b, Bilgen 1989: 167)
külsir-: gülümsemek	kül-ç/sir-	-sir-~-çir-: FFYE	kül-: gülmek (Erdal 1991: 538, Clauson 1972: 720a, Bilgen 1989: 167)
kedgir-: azgılaşmak, isyan etmek ²⁵⁸			
kezger-: gezlemek	kez+ger-	+ger-: İFYE	kez: gez (Clauson 1972: 759b, Bilgen 1989: 85)
közger-: göz göze getirmek, buluşturmak	köz+ger-	+ger-: İFYE	köz: göz (Clauson 1972: 759b, Bilgen 1989: 85)
küzger-: güz olmaya yüz tutmak	küz+ger-	+ger-: İFYE	küz: güz (Clauson 1972: 759b, Bilgen 1989: 86)
kelgir-: gelmeyi arzulamak	kel-gir-	-gir-: FFYE	kel-: gelmek (Erdal 1991: 539, Clauson 1972: 718a)
könger-: düzeltmek	kön-ger-	-ger-: FFYE	kön-: düzeltmek (Bilgen 1989: 104)

²⁵⁷ Erdal, sözcüğü *-gIr-* eki altında verir. (1991: 539)

²⁵⁸ Clauson: Morfoloji ve kökeni belirsiz. (1972: 703a)

könger-: göndermek	kön-ger- ²⁵⁹	-ger-: FFYE	kön-: yönelmek
könger-: itiraf ettirmek	kön-ger-	-ger-: FFYE	kön-: ikrar ettirmek
mündür-: bindirmek	mün-dür-	-dür-: FFYE	mün-: binmek (Erdal 1991: 801, Clauson 1972: 768a, Bilgen 1989: 171)
mandur-: kuşandırmak	man-dur-	-dur-: FFYE	man-: kuşanmak (Bilgen 1989: 171)
mandur-: bandırmak	man-dur-	-dur-: FFYE	man-: banmak (Clauson 1972: 769a)
mangır-: bandırmak	man-gır-	-gır-: FFYE	man-: banmak (Clauson 1972: 769a, Bilgen 1989: 104)
Z			
bulduz-: buldurmak	bul-duz-	-duz-: FFYE	bul-: bulmak (Erdal 1991: 708, Clauson 1972: 335a, Bilgen 1989: 103)
bildüz-: bildirmek	bil-düz-	-düz-: FFYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 707, Clauson 1972: 335a, Bilgen 1989: 104)
Ş			
borbaş-: karışmak	borba-ş-	-ş-: FFYE	borba-: savsaklamak (Clauson 1972: 356b, Bilgen 1989: 136)
bertiş-: karşılıklı yaralamak	bert-(i)ş-	-ş-: FFYE	bert-: yaralamak (Clauson 1972: 359b, Bilgen 1989: 136)
bogruş-: kesmede yardımlaşmak veya yarışmak	bogra-ş-	-ş-: FFYE	bogra-: kertik yapmak (Clauson 1972: 318b, Bilgen 1989: 136)
bütrüş-: birbirini sorgulamak	büt[ü]r-(ü)ş-	-ş-: FFYE	bütür-: ispatlamak (Clauson 1972: 308b, Bilgen 1989: 136)
batruş-: birbirini batırmak	bat[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	batur-: batırmak (Clauson 1972: 308b1972: 308b, Bilgen 1989: 236)
bekleş-: 1. sözleşme yapmak, 2. korumada yardım etmek	bekle-ş-	-ş-: FFYE	bekle-: korumak (Clauson 1972: 327a, Bilgen 1989: 136)
bekleş-: kapatmada yardım etmek	bekle-ş-	-ş-: FFYE	bekle-: kapatmak (Clauson 1972: 327a)
törpüş-~törpiş-: törmülemekte yardımlaşmak veya yarışmak	törpi-ş-	-ş-: FFYE	törpi-: törpülemek (Clauson 1972: 533b, Bilgen 1989: 147)
tepreş-: hareket etmek	tepre-ş-	-ş-: FFYE	tepre-: hareket etmek (Erdal 1991: 569, Clauson 1972: 443a, Bilgen 1989: 147)
talpiş-: 1. kanat çırpışmak, 2. titreşmek	talpi-ş-	-ş-: FFYE	talpi-: kanat çırpamak, titreşmek (Clauson 1972: 493b, Bilgen 1989: 147)
tartış-: 1. germekte yardımcı olmak veya yarışmak, 2. birlikte tartmak	tart-(ı)ş-	-ş-: FFYE	tart-: germek, çekmek, tartmak (Erdal 1991: 568, Clauson 1972: 537a, Bilgen 1989: 147)
türtüş-: sürmekte yarışmak	türt-(ü)ş-	-ş-: FFYE	türt-: sürmek, dürtmek (Clauson 1972: 537a, Bilgen 1989: 147)

²⁵⁹ Clauson: *köndger-* (1972: 731b)

topraş-: kuruyup toz haline gelmek	topra-ş-	-ş-: FFYE	topra-: ezilmek (Clauson 1972: 445a)
tepzeş-: birbirini kıskanmak	tep[i]ze-ş-	-ş-: FFYE	tepze-: kıskanmak (Clauson 1972: 448b, Bilgen 1989: 148)
tirgeş-: dizilmek, sıralanmak	tir[i]ge-ş-	-ş-: FFYE	tirge-: derilmek, toplanmak (Clauson 1972: 545b)
taplaş-: birlikte kabul etmek	tapla-ş-	-ş-: FFYE	tapla-: kabul etmek (Erdal 1991: 568, Clauson 1972: 440b)
tüpleş-: birlikte araştırmak	tüple-ş-	-ş-: FFYE	tüple-: araştırmak (Clauson 1972: 440b, Bilgen 1989: 148)
tatlaş-: Farsça konuşmak	tat+la-ş-	+la-: İFYE, -ş-: FFYE	tat: Fars (Bilgen 1989: 148)
talkış-: bükmede yardım etmek	talk-(ı)ş-	-ş-: FFYE	talk-: zarar vermek (Clauson 1972: 497b)
tökleş- ²⁶⁰ : dökülmek	tök[ü]l-(ü)ş-	-ş-: FFYE	tökül-: dökülmek (Clauson 1972: 481b, Bilgen 1989: 148)
tüglüş-: düğümlenmek	tüg[ü]l-(ü)ş-	-ş-: FFYE	tügül-: düğümlenmek (Clauson 1972: 481b, Bilgen 1989: 148)
tikiliş- ²⁶¹ : dik hale gelmek	tikil-(i)ş-	-ş-: FFYE	tikil-: dikilmek (Clauson 1972: 481b)
tırmaş-: birbirini tirmalamak	tırma-ş-	-ş-: FFYE	tırma-~tarma-: tirmalamak (Clauson 1972: 550a, Bilgen 1989: 150)
çalpaş-: tartışıp sertleşmek, pislik bulaşmak	çalpa-ş-	-ş-: FFYE	*çalpa-: pisleşmek? bk.: çalpak: pis, kir (Clauson 1972: 418b)
çandış-: sertleşip birbirinden ayrılmak	çand-(ı)ş-	-ş-: FFYE	*çand-: ? (Clauson 1972: 425b, Bilgen 1989: 137)
çomruş-: dalmakta yarışmak	çom[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	çomur-: batırmak (Clauson 1972: 423b, Bilgen 1989: 137)
çewrüş-: çevirmede yardımlaşmak	çew[i]r-(ü)ş-	-ş-: FFYE	çewir-: çevirmek (Clauson 1972: 398b, Bilgen 1989: 137)
çokraş-: dalgalanmak	çokra-ş-	-ş-: FFYE	çokra-: kaynamak (Clauson 1972: 411b, Bilgen 1989: 137)
çıkariş-çıkriş-: çıkarmak	çıkari-(ı)ş-	-ş-: FFYE	çıkari-: çıkarmak (Clauson 1972: 411b)
çakriş-: birbirini çağırarak	çak[ı]r-(ı)ş-	-ş-: FFYE	çakır-: çağırarak (Clauson 1972: 411a, Bilgen 1989: 137)
tikreş-: ses çıkarmak	tikre-ş-	-ş-: FFYE	tikre-: ses çıkmak (Clauson 1972: 486b)
tikreş-: serpilmek	tikre-ş-	-ş-: FFYE	tikre-: serpilmek (Clauson 1972: 486b) ²⁶²
çıkraş-: gıcırdamak	çıkra-ş-	-ş-: FFYE	çıkra-: gıcırdamak (Clauson 1972: 411a, Bilgen 1989: 137)
çergeş-: saf tutuşmak	çer[i]ge-ş-	-ş-: FFYE	*çerige-: saf tutmak? < çerig: saf
çarlaş-: ağlaşmak, bağırmak	çarla-ş-	-ş-: FFYE	çarla-: ağlamak (Clauson 1972: 430a, Bilgen 1989: 136)
çekleş-: birlikte kura çekmek	çekle-ş-	-ş-: FFYE	*çekle-~(çekile-?): kura çekmek?

²⁶⁰ *töklüş-* olmalı.

²⁶¹ *Vezi gereği tikliş-* olmalı. EA da dipnotta belirtmiştir. (2018: 292)

²⁶² Clauson'da *sesteş tikreş-* sözcükleri tek maddede verilmiştir.

çigiliş-: sıkışmak	çigil-(i)ş-	-ş-: FFYE	çigil-: sağlamlaşmak (Clauson 1972: 415b, Bilgen 1989: 137)
çermeş-: kıvrımda yardım etmek	çerme-ş-	-ş-: FFYE	çerme-: kıvrırmak, bükme (Clauson 1972: 430b, Bilgen 1989: 136)
sürtüş-: sürmekte yarışmak ve yardımlaşmak	sürt-(ü)ş-	-ş-: FFYE	sürt-: sürmek (Erdal 1991: 567, Clauson 1972: 847b)
saçtaş-: birbirinin saçını çekmek	saç+ta-ş-	+ta-: İFYE, -ş-: FFYE	*saçta-: saç çekmek? (Clauson 1972: 795b)
sıxtaş-: ağlaşmak	sıx[1]ta-ş-	-ş-: FFYE	sıxta-~sıgta-: ağlamak (Erdal 1991: 566, Clauson 1972: 807b, Bilgen 1989: 144)
sedreş-: seyrekleşmek	sedre-ş-	-ş-: FFYE	sedre-: seyrelmek (Clauson 1972: 803a, Bilgen 1989: 145)
sedreş-: tenhalaşmak	bk.: sedreş-		
sıdrış-: küremekte yardım etmek	sıd[1]r-(i)ş-	-ş-: FFYE	sıdr-: küremek (Clauson 1972: 803a, Bilgen 1989: 144)
tograş-: doğramakta yardım etmek	togra-ş-	-ş-: FFYE	togra-: doğramak (Clauson 1972: 473a, Bilgen 1989: 148)
tıgraş-: bünye güçlenmek	tıgra-ş-	-ş-: FFYE	tıgra-: dayanıklı olmak (Clauson 1972: 473a)
togruş-: hedefe varmakta yarışmak	togru-ş-	-ş-: FFYE	togru-: yönelmek (Clauson 1972: 473a)
sograş-: (sıvı) çekilmek	sog[u]ra-ş-	-ş-: FFYE	sogra-: emilmek, soğurulmak
sıgruş-: birbirine yer açmak, sığışmak	sıg[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	*sıgur- < sıg-: sığmak (Clauson 1972: 816a)
sıkriş-: ötüşmek	sık[1]r-(i)ş-	-ş-: FFYE	sıkır-: ıslık çalmak (Clauson 1972: 816a)
tomruş-: odunu yuvarlak kesmekte yarışmak	tom[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	tomur-: yuvarlak kesmek (Clauson 1972: 509a, Bilgen 1989: 148)
semriş-: semizleşmek	sem[i]ri-ş-	-ş-: FFYE	semri-: semirmek (Clauson 1972: 830a, Bilgen 1989: 144)
sömrüş-: içine çekmede yarışmak	söm[ü]r-(ü)ş-	-ş-: FFYE	sömür-: içine çekmek (Clauson 1972: 830a)
sanruş-~sanrış-: saçmalamak	sanrı-ş-	-ş-: FFYE	sanrı-: saçmalamak bk.: sandruş
satgaş-: birbirini boğazlamak, haddini aşmak	satga-ş-	-ş-: FFYE	satga-: çiğnemek (Clauson 1972: 800b, Bilgen 1989: 145)
satgaş-: karşılaşmak	satga-ş-	-ş-: FFYE	satga-: karşılaşmak, denk gelmek (Clauson 1972: 800b)
satga-: takas etmek	satga-ş-	-ş-: FFYE	satga-: (alacağı) iptal etmek
sıtgaş-: karşılıklı kollarını sıvamak	sıtga-ş-	-ş-: FFYE	sıtga-: sıvamak (Clauson 1972: 800b, Bilgen 1989: 145)
sarkış-: damlamak	sark-(ı)ş-	-ş-: FFYE	sark-: damlamak (Clauson 1972: 849a, Bilgen 1989: 145)
saçlaş-: birbirinin saçını çekiştirmek	saç+la-ş-	+la-: İFYE, -ş-: FFYE	*saçla-: saç çıkmak (Clauson 1972: 797b, Bilgen 1989:)
suçluş-: yısıyrmakta yardım etmek	suç[u]l-(u)ş-	-ş-: FFYE	suçul-: yüzülmek, sıyrılmak (Clauson 1972: 797b, Bilgen 1989: 145)

sarlaş-: sarmakta yardım etmek	sarla-ş-	-ş-: FFYE	sarla-: dolamak, sarmak (Clauson 1972: 852a, Bilgen 1989: 145)
sözleş-: konuşmak	sözle-ş-	-ş-: FFYE	sözle-: konuşmak (Erdal 1991: 566, Clauson 1972: 864a, Bilgen 1989: 145)
süzlüş-: süzülme	süz[ü]l-(ü)ş-	-ş-: FFYE	süzül-: süzülme (Clauson 1972: 864a, Bilgen 1989: 145)
sawlaş-: karşılıklı konuşmak	sawla-ş-	-ş-: FFYE	sawla-: söylemek (Erdal 1991: 565, Clauson 1972: 789b, Bilgen 1989: 145)
saklaş-: birbirini korumak	sakla-ş-	-ş-: FFYE	sakla-: korumak (Clauson 1972: 810b, Bilgen 1989: 145)
sukluş-: sokulmak	suk[u]l-(u)ş-	-ş-: FFYE	sukul-: sokulmak (Clauson 1972: 810b, Bilgen 1989: 145)
sıklıuş-: kalabalıklaşmak	sık[ı]l-(ı)ş-	-ş-: FFYE	sıkıl-: kalabalık olmak (Clauson 1972: 810b, Bilgen 1989: 145)
sumlıuş-: yabancı dilde konuşmak	sumlı-ş-	-ş-: FFYE	sumlı-: yabancı dilde konuşmak (Clauson 1972: 829b, Bilgen 1989: 146)
sarmaş-: 1. sarmakta yardım etmek, 2. dolaşıp karışmak	sarma-ş-	-ş-: FFYE	*sarma-: sarmak (Clauson 1972: 853a)
sermeş-: süzmekte, ayırtılmakta yardımcı olmak	serme-ş-	-ş-: FFYE	serme-: süzmek (Clauson 1972: 853b, Bilgen 1989: 145)
tançış-: kokuşmak	tınçı-ş-	-ş-: FFYE	tınçı-: çürümek (Clauson 1972: 571a, Bilgen 1989: 146)
sançış-: 1. dürtüşmek, 2. savaşta yenişmek	sanç-(ı)ş-	-ş-: FFYE	sanç-: dürtmek (Erdal 1991: 565, Clauson 1972: 836a, Bilgen 1989: 144)
tapraş-: zıplaşmak	tapra-ş-	-ş-: FFYE	tapra-~taprı-: zıplamak (Clauson 1972: 445a, Bilgen 1989: 147)
tatruş-: birbirine tattırmak	tat[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	tatur-: tattırmak (Clauson 1972: 460a, Bilgen 1989: 148)
titreş-: titreşmek	titre-ş-	-ş-: FFYE	titre-: titreşmek (Clauson 1972: 460b, Bilgen 1989: 147)
kopruş-: kaldırmakta yardımlaşmak	kor[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	kopur-: kaldırmak (Clauson 1972: 586b, Bilgen 1989: 141)
kutruş-: oynayıp coşuşmak	kut[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	kutur-: kudurmak (Clauson 1972: 606a, Bilgen 1989: 141)
koturuş ²⁶³ : boşaltılmakta yardımcı olmak	kotur-(u)ş-	-ş-: FFYE	kotur-: boşaltmak (Clauson 1972: 606a)
kaçruş-: birbirini kovalamak	kaç[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	kaçur-: kaçırmak (Erdal 1991: 558, Clauson 1972: 592b, Bilgen 1989: 141)
kurdaş-: aynı mertebeye oturmak	kur+da-ş-	+da-: İFYE, -ş-: FFYE	kurda- < kur: rütbe (Clauson 1972: 650b)

²⁶³ Vezin gereği *kotruş-* olmalı.

kağrış-: 1. burmakta yarışmak, 2. birbirine karşılık vermek	kaç[ı]r-(ı)ř-	-ř-: FFYE	kaçır-: burmak, geri çevirmek (Clauson 1972: 606a, Bilgen 1989: 140)
kısruş-~kısırış-: kısaltmakta yardım etmek	kıs[u]r-(u)ř-	-ř-: FFYE	kısır-: kısaltmak (Clauson 1972: 669a, Bilgen 1989: 140)
kawruş-: kavurmakta yardım etmek	kaw[u]r-(u)ř-	-ř-: FFYE	kawur-: kavurmak (Clauson 1972: 586b, Bilgen 1989: 140)
kakraş-: çekilmek, azalmak	kakra-ř-	-ř-: FFYE	*kakra-: azalmak? ²⁶⁴
kıkırış-: bağırıp şamata etmek	kık[ı]r-(ı)ř-	-ř-: FFYE	kıkır-: bağırmak (Erdal 1991: 562, Clauson 1972: 612b, Bilgen 1989: 142)
kopzaş-: ut çalmada yarışmak	kop[u]za-ř-	-ř-: FFYE	kopza-: kopuz çalmak (Clauson 1972: 589a, Bilgen 1989: 142)
kargaş-: karşılıklı lanetleşmek	karga-ř-	-ř-: FFYE	karga-: lanetlemek (Clauson 1972: 656a)
kırğaş-: birbirine yüz çevirmek	kırğa-ř-	-ř-: FFYE	kırğa-: yüz çevirmek (Clauson 1972: 656a)
tasğaş-: tokatlaşmak	tasğa-ř-	-ř-: FFYE	tasğa-: tokatlamak (Clauson 1972: 555a)
tolğaş-: dolamakta yarışmak	tolğa-ř-	-ř-: FFYE	tolğa-: dolamak (Clauson 1972: 497b)
karwaş-: yoklamak, aramak	karwa-ř-	-ř-: FFYE	karwa-: yoklamak, aramak (Clauson 1972: 646b, Bilgen 1989: 140)
korkuş-: birbirinden korkmak	kork-(u)ř-	-ř-: FFYE	kork-: korkmak (Clauson 1972: 656a, Bilgen 1989: 142)
kırkış-: kırmakta yardım etmek	kırk-(ı)ř-	-ř-: FFYE	kırk-: kırmak (Clauson 1972: 656a, Bilgen 1989: 140)
kızlaş-: iddiada ortaya cariyeye koymak	kız+la-ř-	+la-: İFYE, -ř-: FFYE	kızla- < kız: kız (Clauson 1972: 684b, Bilgen 1989:)
karmaş-: yağmalamada yarışmak	karma+ř-	-ř-: FFYE	*karma-: yağmalamak
kasnaş-: titreşmek	kas[ı]na-ř-	-ř-: FFYE	kasna-: soğuktan titremek (Clauson 1972: 668b, Bilgen 1989: 141)
kekteş-: birbirine kin gütmek	kek+te-ř-	+te-: İFYE, -ř-: FFYE	kekte- < kek: kin (Clauson 1972: 710b)
kertiş-: kertmekte yardım etmek	kert-(ı)ř-	-ř-: FFYE	kert-: kertmek (Clauson 1972: 740b, Bilgen 1989: 140)
kötrüş-: kaldırmada yardım etmek	köt[ü]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	kötür-: kaldırmak (Clauson 1972: 706b, Bilgen 1989: 140)
keçrüş-: birbirinin suçunu affetmek, geçmekte yardım etmek	keç[ü]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	keçür-: affetmek, geçirmek (Clauson 1972: 699a, Bilgen 1989: 141)
keğrüş-: birbirine giydirmek	keç[ü]r-(ü)ř-	-ř-: FFYE	keğer-: giydirmek (Clauson 1972: 706b, Bilgen 1989: 141)
keğriş-: dilimlere bölmede yardım etmek	keç[i]r-(ı)ř-	-ř-: FFYE	keçir-: yüzüp parçalara ayırmak (Clauson 1972: 706b, Bilgen 1989: 141)

²⁶⁴ Clauson, *kokruş-* okumuş ve **kokur-* tabanından türetmiştir. (1972: 613a)

kökreş-: gürlmek, kükremek	kökre-ş-	-ş-: FFYE	kökre-: gürlmek, kükremek (Clauson 1972: 713b, Bilgen 1989: 142)
kemrüş-: kemirmekte yarışmak	kem[i]r-(ü)ş-	-ş-: FFYE	kemir-: kemirmek (Clauson 1972: 723b, Bilgen 1989: 142)
kizleş-: birbirinden gizlemek	kizle-ş-	-ş-: FFYE	kizle-: gizlemek (Clauson 1972: 761a, Bilgen 1989: 142)
kezleş-: gezlemekte yarışmak	kezle-ş-	-ş-: FFYE	kezle-: gezlemek (Clauson 1972: 761a, Bilgen 1989: 142)
közleş-: bakmakta yarışmak	köz+le-ş-	+le-: İFYE, -ş-: FFYE	közle-: bakmak (Clauson 1972: 761a, Bilgen 1989: 142)
kesliş-: kesilmek, kopmak	kes[i]l-(i)ş-	-ş-: FFYE	kesil-: kesilmek (Clauson 1972: 750b, Bilgen 1989: 142)
kökleş-: 1. yapışıp tutunmak, 2. bağlamakta yardım etmek, 3. bağ kurmak	kök+le-ş-	+le-:İFYE, -ş-: FFYE	kökle-: bağ kurmak, aynı köke dayanmak (Clauson 1972: 711b, Bilgen 1989:142)
K (kaf)			
bagrıç-: böğrü ciğerine yapışmak	bag[ı]r+(ı)k-	+k-: İFYE	bagır: bağır, ciğer (Clauson 1972: 318b, Bilgen 1989: 87)
bulduk-: bulunmak	bul-duk-	-duk-: FFYE ²⁶⁵	bul-: bulmak (Erdal 1991: 650, Clauson 1972: 334b, Bilgen 1989: 103)
tutsuk-: esir düşmek	tut-suk-	-suk-: FFYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 703, Clauson 1972: 461a, Bilgen 1989: 134)
tunçuk-: tıkanmak	tunç+(u)k-	+k-: İFYE	*tunç < tun-: kapanmak (Clauson 1972: 517a, Bilgen 1989: 88)
tunçuk~tunçık-: (hayvan) yuvasına girip çıkmamak	bk.: tunçuk-		
sançık-: 1. yenilmek, 2. (hançer) saplanmak	sanç-(ı)k-	-k-: FFYE	sanç-: batırmak, saplamak (Erdal 1991: 647, Clauson 1972: 836a, Bilgen 1989: 106)
bassık-: baskın yapmak, esir almak	bas-sık-	-sık-: FFYE	bas-: basmak (Erdal 1991: 702, Clauson 1972: 373a, Bilgen 1989: 134)
sawruk-: savrulmak, dalgalanmak	saw[u]r-(u)k-	-k-: FFYE	sawur-: savurmak (Erdal 1991: 647, Clauson 1972: 792a, Bilgen 1989: 106)
K (kef)			
bilsik-: bilmek, öğrenmek	bil-sik-	-sik-: FFYE	bil-: bilmek (Erdal 1991: 702, Clauson 1972: 344b, Bilgen 1989: 133)
L			
borbal-: karışmak	borba-l-	-l-: FFYE	borba-: savsaklamak (Clauson 1972: 356b)
büksül-: çatlamak			

²⁶⁵ /-duk-/ FFYE yalnızca bu sözcükte geçmektedir. İstisna teşkil ettiği için yapım ekleri kısmına alınmamıştır.

törpül-: törpülenmek	törpi-l-	-l-: FFYE	törpi-: törpülemek (Clauson 1972: 533b, Bilgen 1989: 108)
tartıl-: tartılmak	tart-(ı)l-	-l-: FFYE	tart-: tartmak (Erdal 1991: 675, Clauson 1972: 536b, Bilgen 1989: 108)
türtül-: sürülmek	türt-(ü)l-	-l-: FFYE	türt-: dürtmek, sürmek (Clauson 1972: 536b, Bilgen 1989: 108)
çertül-: elden gitmek	çert-(i)l-	-l-: FFYE	çert-: kaçırmak (Clauson 1972: 428b)
tetrül-: 1. dönmek, ters yüz olmak, 2. huyu kötüleşmek	tet[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	*tetür-: dönmek (Erdal 1991: 676, Clauson 1972: 460a) bk.: tetrü
togral-: doğranmak, parçalanmak	togra-l-	-l-: FFYE	togra-: doğramak (Erdal 1991: 678, Clauson 1972: 472b, Bilgen 1989: 108)
talkıl-: 1. vurulup itilmek, 2. def edilmek, 3. sıkıştırılmak	talk-(ı)l-	-l-: FFYE	talk-: zarar vermek (Clauson 1972: 497a, Bilgen 1989: 108)
tırmal-: tırmalanmak	tarma-l-	-l-: FFYE	tarma-: tarmalamak (Clauson 1972: 550a, Bilgen 1989: 108)
çewrül-: dönmek, çevrilmek	çew[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	çewür-: çevirmek (Clauson 1972: 398b, Bilgen 1989: 108)
çermel-: bükülmek, kıvrılmak	çerme-l-	-l-: FFYE	çerme-: kıvrırmak, bükmek (Clauson 1972: 430b, Bilgen 1989: 109)
sürtül-: sürtülmek, sürülmek	sürt-(ü)l-	-l-: FFYE	sürt-: sürtmek (Clauson 1972: 847a, Bilgen 1989: 109)
sançıl-: 1. saplanmak, 2. yenilmek	sanç-(ı)l-	-l-: FFYE	sanç-: batırmak, saplamak (Erdal 1991: 669, Clauson 1972: 836a, Bilgen 1989: 109)
süprül-: süpürülmek	süp[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	süpür-: süpürmek (Clauson 1972: 792a, Bilgen 1989: 109)
sıdırıl-: 1. sıyrılmak, 2. kaymak, 3. her köşeye bakmak	sıd[ı]r-(ı)l-	-l-: FFYE	sıdır-: sıyırmak (Clauson 1972: 802b)
sawrul-: 1. dalgalanmak, 2. savrulmak	saw[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	sawur-: savurmak (Erdal 1991: 671, Clauson 1972: 792a, Bilgen 1989: 109)
sızgal-: zorla girmek	sız[ı]za-l-	-l-: FFYE	sızga-: zorla girmek (Clauson 1972: 818a, Bilgen 1989: 109)
satgal-: 1. çiğnenmek, 2. takas edilmek	satga-l-	-l-: FFYE	satga-: 1. çiğnemek, 2. (alacağı) iptal etmek (Clauson 1972: 800b, Bilgen 1989: 109)
sıtgal-: sıvanmak	sıtga-l-	-l-: FFYE	sıtga-: sıvamak (Clauson 1972: 800b, Bilgen 1989: 109)
sarmal ²⁶⁶ : süzülmek, damlatmak			
sarmal-: dolanmak, sarılmak	sarma-l-	-l-: FFYE	*sarma-: sarmak (Clauson 1972: 853a, Bilgen 1989: 109)

²⁶⁶ EA, dipnotta (1311) sin’de esre de olduğunu belirtir (2018: 301). Esre esas alınacak olursa sözcük *sırmal-* okunur. *sırmal~sızmal-* şeklinde -r~-z- nöbetleşmesi olduğunu varsayarsak *sız-* > **sızma-l-* şeklinde bir etimoloji semantik olarak mümkün olur.

kurtul-: 1. doğurmak, 2. kurtulmak	kut[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	kutur-: haddini aşmak (Erdal 1991: 667)
kartal-: yara azmak	karta-l-	-l-: FFYE	karta-: yarayı kaşımak (Clauson 1972: 649a, Bilgen 1989: 110)
kırçal-: sıyrılarak değip geçmek	kırça-l-	-l-: FFYE	kırça-: ıskalamak, sıyırmak (Clauson 1972: 647b, Bilgen 1989: 110)
kotrul-: boşaltılmak	kot[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	kotur-: boşaltmak (Clauson 1972: 605b, Bilgen 1989: 110)
kağrıl-: burulmak	kaç[ı]r-(ı)l-	-l-: FFYE	kaçır-: burmak (Erdal 1991: 661, Clauson 1972: 605b, Bilgen 1989: 109)
kawrul-: kavrulmak	kaw[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	kawur-: kavurmak (Clauson 1972: 586b, Bilgen 1989: 109)
kopzal-: ud çalınmak	kop[u]za-l-	-l-: FFYE	kopza-: kopuz çalmak (Clauson 1972: 588b, Bilgen 1989: 109)
tewşel-: 1. ufalanmak, 2. karışmak	tewşe-l-	-l-: FFYE	tewşe-: karışmak, dolanmak (Clauson 1972: 447a, Bilgen 1989: 109)
kowşal-: pürüzsüz hale getirilmek	kog[u]şa-l-	-l-: FFYE	kogşa-: pürüzsüz hale getirmek (Clauson 1972: 613b, Bilgen 1989: 109)
kargal-: lanetlenmek	karga-l-	-l-: FFYE	karga-: lanetlemek (Clauson 1972: 655b, Bilgen 1989: 109)
korkul-: korkulmak	kork-(u)l-	-l-: FFYE	kork-: korkmak (Clauson 1972: 665b, Bilgen 1989: 109)
kırkıl-: kırılmak	kırk-(ı)l-	-l-: FFYE	kırk-: kırmak (Clauson 1972: 655b, Bilgen 1989: 109)
kertil-: 1. kertilmek, 2. aşağılanmak	kert-(ı)l-	-l-: FFYE	kert-: kertmek (Clauson 1972: 740a, Bilgen 1989: 109)
keçrül-: giydirilmek	keç[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	keçür-: giydirmek (Clauson 1972: 706b, Bilgen 1989: 110)
keçril-: parçalanmak	keç[i]r-(ı)l-	-l-: FFYE	keçir-: parçalara ayırmak (Clauson 1972: 706b, Bilgen 1989: 110)
N			
bertin-: bertilmek	bert-(ı)n-	-n-: FFYE	bert-: bertmek (Erdal 1991: 594, Clauson 1972: 359a)
bürlen-: tomurcuklanmak	bürle-n-	-n-: FFYE	bürle- < bür: tomurcuk (Clauson 1972: 366a)
boşgun-: boşanmak, boşa çıkmak	boş+gun-	+gun-: İFYE	boş: boş (Clauson 1972: 379b, Bilgen 1989: 86)
bulgan-: bulanmak, karışmak	bulga-n-	-n-: FFYE	bulga-: bulanmak (Erdal 1991: 596, Clauson 1972: 337a, Bilgen 1989: 130)
bulgan-: kızmak	bulga-n-	-n-: FFYE	bulga-: kızdırmak (Clauson 1972: 337a)
başlan-: başlamak	başla-n-	-n-: FFYE	başla-: başlamak (Erdal 1991: 592, Clauson 1972: 382b, Bilgen 1989: 130)
başlan-: (sürüyü) dağa sürmek	başla-n-	-n-: FFYE	başla-: yönetmek, rehberlik yapmak (Clauson 1972: 382b)
başlan-: başaklanmak	baş+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	başla- < baş: baş

bağlan-: 1. bağlanmak, 2. kendi başına bağlamak	bagla-n-	-n-: FFYE	bagla-: bağlamak (Clauson 1972: 315b, Bilgen 1989: 130)
boglan-: bohçalamak	bogla-n-	-n-: FFYE	bogla-: bohçalamak (Clauson 1972: 315b, Bilgen 1989: 130)
boglun-: boğulmak	bog[u]l-(u)n-	-n-: FFYE	bogul-: boğulmak (Clauson 1972: 315b)
beklen-: 1. sağlamaşmak, 2. tedbir almak, 3. korunmak	bekle-n-	-n-: FFYE	bekle-: sağlamaşmak (Erdal 1991: 593, Clauson 1972: 327a, Bilgen 1989: 128)
beglen-: evlenmek, bey sahibi olmak	beg+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	begle- < beg: bey (Clauson 1972: 327a, Bilgen 1989: 130)
büklün-: bükülmek	bük[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	bükül-: bükülmek (Clauson 1972: 327a, Bilgen 1989: 130)
böglün-: toplanmak	bög[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	bögül-: toplanmak (Clauson 1972: 327a)
talpın-: çırpınmak	talpı-n-	-n-: FFYE	talpı-: kanat çırpınmak (Clauson 1972: 493b, Bilgen 1989: 122)
tartın-: 1. şefkat göstermek, 2. tartınmak	tart-(ı)n-	-n-: FFYE	tart-: çekmek, tartmak (Erdal 1991: 616, Clauson 1972: 535b)
türtün-: sürünmek	türt-(ü)n-	-n-: FFYE	türt-: dürtmek, sürmek (Erdal 1991: 622, Clauson 1972: 537a)
tepre-: hareket etmek	tepre-n-	-n-: FFYE	tepre-: hareket etmek (Erdal 1991: 618, Clauson 1972: 444b)
togran-: doğranmak	togra-n-	-n-: FFYE	togra-: doğramak (Clauson 1972: 473a)
tawran-: acele eder gibi görünmek	tawra-n-	-n-: FFYE	tawra-: acele etmek (Erdal 1991: 616, Clauson 1972: 444b, Bilgen 1989: 122)
tersin-: 1. kızmak, 2. yara yeniden nüksetmek	tersi-n-	-n-: FFYE	*tersi-: ? (Clauson 1972:553b, Bilgen 1989: 122)
tewşin~tewşün-: sıkı çalışmak, çabalamak, hareketlenmek	tewşe-n-	-n-: FFYE	tewşe-: karışmak, dolanmak (Erdal 1991: 619, Clauson 1972: 447a, Bilgen 1989: 128)
tatgan-: tat almak	tat[ı]ga-n-	-n-: FFYE	*tatga-: tat almak (Erdal 1991: 616, Clauson 1972: 454a, Taş 2015: 200, Bilgen 1989: 125)
tolgan-: 1. kıvrınmak, dolanmak, 2. dolamak, 3. kolera ve dizanteriye yakalanmak	tolga-n-	-n-: FFYE	tolga-: dolamak (Erdal 1991: 620, Clauson 1972: 497a)
turkin-: utanmak, utancından kalmak	tur[u]k-(ı)n-	-n-: FFYE	turuk-: durmak (Clauson 1972: 540b, Bilgen 1989: 122)
tezigin-: dönmek, dolaşmak, gezmek	< teg[i]z-(i)n-	-n-: FFYE	*tezig-: ? (Erdal 1991: 617, Clauson 1972: 574b, Bilgen 1989: 122)
telgen-: yüz çevirmek	telge-n-	-n-: FFYE	telge-: kızdırmak (Erdal 1991: 618, Clauson 1972: 499a)
toplun-: delinmek	top[u]l-(u)n-	-n-: FFYE	topul-: delinmek (Erdal 1991: 621, Clauson 1972: 439a, Bilgen 1989: 121)

tüplen-: 1. kök salmak, 2. zenginleşmek	tüp+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	tüple- < tüp: dip, kök (Clauson 1972:440b, Bilgen 1989: 121)
tıdılın-: kaçınmak, engellenmek	tıd[ı]l-(ı)n-	-n-: FFYE	tıdıl-: engel olunmak (Clauson 1972: 456b, Bilgen 1989: 121)
tüşlen-: uyku molası vermek	tüş+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	tüşle- < tüş: düş düşlemek (Clauson 1972: 565b)
terlen-: terlemek	terle-n-	-n-: FFYE	terle-: terlemek (Clauson 1972: 548b, Bilgen 1989: 121)
türlün-: dürülmek	tür[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	türül-: dürülmek (Clauson 1972: 548b, Bilgen 1989: 121)
tüzlün-: düzleşmek, düzelmek	tüz[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	tüzül-: düzelmek (Clauson 1972: 576a, Bilgen 1989: 121)
tuzlan-: tuzlanmak	tuzla-n-	-n-: FFYE	tuzla-: tuzlamak (Clauson 1972: 576a, Bilgen 1989: 130)
tizlin-: dizilmek	tiz[i]l-(i)n-	-n-: FFYE	tizil-: dizilmek (Clauson 1972: 576a, Bilgen 1989: 130)
tuşlan-: denk gelmek	tuşla-n-	-n-: FFYE	tuşla-: hizalamak (Clauson 1972: 565a, Bilgen 1989: 121)
tişlen-: dişleri çıkmak, dişleri bilenmek	tişle-n-	-n-: FFYE	tişle-: diş çıkmak (Clauson 1972: 565a, Bilgen 1989: 118)
tüglün-: düğümlenmek	tüg[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	tügül-: düğümlenmek (Clauson 1972: 481b, Bilgen 1989: 118)
töklün-: dökülmek	tök[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	tökül-: dökülmek (Erdal 1991: 640, Clauson 1972: 481b, Bilgen 1989: 118)
tiklin-: dikilmek	tik[i]l-(i)n-	-n-: FFYE	tikil-: dikilmek (Erdal 1991: 640, Clauson 1972: 481b)
çerlen-: hastalanmak, iltihaplanmak	çerle-n-	-n-: FFYE	çerle-: hastalanmak (Clauson 1972: 430a, Bilgen 1989: 119)
çürlen-: çıkar sağlamak	çürle-n-	-n-: FFYE	çürle-: menfaat sağlamak (Clauson 1972: 430a, Bilgen 1989: 120)
çoğlan-: alevlenmek	çog+la-n- ²⁶⁷	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çoğla- < çog: alev (Clauson 1972: 408a)
çuğlan-: toplanıp gelmek	çuğla-n-	-n-: FFYE	çuğla-: bohçalamak (Clauson 1972: 408a, Bilgen 1989: 120)
çawlan-: az pişmek	çaw+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çawla- < çaw: ün, ses?
çawlan-: ünlenmek	çaw+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çawla- < çaw: ün, şöhret (Clauson 1972: 397b)
sürtün-: sürtünmek, sürünmek	sürt-(ü)n-	-n-: FFYE	sürt-: sürtmek (Erdal 1991: 615, Clauson 1972: 847b, Bilgen 1989: 120)
sıtgan-: sıvamak	sıtga-n-	-n-: FFYE	sıtga-: sıvamak (Clauson 1972: 800b, Bilgen 1989: 120)
silkin-: silkinmek, tüyleri ürpermek	silk-(i)n-	-n-: FFYE	silk-: silkmek (Erdal 1991: 614, Clauson 1972: 827a, Bilgen 1989: 120)
saçlan-: saç çıkamak	saç+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	*saçla-: saç çıkmak (Clauson 1972: 797b)

²⁶⁷ Erdal: *çog+lan*. (1991: 511)

suçlun-: sıyrılmak	suç[u]l-(u)n-	-n-: FFYE	suçul-: sıyrılmak (Erdal 1991: 615, Clauson 1972: 797b)
sarlan-: sarmak, sarınmak, sarılmak, hazırlanmak	sarla-n-	-n-: FFYE	sarla-: dolamak (Clauson 1972: 852a, Bilgen 1989: 120)
sırlan-: nakışlanmak, işlenmek	sırla-n-	-n-: FFYE	sırla-: işlemek (Clauson 1972: 852a)
sözlen-: konuşmak, açıklamak	sözle-n-	-n-: FFYE	sözle-: konuşmak (Clauson 1972: 864a, Bilgen 1989: 120)
süzlün-: süzülme	süz[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	süzül-: süzülme (Clauson 1972: 864a, Bilgen 1989: 120)
şeşlin-: çözülme, boşanma	şeş[i]l-n-	-n-: FFYE	şeşil-: çözülme (Clauson 1972: 852a, Bilgen 1989: 120)
suwlan-: sulanma, gözyaşı akmak	suwla-n-	-n-: FFYE	suwla-: sulamak (Clauson 1972: 789b, Bilgen 1989: 120)
saklan-: saklanma	sakla-n- ²⁶⁸	-n-: FFYE	sakla-: saklamak (Clauson 1972: 810a, Bilgen 1989: 120)
suklun-: sokulma	suk[u]l-(u)n-	-n-: FFYE	sukul-: sokulma (Erdal 1991: 639, Clauson 1972: 810b, Bilgen 1989: 120)
söglün-: ızgarada pişirmek	sög[ü]l-(ü)n-	-n-: FFYE	sögül-: pişirmek (Erdal 1991: 615, Clauson 1972: 821a)
şatlan-: cüret etmek	şat+la-n-	+la-: İFYE, -n-:	şatla- < şat: cesaret (Clauson 1972: 867a)
kartan-: yara tedavi etmek	karta-n-	-n-: FFYE	karta-: yara iyileştirmek (Clauson 1972: 650b, Bilgen 1989: 117)
kurtan-: kaçınma	kurta-n-	-n-: FFYE	kurta- < kurt: kurt (Clauson 1972: 650b, Bilgen 1989: 117)
kawdun-~kawdın-: şefkat gösterme	kaw[ı]d-(ı)n-	-n-: FFYE	kawıd-: korumak (Clauson 1972: 582b)
katrun-: yarıda bırakma, inatlaşma	kat[u]r-(u)n-	-n-: FFYE	katur-: sertleşme
kağran-~kadran-: kızmak, (tavır) sertleşme	kaç[ı]ra-n-	-n-: FFYE	*kağra- < kaçır-: geri çevirmek
kurşan-: kuşanma	kurşa-n-	-n-: FFYE	kurşa-: kemer bağlamak (Erdal 1991: 607, Clauson 1972: 665a, Bilgen 1989: 117)
kargan-: kendini lanetleme	karga-n-	-n-: FFYE	karga-: lanetleme (Erdal 1991: 603, Clauson 1972: 655b, Bilgen 1989: 117)
kazgan-: kazanma	kazga-n-	-n-: FFYE	*kazga-: kazanma? (Erdal 1991: 604, Clauson 1972: 683a, Taş 2015: 198)
kısgan-: kısmak	kıs[ı]ga-n-	-n-: FFYE	*kısga-: kısmak? (Clauson 1972: 667b, Bilgen 1989: 117)
karwan-: yoklamak, arama	karwa-n-	-n-: FFYE	karwa-: yoklamak, arama (Clauson 1972: 646b, Bilgen 1989: 117)

²⁶⁸ Erdal: *sak+lan-*. (1991: 514)

korkun-: korkmak	kork-(u)n-	-n-: FFYE	kork-: korkmak (Erdal 1991: 606, Clauson 1972: 655b, Bilgen 1989: 117)
korlan-: yitirilen şeye acınmak	kor+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	korla- < kör: kayıp (Clauson 1972: 659a)
korlan-: mayalanmış süt katılaşmak	kor+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	korla- < kor: maya (Clauson 1972: 659a)
kırlan-: hendek ve çatlak oluşmak	kır+la-n-	-n-: FFYE	kır+la-: yarık ve bend yapmak (Clauson 1972: 659a, Bilgen 1989: 117)
kızlan-: pahalı saymak	kız+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kız+la- < kız: pahalı (Clauson 1972: 684a, Bilgen 1989: 118)
kızlan-: kız evlat edinmek	kız+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kız+la-: kız evlat edinmek (Clauson 1972: 684a, Bilgen 1989: 118)
kazın-: kazılmak	kaz[i]l-(i)n-	-n-: FFYE	kazıl-: kazılmak (Clauson 1972: 684a, Bilgen 1989: 129)
kıslın-: sıkışmak, ezilmek	kıs[i]l-(i)n-	-n-: FFYE	kısl-: sıkışmak (Clauson 1972: 668b, Bilgen 1989: 129)
koşlun-: birbirine koşulmak	koş[u]l-(u)n-	-n-: FFYE	koşul-: koşulmak (Clauson 1972: 673b, Bilgen 1989: 129)
koşlan-: yedek at edinmek	koş+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	koş-: yedek at (Clauson 1972: 673b)
kaklan-: (et) kurumak	kak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kak+la- < kak: kurutulmuş et (Clauson 1972: 610b)
kaklan-: birikmek, birikinti oluşmak	kak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kak+la- < kak: birikinti (Clauson 1972: 610b)
kewşen-: geviş getirmek	kew[i]şe-n-	-n-: FFYE	kewşe-: geviş getirmek (Erdal 1991: 605, Clauson 1972: 692a)
küçlen-: güçlenmek	küç+le-n- ²⁶⁹	+la-: İFYE, -n-: FFYE	küç+le- < küç: güç (Clauson 1972: 697b)
kürlen-: gürlenmek	kürle-n-	-n-: FFYE	kürle-: gürlenmek (Clauson 1972: 745a)
kirlen-: kirlenmek, çapaklanmak	kir+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kirle- < kir: kir (Clauson 1972: 745a)
kezlen-: gezlenmek	kezle-n-	-n-: FFYE	kezle-: gezlenmek (Clauson 1972: 761a, Bilgen 1989: 129)
kezlen-: dibi tutmak	kez+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kez+le- < kez: tencerenin dibine yapışan tortu (Clauson 1972: 761a)
kizlen-: gizler görünmek	kizle-n-	-n-: FFYE	kizle-: gizlemek (Erdal 1991: 606, Clauson 1972: 761a)
keslin-: kopmak	kes[i]l-(i)n-	-n-: FFYE	kesil-: kopmak, kesilmek (Clauson 1972: 750b, Bilgen 1989:129)
köklen-: 1. bağlanmak, 2. soylulaşmak	kök+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kök+le- < kök: kök, asıl (Clauson 1972: 711b)
köglen-: çil belirmek	kög+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kög+le- < kög: çil (Clauson 1972: 711b)
küglen-: şarkı söylemek	küg+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	küg+le- < küg: şarkı söylemek (Clauson 1972: 711b)
kemlen-: (at) hastalanmak	kemle-n-	-n-: FFYE	kemle-: hastalanmak (Clauson 1972: 722b)

²⁶⁹ Erdal: *küç+le-n-*. (1991: 513)

4. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
4. 4. 1. Harekeleriyle Ortası Harekeli fa'al'aldı Babı			
Ş			
salımlaş-: sert bir şekilde tartışıp kavga etmek	sal-(ı)m+la-ş-	-m: FİYE, +la-: İFYE, -ş-: FFYE	sal-: salmak (Clauson 1972: 827b)
konuklaş-: birbirini konuklamak	konukla-ş-	-ş-: FFYE	konukla-: konuklamak (Clauson 1972: 638a)
N			
barımsın-: gider görünmek	bar-(ı)msın-	-msın-: FFYE	bar-: varmak, gitmek (Clauson 1972: 386b, Bilgen 1989: 116)
tarımsın-: eker görünmek	tarı-msın-	-msın-: FFYE	tarı-: ekmek (Clauson 1972: 551a, Bilgen 1989: 116)
kelimsin-: gelir görünmek	kel-(i)msin-	-msin-: FFYE	kel-: gelmek (Clauson 1972: 719a, Bilgen 1989: 116)
külümsin-: güler görünmek	kül-(ü)msin-	-msin-: FFYE	kül-: gülmek (Erdal 1991: 5533, Clauson 1972: 719a, Bilgen 1989: 116)
yaramsın-: yaltaklanmak	yara-msın-	-msın-: FFYE	yara-: yaramak (Erdal 1991: 532, Clauson 1972: 770a)
N			
kısırkan-: tutumlu davranmak	kıs-(ı)r-ka-n-	-r-: FFYE -ka-: FFYE -n-: FFYE	kıs-: kısmak (Erdal 1991: 463, Clauson 1972: 669a, Bilgen 1989: 117)
bulıtlan-: bulutlanmak	bulıt+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	bulıtla- < bulıt: bulut (Clauson 1972: 335b)
bağırlan-: pıhtılaşmak, katılaşmak	bağır-la-n-	-n-: FFYE	bağır-la-: bağırına vurmak (Clauson 1972: 320a, Bilgen 1989: 117)
butaklan-: 1. budaklanmak, 2. kollara ayrılmak	butak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	butakla- < butak: budak (Clauson 1972: 302b, Bilgen 1989: 116)
başaklan-: sivirmek	başakla-n-	-n-: FFYE	başakla-: temren takmak (Clauson 1972: 380b)
balıklan-: (göl) balıklanmak	balık+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	balıkla- < balık: balık (Clauson 1972: 338b)
biçeklen-: bıçak sahibi olmak	biçek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	biçekle- < biçek: bıçak (Clauson 1972: 295a)
töpütlen-: Tibetli kılığına girmek	töpüt+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	töpüt: Tibetli
tatıglan-: tatlanmak	tatıg+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tatıgla- < tatıg: tat (Clauson 1972: 454b)
tutuklan-: hadım edinmek	tutuk+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tutukla- < tutuk: tutuk, hadım (Clauson 1972: 455a)
toruklan-: zayıf kabul etmek	torukla-n-	-n-: FFYE	torukla-: zayıf saymak (Clauson 1972: 542b)
tulumlan-: kuşanmak	tulum+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tulumla- < tulum: silah (Clauson 1972: 500b)
çöpürlen-: kılları çıkmak	çöpür+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çöpür: keçi kılı (Clauson 1972: 399a)
çepiçlen-: çepiş sayılmak	çepiç+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çepiş: keçi yavrusu

çaruklan-: ayakkabı sahibi olmak	çarukla-n-	-n-: FFYE	çarukla-: çarık giymek (Clauson 1972: 428b)
çiçeklen-: çiçeklenmek	çiçek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çiçekle- < çiçek: çiçek (Clauson 1972: 401a)
sөгütlen-: sөгütlenmek	sөгüt+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	sөгütle- < sөгüt: sөгüt (Clauson 1972: 820b)
soguklan-: soğuk saymak	soguk+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	sogukla- < soguk: soğuk (Clauson 1972: 808b)
suwıgılan-: sulu kabul etmek	suwıg+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	suwıgla- < *suwıg: sulu? (Clauson 1972: 787a)
kanatlan-: 1. kanatlanmak, 2. kanadı çıkmak	kanat+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kanatla- < kanat: kanat (Clauson 1972: 636b)
kılıçlan-: kılıç sahibi olmak	kılıç+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kılıçla- < kılıç: kılıç (Clauson 1972: 618b)
çagırlan-: şarap sahibi olmak	çagırla-n-	-n-: FFYE	çagırla-: şarap yapmak (Clauson 1972: 411b)
çığırlan-: yol peyda olmak	çığırla-n-	-n-: FFYE	çığırla-: yol açmak (Clauson 1972: 411b)
kağırlan-: huyu sertleşmiş görünmek	kaçır+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kağırla- < kaçır: zor, çetin (Clauson 1972: 606b)
kağızlan-: kabuklanmak	kağız+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kağızla- < kağız: kabuk (Clauson 1972: 608b)
koğuzlan-: kabuklanmak	koğuz+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	koğuzla- < koğuz: dul kadın (Clauson 1972: 608b)
kımızlan-: kımız sahibi olmak	kımız+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kımızla- < kımız: kımız (Clauson 1972: 629b)
koguşlan-: fişkırmak	koguş+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	koguşla- < koguş: kanal, oluk (Clauson 1972: 614a)
kamışlan-: kamışlı olmak	kamış+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kamışla- < kamış: kamış (Clauson 1972: 629b)
kıdıgılan-: sınır ve kenar yapmak	kıdıgıla-n-	-n-: FFYE	kıdıgıla-: kenar yapmak (Clauson 1972: 600b)
katıgılan-: çabalamak	katıg+la-n- ²⁷⁰	+la-: İFYE, -n-: FFYE	katıgla- < katıg: katı, sert (Clauson 1972: 600b)
kurugılan-: kuru kabul etmek	kurug+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kurugla- < kurug: kuru (Clauson 1972: 658a)
kaşuklan-: kaşık sahibi olmak	kaşuk+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kaşukla- < kaşuk: kaşık (Clauson 1972: 672a)
keleplen-: keleple örtölmek	kelep+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	keleple- < kelep: bitki (Clauson 1972: 716a)
4. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
[T]			
buşgutlan-: çırak sahibi olmak	buşgut+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	buşgut: çırak (Clauson 1972: 380a)
tarmutlan-: kollara ayrılmak	tarmut+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tarmut: dağın çıkıntı ve girintileri (Clauson 1972: 550b)
kızgutlan-: imtina etmek	kızgut+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kızgut: utandırılan (Clauson)
Ç			

²⁷⁰ Erdal: *katıg+lan-*. (1991: 512)

tawgaçlan-: Çin kılığına girmek	tawgaç+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tawgaç: Çin
sorkuçlan-: 1. lök (macun) sahibi olmak 2. macunla sağlamlaştırılmak	sorkuçla-n-	-n-: FFYE	sorkuçla-: macunla sağlamlaştırmak (Clauson 1972: 850a)
sawdıçlan-: sepet sahibi olmak	sawdıç+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	sawdıç: sepet (Clauson 1972: 786b)
mandarlan-: sarmaşık dolanmak	mandar+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	mandar: sarmaşık (Clauson 1972: 768b)
çalpuşlan-: yapış yapış olmak	çalpuş+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çalpuş: yapışkanlık (Clauson 1972: 418b)
kırtışlan-: güzelleşmek	kırtışla-n-	-n-: FFYE	kırtışla-: kabuğunu soymak (Clauson 1972: 651a)
koldaşlan-: arkadaş saymak	koldaş+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	koldaş: arkadaş (Clauson 1972: 620a)
G (gayın)			
boşlaglan-: taşkınlık yapmak	boşlag+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	boşlag: serbest bırakılan (Clauson 1972: 392b)
turkıgılan-: imtina etmek	turkıgı+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	turkıgı: utanma (Clauson 1972: 542a)
tugraglan-: tuğra sahibi olmak	tugrag+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tugrag: tuğra (Clauson 1972: 473b)
tumluglan-: 1. soğuk kabul etmek, 2. soğuk davranmak	tumlug+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tumlug: soğuk (Clauson 1972: 507a)
kışlaglan-: kışlak kabul etmek	kışlag+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kışlag: kışlak (Clauson 1972: 673b)
kuşlaglan-: kuşlak kabul etmek	kuşlak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kuşlak: kuşlak (Clauson 1972: 673b)
buçgaklan-: köşeleri olmak, bucaklanmak	buçgak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	buçgak: bucak, köşe (Clauson 1972: 295a)
burçaklan-: ter boncuk boncuk olmak	burçak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	burçak: ter taneleri (Clauson 1972: 358a)
başmaklan-: ayakkabı giymek	başmak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	başmak: ayakkabı (Clauson 1972: 383a)
bognaklan-: küme küme olmak	bog[u]nak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	bognak: boğuk (Clauson 1972: 317a)
tarmaklan-: 1. dört koldan yayılmak, 2. tırnakları çıkmak, 3. haliçlere ayrılmak	tarmak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tarmak: pençe (Clauson 1972: 550b)
tıgraklan-: dayanıklı görünmek	tıgrak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tıgrak: sert (Clauson 1972: 473b)
çokmaklan-: çöreklenip halka olmak	çokmak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	*çokmak: topluluk?
çamguklan-: gyibet etmek	çamguk+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çamguk: dedikoducu (Clauson 1972: 423a)
sağlıkılan-: sağmal koyun sahibi olmak	sag[ı]lık+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	sağılık: sağmal (Clauson 1972: 811a)
kapgaklan-: kapaklanmak	kapgak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kapgak: kapak (Clauson 1972: 584a)

kadraklan-: kıvrımları çoğalmak	kadrak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kadrak: kıvrım (Clauson 1972: 606b)
kısraklan-: kısrak sahibi olmak	kısrak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kısrak: kısrak (Clauson 1972: 669a)
karluklan-: Karluk kılığına girmek	karluk+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	karluk: Karluk
kıwçaklan-: Kıpçak kılığına girmek	kıwçak+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kıwçak: Kıpçak
monçaklan- ~monçuklan-: boncuklanmak	monçuk+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	monçuk: boncuk (Clauson 1972: 767b)
mançuklan-: torbalanmak	mançuk+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	mançuk: torba (Clauson 1972: 767b)
K (kef)			
bürçeklen-: perçemi çıkmaq	bürçek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	bürçek: perçem (Clauson 1972: 358a)
türmeklen-: dürüm sahibi olmak	türmek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	türmek: dürüm (Clauson 1972: 550b)
tewlügen-: sahtekar saymaq	tewlügen+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tewlügen: sahtekar (Clauson 1972: 441b)
çekreklen-: kepenek giymek	çekrek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çekrek: aba (Clauson 1972: 417a)
çelpeklen-: çapaklanmak	çelpek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çelpek: çapak (Clauson 1972: 418b)
bökseğlen-: meme tomurmak	bökseğ+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	bökseğ: göğüz, gerdan (Clauson 1972: 329b)
kirpüklen-: kirpik çıkmaq	kirpük+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kirpük: kirpik (Clauson 1972: 738a)
kençeklen-: Kençek kılığına girmek	kençek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kençek: Kençek
könçüklen-: yaka yapılmak	könçük+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	könçük: yaka (Clauson 1972: 728a)
M			
beçkemlen-: belgesini takınmak	beçkem+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	beçkem: alamet, belge (Clauson 1972: 295a)
N			
turpunlan-: araştırmak	turpun+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	turpun: araştırma (Clauson 1972: 534a)
kirşenlen-: yüzüne düzgün (fondöten) sürmek	kirşen+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	kirşen: kirşan, üstübeç (Clauson 1972: 748a)
törkünlen-: aile evi saymaq	törkün+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	törkün: baba evi
tüşgünlen-: gevenler çoğalmak	tüşgün+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	tüşgün: geven (Clauson 1972: 564a)
çiwgünlen-: faydalı saymaq	çiwgin+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	çiwgin: semirtici (Clauson 1972: 396b)
sökmenlen-: kahraman kılığına girmek	sökmen+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE	sökmen: kahraman (Clauson 1972: 821b)
5. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLAN İSİMLER KİTABI			
5. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			

T			
tat: kılıç vb. üzerinde kabaran pas			
Ç			
Ş			
şış: şış			
[K] (kaf)			
kak: kayısı, erik, şeftali gibi meyvelerin yarısı			
kak: kurutulmuş nesne			
kak: su birikintisi			
K (kef)			
kek: kin			
küg: sıkıntı			
kök: eyer bağı			
kök: kök			
5. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
5. 2. 1. Hareleleriyle Ortası Harekeli fa' al Babı			
T			
katut: karışım	kat-(u)t	-t: FİYE	kat-: katmak, eklemek (Erdal 1991: 314, Clauson 1972: 596b)
katut: herhangi bir şeyin yarısı			
katut: ayakkabıcıların kullandığı çiriş			
ketüt: asık yüzlü	ket-(ü)t	-t: FİYE	ket-: kesmek, budamak (Clauson 1972: 702a)
Ç			
kaçaç ²⁷¹ : bir Çin ipeklisi			
kaçaç: kir	bk.: kakaç		
K (kaf)			
bokak~bokuk: 1. kuş kursağı, 2. et bezi, trioit			
bukuk: ağaç çiçeği tomurcuğu			
takuk: tavuk	tak+agu	+agu: İİYE	tak: yansıma sözcük
sakak: çene	saka-k	-k: FİYE	*saka ²⁷² : ? (Clauson 1972: 807b)
sukak: ak geyik	suk-ak	-ak: FİYE	suk-: (boynuzla) itmek (Clauson 1972: 808a)
K (kef)			
tügek: kolan halkası	tüg-ek	-ek: FİYE	tüg-: düğümlmek (Clauson 1972: 480a, Bilgen 1989: 34)
	tü[g]-gek	-gek: FİYE	tüg-: düğümlmek (Erdal 1991: 392)
çekük: çekiç			
çekig: nokta			
çekik: çocuk pipisi			

²⁷¹ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. (1972: 590b)

²⁷² Clauson: *sakal* ile kökteş. (1972: 807b)

çekik: serçeye benzer alacalı bir kuş			
kekük: kerkenez			
yetüt: orduda lojistik	yet-(ü)t	-t: FİYE	yet-: yetmek, yetişmek (Bilgen 1989: 77)
5. 2. 1.a. Bunun Asli İlk Harfi <i>vav</i> ve <i>ye</i> Olanı			
kökegün: göksinek	kök+egün	+egün	kök: gök (Bilgen 1989: 12)
5. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
5. 3. 1. Harekeleriyle fa' lal Babı			
G (gayın)			
tolgag: küpe	tolga-g	-g: FİYE	tolga-: (küpe) takınmak (Erdal 1991: 209, Clauson 1972: 496a, Bilgen 1989: 44)
tolgag ²⁷³ : sıkıntı, dizanteri, kulunç	tolga-g	-g: FİYE	tolga-: (hastalıktan) burulmak (Erdal 1991: 209)
talgag: şiddetli tipi			
kargag: lanet	karga-g	-g: FİYE	karga-: lanet etmek (Clauson 1972: 653b, Bilgen 1989: 43)
kırgag: elbisenin kenarları	kırğa-g	-g: FİYE	kırğa-: kırmak? (Erdal 1991: 193, Clauson 1972: 653b)
kırgag: öfke	kırğa-g	-g: FİYE	kırğa-: kızmak (Erdal 1991: 193, Clauson 1972: 653b)
K (kaf)			
tulkuk ²⁷⁴ : tulum			
K (kef)			
bürkek: bulutlu, sisli	*bür-kek	-kek: FİYE	bür-: bürmek
bezgek: titreme	bez-gek	-gek: FİYE	bez-: titremek (Erdal 1991: 394, Clauson 1972: 391b, Bilgen 1989: 46)
türgek: bohça	tür-gek	-gek: FİYE	tür-: dürmek, katlamak (Erdal 1991: 395, Clauson 1972: 544b, Bilgen 1989: 47)
tezgek: kaçan, kaçkın	tez-gek	-gek: FİYE	tez-: kaçmak (Erdal 1991: 394, Clauson 1972: 574b, Bilgen 1989: 47)
sergek: sarhoşluktan yalpalama	ser-gek	-gek: FİYE	ser- ? (Clauson 1972: 850b)
kergük: kırkbayra benzer bir şey	ker-gük	-gük: FİYE	ker-: germek (Clauson 1972: 742b)
kesgük: tasma	kes-gük	-gük: FİYE	kes-: kesmek (Erdal 1991: 362)
kösgük ²⁷⁵ : korkuluk	kös-gük	-gük: FİYE	kös-: hayal, korkuluk (Clauson 1972: 750a)
kürgek: kürek	kür[i]-gek	-gek: FİYE	kür-: küremek, deşmek (Erdal 1991: 391, Clauson 1972: 742b)
kefgek: kekeme	kev-gek	-gek: FİYE	kev-: çiğnemek (Clauson 1972: 689a)

²⁷³ *tolgag* sözcüğünün dolamak, dolanmak, birbirine geçmek anlamına gelebilecek *tolga-* fiilinden türediğini düşünüyoruz. Bk.: *tolgan-* (ağrı yüzünden kıvrınmak)

²⁷⁴ EA dipnotta₁₃₉₉ Clauson'un sözcüğü *tol-uk-* şeklinde izah etmesine karşı çıkararak *tulum*, *tuluk* ve *tulkuk* sözcüklerinin aynı kavramı anlattığını ve kökteş olduklarını söyler. (2018: 321)

²⁷⁵ Clauson: İlk bakışta *-gük* FİYE ile türemiş bir sözcük. Anlamsal olarak *küs-* veya *küse-* sözcükleriyle bir ilgisi yok fakat muhtemelen **kös-* (hayal veya korkuluk) sözcüğünden türemiş.

5. 4. FA'AL'AL İLE BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
K (kef)			
semürgük: bülbüle benzer bir kuş	semir+gük	+gük: FİYE	semir: semiz (Erdal 1991: 159, Taş 2015: 41)
kidizgek: tazeliği gidip keçeleşmiş (kavun)	kidiz+gek	+gek: FİYE	kidiz: keçe (Clauson 1972: 707b, Bilgen 1989: 17, Ünlü 2012: 430)
köşirgek: evinde insan görünce daralan (insan)	köşer-gek	-gek: FİYE	köşer-: dolup taşmak (Clauson 1972: 754b)
5. 5. BUNUN NAZAL N'LİSİ			
çeçek: şirret	çeç+ek	+ek: İİYE	çeç: zil, çalpara (Ünlü 2012: 179)
çöjek: kutu, kap			
terjek: su birikintisi	terin-gek	-gek: FİYE	terin-: derlenmek, toplanmak (Clauson 1972: 553a, Ünlü 2012: 789)
6. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLAN FİİLLER KİTABI			
6. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
T			
tut-: yara azmak			
tut-: tutmak			
tıt~tıd-: engel olmak			
tıt-: ditmek			
tit-: direnmek			
tit-: dik dik bakmak			
S			
süs-: süsmek			
şeş-: çözmek			
K (kaf)			
kak-: kakmak, vurmak			
kok-: dumanı yükselmek, kokmak			
K (kef)			
kık-: bilemek			
T			
bat-: batmak			
büt-: kısılmak			
büt-: yara kapanmak			
büt-: inanmak			
büt-: bitmek, doğmak			
çat-: katmak, eklemek			
sat-: satmak			
sut~suç-: tükürmek			
sit~siğ-: işemek			
kat-: katmak, eklemek			
kat-: katlaşmak			
kot~koç-: koymak, bırakmak			
ket~keç-: giymek			
kit-: gitmek			
6. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
6. 2. 1. Harekeleriyle Ortası Harekeli fa'aldı Babı			
B-P			

çapıt-: saldırmak, öldürmek	çap-(ı)t-	-t-: FFYE	çap-: vurmak (Clauson 1972: 395a, Bilgen 1989: 154)
sapıt-: sallamak, sallatmak, hareket ettirmek	sapı-t-	-t-: FFYE	sapı-: sallamak (Clauson 1972: 785b, Bilgen 1989: 162)
söbit-: sivriltmek	söbi-t-	-t-: FFYE	söbi-: uzamak ve ucu sivrilmek (Clauson 1972: 786a, EA dipnot ₁₄₁₄ 2018: 326)
kepit-: kurutmak	kepi-t-	-t-: FFYE	kepi-: kurumak (Clauson 1972 688b, Bilgen 1989: 157)
köpit-: köpürtme diktirmek, teyelletmek	köpi-t-	-t-: FFYE	köpi-: pamuk doldurup diktirmek (Clauson 1972: 688b, Bilgen 1989: 157)
T			
bitit-: yazdırmak	biti-t-	-t-: FFYE	biti-: yazmak (Erdal 1991: 767, Clauson 1972: 301a; Taş 2015: 214, Bilgen 1989: 153)
tatıt-: tatlandırmak	tatı-t-	-t-: FFYE	tatı-: tatmak, tat vermek (Clauson 1972: 452a)
tütit- ²⁷⁶ : tütürtmek	tüt-(i)t-	-t-: FFYE	tüt-: tütme (EA dipnot ₁₄₁₅ 2018: 326)
kutat-: talihlenmek	kut+ad-	+ad-: İFYE	kut: kut, baht, talih, şans (Erdal 1991: 488, Clauson 1972: 597a, Taş 2015: 91, Bilgen 1989: 83)
Ç			
saçıt-: saçtırmak, dağıtmak	saç-(ı)t-	-t-: FFYE	saç-: saçmak (Erdal 1991: 783, Clauson 1972: 795b, Taş 2015: 217, Bilgen 1989: 160)
süçit-: 1. tatlılaştırmak, 2. verimli hale getirmek	süçi-t-	-t-: FFYE	sütsi- > süçi-: tatlılaşmak (Clauson 1972: 795b, Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 160)
sıçıt-: sıçtırmak	sıç-(ı)t-	-t-: FFYE	sıç-: sıçmak (Clauson 1972: 795b, Bilgen 1989: 162)
suçıt-: sıçratmak	suçı-t-	-t-: FFYE	suçı-: sıçramak (Clauson 1972: 795b, Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 162)
kaçıt-: kaçırmak	kaç-(ı)t-	-t-: FFYE	kaç-: kaçmak (Clauson 1972: 590b, Taş 2015: 215, Bilgen 1989: 158)
keçit-: geçirmek	keç-(i)t-	-t-: FFYE	keç-: geçmek (Clauson 1972 695b, Bilgen 1989:158)
küçet-: zorlatmak	küçe-t-	-t-: FFYE	küçe-: zorlamak (Erdal 1991: 488, Clauson 1972: 695b, Bilgen 1989: 156)
kiçit-: kaşıtmak	kiçi-t-	-t-: FFYE	kiçi-: kaşınmak (Clauson 1972: 695b, Bilgen 1989: 157)
keçit-: geciktirmek	keç-(i)t-	-t-: FFYE	keç-: gecikmek (Clauson 1972: 695b, Bilgen 1989:157)
D			

²⁷⁶ Clauson (1972: 452a) ve Bilgen (1989: 159) tabanı *tüte-* olarak verir. EA dipnotta₁₄₁₅ *tüt-* fiilinin Türkmencede *tüte-~tütö-~tüde-* biçiminde olduğunu ve Clauson'un muhtemelen buna dayanarak sözcüğü -e-'li okuduğunu fakat bunun; *tüte-*'nin *tüt-* fiilinin -e- pekiştirme ekiyle türemiş biçimi olduğundan kabul edilemeyeceğini belirtir (2018: 326).

bedüt-: büyütme	bedü-t-	-t: FFYE	bedü-: büyümek (Erdal 1991: 765, Clauson 1972: 300b, Taş 2015: 214, Bilgen 1989: 153)
kadıt- ²⁷⁷ : 1. imtina etmek, kaçınmak, 2. tipiden ölmek	kadı-t-	-t: FFYE	kadı-: ? (Taş 2015: 215)
	kad-(i)t-	-t: FFYE	kad-: tipiden ölmek
	kad/y-(i)t-	-t: FFYE	kad- ? (Erdal 1991: 775, Clauson 1972: 596b)
kadı-: seyrek dikmek	kadu-t-	-t: FFYE	kadu-: dikmek, kazımak (Clauson 1972: 597a, Bilgen 1989: 157)
kıdı-: kenar diktirmek	kıd-(i)t-	-t: FFYE	kıd-: kenar dikmek (Clauson 1972: 597a, Bilgen 1989: 157)
D			
budüt-: soğukta öldürmek	bud-(u)t-	-t: FFYE	bud-: donup ölmek (Clauson 1972: 301a, Bilgen 1989: 153)
büdü-: zorla oynatmak (halk oyunu)	büdi-t-	-t: FFYE	büdi-: oynamak (Clauson 1972: 301a, Bilgen 1989: 154)
siğit-: işetmek	sid-(i)t-	-t: FFYE	sid-: işemek (Clauson 1972: 799b, Bilgen 1989: 163)
R			
burut-: 1. buğulandırmak, 2. gaz çıkarmak	bur-(u)t-	-t: FFYE	bur-: buharlaşmak, koku yayılmak (Clauson 1972: 359a, Bilgen 1989: 153)
tarut-: daraltmak	taru-t-	-t: FFYE	taru-: daralmak (Clauson 1972: 536a, Bilgen 1989: 163)
törüt-: yaratmak	törü-t-	-t: FFYE	törü-: türemek (Erdal 1991: 790, Clauson 1972: 536a, Taş 2015: 219, Bilgen 1989: 162)
terit- ²⁷⁸ : terlemek	teri-t-	-t: FFYE	teri-: ? (Clauson 1972: 536a, Bilgen 1989: 162)
sarut-: sardırmak	saru-t-	-t: FFYE	saru-: sarmak (Clauson 1972: 847a)
	sar-(i)t-	-t: FFYE	sar-: sarmak (Bilgen 1989: 161)
sortit-: emzirmek	sor-(i)t-	-t: FFYE	sor-: emmek (Clauson 1972: 847a)
sırit-: sıkıca diktirmek, teyelletmek	sırıt-t-	-t: FFYE	sırıt-: diktirmek, büzgü yapmak (Clauson 1972: 847a)
karıt-: ihtiyarlatmak	karıt-t-	-t: FFYE	karıt-: ihtiyarlamak (Clauson 1972: 649a, Taş 2015: 216)
kurıt-: kurutmak	kurıt-t-	-t: FFYE	kurıt-: kurumak (Erdal 1991: 779, Clauson 1972: 649b, Taş 2015: 216)
küret-: uzaklaşmaya zorlamak, kaçırmak	küre-t-	-t: FFYE	küre-: kaçmak (Erdal 1991: 779, Clauson 1972: 739b, Taş 2015: 217, Bilgen 1989: 157)
küret-: küretmek	küri-t-	-t: FFYE	küri-: küremek (Clauson 1972: 739b, Bilgen 1989: 158)
kerit-: havlatmak	ker-(i)t-	-t: FFYE	ker-: germek (?) (Clauson 1972: 739b)
Z			

²⁷⁷ Clauson, DLT’de tek maddede 1. imtina etmek, kaçınmak 2. tipiden ölmek anlamları verilen *kadı-* sözcüğü için sözlüğünde iki madde koymuştur. Tipiden ölmek anlamı için DLT’de geçen *kad-* (tipiden ölmek) tabanını verir. İmtina etmek, çekinmek anlamı için ise *kad->kay-* (kaytar-) tabanını verir.

²⁷⁸ Clauson yalnızca *ter*’den türediğini belirtmiştir. KM *ter ötti* şeklinde halk etimolojisine başvurur. Bk.: Şen (2015: 48).

bezit-: süsletmek	be[di]ze-t-	-t-: FFYE	bedize-: süslemek (Erdal 1991: 418, Clauson 1972: 390a)
teztit-: kaçtırmak	tez-(i)t-	-t-: FFYE	tez-: kaçmak (Clauson 1972: 573a, Bilgen 1989: 160)
beztit-: titretmek	bez-(i)t-	-t-: FFYE	bez-: titretmek (Clauson 1972: 390b)
toztit-: toztutmak	toz-(u)t-	-t-: FFYE	toz-: toz olmak (Clauson 1972: 573a)
	tozı-t-	-t-: FFYE	*tozı-: tozmak (Taş 2015: 218)
sızıt-: eritmek, sızdırmak	sız-(ı)t-	-t-: FFYE	sız-: sızmak (Clauson 1972: 861b)
kuzut-: iştahlandırmak	kuzı-t-	-t-: FFYE	kuzı-~kuri ²⁷⁹ : kurumak (Clauson 1972: 681b, Bilgen 1989: 161)
keztit-: gezdirmek	kez-(i)t-	-t-: FFYE	kez-: gezmek (Clauson 1972: 758a)
közet-: beklemek	köz+et-	+et-: İFYE	köz: göz (Clauson 1972: 758a)
[Ş]			
boşat-: 1. boşaltmak, 2. gevşetmek, 3. boşamak, 4. serbest bırakmak	boşu-t-	-t-: FFYE	boşu-: boşalmak, serbest bırakmak, gevşemek, boşanmak (Clauson 1972: 378a)
taşıt-: taşıtmak	taşı-t-	-t-: FFYE	taşı-: taşımak (Clauson 1972: 561b, Bilgen 1989: 161)
töşet-: döşetmek	töşe-t-	-t-: FFYE	töşe-: döşemek (Clauson 1972: 562a, Taş 2015: 219, Bilgen 1989: 161)
tişet-: bir şeyin dişlerini biletmek	tişe-t-	-t-: FFYE	tişe-: dişlemek (Clauson 1972: 562a, Bilgen 1989: 161)
çişet-: iştetmek	çişe-t-	-t-: FFYE	çişe-: iştetmek (Clauson 1972: 431a, Bilgen 1989: 161)
kaşıt-: kaşıtmak	kaşı-t-	-t-: FFYE	kaşı-: kaşımak (Clauson 1972: 671b)
köşit-: örtmek, siper etmek	köşi-t-	-t-: FFYE	köşi-: gizlemek, kaplamak (Erdal 1991: 778, Clauson 1972: 753b, Bilgen 1989: 157)
[K (kaf)]			
bakıt-: baktırmak	bak-(ı)t-	-t-: FFYE	bak-: bakmak (Erdal 1991: 764, Clauson 1972: 313a, Bilgen 1989: 153)
bukat-: buzağıdan boğa olmak	buka+(a)d-	+ad-: İFYE	buka: boğa (Clauson 1972: 313a, Bilgen 1989: 83)
tokıt-: 1. boynunu vurdurmak, 2. (bez) dokutmak, 3. (kılıç, bıçak) dövdürmek, 4. kapı çaldırmak	tokı-t-	-t-: FFYE	tokı-: vurdurmak, (bir şeyi bir şeye) çalmak, dokumak (Erdal 1991: 789, Clauson 1972: 467b, Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 163)
tıkıt-: tıktırmak	tık-(ı)t-	-t-: FFYE	tık-: tıkmak (Clauson 1972: 467b, Bilgen 1989: 163)
kakıt-: kızdırmak	kakı-t-	-t-: FFYE	kakı-: kızdırmak (Clauson 1972: 610a, Bilgen 1989: 157)
kokıt-: kokutmak	kok-(ı)t-	-t-: FFYE	kok-: kokmak (Clauson 1972: 610a, Bilgen 1989: 156)
K (kef)			

²⁷⁹ DLT’de *kuzut-* maddesinin açıklamasında “ Buradaki ze’nin aslı rı’dır. Sanki başkası onun boğazını yemekten kuruttu; bunun üzerine o da arzulamaya başladı.” ifadesi yer alır. (2018: 328)

beküt-: sağlamlaştırmak	bekü-t-	-t: FFYE	bekü-: sağlamlaştırmak (Erdal 1991: 765, Clauson 1972: 325b, Taş 2015: 214, Bilgen 1989: 153)
büküt-: doyurmak	bük-(ü)t-	-t: FFYE	bük-: doymak (Clauson 1972: 325b, Bilgen 1989: 153)
tüket-: tüketmek, bitirmek	tüke-t-	-t: FFYE	tüke-: tükenmek (Erdal 1991: 790, Clauson 1972: 479b, Taş 2015: 219, Bilgen 1989: 161)
sikit-: zinaya zorlamak	sik-(i)t-	-t: FFYE	sik-: sikkemek (Clauson 1972: 819b)
söküt-: diz çöktürmek	sök-(i)t-	-t: FFYE	sök-: diz çökmek (Erdal 1991: 785, Clauson 1972: 820a)
L			
bulat-: pişirtmek	bula-t-	-t: FFYE	bula-: pişirmek (Clauson 1972: 334b, Bilgen 1989: 153)
bilet-: biletmek	bile-t-	-t: FFYE	bile-: bilemek (Clauson 1972: 334b, Bilgen 1989: 153)
tilet-: istetmek, aratmak	tile-t-	-t: FFYE	tile-: dilemek, istemek (Erdal 1991: 788, Clauson 1972: 494b, Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 161)
tölet-: doğurtmak	töle-t-	-t: FFYE	töle-: yavrulamak (Clauson 1972: 494b, Bilgen 1989: 161)
çilat-: ıslatmak	çıla-t-	-t: FFYE	çıla-: nemlenmek (Clauson 1972: 419a, Bilgen 1989: 154)
kalat-: sardırmak	kala-t-	-t: FFYE	kala-: yağmak (Clauson 1972: 619b)
kölit-: gömdürmek	köli-t-	-t: FFYE	köli-: gömmek, örtmek, gölgeli olmak (Erdal 1991: 777, Clauson 1972: 716b, Bilgen 1989: 158)
M			
tamıt-: damlatmak	tam-(ı)t-	-t: FFYE	tam-: damlamak (Clauson 1972: 504a, Bilgen 1989:)
kamat-: kamaştırmak	kama-t-	-t: FFYE	kama-: kamaşmak (Clauson 1972: 626b, Bilgen 1989:)
komıt-: coşturmak, heyecanlandırmak	komı-t-	-t: FFYE	komı-: heyecanlanmak, coşmak (Erdal 1991: 776, Clauson 1972: 626b, Taş 2015: 216, Bilgen 1989:)
N			
tanut-: söz ilettirmek	tanu-t-	-t: FFYE	tanu-: danışmak (Clauson 1972: 517b, Bilgen 1989: 160)
tünet-: konuklamak	tüne-t-	-t: FFYE	tüne-: geceleme (Erdal 1991: 790, Clauson 1972: 517b, Bilgen 1989: 162)
tonat-: donatmak	tona-t-	-t: FFYE	tona-: donamak (Clauson 1972: 517b, Bilgen 1989: 162)
sınat-: sınatmak	sına-t-	-t: FFYE	sına-: sınamak (Clauson 1972: 836b, Bilgen 1989: 162)
kanat-: kanatmak	kana-t-	-t: FFYE	kana-: kanamak (Clauson 1972: 635b, Bilgen 1989: 158)
konat-: kondurmak	kona-t-	-t: FFYE	kona-: konaklamak (Clauson 1972: 636a, Bilgen 1989: 158)
kınat-: ceza verdirmek	kına-t-	-t: FFYE	kına-: cezalandırmak (Clauson 1972: 636a, Bilgen 1989: 158)

könit-: düzeltmek	kön-(i)t-	-t: FFYE	kön-: düzelmek (Clauson 1972: 730a, Taş 2015: 216, Bilgen 1989: 158)
6. 2. 2. Bunun Asli İlk Harfi <i>vav</i> veya <i>ye</i> Olan Olam*			
T			
yat-: yatmak			
yut-: yutmak			
yat-~yağ-: yaymak			
yit-: yitmek, kaybolmak			
yet-: yol göstermek			
6. 2. 3. Bunun Asli İlk Harfi <i>vav</i> veya <i>ye</i> Olan Olam			
[T]			
yubat-: savsaklatmak	yuba-t-	-t: FFYE	yuba-: savsaklamak (Erdal 1991: 796, Clauson 1972: 872b, Bilgen 1989: 164)
yarat-: yaratmak	yara-t-	-t: FFYE	yara-: yaramak, uygun gelmek (Erdal 1991: 793, Clauson 1972: 959b, Taş 2015: 220, Bilgen 1989: 164)
yorıt-: yürütmek	yori-t-	-t: FFYE	yori-: yürümek (Erdal 1991: 795, Clauson 1972: 960b, Taş 2015: 221, Bilgen 1989: 164)
yırat-: uzaklaştırmak	yıra-t-	-t: FFYE	yıra-: uzaklaşmak (Erdal 1991: 772, Clauson 1972: 960b, Taş 2015: 221, Bilgen 1989: 164)
yerit-: tembelleşmek, üşenmek	yer-(i)t-	-t: FFYE	yer-: tiksilmek, nefret etmek (Clauson 1972: 960b)
yagut-: yaklaştırmak	yagu-t-	-t: FFYE	yagu-: yaklaşmak (Erdal 1991: 792, Clauson 1972: 899b, Taş 2015: 220, Bilgen 1989: 165)
yagıt-: yağdırmak	yag-(i)t-	-t: FFYE	yag-: yağmak (Erdal 1991: 792, Clauson 1972: 899b, Bilgen 1989: 165)
L			
yülüt-~yülit-: traş ettirmek	yüli-t-	-t: FFYE	yüli-: traş etmek (Erdal 1991: 796, Clauson 1972: 923a, Bilgen 1989: 165)
yolit-: yağma ettirmek	yoli-t-	-t: FFYE	yoli-: yağma etmek (Clauson 1972 923a: (yuli-), Bilgen 1989: 166: (yul-))
yilit-: 1. sıtma olmak, sıtmadan ateşlenmek, 2. ısıtmak	yılı-t-	-t: FFYE	yılı-: ılımak (Erdal 1991: 795, Clauson 1972: 923a, Bilgen 1989: 166)
M			
yomit-: toplanmak	yom-(i)t-	-t: FFYE	yom-: krş.: yomgı: toplu (Clauson 1972: 935a, Taş 2015: 221, Bilgen 1989: 164)
N			
yanut-: biletmek	yanu-t-	-t: FFYE	yanu-: bilemek (Clauson 1972: 947a, Bilgen 1989: 165)

yinet--yined-: yara iyileşmek	yine-t-	-t: FFYE	yine-<yin ²⁸⁰ : beden (Clauson 1972: 947b)
yenit-: doğurtmak	yeni-t-	-t: FFYE	yeni-: hafiflemek (Clauson 1972: 947b, Bilgen 1989: 165)
6. 2. 4. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunanları			
T			
bayut-: zenginleştirmek	bayu-t-	-t: FFYE	bayu-: zenginleşmek (Erdal 1991: 765, Clauson 1972: 385a, Taş 2015: 214, Bilgen 1989: 155)
tayıt-: kaydırmak	tay-(i)t-	-t: FFYE	tay-: kaymak (Erdal 1991: 787, Clauson 1972: 567b, Bilgen 1989: 163)
kuyut-: ürkütmek	kuy-(i)t-	-t: FFYE	kuy-: ürkemek (Clauson 1972: 675a, Bilgen 1989: 157)
6. 2. 5. Bunun Nazal N'lisi			
T			
töñit-: başını eğmek	töñ-(i)t-	-t: FFYE	töñ-: dönmek (Clauson 1972: 517b, Taş 2015: 219, Bilgen 1989: 160)
teñit-: göğe yükseltmek, göğe dikmek	teñ-(i)t-	-t: FFYE	teñ-: havalanmak, yükselmek (Clauson 1972: 517b, Bilgen 1989: 161)
keñüt-: genişletmek	keñü-t-	-t: FFYE	keñü-: genişlemek (Clauson 1972: 730a, Taş 2015: 216, Bilgen 1989: 157)
6. 5. 2.a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olan Olanı			
yiñit-: sümükürmek	yiñe-t-	-t: FFYE	yiñe-<yiñ ²⁸¹ : sümük (Clauson 1972: 947b)
yoñat-: ifşa etmek	yoña-t-	-t: FFYE	yoña-: gammazlamak (Clauson 1972: 947b, Bilgen 1989: 163)
6. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
6. 3. 1. Harekeleriyle dal Harfi Şeddeli fa'lendî Babı			
B – P			
borbat-: karmaşaya sokmak	borba-t-	-t: FFYE	borba-: savsaklamak (Clauson 1972: 356b, Bilgen 1989: 153)
törpit-: törpülemek	törpi-t-	-t: FFYE	törpi-: törpülemek (Clauson 1972: 533b, Bilgen 1989: 160)
D			
bagdat-: (güreşte) bağdalamak	bagda-t-	-t: FFYE	bagda-: (güreşte) bağdalamak (Clauson 1972: 313a, Bilgen 1989: 153)
sıxtat-: ağlatmak	sıgta-t-	-t: FFYE	sıgta-: ağlamak (Clauson 1972: 807a; Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 160)
köklet-: eyer bağını bağlatmak	köklet-t-	-t: FFYE	köklet-: eyer bağını bağlamak (Clauson 1972: 711b, Bilgen 1989: 155)
Ç			
sürçit-: sürçtürmek	sürç-(i)t-	-t: FFYE	sürç-: sürçmek (Clauson 1972: 845b, Bilgen 1989: 161)

²⁸⁰ yin+ed- olabilir mi?

²⁸¹ yiñ+ed- olabilir mi?

kırçat-: sıyırtmak	kırça-t-	-t-: FFYE	kırça-: sıyırmak (Clauson 1972: 647a, Bilgen 1989: 156)
türçit-: (işe) başlatmak	türçi-t-	-t-: FFYE	türçi-: (işe) başlamak (Clauson 1972: 534a, Bilgen 1989: 160)
kawçit-: saldırtmak, kışkırtmak	kawçı-t-	-t-: FFYE	kawçı-: saldırmak (Clauson 1972: 581b, Bilgen 1989: 156)
tewçit-: sıkıca diktirmek	tewçi-t-	-t-: FFYE	tewçi-: teyellemek (Clauson 1972: 437a)
R			
tepret-: 1. oynatmak, hareket ettirmek, 2. saldırtmak	tepre-t-	-t-: FFYE	tepre-: hareket etmek (Erdal 1991: 788, Clauson 1972: 444a; Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 160)
taprat-: zıplatmak (deve için)	tapra-t-	-t-: FFYE	tapra-: zıplamak (Clauson 1972: 444a)
toprat-: kurutmak, (koyunlara) otları yedirip toprağı toz haline getirmek	topra-t-	-t-: FFYE	topra-: kurumak, toz haline gelmek (Clauson 1972: 444b, Bilgen 1989: 161)
tograt-: doğratmak	togra-t-	-t-: FFYE	togra-: doğramak (Clauson 1972: 472b, Bilgen 1989: 161)
tawrat-: 1. acele ettirmek, 2. ip eğirmek	tawra-t-	-t-: FFYE	tawra-: acele etmek (Erdal 1991: 787, Clauson 1972: 444a; Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 163)
tıgrat-: sağlamaştırmak	tıgra-t-	-t-: FFYE	tıgra-: sağlam olmak (Clauson 1972: 472b, Bilgen 1989: 163)
tikret-: takırdatmak	tikre-t-	-t-: FFYE	tikre-: takırdamak (Clauson 1972: 486a, Bilgen 1989: 163)
saçrat-: sıçratmak	saçra-t-	-t-: FFYE	saçra-: sıçramak (Erdal 1991: 783, Clauson 1972: 798a, Bilgen 1989: 162)
sedret-: seyreltmek	sedre-t-	-t-: FFYE	sedre-: seyrekleşmek (Clauson 1972: 802b, Bilgen 1989: 162)
sugrat-: bir yeri aramak ve içindekileri görmek	sug[u]ra-t-	-t-: FFYE	sugura- < sugur-: süzölmüş olmak (Bilgen 1989: 162)
süwrit-: sivriltmek	süw[i]ri-t-	-t-: FFYE	süwiri- < süwir-: sivrilmek? (Bilgen 1989: 162)
sewrit-: ²⁸² 1. boşaltmak, boşalttırmak, 2. bitirmek, tamamlamak	sewri-t-	-t-: FFYE	sewri-/sewre-: seyremek (Bilgen 1989: 162, Ünlü 2012: 674)
sekrit-: atlatmak	sek[i]ri-t-	-t-: FFYE	sekri-: atlamak (Erdal 1991: 784, Clauson 1972: 822b)
çılrat-: ses çıkartmak, tıkırdatmak	çılra-t-	-t-: FFYE	çılra-/çalra-: ses çıkarma, tıkırdamak (Clauson 1972: 421a, Bilgen 1989: 154)
semrit-: semirtmek	sem[i]ri-t-	-t-: FFYE	semri-: semirmek, şişmanlamak (Erdal 1991: 784, Clauson 1972: 830a; Taş 2015: 217, Bilgen 1989: 160)

²⁸² Clauson: *savrat-*. (1972: 791b)

çığrıt-: ²⁸³ baskı uygulayarak sertleştirmek, dayanıklı hale getirmek	çığru-t-	-t: FFYE	çığrı-/çığru-: sertleşmek (Clauson 1972: 411a, Bilgen 1989: 154)
çokrat-: kaynatmak	çokra-t-	-t: FFYE	çokra-: kaynamak (Clauson 1972: 411a, Bilgen 1989: 154)
çakrat-: gıcırdatmak	çak[ı]r+ad-	+ad-: İFYE	çakır-: çakır (Clauson 1972: 411a)
çıktrat-: gıcırdatmak	çıkra-t-	-t: FFYE	çıkra-: gıcırdatmak (Erdal 1991: 768, Clauson 1972: 411a)
kakrat-: (tarladaki kuşları korkutmak için) davul çaldırmak	ka+k[ı]r-a-t- ²⁸⁴	+kır-: İFYE, -a-: FFYE, -t: FFYE	kakra-: gürültü çıkarmak (kakır-: gürültüyle boğazını temizlemek, ka: yansıma ses) (Taş 2015: 100, Ünlü 2012: 348)
kokrat-: her türlü sıvıyı azaltmak	kokra-t-	-t: FFYE	kokra- < kok-: (su) azalıp durgunlaşmak (Clauson 1972: 612b)
kewret-: gevşetmek	kewre-t-	-t: FFYE	kewre-: zayıflamak, gevşemek (Clauson 1972: 691b, Bilgen 1989: 158)
[Z]			
tepzet-: kıskandırmak	tep[i]ze-t-	-t: FFYE	tepze-: kıskanmak (Clauson 1972: 448b; Taş 2015: 89)
kopzat-: ut çaldırmak	kop[u]za-t-	-t: FFYE	kopza-: kopuz çalmak (Clauson 1972: 587b, Bilgen 1989: 155)
S			
boxsat-: kibre zorlamak	boxsa-t-	-t: FFYE	boxsa-: bir işi isteksiz yapmak (Clauson 1972: 320b)
tepsset-: kıskandırmak	bk.: tepzet-		
keçset-: geçmeye isteklendirmek	keç-[ig]se-t-	-t: FFYE	keçigse-: geçmek istemek (Clauson 1972: 699b, Bilgen 1989: 157 (keçse-))
sarsıt-: sert davranmak	sarsı-t-	-t: FFYE	sarsı-: sarısmak (Erdal 1991: 784, Clauson 1972: 855a)
suwsat-: susatmak	suwsa-t-	-t: FFYE	suwsa-: susamak (Clauson 1972: 793a; Taş 2015: 218, Bilgen 1989: 160)
samsıt-: dil veya el ile incitmek	samsı-t-	-t: FFYE	*samsı-: incitmek? (Clauson 1972: 830b)
Ş			
tewşet-: 1. (ipi) karıştırmak, dolaştırmak, 2. yormak (mec.)	tewşe-t-	-t: FFYE	tewşe-: karışmak, dolanmak (Clauson 1972: 446b)
çuwşat-/çıwşat-: ekşitmek	çıwşa-t-	-t: FFYE	çıwşa-: ekşimek (Clauson 1972: 399b, Bilgen 1989: 154)
şuwşat-: fısıltı ulaştırmak	suw[ı]şa-t-	-t: FFYE	suwışa-: fısıldamak (Clauson 1972: 793b, Bilgen 1989: 160)
karşat-: karışlatmak	kar[ı]şa-t-	-t: FFYE	karşa-: karışlamak (Clauson 1972: 665a, Bilgen 1989: 156)

²⁸³ EA dipnotta₁₄₆₅ rı'da iptal edilmiş ötre olduğunu söyler (2018: 337). Clauson *çığrut-* okumuştur. DLT'de *çığru-* fiili vardır. Muhtemelen orta hecede /ı/ sesi vardı (*çığrı-*).

²⁸⁴ Clauson'a göre *kak-* (vurmak veya dokumak) kökünden. (1972: 612b)

kurşat-: kuşanmayı buyurmak	kur[1]şa-t-	-t-: FFYE	kurşa-: kuşak bağlamak (Clauson 1972: 665a, Bilgen 1989: 156)
kogşat-: gevşetmek	kog[u]şa-t-	-t-: FFYE	kogşa-: yumuşamak < koguş: deri (Clauson 1972: 614a)
kowşat-: oku pürüzsüz hale geirtmek	kog[u]şa-t-	-t-: FFYE	kogşa-: oku pürüzsüz hale getirmek < koguş: kamış parçası, oluk (ok pürüzsüzleştirmeye yarar) (Clauson 1972: 614a)
kewşet-: geviş getirtmek	kew[i]şe-t-	-t-: FFYE	kewşe-: geviş getirmek (Clauson 1972: 692a, Bilgen 1989: 155)
G (gayın)			
tasgat-: tokat attırmak	tasga-t-	-t-: FFYE	tasga-: tokatlamak (Bilgen 1989: 163)
kargat-: lanetletmek	karga-t-	-t-: FFYE	karga-: lanetlemek (Erdal 1991: 774, Clauson 1972: 655b, Bilgen 1989: 156)
kurgat-: nefret etmeye zorlamak	kırğa-t-	-t-: FFYE	kırğa-: azarlamak, öfkelenmek (Clauson 1972: 655b, Bilgen 1989: 156)
W			
karwat-: elle aratmak, yoklatmak	karwa-t-	-t-: FFYE	karwa-: aramak, yoklamak (Clauson 1972: 646b, Bilgen 1989: 156)
K (kaf)			
burkıt-: yüz buruşturmak	burk-(1)t-	-t-: FFYE	burk-: buruşmak? (bk.: burkı: ekşi yüz, kırışık) (Clauson 1972: 361a, Ünlü 2012: 157)
talkıt-: engellemeye yönlendirmek	talkı-t-	-t-: FFYE	talkı-: ayıp sayılmak (Clauson 1972: 497a, Bilgen 1989: 160: talk-: zarar vermek)
sarkıt-: su damlatmak	sark-(1)t-	-t-: FFYE	sark-: damlamak (Erdal 1991: 783, Clauson 1972: 849a, Bilgen 1989: 160)
korkıt-: korkutmak	kor[1]k-(1)t-	-t-: FFYE	kork-: korkmak (Erdal 1991: 776, Clauson 1972: 655b; Taş 2015: 216, Bilgen 1989: 156)
K (kef)			
berkit-: sağlamaştırmak	berki-t-	-t-: FFYE	berki-: sağlamaştırmak (Clauson 1972: 363a, Bilgen 1989: 153)
körkit-: göstermek	körk+i-t-	-t-: FFYE	körki- < körk: görk (Erdal 1991: 778)
körket-: güzelleşmek	körk+ed-	+ed-: FFYE	körk: güzel (Erdal 1991: 488, Clauson 1972: 743b, Bilgen 1989: 83)
bilget-: akıllanmak, zekileşmek	bil[i]g+ed-	+ed-: FFYE	bilig: bilgi (Erdal 1991: 486, Clauson 1972: 340b, Bilgen 1989: 83)
L			
bozlat-: (hayvan) böğürtmek	bozla-t-	-t-: FFYE	bozla-: (hayvan) böğürmek (Clauson 1972: 392a, Bilgen 1989: 154)
başlat-: başlamak için emir vermek	başla-t-	-t-: FFYE	başla-: başlamak (Clauson 1972: 382a, Bilgen 1989: 154)
baglat-: bağlatmak	bagla-t-	-t-: FFYE	bagla-: bağlamak (Clauson 1972: 315a, Bilgen 1989: 154)

beklet-: hapsettirmek	bekle-t-	-t-: FFYE	bekle-: kapatmak, bağlamak (Erdal 1991: 765, Clauson 1972: 327a, Bilgen 1989: 154)
taplat-: razı etmek	tapla-t-	-t-: FFYE	tapla-: razı olmak (Erdal 1991: 787, Clauson 1972: 440b, Bilgen 1989: 160)
tüplet-: incelemek	tüple-t-	-t-: FFYE	tüple-: inceleyip araştırmak (Clauson 1972: 440b)
terlet-: terletmek, kaşıtmak	terle-t-	-t-: FFYE	terle-: terlemek, kaşağılamak (Clauson 1972: 548b)
tuzlat-: tuzlatmak	tuzla-t-	-t-: FFYE	tuzla-: tuzlamak (Clauson 1972: 576a)
tizlet-: dizle ezdirmek	tizle-t-	-t-: FFYE	tizle-: dizle ezmek (Clauson 1972: 576a)
töşlet-: birisinin göğsüne vurdurmak	töşle-t-	-t-: FFYE	töşle-: birisinin göğsüne vurmak (Clauson 1972: 565a)
tuşlat-: (birisinden) karşısında ve hizasında uzakta durmasını istemek	tuşla-t-	-t-: FFYE	tuşla-: (birinin) hizasında ve karşısında durmak (Clauson 1972: 565a)
taşlat-: taşla vurdurmak	taşla-t-	-t-: FFYE	taşla-: taşlamak (Clauson 1972: 565a)
taşlat-: dışarı (gurbete) göndermek	taşla-t-	-t-: FFYE	taşla-: dışarı (gurbete) gitmek (Clauson 1972: 565a)
tışlat-: dişle ısırarak	tışla-t-	-t-: FFYE	tışla-: dişlemek (Clauson 1972: 565a)
taglat-: dağılatmak	tagla-t-	-t-: FFYE	tagla-: dağılamak (Clauson 1972: 470a, Bilgen 1989: 162)
tumlıt-: soğutmak	tumlı-t-	-t-: FFYE	tumlı-: soğumak (Erdal 1991: 790, Clauson 1972: 506b; Taş 2015: 219, Bilgen 1989: 162)
saplat-: sapına geçirtmek	sapla-t-	-t-: FFYE	sapla-: sap takmak (Clauson 1972: 789b, Bilgen 1989: 162)
çarlat-: ağlatmak, bağirtmek	çarla-t-	-t-: FFYE	çarla-: ağlamak, bağirtmek (Clauson 1972: 429b, Bilgen 1989: 154)
çerlet-: gözü bozmak, vücuda ağırlık çökmek	çerle-t-	-t-: FFYE	çerle-: hastalaşmak (Clauson 1972: 429b)
çürlet-: birini aşırıya yönlendirmek	çürle-t-	-t-: FFYE	çürle-: menfaat sağlamak (Clauson 1972: 430a, Bilgen 1989: 154)
çoğlat-: bohçalamak	çoğla-t-	-t-: FFYE	çoğla-: dürmek, dolamak (Erdal 1991: 769, Clauson 1972: 407b)
çıglat-: arşınla kumaş ölçtürmek	çıgla-t-	-t-: FFYE	çıgla-: arşınlamak (Clauson 1972: 407b, Bilgen 1989: 154)
çınlat-: tasdik ettirmek	çınla-t-	-t-: FFYE	çınla-: tasdik etmek (Clauson 1972: 426a, Bilgen 1989: 154)
sırlat-: sırılamak, cılatmak	sırla-t-	-t-: FFYE	sırla-: sırılamak, cılatmak (Clauson 1972: 852a)
sözlet-: konuşturmak	sözle-t-	-t-: FFYE	sözle-: konuşmak (Erdal 1991: 786, Clauson 1972: 863b, Bilgen 1989: 162)
sızlat-: sızlatmak	sızla-t-	-t-: FFYE	sızla-: sızlamak (Erdal 1991: 785, Clauson 1972: 863b)

suglıt-: bir şey aramak için eli bir yere sokturmak	suglı-t-	-t-: FFYE	suglı-: elini sokup bir şey aramak (Clauson 1972: 810a)
suwlat-: su serptirmek	suwla-t-	-t-: FFYE	suwla-: su serpmek, sulamak (Clauson 1972: 789b)
senlet-: aşağılamak için sen diye hitap etmek	senle-t-	-t-: FFYE	senle-: sen diye hitap etmek (Clauson 1972: 840a)
sizlet-: siz diye hitap ettirmek	sizle-t-	-t-: FFYE	sizle-: siz diye hitap etmek (Clauson 1972: 863b)
sumlıt-: yabancı dilde konuşturmak	sumlı-t-	-t-: FFYE	sumlı-: yabancı dilde konuşmak (Clauson 1972: 863b)
karlat-: kar yağdırmak	karla-t-	-t-: FFYE	karla-: kar yağdırmak (Clauson 1972: 659a, Bilgen 1989: 156)
kırlat-: kıyı yaptırmak	kırla-t-	-t-: FFYE	kırla-: kıyı yapmak (Clauson 1972: 659a, Bilgen 1989: 156)
kuşlat-: kuş avlatmak	kuşla-t-	-t-: FFYE	kuşla-: kuş avlamak (Clauson 1972: 673b, Bilgen 1989: 158)
kışlat-: kış geçirtmek	kışla-t-	-t-: FFYE	kışla-: kış geçirmek (Clauson 1972: 673a, Bilgen 1989: 158)
kıglat-: gübreletmek	kıgla-t-	-t-: FFYE	kıgla-: gübrelemek (Clauson 1972: 610b, Bilgen 1989: 158)
kaklat-: et kurutturmak	kakla-t-	-t-: FFYE	kakla-: et kurutmak (Clauson 1972: 610b, Bilgen 1989:)
kötlet-: düzdürmek	kötle-t-	-t-: FFYE	kötle-: düzmek (Clauson 1972: 704a)
kezlet-: ok gezletmek	kezle-t-	-t-: FFYE	kezle-: ok gezlemek (Clauson 1972: 760b)
kizlet-: gizletmek	kizle-t-	-t-: FFYE	kizle-: gizlemek (Clauson 1972: 760b, Bilgen 1989: 158)
kemlet-: sıkıntı/hastalık verdirmek	kemle-t-	-t-: FFYE	kemle-: sıkıntı/hastalık vermek (Clauson 1972: 722b, Bilgen 1989: 158)
M			
tarmat-: tırmalatmak	tarma-t-	-t-: FFYE	tarma-: tırmalamak (Clauson 1972: 550a)
çermet-: ördürmek	çerme-t-	-t-: FFYE	çerme-: örmek, bükmek (Clauson 1972: 430a)
sermet-: sıvıdan süzdürmek	serme-t-	-t-: FFYE	serme-: süzülme (Clauson 1972: 853a)
sarmat-: sardırma, dolatma	sarma-t-	-t-: FFYE	*sarma-: sarmak (Clauson 1972: 853a)
N			
katnat-: tekrarlatma	katna-t-	-t-: FFYE	katna-: tekrar etmek? (Clauson 1972: 603b)
kasnat-: soğuk titretme	kas[1]na-t-	-t-: FFYE	kasna-: soğuktan titremek (Clauson 1972: 668b, Bilgen 1989: 156)
bulnat-: esir ettirme	bul[u]na-t-	-t-: FFYE	bulna-: esir etmek (Clauson 1972: 344a, Bilgen 1989: 153)
kalnat-: kalınlaştırma	kal[1]na-t-	-t-: FFYE	kalna-: kalınlaşma (Clauson 1972: 623b, Bilgen 1989: 156)
6. 3. 2. İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanlar			
Ş			

şuwşaş-: fısıldaşmak	suw[ı]şa-ş-	-ş-: FFYE	suwışa-: fısıldamak (Clauson 1972: 793b)
kogşaş-: sıcaktan birlikte gevşemek	kogşa-ş-	-ş-: FFYE	kogşa-: gevşemek (Clauson 1972: 614a, Bilgen 1989: 141)
kowşaş-: oku zımparalamak, pürüzsüzleştirmek	kog[u]şa-ş-	-ş-: FFYE	kogşa-: oku pürüzsüzleştirmek
kewşeş-: karşılıklı geniş getirmek	kew[i]şe-ş-	-ş-: FFYE	kewşe-: geniş getirmek (Clauson 1972: 692a, Bilgen 1989: 141)
6. 3. 2. a. Bunun Başka Bir Türü			
K (kaf)			
tulkuklan-: şişmek	tulkukla-n-	-n-: FFYE	tulkukla-: üfürmek, şişirmek? (Clauson 1972: 497b)
türgeklen-: bohçalanmak, dürülmek	türgekle-n ²⁸⁵	-n-: FFYE	türgekle-: bohçalamak, dürmek? (Clauson 1972: 546b)
6. 3. 3. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
B-P			
yarpıt-: iyileşmeye yüz tutmak, serpilmek	yarp+ad-	+ad-: İFYE	yarp: sağlam (Clauson 1972: 958a)
yelpit-: ıslatmak, çiyletmek, nemlendirmek, 2. yelletmek	yelpi-t-	-t-: FFYE	yelpi-: ? < yel: yel (Clauson 1972: 920a)
Ç			
yunçıt-: kötülük yapıp eziyet etmek	yunçı-t-	-t-: FFYE	yunçı-: (durum) kötüleşmek (Clauson 1972: 945b, Bilgen 1989: 164)
R			
yaprit-: (at, kulak) dikmek	yaprı-t	-t-: FFYE	yaprı-: düzleştirmek (Clauson 1972: 879b)
yagrıt-: hayvanda yara yapmak	yag[ı]rı-t-	-t-: FFYE	yagrı-: (hayvan) yaralanmak (Clauson 1972: 906b, Bilgen 1989: 164)
yawrit-: gücünü azaltmak, zayıflatmak	yaw[ı]rı-t-	-t-: FFYE	yawrı-: zayıflamak (Erdal 1991: 794, Clauson 1972: 879b; Taş 2015: 220, Bilgen 1989: 165)
yulrit-: parlatmak			
yalrit-: parlatmak	yalrı-t-	-t-: FFYE	*yalrı-: parlamak (Clauson 1972: 932a)
S			
yarsıt-: pis bir şey bulaştırmak	yarsı-t-	-t-: FFYE	yarsı-: pis bulmak, tiksilmek (Clauson 1972: 971b, Bilgen 1989: 165)
yükset-: yükseltmek	yükse-t-	-t-: FFYE	yükse-: yükselmek (Clauson 1972: 916a, Bilgen 1989: 164)
Ş			
yumşat-: 1. deri tabaklamak, 2. yumuşatmak, 3. sözü çok söylemek	yum[u]şa-t-	-t-: FFYE	yumşa-: yumuşamak (Erdal 1991: 796, Clauson 1972: 939b, Bilgen 1989: 164)

²⁸⁵ Erdal: *türgek+len-*. (1991: 516)

G (gayın)			
yuwgat-: yaramazlaşmak	*yuw[u]g+at-	+at-: FFYE	yuwug: selin yuvarladığı kaya parçası ²⁸⁶ (Erdal 1991: 490)
yalgat-: yalatmak	yalga-t-	-t-: FFYE	yalga-: yalamak (Erdal 1991: 792, Clauson 1972: 927a, Bilgen 1989: 165)
W			
yalwat-: yalatmak	bk.: yalgat-		
K (kef)			
yörget-: sardırmak	yörge-t-	-t-: FFYE	yörge-: sarmak (Clauson 1972: 966a, Bilgen 1989: 165)
L			
yıplat-: tüylerini aldirmek	yıpla-t-	-t-: FFYE	yıpla-: ipe tüy almak (Clauson 1972: 877b, Bilgen 1989: 165)
yatlat-: kehanet yaptırmak	yad+la-t-	-t-: FFYE	yadla-: kehanet yapmak < yad~yada: yağmur yağdıran taş (Clauson 1972: 891a)
yazlat-: baharı geçirtmek	yaz[1]la-t-	-t-: FFYE	yazla-: baharı geçirmek (Clauson 1972: 987b, Bilgen 1989:165)
yıglat-: ağlatmak	(y)ıgla-t-	-t-: FFYE	(y)ıgla-: ağlamak (Clauson 1972: 903a ?; Taş 2015: 220, Bilgen 1989: 165)
yaglat-: yağlatmak	yagla-t-	-t-: FFYE	yagla-: yağlamak (Clauson 1972: 903a)
yoklat-: çıkartmak, yükseltmek	yokla-t-	-t-: FFYE	yokla-: çıkmak, yükselmek (Clauson 1972: 903a; Taş 2015: 221, Bilgen 1989: 165)
yüket-: yükletmek	yükle-t-	-t-: FFYE	yükle-: yüklemek (Clauson 1972: 912b, Bilgen 1989: 165)
yüget-: oka tüy taktirmek	yügle-t-	-t-: FFYE	yügle-: tüylemek, tüy takmak (Clauson 1972: 912b)
yamlat-: süpürttirmek	yamla-t-	-t-: FFYE	yamla-: süpürmek (Clauson 1972: 936b, Bilgen 1989: 165)
yaşnat-: parıltı çıkartmak	yaşna-t-	-t-: FFYE	yaşna-: parıltı çıkmak (Clauson 1972: 979a, Bilgen 1989: 165)
6. 3. 3. a. Bunun Bir Türü			
L			
yaylat-: oturtmak, yaylatmak	yayla-t-	-t-: FFTE	yayla-: yaylamak (Clauson 1972: 982a, Bilgen 1989: 166)
6. 3. 4. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunanları			
N			
boynat-: mağrur olmaya yönlendirmek	boy[1]na-t-	-t-: FFYE	boyna-: kibirlenmek (Clauson 1972: 387a, Bilgen 1989: 154)
saypat-: israf ettirmek	saypa-t-	-t-: FFYE	saypa-: israf etmek (Clauson 1972: 859a, Bilgen 1989: 160)
sayrat-: konuşturmak	sayra-t-	-t-: FFYE	sayra-: sayıklamak, ötmek (Clauson 1972: 860a, Bilgen 1989: 160)

²⁸⁶ Clauson sözcüğü *yuwga~yufka* (ince) sözcüğünden türetilir (1972: 874b). Fakat *+d-* veya *+t-* şeklinde bir İFYE mevcut değildir. Metinde de sözcüğün aslının *yuwgad-* olduğu geçer. Dolayısıyla *yuwug* sözcüğünden *+Ad-* İFYE ile türemiştir.

kaynat-: kaynatmak	kay[1]na-t-	-t-: FFYE	kayna-: kaynamak (Erdal 1991: 775, Clauson 1972: 678b, Bilgen 1989: 155) ²⁸⁷
6. 3. 5. Bunun Nazal N'lisi			
R			
ıñrat-: zırıldatmak	ıñra-t-	-t-: FFYE	ıñra-: zırıldamak (Clauson 1972: 189b)
D			
miñdet-: (saç) yoldurmak	miñde-t-	-t-: FFYE	miñde-: (saç) yolmak (Clauson 1972: 768a, Bilgen 1989: 158)
R			
çıñrat-: şingirdatmak	çıñra-t-	-t-: FFYE	çıñra-: şingirdamak (Erdal 1991: 768, Clauson 1972: 426b)
mañrat-: bağirtmak	mañra-t-	-t-: FFYE	mañra-: bağirmek (Clauson 1972: 770b, Bilgen 1989: 158)
müñret-: 1. böğürtmek, 2. fokurdatmak	müñre-t-	-t-: FFYE	müñre-: 1. böğürmek, 2. fokurdamak (Clauson 1972: 770b, Bilgen 1989: 158)
Z			
meñzet-: benzetmek	meñ[i]ze-t-	-t-: FFYE	meñze-: benzetmek (Erdal 1991: 766, Clauson 1972: 771b, 352b; Taş 2015: 217, Bilgen 1989: 160)
L			
tañlat-: şaşirtmak	tañla-t-	-t-: FFYE	tañla-: şaşirmek (Erdal 1991: 787, Clauson 1972: 522a, Bilgen 1989: 161)
tıñlat-: işitmek	tıñla-t-	-t-: FFYE	tıñla-: işitmek (Clauson 1972: 522a, Bilgen 1989:)
sañlat-: (kuş) pisletmek	sañla-t-	-t-: FFYE	sañla-: (kuş) pislemek (Clauson 1972: 840a, Bilgen 1989: 159)
meñlet-: yem yedirtmek	meñle-t-	-t-: FFYE	meñle-: yemlemek (Clauson 1972: 769b, Bilgen 1989: 159)
6. 3. 5. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
[Z]			
yañzat-: saklanmaya hakkı olan bir sözü söyletmek	yañza-t-	-t-: FFYE	yañza-: saklanmaya hakkı olan bir sözü söylemek? (Clauson 1972: 953b)
Ş			
yañşat-: gevezelik ettirmek	yañşa-t-	-t-: FFYE	yañşa-: gevezelik etmek (Clauson 1972: 953a, Bilgen 1989: 165)
L			
yuñlat-: yün kırkırtmak	yuñla-t-	-t-: FFYE	yuñla-: yün kırkırtmak (Clauson 1972: 951b, Bilgen 1989: 163)
7. ASLİ İLK HARFİ vav VEYA ye OLAN İSİMLER KİTABI			
7. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
P			
yap: yuvarlak			
yap: yün yoluntusu			
yıp: iplik, ip			

²⁸⁷ Clauson: kayna- < kayın[a]~kañ-

T			
yat: yada taşı			
R			
yar: tükrük			
yır: şarkı			
[Ş]			
yaş: bakliyat			
yaş: taze			
yış: (yukarıya) çıkış			
K (kaf)			
yuk: kabın kiri, bulaşık			
yok: yokuş			
K (kef)			
yük: yük			
L			
yul: pınar, göze			
yıl: yıl			
M			
yam: çer çöp, pislik			
yem: baharat			
N			
yin: hayvan pisliği			
yin~yın: in			
7. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
7. 2. 1. Ortası Sükunlu fa'l, fu'l, fi'l Babı			
P			
yarp: sağlam			
yarp: sevinçten yüzün parlaması			
T			
yurt: harabe yerleşim yeri	yur-t	-t: FİYE	yur-:oturmak (Erdal 1991: 310)
yalt: yalçın, sert			
Ç			
yurç: kadının küçük erkek kardeşi			
D			
yund: at			
7. 2. 2. Ortası Harekeli fa'al, fa'ul, fa'il Babı			
T			
yuğut: hayırsız (şey)	yod-(u)t	-t: FİYE	yod-: silmek, yok etmek (Clauson 1972: 886b, Bilgen 1989: 76)
yaşut: gizlenmiş, saklı	yaş-(u)t	-t: FİYE	yaş-: gizlemek (Erdal 1991: 312, Clauson 1972: 977a; Taş 2015: 174, Bilgen 1989: 76)
yigit: genç	yeg+(i)t	+t: İİYE	yeg: iyi, daha iyi, hayırlı (Gülensoy 2018: 939)
yemet: evet	bk.: ewet		
yanut: karşılık, cevavp	yan-(u)t	-t: FİYE	yan-: dönmek (Erdal 1991: 311, Clauson 1972: 947a; Taş 2015: 174, Bilgen 1989: 76)

Ç			
yasıç: yassı temren	yası+ç	+ç: İİYE	yası: düz (Clauson 1972: 974a)
yıgaç: 1. ağaç, 2. odun, tahta, 3. fersah, 4. penis	yı+gaç	+gaç: İİYE	yı~ī: orman, ağaçlık (Erdal 1991: 84, Taş 2015: 38, Bilgen 1989: 17)
yoguç: karşı taraf			
R			
yagır: hayvan yarası			
yügür: akdarı (ügür)			
yumur: hayvanın körbarsağı	yum-(u)r	-r: FİYE	yum-: yummak (Clauson 1972: 937a, Bilgen 1989: 73, Gülensoy 2018: 966)
	yum-[m]ur	-mur: FİYE	yum-: yummak (Erdal 1991: 390)
yular: yular ²⁸⁸			
Z			
yetiz: enli, geniş	yet+(i)z	+z: İİYE	yet: geniş, kalın (Clauson 1972: 894b)
yagız: koyu kahverengi	yag+(ı)z	+z: İİYE	yag: yağ (Clauson 1972: 909a, Gülensoy 2018: 846)
[Ş]			
yagiş: adak, kurban	yaga-ş	-ş: FİYE	yaga-: (Erdal 1991: 262)
yawaş: yavaş, ağır, sakin	yawa-ş	-ş: FİYE	yawa-: yatıştırmak, sakinleştirmek (Clauson 1972: 880b; Taş 2015: 172, Bilgen 1989: 75)
yöwüş: akrabaya yapılan maddi yardım	yow-(u)ş	-ş: FİYE	yow-: malını paylaşmak, ikram etmek (Clauson 1972: 881a)
yumuş: haberleşme, hizmet, vazife	yum-(u)ş	-ş: FİYE	yum-: ? (Clauson 1972: 938b)
yemiş: meyve	yem+(i)ş	+ş: İİYE	yem: yem (Taş 2015: 83, Gülensoy 2018: 917)
	ye-miş	-miş: FİYE	ye-: yemek (Clauson 1972: 938b)
G (gayın)			
yatıg: uyku	yat-(ı)g	-g: FİYE	yat-: yatmak (Clauson 1972: 887b, Bilgen 1989: 42)
yıdıg: kötü koku	yıdı-g	-g: FİYE	yıdı-: kötü kokmak (Erdal 1991: 218, Clauson 1972: 887b; Taş 2015: 127, Bilgen 1989: 42)
yudug: başkasının suçunun cezasını çekmek, iftira	yod-(u)g	-g: FİYE	yod-: silmek (Erdal 1991: 212,9Clauson 1972: 888a)
yarag: fırsat, imkan	yara-g	-g: FİYE	yara-: yaramak (Erdal 1991: 215, Clauson 1972: 962a; Taş 2015: 126, Bilgen 1989: 42)
yışıg: bağ, kolan	(y)ış-(ı)g	-g: FİYE	ış-: bükme, eğirmek (Erdal 1991: 188, Clauson 1972: 977b; Taş 2015: 127)
yuwug: yamaçtan yuvarlanan kaya parçaları	yuw-(u)g	-g: FİYE	yuw-: yuvarlanmak (Clauson 1972: 873a, Taş 2015: 194)

²⁸⁸ Gülensoy: *yul-* (yolmak, almak) < *yul-a-* (çekip almak) +-r (2018: 962)

yakıg: yakı	yak-(ı)g	-g: FİYE	yak-: sürmek (Clauson 1972: 900b, Bilgen 1989: 44)
yalıg: 1. horozun ibiği, 2. atın yelesi, 3. eyerin ön ve arka kaşı			
yulug: feda	(y)ul-(u)g	-g: FİYE	yul-: yolmak, koparmak (Erdal 1991: 219, Clauson 1972: 925b; Taş 2015: 127, Bilgen 1989: 42)
yılıg: ılık	(y)ılı-g	-g: FİYE	ılı-: ılmak (Clauson 1972: 925a, Bilgen 1989: 42)
yanıg: kusma	yan-(ı)g	-g: FİYE	yan-: kusmak (Clauson 1972: 948b, Bilgen 1989: 42)
yanıg: tehdit	yan-(ı)g	-g: FİYE	yan-: tehdit etmek (Clauson 1972: 948b, Bilgen 1989: 42)
K (kaf)			
yatuk: iki cins ipten örülen yün	yat-(u)k	-k: FİYE	yat-~yağ-: yaymak (Clauson 1972: 887b)
yatuk: 1. terk edilmiş, unutulmuş, 2. tembel kişi	yat+(u)k	+k: İİYE	yat: yabancı
yatık: uyku ve uyuma	yat-(ı)k	-k: FİYE	yat-: yatmak (Clauson 1972: 887b)
yaruk: aydınlık yer	yaru-k	-k: FİYE	yaru-: ışımak, parlamak (Erdal 1991: 255, Clauson 1972: 962b; Taş 2015: 151, Bilgen 1989: 61)
yaruk: yarık	yar-(u)k	-k: FİYE	yar-: yarmak (Clauson 1972: 962b, Bilgen 1989: 79)
yarık: zırh			
yorık: 1. huy, davranış 2. fasih, düzgün	yori-k	-k: FİYE	yori-: yürümek (Clauson 1972: 963a; Taş 2015: 152, Bilgen 1989: 61)
yazak: otlak	yaz-ak	-ak: FİYE	yaz-: yaymak (Clauson 1972: 985a, Bilgen 1989: 35)
yazuk: çözülmüş, salık	yaz-(u)k	-k: FİYE	yaz-: çözmek (Erdal 1991: 256, Clauson 1972: 985b; Taş 2015: 152)
yazuk: suç, günah	yaz-(u)k	-k: FİYE	yaz-: şaşırmaq, yanılmak (Erdal 1991: 256, Clauson 1972: 985b; Taş 2015: 152, Bilgen 1989: 79)
yasık: yaylık, yay konan yer	ya+sık	+sık: İİYE	ya: yay ²⁸⁹
yulak: küçük su pınarı	yul+ak	+ak: İİYE	yul: kaynak (Erdal 1991: 40, Clauson 1972: 925a, Bilgen 1989: 20)
yolak: patika	yol+ak	+ak: İİYE	yol: yol (Clauson 1972: 925a, Bilgen 1989: 20)
K (kef)			
yitük: kayıp, yitik	yit-(ü)k	-k: FİYE	yit-: kaybolmak (Clauson 1972: 889a)
yitig: 1. keskin, 2. becerikli	yiti-g	-g: FİYE	yiti-: keskin olmak (Clauson 1972: 889a)

²⁸⁹ Clauson, zıyan, zarar, helak anlamındaki *yas* sözcüğünden -k: FİYE ile türetir (1972: 974b) fakat bizce sözcük yay anlamında *ya* sözcüğünden türemiştir. Fakat +sık eki işlevi dışında kullanılmıştır. Daha düşük bir olasılıkla *yası* (yassı) sözcüğündeki +k İİYE ile de türemiş olabilir.

yürek: kalp	yür+ek	+ek: İİYE	yür: iç, öz, benlik (Gülensoy 2018: 979)
yörüg: tabir, açıklama	yör-(ü)g	-g: FİYE	yör-: açmak, çözmek (Erdal 1991: 219, Clauson 1972: 965b; Taş 2015: 127, Bilgen 1989: 42)
yirük: yarık, gedik	yir-(ü)k	-k: FİYE	yir-: ayırmak, bölmek (Erdal 1991: 256, Clauson 1972: 965a)
yüzük: yüzük	yüz+(ü)k	+k: İİYE	yüz: uzuv (Gülensoy 2018: 985)
yizek: öncü asker	yeze-k	-k: FİYE	yize-: öncü gelmek (Clauson 1972: 986b, Bilgen 1989: 64)
yenik: hafif	yeni-k	-k: FİYE	yeni-: hafif olmak (Clauson 1972: 950a; Taş 2015: 152, Bilgen 1989: 61)
L			
yasul: yayvan	yas-(u)l	-l: FİYE	yas-: yaymak (Clauson 1972: 975a, Bilgen 1989: 65)
yaşıl: yeşil	yaş+(ı)l	+l: İİYE	yaş: yaş, taze (Erdal 1991: 99, Taş 2015: 45, Bilgen 1989: 21, Gülensoy 2018: 925)
M			
yağım: yatak, şilte	yad-(ı)m	-m: FİYE	yad-: yaymak, sermek (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 891b; Taş 2015: 156, Bilgen 1989: 67)
yarım: yarım, buçuk	yar-(ı)m	-m: FİYE	yar-: yarmak, bölmek (Erdal 1991: 295, Clauson 1972: 891b; Taş 2015: 156, Bilgen 1989: 66)
yişim: tozluk	(y)ış-(ı)m	-m: FİYE	(y)ış-: ? (Clauson 1972: 978b)
yıgım: yığım	yıg-(ı)m	-m: FİYE	yıg-: yığmak (Erdal 1991: 296, Clauson 1972: 903b, Bilgen 1989: 66)
yalım: sarp, yalçın	yal-(ı)m	-m: FİYE	yal-: soymak, açmak (Clauson 1972: 928b; Taş 2015: 156, Bilgen 1989: 67)
yelim: tutkal	(y)il-(ı)m	-m: FİYE	il-: ilişmek (Erdal 1991: 296)
N			
yipin: koyu kırmızı			
yatan ²⁹⁰ : 1. ok atılan tahtadan yay 2. pamuk atıcının yayı			
yarın: kürek kemiği	ya[gi]r+(ı)n	+n: İİYE	yağır: sırt, hayvanın arka kemiği (Clauson 1972: 970a; Taş 2015: 69)
yurun: ipekli parçası			
yaşın: şimşek	yaşu-n	-n: FİYE	yaşu-: parlamak (Erdal 1991: 301, Clauson 1972: 979a; Taş 2015: 165, Bilgen 1989: 70)
yıgın: yığın	yıg-(ı)n	-n: FİYE	yıg-: yığmak (Clauson 1972: 913a, Bilgen 1989: 71)

²⁹⁰ Clauson'a göre tabanını *ya* (yay) sözcüğüne dayandırmak zordur. Çince'den alıntı olabilir. (1972: 892a)

yakın: yakın	yak-(ı)n	-n: FİYE	yak-: yaklaşmak (Erdal 1991: 302, Clauson 1972: 904a; Taş 2015: 165, Bilgen 1989: 70)
yigen: hasır otu			
yalın: alev	yan-(ı)n	-n: FİYE	yal-: parlamak (Clauson 1972: 929b; Taş 2015: 165, Bilgen 1989: 70)
yulun: omurilik	yul-(u)n	-n: FİYE	yul-: çekmek, koparmak (Clauson 1972: 930b) ²⁹¹
yilin: kısrak memesi ²⁹²			
7. 2. 2. a. Başka Bir Tür			
G (gayın)			
yayıg: kararsız, dönek	yay-(ı)g	-g: FİYE	yay-: çalkalamak (Clauson 1972: 981a)
	yayı-g	-g: FİYE	yayı-: sarsmak, çalkalamak (Taş 2015: 127)
yayıg: bk.: yayıg			
[M]			
yitim: keten tohumu			
7. 2. 2. b. İçinde İki İlet Harfi Bulunan (elif, vav, ye) Kelimeler			
yibe: ıslak, yaş			
yapı: eyer örtüsü	yap-ı	-ı: FİYE	yap-: kaplamak (Erdal 1991: 340)
R			
yöre: etraf, kenar	yör-e	-e: FİYE	yör-: çözmek, açmak
Z			
yazı: açık arazi, ova	yaz-ı	-ı: FİYE	yaz-: yaymak (Clauson 1972: 984b; Taş 2015: 143, Bilgen 1989: 59)
S			
yası: yassı, enli	yas-ı	-ı: FİYE	yas-: gevşetmek, azaltmak (Clauson 1972: 973b; Taş 2015: 143, Bilgen 1989: 59)
G (gayın)			
yayı: düşman			
W			
yawa: sıcak yer			
K (kaf)			
yaka: yaka	yak-a	-a: FİYE	yak-: yaklaşmak (Erdal 1991: 381, Clauson 1972: 898a; Taş 2015: 116)
yaku: yağmurluk	yag-gu	-gu: FİYE	yag-: yağmak (Clauson 1972: 898b)
K (kef)			
yigi: çok, sık	yig-i	-i: FİYE	yig-: ? (Clauson 1972: 911a)
L			
yala: töhmette bırakma, itham			
yula: kandil			
yalu ²⁹³ : tayların bağı	yel-ü	-ü: FİYE	yel-: rahvan koşmak (Clauson 1972: 919a)
7. 2. 3. fa'lel Babı			

²⁹¹ İİYE +n ile de türemiş olabilir. +n ekinin Taş'ta organ adları yapma işlevi bulunduğu da görülür (2015: 68). Ör.: *alın, boyun, yarın*

²⁹² Önceki dipnotta bahsedilen +n İİYE ile türemiş olabilir. Fakat *yil~yél?*

²⁹³ Clauson: *yelü*

T			
yetti: yedi			
7. 2. 4. few'al Babı			
yuvliç: tiftik	yuw[u]l-(ı)ç	-ç: FİYE	yuwul-:yuvarlanmak
G (gayın)			
yuvga: yufka ekmek			
yayguk: kısrak memesinin ucu	yad-guk	-guk: FİYE	yad-: yaymak (Clauson 1972: 888b)
7. 2. 5. Harekeleriyle fa'al Babı			
[T]			
yanut: cevap, karşılık	yan-(u)t	-t: FİYE	yan-: dönmek (Erdal 1991: 311, Clauson 1972: 946b; Taş 2015: 174, Bilgen 1989: 76)
Ç			
yıgaç: ağaç	(y)ı+gaç	+gaç: İİYE	ı: orman, ağaçlık (Erdal 1991: 84, Taş 2015: 38, Bilgen 1989: 17)
R			
yıpar: misk			
yular: yular	yul-a-r	-a-: FFYE, -r: FİYE	yul-:yolmak, almak (Gülensoy 2018: 962)
G (gayın)			
yadag: yaya	yada-g	-g: FİYE	yada-: bıkmak, muktedir olmamak (Taş 2015: 126, Gülensoy 2018: 898)
yarag: fırsat ve imkan	yara-g	-g: FİYE	yara-: yaramak, uygun gelmek (Clauson 1972: 962a; Taş 2015: 126, Bilgen 1989: 42)
yamag: yama	yama-g	-g: FİYE	yama-: yamamak (Clauson 1972: 935b, Bilgen 1989: 44)
K (kaf)			
yırak: uzak	(y)ıra-k	-k: FİYE	(y)ıra-: uzaklaşmak (Erdal 1991: 233, Clauson 1972: 214a; Taş 2015: 152, Bilgen 1989: 61)
yagak: ceviz			
yaguk: yakın	yagu-k	-k: FİYE	yagu-: yaklaşmak (Erdal 1991: 253, Clauson 1972: 901a; Taş 2015: 151, Bilgen 1989: 61)
yonak: hayvanların semeri altına konan çul	yon-ak	-ak: FİYE	yon-: yontmak (Clauson 1972: 949a)
N			
yagan: fil			
yogun: iri, yoğun, kalın	yog-(u)n	-n: FİYE	yog-: yoğunlaşmak, kalınlaşmak (Erdal 1991: 303, Clauson 1972: 904b, Taş 2015: 166)
yılan: yılan			
yaman: kötü, fena	ya[w]-man	-man: FİYE	*yaw-: ? (Erdal 1991: 388)
7. 6. 2. Ortası Sükunlu fa'li Babı			
P			
yalpı ²⁹⁴ : yassı, enli, derinliği olmayan			

²⁹⁴ Clauson: Türkçe etimolojisi mümkün değil. Muhtemelen alıntı. (1972: 919b)

T			
yartu: yonga	yar-tu	-tu: FİYE	yar- ²⁹⁵ : yarmak, bölmek (Erdal 1991: 334, Bilgen 1989: 39)
Ç			
yirçü: kabir			
yorçı: tecrübeli kılavuz	yor-[(1)g]çı	-gçı: FİYE	yor-: yormak, yorumlamak
yinçü ²⁹⁶ : inci			
D			
yogdu ²⁹⁷ : devenin çenesi altındaki uzun tüyler			
yigde: iğde			
yemdü: kasık kılı			
yundı: bulaşık yıkanan su	yun-dı	-dı: FİYE	yun-: yıkanmak (Clauson 1972: 947a, Bilgen 1989: 38)
R			
yaprı: pürüzsüz, geniş	yap[u]r-ı	-ı: FİYE	yapur-: pürüzsüz hale getirmek (Erdal 1991: 341, Clauson 1972: 879a, Bilgen 1989: 59)
yaşru: gizlice	yaş-[u]r-u	-ur-: FFYE -u: FİYE	yaşur-: gizlemek (Erdal 1991: 732, Clauson 1972: 979a; Taş 2015: 177, 225, Bilgen 1989: 78)
yogru: devenin uzun tüyü ²⁹⁸			
yagru: yakın	yag[u]-r-u	-r-: FFYE -u: FİYE	yagur-: yaklaştırmak (Erdal 1991: 731, Bilgen 1989: 78)
yogrı: çanak			
yakrı: hayvansal yağ			
Ş			
yaxşı: güzel, iyi	yak[1]ş-ı	-ı: FİYE	yakış-: yaklaşmak, uyuşmak (Erdal 1991: 344, Clauson 1972: 908a; Taş 2015: 142, Bilgen 1989: 58)
yarşı: bir şeyin yarısı veya o yarayı alan kişi	yar[1]ş-ı	-ı: FİYE	yarış-: bölüşmek (Erdal 1991: 343, Clauson 1972: 972a; Taş 2015: 142, 210, Bilgen 1989: 59)
G (gayın)			
yawgu: hakandan iki derece aşağıda olan			
yuwga: evlatlık	yuw-ga	-ga: FİYE	yuw-~yow- ²⁹⁹ : 1. aldatmak, kandırmak, 2. malını yakınıyla

²⁹⁵ Bk.: *baldu, ortu, sindu, kıftu*. Bu sözcüklerin hepsinde taban kesmek, bölmek anlamlarında ve *-du* ekiyle türevleri de ya kırılmış, kesilmiş şey ya da kırpan kesen alet anlamlarına gelmektedir.

²⁹⁶ Clauson: Şüphesiz bir Çince tabirden ödünç alınmış bir kelime, ancak hangisi olduğu belirsiz. (1972: 944b)

²⁹⁷ Clauson: Alternatif telaffuzlar ve açık bir etimolojisinin eksikliği bir alıntı olabileceğini düşündürür. (1972: 899a)

²⁹⁸ KM, “Rı, dal’dan dönmüştür.” Demektedir (2018: 361). Bk.: *yogdu*.

²⁹⁹ DLT’de, sözcük için biçim yönünden taban olabilecek *yuw-* ve *yow-* sözcükleri geçmektedir. *yuw-*, “yuvarlanmak” anlamına gelmekte, *yow-* için ise sesteş 3 sözcük bulunmaktadır. *yuw-* eylemi bizce anlamsal olarak bu sözcüğün tabanı olamaz. Sesteş *yow-* eylemlerinden ise biri “aldatmak” (“*ol anı ardı yowdı*” s. 377) diğeri ise “yakınıyla malını paylaşmak ve ona nimet kapısını açmak” (*er kadaşın kurdı yowdı*) anlamlarına gelmektedir. Anlamsal olarak “öz olmayan” manasını vermek için aldatmak

			paylaşmak, yakınına nimet kapısını açmak
yalgu: rezil, alçak	yalk-gu	-gu: FİYE	yalk-: midesi bulanmak (Clauson 1972: 925b) ³⁰⁰
W			
yelwi ³⁰¹ : büyü	yel-vi	-vi: FİYE	yel-: (Erdal 1991: 336)
K (kaf)			
yuwka: ince	yuw-ka	-ka: FİYE	*yuw-: inceltmek (Gülensoy 2018: 960)
yılık: dört ayaklı hayvanlar, hayvan sürüsü	yıl+kı	+kı: İİYE	yıl: yıl, sene (Clauson 1972: 925b; Taş 2015: 44)
M			
yarma: bir çeşit yufka, boylamasına ikiye ayrılan her şey	yar-ma	-ma: FİYE	yar-: yarmak, bölmek (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 969a, Bilgen 1989: 68)
yalma: kaftan	yal-ma	-ma: FİYE	yal-: ? (Clauson 1972: 929a)
N			
yezne: büyük kız kardeşin kocası			
yigne: iğne			
7. 2. 6. a. Bunun İçinde İki İlet Harfi (elif, vav, ye) Bulunanları			
G (gayın)			
yomgı: toplanmış, derlenmiş	yom-gı	-gı: FİYE	yom-: toplamak (Clauson 1972: 935b; Taş 2015: 132, Bilgen 1989: 52)
7. 2. 7. Harekeleriyle fa'alı Babı			
Ç			
yalaçı: itham eden	yala+çı	+çı: FİYE	yala: töhmet, itham (Clauson 1972: 922a, Bilgen 1989: 14)
G (gayın)			
yubagu: üzerinde durulmayan			
yorıgu: yürünecek yer	yorı-gu	-gu: FİYE	yorı-: yürümek (Clauson 1972: 964a, Bilgen 1989: 56)
yıragu: şarkıcı	yır+agu	+agu: İİYE	yır: şarkı (Erdal 1991: 97, Clauson 1972: 963b)
	yıra-gu	-gu: FİYE	yıra-: şarkı söylemek (Bilgen 1989: 56)
yaşagu: yaşamaya hakkı olan	yaşa-gu	-gu: FİYE	yaşa-: yaşamak (Clauson 1972: 978a, Bilgen 1989: 56)
yamagu: yamalamaya değer	yama-gu	-gu: FİYE	yama-: yamamak (Bilgen 1989: 56)
K (kaf)			
yapagu: yün yoluntusu	yap+agu	+agu: İİYE	yap: yün yoluntusu
K (kef)			

anlamına gelen veya “kendisine nipet kapısı açılan” manası vermek için “malını paylaşmak” anlamına gelen sestüş *yow-* sözcüklerinden herhangi birisi bu sözcüğün tabanı olabilir.

³⁰⁰ Clauson: Muhtemelen **yalkgu* (iğrenç, tiksiniç) sözcüğünden göçüşme.

³⁰¹ Clauson: Anlamsal olarak yel ile ilişkisi muhtemelen tesadüfi. Moğolcada *cilbi/cilvi*. (1972: 919b)

yölegü: destekleyen, destekleyici	yöle-gü	-gü: FİYE	yöle-: desteklemek (Clauson 1972: 928b, Bilgen 1989: 55)
yenigü: doğurmak üzere olan	yeni-gü	-gü: FİYE	yeni-: hafiflemek
7. 2. 8. Harekeleriyle fa'lân Babı			
Ç			
yabçan: yavşan otu			
Ş			
yimşen: yabani bir meyve			
G (gayın)			
yawgan: içinde et bulunmayan yemek	yav-gan	-gan: FİYE	*yaw-: ? (Clauson 1972: 874b)
yalgan ³⁰² : yalan	yal-gan	-gan: FİYE	*yal-: ? (Clauson 1972: 926b)
yılgun: ılgın			
K (kef)			
yipgin: koyu renkli			
yelgin: hızlı koşan atlı	yel-gin	-gin: FİYE	yel-: at ile rahvan gitmek (Clauson 1972: 928a, Bilgen 1989: 53)
L			
yamlan: bir çeşit sıçan			
7. 2. 9. Fa'ılân Babı			
K (kef)			
yetigen: Büyükkayı takımyıldızı	yeti+gen	+gen: İİYE	yeti: yedi (Erdal 1991: 76, Clauson 1972: 889b)
M			
yasıman: (su boşaltılırken) kır kır eden testi	yası+man	+man: FİYE	yası: yassı, düz (Erdal 1991: 74, Clauson 1972: 975b)
yalıman: her yönden yapılan yağma			
7. 2. 10. fa'anlı Babı			
yonındı: yonga, talaş	yonın-dı	-dı: FİYE	yonın-: yonunmak (Clauson 1972: 952b)
7. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
7. 3. 1. Harekeleriyle fa'lel ve fa'lâl Babı			
T			
yapgut: minder			
Ç			
yaptaç: küçük kepenek			
yapguç: hayvan sürmek için kullanılan değnek			
yasgaç: hamur tahtası	yas-gaç	-gaç: FİYE	yas-: dağıtmak, yaymak (Clauson 1972: 975a)
[R]			
yagmur: yağmur	yag-mur	-mur: FİYE	yag-: yağmak (Erdal 1991: 389, Clauson 1972: 903b; Taş 2015: 163, Bilgen 1989 69:, Gülensoy 2018: 847)

³⁰² Ş. Tekin: *yal-ıg+a-n (2016: 68)

Z			
yarpuz: yarpuz			
yapuz: firavun faresi			
yulduz: yıldız	yuld[rı]-z	-z: FİYE	yuldrı-: parlamak (Erdal 1991: 323)
yıldız: kök			
yolsuz: yolsuz, yoldan çıkmış	yol+suz	+suz: FİYE	yol: yol (Clauson 1972: 932b, Bilgen 1989: 32)
Ş			
yerdaş: hemşehri	yer+daş	+daş: FİYE	yer: yer (Erdal 1991: 120, Clauson 1972: 959b, Bilgen 1989: 15)
yarmaş: iri dövülmüş buğday	yarma+aş: birleşik sözcük		yarma: öğütülmüş bulgur, aş: yemek ³⁰³
yugruş: avamdan Türk kökenli kimselerden vezirlik makamına yükselen kişi	yug[u]r-(u)ş	-ş: FİYE	yugur-: yoğurmak (Clauson 1972: 905b) ³⁰⁴
G (gayın)			
yunçığ: eziyet veren, sonuç alınamayan, kötü	yunçı-g	-g: FİYE	yunçı-: kötüleşmek (Erdal 1991: 220, Clauson 1972: 945a; Taş 2015: 128, Bilgen 1989: 45)
yortug: sultanın maiyeti	yort-(u)g	-g: FİYE	yort-: at sürmek (Clauson 1972: 959a; Taş 2015: 127, Bilgen 1989: 42)
yarlıg: acınası, fakir			
yarlıg: buyruk, emir			
yaşlıg: yaşlı, ıslak	yaş+lıg	+lıg: FİYE	yaş: yaş, nem (Clauson 1972: 978a, Bilgen 1989: 29)
yaşlıg: yaşlı, ihtiyar	yaş+lıg	+lıg: FİYE	yaş: yaş (Clauson 1972: 978a; Taş 2015: 56, Bilgen 1989: 29)
yamlıg: çapaklı, tozlu	yam+lıg	+lıg: FİYE	yam: çöp, kir (Clauson 1972: 936b, Bilgen 1989: 29)
yapgak: kuş tuzağı	yap-gak	-gak: FİYE	yap-: yapmak (Erdal 1991: 391, Clauson 1972: 874b, Bilgen 1989: 47)
yatgak: muhafız	yat-gak	-gak: FİYE	yat-: yatmak (Erdal 1991: 392, Clauson 1972: 888a; Taş 2015: 129, Bilgen 1989: 47)
yudruk: yumruk			
yarmak: dirhem, para	yar-mak	-mak: FİYE	yar-: yarmak (Clauson 1972: 969a; Taş 2015: 162, Bilgen 1989: 69)
yastuk: yastık	yasta-k	-k: FİYE	yasta-: yaslanmak (Erdal 1991: 255, Clauson 1972: 974a, Bilgen 1989: 64, Gülensoy 2018: 888)
yawlak: kötü, sert	< *yaw-		
yumgak: yuvarlak, yumru	yum-gak	-gak: FİYE	yum-: yummak (Erdal 1991: 392)

³⁰³ EA dipnot₁₅₇₂: (Clauson'un sözcüğü *yarmış* okumasına itiraz ederek) Şüphesiz kelime *yar-* fiiliyle ilgilidir; ancak burada *-miş* eki değil *-ma aş* biçim birimleri vardır. (2018: 366)

³⁰⁴ Clauson: Morfolojik olarak *yugur-*'dan türemiş isim fakat bununla anlamsal açık ilişkisi yok.

yumşak: yumuşak	yumşa-k	-k: FİYE	yumşa-: yumuşamak (Erdal 1991: 256, Clauson 1972: 938b; Taş 2015: 153, Bilgen 1989: 64)
yandık: soysuz			
yundak: at pislği	yund+ak	+ak: İİYE	yund: at (Erdal 1991: 42, Clauson 1972: 947a)
yunguk: çöven	yun-guk	-guk: FİYE	yun-: yıkanmak (Erdal 1991: 361)
yanlık: çoban çantası	yan+lık	+lık: İİYE	yan: yan (Clauson 1972: 950b, Bilgen 1989: 23)
yançuk: kese	yan+çuk	+çuk: FİYE	yan: yan (Erdal 1991: 106, Clauson 1972: 945a, Bilgen 1989: 14)
K (kef)			
yüdrük: yüklük, üzerine eşya konan sedir	yüd[ü]r-(ü)k	-k: FİYE	yüdür-: yüklemek (Clauson 1972: 892b, Bilgen 1989: 64)
yüzlüg: yüzlü	yüz+lüg	+lüg: İİYE	yüz: yüz, surat (Clauson 1972: 987a; Taş 2015: 57, Bilgen 1989: 29)
yügrük: yarış atı	yüg[ü]r-(ü)k	-k: FİYE	yügür-: koşmak (Erdal 1991: 258, Clauson 1972: 914a, Bilgen 1989: 64)
yüksek: yüksek	yükse-k	-k: FİYE	yükse-: yükselmek (Erdal 1991: 258, Clauson 1972: 915b; Taş 2015: 153, Bilgen 1989: 64)
yilpik: cin çarpması	yilpi-k	-k: FİYE	yilpi-: ? (Clauson 1972: 920a)
L			
yipgil: erguvan rengi			
yartım: ayrılmış			
yugrum: bir defa yoğurulacak kadar un	yug[u]r-(u)m	-m: FİYE	yugur-: yoğurmak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 905b, Bilgen 1989: 67)
yetrüm: tekrar çıkan, tekrar yetişen	yet[ü]r-(ü)m	-m: FİYE	yetür-: yetirmek (Erdal 1991: 291, Bilgen 1989: 66)
yarşım: yarışlık yer	yar[ı]ş-(ı)m	-m: FİYE	yariş-: yarışmak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 972a, Bilgen 1989: 67)
yügrüm: koşulacak yer	yüg[ü]r-(ü)m	-m: FİYE	yügür-: koşmak (Erdal 1991: 297, Clauson 1972: 914a, Bilgen 1989: 67)
N			
yipgin: erguvan rengi			
7. 3. 1. a. Bunun Bir Türü			
G (gayın)			
yaylag: yayla	yayla-g ³⁰⁵	-g: FİYE	yayla-: yaylamak (Clauson 1972: 981b, Bilgen 1989: 43)
7. 3. 2. fa'älil Babı			
Ç			
yalawaç: elçi	yala-waç	*-waç(?) ³⁰⁶ : FİYE	yala-: itham etmek (Gülensoy 2018: 861)

³⁰⁵ Erdal: *yay+lag*. (1991: 109)

³⁰⁶ -waç Farsça bir ek olabilir. Clauson, *yalawaç* maddesinde ekin Farsça ses anlamına gelen bir sözcük olduğunu *sanduvaç* (bülbül) sözcüğünü de örnek vererek söylüyor (1972: 921a).

R			
yalawar: elçi ³⁰⁷			
K (kaf)			
yabıtak: çıplak, örtüsüz			
yemeçük: küçük çuval	yeme+çük	+çük: İİYE	yeme: ? (Clauson 1972: 935a)
7. 3. 3. fa 'allu Babı			
G (gayın)			
yavışgu: akdiken, alıç	yavış-gu	-gu: FİYE	yavış-: yapışmak (Clauson 1972: 881b)
M			
yigirme: yirmi	ikki+irmi: birleşik sözcük		ikki: iki, *irmi: on (Clauson 1972: 915b, Gülensoy 2018: 941)
7. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
7. 4. 1. Harekeleriyle fa 'al'al Babı			
G (gayın)			
yıparlıg: miskli	yıpar+lıg	+lıg: İİYE	yıpar: misk (Clauson 1972: 878b, Bilgen 1989: 29)
yagırlıg: yağırlı	yagir+lıg	+lıg: İİYE	yagir: yağır (Clauson 1972: 907a, Bilgen 1989: 29)
yularlıg: yularlı	yular+lıg	+lıg: İİYE	yular: yular (Clauson 1972: 932b, Bilgen 1989: 29)
yapıglıg: kapalı	yapıg+lıg	+lıg: İİYE	yapıg: yapı (Clauson 1972: 875a)
yağıglıg: yayılı, serilmiş	yağıg+lıg	+lıg: İİYE	yağıg: yayı, serim (Clauson 1972: 875a)
yaraglıg: mümkün olan	yarag+lıg	+lıg: İİYE	yarag: imkan, fayda (Clauson 1972: 964a; Taş 2015: 56)
yazıglıg: serbest, salık	yazıg+lıg	+lıg: İİYE	yazıg: ? (Clauson 1972: 986a)
yışıglıg: ipi olan	yışıg+lıg	+lıg: İİYE	yışıg: ip (Clauson 1972: 978a)
yuluglug: feda olunan	yulug+lug	+lug: İİYE	yulug: feda (Clauson 1972: 927b)
yamaglıg: yamalı	yamag+lıg	+lıg: İİYE	yamag: yama (Clauson 1972: 936a)
yarıglıg: zırhlı	yarıg+lıg	+lıg: İİYE	yarıg: zırh (Clauson 1972: 964b, Bilgen 1989: 29)
yazuklug: suçlu	yazuk+lug	+lug: İİYE	yazuk: suç, günah (Clauson 1972: 986a; Taş 2015: 57, Bilgen 1989: 29)
yışıklıg: miğferli	yışık+lıg	+lıg: İİYE	yışık: ışık, miğfer (mec.) (Clauson 1972: 978a)
yasıglıg: yayıklı	yasıg+lıg	+lıg: İİYE	yasıg: yay kabı, sadak (Clauson 1972: 975a)
yagaklıg: cevizli	yagak+lıg	+lıg: İİYE	yagak: ceviz (Clauson 1972: 901a)
yurunlug: ipek parçaları olan	yurun+lug	+lug: İİYE	yurun: yapa, kırıntı, parça (Clauson 1972: 971a)
yaşınlıg: şimşekli	yaşın+lıg	+lıg: İİYE	yaşın: şimşek (Clauson 1972: 979a)
yaganlıg: fili olan	yağan+lıg	+lıg: İİYE	yagan: fil (Clauson 1972: 904b)
K (kaf)			
yarındak: Türk sırımı	yarın+dak	+dak: İİYE	yarın: kürek kemiği (Clauson 1972: 971a)
yapuşgak: dikenli ot, pıtrak	yapış-gak	-gak: FİYE	yapış-: yapışmak (Erdal 1991: 394, Clauson 1972: 881b, Bilgen 1989: 47)

³⁰⁷ Clauson, *yalavaç* maddesinde *-var* ekinin de *-waç* gibi Farsça olduğunu belirtiyor.

yapurgak: yaprak	yapur-gak	-gak: FİYE	yapur-: örtmek, kapanmak (Erdal 1991: 392, Clauson 1972: 879b, Bilgen 1989: 47)
yıgaçlık: ağaçlık, odunluk	(y)ıgaç+lık	+lık: İİYE	(y)ıgaç: ağaç (Clauson 1972: 80a, Bilgen 1989: 22)
yağaglık: yaya olmak	yağag+lık	+lık: İİYE	yağag: yaya (Clauson 1972: 888b, Bilgen 1989: 25)
yıdıglık: kokuşmuşluk, eski olma	yıdıg+lık	+lık: İİYE	yıdıg: koku (Clauson 1972: 889a)
yamaglık: yamalık	yamag+lık	+lık: İİYE	yamag: yama (Clauson 1972: 936a, Bilgen 1989: 25)
yılıglık: ılıkık	(y)ılıg+lık	+lık: İİYE	(y)ılıg: ılık (Clauson 1972: 927b, Bilgen 1989: 25)
yagaklık: cevizlik	yagak+lık	+lık: İİYE	yagak: ceviz (Clauson 1972: 901a)
yarukluk: ışıklı, parlak	yaruk+luk	+luk: İİYE	yaruk: ışık (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 964b; Taş 2015: 65, Bilgen 1989: 25)
yıraklık: uzaklık	(y)ırak+lık	+lık: İİYE	(y)ırak: uzak (Clauson 1972: 218b, Bilgen 1989: 25)
yalındak: çıplak	yalın+dak	+dak: İİYE	yalın: yalın (Clauson 1972: 931b)
K (kef)			
yigitlik: gençlik	yigit+lik	+lık: İİYE	yigit: genç (Erdal 1991: 127, Clauson 1972: 912a; Taş 2015: 66)
yüreklik: yürekli, cesur	yürek+lig	+lig: İİYE	yürek: yürek (Clauson 1972: 966a; Taş 2015: 57)
yetizlik: genişlik	yetiz+lik	+lık: İİYE	yetiz: geniş (Clauson 1972: 895a, Bilgen 1989: 25)
yöleklık: destekli	yölek+lig	+lig: İİYE	yölek: destek (Clauson 1972: 928b)
yıliklik: ilikli (kemik)	(y)ılik+lig	+lig: İİYE	(y)ılik: ilik (Clauson 1972: 928b)
7. 4. 2. Harekeleriyle fa'al'ân Babı			
T			
ayırgan: sürekli soran	ayıt-gan	-gan: FİYE	ayıt-: sormak, demek (Bilgen 1989: 48)
yaratgan: yaratan	yarat-gan	-gan: FİYE	yarat-: yaratmak (Taş 2015: 130, Bilgen 1989: 51)
yarutgan: ışıtan	yarut-gan	-gan: İİYE	yarut-: ışıtmak (Bilgen 1989: 51)
yorıtgan: sürekli osuran	yorıt-gan	-gan: FİYE	yorıt-: gaz çıkarmak (Bilgen 1989: 51)
yagutgan: yaklaştıran	yagut-gan	-gan: FİYE	yagut-: yaklaştırmak (Bilgen 1989: 51)
yagıtgan: sürekli yağdıran	yagıt-gan	-gan: FİYE	yagıt-: yağdırmak (Bilgen 1989: 51)
yagıtgan: sürekli düşman olan	yagıt-gan	-gan: FİYE	yagıt-: düşman olmak (Bilgen 1989: 51)
yomitgan: sürekli toplanan	yomit-gan	-gan: FİYE	yomit-: toplanmak (Bilgen 1989: 51)
R			
yapurgan: sürekli gizleyen, sürekli hile yapan	yapur-gan	-gan: FİYE	yapur-: örtmek (Bilgen 1989: 51)

yaşurğan: sürekli saklayan	yaşur-gan	-gan: FİYE	yaşur-: gizlemek (Bilgen 1989: 51)
yapuşğan: sürekli yapışan	yapuş-gan	-gan: FİYE	yapuş-: yapışmak (Bilgen 1989: 51)
yuşulğan: sürekli akan	yuşul-gan	-gan: FİYE	yuşul-: akmak (Bilgen 1989: 51)
yışılğan: uzmanlaşan	(y)ışıl-gan	-gan: FİYE	(y)ışıl-: uzmanlaşmak
yıgilğan: sürekli toplanılan	yıgil-gan	-gan: FİYE	yıgil-: toplanmak, yığılmak
yıkılğan: sürekli yıkılan	yıkıl-gan	-gan: FİYE	yıkıl-: yıkılmak
K (kaf)			
yogurkan: yorgan			
K (kef)			
yügürgen: 1. sürekli koşan, 2. ulak	yügür-gen	-gen: FİYE	yügür-: koşmak (Clauson 1972: 915a, Bilgen 1989: 51)
yügürgün: akdarı benzeri bir bitki	(y)ügür+gün	+gün: İİYE	(y)ügür-: darı (Clauson 1972: 915b, Bilgen 1989: 19)
yemürgen: kökleyen, kökünden söken	yemür-gen	-gen: FİYE	yemür-: sökmek, parçalamak (Bilgen 1989: 51)
yirilgen: sürekli çatlayan	yiril-gen	-gen: FİYE	yiril-: çatlamak
yümülgen: sürekli yumulan	yümül-gen	-gen: FİYE	yümül-: yumulmak
7. 4. 2. a. Bunun İçinde İki İlet Harfi (elif, vav, ye) Bulunanları			
yorığçı: elçi	yorığ+çı	+çı: İİYE	yorığ-: yürüme, yürüyüş? (Clauson 1972: 964a)
G (gayın)			
yayılğan: kararsız	yayıl-gan	-gan: FİYE	yayıl-: yayılmak
7. 4. 3. Harekeleriyle fa'lelel Babı			
Ç			
yörgemeç: işkembe ve barsakla yapılan bir tür yemek	yörge-meç	-meç: FİYE	yörge-: dürmek (Clauson 1972: 966b)
K (kaf)			
yatgaşuk: birisiyle yatan	yatgaş-(u)k	-k: FİYE	yatgaş-: birlikte yatmak (Clauson 1972: 889a, Bilgen 1989: 65)
N			
yakrıkan: fındık büyüklüğünde taneleri olan bir bitki	yakrı+kan	+kan: İİYE	yakrı: iç yağı (Erdal 1991: 85, Clauson 1972: 907a)
yakrıkan: buz yağı	yakrı+kan	+kan: İİYE	yakrı: iç yağı (Erdal 1991: 85, Clauson 1972: 907a)
7. 4. 4. Bunun Başka Bir Türü			
K (kaf)			
yobakulak: sıtmadan titreme			
yaba kulak: baykuş	yaba+kulak: birleşik sözcük		
7. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
G (gayın)			
yarsınçığ: iğrenilen	yarsı-nçığ	-nçığ: FİYE	yarsı-: iğrenmek (Clauson 1972: 972a, Bilgen 1989: 72)

L			
yagmurçıl: çok yağmur yağan	yağmur+çıl	+çıl: İİYE	yagmur: yağmur (Clauson 1972: 904a, Bilgen 1989: 14)
8. ASLİ İLK HARFİ vav VEYA ye OLAN FİİLLER KİTABI			
8. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
P			
yap-: çarpmak			
yap-: ağ atmak			
yap-: yapıştırmak			
yap-: yapmak			
R			
yar-: yarmak			
yör-: çözmek			
yer-: nazikçe yarmak			
Z			
yaz-: çözmek			
yaz-: yazmak			
yaz-: yanlış söylemek			
yaz-: iskalamak			
yüz-: yüzmek			
yüz-: kabarmak			
yüz-: (bir şeyi) yüzmek			
S			
yas-: dağıtmak			
yas-: çözmek, açmak			
Ş			
yaş-: gizlenmek			
yöş-: akıtmak			
G (gayın)			
yag-: yağmak			
yıg-: men etmek			
yıg-: yığmak			
W			
yuw-: yuvarlamak			
yow-: hızlı koşmak			
yow-: kandırmak, aldatmak			
yow-: kavuşmak, malını paylaşmak			
K (kaf)			
yak-: yakmak			
yak-: yaklaşmak			
yak-: dokunmak			
yuk-: bulaşmak			
yuk-: bulaştırmak			
yık-: yıkmak			
L			
yal-: alevlenmek			
yal-: zonklamak			
yal-: yalamak			

yul-: çözmek, serbest bırakmak			
yul-: yolmak			
yul-: vazgeçmek			
yul-: istinsah etmek, kopyalamak			
yil-: koşmak			
yil-: (yemek) yenmek			
M			
yüm-: yummak			
N			
yan-: dönmek			
yan-: tehdit etmek			
yan-: yanmak			
yan-: kusmak			
yun-: yıkanmak			
yin- ³⁰⁸ : aramak			
8. 1. 1. Bunun Başka Bir Türü			
yü-: yıkamak			
yi-: yemek			
8. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN BAP			
8. 2. 1. Harekeleriyle, Ortası Harekeli fa'aldı Babı			
R			
yapur-: pürüzsüz hale getirmek	yap-ur-	-ur-: FFYE	yap-: yapmak? (Erdal 1991: 724, Clauson 1972: 879a)
yapur-: gizlemek	yap-ur-	-ur-: FFYE	yap-: kapamak (Clauson 1972: 879a, Bilgen 1989: 173)
yitür-: yitirmek	yit-ür-	-ür-: FFYE	yit-: kaybolmak (Erdal 1991: 724, Clauson 1972: 893a; Taş 2015: 255, Bilgen 1989: 173)
yüdü-: yüklemek	yüd-ür-	-ür-: FFYE	yüd-: yüklemek (Clauson 1972: 893b; Taş 2015: 225, Bilgen 1989: 173)
yaşar-: yeşermek	yaş+ar-	+ar-: İFYE	yaş: yaş, ıslak (Erdal 1991: 503, Clauson 1972: 979b; Taş 2015: 93)
yaşur-: gizlemek	yaş-ur-	-ur-: FFYE	yaş-: gizlemek (Erdal 1991: 724, Clauson 1972: 979a, Bilgen 1989: 173)
yakur-: yaklaştırmak	yak-ur-	-ur-: FFYE	yak-: yaklaşmak (Clauson 1972: 906a; Taş 2015: 225, Bilgen 1989: 173)
yügür-: hızlı koşmak			
yemür-: kesmek			
Ş			
yapuş-: yapışmak	yap-(u)ş-	-ş-: FFYE	yap-: örtmek (Clauson 1972: 880b; Taş 2015: 212)
yağış-: karşılıklı veya birlikte yaymak	yağ-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yağ-: yaymak (Clauson 1972: 894a, Bilgen 1989: 152)

³⁰⁸ Aslı *yind-*. (DLT 2018: 378)

yoduş-: lekeyi silmekte yardımcı olmak	yod-(u)ş-	-ş-: FFYE	yod-: silmek (Clauson 1972: 894b)
yıdış-: bir şeyin parçaları birbiri içinde çürümek	yıdı-ş-	-ş-: FFYE	yıdı-: kokmak (Clauson 1972: 894a, Bilgen 1989: 152)
yediş-: kenar dikmekte yardım etmek	yed-(i)ş-	-ş-: FFYE	yed-: heybeyi toplamak, uçlarını birleştirmek (Clauson 1972: 894a)
yüdüş-: taşımada yardımcı olmak	yüdü-(ü)ş-	-ş-: FFYE	yüdü-: yüklemek (Clauson 1972: 894b, Bilgen 1989: 151)
yaraş-: bir işte karşılıklı uyum sağlamak	yara-ş-	-ş-: FFYE	yara-: yaramak (Erdal 1991: 573, Clauson 1972: 972a; Taş 2015: 212, Bilgen 1989: 151)
yarış-: 1. yarışmak, 2. malı yarı yarıya bölüşmek	yar-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yar-: ayırmak (Clauson 1972: 972b, Gülensoy 2018: 884)
yorış-: yürümede yarışmak	yori-ş-	-ş-: FFYE	yori-: yürümek (Clauson 1972: 973a, Bilgen 1989: 151)
yiriş-: 1. ayrılmak, 2. gülümsemek	yir-(i)ş-	-ş-: FFYE	yir-: ayırmak (Clauson 1972: 972b)
yazış-: çözmeye yardım etmek	yaz-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yaz-: çözmek (Clauson 1972: 988b, Bilgen 1989: 150)
yaguş-: yaklaşmak	yagu-ş-	-ş-: FFYE	yagu-: yaklaşmak (Clauson 1972: 908b; Taş 2015: 211, Bilgen 1989: 150)
yığış-: yağmakta yardımcı olmak	yıg-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yıg-: yağmak (Clauson 1972: 909a, Bilgen 1989: 151)
yowuş-: yardımlaşmak	yow-(u)ş-	-ş-: FFYE	yow-: (Clauson 1972: 881a)
yuwuş-: birlikte yuvarlanmak	yuw-(u)ş-	-ş-: FFYE	yuw-: yuvarlamak (Clauson 1972: 881a, Bilgen 1989: 150)
yakış-: yakı yakmada yardım etmek	yak-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yak-: yakmak, sürmek (Clauson 1972: 908b; Taş 2015: 212, Bilgen 1989: 150)
yakış-: yaklaşmak	yak-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yak-: yaklaşmak (Erdal 1991: 573, Clauson 1972: 908a, Taş 2015:, Bilgen 1989: 150)
yukuş-: sıvamak, sırayet etmek	yuk-(u)ş-	-ş-: FFYE	yuk-: sıvanmak, bulaşmak (Clauson 1972: 909a, Bilgen 1989: 150)
yıkış-: yıkmakta yardım etmek	yık-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yık-: yıkmak (Clauson 1972: 909a)
yılış-: ılımak, ısınmak	(y)ılı-ş-	-ş-: FFYE	(y)ılı-: ılımak (Erdal 1991: 574, Clauson 1972: 933a)
yalaş-: birbirini hırsızlıkla itham etmek	yala-ş-	-ş-: FFYE	yala-: itham etmek (Clauson 1972: 933a, Bilgen 1989: 150)
yoluş ³⁰⁹ -: birbirini yağmalamak	yolı-ş-	-ş-: FFYE	yolı-: yağmalamak (Bilgen 1989: 150)
yamaş-: yamalamakta yardımcı olmak	yama-ş-	-ş-: FFYE	yama-: yamamak (Clauson 1972: 939a)
yonuş-: yontmakta yardımlaşmak	yon-(u)ş-	-ş-: FFYE	yon-: yontmak (Clauson 1972: 953a, Bilgen 1989: 150)
K (kaf)			

³⁰⁹ Clauson *yuluş-* okumuş ve tabanını *yul-* olarak vermiştir. (1972: 933a)

yatik-: yabancılaşmak	yat+(ı)k-	+k-: İFYE	yat: yabancı (Clauson 1972: 888b, Bilgen 1989: 88)
yutık-: soğuktan telef olmak	yut+(ı)k-	+k-: İFYE	yut: soğuktan öldüren felaket (Clauson 1972: 888b)
yazık-: bahar gelmek	yaz+(ı)k-	+k-: İFYE	yaz: bahar (Clauson 1972: 986a, Bilgen 1989: 88)
yaşık-: kamaşmak	yaş+(ı)k-	+k-: İFYE	yaş: yaş (Bilgen 1989: 88)
	yaşu-k-	-k-: FFYE	yaşu-: parlamak (Clauson 1972: 978a)
yağık-: birbirine düşman olmak	yağı+k-	+k-: İFYE	yağı: düşman (Clauson 1972: 901a, Bilgen 1989: 88)
L			
yapul-: çarpmak	yap-(u)l-	-l-: FFYE	yap-: kapamak (Clauson 1972: 877a; Taş 2015: 191, Bilgen 1989:110)
yubal-: unutulmak	yuba-l-	-l-: FFYE	yuba-: unutmak, ihmal etmek (Clauson 1972: 877b, Bilgen 1989: 112)
yitil-: iltihak etmek, katılmak	yit-(i)l-	-l-: FFYE	yit-: sürmek (Erdal 1991: 686, Clauson 1972: 890a)
yağıl-: yayılmak	yağ-(ı)l-	-l-: FFYE	yağ-: yaymak (Erdal 1991: 683, Clauson 1972: 890a; Taş 2015: 191, Bilgen 1989: 112)
yoğul-: silinmek	yoğ-(u)l-	-l-: FFYE	yoğ-: silmek (Erdal 1991: 688, Clauson 1972: 890b, Bilgen 1989: 112)
yeğil-: dikilmek	yeğ-(i)l-	-l-: FFYE	yeğ-: dikmek (Clauson 1972: 890a, Bilgen 1989: 112)
yarıl-: yarılmak	yar-(ı)l-	-l-: FFYE	yar-: yarmak (Erdal 1991: 684, Clauson 1972: 967b; Taş 2015: 191, Bilgen 1989: 112)
yorul-: çözülmek	yör-(u)l-	-l-: FFYE	yör-: çözmek (Erdal 1991: 688, Clauson 1972: 967b; Taş 2015: 191, Bilgen 1989: 112)
yazıl-: çözülmek	yaz-(ı)l-	-l-: FFYE	yaz-: çözmek (Erdal 1991: 685, Clauson 1972: 987a; Taş 2015: 191, Bilgen 1989: 112)
yasıl-: 1. terk edilmek, dağıtılmak, 2. sökülme	yas-(ı)l-	-l-: FFYE	yas-: bırakmak (Clauson 1972: 975a, Bilgen 1989: 112)
yoşul-: akmak, fişkırmak	yoş-(u)l-	-l-: FFYE	yoş-: akmak? (Bilgen 1989:116)
yişil-: alışmak			
yağıl-: yağdırılmak	yağ-(ı)l-	-l-: FFYE	yağ-: yağmak (Clauson 1972: 901b, Bilgen 1989: 115)
yıgıl-: imtina etmek, kaçınmak	yıg-(ı)l-	-l-: FFYE	yıg-: alıkoymak (Erdal 1991: 687, Clauson 1972: 901b, Bilgen 1989: 116)
yıgıl-: toplanmak	yıg-(ı)l-	-l-: FFYE	yıg-: yığmak (Clauson 1972: 901b; Taş 2015: 194, Bilgen 1989:114)
yuwul-: uslandırılmak	yawa-l-	-l-: FFYE	yawa-: ? (Clauson 1972: 877b, Bilgen 1989: 110)

yuwul-: yuvarlanmak	yuw-(u)l-	-l-: FFYE	yuw-: yuvarlanmak (Erdal 1991: 689, Clauson 1972: 877b; Taş 2015: 194, Bilgen 1989: 114)
yiwil-: 1. erişmek, 2. olgunlaşmak	yiv-(i)l-	-l-: FFYE	yiv-: ? (Erdal 1991: 686, Clauson 1972: 877b)
yakıl-: dokunmak, sürülmek	yak-(ı)l-	-l-: FFYE	yak-: sürmek (Clauson 1972: 901b)
yukul-: bulaşmak	yuk-(ı)l-	-l-: FFYE	yuk-: bulaşmak (Erdal 1991: 689, Clauson 1972: 902a, Bilgen 1989: 112)
yıkıl-: yıkılmak	yık-(ı)l-	-l-: FFYE	yık-: yıkmak (Clauson 1972: 902a; Taş 2015: 194)
yamal-: yamalanmak	yama-l-	-l-: FFYE	yama-: yamamak (Clauson 1972: 936b, Bilgen 1989: 112)
yanul-: bilenmek	yanu-l-	-l-: FFYE	yanu-: bilemek (Clauson 1972: 951b, Bilgen 1989: 112)
yonul-: yontulmak	yon-(u)l-	-l-: FFYE	yon-: yontmak (Clauson 1972: 951b, Bilgen 1989: 112)
8. 2. 1. a. Bunun İkinci Ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
[L]			
yalal-: suçlanmak	yala-l-	-l-: FFYE	yala-: suçlamak, itham etmek (Clauson 1972: 928b, Bilgen 1989: 112)
yölel-: desteklenmek	yöle-l-	-l-: FFYE	yöle-: desteklemek (Clauson 1972: 928b, Bilgen 1989: 112)
yülül-: tıraş edilmek	yüli-l-	-l-: FFYE	yüli-: tıraş etmek (Clauson 1972: 928b, Bilgen 1989: 112)
N			
yapın-: 1. örtünmek, 2. bir şeyi çarpmak	yap-(ı)n-	-n-: FFYE	yap-: örtmek (Erdal 1991: 626, Clauson 1972: 878b, Bilgen 1989: 117)
yuban-: savsaklamak	yuba-n-	-n-: FFYE	yuba-: ihmal etmek (Erdal 1991: 631, Clauson 1972: 878b, Bilgen 1989: 117)
yaçan-: çekinmek			
yağın-: yaymak	yağ-(ı)n-	-n-: FFYE	yağ-: yaymak (Erdal 1991: 625, Clauson 1972: 892a, Bilgen 1989: 117)
yoğun-: silinmek	yoğ-(u)n-	-n-: FFYE	yoğ-: silmek (Erdal 1991: 630, Clauson 1972: 892a, Bilgen 1989: 117)
yaran-: 1. çalıştırılmak, 2. yaranmak	yara-n-	-n-: FFYE	yara-: yaramak (Erdal 1991: 627, Clauson 1972: 970b; Taş 2015: 202, Bilgen 1989: 124)
yarın-: yarmak	yar-(ı)n-	-n-: FFYE	yar-: yarmak (Bilgen 1989: 117)
yazın-: çözmek, çözünmek	yaz-(ı)n-	-n-: FFYE	yaz-: çözmek (Erdal 1991: 628, Clauson 1972: 988a, Bilgen 1989: 119)
yıgın-: biriktirmek	yıg-(ı)n-	-n-: FFYE	yıg-: yığmak (Erdal 1991: 629, Clauson 1972: 904b, Bilgen 1989: 119)

yükün-: secde etmek	yük-(ü)n-	-n-: FFYE	yük-: ? (Erdal 1991: 631, Taş 2015: 202) ³¹⁰
yalın-: çıplaklaşmak, soyunmak	yal-(ı)n-	-n-: FFYE	yal-: krş.: yalın (Erdal 1991: 626, Bilgen 1989: 124)
yulun-: 1. yolunmak, 2. azad edilmek (mec.), 3. boşanmak	yul-(u)n-	-n-: FFYE	yul-: yolmak (Erdal 1991: 631, Clauson 1972: 931b, Bilgen 1989: 128, 130)
yumun-: yumunmak, yumar gibi yapmak	yum-(u)n-	-n-: FFYE	yum-: yummak (Clauson 1972: 937a, Bilgen 1989: 119)
yonun-: yontar gibi görünmek	yon-(u)n-	-n-: FFYE	yon-: yontmak (Clauson 1972: 952a, Bilgen 1989: 119)
8. 2. 1. b. Bunun Bir Türü			
yayın-: çalkalamak	yay-(ı)n-	-n-: FFYE	yay-: çalkalamak (Clauson 1972: 982b)
8. 2. 2. Sonu <i>elif, vav, ye</i>'li Olanlar			
B			
yuba-: savsaklamak			
Đ			
yıdı-: kokmak	yıd+ı-	+ı-: İFYE	yıd-: koku (Clauson 1972: 886a; Taş 2015: 97, Bilgen 1989: 86)
R			
yarı-: ışımak	yar+u-	+u-: İFYE	yar-: ışık (Taş 2015: 114)
yara-: yaramak			
yorı-: yürümek	yor+ı-	+ı-: İFYE	yor-: ? (Taş 2015: 98)
yıra-: uzaklaşmak			
Z			
yaza-: yazı geçirmek	yaz+a-	+a-: İFYE	yaz-: yaz (Clauson 1972: 985a, Bilgen 1989: 82)
yoza-: kısırlaşmak	yoz+a-	+a-: İFYE	yoz-: yoz (Clauson 1972: 985a, Bilgen 1989: 82)
yeze-: gezmek, kolaçan etmek			
Ş			
yaşa-: yaşamak	yaş+a-	+a-: İFYE	yaş-: yaş (Erdal 1991: 427, Clauson 1972: 976b; Taş 2015: 87, Bilgen 1989: 82)
yaşu-: sevinmek	yaş+u-	+u-: İFYE	yaş-: parlak? (Clauson 1972: 977a)
G (gayın)			
yağ-: yaklaşmak	yag+u-	+u-: İFYE	yag~yak-: yakın (Taş 2015: 114, 126, Bilgen 1989: 102)
L			
yala- ³¹¹ : suçlamak			
yöle- ³¹² : desteklemek			
yüli- ³¹³ : tıraş etmek			
yolı-: baskın yapmak			
yılı-: ılmak			

³¹⁰ Taş, karşılaştırmalı olarak Halaççadaki *yik-* (fırlatmak) sözcüğünü örnek verir (2015: 202). Bizce sözcüğün *yüg-~üg-* (toplamak, küme haline getirmek) ile ilişkisi göz önünde tutulmalıdır.

³¹¹ *yal: suç?

³¹² *yöl: destek?

³¹³ *yül: tıraş? yü- > yül?

M			
yama-: yamamak	ya-ma-	-ma-: FFYE	*ya-: kapatmak, örtmek (Gülensoy 2018: 862)
N			
yanu-: bilemek			
yeni-: hafiflemek	yen+i-	+i-: İFYE	yen: vücut, beden (Taş 2015: 97)
8. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN BAP			
8. 3. 1. Harekeleriyle, Ortası Sükunlu fa'leldi Babı			
R			
yilpire-: esmek			
yilpire-: cin çarpmak			
yilpire-: nemlenmek			
yaptur-: çarptırmak	yap-tur-	-tur-: FFYE	yap-: örtmek (Clauson 1972: 872b, Bilgen 1989: 170)
yaptur-: yaptırmak	yap-tur-	-tur-: FFYE	yap-: yapmak (Clauson 1972: 872b)
yattur-: yaydırmak, dağıtmak	yad-tur-	-tur-: FFYE	yad-: yaymak (Erdal 1991: 813, Clauson 1972: 887a, Bilgen 1989: 170)
yottur-: sildirmek	yod-tur-	-tur-: FFYE	yod-: silmek (Clauson 1972: 887a, Bilgen 1989: 171)
yittür-: kaybettirmek	yit-tür-	-tür-: FFYE	yit-: kaybetmek (Clauson 1972: 887a)
yartur-: yardımcı	yar-tur-	-tur-: FFYE	yar-: yarmak (Clauson 1972: 961a, Bilgen 1989: 171)
yertür-: yardımcı	yer-tür-	-tür-: FFYE	yer-: ayırmak (Clauson 1972: 961a, Bilgen 1989: 171)
yaztur-: çözdürmek	yaz-tur-	-tur-: FFYE	yaz-: çözmek (Clauson 1972: 985a)
yaztur-: yanıltmak	yaz-tur-	-tur-: FFYE	yaz-: yanıltmak (Clauson 1972: 985a)
yüztür-: (bir şeyi) yüzdürmek, soymak	yüz-tür-	-tür-: FFYE	yüz-: yüzmek, soymak (Clauson 1972: 985a, Bilgen 1989: 171)
yüztür-: yüzdürmek	yüz-tür-	-tür-: FFYE	yüz-: yüzmek (Clauson 1972: 985a)
yagtur-: yağdırmak	yag-tur-	-tur-: FFYE	yag-: yağmak (Erdal 1991: 813, Clauson 1972: 900a)
yıgtur-: yığdırmak	yıg-tur-	-tur-: FFYE	yıg-: yığmak (Erdal 1991: 815, Clauson 1972: 900a)
yöwtür-: teselli ettirmek	yöw-tür-	-tür-: FFYE	yöw-: bir şey vererek yardım etmek
yuwtur-: yuvarlatmak	yuw-tur-	-tur-: FFYE	yuw-: yuvarlamak (Clauson 1972: 873a, Bilgen 1989: 171)
yaktur-: yakılttırmak	yak-tur-	-tur-: FFYE	yak-: yakı yakmak (Erdal 1991: 813, Clauson 1972: 900a)
yaktur-: yaktırmak	yak-tur-	-tur-: FFYE	yak-: yakmak (Erdal 1991: 813, Clauson 1972: 900a, Bilgen 1989: 171)
yuktur-: bulaştırmak	yuk-tur-	-tur-: FFYE	yuk-: bulaşmak (Clauson 1972: 900b, Bilgen 1989: 171)
yıktur-: yıktırmak	yık-tur-	-tur-: FFYE	yık-: yıkmak (Clauson 1972: 900b)
yıgtür-: sıkıştırmak	yig-tür-	-tür-: FFYE	*yig- > yigi: sıkı (Clauson 1972: 912a, Bilgen 1989: 171)
yaltur-: alevlendirmek	yal-tur-	-tur-: FFYE	yal-: alevlenmek (Clauson 1972: 923a, Bilgen 1989: 171)

yultur-: 1. yoldurmak, 2. azad ettirmek (mec.)	yul-tur-	-tur-: FFYE	yul-: yolmak (Clauson 1972: 923b, Bilgen 1989: 171)
yümtür-: yumdurmak	yüm-tür-	-tür-: FFYE	yüm-: yummak (Clauson 1972: 935b, Bilgen 1989: 171)
yapçur-: yapıştırtmak	bk.: yapşur-		
yunçır-: zayıflamak	yunçı-r-	-r-: FFYE	yunçı-: zayıflamak (Erdal 1991: 535, Clauson 1972: 946a, Bilgen 1989: 131)
yeldir-: estirmek ³¹⁴			
yomdar-: toplamak	yom[ı]t-ar-	-ar-: FFYE	yomıt-: toplanmak (Clauson 1972: 935b; Taş 2015: 179, Bilgen 1989: 103)
yandur-: geri döndürmek	yan-dur-	-dur-: FFYE	yan-: geri dönmek (Erdal 1991: 813, Clauson 1972: 947b; Taş 2015: 183, Bilgen 1989: 171)
yindür-: incelemek	yind-ür-	-ür-: FFYE	yind-: incelemek (Clauson 1972: 948a, Bilgen 1989: 173)
yapşur-: yapıştırtmak	yap[ı]ş-ur-	-ur-: FFYE	yapış-: yapışmak (Clauson 1972: 881a, Bilgen 1989: 172)
yatgur-: yatırtmak	yat-gur-	-gur-: FFYE	yat-: yatmak (Clauson 1972: 888b)
yalwar-: sığınmak, yalvarmak			
yelwir-: uçuşmak	yelwi+r-	+r-: İFYE	yelwi: büyü, hayal
yilmir-: ılmak	*yil[i]m+(i)r-	+r-: İFYE	yilim: tutkal
8. 3. 1. a. Bunun Başka Bir Türü			
[R]			
yaytur-: çalkalatmak	yay-tur-	-tur-: FFYE	yay-: çalkalamak (Clauson 1972: 980b)
Ş			
yelpiş-: kovmakta yardım etmek	yelpi-ş-	-ş-: FFYE	yelpi-: (Clauson 1972: 921a)
yırtış-: yırmakta yardım etmek	yırt-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yırt-: yırtmak (Clauson 1972: 961a)
yortuş-: birlikte koşturmak	yort-(u)ş-	-ş-: FFYE	yort-: koşmak (Clauson 1972: 961a, Bilgen 1989: 152)
yapruş-: birlikte düzeltilmek	yap[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	yapur-: pürüzsüz hale getirmek (Clauson 1972: 879b, Bilgen 1989: 151)
yetrüş-: birlikte ulaştırmak	yet[ü]r-(ü)ş-	-ş-: FFYE	yetür-: ulaştırmak (Clauson 1972: 893b, Bilgen 1989: 151)
yaşruş-: gizlemekte anlaşmak	yaş[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	yaşur-: gizlemek (Clauson 1972: 980a, Bilgen 1989: 151)
yugruş-: yoğurtmakta yardım etmek	yug[u]r-(u)ş-	-ş-: FFYE	yugur-: yoğurtmak (Clauson 1972: 906b)
yügrüş-: koşuşmak	yüg[ü]r-(ü)ş-	-ş-: FFYE	yügür-: hızlı koşmak (Erdal 1991: 574, Clauson 1972: 915a)
yamraş-: birbirine karışmak	yamra-ş-	-ş-: FFYE	yamra-: (Clauson 1972: 937b)

³¹⁴ İsme ettirgenlik eki gelemeceğinden ve ettirgenlik eki *-DUR-* şeklinde olduğundan Clauson *yel* (rüzgar) ve *ter-* (dermek, toplamak) sözcüklerinin birleşimiyle *yel+ter-* (rüzgar toplamak) önermesinde bulunur. (1972: 923a)

yemrüş-: sökmekte yardımcı olmak	yem[ü]r-(ü)ş-	-ş-: FFYE	yemür-: kökünü kazımak (Clauson 1972: 937b, Bilgen 1989: 151)
yatgaş-: çiftleşmek	yatga-ş-	-ş-: FFYE	yatga-: (Clauson 1972: 888b)
yalgaş-: yalaşmak	yalga-ş-	-ş-: FFYE	yalga-: yalamak (Clauson 1972: 927a, Bilgen 1989: 151)
yulkaş-: (nesne) soyulmak	yulka-ş-	-ş-: FFYE	yulka-:
yullkuş-: karşılıklı çıkar sağlamak	yulk-(u)ş-	-ş-: FFYE	yulk-: çıkar sağlamak (Clauson 1972: 927a, Bilgen 1989: 151)
yörgeş-: sarılmak, dolanmak	yörge-ş-	-ş-: FFYE	yörge-: sarmak (Clauson 1972: 966a, Bilgen 1989: 151)
yıplaş-: karşılıklı kıl almak	(y)ıpla-ş-	-ş-: FFYE	(y)ıpla-: kıl almak (Clauson 1972: 878a, Bilgen 1989: 151)
yıdlaş-: koklaşmak	yıdla-ş-	-ş-: FFYE	yıdla-: koklamak (Clauson 1972: 891b, Bilgen 1989: 151)
yağlış-: dağılmak	yağ[ı]l-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yağıl-: yayılmak (Clauson 1972: 891a, Bilgen 1989: 151)
yodluş-: silinmek	yod[u]l-(u)ş-	-ş-: FFYE	yodul-: silinmek (Clauson 1972: 891b, Bilgen 1989: 151)
yazlış-: çözülmek	yaz[ı]l-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yazıl-: çözülmek (Clauson 1972: 987b, Bilgen 1989: 151)
yıgılış-: toplaşmak	yıg[ı]l-(ı)ş-	-ş-: FFYE	yıgıl-: yığılmak (Clauson 1972: 903a, Bilgen 1989: 151)
yuwluş-: yuvarlanmak	yuw[u]l-(u)ş-	-ş-: FFYE	yuwul-: yuvarlanmak (Clauson 1972: 878a)
yamlaş-: süpürmede yardım etmek	yamla-ş-	-ş-: FFYE	yamla-: süpürmek (Clauson 1972: 937a, Bilgen 1989: 151)
yumluş-: yumuluşmak	yum[u]l-(u)ş-	-ş-: FFYE	yumul-: yumulmak (Clauson 1972: 937a, Bilgen 1989: 151)
K (kaf)			
yarsık-: yalnız kalmak	yar-sık-	-sık-: FFYE	yar-: ayırmak (Erdal 1991: 703, Clauson 1972: 971b, Bilgen 1989: 134)
K (kef)			
yetsik-: yaşlanmak	yet-sik-	-sik-: FFYE	yet-: erişmek (Erdal 1991: 703, Clauson 1972: 894a, Bilgen 1989: 134)
L			
yırtıl-: yırtılmak	yırt-(ı)l-	-l-: FFYE	yırt-: yırtmak (Erdal 1991: 687, Clauson 1972: 961a)
yastal-: yerleştirilmek	yasta-l-	-l-: FFYE	yasta-: yastık dayamak (Clauson 1972: 974b, Bilgen 1989: 110)
yençil-: ezilmek	yençi-l-	-l-: FFYE	yençi-: ezmek ³¹⁵
yaprul-: yapışmak	yap[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	yapur-: yapışmak (Clauson 1972: 879b, Bilgen 1989: 110)
yetrül-: ulaştırılmak	yet[ü]r-(ü)l-	-l-: FFYE	yetür-: ulaştırmak (Clauson 1972: 893b, Bilgen 1989: 110)
yugrul-: yoğurulmak	yug[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	yugur-: yoğurmak (Erdal 1991: 688, Clauson 1972: 906b, Bilgen 1989: 110)

³¹⁵ Bilgen: *yenç-*(1989: 110). Fakat DLT’de *yençi-* sözcüğü mevcut. (*ajun anı yençidi*, 2018: 474)

yıgırıl-: 1. büzülmek, 2. (elbise) çekmek	yıg[u]r-(u)l-	-l-: FFYE	yıgur-: göçürmek (Erdal 1991: 687, Clauson 1972: 906b)
8. 3. 1. b. Bunun Başka Bir Türü			
L			
yaykal-: çalkalanmak	yayka-l-	-l-: FFYE	yayka-: çalkalamak (Erdal 1991: 685, Clauson 1972: 981b, Bilgen 1989: 110)
N			
yelpin-: cin çarpılmak	yelpi-n-	-n-: FFYE	yelpi-: cin çarpmak (Clauson 1972: 920b, Bilgen 1989: 123)
yelpin-: yelpazelenmek	yelpi-n-	-n-: FFYE	yelpi-: esmek (Clauson 1972: 920b)
yırtın-: yırtar görünmek	yırt-(ı)n-	-n-: FFYE	yırt-: yırtmak (Clauson 1972: 961a, Bilgen 1989: 123)
yapçun-: yapışmak	yap[u]ç-(ı)n-	-n-: FFYE	yapıç-: yapışmak (Clauson 1972: 881a, Bilgen 1989: 130)
yigren-: iğrenmek, tiksirmek	(y)igre-n-	-n-: FFYE	(y)igre-: tiksirmek (Clauson 1972: 914b)
yaxsın-: (giyilecek şeyi) omuza atmak	yaxsı-n-	-n-: FFYE	yaxsı- > yak: yakın (Clauson 1972: 908a)
yersin-: yerini benimsemek	yersi-n-	-n-: FFYE	yersi- > yer: yer (Clauson 1972: 971b)
yemsin-: yer görünmek	yemsi-n-	-n-: FFYE	yemsi- > yem: yem (Clauson 1972: 938a)
yalgan-: yalanmak, yalamak	yalga-n-	-n-: FFYE	yalga-: yalamak (Clauson 1972: 927a, Bilgen 1989: 122)
yalwan-: yalanmak	bk.: yalğan-		
yulku-: kabuğu soyulmak, sıyrılmak	yulk-(u)n-	-n-: FFYE	yulk-: soyamak, sıyırmak (Clauson 1972: 927a, Bilgen 1989: 125)
yörge-: sarınmak, dolanmak	yörge-n-	-n-: FFYE	yörge-: sarmak (Erdal 1991: 631, Clauson 1972: 966a, Bilgen 1989: 125)
yıdla-: kokmak, bozulmak	yıdla-n-	-n-: FFYE	yıdla-: koklamak (Clauson 1972: 891a, Bilgen 1989: 125)
yazlın-: çözülmek	yaz[ı]l-(ı)n-	-n-: FFYE	yazıl-: yazılmak (Clauson 1972: 987b, Bilgen 1989: 125)
üzlen-: 1. yüzünü dönmek, 2. itibar sahibi olmak (mec.)	üzle-n- ³¹⁶	-n-: FFYE	üzle-: yüzünü dönmek (Clauson 1972: 987b)
yağlan-: yağlanmak	yağla-n-	-n-: FFYE	yağla-: yağlamak (Clauson 1972: 903a, Bilgen 1989: 122)
yuwlun-: yuvarlanmak	yuw[u]l-(u)n-	-n-: FFYE	yuwul-: yuvarlanmak (Clauson 1972: 878a, Bilgen 1989: 122)
yarman-: tırmanmak	yarma-n-	-n-: FFYE	yarma-: tırmanmak (Erdal 1991: 627, Clauson 1972: 969b)
8. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
8. 4. 1. fa'al'aldı Babı			
Ç			
yıgaçlan-: ağaçlanmak	(y)ıgaçla-n-	-n-: FFYE	(y)ıgaçla-: ağaçlamak (Clauson 1972: 80b)

³¹⁶ Erdal: *üz+len-*. (1991: 516)

R			
yağırılan-: yağırılmak	yağırıl-a-	-n-: FFYE	yağırıl-a-: yağırılmak (Clauson 1972: 907b)
yumurlan-: toplanmak	yumurla-n-	-n-: FFYE	yumurla-: toplamak (Clauson 1972: 938a)
yularlan-: yularlanmak	yularla-n-	-n-: FFYE	yularla-: yularlamak (Clauson 1972: 932b, Bilgen 1989: 130)
Z			
yawuzlan-: kötü sayılmak	yawuzla-n-	-n-: FFYE	yawuzla-: kötü saymak (Clauson 1972: 882a)
Ş			
yavaşlan-: ağırdan almak	yavaşla-n-	-n-: FFYE	yavaşla-: yavaşlamak, ağırdan almak (Clauson 1972: 881b)
yemişlen-: yemişlenmek	yemişle-n-	-n-: FFYE	yemişle-: yemişlemek
G (gayın)			
yalıgılan-: ibiklenmek, ibiği çıkmak	yalıgıla-n-	-n-: FFYE	yalıgıla-: ibiği çıkmak
K (kaf)			
yarıklan-: zırhlamak	yarıkla-n- ³¹⁷	-n-: FFYE	yarıkla-: zırhlamak
yıraklan-: uzak sayılmak	(y)ırakla-n-	-n-: FFYE	(y)ırakla-: uzak saymak
yulaklan-: pınarlanmak, pınarlar çoğalmak	yulakla-n-	-n-: FFYE	yulakla-: pınar olmak
K (kef)			
yüreklen-: cesaretlenmek	yürekle-n-	-n-: FFYE	yürekle-: cesaret vermek
M			
yarımlan-: yarılanmak	yarımla-n-	-n-: FFYE	yarımla-: yarılamak (Clauson 1972: 969b)
yişimlen-: tozluk giyinmek, tozluklanmak	yişimle-n-	-n-: FFYE	yişimle-: tozluk giymek
yelimlen-: yapıştırılmak	yelimle-n-	-n-: FFYE	yelimle-: yapıştırmak (Clauson 1972: 929b)
8. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
R			
yalgandır-: yalandırmak	yalgan-dur-	-dur-: FFYE	yalgan-: yalanlamak (Clauson 1972: 927b)
Z			
yıldızlan-: yıldızlanmak	yıldızla-n-	-n-: FFYE	yıldızla-: yıldızlamak
yıldızlan-: kök salmak	yıldızla-n-	-n-: FFİYE	yıldızla-: kök salmak
K (kaf)			
yudruklan-: avcunun tamamını yumruk yapmak	yudrukla-n-	-n-: FFYE	yudrukla-: yumruklamak

³¹⁷ Erdal: *yarık+lan-*. (1991: 516)

yarmaklan-: para sahibi olmak	yarmakla-n-	-n-: FFYE	yarmakla-: para sahibi yapmak
yumuşaklan-: yaltaklanmak	yum[u]şakla-n-	-n-: FFYE	yumuşakla-: yaltaklamak
yumgaklan-: yuvarlanmak	yumgakla-n-	-n-: FFYE	yumgakla-: yuvarlamak (Clauson 1972: 936a)
N			
yawganlan-: yavan bulmak	yawgakla-n-	-n-: FFYE	yawgakla-: yavan bulmak
yılgunlan-: ılgınlanmak	yılgunla-n-	-n-: FFYE	yılgunla-: ılgınlamak
9. ORTASINDA <i>elif, vav, ye</i> BULUNAN İSİMLER KİTABI			
9. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
9. 1. 1. Harekeleriyle Ortası Sükunlu fa‘l, fu‘l, fi‘l Babı			
P			
tūp: kök, temel, dip			
top: top			
çöp: çöp, tortu, artık			
küp: küp			
kip: benzer, gibi			
T			
būt: but			
būt: firuze, değerli taş			
būt: hediye getirene verilen bahşiş			
tıt: çam ağacı			
çit: nakışlı Çin ipeği			
sūt: süt			
şüt: soy			
Ç			
tūç: sarı tunç			
kūç: 1. güç, 2. zulüm			
küç: susam			
kiç: geç			
Đ			
boğ: boy			
toğ: toy kuşu			
R			
bor: şarap			
bir: bir			
tōr: evin itibarlı yeri			
tōr: kuş ve balık tuzağı			
çor: ferci bitişik kadın			
kōr: kayıp			
kor: maya			
kur: kuru			
Z			
boz: boz			
böz: bez			
büz: buz			
biz: deri ile et arasındaki beze			

tōz: toz			
töz: üst tabaka			
töz: asıl			
tüz: düz			
tüz: tuz			
tiz: diz			
tiz: yüksek olan her yer			
çij: iki çıkaktan çıkan ze			
söz: söz			
siz: siz			
kuz: gölge, gölgeli taraf			
S			
bus: sis, pus			
Ş			
boş: 1. boş, 2. özgür, 3. boşanmış			
boş: yumuşak			
biş: beş			
tüş: denk, benzer			
tüş: nesnesin karşı tarafı			
tüş: öğle, kuşluk			
tüş: düş			
tış: 1. diş, 2. Saban demiri			
sış: şiş			
sış: şişlik			
sêş: teminat			
kōş: her şeyin çifti			
kiş: samur			
kiş: sadak			
liš: tükrük			
müş: dişi kedi			
bog: heybe, bohça			
tög: at toynaklarından parlayan toz			
tüg: tuğ, sancak			
tug: su bendi, tıkaç			
tıg: kula ile doru arası			
çug: heybe			
çög: 1. güneşin halesi, 2. alev			
çig: sazdan yapılan çadır örtüsü			
çig: Türk arşını			
kog: göz veya yemekteki pislik			
kıg: gübre			
F/W			

sūf: yün iplikten örülen bir kuşak			
suw: su			
K (kaf)			
bok: küf			
bok: bok			
çok: aşağılık			
suk: açgözlü			
sīk: az			
K (kef)			
bök: aşık oyununda aşığın sırtının yukarı gelmesi			
bög: örümcek			
küg: şiirin ölçüsü			
küg: güldürü, fıkra			
kög: sürü halinde yayılan			
küg: koçların ve vahşi hayvanların kışın aşma zamanları			
kög: 1. aynanın yüzüne düşen pas, 2. yüzdeki çil			
kök: gök			
kök: koyu gri			
kök: yeşil			
kök: büyüklere verilen unvan			
L			
bil: bel			
tul: dul			
töl: yavru			
tıl: dil, lehçe, konuşma, söz			
tıl: casus			
çil: çirkinlik			
çil: vücuttaki darbe izi			
söl: nem, ıslaklık			
söl: sol			
sıl: az yiyen			
köl: kol			
köl: kılıç ve bıçağın çizgisi			
köl: havuz, göl, deniz			
tim: içki dolu tulum			
köm: deve semeri			
köm: su dalgası			
nom: din ve şeriat			
N			
tön: elbise			

tun: gönül rahatlığı			
tūn: birinci, ilk			
ṭīn: dinlenme			
tin: dizgin			
çın: 1. doğru, 2. güvenilir, sadık			
xun: sertlik			
sun: yumuşak huylu			
sın: uzunluk, boy			
sın: mezar			
sin: sen			
şın: sedir			
kōn: koyun			
kīn: kın			
kōn: gön, geri			
M			
mün: hastalık, kusur			
9. 1. a. Bunun İçinde İki İlet Harfi (elif, vav, ye) Bulunanları			
B			
boy: çemenotu			
bōy: örümcek			
boy: aşiret			
toy: karargah			
toy: seramik çamuru			
toy: toy kuşu			
kōy: koyun			
kuy: vadi dibi			
9. 1. b. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olan			
T			
yut: hayvanları öldüren kış soğuğu, afet			
R			
yār: yar, uçurum			
yīr: yer, yeryüzü			
yīr: ipekli kumaşın bir yüzü			
yīr: şarkı			
Z			
yūz: yüz, çehre			
yiz: kara pelin			
Ş			
yış: iniş			
G (gayın)			
yōg: ölüyü defnedenler için yapılan yemek			
K (kaf)			
yuk: kir, bulaşık			
yōk: değil, yok			
K (kef)			
yüg: tüy			
yig: gem damağı			

yig: daha iyi, yeğ			
yig: çiğ			
yik: iğ, iplik			
L			
yöl: yol			
yül: su pınarı, göze			
yil: yel, rüzgar			
yil: cin			
M			
yim: yem, yiyecek			
N			
yên: beden, vücut			
9. 1. c. vav'lılardan Birinci ve İkinci Harfi Harekeli fa' al Babı			
P			
tap: deride kalan yara izi			
sap: sap			
sap: sıra, dizi			
kāp: tulum			
kāp: kap			
kāp: zar			
kāp: yakın			
T			
çat: kuyu			
kat: dikenli ağaçların meyvesi			
Ç			
sāç: kızartma kabı			
Đ			
kaç: tipi			
R			
bār: var			
tār: dar			
tar: kelek			
tar: sadeyağın tortusu			
ter: yevmiye			
ter: ter			
kār: kar			
Z			
baz: yabancı			
taz: kel			
kāz: kaz			
S			
kās: ağaç kabuğu			
Ş			
baş: baş			
bāş: yara			
tāş: taş			
taş: dış			
saş: geriye çekilip ürken			

kāş: kaş			
kaş: beyaz veya siyah saf bir taş			
kāş: bir şeyin ucu, kıyış			
G (gayın)			
bāg: bağ			
bāg: bağ, düğüm			
tāg: dağ			
dag: dağlama			
dag: yok			
sag: akıl, zeka			
sag: sağlık, esenlik			
sag: sağ			
sag: berrak, temiz			
sag: yün kabartmak için kullanılan çubuk			
W			
sāw: 1. atasözü, 2. hikaye, 3. anlatım, 4. söz, 5. haber			
şaw: çövene			
kaw: kav			
law: mühür mumu			
K (kaf)			
kak: şeftali vb.nin yarısı			
K (kef)			
beg: bey			
teg: dek, gibi			
çek: pamuklu dokuma			
neg: timsah			
L			
bal: bal			
tāl: dal			
sal: tutkal			
M			
tām: duvar			
kam: kahin			
N			
tan: sabah			
xān: han, hükümdar			
sān: sayı			
kān: kan			
9. 1. c.a. Sonu elif, vav, ye'li Olanlar			
B			
bāy: zengin			
T			
tay: tay			
S			
sāy: taşlık yer			
9. 1. c.b. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			

T			
yāt: yad, yabancı			
yat: yağmur ve rüzgar getirmek için taşlarla yapılan kehanet			
Z			
yāz: yaz			
S			
yās: ziyan, zarar			
yās: ölüm, helak			
Ş			
yaş: yaş, gözyaşı			
yaş: 1. taze, 2. Sebze			
G (gayın)			
yāg: yağ			
K (kaf)			
yuk: bulaşık			
K (kef)			
yek: şeytan			
[L]			
yāl: yele			
M			
yam: göz vb. yerlerdeki pislik			
N			
yān: kalça ve kalça kemiklerinin başları			
9. 1. c.c. Başka Bir Tür			
yāy: ilkbahar			
9. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
9. 2. 1. vav'dan fa'al Köküne Gelenler			
[T]			
çüvit ³¹⁸ : renklerin genel adı			
kavut~kagut: bir tür yemek	kag-(u)t	-t: FİYE	*kag- < kagur- (Erdal 1991: 311, Clauson 1972: 610a)
Ç			
kovuç: cin çarpması izi	kow-guç	-guç: FİYE	kow-: kovmak (Clauson 1972: 581b) ³¹⁹
Z			
kovuz: bk.: kovuç			
kovuz ³²⁰ : şaraptaki pislik			
kövüz: yaygı			
[G (gayın)]			

³¹⁸ Clauson: Muhtemelen alıntı fakat kökeni belirsiz. (1972: 395a)

³¹⁹ Clauson: -w- sesi sözcüğün Oğuzca olduğunu düşündürür. Eğer öyleyse *kowguç*'tan göçüşme olabilir.

³²⁰ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. Hemen hemen her Türk dilinde bu anlamda farklı bir kelime vardır. (1972: 589a)

yuvug: yuvarlanan kaya parçası	yuw-(u)g	-g: FİYE	yuw-: yuvarlanmak (Clauson 1972: 873a, Bilgen 1989: 44)
K (kaf)			
suvuk: yumuşak sıvı	suvı-k	-k: FİYE	suvı-: ? (Bilgen 1989: 60)
kovuk: içi boş olan her şey	kowı+k	+k: İİYE	kowı-: içi boş (Clauson 1972: 583b, Bilgen 1989: 19)
kavuk: sidik torbası	kav-(u)k	-k: FİYE	kav-: ? (Clauson 1972: 583b)
kavık: akdarı kepeği			
K (kef)			
küvük: saman			
L			
tovil ³²¹ : av sırasında şahin için çalınan davul			
9. 2. 2. Bundan ye ile Gelenler			
R			
kayır: yumuşak toprak			
Ş			
tavuş: ses ve hareket	taw+(u)ş	+ş: İİYE	taw: tā+w (Gülensoy 2018: 718)
G (gayın)			
tayig: kaygan	tay-(ı)g	-g: FİYE	tay-: kaymak (Clauson 1972: 568a)
tuyag: toynak	tung+ak	+ak: İİYE	tung: bedendeki sertlik (Gülensoy 2018: 760)
koyug: koyu, yoğun	koy-(u)g	-g: FİYE	koy-: (Clauson 1972: 676b; Taş 2015: 121)
kuyug: kuyu	bk.: kuğug		
kayıg: kaymış	kay-(ı)g	-g: FİYE	kay-: kaymak (Clauson 1972: 676a)
K (kaf)			
bayık: doğru			
tayuk: genç, zarif, titiz			
tayak: değnek	taya-k	-k: FİYE	taya-: dayamak (Erdal 1991: 245, Clauson 1972: 568a; Taş 2015: 149, Bilgen 1989: 63)
tuyuk: 1. kapalı, 2. sıkkin, sıkılmış	tun-(u)k tu-yuk	-k: FİYE -yuk: FİYE	tun-: kapanmak tu-: kapamak (Clauson 1972: 568a, Bilgen 1989: 79)
kayak ³²² : kaymak			
kıyık: 1. sözde durmama, 2. sapmış olan	kıy-(ı)k	-k: FİYE	kıy-: dönmek, caymak (Erdal 1991: 237, Clauson 1972: 598a; Taş 2015: 147)
mayak: hayvan pisliği	bk.: baynak		
K (kef)			
keyik: bir şeyin vahşisi	ked+(i)k	+k: İİYE	ked: pek, sağlam (Gülensoy 2018: 284)
keyük: kepenek	bk.: kedük		
küyük: yanmış nesne	kün-(ü)k	-k: FİYE	kün-: alev almak, yanmak (Clauson 1972: 731a)
L			

³²¹ Arapça *davul*.

³²² *kañ+ak > kañak > kaymak*. Clauson (1972: 636b), Gülensoy (2018: 387).

mayıl: olgunlaşmış, olgunluk derecesini aşmış, bouldmaya yüz tutmuş	may-(ı)l	-l: FİYE	may-: krş.: mayık-, mayıl-, mayış- (Erdal 1991: 331, Clauson 1972: 772b)
M			
kıyım: korku ve panik	kuy-(ı)m	-m: FİYE	kuy-: ürkmek (Clauson 1972: 677b)
N			
boyun: boyun	boy+(u)n	+n: İİYE	böy: boy (Taş 2015: 69)
tuyın: cimri			
toyn ³²³ : Budist Uygurlarda din adamı			
9. 2. 3. Bunun İçinde İki İlet Harfi (elif, vav, ye) Bulunanları			
[K (kaf)]			
kaya: kaya	kad-a	-a: FİYE	kad-: (Clauson 1972: 674b)
K (kef)			
küye: güve	küy-e	-e: FİYE	küy-: yanmak (Gülensoy 2018: 310)
N			
yana: yine, tekrar	yan-a	-a: FİYE	yan-: dönmek (Clauson 1972: 943a; Taş 2015: 116, Bilgen 1989: 34)
9. 2. 3. a. Bunun Bir Türü			
yaya: insan kalçası			
9. 3. ZİYADE HARFLİ BAPLAR			
9. 3. 1. fā'ıl Babı			
N			
tadun: bir yaşında olan öküz			
tuğun: suyu kaynağından ahaliye dağıtan, vali			
tiğın: vakit, an			
9. 3. 2. fa'āl Babı			
T			
bayat: 1. kadim, eski, 2. Tanrı'nın adı	baya+t	+t: İİYE	baya: zengin (Erdal 1991: 82, Taş 2015: 83)
R			
kuyar: hayvanlara ve kölelere sövmek için kullanılan bir küfür	kuy-ar	-ar: FİYE (Geniş Z. E.)	kuy-: dökmek (Clauson 1972: 679a)
Ş			
kuyaş ³²⁴ : şiddetli sıcaklık, güneş vurması			
G (gayın)			
ayag: lakap, unvan	aya-g	-g: FİYE	aya-: acımak, korumak (Erdal 1991: 179, Clauson 1972: 270a, Taş 2015: 118)
N			
muyan: sevap	buyan~muyan, Sanskrit.: punya		(Clauson 1972: 386, Caferoğlu 2015: 55, Bayat 2020: 58)

³²³ Clauson: Çince'den alıntı. (1972: 569a)

³²⁴ Gülensoy "güneş" maddesi: < kün~kuyaş, < kuñaş (2018:308)

9. 3. 3. Harekeleriyle fa' lā Babı			
Ç			
boçı ³²⁵ : bir ut türü			
D			
kayda: nerede			
küyde ³²⁶ : madenin eritilerek cevherinin çıkarıldığı ocak			
K (kaf)			
kuyka: deri, kürk			
M			
kuyma: 1. bir tür erişte, 2. bir çeşit yağlı ekmek	kuy-ma	-ma: FİYE	kuy-: dökmek (Erdal 1991: 318, Clauson 1972: 677b)
9. 3. 4. Harekeleriyle fa' alü Babı			
G (gayın)			
tayagu ³²⁷ : iri taş ve kerpiç	toy+agu	+agu: İİYE	toy: toy, karargah (Erdal 1991: 96)
	taya-gu	-gu: FİYE	taya-: desteklemek (Clauson 1972: 568b, Bilgen 1989: 54)
torıga: tarla kuşu	torı+ga	+ga: İİYE	torı: (Erdal 1991: 83)
soyagu: horozun mahmuzu	soya-gu	-gu: FİYE	*soya-: ?
K (kef)			
bitigü: yazı takımı	biti-gü	-gü: FİYE	biti-: yazmak (Clauson 1972: 304a; Taş 2015: 134, Bilgen 1989: 54)
kölige: gölge	köli-ge	-ge: FİYE	köli-: gömmek (Erdal 1991: 378, Clauson 1972: 718a; Taş 2015: 129, Bilgen 1989: 46)
M			
kalıma: çardak, oda	kalı-ma	-ma: FİYE	kalı-: yükselmek (Clauson 1972: 622a)
egeme: bir tür kopuz	ege-me	-me: FİYE	ege-: eğelemek, törpülemek (Clauson 1972: 108b)
köşige: küçük gölge	köşi-ge	-ge: FİYE	köşi-: gizlemek, örtmek (Erdal 1991: 378, Clauson 1972: 753b, Bilgen 1989: 46)
9. 3. 4. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
yorıga: yorga, rahvan	yori-ga	-ga: FİYE	yori-: yürümek (Erdal 1991: 377, Clauson 1972: 964a; Taş 2015: 129, Bilgen 1989: 46)
K (kef)			
yüligü: ustura	yüli-gü	-gü: FİYE	yüli-: tıraş etmek (Clauson 1972: 928b, Bilgen 1989: 55)
eyegü: eye kemiği			
9. 3. 5. fa' lān Babı			
G (gayın)			

³²⁵ Clauson: Çince'den alıntı. (1972: 293a)

³²⁶ Clauson: Muhtemelen bir alıntı sözcük. *küy-* (<*küy-*: yakmak) ile bazı semantik ilişki var fakat *-de* bilinmeyen bir fiilden türetme eki. (1972: 755a)

³²⁷ Clauson: Morfolojik olarak *taya-* (desteklemek) fiilinden türemiş bir isim fakat açık semantik bir ilişki yok.

taygan: tazı	tay-gan	-gan: FİYE	tay-: kaymak ? (Erdal 1991: 88)
9. 3. 6. Harekeleriyle fey'al Babı			
Ç			
kıymaç: tiftikten beyaz bürk	kıy-maç	-maç: FİYE	kıy-: kıymak, kesmek (Clauson 1972: 677b)
K (kaf)			
baynak ³²⁸ : hayvan pisliği	bk.: mayak		
boynak: dağdaki yüksek geçit	boy[1]n+ak	+ak: İİYE	boyn: boyun (Erdal 1991: 40, Clauson 1972: 386b, Bilgen 1989: 19)
boynak: kertenkele	boy[1]n+ak	+ak: İİYE	boyn: boyun (Erdal 1991: 40)
kaygık: kayık	kay-guk	-guk: FİYE	kay-: kaymak (Clauson 1972: 676b, Bilgen 1989: 57)
maygak: paytak			
K (kef)			
keylik ³²⁹ : vahşi insan			
L			
boymul: boynunda ak olan (at)	boy[u]n+(u)l	+l: İİYE	boyn: boyun (Erdal 1991: 99)
M			
bayram ³³⁰ : bayram			
çaydam: yağmurluk yapılan ve yatak doldurulan ince bir keçe	çiy+dam	+dam: İİYE	*çiy: çiy ?
sayram: sığ			
9. 3. 7. Harekeleriyle fa'alil Babı			
K (kaf)			
bakayak~bakanak ³³¹ : toynak arası	baka+η+ak ³³²	+η: İİYE, +ak: İİYE	baka: kurbağa
tokımak: tokmak	tokı-mak	-mak: FİYE	tokı-: vurmak (Clauson 1972: 470b, Bilgen 1989: 68)
kayaçuk: hoş kokulu bir dağ bitkisi	kaya+çuk	+çuk: İİYE	kaya: kaya (Erdal 1991: 106, Clauson 1972: 675a)
9. 7. 3. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
K (kaf)			
yabıtak ³³³ : yalın, sade, çıplak			
9. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
9. 4. 1. Harekeleriyle fa'al'al Babı			
G (gayın)			

³²⁸ Clauson: *bañak*. (*bañ+ak*, **bañ*: ?) (1972: 386b)

³²⁹ Clauson: Muhtemelen *keyiklig*'ten göçüşme. (1972: 755b)

³³⁰ Clauson: Farsçadan alıntı (1972: 308a). Gülensoy, sözlüğünde "Orta Türkçedeki '*bayrak*' ve '*bayram*' kelimelerinin kökündeki '*badra*-' dikkat çekici bir özelliktir. Buradan '-k' ve '-m' ile isim yapılmış olabilir. Farsçadan geçtiği yönündeki görüş yanlıştır." der (2018: 72).

³³¹ Clauson: *bakayak*. *baka* (kurbağa) sözcüğünden türediğini söyler fakat /ηak/ ile ilgili bir açıklama yapılmamıştır. (1972: 316b)

³³² Bk.: *ürnek*. *ür+(ü)η+ek*

³³³ Clauson: Açık bir etimolojisi yok. Muhtemelen bir alıntı. (1972: 873a)

kayırlık: yumuşak kumlu (zemin)	kayır+lık	+lık: İİYE	kayır: kum, yumuşak zeminli toprak (Clauson 1972: 679a, Bilgen 1989: 27)
Kuyaslık: Kuyas'lı	kuyas+lık	+lık: İİYE	Kuyas: Kuyas şehri (Bilgen 1989: 27)
tuyaslık: tırnaklı, toynaklı	tuyak(tuñak)+lık	+lık: İİYE	tuñak: toynak (Clauson 1972: 569a, Bilgen 1989: 28)
K (kaf)			
koyugluk: koyuluk	koyug+luk	+luk: İİYE	koyug: koyu (Clauson 1972: 677a, Bilgen 1989: 24)
9. 2. 4. İkinci Harfi Sükunlu Olanlar			
Ç			
sanduvaç ³³⁴ : bülbül			
K (kaf)			
bulgayuk: bulanık	bulgan-(u)k	-k: FİYE	bulgan-: bulanmak (Clauson 1972: 338a, Taş 2015: 145)
	bulga-yuk	-yuk: FİYE	bulga-: bulamak (Bilgen 1989: 79)
sarkıyuk~sarkınuk ³³⁵ : kırkbayır	sarkın-(u)k	-k: FİYE	sarkın-: sarkınmak (Clauson 1972: 849b)
kudruçak: kuyruk sokumu kemiği	kudru[k]+çak	+çak: İİYE	kudruk: kuyruk (Bilgen 1989: 13)
9. 4. 2. a. Bunun Bir Türü			
baybayuk: bir tür kuş	boyba-yuk	-yuk: FİYE	boyba-: savsaklamak (Clauson 1972: 385a)
9. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
K (kaf)			
boyunduruk: boyunduruk	boyun+duruk	+duruk: İİYE	boyun: boyun (Erdal 1991: 104, Clauson 1972: 387a, Bilgen 1989: 16, Gülensoy 2018: 107)
muyançılık: aracılık	muyan+çı+lık	+çı: İİYE, +lık: İİYE	muyan: buyan, sevap (Clauson 1972: 773a, Bilgen 1989: 24)
10. ORTASINDA elif, vav, ye BULUNAN FİİLLER KİTABI			
10. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
Ç			
kiç-: gecikmek			
R			
bur-: 1. buharlaşmak, 2. yayılmak			
bir-: vermek			
tar-: dağıtmak			
tur-: ayağa kalkmak, durmak			
tor-: zayıflamak			
tir-: dermek, biriktirmek			
sar-: azarlamak			
sor-: emmek			
sor-: 1. sormak, 2. aramak			

³³⁴ Clauson: Sogdca'dan alıntı. (1972: 837a)

³³⁵ Clauson: *sarkınyuk*'tan göçüşme.

kar-: düğümlemek			
kar-: taşmak			
Z			
töz-: maruz kalmak			
sız-: 1. erimek, 2. sızmak, süzülme, 3. belirmek			
Ş			
kış-: ayrılmak			
[G (gayın)]			
tog-: tozmak			
W			
iw-: acele etmek			
kow-: kovmak			
K (kaf)			
çık-: nemlenmek			
kok-: kokmak			
kok-: durgunlaşmak			
K (kef)			
tög-: dövmek			
sök-: sövmek			
N			
tan-: inkar etmek			
tön-: dönmek			
kan-: kanmak, doymak			
kon-: konmak			
10. 1. 1. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
yir-: iğrenmek			
yir-: yermek			
yör-: çözmek			
L			
yil-: (yemek) yenmek			
10. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
10. 2. 1. Harekeleriyle fa'aldî Babı			
R			
buyur-: buyurmak			
bakır-: bağırmaq	ba+kır-	+kır-: İFYE	ba: yansıma sözcük (Erdal 1991: 466, Gülensoy 2018: 54, Bilgen 1989: 88)
tatur-: tattırmak	tat-ur-	-ur-: FFYE	tat-: tatmak (Clauson 1972: 459b)
titür-: dedilmek	ti-tür-	-tür-: FFYE	ti-: demek (Clauson 1972: 459b)
tozar-: tozmak	toz+ar-	+ar-: İFYE	toz: toz (Erdal 1991: 502, Clauson 1972: 577a, Bilgen 1989:)
satur-: saydırmak	sa-tur-	-tur: FFYE	sa-: saymak (Clauson 1972: 802b, Bilgen 1989:)
sıtur-: kırdırmak	sı-tur-	sı-tur-: FFYE	sı-: kırmak (Clauson 1972: 802b, Bilgen 1989:)
kıçur-: sitem etmek, ayıplamak	kıç-ur-	-ur-: FFYE	kıç-: ? (Clauson 1972: 592b)
küttür-: güttürmek	küd-tür-	-tür-: FFYE	küd-: gütmek (Clauson 1972: 706b, Bilgen 1989: 167)

kiter-: gidermek	kit-er-	-er-: FFYE	kit-: gitmek (Erdal 1991: 735, Clauson 1972: 705b, Bilgen 1989: 103)
kiçür-: geciktirmek	kiç-ür-	-ür-: FFYE	kiç-: gecikmek (Clauson 1972: 699a)
küyür-: yaktırmak	küñ-ür-	-ür-: FFYE	küñ-: yakmak (Clauson 1972: 733a)
Ş			
tayış-: kaymakta yarışmak	tay-(ı)ş-	-ş-: FFYE	tay-: kaymak (Clauson 1972: 570a)
soyuş-: soymakta yardımcı olmak	soy-(u)ş-	-ş-: FFYE	soy-: soymak (Clauson 1972: 860a)
kayış-: birlikte kaymak	kay-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kay-: kaymak (Clauson 1972: 679a, Bilgen 1989:)
kuyuş-: dökmekte yardımcı olmak	kuy-(u)ş-	-ş-: FFYE	kuy-: dökmek (Clauson 1972: 679a)
kıyış-: kesmekte yardımcı olmak	kıy-(ı)ş-	-ş-: FFYE	kıy-: kıymak, kesmek (Clauson 1972: 607b)
mayış-: tembellikten yere yarışmak	bañ-(ı)ş-	-ş-: FFYE	bañ-: ? (Clauson 1972: 773b, Bilgen 1989: 142 (may-))
yamaş-: ters çevirme yoluyla mayış-'ın başka bir hali			
K (kaf)			
soyuk-: soyulmak	soy-(u)k-	-k-: FFYE	soy-: soymak (Erdal 1991: 648, Clauson 1972: 859a, Bilgen 1989: 106)
sayık-: kara taşlı olmak	say+(ı)k-	+k-: İFYE	say: taşlık yer (Erdal 1991: 496, Clauson 1972: 859a, Bilgen 1989: 87)
L			
soyul-: 1. soyulmak, 2. dağılmak	soy-(u)l-	-l-: FFYE	soy-: soymak (Erdal 1991: 673, Clauson 1972: 859b, Bilgen 1989: 110)
koyul-: katılaşmak	koyu+l-	+l-: İFYE	koyu: koyu, yoğun
	*koy-~*koyu-l-	-l-: FFYE	*koy-~*koyu-: koyulaşmak (Taş 2015: 193)
kıyıl-: 1. kesilmek, 2. kaybolmak	kıy-(ı)l-	-l-: FFYE	kıy-: kıymak, kesmek (Erdal 1991: 665, Clauson 1972: 677a)
mayıl-: (meyve-sebze) bozulmak	bañ-(ı)l-	-l-: FFYE	bañ-: ? (Clauson 1972: 772b, Bilgen 1989: 115 (may-))
N			
tayan-: dayanmak	taya-n-	-n-: FFYE	taya-: dayamak (Erdal 1991: 617, Clauson 1972: 569b; Taş 2015: 200)
kayna-: kaynamak	kañ-a-	-a-: FFYE	kañ-: ? (Clauson 1972: 678a)
kuyun-: dökünmek	kuy-(u)n-	-n-: FFYE	kuy-: dökmek (Clauson 1972: 678b)
10. 2. 1. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
K (kaf)			
yayık-: bahar gelmek	yay+(ı)k-	+k-: İFYE	yay: bahar (Erdal 1991: 497, Clauson 1972: 981a, Bilgen 1989: 88)
L			

yayıl-: yayılmak	yay-(i)l-	-l-: FFYE	yay-: yaymak (Erdal 1991: 684, Clauson 1972: 981b, Bilgen 1989: 114)
10. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
10. 3. 1. Harekeleriyle fa'ildedir Babı			
[R]			
taytur-: kaydırmak	tay-tur-	-tur-: FFYE	tay-: kaymak (Clauson 1972: 567b, Bilgen 1989: 170)
tuytur-: fark ettirmek	tuy-tur-	-tur-: FFYE	tuy-: duymak (Erdal 1991: 811, Clauson 1972: 567b, Bilgen 1989: 170)
kaytur-: kaydırmak	kay-tur-	-tur-: FFYE	kay-: kaymak (Clauson 1972: 675b)
kaytar-: yön değiştirmek	kay[1]t-ar-	-ar-: FFYE	kayıt-~kaçıt-: geri dönmek (Clauson 1972: 675a, Bilgen 1989: 103)
kuytur-: döktürmek	kuy-tur-	-tur-: FFYE	kuy-: dökmek (Clauson 1972: 675b)
küytür-: yaktırmak	küy-tür-	-tür-: FFYE	küy-~küh-: yanmak (Clauson 1972: 730b)
saygır-: neredeyse kara taşlı olmak	say+gır-	+gır-: İFYE	say-: taşlık yer (Erdal 1991: 540, Clauson 1972: 859a, Bilgen 1989: 86)
kaygur-: kaygılanmak	kağgu+r-	+r-: İFYE	kağgu-: kaygı (Erdal 1991: 500, Clauson 1972: 599a; Taş 2015:110)
Ş			
boymaş-: karışmak	boyma-ş-	-ş-: FFYE	boyma-: ? (Clauson 1972: 386a, Bilgen 1989: 136)
sayraş-: 1. çok konuşmak, 2. ötüşmek	sayra-ş-	-ş-: FFYE	sayra-: sayıklamak, ötmek (Clauson 1972: 860a, Bilgen 1989: 146)
kayıriş-: kırmakta veya burmakta yarışmak	kayır-(i)ş-	-ş-: FFYE	kayır-~kaçır-: burmak (Clauson 1972: 606a, Bilgen 1989: 140)
kuyuluş-: dökülmek	kuyul-(u)ş-	-ş-: FFYE	kuyul-~kuğul-: dökülmek (Clauson 1972: 677b, Bilgen 1989: 141)
kayıtış-: birbirini takip etmek	kayıt-(i)ş-	-ş-: FFYE	kayıt-~kaçıt-: geri dönmek (Clauson 1972: 675b)
K (kaf)			
tuksuk-: fark etmek	tuy-suk-	-suk-: FFYE	tuy-: hissetmek, duymak (Erdal 1991: 703, Clauson 1972: 570a, Bilgen 1989: 134)
L			
kiçil-: gecikmek	kiç-(i)l-	-l-: FFYE	kiç-: gecikmek (Clauson 1972: 697b)
bilel-: 1. gark olmak, 2. bağlanmak	bile-l-	-l-: FFYE	bile-: 1. bulamak, 2. bağlamak (Clauson 1972: 342b, Bilgen 1989: 110)
N			
küywen-: savsaklamak			
10. 3. 1. a. Bunun Başka Bir Türü			
N			
katlan-: meyvelenmek	katla-n-	-n-: FFYE	katla-: meyvelemek
R			
karlan-: karlanmak	karla-n-	-n-: FFYE	karla-: karlamak (Clauson 1972: 659a)
korlan-: hasretlenmek	korla-n-	-n-: FFYE	korla-: hasret duymak

korlan-: maya ekşimek	korla-n-	-n-: FFYE	korla-: mayalamak
10. 4. KÖK ÜZERİNE GELENLER			
tayaklan-: değnek sahibi olmak	tayakla-n-	-n-: FFYE	tayakla-: değneklemek (Clauson 1972: 569a)
tayuklan-: zarif kılığına girmek	tayukla-n-	-n-: FFYE	tayukla-: zarif hale getirmek
kayaklan-: kaymaklanmak	kayakla-n-	-n-: FFYE	kayakla-: kaymaklamak
10. 4. 1. Bunun Bir Türü			
P			
körpelen-: filizlenmek	körpele-n-	-n-: FFYE	körpele-: filizlemek (Clauson 1972: 738a)
kirpilen-: surat asmak	kirpile-n-	-n-: FFYE	kirpile-: suratı asık hale getirmek
T			
bertülen-: hırka giymek	bertüle-n-	-n-: FFYE	bertüle-: hırkalamak
burtalan-: altın varaklanmak	burtala-n-	-n-: FFYE	burtala-: altın varaklamak (Clauson 1972: 359b)
R			
bugralan-: deve buğra haline gelmek	bugrala-n-	-n-: FFYE	bugrala-: buğra haline gelmek
G (gayın)			
tuzgulan-: yemek armağan verilmek	tuzgula-n-	-n-: FFYE	tuzgula-: yemek armağan vermek
kağgulan-: kaygılanmak	kağgula-n-	-n-: FFYE	kağgula-: kaygılamak
kuğgulan-: sineği üzerinden atmak	kuğgula-n-	-n-: FFYE	kuğgula-: sineklemek
kurgulan-: kurgulanmak	kurgula-n-	-n-: FFYE	kurgula-: kurgulamak
K (kaf)			
talkalan-: koruk haline gelmek	talkala-n-	-n-: FFYE	talkala-: koruk haline gelmek
K (kef)			
bergelen-: 1. kamçı sahibi olmak, 2. kan dolmak	bergele-n-	-n-: FFYE	bergele-: kamçılmak (Clauson 1972: 364a)
bürgelen-: pire gibi zıplamak	bürgele-n-	-n-: FFYE	bürgele-: piremek
bilgelen-: bilgelenmek	bilgele-n-	-n-: FFYE	bilgele-: bilgelemek
tilkül-en-: tilki gibi yaltaklanmak	tilküle-n-	-n-: FFYE	tilküle-: tilkilemek
sirkelen-: sirkelenmek	sirkele-n-	-n-: FFYE	sirkele-: sirkelemek
M			
tügmelen-: dügmelenmek	tügmele-n-	-n-: FFYE	tügmele-: dügmelemek (Clauson 1972: 483a)
kesmelen-: kendine perçem veya lüle yapmak	kesmele-n-	-n-: FFYE	kesmele-: perçem veya lülelemek
10. 4. 1. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
R			
yakrılan-: yağlanmak	yakrıla-n-	-n-: FFYE	yakrıla-: yağlamak

G (gayın)			
yuwgalan-: yaramazlaşmak	yuwgala-n-	-n-: FFYE	yuwgala-: yaramazlamak
K (kaf)			
yuwkalan-: yaltaklanmak	yuwkala-n-	-n-: FFYE	yuwkala-: yaltaklamak
M			
Yagmalan-: Yağma gibi giyinmek	Yagmala-n-	-n-: FFYE	Yagmala-: Yağma gibi olmak
10. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
Ç			
saraguçlan-: örtülenmek	saraguçla-n-	-n-: FFYE	saraguçla-: örtülemek
K (kef)			
bilezüklen-: bileziklenmek	bilezükle-n-	-n-: FFYE	bilezükle-: bileziklemek
sayramlan-: (su) azalmak	sayramla-n-	-n-: FFYE	sayramla-: azalmak
kātunlan-: hatun kılığına girmek	kātunla-n-	-n-: FFYE	kātunla-: hatunlamak
kāgunlan-: kavunlanmak	kāgunla-n-	-n-: FFYE	kāgunla-: kavunlamak
11. SONUNDA elif, vav, ye BULUNAN İSİMLER KİTABI			
11. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN İSİMLER			
B			
be: koyun melemesi			
bū: buhar			
bu: bu			
bī: kısrak			
bī: örümcek			
T			
tū: tüy			
tū: renk			
to: bulamaç kıvamında pişen un			
Ç			
çī: çiy			
S			
sā: sana			
sū: askerler, ordu			
Ş			
şa: balıkçıla benzeyen alacalı bir kuş			
şı: Çince selamlama			
K (kaf)			
kā: kap			
kī: nida edati, “ey”			
K (kef)			
kū: şöret, ün			
L			
la: bir edat			

M			
ma: “al” anlamında edat			
me: koyun sesi			
ne: ne			
11. 1. 1. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
V			
vā: karşı çıkma, ve acıyı anlatan bir ünlemdir			
Y			
yā: yay			
yā: bir inkar ünlemi			
yū: utanma ünlemi			
yi: dikiş			
yi: dağdaki küçük yol			
11. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
11. 2. 1. Harekeleriyle, Ortası Harekeli fa´al, fa´ul, fa´il Babı			
B-P			
tapa: +a dopru	tap-a	-a: FİYE	tap-: tapmak (Clauson 1972: 435b; Taş 2015: 116, Bilgen 1989: 34)
tapı: razı olma	tap-ı	-ı: FİYE	tap-: tapmak (Clauson 1972: 436a; Taş 2015: 74)
töpü: tepe			
tüpi: şiddetli rüzgar			
söbi: uzun ve sivri olan her şey			
kuba: doru ve sarı arasındaki			
kaba: herhangi bir şeyin yükseği			
küpe: küpe			
kibe: günlerin az olması			
biti: gökten inen kitap	bk.: bitig		
T			
büte: çok	büt-e	-e: FİYE	büt-: (bitki) bitmek, doğmak, yaratılmak (Clauson 1972: 299b, Taş 2015: 115)
botu<k>: memeden kesilmiş deve yavrusu			
çatuk ³³⁶ : Çin’den getirilen deniz balığı boynuzu			
sata: mercan ³³⁷			
şutı: genç koyun			

³³⁶ EA dipnot₁₈₇₉: Derleme Sözlüğü’nde *çatuk* I “ağaç kökü”, *çatu* II “ateş körüğünün kollarını bağlayan ağaç” anlamında mevcuttur. Belki de eş sesli iki ayrı kelime var. Biri “Çin’den getirilen deniz balığı boynuzu”, diğeri “ağaç kökü”. (2018: 442)

³³⁷ Clauson: Arapça *saṭī*’dan (şafak) alıntı olduğunu öne sürer. (1972: 402a)

kata: defa	kat-a	-a: FİYE	kat-: katmak (Taş 2015:115, Bilgen 1989: 34)
kötü: dam	kö-tü	-tü: FİYE	kö-: ? (Erdal 1991: 333)
ketü: çolak	ket-ü	-ü: FİYE	ket-: çentik atmak (Clauson 1972: 701b)
Ç			
boçı ³³⁸ : bir tür ud			
seçe: serçe	seç-e	-e: FİYE	seç-: seçmek (Clauson 1972: 795a)
saçu: saçak	saç-u	-u: FİYE	saç-: saçmak (Clauson 1972: 795a, Bilgen 1989: 77)
keçe: keçe	keç-e	-e: FİYE	keç-: (Gülensoy 2018: 275)
keçi: keçi	eç+kü	*+kü: İİYE	eç: keçiyi çağırma ünlemi (Gülensoy 2018: 393)
keçe: gece	keç+e	+e: İİYE	keç: geç, uzun (Taş 2015: 23, Bilgen 1989: 16)
	keç-e	-e: FİYE	keç-: gecikmek (Clauson 1972: 694b)
neçe: kaç (edat)	ne+çe	+çe: İİYE	ne: ne (edat) (Clauson 1972: 775a; Taş 2015: 27, Bilgen 1989: 13)
[D]			
tadu ³³⁹ : huy, tabiat			
tada ³⁴⁰ : göz erimi mesafe			
dede: baba	yansıma		(Clauson 1972: 451b, Gülensoy 2018: 198)
koğı: bir şeyin alt kısmı	koç-ı	-ı: FİYE	koç-: koymak, bırakmak (Clauson 1972: 596a)
[R]			
böri: kurt			
burı: temrenin girişindeki ok sırtı			
torı: kekremsi tadı olan herhangi bir şey			
tura: kalkan			
töre: evin baş kısmı ve en itibarlı yeri	tör+e	+e: İİYE	tör: ön, şeref yeri
törü: örf, adet	tör+ü	+ü: İİYE	tör: ön, şeref yeri (Clauson 1972: 531b)
teri: deri			
serü ³⁴¹ : raf	ser-ü	-ü: FİYE	ser-: sermek
kara: siyah			
karı: yaşlı			
karı: arşın			
koru ³⁴² : diken			
naru: taraf anlamında edat	[ı]ña+ru	+ru: İİYE	ıña~aña: ona (Clauson 1972: 190a; Taş 2015: 23)
Z			

³³⁸ Clauson: Hiç şüphe yok ki Çince bir alıntı. (1972: 293a)

³³⁹ Clauson: Sanskritçeden alıntı. (1972: 451b)

³⁴⁰ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. (1972: 451b)

³⁴¹ Clauson'da *saru* olarak geçer ve "Muhtemelen bir alıntı." Açıklaması yapılmıştır. (1972: 844b)

³⁴² Clauson: *korıg*'ın ikinci biçimi olabilir. (1972: 645a)

bazı ³⁴³ : ekmek yanığı			
kazı ³⁴⁴ : insan karnının boğumları, atın karnındaki semizliği			
kozi ³⁴⁵ : kuzu			
S			
basa: sonra anlamında edat	bas-a	-a: FİYE	bas-: basmak (Clauson 1972: 371b; Taş 2015: 115, Bilgen 1989: 34)
basu: demir çekiç			
tusu: fayda, şifa			
kası ³⁴⁶ : tahtadan ağıl			
Ş			
tışı: dişi			
kişi: insan			
G (gayın)			
buga ³⁴⁷ : Hint'ten getirilen bir ilaç			
tuga ³⁴⁸ : hastalık ve iç ağırlığı			
çogi ³⁴⁹ : gürültü			
kugu ³⁵⁰ : kuğu	kū+gu	+gu: İİYE	kū: yansıma (Gülensoy 2018: 456)
sagu ³⁵¹ : ölçek	sa-gu	-gu: FİYE	sa-: saymak (Clauson 1972: 805b)
W			
tewe: deve			
çıwı ³⁵² : cin grubu			
kowı: içi boş, kof	kow-ı	-ı: FİYE	kow-: kovmak (Clauson 1972: 581a)
K (kaf)			
baka: kurbağa			
baku: tepe	bak-gu	-gu: FİYE	bak-: bakmak (Clauson 1972: 312a, Bilgen 1989: 54)
buka ³⁵³ : boğa			
takı: dahi, yine anlamında edat	tak-ı	-ı: FİYE	tak-: takmak (Clauson 1972: 466a; Taş 2015: 141, Bilgen 1989: 58)
toku: kemer tokası	tō-k+u(a)	+u: İİYE	tō- > tok: ? (Gülensoy 2018: 744)
saka: dağın eteği			

³⁴³ Clauson *buzı* okur ve *buz-* (bozmak)'tan türetir (1972: 390a). EA dipnotta₁₈₉₃ ise bazlama, bazlamaç örnekleri de verilerek “Bizce yansıma bir kelime.” denmiştir. (2018: 444)

³⁴⁴ Clauson: Farsçadan alıntı. (1972: 681a)

³⁴⁵ EA dipnotta₁₈₉₄ sözcüğün *koy(un)* ve *koç* ile köktaş olma ihtimalinin yüksek olduğunu belirtir. (2018: 444)

³⁴⁶ Clauson: Muhtemelen bir alıntı. (1972: 666a)

³⁴⁷ Clauson: Sanskritçe bir alıntı. (1972: 312a)

³⁴⁸ Dankoff-Kelly: Sözcüğü *tu-* (çarpmak, kapamak) fiilinden getirir. Clauson *toga* okumuştur.

³⁴⁹ KM, sözcüğün Argularda *çagı* olduğunu söyler. Sözcük, *çok-* (toplanmak, üşüşmek) fiilinden veya *ça-çak* yansıma seslerinden türemiş olabilir. Bizce ikinci ihtimal daha olasıdır.

³⁵⁰ Clauson: Farsçadan alıntı. (1972: 609b)

³⁵¹ Clauson, eğer mısır ölçeği ise *sa-* (saymak) kökünden, eğer süt ölçeği ise *sag-* (sağmak) kökünden geldiğini fakat ilkinin daha olası olduğunu söyler. Bizce de ilki daha doğrudur.

³⁵² Clauson, *civi* okumuştur ve muhtemelen Farsçadan bir alıntı olduğunu söyler. (1972: 394b)

³⁵³ Gülensoy, “Bozkır kültürünün temsilcisi olan Türklerin sığırın erkeğine ad bulmak için Hint-Avrupa dillerine başvurması düşünülemez.” diyerek sözcüğü Hint-Avrupa dillerine dayandıran Nişanyan'a karşı çıkar. Sözcükle ses benzerliği bulunan hayvan adlarından *buğu* (erkek geyik), *buğur* (damızlık deve), *buğra* (erkek deve) sözcüklerini örnek verir. (2018: 97)

soku: dibek	sok-gu	-gu: FİYE	sok-: dövmek (Clauson 1972: 805b, Bilgen 1989: 54, Gülensoy 2018: 650)
orı: gürültü			
K (kef)			
böke: büyük yılan			
büğü: alim			
teke: geyiklerin erkeği			
tüge: düve			
tikü: parça, lokma	tik-[g]ü	-gü: FİYE	tik-: eklemek, dikmek (Clauson 1972: 478b; Taş 2015: 135)
cigi: sağlam, sıkı	bk.: yigi		
tügi ³⁵⁴ : kepeği alınmış akdarı	tög-i	-i: FİYE	tög-: vurmak, dövmek (Clauson 1972: 478b)
tiki: geceleyin işitilen patırtı			
sekü ³⁵⁵ : seki			
söke: diz kırma, çökme	sök-e	e-: FİYE	sök-: çökmek
kükü: teyze	aslı: küküy		
L			
bala: kuş yavrusu			
telü: ahmak	~telwe		
talü: seçkin	tal-u	-u: FİYE	tal-: seçmek, ayırmak (Clauson 1972: 491b; Taş 2015: 176)
tolu: dolu	tol-u	-u: FİYE	tol-: dolmak (Clauson 1972: 491b; Taş 2015: 176, Bilgen 1989: 78)
tolı: gökten düşen buz parçası			
tili: temren yuvasından okun yukarisına dğru sarılan sırim	til-i	-i: FİYE	til-: dilmek (Clauson 1972: 491b)
çıla: tarladaki ıslak at gübresi			
salı ³⁵⁶ : mala			
kalı: nasıl, ise, -Inca anlamlarında bir edat			
küli: ikiye ayrılmadan çekirdeğiyle birlikte kurutulan kayısı			
M			
tamu ³⁵⁷ : cehennem			
kemi: gemi			
kimi: gemi			

³⁵⁴ Clauson *tögi* okumuştur. EA dipnotta₁₈₉₉ çağdaş lehçelerden örnek vererek ü'lü okunması gerektiğini söyler. (2018: 447)

³⁵⁵ Clauson: Farsçadan alıntı (1972: 819a). Gülensoy, sözcüğün Farsçadan geçtiğini belirten Tietze ve Koreceden geçtiğini belirten Ramstedt'i yanlışlar (2018: 610).

³⁵⁶ Clauson *sil-* fiilinden getirdiği için *sili* okumuştur (1972: 825a). EA dipnotta₁₉₀₄ malanın işlevinin silmek değil sıvamak olduğunu belirterek ağzılardan *sal~sala~salı*, *sele*, *seli*, *sal* örneklerini vererek "Bir kısmı +A veya +I ile pekiştirilmiş, bir kısmı da inceltirilmiştir." açıklaması yapar. (2018: 448)

³⁵⁷ Clauson: Soğdcedan alıntı. (1972: 503a)

mama: harman yerindeki kılavuz öküz			
mamu: gerdek gecesi gelinle birlikte gönderilen kadın			
neme: bilmiyorum anlamında bir sözcük	ne+me	+me: enklitik	ne: ne, soru edatı (Clauson 1972: 777b)
N			
tana ³⁵⁸ : kişniş tohumu			
sunı: evin kirişi	sun-ı	-ı: FİYE	sun-: uzatmak (Clauson 1972: 834b)
kanu: hangi anlamında edat			
kanı: nerede anlamında edat			
köni: düz	kön-i	-i: FİYE	kön-: düzelmek (Erdal 1991: 341, Clauson 1972: 726b; Taş 2015: 141, Bilgen 1989: 58)
küni: kuma			
munu: işte bu anlamında edat	mu+[n]u	+u: İİYE (belirtme hal eki)	mu: bu (Clauson 1972: 767a)
D ³⁵⁹			
dava: ılgın ağacının meyvesi			
dava: yün çilesinin adı			
kova: kova			
kova: Türk geminin, atın burnu üstündeki dik duran çıkıntısı			
11. 2. 2. Harekeleriyle fa' il Babı			
T			
lantu ³⁶⁰ : şehriye çorbası			
Ç			
kıcı: hardal			
N			
sunu ³⁶¹ : çörek otu			
kanı: nerede			
lıyu: kuruyunca kuru çamura dönüşen çamur			
ühi: baykuş			
11. 2. 3. Harekeleriyle Fa' al Babı			
G (gayın)			
tagay: dayı			
çıgay: fakir			
11. 2. 4. Harekeleriyle fa' lā Babı			

³⁵⁸ Clauson: Farsça bir alıntı. (1972: 515a)

³⁵⁹ Harfin **D** değil **V** olmas gerekir.

³⁶⁰ EA dipnot₁₉₁₃: Clauson'a göre Çince *lêng-t'ao*'dan. Bizce Yeni Uygurcadaki Çince alıntı *lanta* "dondurma paça" (YUTS) daha uygun. (2018: 450)

³⁶¹ Clauson: Muhtemelen Arapçadan alıntı. (1972: 834b)

R			
turna: turna			
karvı: kavisli			
11. 2. 5. Harekeleriyle fa'lâl Babı			
B			
şanbuy ³⁶² : başka bir davetten dönenler için geceleyin verilen içki ziyafeti			
boxtay ³⁶³ : bohça			
loxtay ³⁶⁴ : sarı pullu kırmızı Çin ipeklisi			
Ç			
kunçuy ³⁶⁵ : prenses, soylu kadın			
D			
buğday: buğday			
çildey: atın göğsünde çıkan bir yara	bk.: çildeg		
samduy ³⁶⁶ : ılık yemek			
korday: kuğu			
Ş			
komşuy ³⁶⁷ : kan ile tamamen dolmuş kene			
G (gaym)			
borguy ³⁶⁸ : üfürülen boru			
çirguy: temrenin şişkin yeri			
çirguy: böğrün iki yanından kemerin geçtiği ilik			
karguy~kırguy: atmaca			
karguy: dağın tepesine inşa edilen gözetleme kulesi			
mınguy ³⁶⁹ : bir hamur adı			
K (kaf)			
çolkuy ³⁷⁰ : çolak			
11. 3. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
Ç			

³⁶² Clauson: Şüphesiz ki Farsça bir alıntı sözcük. (1972: 868a)

³⁶³ Clauson'a göre *bog* (bohça) sözcüğünden gelir. (1972: 313a)

³⁶⁴ Clauson: Şüphesiz ki Çince bir ifade. (1972: 763b)

³⁶⁵ Clauson: Çince. (1972: 635a)

³⁶⁶ Clauson: Muhtemelen Çince bir ifade. (1972: 828b)

³⁶⁷ Clauson: Muhtemelen Çince bir alıntı. (1972: 629a)

³⁶⁸ Clauson: Alıntı bir sözcük olabilir. (1972: 361a)

³⁶⁹ Clauson: Çince alıntı. (1972: 769a)

³⁷⁰ Clauson *çol* tabanından getirir fakat *-kuy* eki için başka bir örnek olmadığını söyler. (1972: 420a)

tarıgçı: çiftçi	tarıg+çı	+çı: İİYE	tarıg: ekin, tohum (Clauson 1972: 541b)
	tarı-gçı	-gçı: FİYE	tarı-: serpmek, ekmek (Erdal 1991: 371, Taş 2015: 131, Bilgen 1989: 14)
sorugçı: arayan	sorug+çı	+çı: İİYE	sorug: sorma, soru (Clauson 1972: 849b)
	sor-[u]gçı	-gçı: FİYE	sor-: sormak (Bilgen 1989: 52)
korugçı: korucu, bekçi	korıg+çı	+çı: İİYE	korıg: korunma (Clauson 1972: 656b)
	korı-gçı	-gçı: FİYE	korı-: korumak (Bilgen 1989: 52)
kurunçı: çadırdan dumandan kararan keçe	kurun+çı	+çı: İİYE	kurun: kurum (Clauson 1972: 662a)
	kur-(u)nçı	-nçı: FİYE	kur-: kurmak
S			
bukursı: saban demiri			
11. 4. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
G (gayın)			
çıpçırğa: serçe	çıpçır+ga	+ga: İİYE	çıpçır: (Erdal 1991: 84)
Ç			
söglünçü: kebab	sög[ü]-l-(ü)nçü	-nçü: FİYE	sögül-: kızarmak (Erdal 1991: 289)
kizlençü: gizlenmiş şey	kizle-nçü	-nçü: FİYE	kizle-: gizlemek (Erdal 1991: 289)
keslinçü: kertenkele	kes[i]-l-(i)nçü	-nçü: FİYE	kesil-: kesilmek (Erdal 1991: 288)
11. 4. 1. Fa'üleli Babı			
G (gayın)			
karagunı: akşamları çocukların oynadığı bir oyun	karagu+nı	+nı: İİYE (belirtme hali eki)	karagu: kör (Clauson 1972: 656a)
11. 4. 2. Fa'allal Babı			
T			
turumtay ³⁷¹ : yırtıcı bir kuş			
12. SONUNDA elif, vav, ye BULUNAN FİİLLER KİTABI			
12. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
T			
tay-: kaymak			
tuy-: sezmek, duymak			
tıy-: engel olmak			
toy-: doymak			
S			
soy-: soymak, yüzmek			
K (kaf)			
kay-: kayırmak			
kay-: bakmak			
kuy-: dökmek, koymak			
kuy-: ürkmek			
kıy-: sözünde durmamak			
kıy-: yanlamasına kesmek			
K (kef)			
küy-: yanmak			

³⁷¹ Clauson: Muhtemelen alıntı bir sözcük. (1972: 550b)

12. 1. 1. Bunun Bir Türü			
bā-: bağlamak			
tu-: delik kapatmak			
ti-: demek			
sā-: saymak			
sū-: itaat etmek			
sū-: göndermek			
sī-: 1. kırmak, 2. bozguna uğratmak			
K (kaf)			
ka-: etrafını çevirmek			
ka-: sandığa doldurmak			
12. 1. 2. Bunun Başka Bir Türü			
yū-: yıkamak			
yi-: yemek			
12. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
12. 2. 1. Harekeleriyle, Ortası Harekeli fa'aldı Babı			
B			
abı-: gizlemek			
T			
ata-: atamak, unvan vermek	at+a-	+a-: İFYE	at: ad (Erdal 1991: 418, Clauson 1972: 42a; Taş 2015: 91)
ota-: budamak	ot+a-	+a-: İFYE	ot: ot (Erdal 1991: 422, Clauson 1972: 42, Bilgen 1989: 81)
öte-: ödemek	öt-e-	-e-: FFYE	öt-: geçmek
üti-: ütölemek	üt-i-	-i-: FFYE	üt-: yakmak, ütme (Clauson 1972: 43b)
ota-: yakmak	ot+a-	+a-: İFYE	ot: ateş, od (Clauson 1972: 42b, Bilgen 1989:)
ota-: tedavi etmek	ot+a-	+a-: FİYE	ot: ilaç, ot (Clauson 1972: 42b; Taş 2015: 86, Bilgen 1989: 81)
Ç			
açı-: acılamak, ekşimek			
R			
erü-: erimek	ir-i-	-i-: FFYE	ir-: erimek (Taş 2015: 185)
arı-: temizlenmek			
iri-: çürümek			
[Z]			
özi-: sızmak			
özi-: neredeyse sağır olmak			
S			
isi-: 1. ısınmak, 2. kızmak			
aşa-: yemek	aş+a-	+a-: İFYE	aş: yemek, aş (Clauson 1972: 256b; Taş 2015: 85, Bilgen 1989: 81)
üşe-: eşelemek	üş-e-	-e-: FFYE	üş-: delik açmak
eşü-: örtmek			
üşü-: üşümek			
K (kaf)			
okı-: çağırarak	ok+ı-	+ı-: İFYE	ok: ok, (mec.) davet

okı-: okumak	ok+ı-	+ı-: İFYE	ok: ok
okı-: kusmak			
K (kef)			
ügi-: öğütmek	üg-i-	-i-: FFYE	üg-: (harman) dövmek (Taş 2015: 185)
ige-: 1. bilemek, 2. gıcırdatmak			
ige-: inatlaşmak			
L			
üle-: dağıtmak	ül+e-	+e-: İFYE	ül: pay (Taş 2015: 87, Gülensoy 2018: 812)
ula-: 1. bağlamak, 2. bağ kurmak	ul+a-	+a-: İFYE	ul: temel (Taş 2015: 87)
ulı-: ulumak			
öli-: ıslanmak	öl+i-	+i-: İFYE	öl: nem (Erdal 1991: 480, Clauson 1972: 127b; Taş 2015: 96, Bilgen 1989: 86)
N			
anu-: hazırlanmak			
una-: onaylamak			
ine-: işaret koymak	ên+e-	+e-: İFYE	ên: kulak işareti (Clauson 1972: 171a)
[B]			
sapı-: hareket etmek, sallanmak	sap-ı-	-ı-: FFYE	sap-: sapmak(?)
söbi-: sivrilme			
kepi-: kurumak			
köpi-: köpürme dikişle dikmek			
T			
tatı-: tat vermek	tat+ı-	+ı-: İFYE	tat: tat (Taş 2015: 97, Bilgen 1989: 86)
Ç			
süçi-: tatlanmak	süt+si-	+si-: İFYE	süt: süt (Taş 2015: 112)
suçı-: sıçramak	suç+ı-	+ı-: İFYE	suç: bir şeyin sekmesi (Clauson 1972: 795a)
küçe-: zorlamak	küç+e-	+e-: İFYE	küç: güç, zor (Erdal 1991: 422, Clauson 1972: 695b; Taş 2015: 86)
kiçi-: kaşınmak			
D			
bedü-: büyümek	bed+ü-	+ü-: İFYE	*bed: ?
büği-: dans etmek			
Đ			
udı-: ³⁷² uyumak			
boğu-: boyamak	bod+u-	+u-: İFYE	bod: renk (Clauson 1972: 300a)
boğu-: vürmek, çalmak			
kağu-: teyellemek			
R			

³⁷² Taş'a göre *u+dı-* (2015: 94). Ancak *+dı-* şeklinde bir İFYE'nin varlığı şüphelidir. Sözcüğün *ü* (uyku) tabanına dayandığı açıktır.

yıdı-: kokuşmak	yıd+ı-	+ı-: İFYE	yıd: koku (Clauson 1972: 886a; Taş 2015: 97, Bilgen 1989: 17)
tara-: 1. taramak, 2. dağıtmak	tar-a-	-a-: FFYE	tar-: dağıtmak (Gülensoy 2018: 708)
taru-: daralmak	tar+u-	+u-: İFYE	tar: dar (Erdal 1991: 476, Clauson 1972: 532b; Taş 2015: 113, Bilgen 1989: 102)
törü-: türemek	tör+ü-	+ü-: İFYE	tör: kök, asıl (Taş 2015: 113)
tarı-: ekmek, sürmek	tar-ı-	-ı-: FFYE	tar-: dağıtmak
tire-: destek yapmak			
sırı-: pislemek			
sırı-: dikmek			
saru-: sarmak	sar-u-	-u-: FFYE	sar-: sarmak
karı-: yaşlanmak			
kurı-: kurumak	kür+ı-	+ı-: İFYE	kür: kuru (Taş 2015: 96, Gülensoy 2018: 466)
korı-: korumak			
küre-: kaçmak	kür+e-	+e-: İFYE	kür: cesur, yiğit, özgür (Erdal 1991: 422, Taş 2015: 88)
küri-: yeri eşmek			
Z			
beze-: bezemek	be[di]z+e-	+e-: İFYE	bediz: süs, resim (Clauson 1972: 390a; Taş 2015: 85, Gülensoy 2018: 83)
tuza-: tuzlamak	tuz+a-	+a-: İFYE	tuz: tuz (Clauson 1972: 573a, Bilgen 1989: 81)
kazı-: kazımak	kaz-ı-	-ı-: FFYE	kaz-: kazmak (Gülensoy 2018: 391)
kuzı-: kurumak	bk.: kurı-		
kızu-: pahalılaştırmak	kız+u-	+u-: İFYE	kız: pahalı (Erdal 1991: 476, Clauson 1972: 681b, Bilgen 1989: 102)
kıza-: bekareti bozmak	kız+a-	+a-: İFYE	kız: kız (Erdal 1991: 421, Clauson 1972: 681b)
köze-: ateşi karıştırmak	köz+e-	+e-: İFYE	köz: köz (Clauson 1972: 757b, Bilgen 1989: 81)
küze-: sonbaharı geçirmek, güzlemek	küz+e-	+e-: İFYE	küz: güz, sonbahar (Erdal 1991: 422, Clauson 1972: 757b, Bilgen 1989: 82)
S			
sası-: kokuşmak			
küse-: arzulamak	kūs+e-	+e-: İFYE	kūs: değerli (Taş 2015: 86)
Ş			
başa-: kertik yapmak	baş+a-	+a-: İFYE	baş: yara (Clauson 1972: 377b)
boşu-: 1. boşalmak, 2. çözülmek, 3. kurtulmak, 4. boşamak, 5. salmak	boş+u-	+u-: İFYE	boş: boş (Erdal 1991: 477, Clauson 1972: 377b, Bilgen 1989: 102)
taşu-: taşımak	taş+u-	+u-: İFYE	taş: dış (Erdal 1991: 478, Gülensoy 2018: 713)
tüşe-: rüya görmek	tüş+e-	+e-: İFYE	tüş: düş, rüya (Erdal 1991: 426, Clauson 1972: 561b; Taş 2015: 89, Bilgen 1989 81:)

töşe-: döşemek	töş+e-	+e-: İFYE	töş: döş? (Taş 2015: 87, Gülensoy 2018: 228)
tişe-: dişleri bilenmek	tiş+e-	+e-: İFYE	tiş: diş (Erdal 1991: 424, Clauson 1972: 561a, Bilgen 1989: 81)
çişe-: içmek	çiş+e-	+e-: İFYE	çiş: çiş (Clauson 1972: 431a, Bilgen 1989: 82)
seşü-: gevşemek	seş-ü-	-ü-: FFYE	seş-: çözmek (Erdal 1991: 476)
kaşı-: kaşımak			
köşi-: ışığa engel olmak, kaplamak			
kişe-: kösteklemek, başlamak	kiş+e-	+e-: İFYE	kiş<kinş<kinç Moğolca ginci: kelepçe (Taş 2015: 85)
G (gayın)			
sogı-: soğumak			
K (kaf)			
tokı-: 1. vurmak, dövmek, 2. dokumak, 3. çarpmak	tok+ı-	+ı-: İFYE	tok: yansıma sözcük (Taş 2015: 97, Bilgen 1989: 87)
sakı-: hayal gibi görünmek, hayal etmek	sak-ı-	-ı-: FFYE	sak-: saymak, kabul etmek
sokı-: dürtmek	sok-ı- ³⁷³	-ı-: FFYE	sok-: gagalamak
sıka-: okşamak, dokunmak			
kakı-: kızmak	kak-ı-	-ı-: FFYE	kak-: dövmek
K (kef)			
bekü-: sağlamaşmak	bek+ü-	+ü-: İFYE	bek: sağlam, pek (Erdal 1991: 475, Clauson 1972: 325a; Taş 2015: 113, Bilgen 1989: 102)
tüke-: 1. tamamlanmak, 2. yetmek	tük+e-	+e-: İFYE	tük: çabuk, hızlı (Erdal 1991: 426, Wilkens 2012: 769)
L			
bele-: melemek	mē+le-	+le-: İFYE	mē: yansıma sözcük (Bilgen 1989: 94, Gülensoy 2018: 486)
bula-: buharda pişirmek	bū+la-	+la-: İFYE	bū: buhar (Clauson 1972: 333a)
bile-: bilemek	bi+le-	+le-: İFYE	bi: bıçak (Clauson 1972: 332b, Gülensoy 2018: 89)
tüle-: tüy dökmek	tü+le-	+le-: İFYE	tü: tüy (Clauson 1972: 492b, Bilgen 1989: 95)
töle-: yavrulamak	töl+e-	+e-: İFYE	töl: döl, yavru (Erdal 1991: 425, Clauson 1972: 492b, Bilgen 1989: 83)
tile-: istemek, dilemek	til+e-	+e-: İFYE	*til: ? (Gülensoy 2018: 210)
çile-: ıslatmak	çi+li-	+le-: İFYE	çi: nemli (Clauson 1972: 418a, Bilgen 1989: 90, Gülensoy 2018: 173)
süle-: gaza yapmak	sü+le-	+le-: İFYE	sü: ordu, asker (Erdal 1991: 445, Clauson 1972: 825a, Bilgen 1989: 92)

³⁷³ Clauson, *sok* (açgözlü) sözcüğünden türetmektedir (1972: 806a). Bizce yanlışır.

kalı-: zıplamak, taşkınlık yapmak			
köli-: gömülmek			
M			
kama-: kamaşmak			
komı-: şiddetle özlem duymak, heyecanlanmak			
N			
tanu-: buyurmak	tan-ı-	-ı-: FFYE	tan-: inkar etmek, reddetmek
tüne-: geceleme	tün+e-	+e-: İFYE	tün: gece (Erdal 1991: 426, Clauson 1972: 516a; Taş 2015: 89, Bilgen 1989: 83)
sına-: sınamak	sın+a-	+a-: İFYE	sın: deneme, gözlemeleme (Erdal 1991: 423, Taş 2015: 86, Gülensoy 2018: 627)
kana-: kanamak, kan akmak	kan+a-	+a-: İFYE	kan: kan (Erdal 1991: 420, Clauson 1972: 634a)
kına-: işkence etmek, cezalandırmak	kın+a-	+a-: İFYE	kın: ceza (Clauson 1972: 634a; Taş 2015: 85, Bilgen 1989: 81)
kına-: kın edinmek	kın+a-	+a-: İFYE	kın: kın (Erdal 1991: 420, Clauson 1972: 634a)
müne-: düzeltmek	mün+e-	+e-: İFYE	mün: kusur (Erdal 1991: 418, Clauson 1972: 349a; Taş 2015: 88)
sana-: saymak	san+a-	+a-: İFYE	san: sayı (Erdal 1991: 423, Clauson 1972: 835a, Bilgen 1989: 81)
12. 2. 1. a. Bunun Bir Türü			
R			
bayu-: zenginleşmek	bay+u-	+u-: İFYE	bay: zengin (Erdal 1991: 475, Clauson 1972: 384b; Taş 2015: 113, Bilgen 1989: 102)
taya-: dayamak, destek vermek	tay+a-	+a-: İFYE	tay: eş, destek, denk (Gülensoy 2018: 196)
12. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
12. 3. 1. Harekeleriyle Ortası Sükunlu fa'İeldi Babı			
B-P			
borba-: savsaklamak			
törpi-: törpülemek			
T			
sıgta-: ağlamak	sıg[ı]t+a-	+a-: İFYE	sıgıt: ağlama (Erdal 1991: 423, Clauson 1972: 807a; Taş 2015: 89, Bilgen 1989: 82)
Ç			
türçi-: başlamak	tör+çi-	+çi-: İFYE	tör: kök, asıl (Taş 2015: 93) ³⁷⁴
tewçi-: teyellemek ³⁷⁵			
tınçı-: bozulup kokmak	tınç+ı-	+ı-: İFYE	tınç: dinç
kurça-: sertleşmek	kurç+a-	+a-: İFYE	kurç: sert, katı (Clauson 1972: 647a, Bilgen 1989: 82)

³⁷⁴ Eski Türkçede +çi- şeklinde bir İFYE olup olmadığı belirsizdir.

³⁷⁵ DLT'de dizmek anlamında *tew-* sözcüğü kayıtlıdır. *tewçi-* ile *tew-* sözcüğü arasında anlamsal bir ilgi olduğu açıktır fakat -çi- şeklinde bir FFYE olduğu söylenemez.

kırça-: hedefe değip geçmek	*kırş+a	+a-: İFYE	*kırş: ? (Erdal 1991: 421)
kawçı-: musallat olmak ³⁷⁶			
D			
bagda-: bağdalamak	bag+da-	+da-: İFYE	bag: bağ (Erdal 1991: 455, Clauson 1972: 312b; Taş 2015: 93, Bilgen 1989: 84)
kundi-: bileğilemek			
R ³⁷⁷			
tepre-: hareket etmek	tep+re-	+re-: İFYE	(Erdal 1991: 471)
topra-: ezilmek			
taprı-: zıplamak			
sedre-: 1. seyrekleşmek, 2. Eskimek			
bogra-: kertik yapmak			
tıgra-: dayanıklı olmak			
togra-: doğramak	*tok~tık+ra-	+ra-: FİYE	tok~tık: yansıma sözcük
yawra-: dayanıklı hale gelmek			
tuwra-: büyümek			
bukrı-~bukra-: zıplamak, taşkınlık yapmak			
tikre-: ses çıkarmak	tık+re-	+re-: İFYE	tık: yansıma sözcük (Erdal 1991: 471)
tikre-: serpilmek			
çıgru-: keçeleşip sertleşmek	çıgr+u-	+u-: İFYE	(Erdal 1991: 475)
çokra-: kaynamak, fişkırmak	çok+ra-	+ra-: İFYE	çok: yansıma sözcük (Erdal 1991: 470)
çıkra-: gıcırdamak	çık+ra-	+ra-: İFYE	çık: yansıma sözcük (Erdal 1991: 470)
çikre-: gıcırdamak	çık+ra-	+re-: İFYE	çık: yansıma sözcük(Erdal 1991: 470)

³⁷⁶ -ş- > -ç- ses değişimi olabilir mi? (*kawış-* + *-ı-*: FFYE > *kawışı-* > *kawşı-* > *kawçı-*.)

³⁷⁷ **R** maddesi altındaki sözcükler /rI/ ve /rA/ heceleri ile bitmekte ve sözcükler de sanki tabana +rI/-rI- veya +rA-/rA- ekleri gelerek türemiş gibi algılanmaktadır. Ancak Eski Türkçede de Türkiye Türkçesinde de -rI- ve -rA- şeklinde fiilden fiil türetme ekleri mevcut değildir. Yansıma seslere gelerek geçişsiz eylem türeten +rA- eki mevcuttur fakat bu açıdan düşününce de ya taban olabilecek sözcüklerin isim mi yoksa fiil mi olduğu tespit edilememekte, ya genellikle fiil olduğu görülmekte, ya da isim olanların türemiş gövde ile aralarında anlam ilgisi kurulamamaktadır. Örneğin *bogra-* sözcüğünün *bog* tabanından +rA- İFYE ile türediğini varsayacak olursak *bog* (bohça, heybe) ile *bogra-* arasında bir anlam ilişkisi kurulamamaktadır. *sedre-* örneğinde de *sed* veya *sed-* şeklinde taban olabilecek bir sözcüğe rastlanmamaktadır. Dolayısıyla **R** maddesi altındaki sözcüklerin geneli için orta hedece düşmüş bir düz-dar vurgusuz ünlü olabileceği düşüncesi belirlemektedir. **R** maddesi altında bulunan *sekri-* ve *semri-* örnekleri bu düşüncüyü desteklemektedir. Eğer bu madde altında yer alan sözcüklerde orta hecenin vurgusuz ünlüsünün düşmesi durumu söz konusuysa bu sözcüklerin +rI/-rI- veya +rA-/rA- ekleriyle değil, +I/-I- veya +A-/A- ekleriyle türemiş olmaları muhtemeldir. Örneğin *yawra-* sözcüğü *yaw[ı]r-a-* şeklinde türemiş olabilir.

çalra~çılra-: tıkırdamak ³⁷⁸			
sewre-: 1. azalmak, bitmek, 2. iyileşmek, kurtulmak			
sekri-: atlamak	sek[i]r-i-	-i-: FFYE	sekir-: sıçramak ³⁷⁹ (Erdal 1991: 480)
semri-: semizleşmek	sem[i]r-i-	-i-: FFYE	semir-: semizleşmek ³⁸⁰ (Erdal 1991: 480, Clauson 1972: 830a; Taş 2015: 97, Bilgen 1989: 86)
sanrı-: saçmalamak ³⁸¹			
tenri-: uykusuzluktan baş dönmek			
kewre-: gücü zayıflamak	kew[i]r+e-	+e-: İFYE	bk.: kewşe-, kewrek
kökre-: kükremek, gürlemek	kür+k[i]re-	+kir-e-: İFYE	kür: yansıma sözcük (Taş 2015: 100, Bilgen 1989: 88, Gülensoy 2018: 477)
külre-: gülremek (taşın kuyuya düşme sesi) ³⁸²			
Z			
tepze-: kıskanmak	tep[i]z+e-	+e-: İFYE	tepiz: kıskanç (Erdal 1991: 424, Clauson 1972: 448b; Taş 2015: 89, Bilgen 1989: 81)
sızza-: bir cisimle bir şeyi kurcalamak, bir cismi bir şeyin arasına sıkıştırmak	sızg[ı]z+a-	+a-: İFYE	*sızgız: ? (Clauson 1972: 818a)
kopza-: kopuz çalmak	kop[u]z+a-	+a-: İFYE	kopuz: kopuz (Clauson 1972: 587b, Bilgen 1989: 81)
S			
tepse-: kıskanmak	bk.: tepze-		
bütse-: iyileşmeye durmak	büt-[(ü)g]se-	-gse-: FFYE	büt-: yara kapanmak
boxsa-: işi kerhen yapmak			
çapsa~çapısa-: yüzmek istemek	çap-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	çap-: yüzmek (Clauson 1972: 399a)
satisa-: satmak istemek	sat-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	sat-: satmak (Clauson 1972: 803a)
sürise-: sürmek istemek	sür-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	sür-: sürmek (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 855a)
suwsa-: susamak	suw+sa-	+sa-: İFYE	suw: su (Clauson 1972: 793a; Taş 2015: 111, Bilgen 1989: 101)

³⁷⁸ Clauson: *çalra-* < *çaldra-*. *çaldır*+*a-*, *çaldır*: şıkırtı. Erdal, sözcüğü +*rA-* eki altında verir. (1991: 471)

³⁷⁹ Kutadgu Bilig’de geçen ve Türkiye Türkçesinde de kullanılan *sekirt-* (seğirt-) sözcüğü *sekir-* gövdesinden türemiştir (Taş. 2015, 217). Sözcükte vurgusuz düz-dar orta hece ünlüsünün düşmüş olduğu görülmektedir.

³⁸⁰ *semri-* sözcüğünde de *sekri-* sözcüğünde olduğu gibi vurgusuz düz dar orta hece ünlüsünün düşme durumu söz konusudur.

³⁸¹ Clauson: *sanrı-* < *sandrı-*. (1972: 837a)

³⁸² Clauson: *külre-* < *küldre-* (1972: 717a). Erdal, sözcüğü +*rA-* eki altında verir. (1991: 471)

suwsı-: sululaşmak, acılığı kırmak	suw+sı-	+sı-: İFYE	suw: su (Clauson 1972: 793a, Bilgen 1989: 102)
kapsa-: kapsamak, etrafını sarmak	kap+sa-	+sa-: İFYE	kap: kap, örtü, cilt
kapsa-: kapmak istemek	kap-(i)[g]sa-	-gsa-: FFYE	kap-: kapmak (Clauson 1972: 587b)
kopusa-: ayağa kalkmak istemek	kop-(u)[g]sa-	-gsa-: FFYE	kop-: ayağa kalkmak (Clauson 1972: 587b)
körüse-: görmek istemek	kör-(ü)[g]se-	-gse-: FFYE	kör-: görmek (Clauson 1972: 746b)
keligse-~kelise-: gelmek istemek	kel-(i)gse-	-gse-: FFYE	kel-: gelmek (Erdal 1991: 528)
kaksı-: kurumak	kak+sı-	+sı-: İFYE	kak: meyve kurusu (Clauson 1972: 613a, Bilgen 1989: 101)
Ş			
tüwşe-: damla damla terlemek	tüw[i]ş+e-	+e-: İFYE	*tüwiş: ? (Clauson 1972: 446b)
tewşe-: karışmak, dolanmak	tew[i]ş+e-	+e-: İFYE	tewiş: tew+(i)ş < tew (hile) veya tew-(i)ş < tew- (dizmek) ³⁸³
çaxşa-: ses çıkarmak	çax[ı]ş+a-	+a-: İFYE	*çaxış: çakış (Clauson 1972: 412b)
çuwşa-: 1. kaynayıp köpük atmak, 2. mide yanmak	çuw[ı]ş+a-	+a-: İFYE	*çuwiş: fokurtu? (Clauson 1972: 399b)
suwşa-: 1. fisildamak, 2. okuyup üflemek	suw[ı]ş+a-	+a-: İFYE	*suwiş: fisilti? (Clauson 1972: 793b)
karşa-: karışlamak	kar[ı]ş+a-	+a-: İFYE	karış: karış (Clauson 1972: 665a, Bilgen 1989: 81)
kurşa-: kemerini bağlamak	kur[ı]ş+a-	+a-: İFYE	*kuriş: kuşak bağlama? (Erdal 1991: 421, Clauson 1972: 665a)
kogşa-: gevşemek	kog[u]ş+a-	+a-: İFYE	koguş: deri (Clauson 1972: 613b)
kowşa-: cilalamak, zımparalamak, pürüzsüz hale getirmek	kog[u]ş+a-	+a-: İFYE	koguş: kamış parçası, yiv (Erdal 1991: 421, Clauson 1972: 613b, Bilgen 1989: 81)
kewşe-: 1. geviş getirmek, 2. gevşemek	kew[i]ş+e-	+e-: İFYE	kewiş: geviş (Clauson 1972: 692a, Bilgen 1989:81)
G (gayın)			
tasga-: tokatlamak			
satga-: 1. çiğnemek, üzerinden geçmek, 2. iptal etmek ³⁸⁴	*sat[ı]g-a-	-a-: FFYE	
sıtga-: sıvamak			
badga-: bağdalamak	badga- < bagda- bag+da-	+da-: İFYE	bag: bağ (Clauson 1972: 313a, Bilgen 1989: 84)
bulga-: 1. bulandırmak, bulamak, 2. rahatsız etmek, kızdırmak			
tolga-: takınmak			

³⁸³ Clauson, *tewiş* tabanını *tew-* köküne dayandırmakta (1972: 446b). Bilgen ise *tewiş* sözcüğünü “ses ve hareket” olarak adlandırmıştır.

³⁸⁴ Clauson, etimolojisinin belirsiz olduğunu, *satıg* ile anlamsal ilişkisinin bulunmadığını söyler. (1972: 800a)

tolga-: dolamak, burulmak	tol[u]g-a-	-a-: İFYE	
karga-: lanetlemek			
kurga-: kurumak	kur[u]g+a-	+a-: İFYE	kurug: kuru (Erdal 1991: 421, Clauson 1972: 655a, Bilgen 1989: 82)
kırğa-: lanetlemek			
W			
karwa-: yoklamak			
K (kef)			
telge-: sınırlendirmek			
L			
batla-: kolalamak	bat+la-	+la-: İFYE	bat: posa (Clauson 1972: 305b, Bilgen 1989: 89)
butla-: bacağını ısırmak, bacağına vurmak	but+la-	+la-: İFYE	but: but (Clauson 1972: 305b, Bilgen 1989: 89)
bitle-: bit aramak	bit+le-	+le-: İFYE	bit: bit (Clauson 1972: 305b)
bozla-: deve bağırarak	boz+la-	+la-: İFYE	*boz: ? (Erdal 1991: 433, Clauson 1972: 392a, Gülensoy 2018: 109)
başla-: 1. başlamak, 2. rehberlik yapmak, komuta etmek	baş+la-	+la-: İFYE	baş: baş (Erdal 1991: 432, Clauson 1972: 381b; Taş 2015: 102, Bilgen 1989: 94)
bagla-: bağlamak	bag+la-	+la-: İFYE	bag: bağ (Erdal 1991: 432, Clauson 1972: 314b; Taş 2015: 102, Bilgen 1989: 89)
bogla-: bohçalamak	bog+la-	+la-: İFYE	bog: bohça (Clauson 1972: 315a, Bilgen 1989: 90)
bokla-: pislemek	bok+la-	+la-: İFYE	bok: bok (Clauson 1972: 315a)
bekle-: kilitlemek, bağlamak, korumak	bek+le-	+le-: İFYE	bek: pek, sağlam (Erdal 1991: 433, Clauson 1972: 326b; Taş 2015: 103, Bilgen 1989: 90)
begle-: bey yapmak	beg+le-	+le-: İFYE	beg: bey (Clauson 1972: 326b, Bilgen 1989: 90)
tapla-: kabul etmek	tap+la-	+la-: İFYE	tap: yeter, kafi (Erdal 1991: 447, Clauson 1972: 440a)
tüple-: aslını araştırmak	tüp+le-	+le-: İFYE	tüp: dip (Erdal 1991: 448, Clauson 1972: 440b, Bilgen 1989: 92)
tatla-: Fars saymak	tat+la-	+la-: İFYE	tat: Fars
terle-: 1. terlemek, 2. terini ve pisliğini temizlemek	ter+le-	+le-: İFYE	ter: ter (Erdal 1991: 448, Clauson 1972: 548a, Bilgen 1989: 95)
tazla-: kel saymak	taz+la-	+la-: İFYE	taz: kel (Clauson 1972: 576a, Bilgen 1989: 92)
tuzla-: tuzlamak	tuz+la-	+la-: İFYE	tuz: tuz (Clauson 1972: 576a, Bilgen 1989: 92)
tizle-: (deve) dizleriyle ezmek	tiz+le-	+le-: İFYE	tiz: diz (Clauson 1972: 576a, Bilgen 1989: 92)
taşla-: taşlamak	taş+la-	+la-: İFYE	taş: taş (Clauson 1972: 564b)
taşla-: gurbete gitmek	taş+la-	+la-: İFYE	taş: dış (Clauson 1972: 564b)
tuşla-: hizalamak	tuş+la-	+la-: İFYE	tuş: eş, denk (Clauson 1972: 565a)

tişle-: dişlemek	tiş+le-	+le-: İFYE	tiş: diş (Clauson 1972: 564b; Taş 2015: 107)
tagla-: dağlamak	tag+la-	+la-: İFYE	tag: dağ (Clauson 1972: 469b, Bilgen 1989: 92)
tugla-: yarık kapatmak	tug+la-	+la-: İFYE	tug: tıkaç (Clauson 1972: 470a)
tumlu-: soğumak	tum[u]l+1-	+1-: İFYE	*tumul < tum: soğuk (Taş 2015: 46, 97)
çarla-: ağlamak, bağırarak	çar+la-	+la-: İFYE	çar: yansıma sözcük (Clauson 1972: 429b)
çoğla-: filin bağırması	çoğ[ı]+la-	+la-: İFYE	çoğı: gürültü (Clauson 1972: 407b, Bilgen 1989: 94)
çugla-: bohçalamak	çug+la-	+la-: İFYE	çug: bohça, heybe (Erdal 1991: 435, Clauson 1972: 407b, Bilgen 1989: 90)
çigla-: arşınlamak	çig+la-	+la-: İFYE	çig: arşın (Clauson 1972: 407b)
çuwla-: (et) iyi pişmeyip börtmek ³⁸⁵			
çınla-: tasdik etmek	çın+la-	+la-: İFYE	çın: doğru (Clauson 1972: 426a)
sapla-: sapını takmak	sap+la-	+la-: İFYE	sap: sap (Erdal 1991: 444, Clauson 1972: 789a)
sarla-: sarmak, dolamak	sar+la-	+la-: İFYE	*sar: ? (Clauson 1972: 852a)
sırla-: macun sürmek	sır+la-	+la-: İFYE	sır: macun, cila (Clauson 1972: 852a, Bilgen 1989: 92)
sözle-: söylemek	söz+le-	+le-: İFYE	söz: söz (Erdal 1991: 445, Clauson 1972: 863a, Taş 2015: 106, Bilgen 1989: 92)
sızla-: sızlamak	sız[ı]+la-	+la-: İFYE	sızı: sızı (Gülensoy 2018: 635)
suglı-: aramak, aranmak	suk[(u)l]+1-	+1-: İFYE	sukul: ? (EA dipnot ₂₀₁₁ 2018: 472) ³⁸⁶
sawla-: söylemek	saw+la-	+la-: İFYE	saw: sav, söz (Erdal 1991: 445, Clauson 1972: 789a, Bilgen 1989: 92)
suwla-: su içmek	suw+la-	+la-: İFYE	suw: su (Clauson 1972: 789b, Taş 2015: 106, Bilgen 1989: 94)
suwla-: sulamak	suw+la-	+la-: İFYE	suw: su (Clauson 1972: 789b)
samla-: tedavi etmek	sam+la-	+la-: İFYE	sam: ilaç (Bilgen 1989: 93)
sumlı-: yabancı dilde konuşmak			
senle-: sen diye hitap etmek	sen+le-	+le-: İFYE	sen: sen (Clauson 1972: 839b, Bilgen 1989: 92)
karla-: kar yağdırmak	kar+la-	+la-: İFYE	kar: kar (Clauson 1972: 659a, Bilgen 1989: 94)
kurla-: kuşak edinmek	kur+la-	+la-: İFYE	kur: kuşak (Clauson 1972: 659a)
kırla-: bent yapmak	kır+la-	+la-: İFYE	kır: bent (Clauson 1972: 659a, Bilgen 1989: 90)
kaşla-: kaşına vurmak	kaş+la-	+la-: İFYE	kaş: kaş (Clauson 1972: 673a, Bilgen 1989: 91)

³⁸⁵ Clauson, açıkça isimden türemiş bir fiil olduğunu fakat -v- sesinin -k- veya -g- yerine yanlışlıkla yazılmış olabileceğini belirtir. *çıglan-* sözcüğüne atıfta bulunur. (1972: 397a)

³⁸⁶ EA: Muhtemel etimoloji şöyle olabilir: *suglı-* < *suk-ul+1-*.

kuşla-: kuş avlamak	kuş+la-	+la-: İFYE	kuş: kuş (Erdal 1991: 441, Clauson 1972: 673a, Bilgen 1989: 91)
kışla-: kışı geçirmek	kış+la-	+la-: İFYE	kış: kış (Erdal 1991: 439, Clauson 1972: 673a, Bilgen 1989: 94)
kınla-: kın edinmek	kın+la-	+la-: İFYE	kın: kın (Clauson 1972: 639a)
kötle-: düzmek	köt+le-	+le-: İFYE	köt: göt (Clauson 1972: 703b)
keçle-: çabalamak, başarmak	ked+le-	+le-: İFYE	ked: pek, çok (Clauson 1972: 703b)
kezele-: gez düzeltmek	kez+le-	+le-: İFYE	kez: gez (Clauson 1972: 760a, Bilgen 1989: 91)
közle-: gözüne vurmak	köz+le-	+le-: İFYE	köz: göz (Erdal 1991: 440, Clauson 1972: 760b, Bilgen 1989: 91)
kizle-: gizlemek	kiz+le-	+le-: İFYE	kiz: giz (Erdal 1991: 439, Clauson 1972: 760a; Taş 2015: 105, Bilgen 1989: 91)
kesle-: kesek atmak	kes+le-	+le-: İFYE	kes: dilim (Clauson 1972: 750b)
kökkele-: bağlamak	kök+le-	+le-: İFYE	kök: kök (Erdal 1991: 440, Clauson 1972: 711a, Bilgen 1989: 91)
kökkele-: yeşillik ve taze ot yemek	kök+le-	+le-: İFYE	kök: yeşil, taze (Clauson)
küggele-: şarkı söylemek	küg+le-	+le-: İFYE	küg: şarkı (Clauson 1972: 711a)
kemlele-: hastalanmak	kem+le-	+le-: İFYE	kem: hastalık (Clauson 1972: 722b, Bilgen 1989: 94)
münlele-: çorba içmek	mün+le-	+le-: İFYE	mün: çorba (Clauson 1972: 769b, Bilgen 1989: 91)
N			
bulna-: esir almak	bul[u]n+a-	+a-: İFYE	bulun: esir (Erdal 1991: 418, Clauson 1972: 344a; Taş 2015: 85, Bilgen 1989: 81)
tögne-: dağlamak	tög[ü]n+e-	+e-: İFYE	tögün: damga, işaret (Erdal 1991: 425, Clauson 1972: 485a, Bilgen 1989: 81)
çigne-: 1. tasvir işlemek, 2. tapan hazırlamak	çig[i]n+e-	+e-: İFYE	çigin: sırma (Erdal 1991: 419, Clauson 1972: 416a; Taş 2015: 85)
sügne-: ilaçla siğil tedavi etmek	süg[ü]n+e-	+e-: İFYE	sügün: siğil (Clauson 1972: 822a)
kayna-: burnunun dikine gitmek, reddetmek	kay[ı]n+a-	+a-: İFYE	kayın: ? (Gülensoy 2018: 388)
kasna-: soğuktan titremek	kas[ı]n+a-	+a-: İFYE	kasın: kasılma (Clauson 1972: 668a)
kalnu-: kalınlaşmak	kal[ı]n+u-	+u-: İFYE	kalın: kalın (Erdal 1991: 475, Clauson 1972: 623b, Bilgen 1989: 102)
kulna-: doğurmak	kul[u]n+a-	+a-: İFYE	kulun: tay (Clauson 1972: 623b)
kişne-: kişnemek	kiş[e]n+e-	+e-: İFYE	kişen: köstek (Clauson 1972: 754a, Gülensoy 2018: 426)
12. 3. 1. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
B			

yasta-: yastık koymak ³⁸⁷			
Ç			
yunç-: fakirleşmek			
tança-: çürümek			
R			
yawrı-: kötüleşmek	yaw[ı]r+ı-	+ı-: İFYE	yawır: fena, kötü (Erdal 1991: 480, Taş 2015: 97, Bilgen 1989: 86)
S			
yeyise-: yemek istemek	ye(y)-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	ye-: yemek
yapısa-: yapmak istemek	yap-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	yap-: yapmak
yatısa-: yatmak istemek	yat-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	yat-: yatmak
yitise-~yetise-: neredeyse ulaşmak, ulaşmak istemek	yet-(i)[g]se-	-gse-: FFYE	yet-: yetişmek
yağısa-: yaymak istemek	yağ-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	yağ-: yaymak
yoğısa-: silmek, temizlemek istemek	yoğ-(ı)[g]sa-	-gas-: FFYE	yoğ-: silmek
yarsı-: pis bulmak	yar+sı-	+sı-: İFYE	yar: tükürük (Clauson 1972: 971b)
yazsa-~yazısa-: çözmek istemek	yaz-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	yaz-: çözmek
yaşısa-: gizlemek istemek	yaş-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	yaş-: gizlenmek
yagısa-: yağ istemek	yag+sa-	+sa-: İFYE	yag: yağ (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 908a, Bilgen 1989: 101)
yagsı-: yağ tadı almak	yag+sı-	+sı-: İFYE	yag: yağ (Clauson 1972: 908a, Bilgen 1989: 102)
yuwusa-: yuvarlamak istemek	yuw-(u)[g]sa-	-gsa-: FFYE	yuw-: yuvarlamak
yöwse-: teselli etmek istemek	yöw-[(ü)g]se-	-gse-: FFYE	yöw-: teselli etmek
yıkısa-: yıkmak istemek	yık-(ı)[g]sa-	-gsa-: FFYE	yık-: yıkmak
yükse-: yükselmek	yük+se-	+se-: İFYE	yük: yük (Clauson 1972: 916a; Taş 2015: 112)
Ş			
yumşa-: yumuşamak	yum[u]ş+a-	+a-: İFYE	*yumuş: yumuş, yumma (Erdal 1991: 427, Clauson 1972: 939a)
[G] (gayın)			
yalga-: yalamak	yal-ga-	-ga-: FFYE	yāl-: yalamak (Taş 2015: 184)
W			
yalwa-: yalamak	bk.: yalga-		
K (kef)			
yörge-: sarmak	yör-ge-	-ge-: FFYE	yör-: çözmek
L			

³⁸⁷ Taş: *yas-ta-*. **yas-*: yatmak eğilmek. *-ta-*: FFYE (2015: 211) şeklinde açıklamaktadır. Ancak *-ta-* şeklinde bi FFYE mevcut değildir.

yıpla-: 1. iple tüy almak 2. iple oyun oynamak	(y)ıp+la-	+la-: İFYE	yıp: ip (Clauson 1972: 877, Bilgen 1989: 95)
yatla-: yağmur yağdırmak için kehanette bulunmak	yat+la-	+la-: İFYE	yat: yada taşı (Erdal 1991: 450, Clauson 1972: 890b)
yatla-: yabancı saymak	yat+la-	+la-: İFYE	yat: yabancı (Erdal 1991: 450, Clauson 1972: 890b, Bilgen 1989: 93)
yıdla-: koklamak	yıd+la-	+la-: İFYE	yıd: koku (Erdal 1991: 451, Clauson 1972: 890b, Bilgen 1989: 93)
yarla-: tükürmek	yar+la-	+la-: İFYE	yar: tükürük (Clauson 1972: 967b, Bilgen 1989: 95)
yırla-: şarkı söylemek	yır+la-	+la-: İFYE	yır: şarkı (Erdal 1991: 452, Clauson 1972: 230a, Bilgen 1989: 95)
yaşla-: taze ot yemek	yaş+la-	+la-: İFYE	yaş: yaş, taze (Clauson 1972: 978b, Bilgen 1989: 95)
yagla-: yağlamak	yag+la-	+la-: İFYE	yag: yağ (Clauson 1972: 902b, Bilgen 1989: 93)
yogla-: cenaze tertip etmek	yog+la-	+la-: İFYE	yog: yas, matem (Erdal 1991: 452, Clauson 1972: 902b, Bilgen 1989: 95)
yıgla-: ağlamak	bk.: ıgla-		
yükle-: yüklemek	yük+le-	+le-: İFYE	yük: yük (Erdal 1991: 453, Clauson 1972: 912b, Bilgen 1989: 93)
yikle-: basmak	irk+le-	+le-: İFYE	irk: koç (Clauson 1972: 226b)
yamla-: süpürmek	yam+la-	+la-: İFYE	yam: pislik, çöp (Clauson 1972: 936b, Bilgen 1989: 93)
yimle-: göz kırpmak	(y)im+le-	+le-: İFYE	(y)im: işaret (Erdal 1991: 437, Bilgen 1989: 95)
N			
yaşna-: şimşek çakmak, parlamak	yaş[1]n+a-	+a-: İFYE	yaşın: şimşek (Erdal 1991: 427, Clauson 1972: 979a; Taş 2015: 90, Bilgen 1989: 82)
yelne-: memesi dolmak, memeden süt gelmek	yel[i]n+e-	+e-: İFYE	yelin: meme (Clauson 1972: 931b, Bilgen 1989: 83)
12. 3. 1. b. Bunun Ortasında elif, vav ve ye Bulunanları			
B-P			
boyba-: savsaklamak			
saypa-: harcamak, israf etmek			
sayra-: 1. ötmek, 2. saçmalamak	say+ra-	+ra-: İFYE	(Erdal 1991: 471)
Y			
yayla-: yazı geçirmek	yay+la-	+la-: İFYE	yay: yaz (Erdal 1991: 450, Clauson 1972: 982a)
12. 3. 2. Harekeleriyle fa 'ālādī, fa 'ūlādī, fa 'īlādī Babı			
B-P			
tapala-: kabahatini yüzüne vurmak	tapa+la-	+la-: İFYE	tapa: -A doğru (Clauson 1972: 441a)

töpüle-: tepesine vurmak	töpü+le-	+le-: İFYE	töpü: tepe (Clauson 1972: 441b)
söbile-: sivriltmek	söbi+le-	+le-: İFYE	söbi: sivri (Clauson 1972: 789)
T			
çatıla-: şaklamak			
satula-: faydasız söz söylemek	satula-	+la-: İFYE	*satu: ? (Clauson 1972: 801b)
Ç			
saçula-: saçak yapmak	saçu+la-	+la-: İFYE	saçu: saçak (Clauson 1972: 797b, Bilgen 1989: 91)
kaçala-: kaba koymak	kaça+la-	+la-: İFYE	kaça: kap (Clauson 1972: 591b)
kıçıla-: gıdıklamak, kaşımak	kıçı+la-	+la-: İFYE	kıçı: hardal (Clauson 1972: 591b)
R			
karala-: 1. karalamak, 2. pislemek	kara+la-	+la-: İFYE	kara: kara, siyah (Clauson 1972: 659b, Bilgen 1989: 91)
karıla-: ölçmek	karı+la-	+la-: İFYE	karı: karış (Erdal 1991: 438, Clauson 1972: 659b, Bilgen 1989: 91)
karıla-: yaşlı saymak	karı+la-	+la-: İFYE	karı: yaşlı (Clauson 1972: 659b)
karıla-: ³⁸⁸ karı üfleme	kar+la-	+la-: İFYE	kar: kar (Clauson 1972: 659b)
G (gayım)			
çoğıla-: gürültü yapmak	bk.: çoğla-		
çağıla-: çağlamak	çağı+la-	+la-: İFYE	çağı: gürültü (Erdal 1991: 434, Clauson 1972: 408a, Bilgen 1989: 94)
sagula-: ölçmek	sagu+la-	+la-: İFYE	sagu: ölçü (Clauson 1972: 811a, Bilgen 1989: 91)
F			
çırwıla-: fokurdamak	çırwı+la-	+la-: İFYE	çırwı: yansıma sözcük
K (kaf)			
tokula-: toka takmak	toku+la-	+la-: İFYE	toku: toka (Clauson 1972: 470a, Bilgen 1989: 92)
tıkıla-: tıkırtı yapmak	tıkı+la-	+la-: İFYE	tıkı: yansıma sözcük
K (kef)			
tiküle-: 1. lokma vermek, 2. rüşvet vermek	tikü+le-	+le-: İFYE	tikü: et parçası (Clauson 1972: 482a)
tikile-: uğuldayıp vınlamak	tiki+le-	+le-: İFYE	tiki: patırtı, ses (Clauson 1972: 482a)
L			
talula-: seçmek	talula-	+la-: İFYE	talula: seçkin (Erdal 1991: 445, Clauson 1972: 499b, Bilgen 1989: 92)
M			
tümile-: tırıs gitmek	tümi+le-	+le-: İFYE	*tümi: ? (Clauson 1972: 507a)
tamula-: bendini kapatmak ³⁸⁹			

³⁸⁸ Clauson *karla-* olması gerektiğini, muhtemelen yanlış yazıldığını belirtir.

³⁸⁹ Clauson: Açıkça *tam* (duvar)'dan türemekte fakat morfolojik olarak açıklanamaz. (1972: 507a)

12. 3. 2. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
B			
yubıla-: aldatmak	yuba+la-	+la-: İFYE	yuba-: savsaklamak
S			
yasıla-: 1. yassılaştırmak, 2. doğrudan söylemek	yası+la-	+la-: İFYE	yası: yassı, düz (Clauson 1972: 975a)
G (gayın)			
yağıla-: düşmanlık yapmak	yağı+la-	+la-: İFYE	yağı: düşman (Erdal 1991: 450, Clauson 1972: 903b, Bilgen 1989: 93)
12. 3. 2. b. Bunun Ortasında elif, vav ve ye Bulunanları			
ayala-: alkışlamak	aya+la-	+la-: İFYE	aya: aya, avuç içi (Clauson 1972: 273a)
uyala-: yuva yapmak	uya+la-	+la-: İFYE	uya: yuva (Clauson 1972: 273a, Bilgen 1989: 95)
küyle-: güveyi sökmek	küye+le-	+le-: İFYE	küye: güve (Clauson 1972: 755b)
12. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
12. 4. 1. Harekeleriyle, İkinci Harfi Harekeli fa'al'adi Babı			
T			
töpütle-: Tibetli saymak	töpüt+le-	+le-: İFYE	töpüt: Tibet
kiritle-: kilitlemek	kirit+le-	+le-: İFYE	kirit: kilit (Clauson 1972: 741a, Bilgen 1989: 91)
Ç			
çanaçla-: zayıf kabul etmek	çanaç+la-	+la-: İFYE	çanaç: homoseksüel, korkak, gevşek (Clauson 1972: 425a)
kulaçla-: kulaçlamak	kulaç+la-	+la-: İFYE	kulaç: kulaç (Clauson 1972: 618b)
kılıçla-: kılıçlamak	kılıç+la-	+la-: İFYE	kılıç: kılıç (Erdal 1991: 439, Clauson 1972: 618b, Bilgen 1989: 91)
kamıçla-: kepçelemek	kamıç+la-	+la-: İFYE	kamıç: kepçe (Clauson 1972: 626b, Bilgen 1989: 91)
R			
bagırla-: bağrıma vurmak	bagır+la-	+la-: İFYE	bagır: bağır (Clauson 1972: 320a)
bagırla-: bağrını düzeltmek	bagır+la-	+la-: İFYE	bagır: bağır (Clauson 1972: 320a)
çağırla-: şıra yapmak, şıra içmek	çağır+la-	+la-: İFYE	çağır: şarap (Clauson 1972: 411b)
sığırla-: sığır saymak	sıgır+la-	+la-: İFYE	sıgır: sığır (Clauson 1972: 816b)
bögürle-: 1. böbreklerine vurmak, 2. yüz yüze gelmeden bozguna uğratmak	bögür+le-	+le-: İFYE	bögür: böbrek (Clauson 1972: 329a)
S			
tarasla-: ³⁹⁰ dağıtmak	tarış+la-	+la-: İFYE	tarış: dağıtma

³⁹⁰ EA çevirisinde sözcükle ilgili dipnotta rı'da iptal edilmiş sükûn olduğu, üstün olmadığı belirtilir (2018: 488). Clauson'da da sözcük *tarısla-* olarak geçmektedir. Clauson, sözcükle ilgili açıklamasında sözcüğün açıkça *tar-* tabanından türemiş olduğu ve *-s*-nin Kaşgarlı tarafından yanlışlıkla *-ş-* yerine yazıldığını ve *-s* biçiminde bir eylem türetme ekinin bilinmediğini belirtir (1972: 553b).

tarusla-: tavan yapmak	tarus+la-	+la-: İFYE	tarus: tavan (Clauson 1972: 553b)
kurutsa-: canı kurut istemek	kurut+sa-	+sa-: İFYE	kurut: yağsız peynir (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 651a, Bilgen 1989: 101)
bagırsa-: canı ciğer istemek	bagır+sa-	+sa-: İFYE	bagır: ciğer (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 320a, Bilgen 1989: 101)
keçürse-~keğrüse-: giydirmek istemek	keçür-[(ü)g]se-	-gse-: FFYE	keçür-: giydirmek
tatıgsa-: canı tatlı istemek	tatıg+sa-	+sa-: İFYE	tatıg: tatlı (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 455a, Bilgen 1989: 101)
satıgsa-: satmak istemek	sat-(i)gsa-	-gsa-: FFYE	sat-: satmak (Erdal 1991: 528)
barıgsa-: gitmek istemek	bar-(i)gsa-	-gsa-: FFYE	bar-: gitmek (Erdal 1991: 527)
turugsa-: ikamet etmek istemek	tur-(u)gsa-	-gsa-: FFYE	tur-: durmak (Erdal 1991: 528)
	turg+sa-	+sa-: İFYE	turug: ikamet (Clauson 1972: 542b, Bilgen 1989: 101)
kurugsa-: kurumaya yüz tutmak	kurug+sı-	+sı-: İFYE	kurug: kuru (Clauson 1972: 658b, Bilgen 1989: 101)
balıksa-: canı balık istemek	balık+sa-	+sa-: İFYE	balık: balık (Erdal 1991: 528, Clauson 1972: 338b, Bilgen 1989: 101)
biligse-: akıl istemek	bilig+se-	+se-: İFYE	bilig: akıl (Erdal 1991: 527, Clauson 1972: 342b, Bilgen 1989: 101)
berigse-: vermek istemek	ber-(i)gse-	-gse-: FFYE	ber-: vermek (Erdal 1991: 528)
körügse-: buluşmak istemek	kör-(ü)gse-	-gse-: FFYE	kör-: görmek (Erdal 1991: 529)
kirigse-: girmek istemek	kir-(i)gse-	-gse-: FFYE	kir-: girmek (Erdal 1991: 529)
keligse-: gelmek istemek	kel-(i)gse-	-gse-: FFYE	kel-: gelmek (Erdal 1991: 528)
Ş			
bağışla-: bağışlamak	bağış+la-	+la-: İFYE	bağış: bağış (Clauson 1972: 321b, Taş 2015: 102)
tawuşla-: kımıldamak, hareket belirlemek	tawuş+la-	+la-: İFYE	tawuş: his ve duygu kımıldama (Clauson 1972: 447b)
soruşla-: tahılın başağını yemek için ütölemek	soruş+la-	+la-: İFYE	soruş: başak halinde kızartılan buğday (Clauson 1972: 855b)
kağışla-: kayış yapmak	kaçış+la-	+la-: İFYE	kaçış: kayış (Clauson 1972: 607b)
karışla-: karışlamak	karış+la-	+la-: İFYE	karış: karış (Clauson 1972: 665b)
G (gayım)			
bışıgla-: pişirmek	bışıg+la-	+la-: İFYE	bışıg: pişmiş (Clauson 1972: 380b)
satıgla-: satmakta yarış etmek	satıg+la-	+la-: İFYE	satıg: satma (Clauson 1972: 801a)
sarıgla-: sarıya çevirmek	sarıg+la-	+la-: İFYE	sarıg: sarı (Clauson 1972: 850a)
kıdıgla-: kenar dikmek	kıdıg+la-	+la-: İFYE	kıdıg: kıyı, kenar (Clauson 1972: 600b)

kurugla-: nesneyi kuru kullanmak	kurug+la-	+la-: İFYE	kurug: kuru (Clauson 1972: 658a)
kasıgla-: dürtmek	kasıg+la-	+la-: İFYE	kasıg: ağzın sağ ve sol iki yanı (Clauson 1972: 667b)
K (kaf)			
butıkla-: budamak	butık+la-	+la-: İFYE	butık: budak (Clauson 1972: 302b)
tutukla-: iğdiş etmek	tutuk+la-	+la-: İFYE	tutuk: iğdiş (Clauson 1972: 454b)
başakla-: temren takmak	başak+la-	+la-: İFYE	başak: temren (Clauson 1972: 380b)
torukla-: zayıflatmak	toruk+la-	+la-: İFYE	toruk: zayıf (Clauson 1972: 542a)
çibıkla-: çubukla vurmak	çibık+la-	+la-: İFYE	çibık: çubuk (Clauson 1972: 396b)
çarukla-: çarık giymek	çaruk+la-	+la-: İFYE	çaruk: çarık (Clauson 1972: 428b)
kapakla-: bekaret bozmak	kapak+la-	+la-: İFYE	kapak: kızlık zarı (Clauson 1972: 584a)
kucakla-: kucaklamak	kucak+la-	+la-: İFYE	kuçak: kucak (Clauson 1972: 591b)
karakla-: yağmalamak	karak+la-	+la-: İFYE	karak: haydutluk (Clauson 1972: 658a)
kaşukla-: kaşıklamak	kaşuk+la-	+la-: İFYE	kaşuk: kaşık (Clauson 1972: 672a)
kulakla-: kulağına vurmak	kulak+la-	+la-: İFYE	kulak: kulak (Clauson 1972: 621b)
kumukla-: Kumuk saymak	kumuk+la-	+la-: İFYE	kumuk: Kumuk (Clauson 1972: 628a)
konukla-: konuklamak	konuk+la-	+la-: İFYE	konuk: konuk (Clauson 1972: 638a)
K (kef)			
biçekle-: bıçaklamak	biçek+le-	+le-: İFYE	biçek: bıçak (Clauson 1972: 295a)
bedükle-: büyük saymak	bedük+le-	+le-: İFYE	bedük: büyük (Clauson 1972: 304b)
belekle-: armağan etmek	belek+le-	+le-: İFYE	belek: armağan (Clauson 1972: 342b)
tezekle-: pislemek	tezek+le-	+le-: İFYE	tezek: tezek (Clauson 1972: 575a)
tejikle-: Fars saymak	tejik+le-	+le-: İFYE	tejik: Fars
teşükle-: obur saymak	teşük+le-	+le-: İFYE	teşük: obur (Clauson 1972: 564a)
çörekle-: çörek yapmak	çörek+le-	+le-: İFYE	çörek: çörek (Clauson 1972: 429b)
kerekle-: aramak, istemek	ker[g]jek+le-	+le-: İFYE	kergek: gerek (Clauson 1972: 744b)
körükle-: körüklemek	körük+le-	+le-: İFYE	körük: körük (Clauson 1972: 744b)
köçükle-: popoya vurmak	köçük+le-	+le-: İFYE	köçük: kıç (Clauson 1972: 697a)
kiçigle-: küçük saymak	kiçig+le-	+le-: İFYE	kiçig: küçük (Clauson 1972: 697a)
M			
turumla-: boyu ile derinlik ölçmek	turum+la-	+la-: İFYE	turum: boy (Clauson 1972: 551a)
tarımla-: bir adadan öbür adaya atlayarak geçmek	tarım+la-	+la-: İFYE	tarım: akarsu kolu (Clauson 1972: 550b)
N			
bütünle-: araştırmak	bütün+le-	+le-: İFYE	bütün: doğru, gerçek (Clauson 1972: 307a)
burunla-: burnuna vurmak	burun+la-	+la-: İFYE	burun: burun (Clauson 1972: 368a)

tabanla-: tekmelemek	taban+la-	+la-: İFYE	taban: taban (Clauson 1972: 442a)
sabanla-: toprağı işlemek	saban+la-	+la-: İFYE	saban: saban (Clauson 1972: 791a)
12. 4. 1. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
R			
yagırla-: yağırını iyileştirmek	yagir+la-	+la-: İFYE	yagir: yağır (Clauson 1972: 907b)
Z			
yawuzla-: kötü saymak	yawuz+la-	+la-: İFYE	yawuz: kötü, fena (Clauson 1972: 882a)
K (kaf)			
yazukla-: suçlamak	yazuk+la-	+la-: İFYE	yazuk: suç, günah (Erdal 1991: 451, Clauson 1972: 986a)
K (kef)			
yitikle-: kaybı aramak	yitik+le-	+le-: İFYE	yitik: kayıp (Clauson 1972: 889b)
M			
yarımla-: yarılamak	yarım+la-	+la-: İFYE	yarım: yarım (Clauson 1972: 969b)
yelimle-: yapıştırmak	yelim+le-	+le-: İFYE	yelim: tutkal (Clauson 1972: 929a)
yelimle-: öncülük etmek	yelim+le-	+le-: İFYE	yelim~yelme: izci (Clauson 1972: 929a)
N			
yagrınla-: kürek kemiğine vurmak	yagrın+la-	+la-: İFYE	yagrın: kürek kemiği (Clauson 1972: 971a)
12. 4. 2. Harekeleriyle fa' la' lādī Babı			
[Ç]			
tawgaçla-: Çinli saymak	tawgaç+la-	+la-: İFYE	tawgaç: Çinli
sorkuçla-: reçinelemek	sorkuç+la-	+la-: İFYE	sorkuç: reçine (Clauson 1972: 850a)
Z			
kalbuzla-: lokma lokma yemek	kalbuz+la-	+la-: İFYE	kalbuz: lokma (Clauson 1972: 618a)
Ş			
kırtışla-: kabağını soymak	kirtış+la-	+la-: İFYE	kirtış: yüzey, katman, deri (Clauson 1972: 651a)
K (kaf)			
boğmakla-: iliklelemek	boğmak+la-	+la-: İFYE	boğmak: düğme (Clauson 1972: 315b)
tamgakla-: boğazına vurmak	tamgak+la-	+la-: İFYE	tamgak: boğaz (Clauson 1972: 506a)
karlukla-: Karluk saymak	karluk+la-	+la-: İFYE	karluk: Karluk
kıfçakla-: Kıpçak saymak	kıfçak+la-	+la-: İFYE	kıfçak: Kıpçak
koltukla-: koltuğuna almak, koltuğuna vurmak	koltuk+la-	+la-: İFYE	koltuk: koltuk (Clauson 1972: 620a)
12. 4. 2. a. Bunun Başka Bir Türü			
P			
körpele-: körpe ot yemek	körpe+le-	+le-: İFYE	körpe: körpe (Clauson 1972: 738a)
T			

burtala-: yaldızlamak, pullamak	burta+la-	+la-: İFYE	burta: altın pul (Clauson 1972: 359b)
kıftula-: makasla kesmek	kıftu+la-	+la-: İFYE	kıftu: makas (Clauson 1972: 582b)
kirtüle-: doğrulamak	kirtü+le-	+le-: İFYE	kirtü: gerçek (Clauson 1972: 741a)
Ç			
tançula-: çiğnemek	tançu+la-	+la-: İFYE	tançu: lokma (Erdal 1991: 446, Clauson 1972: 517a)
kamçıla-: kamçılmak	kamçı+la-	+la-: İFYE	kamçı: kamçı (Clauson 1972: 626b)
D			
bügdele-: hançerlemek	bügde+le-	+le-: İFYE	bügde: hançer (Clauson 1972: 326a)
R			
sagrıla-: sahtiyan yapmak	sagrı+la-	+la-: İFYE	sagrı: deri (Clauson 1972: 816b)
G (gayın)			
tamgala-: damgalamak	tamga+la-	+la-: İFYE	tamga: damga (Erdal 1991: 446, Clauson 1972: 506a)
K (kef)			
sürgile-: peşinden gitmek	sürgi+le-	+le-: İFYE	sürgi: sürü (Clauson 1972: 851a)
sirkele-: sirke dökmek	sirke+le-	+le-: İFYE	sirke: sirke (Clauson 1972: 851a)
karmala-: yağmakamak, kapmak	karma+la-	+la-: İFYE	karma: yağma (Erdal 1991: 438, Clauson 1972: 660b)
13. NAZAL N'Lİ İSİMLER KİTABI			
13. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
B			
böñ: iri ve kaba adam			
böñ: ağır bir şeyin yere düşünce çıkardığı ses			
bañ: ağlayış			
T			
teñ: denk, akran			
teñ: imkan, fırsat			
tañ: elek			
tañ: şaşırtıcı			
tañ: sabah			
toñ: don, donmuş, sert			
tañ: harabe			
tiñ: dik			
Ç			
çeñ: çalpara			
çoñ: kemiksiz			
çiñ: çın			
çiñ: dopdolu			
S			
sañ: kuş pisliği			
soñ: bir kişinin arkasından gelenler			
soñ: sonra			
soñ: son			
sıñ: çın, vızılı			

K (kaf)			
künj: cariyeye			
kiñj: geniş			
M			
meñj: kuş yemi			
meñj: ciltteki ben			
muñj: akıl dışı			
muñj: sıkıntı			
mıñj: bin			
N			
neñj: nesne, şey, mal			
13. 1. 1. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları			
yañj: nesnenin kalıbı, merkez			
yuñj: ciğere yapışık olan bezemsi et			
yuñj: pamuk			
yiñj: yen			
yiñj: sümük			
13. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
13. 2. 1. Harekeleriyle fa´al, fa´ul, fa´il Babı			
T			
Tañut: Tangutlar			
Kiñüt: Uygur sınırında bir şehir			
siñüt: karşılıksız armağan ³⁹¹			
[R]			
tüñür: kadının yakınları, düñür	tüñ-(ü)r	+r: İFYE	tüñ-: ? (Clauson 1972: 520a)
señir: dağ burnu, her duvarın kenarı			
siñir: sinir ³⁹²			
koñur: 1.boğuk, 2. kestane rengi			
kıñır: şaşı			
muñar: buna	mu+n+gar	+gar: yönelme durumu eki	mu: bu
mıñar: pınar, su gözü	buñ+ar	+ar: İİYE	*buñ: yansıma sözcük (Gülensoy 2018: 564) ³⁹³
Z			
teñiz: deniz	teñ+(i)z	+z: İİYE	*teñ: göl, bataklık (Gülensoy 2018: 203)
toñuz: domuz			

³⁹¹ Clauson: Sözcük *siñ-* (batmak)'tan türemiş bir isim gibi görünüyor fakat anlamsal olarak açık bir ilişkisi yok. (1972: 836b)

³⁹² Gülensoy sözcüğü *siñ-* (sinmek) tabanından *-ir(?)* ekiyle türetir. (2018: 641)

³⁹³ Gülensoy, sözcüğü *buñ* yansıma sözcüğünden *+ar* ekiyle türetir fakat *+Ar* ekinin işlevi üleştirme sayı sıfatları türetmektir. (2018: 564)

koñuz: domuzlan, osurgan böceği			
köñüz: keçeleşmiş deve ve oğlak pislīgi ³⁹⁴			
meñiz: beniz	beñ+(i)z	+z: İİYE	*beñ: ? (Gülensoy 2018: 79)
müñüz: boynuz	müñ+(ü)z	+z: İİYE	*müñ: (?)
S			
keñes: az ³⁹⁵			
Ş			
süñüş: mızrak, savaş	süñ-(ü)ş	-ş: FİYE	süñ-: (Erdal 1991: 266, Clauson 1972: 842a)
keñeş: danışma, istişare	keñe-ş	-ş: FİYE	keñe-: danışmak, görüşmek (Erdal 1991: 262, Clauson 1972: 734b; Taş 2015: 209, Bilgen 1989: 74)
G (gayın)			
mañıg: adım	mañ-(ı)g	-g: FİYE	mañ-: adım atmak, yürümek (Clauson 1972: 768b, Ünlü 2012: 529)
K (kaf)			
tañuk: ipekli kumaş	tañ-(u)k	-k: FİYE	tañ-: sarmak, sıkıca bağlamak (Clauson 1972: 519a; Taş 2015: 149)
sıñuk: kırık	sın-guk	-guk: FİYE	sın-: kırılmak (Erdal 1991: 361)
	sın-(u)k	-k: FİYE	sın-: kırılmak (Clauson 1972: 837b)
L			
tañıl: derisi çizgili olan (hayvan)	tañ+(ı)l	+l: İİYE	tañ: derideki beyaz leke ³⁹⁶
çıñıl: çınıltı	çıñ+(ı)l	+l: İİYE	çıñ: yansıma sözcük
siñil: küçük kız kardeş			
köñül: gönül			
13. 2. 1. a. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanları			
teñük: hava	teñ-(ü)k	-k: FİYE	teñ-: havalanmak (EA dipnot ²⁰⁹⁴ 2018: 496)
señek: testi, küp			
siñek: sivrisinek	siñ+ek	+ek: İİYE	siñ: yansıma sözcük (Erdal 1991: 42, Clauson 1972: 838a, Gülensoy 2018: 640, Ünlü 2012: 688)
	siñ-[g]ek	-gek: FİYE	siñ-: sinmek
süñük: kemik	sün-[g]ük	-gük: FİYE	sün-: gevşemek (Bayat 2020: 204)
13. 2. 1. b. Sonunda elif, vav, ye Bulunanlar			
K			
tuñu: ³⁹⁷ sağır	tun-[g]u	-gu: FİYE	tun-: kapanmak
toña: pars			
süñü: mızrak	süñ-[g]ü	-gü: FİYE	süñ-: mızraklamak, defetmek (Clauson 1972: 834b; Taş 2015: 134)

³⁹⁴ Clauson: Muhtemelen *köñ* (gübre) ile ilişkili. (1972: 735a)

³⁹⁵ Clauson'a göre *keñez*'in ikincil biçimi. (1972: 743a)

³⁹⁶ EA, dipnotta (2160) sözcüğü Clauson'un "bağlamak, sarmak" anlamındaki *tañ*- ile ilişkilendirdiğini, bu anlam ilişkisinin zayıf olduğunu belirterek Kırgız ve Hakas lehçelerindeki *tañ* sözcüğünü vermektedir (2018: 511). +l ekinin renk adları türetmesi de bu yargıyı desteklemektedir.

³⁹⁷ Clauson, sözcüğü *toñu* okumakta *ton-* (donmak) -*gu*: FİYE şeklinde tahlil etmektedir. (1972: 515b)

saņa: sana	sen+ge	+ge: yönelme hal eki	sen: sen
siņi: sindirilen	siņ-i	-i: FİYE	siņ-: sinmek (Clauson 1972: 834b, Bilgen 1989: 58)
13. 2. 1. b. a. İçinde İki İlet Harfi (elif, vav, ye) Bulunanlar			
yaņa: kıyı	yan+ga	+ga: yönelme hal eki	yan: yan (Clauson 1972: 943b)
yaņı: yeni	yaņ+[g]ı	+gı: İFYE	yaņ: tür, çeşit ³⁹⁸ (Clauson 1972: 943b)
Yuņu: bir ırmak adı			
13. 2. 1. c. Sonda Nazal N'liler			
şebiņ: demir çubuk ³⁹⁹			
kaçıņ: kayın ağacı			
kaşaņ: aşağılık anlamında hakaret	kaşa-ņ	-ņ: FİYE	*kaşa-: ? (Erdal 1991: 337, Clauson 1972: 673b)
R			
buruņ: atış menzili	burı+ņ	+ņ: İİYE	burı: temrenin girişindeki ok sırtı bk.: burı
bürüņ: dalga	bür-(ü)ņ	-ņ: FİYE	bür-: burmak, bükme (Erdal 1991: 337, Clauson 1972: 367a)
teriņ: derin	ter+(i)ņ	+ņ: İİYE	ter: ter, ıslak? (Gülensoy 2018: 205) ⁴⁰⁰
tırıņ: tınlama	yansıma sözcük		
çırıņ: leğen sesi	yansıma sözcük		
Z			
biziņ: bizim	biz+iņ	+iņ: ilgi hali eki	biz: biz
K (kef)			
tegiņ: samur			
L			
beliņ: panik			
buluņ: köşe	bul-(u)ņ	-ņ: FİYE	bul-: bulmak
tuluņ: 1. şakak, 2. atın gemindeki bir halka			
çalaņ: gürültücü	çal-(a)ņ	-ņ: FİYE	çal-: yere çalmak (Clauson 1972: 420b)
çalıņ: Çin kasesi ⁴⁰¹			
çalaņ: çorak			
xuluņ: değişik renklerde olan bir ipek			

³⁹⁸ Etimolojik sözlüklerde sözcüğün tahlili yeterince açık değildir. +gI eki nitelik sıfatları türetmekte olduğu için sözcük bu ekle türemiş olmalıdır. Karahanlı Türkçesinde sözcüğe taban olabilecek *yan* ve *yaņ* sözcükleri bulunmaktadır. *yan* sözcüğü kalça anlamına geldiğinden anlam ilişkisi bakımından zayıftır. *yan*-1 (geri dönmek) ve *yan*-2 (yanmak) sözcükleriyle de anlam ilişkisi bulunmadığından taban teşkil edebilecek en uygun sözcük *yaņ* (merkez, kalıp, tür, çeşit) olarak görünmektedir.

³⁹⁹ Clauson: *şabiņ*. Muhtemelen Farsça bir alıntı. (1972: 866b)

⁴⁰⁰ Bizce *ter*- “dermek, toplamak” ile ilişkili olabileceği de göz ardı edilmemelidir.

⁴⁰¹ Clauson: Şüphe yok ki Çince bir alıntı. (1972: 420b)

kalın: başlık parası, çeyiz			
kölün: su birikintisi	köl+(ü)ñ	+ñ: İİYE	köl: göl (Clauson 1972: 719a, Bilgen 1989: 30)
13. 2. 1. c. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanlar			
[B]			
yabañ: batac	yap-(a)ñ	-ñ: FİYE	yap-: yapıştırmak, çarpmak (Clauson 1972: 878b)
T			
yatañ: yün ditme yayı	ya+tañ	+tañ: İİYE	ya: yay (Erdal 1991: 156)
yadıñ: yayılmış	yad-(ı)ñ	-ñ: FİYE	yad: yaymak (Erdal 1991: 337, Clauson 1972: 891b, Bilgen 1989: 71)
Ş			
yüşen: pürüzsüz	(y)üşe-ñ	-ñ: FİYE	üşe-: eşelemek (Erdal 1991: 337, Clauson 1972: 263b) bk.: yuşağ
L			
yalıñ: yalın	yal-(ı)ñ	-ñ: FİYE	*yal-: ? (Erdal 1991: 338, Clauson 1972: 929b; Taş 2015: 169, Bilgen 1989: 71)
yeliñ: rüzgar esen yer	yel+(ı)ñ	+ñ: İİYE	yel: yel, rüzgar (Clauson 1972: 930a, Bilgen 1989: 30)
13. 2. 1. ç. Cim'li Nazal N			
R			
birinç: birinci	bir+(ı)ñç	+ñç: İİYE	bir: bir (Clauson 1972: 367a, Bilgen 1989: 30)
körünç: seyreden topluluk	kör-(ü)ñç	-ñç: FİYE	kör-: görmek (Bilgen 1989: 71)
	körün-ç	-ç: FİYE	körün-: görünmek (Clauson 1972: 746a)
Z			
bazınç: yün çilesi			
büzünç: sapı ve yaprakları kırmızı olan bir bitki			
F (W)			
sewinç: sevinç	sew-(ı)ñç	-ñç: FİYE	sew-: sevmek (Erdal 1991: 276, Taş 2015: 167)
	sewin-ç	-ç: FİYE	sewin-: sevinmek (Clauson 1972: 790a, Bilgen 1989: 36)
sakınç: keder	sak-(ı)ñç	-ñç: FİYE	sak-: saymak (Taş 2015: 167, Bilgen 1989: 71)
	sakın-ç	-ç: FİYE	sakın-: sakınmak (Clauson 1972: 812a)
L			
kılınç: huy, işve, cilve	kıl-(ı)ñç	-ñç: FİYE	kıl-: kılmak, etmek (Erdal 1991: 276, Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)
	kılın-ç	-ç: FİYE	kılın-: kılınmak (Clauson 1972: 623a)
külünç: gülme	kül-(ü)ñç	-ñç: FİYE	kül-: gülmek (Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)
	külün-ç	-ç: FİYE	külün-: gülünmek (Clauson 1972: 719a)

13. 2. 1. ç. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
F			
Yawınç: bir şehir adı			
K (kef)			
yükünç: 1. baş eğme, 2. namaz	yükün-ç	-ç: FİYE	yükün-: eğilmek (Clauson 1972: 913a, Bilgen 1989: 36)
13. 2. 1. ç. b. Sonunda elif, vav, ye Bulunanlar			
T			
tutunçu: tutulmuş	tutun-çu	-çu: FİYE	tutun-: tutulmak (Clauson 1972: 458b, Bilgen 1989: 37)
	tut-(u)nçu	-nçu: FİYE	tut-: tutmak (Erdal 1991: 288) ⁴⁰²
R			
karınça: karınca ⁴⁰³	karın+ça	+ça: İİYE	karın: karın?
13. 2. 1. ç. c. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
yorınça: yonca	bk.: yorınçga		
13. 2. 2. fa'āl Babı			
R			
sınar: kenar	sın-ga-r (?)	-ga-: FFYE, -r: FİYE	sın-: kırılmak
muşar: buna	bk.: muşar (13.2.1)		
mışar: pınar	bk.: mışar (13.2.1)		
N			
yaşan: beyaz başlı alakarga			
saşan: tadı buruk olan			
13. 2. 2. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
G (gayın)			
yoşag: gammazlama	yoş-a-g	-g: FİYE	yoş-a-: gammazlamak (Erdal 1991: 219, Clauson 1972: 949a; Taş 2015: 127)
K (kaf)			
yaşak: 1. yanak, 2. yan, kenar	yan+gak	+gak: İİYE	yan: yan (Erdal 1991: 75, Clauson 1972: 948b, Bilgen 1989: 17)
N			
yaşan: fil			
13. 2. 3. Harekeleriyle fa'lā Babı			
R			
Teşri: yüce, aziz, Allah	teşir-i	-i: FİYE	teşir-: döndürmek, çevirmek (Clauson 1972: 142, Taş 2015: 142)
teşri: gök	teşir-i	-i: FİYE	teşir-: döndürmek, çevirmek (Clauson 1972: 142, Taş 2015: 142)
toşra: vücut kiri			
öşre: sırt üstü	öş+re	+re: İİYE	öş: ön (Clauson 1972: 189a)
töşre: yüz üstü	töş+re	+re: İİYE	*töş: ? (Clauson 1972: 524a)
tüşşü: fener ⁴⁰⁴			
çüşşü: küçük hırka ⁴⁰⁵			

⁴⁰² Clauson (1972: 458b), Bilgen (1989: 37): *tutun-çu*.

⁴⁰³ Gülensoy: < *kur+(i)n+ça*. *kur*: kuşak, kemer (2018: 374). Clauson: *karınçga*. (1972: 662a)

⁴⁰⁴ Clauson *tüşşü* okumuştur ve şüphesiz Çince bir alıntı olduğunu söyler. (1972: 526a)

⁴⁰⁵ Clauson: *çüşşü*. Çince alıntı. (1972: 426b)

K (kef)			
meṅgü: ebedi, bengü	meṅ+gü	+gü: İİYE	*meṅ: ? (Gülensoy 2018: 78)
kaṅlı: kaṅrı	kaṅ[ı]g+lıg	+lıg: İİYE	kaṅıg~kınıg: çaba, gayret (Wilkins 2021: 372)
salṅu: sapan	sal[ı]n-[g]u	-gu: FİYE	salın-: salınmak (Clauson 1972: 827b)
şünle: bir bitki			
kaṅu: suda batmadan durma	kaṅ[ı]n-gu	-gu: FİYE	*kalın-: kalmak, durmak? (Clauson 1972: 623a)
közṅü: ayna, gözüngü	köz[ü]n-[g]ü	-gü: FİYE	közün-: görünmek (Clauson 1972: 761b, Bilgen 1989: 54)
13. 2. 3. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
yaṅku: yankı	yaṅ+gu	+gu: İİYE	*yaṅ: yansıma sözcük (Clauson 1972: 949a; Taş 2015: 45)
	yan-gu	-gu: FİYE	yan-: dönmek (Erdal 1991: 321, Gülensoy 2018: 870)
L			
yalṅu: bir cariyeye oyunu ⁴⁰⁶	yal[ı]n-[g]u	-gu: FİYE	yalın-: yalınlaşmak
	yal[ı]n+[g]u	+gu: İİYE	yalın: yalın
K (kef)			
yiṅçe: ince	yiṅç-ge	-ge: FİYE	*yiṅç-: ? (Erdal 1991: 381, Clauson 1972: 945a; Taş 2015: 129)
yeṅge: yenge	yaṅı+eke	birleşik sözcük	
13. 2. 4. fa'ālū Babı			
tayaṅu: hacip, hükümdarın dayandığı kimse	tayan-gu	-gu: FİYE	tayan-: dayanmak (Clauson 1972: 570a, Bilgen 1989: 55)
13. 2. 4. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
yaṅıla: tekrar, yeniden	yaṅı+la	+la: İİYE	yaṅı: yeni (Clauson 1972: 952a)
13. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
13. 3. 1. Harekeleriyle fa'lel ve fen'al Babı			
Ç			
teṅgüç: yarım arşın yükseklikteki nesne	teṅ-güç	-güç: FİYE	teṅ-: yükselmek (Clauson 1972: 520a)
seṅgeç: fındık küçüklüğünde elma			
R			
suṅkur: yırtıcı bir kuş	suṅ+kur	*+kur: İİYE	*suṅ: yabani (Gülensoy 2018: 669)
koçṅar: koç			
Ş			
kaṅdaş: babaları bir anaları ayrı kardeşler	kaṅ+daş	+daş: İİYE	kaṅ: baba (Erdal 1991: 120, Clauson 1972: 635b, Bilgen 1989: 15)
G (gayın)			
muṅlug: sıkıntılı	muṅ+lug	+lug: İİYE	muṅ: bun, sıkıntı (Clauson 1972: 769a; Taş 2015: 52, Bilgen 1989: 27)
K (kaf)			

⁴⁰⁶ DLT'deki "İpin uçları ağaca veya direğe bağlanır. İpin ortasında cariyeye oturur." Açıklamasından hareketle *yalın-* (çıplaklaşmak) veya *yalın* (yalın) sözcüğünden türemiş olmalı. (2018: 502)

taşuk: şaşırtıcı	taş+suk	+suk: İİYE	taş: eşsiz (Erdal 1991: 157, Clauson 1972: 525b; Taş 2015: 75, Bilgen 1989: 31)
tırnak: tırnak ⁴⁰⁷	tır[ı]na-k	-k: FİYE	*tırna--tarına-: ?
	tır[ı]n-[g]ak	-gak: FİYE	*tırın--tarın-: ?
kırnak: satır	kırna-k	-k: FİYE	*kırna-: ? (Clauson 1972: 639b)
kazuk: kazık	kaz[ı]ngu-k	-k: FİYE	kazın-: kazanmak
çırnak: gür ve pürüzsüz ses	çır[ı]ra-k	-k: FİYE	çırna-: şingirdamak (Clauson 1972: 426b)
kaşık: damak, gaga			
kaşık: üvey	kaş+sık	+sık: İİYE	kaş: baba
kaluk: kepek	kal[ı]n-guk	-guk: FİYE	*kalın-: kalmak, durmak (?) (Clauson 1972: 623a)
K (kef)			
tünlük: dünlük, tepe penceresi	tün+lük	+lük: İİYE	*tün: gece (?) (Clauson 1972: 520b)
çeşlik: sarmaşık otu			
köşlek: gömlek	köş[ü]l+ek	+ek: İİYE	köşül: gönül, yürek (Taş 2015: 26)
	köşle-k	-k: FİYE	köşle-: düşünceye dalmak (Clauson 1972: 732a)
	köş+lek	+lek: İİYE	köş: gön, deri (Gülensoy 2018: 294)
L			
dişgel: ön kol kemiği, kalça ⁴⁰⁸			
[Ç]			
yengeç: yengeç			
S			
yalış: yalnız	yal[ı]ş+gu+z	+gu: İİYE, +z: İİYE	yalış: yalın
K (kaf)			
yaşrak: dağdan inen dönemeçli yol			
yaşak: geveze	yaş-a-k	-k: FİYE	yaşa-: gevezelik yapmak (Erdal 1991: 255, Clauson 1972: 953a; Taş 2015: 151, Bilgen 1989: 61)
yaluk: insan, Adem	yal[ı]ş+guk	+guk: İİYE	yalış: yalın (Erdal 1991: 159)
	yal[ı]n-guk	-guk: FİYE	yalın-: çıplaklaşmak, soyunmak (Clauson 1972: 930b; Taş 2015: 140)
yaşluk: hata	yaş[ı]l-(u)k	-k: FİYE	yaşıl-: yanılmak (Erdal 1991: 254, Clauson 1972: 950b; Taş 2015: 151, Bilgen 1989: 79)
tapçay: üç ayaklı sehpa⁴⁰⁹			

⁴⁰⁷ Gülensoy: *tırnga-/turna-* ve *-k*. (2018: 738)

⁴⁰⁸ Clauson: d- alıntı sözcük olduğunu gösterir. Muhtemelen Farsça. (1972: 520a)

⁴⁰⁹ Clauson: Muhtemelen kökeni bilinmeyen bir alıntı sözcük. (1972: 436b)

çalpañ: cıvık çamur	çalpa-ñ	-ñ: FİYE	çalpa-: karıştırmak (Erdal 1991: 337, Clauson 1972: 418b, Bilgen 1989: 71)
Ş			
çırwşañ: ekşi	çırwşa-ñ	-ñ: FİYE	çırwşa-: ekşimek(?) (Erdal 1991: 338, Clauson 1972: 399b)
çewşeñ: yün kırkma makası			
çawşañ: bulanık gören			
kewşeñ: harman temizlendikten sonra gelen misafire sunulan ikram			
L			
suwlañ: yapraksız (ağaç)	suwla-ñ	-ñ: FİYE	suwla-: sulamak ⁴¹⁰ (Clauson 1972: 788b, Bilgen 1989: 71)
suwlañ: kıvrıcık olmayan ⁴¹¹			
K (kaf)			
kalkañ: kalkan	kalka+ñ	+ñ: İİYE	kalka: kalkan (Moğolca) (Taş 2015: 67, Gülensoy 2018: 362)
13. 3. 1. b. a. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunamı			
taylañ: zarif, taylan	tay+la-ñ	+la-: İFYE, -ñ: FİYE	*tay: genç, taze (Gülensoy 2018: 718)
13. 3. 1. c. Bunun cim'lisi			
G (gayım)			
kazganç: kazanç	kazgan-ç	-ç: FİYE	kazgan-: kazanmak (Clauson 1972: 682b; Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 36)
K (kaf)			
korkunç: korkunç	kork-(u)ñç	-ñç: FİYE	kork-: korkmak (Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)
	korkun-ç	-ç: FİYE	korkun-: kendi kendine korkunmak (Clauson 1972: 654b)
K (kef)			
tezginç: dönemeç	tezgin-ç	-ç: FİYE	tezgin-: dönmek, gezmek, golaşmak (Bilgen 1989: 36)
	tezgi+ñç	+ñç: İİYE	tezgi: kaçışma
13. 3. 1. c. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
yörgeñ: 1. kıvrım, dönemeç, 2. sarmaşık	yörgeñ-ç	-ç: FİYE	yörgeñ-: sarınmak (Clauson 1972: 965b, Bilgen 1989: 36)
13. 3. 2. fa'lelü Babı			
G (gayım)			
koñragu: 1. kulak ardı kemiği, 2. ziller	koñra-gu	-gu: FİYE	koñra-: çınlamak (Clauson 1972: 640a)
K (kef)			

⁴¹⁰ Clauson, *suwla-* ile *suwlañ* arasındaki semantik ilişkinin belirsiz olduğunu belirtmiştir.

⁴¹¹ DLT'deki *suwlañ yıgaç* ve *suwlañ saç* maddelerinden *suwlañ* sözcüğü için "çıkıntılı ve dalgalı olmayan, düz" şeklinde bir anlam çıkarılabilir. Ancak yine de *suwla-* ile bu anlamlar arasında bir ilişki kurmak zor.

señregü: sakağı, ruam	señ[i]r+egü	+egü: İİYE	señir: dağ burnu, duvar kenarı (Erdal 1991: 162)
	señ[i]re-gü	-gü: FİYE	*señre-: < señir (Clauson 1972: 841b)
13. 3. 2. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
yiñdegü: sümüklü anlamında sövgü	yiñ+de-gü	+de-: İFYE, -gü: FİYE	yiñ: sümük
13. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
13. 4. 1. Harekeleriyle fa' anlâl Babı			
K (kaf)			
sıñarsuk: terki, atta ikinci binicinin oturduğu yer	sıñar+suk	+suk: İİYE	sıñar: kenar (Erdal 1991: 157, Clauson 1972: 841, Bilgen 1989: 31)
K (kef)			
müñüzgek: nasır, eldeki sertlik	müñüz+gek	+gek: İİYE	müñüz: boynuz (Erdal 1991: 74, Clauson 1972: 771b, Bilgen 1989: 17)
13. 4. 2. Sondaki Nazal N			
karañgu: karanlık	kara+ñgu	+ñgu: İİYE	kara: kara (Clauson 1972: 662b, Bilgen 1989: 30)
kazıñgu: kördüğüm ⁴¹²			
13. 4. 3. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
G (gayın)			
yañılğan: yanılan	yañıl-gan	-gan: FİYE	yañıl-: yanılmak (Bilgen 1989: 51)
13. 4. 4. Bunun Bir Türü			
[Ç]			
teñilgüç: bir kuş, çaylak			
N			
teñilgün: çaylak			
teñriken: alim, müteyyin	teñri+ken	+ken: İİYE	teñri: tanrı, gök (Clauson 1972: 525a, Bilgen 1989: 20)
13. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
K (kaf)			
yañalduruk: kepeneğin omuzlarına dikilen keçe parçası	yañal+duruk	+duruk: İİYE	yañal~yañak: yan, kenar (Clauson 1972: 951b)
14. NAZAL N'Lİ FİLLER KİTABI			
14. 1. İKİ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP			
T			
teñ-: havalanmak			
tañ-: bağlamak			
toñ-: donmak			
S			
siñ-: 1. sinmek, 2. batmak, 3. tesir etmek			
M			
möñ-: tekme atmak			

⁴¹² Clauson, *karañgu* ile aynı bölümde yer almasından ötürü son hecenin -gu olması beklendiğini, eğer öyleyse *kazın-* (*kazınmak*) sözcüğünden türediğini ancak anlamsal ilişkinin belirsiz olduğunu söyler. (1972: 685a)

14. 1. 1. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
yeṅ-: yenmek			
14. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
14. 2. 1. Harekeleriyle Ortası Harekeli fa'aldı Babı			
R			
teṅür-: havalandırmak	teṅ-(ü)r-	-r-: FFYE	teṅ-: havalanmak (Clauson 1972: 520a)
siṅir--süṅür-: yutmak	siṅ-(ü)r-	-r-: FFYE	siṅ-: sinmek (Erdal 1991: 720, Clauson 1972: 841a; Taş 2015: 223)
koṅur-: kökleme			
kiṅür-: genişletmek	keṅü-r-	-r-: FFYE	keṅü-: genişlemek (Clauson 1972: 733a; Taş 2015: 207)
Z			
taṅız-: kabarmak, şişmek ⁴¹³			
Ş			
teṅeş-: denkleşmek	teṅe-ş-	-ş-: FFYE	*teṅe-: denk olmak? (Erdal 1991: 569, Clauson 1972: 526b)
töṅüş-: susarak baş eğmek	töṅ-(ü)ş-	-ş-: FFYE	*töṅ-: dönmek?
toṅuş-: ağırdan almak ⁴¹⁴	toṅ-(u)ş-	-ş-: FFYE	toṅ-: donmak
siṅiş-: sıvının dağılması	siṅ-(i)ş-	-ş-: FFYE	siṅ-: sinmek (Clauson 1972: 842b, Bilgen 1989: 146)
süṅüş-: mızraklaşmak	süṅ-(ü)ş-	-ş-: FFYE	*süṅ-: (Erdal 1991: 566, Clauson 1972: 842a)
	süṅü-ş-	-ş-: FFYE	*süṅü-: (Bilgen 1989: 146)
kêṅeş-: danışmak	kêṅe-ş-	-ş-: FFYE	kêṅe-: danışmak, görüşmek (Erdal 1991: 561, Clauson 1972: 734a; Taş 2015: 171)
K (kaf)			
oṅuk-: hastalıktan süzülme, çekiciliği gitmek	oṅ-(u)k-	-k-: FFYE	oṅ-: solmak (Clauson 1972: 183a, Bilgen 1989: 105)
muṅuk-: mihmet çekmek, zorlanmak	muṅ+(u)k-	+k-: İFYE	muṅ-: bun, sıkıntı (Erdal 1991: 494, Clauson 1972: 769a; Taş 2015: 99, Bilgen 1989: 87)
L			
oṅul-: iyileşmek, düzelmek	oṅ+(u)l-	+l-: İFYE	oṅ-: sağ, doğru (Erdal 1991: 668, Taş 2015: 101, Bilgen 1989: 89)
üṅül-: oyulmak	üṅ-(ü)l-	-l-: FFYE	üṅ-: delmek, oymak (Clauson 1972: 185b, Bilgen 1989: 111)
taṅıl-: bağlatmak	taṅ-(ı)l-	-l-: FFYE	taṅ-: bağlamak (Erdal 1991: 674, Clauson 1972: 520a, Bilgen 1989: 112)
töṅül-: ⁴¹⁵ ümit kesmek	töṅ-(ü)l-	-l-: FFYE	*töṅ-: dönmek
N			

⁴¹³ Clauson, *teṅiz-* okumuş ve *teṅ-* (havalanmak) tabanından türetmiştir. (1972: 527b)

⁴¹⁴ Clauson, *tüṅüş-* okumuş ve **tüṅ-* tabanından türetmiştir. (1972: 526b)

⁴¹⁵ EA, *tüṅül-* okumuştur ancak *töṅüş-* ile aynı kökten gibi görünmekte.

tañın-: bağlanmak	tañ-(ı)n-	-n-: FFYE	tañ-: bağlamak (Clauson 1972: 523a, Bilgen 1989: 123)
14. 2. 1. a. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olamı			
töñüt-: baş eğmek	töñ-(ü)t-	-t-: FFYE	*töñ-: dönmek (Bilgen 1989: 160)
teñit-: havaya fırlatmak	teñ-(i)t-	-t-: FFYE	teñ-: havalanmak (Clauson 1972: 517b, Bilgen 1989: 161)
kiñit-: genişletmek	keñi-~keñü-t-	-t-: FFYE	keñi-~keñü-: genişletmek (Clauson 1972: 730a; Taş 2015: 216, Bilgen 1989: 157)
14. 2. 1. b. Bunun Sonunda <i>elif, vav, ye</i> Bulunamı			
K (kef)			
kiñe-: planlamak	kiñ+e-	+e-: İFYE	kiñ: geniş
kiñü-: genişlemek	keñ+ü-	+ü-: İFYE	keñ: geniş (Erdal 1991: 475, Clauson 1972: 727a; Taş 2015: 113, Bilgen 1989: 102)
14. 2. 1. b. a. Bunun İçinde İki İlet Harfi (<i>elif, vav, ye</i>) Bulunamı			
yoña-: gammazlamak ⁴¹⁶			
14. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
14. 3. 1. Harekeleriyle fa'İldi Babı			
R			
teñtür-: uçurmak	teñ-tür-	-tür-: FFYE	teñ-: havalanmak (Clauson 1972: 518a, Bilgen 1989: 170)
töñder-: ters çevirmek	töñ[i]t-er-	-er-: FFYE	töñit-: baş eğmek (Clauson 1972: 518b)
siñdür-: 1. hazmettirmek, 2. araştırtmak	siñ-dür-	-dür-: FFYE	siñ-: sinmek (Clauson 1972: 837a, Bilgen 1989: 171)
muñkar-: zorlamak, bunaltmak	muñ+gar-	+gar-: İFYE	muñ: bun, sıkıntı (Erdal 1991: 743, Clauson 1972: 769a; Taş 2015: 95, Bilgen 1989: 85)
teñger-: denk hale getirmek	teñ+ger-	+ger-: İFYE	teñ: denk (Clauson 1972: 520a, Bilgen 1989: 85)
Ş			
teñleş-: denkleşmek	teñle-ş-	-ş-: FFYE	teñle-: denkleme (Clauson 1972: 522b, Bilgen 1989: 147)
tıñlaş-: dinlemede yarışmak	tıñla-ş-	-ş-: FFYE	tıñla-: dinlemek (Clauson 1972: 522b, Bilgen 1989: 148)
tañlaş-: birlikte şaşırmak	tañla-ş-	-ş-: FFYE	tañla-: şaşırmak (Clauson 1972: 522b, Bilgen 1989: 148)
meñdeş-: yoluşmak	meñde-ş-	-ş-: FFYE	meñde-: yolk (Clauson 1972: 768a, Bilgen 1989: 142)
14. 3. 1. a. Bunun Bir Türü			
Ş			
müñeş-: birlikte binmek	müñe-ş-	-ş-: FFYE	*müñe- < müñ-~miñ-~biñ-: binmek
N			

⁴¹⁶ Clauson, sözcüğün anlamını verdikten sonra parantez içinde şöyle bir açıklama yapar: someone Acc[usative]., to someone Dat[iv] (1972: 944a). Bu açıklamadan dolayı sözcük için *yoñ+a- şeklinde veya *yon+[g]a şeklinde türemiştir denebilir.

küñren-: huysuzlaşıp kendi kendine söylenmek	küñre-n-	-n-: FFYE	*küñre-: ?
kiñrün-: genişlemek	kiñ[ü]r-(ü)n-	-n-: FFYE	kiñür-: genişletmek (Clauson 1972: 734a, Bilgen 1989: 123)
teñlen-: planlamak	teñle-n-	-n-: FFYE	teñle-: denkleme, planlamak (Clauson 1972: 522a, Bilgen 1989: 123)
14. 3. 1. b. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
yeñşür- ⁴¹⁷ : ılıştırmak	yeniş-ür-	-ür-: FFYE	yeniş-: ılışmak, hafifleşmek
yañkur-: ses işittiğini sanmak	yañku+r-	+r-: İFYE	yañku: yankı (Erdal 1991: 503)
14. 3. 2. Harekeleriyle fa' lādī Babı			
D			
soñda-: takip etmek	soñ+da-	+da-: İFYE	soñ: son (Erdal 1991: 456, Clauson 1972: 836b, Bilgen 1989: 84)
meñde-: yolmak	meñ+de-	+de-: İFYE	meñ: kuş yemi (Clauson 1972: 768a)
R			
çıñra-: zil çalmak, tıkırdamak	çıñ+ra-	+ra-: İFYE	çıñ: yansıma sözcük (Erdal 1991: 469, Clauson 1972: 426b, Bilgen 1989: 100)
soñra-: huysuzlaşıp homurdanmak			
koñra-: sesi kalınlaşmak, büluğ çağına girmek	koñ[u]r+a-	+a-: İFYE	koñur: boğuk ses (Clauson 1972: 640a, Ünlü 2012: 445)
koñra-: kestane rengine dönmek	koñ[u]r+a-	+a-: İFYE	koñur: kestane rengi (Clauson 1972: 640a, Ünlü 2012: 445)
mañra-: bağırarak	mañ+ra-	+ra-: İFYE	mañ~bañ: bağırma (Erdal 1991: 469, Bilgen 1989: 100)
möñre-: böğürmek	möñ+re-	+re-: İFYE	möñ: böğürme (Erdal 1991: 469, Bilgen 1989: 100)
Z			
meñze-: benzemek	meñiz+e-	+e-: İFYE	meñiz~beñiz: beniz (Clauson 1972: 352b; Taş 2015: 88, Bilgen 1989: 82)
L			
tañla-: şaşırarak	tañ+la-	+la-: İFYE	tañ: şaşırıcı (Erdal 1991: 447, Clauson 1972: 521a; Taş 2015: 106, Bilgen 1989: 94)
teñle-: denkleştirmek	teñ+le-	+le-: İFYE	teñ: denk (Erdal 1991: 447, Clauson 1972: 521b, Bilgen 1989: 95)
tıñla-: dinlemek	tıñ+la-	+la-: İFYE	tıñ: ses (Erdal 1991: 448, Clauson 1972: 522a; Taş 2015: 106, Bilgen 1989: 92)
sañla-: pislemek	sañ+la-	+la-: İFYE	sañ: kuş pisliği (Clauson 1972: 839b, Bilgen 1989: 94)
14. 3. 2. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
R			

⁴¹⁷ Clauson, *yoñşur*- okumuştur. (1972: 953a)

yağra-: saklanması gereken sözü söylemek	yağ+ra-	+ra-: İFYE	*yağ: krş.: yağku (Erdal 1991: 470, Taş 2015: 45)
L			
yuğla-: kırmak	yuğ+la-	+la-: İFYE	yuğ: yün (Erdal 1991: 453, Clauson 1972: 951b, Bilgen 1989: 93)
14. 3. 3. Harekeleriyle fa' ilâdî Babı			
tıñıla-: ses çıkarmak	tıñı+la-	+la-: İFYE	tıñı < tıñ (Clauson 1972: 522a, Bilgen 1989: 95)
çañıla-: hırlamak	çañı+la-	+la-: İFYE	çañı < çañ (Clauson 1972: 426a)
sünjüle-: mızraklamak	sünjü+le-	+le-: İFYE	sünjü: mızrak (Clauson 1972: 840a, Bilgen 1989: 92)
sıñıla-: hırlamak, çınlamak	sıñı+la-	+la-: İFYE	sıñı < sıñ
sıñıla-: donasıya soğumak			
toñala-: kahraman gibi davranmak	toña+la-	+la-: İFYE	toña: pars, Afrasiyab (Clauson 1972: 523a)
meñile-: beyin yemek	meñi+le-	+le-: İFYE	meñi~beñi: beyin (Clauson 1972: 770a, Bilgen 1989: 91)
14. 3. 3. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
L			
yañıla-: yenilemek	yañı+la-	+la-: İFYE	yañı: yeni (Clauson 1972: 952a, Bilgen 1989: 93)
14. 3. 4. Bunun Bir Türü			
yaşañur-: yaşarmak, kamaşmak	yaşan-gur-	-gur-: FFYE	*yaşan- < yaş (Clauson 1972: 979a)
	yaşañu+r-	+r-: İFYE	(Erdal 1991: 503)
14. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR			
R			
tünjürle-: kendine dünür saymak	tünjürle-n-	-n-: FFYE	tünjürle-: dünür saymak (Clauson 1972: 525b)
siñirle-: 1. etin siniri çoğalmak, 2. yaya kiriş takılmak	siñirle-n-	-n-: FFYE	siñirle-: siniri çoğalmak, kiriş takmak (Clauson 1972: 842a, Bilgen 1989: 121)
Z			
meñizle-: yüzü güzelleşmek	meñiz+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	meñiz: beniz (Clauson 1972: 771b)
münjüzle-: boynuzlanmak	münjüz+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	münjüz: boynuz (Clauson 1972: 771b)
K (kef)			
sünjükle-: kemikleri büyümek	sünjük+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	sünjük: kemik (Clauson 1972: 839a)
L			
könjülle-: niyetlenmek	könjül+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	könjül: gönül (Clauson 1972: 733a)
siñille-: kız kardeş edinmek	siñil+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	siñil: kız kardeş (Clauson 1972: 840a)
14. 4. 1. Bunun Sonunda elif, vav, ye Bulunanı			
tünjürle-: dünür sahibi olmak	tünjür+le-	+le-: İFYE	tünjür: dünür (Clauson 1972: 525b, Bilgen 1989: 92)
sınarla-: zayıf görüp öç almak	sınar+la-	+la-: İFYE	sınar: kenar (Clauson 1972: 841b, Bilgen 1989: 92)

sişirle-: yaya giriş takmak	sişir+le-	+le-: İFYE	sişir: sinir (Clauson 1972: 842a, Bilgen 1989: 92)
keşirsi-: yanmak ve yanık kokusu yayılmak	keşir+si-	+si-: İFYE	*keşir < keş
K (kef)			
beliştirle-: korkuyla uykudan sıçramak	beliştir+le-	+le-: İFYE	beliştir: panik (Erdal 1991: 433, Clauson 1972: 344b, Bilgen 1989: 94)
tuluştirle-: sakalını ve kulak altını dürtmek	tuluştir+la-	+la-: İFYE	tuluştir: şakak (Clauson 1972: 501b, Bilgen 1989: 92)
14. 4. 1. a. Bunun Beş Ünsüzden Oluşanı			
seriştirle-: buz üzerinde kaymak	*seriştirü+le-	+le-: İFYE	*seriştirü: buz(?)
salıdırula-: salınmak, sarkıtmak, fırlatmak	*salıdıringu+la-	+la-: İFYE	*salıdıringu: sapan, salıncak (krş.: salıdır: sapan) (Clauson 1972: 828a)
kalıdırula-: su üstünde batmadan durmak	kalıdırı+la-	+la-: İFYE	kalıdırü: suda batmadan durma (Erdal 1991: 438, Clauson 1972: 624b)
14. 4. 1. b. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanı			
K (kef)			
yaştirkula-: 1. yankılanmak, 2. ses duymuş gibi olmak	yaştirku+la-	+la-: İFYE	yaştirku: yankı (Clauson 1972: 949b)
yalıdırula-: yalıdıringu oynamak	yalıdırı+la-	+la-: İFYE	yalıdırı: bir cariye oyunu (Clauson 1972: 932a)
[sözcüğün kalıbı farklı olmasına karşın başlık konmamış]			
yinçgele-: ince saymak, inceltmek	yinçge+le-	+le-: İFYE	yinçge: ince (Erdal 1991: 452, Clauson 1972: 946a, Bilgen 1989: 93)
14. 5. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞANLARIN İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLANLARI			
K (kef)			
teriştirüklen-: daralıp derinleşmek	teriştirük+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	teriştirük < teriştir
köştirleklen-: gömdirlek giymek	köştirlek+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	köştirlek: gömdirlek (Clauson 1972: 733a, Bilgen 1989: 98)
15. İKİ SAKİNİ BİRLEŞTİREN KİTAP			
15. A. 1. İSİMLER BABI			
ildirük: üzerlik			
N			
örtmen: dam	ört-men	-men: FİYE	ört-: örtmek (Clauson 1972: 207, Bilgen 1989: 69)
arslan: arslan	ars[ı]l+an	+an: İİYE	arsıl: kumral (Erdal 1991: 92)
M			
oldrum: yatalak	old[u]r-(u)m	-m: FİYE	oldur-: oturmak (Erdal 1991: 294, Clauson 1972: 132a)
15. A. 1. 1. Bunun Bir Türü			
Türkmen: Oğuzlar			
15. A. 1. 2. Bunun (Başka) Bir Türü			
Ş			
sandırüş: çekiştirme, mücadele	sand[ı]r-(ı)ş	-ş: İFYE	sandırı-: saçmalamak (Erdal 1991: 270, Clauson 1972: 836b)
K (kef)			

borsmak: küçük bir hayvan, porsuk	bors+muk	+muk: İİYE	bors < boz ? (Erdal 1991: 101)
kıldruk: kılçık	kıl+d[u]ruk	+duruk: İİYE	kıl: kıl (Clauson 1972: 619a, Bilgen 1989: 16)
korklık: korkak	kork[ı]l-(ı)k	-k: FİYE	*korkıl-: korkmak (Taş 2015: 147, Bilgen 1989: 60)
L			
törtgil: dörtgen, kare	tört+gil	+gil: İİYE	tört: dört (Erdal 1991: 98, Clauson 1972: 535b, Bilgen 1989: 18)
N			
Barsgan: Afrasiyab'ın bir oğlunun adı ve onun kurduğu şehir			
burslan: 1. pars, 2. erkek adı			
M			
kırlım: silme, lebalep	kırk[ı]l-(ı)m	-m: FİYE	kırkıl-: kesilmek (Clauson 1972: 654a)
15. A. 1. 3. Bunun Altı Ünsüzden Oluşanı			
ikirçgün: tereddüt	iki+r-ç+gün	+r-: İFYE, -ç: FİYE, +gün: İİYE	iki: iki (Erdal 1991: 164)
kökürçgün: güvercin	kök+(ü)r-ç+gün	+r-/Ar-: İFYE, -ç: FİYE, +gün: İİYE	kök+er-ç+gün ⁴¹⁸ (Clauson 1972: 713b)
15. A. 2. FİİLER BABI			
15. A. 2. 1. İki Ünsüzden Oluşanlar			
K (kaf)			
alk-: telef etmek	al-k-	-k-: FFYE	al-: almak (Taş 2015: 186)
K (kef)			
ürk-: türkmek	ür-k-	-k-: FFYE	ür-: ürmek, üfleme
irk-: toplamak			
15. A. 2. 2. Üç Ünsüzden Oluşanlar			
Ç			
sürç-: sürçmek	sür-[(i)]ş-	-ş-: FFYE	sür-: sürmek
sanç-: sançmak, dürtmek, batırmak, bozguna uğratmak			
S			
kürs-: dolup taşmak			
K (kaf)			
sark-: sarkmak	sar-k-	-k-: FFYE	*sar-: ?
kork-: korkmak	kor[ı]l-k-	-k-: FFYE	korı-: korumak (Erdal 1991: 646, Taş 2015: 96, 186, Gülensoy 2018: 437)
kırk-: kırmak	kır-k-	-k-: FFYE	kır-: kırmak, kesmek (Clauson 1972: 651a, Gülensoy 2018: 409)
S			
sil-: silmek	sil-k-	-k-: FFYE	sil-: silmek? (Gülensoy 2018: 639)

⁴¹⁸ Muhtemelen kök (mavi) sözcüğüne renk adlarına gelen +Ar- İFYE üstüne -ç FİYE ve benzerlik sıfatları türeten +gUn İİYE yoluyla türemiştir.

15. A. 2. 3. Dört Ünsüzden Oluşanlar			
[R]			
andgar-: yemin ettirmek	and+gar-	+gar-: İFYE	and: yemin (Clauson 1972: 180b, Bilgen 1989: 85)
köndger-: düzeltmek, göstermek, doğrulatmak	könd+ger-	+ger-: İFYE	könd- < kön-: doğruya yönelmek, tasdik etmek, düzeltmek (Clauson 1972: 730a)
N			
kirtgün-: tasdik etmek			krş.: kertü: gerçek
15. B. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLANLAR			
15. B. 1. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLAN İSİMLER			
K (kef)			
tirsgek: göz kapağındaki sivilce			
tirsgek: dirsek	tirs+gek	+gek: İİYE	*tirs: ? (Erdal 1991: 74)
15. B. 2. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLAN FİLLER			
15. B. 2. 1. İki Ünsüzlüler			
T			
art-: artmak			
ört-: örtmek			
ert-: geçmek			
15. B. 2. 2. Üç Ünsüzlüler			
T			
bert-: bertmek, yaralamak	ber-t-	-t-: FFYE	*ber-: yaralamak (Taş 2015: 214, Gülensoy 2018: 80)
türt-: dürtmek, sürmek	*tür-t-	-t-: FFYE	tür-: dürmek ⁴¹⁹
tart-: tartmak, çekmek, uzatmak	*tar-t-	-t-: FFYE	tar-: dağıtmak (Gülensoy 2018: 710)
çert-: kaçırmak			
çert-: ucunu kırmak			
sürt-: sürtmek	sür-t-	-t-: FFYE	sür-: sürmek (Gülensoy 2018: 678)
kert-: kertmek	ker-t-	-t-: FFYE	*ker-: kesmek? (Gülensoy 2018: 400)
15. B. 2. 3. Dört Ünsüzlüler			
öpürt-: içirtmek	öpür-t-	-t-: FFYE	öpür-: içirmek (Clauson 1972: 14b, Bilgen 1989: 158)
esürt-: sarhoş etmek	esür-t-	-t-: FFYE	esür-: sarhoş olmak (Erdal 1991: 771, Clauson 1972: 251b, Bilgen 1989: 155)
ısrıt-: ısırtmak	ısrıt-t-	-t-: FFYE	ısrıt-: ısırtmak (Clauson 1972: 251b, Bilgen 1989: 155)
egirt-: eğirtmek	egirt-t-	-t-: FFYE	egirt-: eğirmek (Erdal 1991: 769, Clauson 1972: 114a, Bilgen 1989: 155)
alart-: belirtmek	belert-t-	-t-: FFYE	alar-: kızarmak (Clauson 1972: 151a, Bilgen 1989: 152)
ilert-: hayalini düşürmek	iler-t-	-t-: FFYE	iler-: belirlemek (Clauson 1972: 151a)
amurt-: sakinleştirmek	amur-t-	-t-: FFYE	amur-: sakinleşmek (Clauson 1972: 163b, Bilgen 1989: 153)

⁴¹⁹ Dürme eylemine maruz kalan nesne dürtülmüş olur.

[15. B. 2. 4. Beş Ünsüzlüler]			
R			
çubart-: malını çalıp çırılçıplak bırakmak	çubar-t-	-t-: FFYE	*çubar-: soymak? (Clauson 1972: 398b)
çibirt-: yumuşak bir sopayla vurmak	çibir-t-	-t-: FFYE	*çibir-: (Clauson 1972: 398b)
köpürt-: yerinden kaldırmak	kopur-t-	-t-: FFYE	kopur-: koparmak (Clauson 1972: 691a, Bilgen 1989: 157)
kabart-: kabartmak	kabar-t-	-t-: FFYE	kabar-: kabarmak (Clauson 1972: 586a, Bilgen 1989: 157)
köpürt-: köpürtmek	köpür-t-	-t-: FFYE	köpür-: köpürmek (Erdal 1991: 777, Clauson 1972: 691a, Bilgen 1989: 157)
katart-: geri döndürmek	ka[y]tar-t-	-t-: FFYE	kaytar-: geri çevirmek (Clauson 1972: 605b, Bilgen 1989: 157)
kaçurt-: kaçirtmak	kaçur-t-	-t-: FFYE	kaçur-: kaçırarak (Clauson 1972: 592b, Bilgen 1989: 157)
kağirt-: burdurmak, büktürmek	kaçır-t-	-t-: FFFYE	kaçır-: burmak (Clauson 1972: 605b, Bilgen 1989: 157)
karart-: karartmak	karar-t-	-t-: FFYE	karar-: kararmak (Erdal 1991: 774, Clauson 1972: 663a, Bilgen 1989: 157)
kızart-: kızartmak	kızar-t-	-t-: FFYE	kızar-: kızarmak (Erdal 1991: 776, Clauson 1972: 685b, Bilgen 1989: 157)
sawurt-: savurtmak	sawur-t-	-t-: FFYE	sawur-: savurmak (Clauson 1972: 791b, Bilgen 1989: 162)
sekirt-: koşturmak	sekir-t-	-t-: FFYE	sekir-: koşmak (Clauson 1972: 822b, Bilgen 1989: 162)
keçürt-: geçirtmek	keçür-t-	-t-: FFYE	keçür-: geçirmek (Clauson 1972: 699a)
15. C. ASLİ İLK HARFİ vav veya ye OLANLAR			
15. C. 1. ASLİ İLK HARFİ vav veya ye OLAN İSİMLER			
G (gayın)			
yaltga: alay			
K (kaf)			
yaldırık~yuldrık: kalaylanmış nesnelere	yald[ı]rı-k	-k: FİYE	yaldırı-: parlamak (Erdal 1991: 254, Clauson 1972: 922a)
yartmak: para	bk.: yarmak		
15. C. 1. 1. Bunun İkinci ve Üçüncü Harfi Aynı Olanı			
yarsgag: kaygan yer	*yars[ı]-gak	-gak: FİYE	yarsı-: bir şeyi pis bulmak
15. C. 1. 2. Bunun Bir Türü			
yuldruga: kenger (bitki)			
K (kef)			
yersgü: yarasa			
15. C. 1. 3. Sonu elif, vav, ye'liler			
G (gayın)			

yorınçga: yonca	yori-nç+[g]a	-nç: FİYE, +ga: İİYE	yori-: yürümek ⁴²⁰ (Erdal 1991: 85, Gülensoy 2018: 952)
yılınçga: tatsız			
yumurtga: 1. yumurta, 2. taşak	yumurt+ga	+ga: İİYE	yumurt: ?
yımirtga: ıspanak ve karnabahar gibi yumuşak baklagiller ve içinde sinir bulunmayan hıyar gibi kütür kütür nesnelere			
15. C. 2. ASLİ İLK HARFİ vav veya ye OLAN FİİLER			
15. C. 2. 1. İki Ünsüzden Oluşanlar			
Đ			
yad-: yaymak			
yöd-: silmek			
yüğ-: taşımak			
yéd-: doldurmak			
15. C. 2. 2. Üç Ünsüzden Oluşanlar			
T			
yort-: koşturmak			
yirt-: yırtmak			
Ç			
yenç-: ezmek, çiğnemek			
K (kaf)			
yalk-: bıkmak			
yulk-: sıyırmak, ezmek			
yulk-: soymak			
15. C. 2. 3. Dört Ünsüzden Oluşanlar			
T			
yapurt-: gizlettirmek	yapur-t-	-t-: FFYE	yapur-: gizlemek (Clauson 1972: 879a)
yapurt-: düzelttirmek	yapur-t-	-t-: FFYE	yapur-: düzeltmek (Clauson 1972: 879a)
yaşart-: yeşertmek	yaşar-t-	-t-: FFYE	yaşar-: yeşermek (Erdal 1991: 794, Clauson 1972: 979b, Bilgen 1989: 165)
yugurt-: yoğurtmak	yugur-t-	-t-: FFYE	yugur-: yoğurtmak (Clauson 1972: 906a, Bilgen 1989: 165)
yügürt-: koşturmak	yügür-t-	-t-: FFYE	yügür-: koşmak (Erdal 1991: 796, Clauson 1972: 914b, Bilgen 1989: 164)
15. C. 2. 4. Başka Bir Tür			
yaldrı-: parlamak	yal-d[1]r-ı/a-	-dır-: FFYE, -ı/a-: FFYE	yaldır- < yal-: parlamak
yuldra-: ışıldamak	bk.: yaldrı-		(Erdal 1991: 481)
15. Ç. ORTASINDA <i>elif, vav, ye</i> BULUNANLAR			

⁴²⁰ Gülensoy: yonca, çabuk büyüyen ve ekildiği alanı çok çabuk kaplayan, yılda birkaç kez biçilebilen bir ot türü olduğu için *yori-* “*tarlayı ot sarmak” fiilinden türemiş olabilir. (2018: 952)

15. Ç. 1. ORTASINDA elif, vav, ye BULUNAN İSİMLER			
15. Ç. 1. 1. Üç Ünsüzden Oluşanlar			
Ç			
inç: huzurlu, sakin			
kenç: çocuk			
15. Ç. 1. 2. Dört Ünsüzden Oluşanlar			
R			
kāfgar: Behremân ipeği ⁴²¹			
G (gayın)			
bārlıg: zengin	bār+lıg	+lıg: İİYE	bār: var, mal, mülk (Clauson 1972: 365b, Bilgen 1989: 26)
K (kef)			
ōzlük: karar kılınan, hususî, özel	öz+lük	+lük: İİYE	öz: öz (Clauson 1972: 287a, Bilgen 1989: 25)
15. Ç. 2. ORTASINDA elif, vav, ye BULUNAN FİİLLER			
15. Ç. 2. 1. İki Ünsüzden Oluşanlar			
Đ			
īd-: göndermek			
15. Ç. 2. 2. Üç Ünsüzden Oluşanlar			
Đ			
beğ-: zayıf görmek			
buğ-: donmak			
toğ-: doymak			
tığ-: engel olmak			
suç-: tükürmek			
siğ-: işemek			
kaç-: tipiden ölmek			
koç-: koymak, bırakmak			
K (kef)			
keç-: giymek			
kūđ-: 1. beklemek, 2. gütmek			
15. D. SONUNDA elif, vav, ye BULUNANLAR			
15. D. 1. SONUNDA elif, vav, ye BULUNAN İSİMLER			
B			
zanbı: cırcır böceği			
Ç			
sāwçı: elçi, sözcü	sāw+çı	+çı: İİYE	sāw: söz (Erdal 1991: 111, Clauson 1972: 785a, Taş 2015: 31, Bilgen 1989: 14)
J			
kerjü: çamurdan kurşun ⁴²²			
L			
salçı: aşçı	sal+çı	+çı: İİYE	*sal: ? (Clauson 1972: 825b)

⁴²¹ Clauson: Şüphesiz diğer benzer kumaş isimleri gibi kökeni bilinmeyen (Batı kökenli) bir alıntı sözcük. (1972: 584a)

⁴²² Clauson: Alıntı bir sözcük olduğuna şüphe yok. Farsça? (1972: 738a)

çawlı: şeftali çekirdeği, ceviz kabuğu ⁴²³			
çowlı: tutmaç süzgeci			
kewli: nehrin ağzı ⁴²⁴			
15. D. 1. 1. Bunun Bir Türü			
G (gayın)			
asurtgu (ot): aksırık otu	asur-t-gu	-gu: FİYE	asur-: aksırmak (Wilkens 2021: 74)
agartgu: buğday unundan yapılan boza benzeri içki	agart-gu	-gu: FİYE	agart-: ağartmak
K (kaf)			
asırtguk: zeki ⁴²⁵	asırt-guk	-guk: FİYE	asırt- krş.: asıg: fayda
K (kef)			
emirçge: kıkırdak	*em-(i)r-ç-ge	-r-: FFYE, -ç: FİYE, +ge: İİYE	
kaldruğa~kaldurga: hışırtili nesne			
15. D. 2. SONUNDA elif, vav, ye BULUNAN FİİLLER			
[başlıksız bap]			
T			
artla-: tokatlamak	art+la-	+la-: İFYE	art: boyun, art (Bilgen 1989: 89)
K (kaf)			
ırkla-: kehanette bulunmak	irk+la-	+la-: İFYE	irk: fal (Erdal 1991: 437, Clauson 1972: 217b, Bilgen 1989: 94)
K (kef)			
erkle-: ayak basmak ⁴²⁶	erk+le-	+le-: İFYE	erk: otorite, erk
örkle-: kösteklemek	örk+le-	+le-: İFYE	örk: yular (Clauson 1972: 226b, Bilgen 1989: 91)
[başlıksız bap]			
[P]			
turpla-: örneğini yapmak	turp+la-	+la-: İFYE	*turp: krş.: turpun
sürple-: kura çekmek	sürp+le-	+le-: İFYE	*sürp- < sür-?
körple-: parçalayıp ızgara yapmak	körp+le-	+le-: İFYE	*körp-: ?
[T]			
sartla-: tüccar saymak	sart+la-	+la-: İFYE	sart: tüccar (Clauson 1972: 847a, Bilgen 1989: 91)
sırtla-: 1. (sırta) sarmak, 2. dağa (sirt) tırmanmak	sırt+la-	+la-: İFYE	sirt: sirt (Clauson 1972: 847a)
kartla-: huysuz saymak	kart+la-	+la-: İFYE	kart: yara (Clauson 1972: 650b)
turkla-: ölçmek	turk+la-	+la-: İFYE	turk (~turuk): uzunluk (Clauson 1972: 540b)
K (kef)			

⁴²³ Clauson: Şüphe yok ki bir alıntı sözcük. Muhtemelen Farsça. (1972: 397a)

⁴²⁴ Clauson: Alıntı bir sözcük olduğuna şüphe yok. Muhtemelen Farsça. (1972: 689a)

⁴²⁵ EA dipnot₂₂₄₂: Bizce, birçok lehçede “korumak, beslemek, terbiye etmek” anlamlarına gelen *asra-* ~*asıra-* fiilinden. (2018: 530)

⁴²⁶ Clauson *irkle-* okumuş ve *irk* (koyun) sözcüğünden türetmiştir. (1972: 226b)

berkle-: muhafaza etmek	berk+le-	+le-: İFYE	berk: sağlam (Clauson 1972: 363b)
terkle-: hızlandırmak	terk+le-	+le-: İFYE	terk: çabuk, hızlı (Erdal 1991: 447, Clauson 1972: 545b)
türkle-: Türk saymak	türk+le-	+le-: İFYE	Türk: Türk (Bilgen 1989: 92)
15. D. 2. 1. Dört Ünsüzden Oluşanlar			
D			
toldra-: dağılmak	told[ɪ]r+a- ⁴²⁷	+a-: İFYE	*toldır: ? (Clauson 1972: 495a)
kaldra-: hışkırmak	kald[u]r+a- ⁴²⁸	+a-: İFYE	*kaldır: ? (Clauson 1972: 620)
çaldra-: ses çıkarmak	çald[ɪ]r+a- ⁴²⁹	+a-: İFYE	*çaldır: ? (Clauson 1972: 419a)
küldre-: gürlmek	küld[ü]r+e-	+e-: İFYE	küldür: gürltü (yansıma) (Clauson 1972: 717a)
15. E. CİMLİ NAZAL N			
15. E. 1. CİMLİ NAZAL N'İN İSİMLERİ			
T			
ötünç: borç, ödünç	öte-nç	-nç: FİYE	öte-: ödemek (Bilgen 1989: 71)
	öten-ç	-ç: FİYE	*öten-: ödenmek? (Clauson 1972: 61a, Bilgen 1989: 36 ⁴³⁰)
utunç~utanç: utanç	u[w]tan-ç	-ç: FİYE	uwtan-: utanmak (Clauson 1972: 60b, Bilgen 1989: 36)
Ç			
üçünç: üçüncü	üç+(ü)nç	+nç: İİYE	üç: üç (Clauson 1972: 29a, Bilgen 1989: 30)
R			
erinç: belki (edat)	er-(i)nç	-nç: FİYE	er-: imek (Erdal 1991: 276, Clauson 1972: 234a)
urunç: rüşvet	ur-(u)nç	-nç: FİYE	ur-: vurmak (Clauson 1972: 234b; Taş 2015: 168, Bilgen 1989: 71)
irinç: nimet içinde olmak	ér-(i)nç	-nç: FİYE	ér-: ermek (Clauson 1972: 234a)
W			
awınç: avunç, avunma	awı-nç	-nç: FİYE	*awı-: avunmak? (Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)
	awın-ç	-ç: FFYE	awın-: avunmak (Clauson 1972: 12b)
K (kef)			
ikinç: ikinci	iki+nç	+nç: İİYE	iki: iki (Clauson 1972: 110a, Bilgen 1989: 30)
ökünç: pişmanlık	ökün-ç	-ç: FİYE	ökün-: pişman olmak (Clauson 1972: 110a; Taş 2015: 167, Bilgen 1989: 36)
ögünç: övünme	ögün-ç	-ç: FİYE	ögün-: övünmek (Clauson 1972: 110a, Bilgen 1989: 36)
	ög-(ü)nç	-nç: FİYE	ög-: övmek (Taş 2015: 167)
L			
olunç: düz olmayan, kıvrımlı	ulın-ç	-ç: FİYE	ulın-: kıvrılmak (Clauson 1972: 148a, Bilgen 1989: 36)

⁴²⁷ Erdal, sözcüğü +rA- eki altında verir. (1991: 471)

⁴²⁸ Erdal, sözcüğü +rA- eki altında verir. (1991: 471)

⁴²⁹ Erdal, sözcüğü +rA- eki altında verir. (1991: 471)

⁴³⁰ Bilgen, sözcüğü öte- ve öten- tabanlarıyla iki şekilde de türetmiştir.

ilenç: utandırma, kargış	ilen-ç	-ç: FİYE	ilen-: ilenmek (Clauson 1972: 147b, Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)
M			
umunç: umut	um-(u)nç	-nç: FİYE	um-: ummak (Taş 2015: 167, Bilgen 1989: 71)
	umun-ç	-ç: FİYE	umun-: umunmak (Clauson 1972: 162a)
N			
inanç: güvenilir	inan-ç	-ç: FİYE	inan-: inanmak (Clauson 1972: 187a)
	ina-nç	-nç: FFYE	ina-: razı olmak (Erdal 1991: 277, Taş 2015: 166, Bilgen 1989: 71)
onunç: onuncu	on+(u)nç	+nç: İİYE	on: on (Clauson 1972: 187b, Bilgen 1989: 30)
15. E. 2. CİMLİ NAZAL N'NİN FİİLLERİ			
K (kef)			
yinçgelen-: incelik göstermek, tevazu göstermek	yinçge+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	yinçgele-: düzeltmek (Clauson 1972: 946a, Bilgen 1989: 130)
yinçgelen-: odalık edinmek	yinçge+le-n-	+le-: İFYE, -n-: FFYE	

6. DEĞERLENDİRME

Çalışmanın önceki bölümlerinde DLT'nin hazırlanış gerekçesinden, KM'nin eserini meydana getirirken gerek dış yapı, gerek iç yapı gerekse içerik bakımından etkilendiği kaynaklardan ve DLT'nin yapısından bahsedilmişti. Şüphesiz DLT, taşıdığı bütün vasıflarıyla Türklük biliminin öncü eserleri arasında yerini almıştır. Onu Türk dili için en önemli kılan özelliklerinden biri de tarihi lehçeler içerisindeki diğer eserlerin konuları itibarıyla belirli kelime kadrosu içermelerinin aksine, sözlük vasfıyla döneminin hemen hemen bütün söz varlığını içermesidir. Kâşgarlı'nın belki de karşılaştığı en büyük sorun, bu söz varlığını hangi üslûle göre aktaracağıdır. Zira kendinden önce Türkçe için yapılmış bilinen bir sözlük çalışması yoktur. Dolayısıyla, sözlüğü İslam dünyasının liderine sunma gayesi, İslam'ı benimsedikten sonra yakın ilişkilerde bulunulan Arap dünyası ve İslam bilimi, Kâşgarlı'nın eserinin tertibinde Arap lügatçilik kaidelerini benimsemesine neden olmuştur. Klasik Arap dilcileri Arap lügatlerinin hazırlanmasında doğal olarak Arapçanın bükümlü yapısı üzerine bir yöntem geliştirmişlerdir. Yapı olarak Arapçadan oldukça farklı olan Türkçe için Arapçanın yapısına özgü bir tekniği kullanmak KM için şüphesiz aşılması gereken zor durumlar ortaya çıkarmıştır. Kâşgarlı her ne kadar bu zor durumların üstesinden ustalıkla gelmişse de bazı sorunlu haller bulunmaktadır. En başta Türkçede çekim ve yapım birimleri olan ekler için harf terimini kullanması Türkçenin yapısının anlaşılmasında ve Türkçede ek kavramının algılanmasında yeterince açık bir izah metodu değildir. Birden fazla sesbirimden meydana gelen eklerin, bünyesindeki tek bir harfle ifade edilmesi, birden fazla ekin aynı harfle karşılanmasına sebep olabilecek ve karmaşaya yol açabilecek bir durumdur. Yine eklerin harf terimiyle karşılanması, sırf içindeki sesbirimlerden biri aynı diye tek bir harfle karşılanan farklı işlev ve biçimdeki eklerin bir görülmesine ve işlev ve biçim yönünden birbirinden farklı olan bu eklerle türetilmiş sözcüklerin sözcük vezinlerinde aynı bapta yer almasına neden olmuştur. Örneğin isimden fiil yapım eki *+k-* ve fiilden fiil yapım eki *-k-* ile türetilmiş sözcükler aynı baptaki **K (kaf)** harfi altında yer almaktadır (s. 170). Yine sadece sözcük sonundaki r sesi benzerliğinden *+(A)r-*, *-çXr-* *+GAR-*, *+Gır-*, *-gUr-*, *-DUr-*, *+r-*, *-r-*, *-Ur-* ekleri ile türetilmiş sözcükler **R** harfi altında verilmiştir (s. 179-186). Başka bir örnek olarak *-g*, *-k*, *+Ak*, *+çUk*, *-gAk*, *+IXg*, *+IXk* ve *-mAk* ekleri ile türetilmiş sözcükler **G (gayın)** harfi altında verilmiştir (s. 229).

Sözlüğün tertibinde Türkçenin yapısı için başka bir zorlayıcı durum, sözcük sıralamasının Arapça sözcük kalıplarına göre yapılmasıdır. Arap dilinde sözcük uzunlukları fa‘l, fu‘l, fi‘l, fa‘al, fa‘ul, fa‘il, ef‘al, uf‘al, if‘al, fa‘ālū, fu‘ālū, fi‘ālū gibi kalıplarla ölçülmekte ve sözlüklerde de kelimeler bu kalıplara göre tasnif edilmektedir. Türkçe sözcükleri sözcük uzunluğuna göre tasnif etmek için Türkçenin yapısına en uygun ölçü olan hece ölçüsünden bahsedilebilir. Sözcük tertibi bir vezine göre yapılmak zorundaysa bu, Türkçenin milli ölçüsü olan hece vezniyle de yapılabilirdi. Kâşgarlı’nın, sözlüğünde sözcüklerin tasnifi için Arap sözcük vezinlerini tercih etmesinin sebebinin öğreticilik kaygısı olduğundan bahsetmiştik. Araplar bu usulü biliyorlardı ve Kâşgarlı da onların bildiği usul üzerine sözlüğünü tertip etti. Aynı zamanda, yöntemi Arap dilciliğinden aldığından hemzeli, salim, muzaaf, misal, üçler, dörtler, gunne, matvi, ziyade gibi terimleri de bu dilden almak mecburiyetindeydi ve Türkçeyi, iki dilin yapısal farklılığına rağmen bu terimlerle izaha girişti. Günümüz Türkolojisine göre Kâşgarlı’nın tuttuğu yoldan farklı olarak DLT’nin yapısı için şöyle bir yöntem önerilebilir: Arapça sözcük kalıplarına karşılık Türkçe hece ölçüsünü kullanmayı tercih etmek, Arapçada bu saydığımız terimlere karşılık Türkçenin dil bilgisine uygun terimler türetmek ve Türkçenin yapım eklerine göre bir tasnife gitmek. Önermemizi şema olarak şöyle izah edelim:

Kâşgarlı’nın tuttuğu yöntemeye göre sözcükler örneğin;

1. İKİLİ BAP

2. ÜÇLÜ BAP

2. 1. fa‘l, fu‘l, fi‘l Babı

2. 2. fa‘al, fa‘ul, fa‘il Babı

2. 3. ef‘al, uf‘al, if‘al Babı

3. DÖRLÜ BAP

3. 1. fa‘ālil Babı

3. 2. fa‘allū Babı vs. şeklinde sözcüklerin aslı harf sayısını esas alan

baplara ve bu baplar içinde biçimlerine göre kalıplara ayrılmıştır. DLT’nin sistemi günümüz Türkolojisi çerçevesinde şu şekilde yeniden kurgulanabilir:

1. Kâşgarlı, eserini 8 ana kitapta toplamıştır. Bu kitapların altısı tamamen Arapçanın dil bilgisine göre oluşturulmuş, “Gunneli Sözcükler” ve “İki Sakini Birleştiren Sözcükler” başlıklı kitaplar Kâşgarlı tarafından türetilmiştir. Ancak bu bölümler bugün Türkçenin yapısına uygun bir tasnif biçimi teşkil etmemektedir. Belki bir Arap, bu kurguda aradığı sözcüğü bulmakta zorluk çekmeyecektir ancak

sözlüğü kullanmak isteyen herhangi bir Türk, klasik Arap sözlükçülük yöntemlerini bilmiyorsa aradığını dizin yardımı olmaksızın bulmakta zorlanacaktır. Dolayısıyla bu şekilde bir bölümlenme tercihindendir vazgeçilir.

2. Kâşgarlı, sözlüğünü bu sekiz kitap altında sözcük uzunluklarına göre baplara ayırmıştır. Ancak sözcük uzunlukları yine Arapça dilbilgisi usullerince belirlenmiş, Arapçada illet harfi kabul edilen elif, vav, ye harfleri sözcük uzunluklarının belirlenmesinde gözardı edilmiştir. Başka bir ifadeyle, Türkçedeki ünlü harfler sözcük uzunluğunun belirlenmesinde gözardı edilmiş, sözcük uzunlukları kelimedeki ünsüz harf sayısına belirlenmiştir. Türkçede aslı harf, illet harf ayrımı yoktur. Dolayısıyla bu durum da Türkçenin yapısına aykırıdır. Bölümlenmelerin sözcük uzunluklarına göre yapılması isteniyorsa sözcüklerin uzunluklarının belirlenmesinde sözcükteki ünlü-ünsüz harflerin tümü veya hece sayısı ölçüt alınır.

3. Kâşgarlı, eserini tertip ettiği sekiz kitabın her birini kendi içinde isimler ve fiiller şeklinde iki kısma ayırmıştır. Bu usul, yeni tasnif yönteminde de tercih edilir.

4. DLT’de sözcükler, uzunluklarına göre baplara ayrıldıktan sonra bu baplar altında biçimlerine göre Arapçaya özgü ef’al, uf’al, if’al, fa’ālū, fu’ālū, fi’ālū vb. kalıplara yerleştirilir. Bu uygulama, Türkçenin yapısına oldukça aykırıdır. Dîvânu Lugâti’t-Türk’ün tasnifinde Kâşgarlı’nın karşılaştığı en büyük güçlüklerden biri de Türkçe sözcükleri bu kalıplara göre tasnif etmek olmalıdır. Yeni kurguda bunun yerine sözcükler, Türkçenin yapısına uygun olarak aldıkları eklere göre maddelere ayrılır.

5. Tüm bu usullerce baplara tasnif edilen sözcükler, son harfleri esas alınarak baplar içinde Arapçadaki aslı harflerin alfabetik dizilimine göre dizilmiştir. Yeni metotta sözcükler ilk harfleri esas alınarak güncel Türk alfabesine göre dizilir.

Bu maddelere göre yeni metodun içindekiler tablosu şu şekilde örneklenebilir:

1. TEK HECELİ SÖZCÜKLER

2. İKİ HECELİ SÖZCÜKLER

2. 1. İsimler

2. 2. Fiiller

2. 2. 1. -d- Eki ile Türemiş Fiiller

2. 2. 2. -k- Eki ile Türemiş Fiiller

2. 2. 3. -l- Eki ile Türemiş Fiiller

2. 2. 4. -r- Eki ile Türemiş Fiiller

2. 2. 5. -ş- Eki ile Türemiş Fiiller

2. 2. 6. -t- Eki ile Türemiş Fiiller

Daha iyi anlaşılması için Kâşgarlı'nın tasnif yönteminin ve güncel Türkoloji yöntemlerine göre önerilen usulün şu şekilde karşılaştırmasını yapmak yerinde olacaktır:

Kâşgarlı'nın Yöntemi	Çağdaş Türkoloji Çerçevesinde Önerilen Yöntem
Kâşgarlı, sözcük uzunluklarını ve sözcük türetiminde kullanılan birimleri ifade etmek için <i>harf</i> terimini kullanmıştır.	Türkçede sözcük uzunlukları <i>hece</i> kavramıyla ifade edilir, sözcük türetiminde kullanılan biçimbirimler için de <i>ek</i> terimi kullanılır.
Kâşgarlı, sözlüğünü bölümlendirirken Arap dilciliğinde Arapça için kullanılan terimlerden faydalanmış, buna göre sözcükleri <i>hemzeli</i> (ünlü ile başlayan), <i>salim</i> (asli ⁴³¹ harfleri arasında elif, vav, ye bulunmayan ve her harfi farklı olan), <i>muzaaf</i> (son iki ünsüz harfi aynı olan), <i>misal</i> (başında ye bulunan), <i>üçler</i> (ortasında elif, vav, ye bulunan), <i>dörler</i> (sonunda elif, vav, ye bulunan), <i>gunne</i> (içinde nazal n sesi bulunan), <i>iki sakini birleştiren</i> (bir hecede iki ünsüz yan yana bulunan) gibi Arap gramerciliğine ait fakat Türkçenin yapısıyla uyuşmayan terimlere göre tertip etmiştir.	Türkçede karşılığı olmayan bu bölümleme tercih edilmez.
Yukarıdaki her bir bölüm başlığı altında sözcükler isim ve fiil kategorilerine ayrılmış ve Arapçada aslî harf kabul edilen harflerin sözcükteki miktarınca sözcükler ikili bap, üçlü bap, dörtlü bap, beşli bap, altılı ve yedili bap olmak üzere sözcük uzunluklarına göre sınıflandırılmıştır.	Arapçadaki harf kavramı yerine Türkçe sözcükler hece miktarına göre; tek heceli, iki heceli, üç heceli vs. şeklinde hece sayılarına göre bölümlere ayrılıp her bölüm içerisinde isim ve fiil kategorisine ayrılır.
Sözcükler, bu baplar altında Arapça vezin kalıplarına göre kategorize edilmiştir. Arap sözcük vezni gereği sözcükler açık-kapalı hecelerine göre Arap fonetiğine uygun bir sınıflandırılmaya tabii tutulmuştur.	Türkçede uzun ve kısa hece söz konusu olmadığından Türkçenin fonetiğine uygun olan vezin hece veznidir. Dolayısıyla Arap fonetiğine uygun bir tasnif yöntemini Türkçenin fonetiğine uygulamak zorlama bir tatbik olmuştur. Burada Arapça vezin kalıplarıyla alt tasniflere gitmek yerine Türkçenin yapım eklerine göre bir tasnif biçimi tercih edilir, böylece sözcükler fonetik değil morfolojik ve semantik bir tasnife tabii tutulmuş olur.
Baplar içinde sözcükler son harflerine göre Arap alfabesindeki aslî harfler dikkate alınarak sıralanmıştır.	Türkçe sözcükler ilk harflerine göre aslî-illetli gibi harf ayrımları olmaksızın alfabetik olarak sıralanır.

Kâşgarlı, sözcüklerin tasnifi için Türkçenin yapısına uygun bir yöntem icad etmek yerine yukarıdaki örnekte gösterilen usulü kullanmayı tercih etmiştir. Eserinin

⁴³¹ Aslî harf ve zait harf kavramları yine Arapçaya özgü olup Türkçede karşılığı yoktur.

tertibini için Türkçenin yapısına uygun bir yöntem uygulamayı deneyip denemediğini veya düşünüp düşünmediğini ne yazık ki bilmiyoruz. Öğreticilik kaygısı ile böyle bir yol tuttuğunu kendisi eserinde dile getirmektedir.

Kâşgarlı'nın eserinde sözcüklerin tertibinde uygulanan tasnif zincirinin son halkası harflerdir. Sözcükler son harfleri dikkate alınarak Arap alfabesindeki harflerin sırasına göre B (ب), T (ت), Ç (ج), D (د), R (ر), S (س), Ş (ش)... şeklinde aslı harfler dikkate alınarak gruplanır. Bu, harfler altındaki gruplamada son harf dikkate alındığından, sondan eklemeli dil olan Türkçe için bu gruplandırma bir nevi yapım eklerine göre gruplanmışlık izlenimi sunar. Biz de çalışmamızda baplarda söz yapımını incelediğimizden, bu izlenim, çalışmamızda daha belirgin bir görünüş kazanmıştır. Örneğin; sayfa 164-170'de Ş harfi altındaki sözcüklerin tümü -ş- FFYE ile, sayfa 72-73'teki L harfi altındaki sözcüklerin tümü -l- FFYE ile, sayfa 175-179'da N harfi altındaki sözcüklerin tümü -n- FFYE ile türemiş sözcüklerdir.

Önceki paragraftaki örneklerin aksine, eserin genelinde harfler altında sıralanan sözcükler türetildikleri ekler bakımından ortaklık göstermemektedir. Herhangi bir harf altında gruplanan sözcükler, içinde o harfin karşıladığı sesi bulunduran herhangi bir ekle türetilmiş olabilmektedir. Örneğin 47 ve 48. sayfalardaki **K (kaf)** ve **K (kef)** harfleri altındaki sözcüklerin türetildiği ekler; -g, -k, +çAk, -çUk, +gAk, -gUk, +lXg, +lXk, -mAk, +rAk ekleridir. Eserin genelinde sözcükler, gruplandırıldıkları harfler altında şu eklerle türetilmiştir:

Harf	Karşılıklı Ekler ⁴³²															
T	{+dI} (1)	{+t} (9)	{+Ad-} (11)	{+DA-} (10)	{-DX} (14)	/-gUt/ (3)	{-ndI} (14)	{-t} (42)	/-d-/ (1)	{-t-} (359)						
Ç	{+ç} (13)	{+çA} (3)	{+çI} (12)	{+gAç} (4)	{+nç} (7)	{-ç} (3)	{-çX} (3)	{-gAç} (4)	{-gçI} (4)	{-gUç} (12)	{-mAç} (5)	{-nç} (23)				
R	{+rA/ +rU} (5)	{+(A)r-} (17)	{+GAR-} (22)	{+GIR-} (2)	{+kIr-} (7)	{+r-} (14)	{+rA-} (11)	{-(A)r} (5)	{-mUr} (2)	{-r} (8)	{-Ar-} (7)	/-çIr-/ (2)	{-gAr-/ -gUr-} (29)	{-r-} (28)	{-DUr-} (162)	{-Ur-} (68)
Z	{+sXz} (4)	{+z} (11)	{-z} (23)	{-DUz-} (2)	{-z-} (4)											
S	{+sA-} (19)	{-gsA-} (50)														
Ş	{+dAş} (7)	{+ş} (4)	{-ş} (70)	{-ş-} (407)												
G	{+AgU} (11)	{+lAg} (2)	{+lXg} (140)	{-g} (157)	{-gA} (17)	{-GI} (5)	{-GU} (69)	{-sXg} (2)	/-gA-/ (2)							
K	{+Ak} (29)	{+çAk} (13)	{+çUk} (9)	/+dAk/ (4)	/+dUk/ (1)	{+dUrUk} (6)	{+gAk} (11)	{+gUk} (5)	{+k} (35)	/+kA/ (3)	{+kI} (3)	{+lAk} (3)	{+lXk} (120)	/+(A)mUk/ (6)	{+mAk} (2)	/+sAk/ (3)
	{+sXk/g} (6)	/+tk/ (2)	{+k-} (30)	{-Ak} (12)	{-çAk} (7)	{-çX} (3)	{-çUk} (4)	/-dUrUk/ (2)	{-gAk} (34)	{-gUk} (13)	{-k} (198)	{-mAk} (11)	/-yUk/ (6)	{-k-} (23)	{-sXk-} (10)	
L	{+çll/n} (1)	{+gll} (6)	{+lA} (2)	/+sll/ (1)	{+l-} (6)	{+lA-} (321)	/-gll/ (1)	{-l} (14)	/-AlA-/ (1)	{-l-} (257)						
M	/+Dam/ (3)	{-m} (57)	{-mA} (29)													
N	{+Agu(n)} (1)	{+An} (6)	{+çll/n} (2)	{+dXij} (2)	{+DXn} (7)	{+GAn} (11)	{+gUn} (6)	{+kAn} (6)	{+mAn} (2)	{+n} (14)	{+nç} (7)	/+ij/ (7)	{-GAn} (132)	{-GXn} (14)	{-mAn} (7)	{-n} (45)
	/-ij/ (12)	{-msIn-} (4)	{-n-} (513)													

⁴³² Bu tabloda yer alan eklerden -gAn, +lA-, -n-, -ndI ve -t- eklerinin bir kısmı, belirtilen harfin altında değil, bazı baplarda bütün harfler altında yer alan sözcüklerin türetiminde kullanılmıştır. Bu durumun gerekçeleri değerlendirme kısmının devamında örnekleriyle izah edilmiştir.

Divânû Lugâti't-Türk'ün tasnif yönteminin günümüzde kullanım zorluğunu ve Türk dilinin yapısına ters düşen yönlerini örneklerle göstermek yerinde olacaktır. Öncelikle kelimelerin tasnif edildiği bap kalıplarına değinmek gerekir:

a. fa'1, fu'1, fi'1 Bapları

Bu bap altında *art, urt, ört, ast, and, ark, urk, ırk, erk, örk, irk, ilk* sözcükleri verilmiştir. Bu bap aslında iki kapalı heceden oluşan sözcüklerin bir kalıbıdır. Klasik edebiyattan aşına olduğumuz aruz ölçüsünün de temeli olan bu kalıplara göre bu sözcüklerin açık-kapalı hece durumlarını şöyle gösterebiliriz:

ar-t	ur-t	ör-t	as-t	an-d	ar-k	ur-k	ır-k	er-k	ör-k	ır-k	il-k
- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -

b. fa'al, fa'ul, fa'il Bapları

İki kapalı heceden oluşan sözcüklerin başka bir kalıbı da bu baptır. Bu kalıptaki kelimelerin açık-kapalı hece gösterimi de şu şekildedir:

ad-ut	or-ut	öç-üt	at-aç	it-iç	eş-iç	ag-ır	op-uz	öl-es
- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -	- / -

Yukarıdaki iki bap örneğinde görüldüğü gibi Arapçanın baplarıyla Türkçe sözcüklerin hecelere ayrımı da aynı çizgide değildir. Çünkü fa'1, fu'1, fi'1 babı altında sıralanan sözcükler Türkçenin hece ayrımına göre tek heceli sözcüklerdir. fa'al, fa'ul, fa'il babındaki sözcüklerin hecelerine ayrımı da a-dut, o-rut, ö-çüt, a-taç, i-tiç, e-şiç, a-gır, o-puz, ö-les şeklindedir.

c. fa'al'al Babı

uw-ut-lug	as-ıg-lıg	ur-un-çak	ör-üm-çek
- / - / -	- / - / -	- / - / -	- / - / -

ç. fa'al'an Babı

ab-it-gan	an-ut-gan	öp-ür-gen	üg-ür-gen
- / - / -	- / - / -	- / - / -	- / - / -

d. fa'leldi Babı

Kâşgarlı, fiillerin gösteriminde *-mAk* mastarı yerine Arapça sözlüklerde fiillerin gösterim şekli olan geçmiş zaman kipini (*-dI/-dU*) kullanmıştır. Fiil cinsinden sözcüklerin kalıplarını da Arapça kalıpların sonuna *-dı* hecesi ekleyerek

oluşturmuştur. Buna göre bu kalıpta verilen sözcüklerin açık-kapalı hecelerinin gösterimi şöyledir:

ür-per-di	ah-tar-dı	at-gar-dı	es-kir-di
- / - / -	- / - / -	- / - / -	- / - / -

e. fa‘anlî Babı

tat-ın-dı	saç-ın-dı	ked-in-ti	sür-ün-di	köm-ün-di	tam-ın-dı
- / - / -	- / - / -	- / - / -	- / - / -	- / - / -	- / - / -

f. fa‘lā, fa‘lū, fa‘lî Babı

Bu bap da kapalı-açık hece teşekkülünden oluşan sözcüklere bir örnektir.

tor-pı	sın-du	bar-ça	tam-du	tet-rü	kaw-şı
- / •	- / •	- / •	- / •	- / •	- / •

Kâşgarlı'nın, Türkçe sözcükleri Arapça vezin kalıplarıyla göre tasnif etmesinde iki dilin yapısal farklılıklarından ötürü karşılaşılan problemler yukarıdaki bap örnekleri altında sıralanan sözcük örneklerinden örnekler verilerek somutlanmaya çalışılmıştır.

Bapların içindeki vezin kalıplarından sonra baplarda uygulanan tasnif biçimlerinden örnekler ve incelemeleri şöyledir:

1. 1. 2. F. 1. Cimli Nazal N'den fu'ul Babı

Bu bap altındaki sözcükler, altında gruplandıkları harfler farketmeksizin /nç/ çift sesiyle sonlanmaktadır. Bu grup altındaki sözcükler, bap gereği -ç, -nç ve +nç ekleriyle türetilmişlerdir.

T		
ötünç: ödünç	öten-ç	-ç: FİYE
Ç		
üçünç: üçüncü	üç+(ü)nç	+nç: İİYE
[R]		
erinç: ola ki (edat)	er-(i)nç	-nç: FİYE
urunç: rüşvet	ur-(u)nç	-nç: FİYE
irinç: sefalet	(y)ir-(i)nç	-nç: FİYE
W		
awınç: alışma, avunma	aw-/awı-nç	-nç: FİYE
K (kef)		
ikinç: ikinci	iki+nç	+nç: İİYE
ökünç: pişmanlık	ökün-nç	-nç: FİYE
L		

olunç: kıvrımlı	ulın-ç	-ç: FİYE
ilenç: kınama	ilen-ç	-ç: FİYE
M		
umunç: ümit	um-(u)nç	-nç: FİYE
[N]		
onunç: onuncu	on+(u)nç	+nç: İİYE
inanç: güvenilir	ına-nç	-nç: FİYE

2. 1. 2. F. 2. Bunun Bir Türü – Harekeleriyle fa‘anlā Babı

Bu bap altındaki sözcükler de bap gereği bir önceki bapta /nç/ ile sonlananların sonuna sesli harf gelen sözcükleri içerdiği için /nçu/ ses birliğiyle sonlanmaktadır. Dolayısıyla -nçU ve -n üzerine gelen +çI ekleriyle türetilmiş sözcükler bu baptaki harfler altında gruplanmıştır.

T		
atınç: atılan	at-(i)nçu	-nçu: FİYE
itinçü: itilen	it-(i)nçü	-nçü: FİYE
Đ		
ıdınç: serbest bırakılan	ıd-(i)nçu	-nçu: FİYE
R		
erinçü: suç, günah	er-(i)nçü	-nçü: FİYE
W		
awınç: avunulan	aw-/awı-nçu	-nçu: FİYE
K (kaf)		
akınç: akıncı birlik	akın+çı	+çı: İİYE

3. 1. 2. G. KEFLİ NAZAL N'LİLER

Bu bap altındaki sözcükler bap gereği /η/ sesi ile bitmelidir. Dolayısıyla bap altında gruplanan harfler farketmeksizin sözcükler +duη, +η ve -η ekleriyle türetilmiştir.

T		
otuη: odun	ot+duη	+duη: İİYE
	ot+(u)η	+η: İİYE
R		
ürüη: beyaz, ak	ür+(ü)η	+η: İİYE
iriη: cerahat, irin	(y)iri-η	-η: FİYE
Ş		
uşaη: pürtüksüz	(y)üşe-η	-η: FİYE

4. 2. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR

Bu bap altındaki sözcükler R harfindeki *uwutgar-* sözcüğü dışında -n- eki ile türetilmişlerdir. Sözcükler, bap içinde örnekte gösterilen R, G ve N harfleri altında gruplandırılmıştır. Ancak burada bir sorun göze çarpmaktadır. R harfi altındaki sözcük

/r/ sesi ile, N harfi altındaki sözcükler ise /n/ sesi ile sonlanmaktadır. G harfinde ise sözcüklerin /g/ sesi ile sonlanması gerekirken /n/ ile sonlandığı görülmektedir. Bu örneği, eseri tasnif ederken Kâşgarlı'nın yaşadığı bir kafa karışıklığının neticesi olarak yorumlayabilmek mümkündür. N harfi altındaki sözcüklerin tümü *-n-* eki ile türetilmiştir.

R		
uwutgar-: utandırmak	uwut+gar-	+gar-: İFYE
G (kef)		
isirgen-: isiliklenmek	isirke-n-	-n-: FİYE
esirgen-: hayıflanmak	esirge-n-	-n-: FFYE
N		
uwutlan-: utanmak	uwutla-n-	-n-: FFYE
egetlen-: hizmetçi sahibi olmak	egetle-n-	-n-: FFYE
eşiçlen-: tencere sahibi olmak	eşiçle-n-	-n-: FFYE
enüçlen-: katarakt olmak	enüçle-n-	-n-: FFYE
agırlan-: ağırlanmak, değerlenmek	agırla-n-	-n-: FFYE
ugurlan-: vakti gelmek	ugurla-n-	-n-: FFYE

5. 2. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR

Bu bap altındaki sözcüklerin tümü, gruplandıkları harfler farketmeksizin *-n-* eki ile türetilmiştir.

T		
armutlan-: armutlanmak	armutla-n-	-n-: FFYE
Ç		
artuçlan-: ardıçlanmak	artuçla-n-	-n-: FFYE
örküçlen-: dalgalanmak	örküçle-n-	-n-: FFYE
örgüçlen-: örgülenmek	örgüçle-n-	-n-: FFYE
R		
adgırlan-: tayların ve kısırakların aygır gibi davranması	adgırla-n-	-n-: FFYE
K (kaf)		
udmaklan-: uşak sahibi olmak	udmakla-n-	-n-: FFYE
artuklan-: haddini aşmak	artukla-n-	-n-: FFYE
K (kef)		
etmeklen-: ekmeği çoğalmak, zenginleşmek	etmekle-n-	-n-: FFYE
içmeklen-: kürk sahibi olmak	içmekle-n-	-n-: FFYE
M		
egrimlen-: eğrilmemek, kabarıp akarak dönmek	egrimle-n-	-n-: FFYE
N		
iştonlan-: don giymek	iştonla-n-	-n-: FFYE

6. 3. 2. A. ORTASI SÜKUNLU BAPLAR, 3. 2. B. ORTASI HAREKELİ BAPLAR, 3. 2. C. BİRİNCİ VE İKİNCİ KÖK HARFLERİ ARASINA UZATMA HARFLERİ EKLENEN BAPLAR, 3. 2. D. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ KÖK HARFLERİ ARASINA UZATMA VE YUMUŞATMA HARFLERİ EKLENEN BAPLAR

Bu baplar altındaki sözcüklerin son sesleri, gruplandıkları harfler ile aynı sesler olmakla birlikte aynı eklerle türetilmeleri bakımından istikrarlı değildirler. Harfler altında sıralanan sözcükler, bünyesinde aynı sesi barındıran farklı işlevdeki eklerle türetilmişlerdir.

7. 3. 2. G. HAREKELERİYLE fa‘anlı BABI

Bu bap altındaki sözcükler Z harfi altındaki *zaranza* sözcüğü dışında *-ntI* ekiyle türetilmiş sözcüklerdir. *zaranza* sözcüğü kalıp olarak fa‘anlı kalıbına uygundur. Ancak bap içindeki diğer sözcüklerin tümünün *-ntI* eki alan sözcükler olması, bu babın bu ekle türetilmiş sözcükleri içerdiğini düşündürmektedir. Öyle olmasaydı bu kalıba uyan *yetinçi, onunçu, karangu, tapuzgu, kösürge* gibi sözcükler de bu baba alınabilirdi. Baptaki sözcüklerin neye göre bu harfler altında gruplandıkları da belirsizdir. En makul görünen açıklama sözcüklerin ikinci ünsüz seslerine göre gruplandıklarıdır. Ancak buna göre *saçındı* sözcüğünün Ç harfi altında, *süründi* ve *kırındı* sözcüklerinin R harfi altında yer alması gerekirdi. N harfi altındaki sözcüklerde durum daha karışıktır.

D		
tatındı: kalıntı	tatı-ndı	-ndı: FİYE
saçındı: saçıntı	saç-(ı)ndı	-ndı: FİYE
tıdıntı: yasak	tıd-(ı)ntı	-ntı: FİYE
keçinti: çok giyilmiş	keç-(i)nti	-nti: FİYE
süründi: kovulmuş	sür-(ü)ndi	-ndi: FİYE
kırındı: kırıntı	kır-(ı)ndı	-ndı: FİYE
Z		
zaranza: aspir		
N		
süzündi: süzüntü	süz-(ü)ndi	-ndi: FİYE
kazındı: kazıntı	kaz-(ı)ndı	-ndı: FİYE
bogundu: hayvan mesanesi	bog-(u)ndı	-ndı: FİYE
salındı: fırlatılmış	sal-(ı)ndı	-ndı: FİYE
tamındı: akıntı	tam-(ı)ndı	-ndı: FİYE
kömündi: gömüntü	köm-(ü)ndi	-ndi: FİYE

8. 3. 4. 1. Harekeleriyle fa'al'al Babı

3. 4. 1. Harekeleriyle fa'al'al Babında G (gayın) harfi altındaki sözcüklerin *tarıglag* ve *turuglag* sözcükleri dışında +IXg tümü eki ile türetilmiş sözcüklerdir.

tıdıglıg: yasaklı	tıdıg+lıg	+lg: İİYE
kıdıglıg: dikişli	kıdıg+lıg	+lg: İİYE
kuğuglug: kuyulu	kuğug+lug	+lug: İİYE
tarıglag: tarla	tarıg+lag	+lag: İİYE
turuglag: durma yeri, durak	turug+lag	+lag: İİYE
tarıglıg: ekinli	tarıg+lıg	+lg: İİYE
sarıglıg: sarılık kişi	sarıg+lıg	+lg: İİYE
kuruglug: kurulu (yay)	kurug+lug	+lug: İİYE
busuglug: pususu olan	busug+lug	+lug: İİYE

9. 3. 4. 2. *ayın*'ı Harekeli, Birinci *lam*'ı Sükunlu fa'allān Babı

Bu babın G (gayın) harfi altındaki sözcükler +gUn ve +gAn ekleri dışında genellikle -gAn eki ile türetilmiş sözcüklerdir.

kuduzgun: eyer kuskunu	kuğur+gun	+gun: İİYE
turuşgan: sürekli karşı koyan	turuş-gan	-gan: FİYE
satışgan: sürekli satan	satış-gan	-gan: FİYE
bakışgan: devamlı bakan	bakış-gan	-gan: FİYE
tokuşgan: savaş isteyen	tokuş-gan	-gan: FİYE
sowuşgan: sarılık, karında bir yılan	sowuş+gan	+gan: İİYE

10. 4. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR

Bu bap altında yer alan sözcükler, son sesleri bakımından gruplandıkları harflerle uyuşmaktadır. Bu doğrultuda R harfi altındaki sözcükler; +r-, +Ar-, -DUr-, -Ur- ve -r- ekleriyle, Z harfi altındaki sözcüklerin tümü -z- eki ile, Ş harfi altındaki sözcüklerin tümü -ş- eki ile, K (kaf) ve K (kef) harfleri altındaki sözcükler +k- ve -k- ekleri ile, L harfi altındaki sözcüklerin tümü -l- eki ile ve N harfi altındaki sözcüklerin tümü -n- eki ile türetilmiştir.

R		
tüpir-: rüzgar esmek	tüpi+r-	+r-: İFYE
kabar-: şişmek	kap+ar-	+ar-: İFYE
kotur-: boşaltmak	ko[d]-tur-	-tur-: FFYE
kopur-: koparmak	kop-ur-	-ur-: FFYE
köpür-: köpürmek	köp-(i)r-	-r-: FFYE
Z		

tapuz-: bilmece söylemek	tap-(u)z-	-z-: FFYE
tamuz-: damlatmak	tam-(u)z-	-z-: FFYE
küdez-: saklamak, beklemek, gözetmek	*küde-z-	-z-: FFYE
Ş		
tepiş-: tepişmek	tep-(i)ş-	-ş-: FFYE
kapış-: kapışmak	kap-(i)ş-	-ş-: FFYE
kopuş-: ayağa kalkmakta yarışmak veya yardımlaşmak	kop-(u)ş-	-ş-: FFYE
köpüş-: sırmakta yarışmak veya yardımlaşmak	köpi-ş-	-ş-: FFYE
K (kaf)		
tarık-: daralmak	tar+(i)k-	+k-: İFYE
turuk-: durmak	tur-(u)k-	-k-: FFYE
soruk-: sorulmak	sor-(u)k-	-k-: FFYE
karık-: kardan gözü kamaşmak	kar+(i)k-	+k-: İFYE
K (kef)		
kirik-: kirlenmek	kir+(i)k-	+k-: İFYE
sizik-: sezmek	sez-(i)k-	-k-: FFYE
küzük-: güz olmak	küz+(ü)k-	+k-: İFYE
bölük-: bölüklere ayrılmak	böl-(ü)k-	-k-: FFYE
çülük-: perişanlaşmak	çül+(ü)k-	+k-: İFYE
L		
bitil-: kitap yazmak	biti-l-	-l-: FFYE
tepil-: tepilmek	tep-(i)l-	-l-: FFYE
topul-: delinmek	top-(u)l-	-l-: FFYE
tapıl-~tapul-: bulunmak	tap-(i)l-	-l-: FFYE
N		
tapın-: 1. tapınmak, 2. hizmet etmek	tap-(i)n-	-n-: FFYE
tepin-: tepinmek	tep-(i)n-	-n-: FFYE
bitin-: yazar görünmek	biti-n-	-n-: FFYE
butan-: budanmak	buta-n-	-n-: FFYE

11. 4. 3. DÖRT ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR

Bu bapta harfler altında gruplanan sözcükler için de bir önceki bapta benzer bir durum söz konusudur. R harfi altındaki sözcükler; *+kIr*, *-DUr*-, *+r*-, *-r*-, *-Ur*-, *-çIr*-, *-gUr*-, *+gUr*-, *+gAr*- ekleriyle, Z harfi altındaki iki sözcük *-DXz*- eki ile, Ş harfi altındaki sözcüklerin tümü *-ş*- eki ile, K (kaf) ve K (kef) harfleri altındaki sözcükler; *+k*-, *-k*- ve *-sXk*- ekleri ile, L harfi altındaki sözcüklerin tümü *-l*- eki ile ve N harfi altındaki sözcükler *-gUn*- ve çoğunlukla *-n*- eki ile türetilmiştir.

12. 4. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR

Bu bap altındaki sözcüklerin tümü, gruplandıkları harfler farketmeksizin +*la-* ve *-n-* ek kalıplaşmasıyla türetilmiş sözcüklerdir. Sözcüklerin gruplandıkları harflere dağılımı +*la-n-* ek kalıplaşmasının üzerine eklendiği sözcüğün son sesine göre yapılmıştır.

[T]		
buşgutlan-: çırak sahibi olmak	buşgut+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
tarmutlan-: kollara ayrılmak	tarmut+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
kızgutlan-: imtina etmek	kızgut+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
Ç		
tawgaçlan-: Çin kılığma girmek	tawgaç+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
sorkuçlan-: 1. lök (macun) sahibi olmak 2. macunla sağlamaştırılmak	sorkuç+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
sawdıçlan-: sepet sahibi olmak	sawdıç+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
G (gayın)		
boşlaglan-: taşkınlık yapmak	boşlag+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
turkıgılan-: imtina etmek	turkıgı+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
tugraglan-: tuğra sahibi olmak	tugrag+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
K (kef)		
bürçeklen-: perçemi çıkmak	bürçek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
türmeklen-: dürüm sahibi olmak	türmek+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
tewlügen-: sahtekar saymak	tewlügen+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
M		
beçkemlen-: belgesini takınmak	beçkem+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
N		
turpunlan-: araştırmak	turpun+la-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE
kirşenlen-: yüzüne düzgün (fondöten) sürmek	kirşen+le-n-	+la-: İFYE, -n-: FFYE

13. 6. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR

Bu bap altında yer alan sözcükler gruplandıkları harfler farketmeksizin birkaç sözcükte +Ad- eki dışında -t- eki ile türetilmiştir. Sözcüklerin gruplandıkları harflere dağılımı +Ad- ve -t- eklerinin üzerine eklendiği sözcüğün son sesine göre yapılmıştır.

6. 2. 3. Bunun Asli İlk Harfi *vav* veya *ye* Olanı babı içinde T harfi altındaki *yagut-* ve *yagıt-* sözcüklerinin G harfi altında olması gerekirdi.

6. 2. ÜÇ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR		
6. 2. 1. Harekeleriyle Ortası Harekeli fa'aldî Babı		
B-P		
çapıt-: saldırmak,	çap-(ı)t-	-t-: FFYE
sapıt-: sallamak, hareket ettirmek	sapı-t-	-t-: FFYE
söbit-: sivriilmek	söbi-t-	-t-: FFYE
T		
bitit-: yazdırmak	biti-t-	-t-: FFYE
tatit-: tatlandırmak	tatı-t-	-t-: FFYE
tütit-: tüttürmek	tüt-(i)t-	-t-: FFYE
kutat-: talihlenmek	kut+ad-	+ad-: İFYE
Ç		
saçıt-: dağıtmak	saç-(ı)t-	-t-: FFYE
suçıt-: sıçratmak	suçı-t-	-t-: FFYE
kaçıt-: kaçırmak	kaç-(ı)t-	-t-: FFYE
keçit-: geçirmek	keç-(ı)t-	-t-: FFYE
küçet-: zorlatmak	küçe-t-	-t-: FFYE
D		
bedüt-: büyötmek	bedü-t-	-t-: FFYE
kadıt-: seyrek dikmek	kadu-t-	-t-: FFYE
kıdıt-: kenar diktirmek	kıd-(ı)t-	-t-: FFYE
Đ		
buğıt-: soğukta öldürmek	bud-(u)t-	-t-: FFYE
büdüť-: zorla oynatmak	büdi-t-	-t-: FFYE
siğit-: işetmek	siğ-(ı)t-	-t-: FFYE
R		
törüt-: yaratmak	törü-t-	-t-: FFYE
terit-: terlemek	teri-t-	-t-: FFYE
sortit-: emzirmek	sor-(ı)t-	-t-: FFYE
karıt-: ihtiyarlatmak	karı-t-	-t-: FFYE
küret-: küretmek	küri-t-	-t-: FFYE
Z		
bezet-: süsletmek	be[di]ze-t-	-t-: FFYE
težit-: kaçıtılmak	tez-(ı)t-	-t-: FFYE
sızıt-: sızdırmak	sız-(ı)t-	-t-: FFYE
kežit-: gezdirmek	kez-(ı)t-	-t-: FFYE
[Ş]		
taşıť-: taşıtmak	taşı-t-	-t-: FFYE
töşet-: döşetmek	töşe-t-	-t-: FFYE

tişet-: bir şeyin dişlerini biletmek	tişe-t-	-t-: FFYE
kaşıt-: kaşıtmak	kaşı-t-	-t-: FFYE
[K (kaf)]		
bakıt-: baktırmak	bak-(ı)t-	-t-: FFYE
bukat-: buzağıdan boğa olmak	buka+(a)d-	+ad-: İFYE
tıkıtmak-: tıktırmak	tık-(ı)t-	-t-: FFYE
kakıt-: kızdırmak	kakı-t-	-t-: FFYE
kokıt-: kokutmak	kok-(ı)t-	-t-: FFYE
K (kef)		
büküt-: doyurmak	bük-(ü)t-	-t-: FFYE
tüket-: tüketmek	tüke-t-	-t-: FFYE
sökıt-: diz çöktürmek	sök-(ı)t-	-t-: FFYE
L		
bulat-: pişirtmek	bula-t-	-t-: FFYE
bilet-: biletmek	bile-t-	-t-: FFYE
tilet-: istetmek	tile-t-	-t-: FFYE
kölit-: gömdürmek	köli-t-	-t-: FFYE
M		
tamıt-: damlatmak	tam-(ı)t-	-t-: FFYE
kamat-: kamaştırmak	kama-t-	-t-: FFYE
komıt-: coşturmak	komı-t-	-t-: FFYE
N		
tanut-: söz ilettirmek	tanu-t-	-t-: FFYE
sınat-: sınıtmak	sına-t-	-t-: FFYE
kanat-: kanatmak	kana-t-	-t-: FFYE
könit-: düzeltmek	kön-(ı)t-	-t-: FFYE
6. 2. 3. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olan Olamı		
[T]		
yarat-: yaratmak	yara-t-	-t-: FFYE
yorıt-: yürütmek	yorı-t-	-t-: FFYE
yırat-: uzaklaştırmak	yıra-t-	-t-: FFYE
yagut-: yaklaştırmak	yagu-t-	-t-: FFYE
yagıt-: yağdırmak	yag-(ı)t-	-t-: FFYE
L		
yülüt-~yülit-: traş ettirmek	yüli-t-	-t-: FFYE
yolıt-: yağma ettirmek	yohı-t-	-t-: FFYE
yılıt-: 1. sıtma olmak, 2. ısıtmak	yılı-t-	-t-: FFYE
M		
yomıt-: toplanmak	yom-(ı)t-	-t-: FFYE
N		
yanut-: biletmek	yanu-t-	-t-: FFYE
yinet-~yined-: yara iyileşmek	yine-t-	-t-: FFYE
yenit-: doğurtmak	yeni-t-	-t-: FFYE
6. 2. 4. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunanları		
T		
bayut-: zenginleştirmek	bayu-t-	-t-: FFYE
tayıt-: kaydirmek	tay-(ı)t-	-t-: FFYE

kuyut-: ürkütmek	kuy-(ı)t-	-t-: FFYE
6. 2. 5. Bunun Nazal N'lisi		
T		
töñit-: başını eğmek	töñ-(i)t-	-t-: FFYE
teñit-: göğe dikmek	teñ-(i)t-	-t-: FFYE
keñüt-: genişletmek	keñü-t-	-t-: FFYE
6. 5. 2.a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olan Olanı		
yiñit-: sümkürmek	yiñe-t-	-t-: FFYE
yoñat-: ifşa etmek	yoña-t-	-t-: FFYE

14. 7. 4. 2. Harekeleriyle fa'al'ân Babı

Bu bap altında yügürün sözcüğü dışındaki tüm sözcükler, altında gruplandığı harfler farketmeksizin *-gAn* eki ile türetilmiştir.

T		
ayıtgan: sürekli soran	ayıt-gan	-gan: FİYE
yaratgan: yaratan	yarat-gan	-gan: FİYE
yarutgan: ışıtan	yarut-gan	-gan: İİYE
yorıtgan: sürekli osuran	yorıt-gan	-gan: FİYE
R		
yapurgan: sürekli gizleyen, sürekli hile yapan	yapur-gan	-gan: FİYE
yaşurgan: sürekli saklayan	yaşur-gan	-gan: FİYE
yapuşgan: sürekli yapışan	yapuş-gan	-gan: FİYE
K (kef)		
yügürgen: 1. sürekli koşan, 2. ulak	yügür-gen	-gen: FİYE
yügürün: akdarı benzeri bir bitki	(y)ügür+gün	+gün: İİYE
yemürgen: kökleyen, kökünden söken	yemür-gen	-gen: FİYE

15. 8. 2. 1. Harekeleriyle, Ortası Harekeli fa'al'dî Babı

Bu bap altında yer alan sözcükler, son sesleri bakımından gruplandıkları harflerle uyuşmaktadır. R harfi altındaki sözcükler *-Ur-* ve *+Ar-* ekleri ile, Ş harfi altındaki sözcüklerin tümü *-ş-* eki ile, K harfi altındaki ekler *+k-* ve *-k-* ekleri ile, L harfi altındaki sözcüklerin tümü *-l-* eki ile türetilmiştir.

R		
yapur-: gizlemek	yap-ur-	-ur-: FFYE
yitür-: yitirmek	yit-ür-	-ür-: FFYE
yaşar-: yeşermek	yaş+ar-	+ar-: İFYE
Ş		
yapuş-: yapışmak	yap-(u)ş-	-ş-: FFYE
yağış-: karşılıklı veya birlikte yaymak	yağ-(ı)ş-	-ş-: FFYE

yıdış-: çürümek	yıdı-ş-	-ş-: FFYE
K (kaf)		
yatık-: yabancılaşmak	yat+(ı)k-	+k-: İFYE
yazık-: bahar gelmek	yaz+(ı)k-	+k-: İFYE
yaşık-: kamaşmak	yaş+(ı)k-	+k-: İFYE
	yaşu-k-	-k-: FFYE
L		
yapul-: çarpılmak	yap-(u)l-	-l-: FFYE
yitil-: iltihak etmek	yit-(i)l-	-l-: FFYE
yağıl-: yayılmak	yağ-(ı)l-	-l-: FFYE

16. 8. 3. 1. a. Bunun Başka Bir Türü ve 8. 3. 1. b. Bunun Başka Bir Türü

8. 3. 1. a. Bunun Başka Bir Türü babında Ş harfi altındaki sözcüklerin tümü -ş- eki ile, L harfi altındaki sözcüklerin tümü -l- eki ile türetilmiştir. 8. 3. 1. b. Bunun Başka Bir Türü babındaki N harfi altındaki sözcüklerin tamamı ise -n- eki ile türetilmiştir.

17. 8. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP

Bu bapta yer alan sözcükler, altlarında gruplandıkları harfler farketmeksizin +lA- ve -n- ek kalıplaşmasıyla türetilmiş sözcüklerdir. Ancak çalışmamızda bu baptaki sözcükler +lA- eki almış gövdelerden -n- ekiyle türetilmiş kabul edilmiştir.

Ç		
yıgaçlan-: ağaçlanmak	(y)ıgaçla-n-	-n-: FFYE
R		
yağırlan-: yağırılmak	yağırla-n-	-n-: FFYE
yumurlan-: toplanmak	yumurla-n-	-n-: FFYE
yularlan-: yularlanmak	yularla-n-	-n-: FFYE
Z		
yawuzlan-: kötü sayılmak	yawuzla-n-	-n-: FFYE
Ş		
yawaşlan-: ağırdan almak	yawaşla-n-	-n-: FFYE
yemişlen-: yemişlenmek	yemişle-n-	-n-: FFYE
G (gayın)		
yalıglan-: ibiklenmek, ibiği çıkmak	yalıgla-n-	-n-: FFYE
K (kaf)		
yarıklan-: zırhlanmak	yarıkla-n-	-n-: FFYE
yıraklan-: uzak sayılmak	(y)ırakla-n-	-n-: FFYE
yulaklan-: pınarlanmak, pınarlar çoğalmak	yulakla-n-	-n-: FFYE
K (kef)		
yüreklen-: cesaretlenmek	yürekle-n-	-n-: FFYE
M		
yarımlan-: yarılanmak	yarımla-n-	-n-: FFYE
yişimlen-: tozluk giyinmek	yişimle-n-	-n-: FFYE

yelimlen-: yapıştırılmak	yelimle-n-	-n-: FFYE
--------------------------	------------	-----------

18. 10. 5. ALTI ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAP

Bu bapta yer alan sözcüklerin durumu da bir önceki maddedeki sözcüklerle aynıdır.

Ç		
saraguçlan-: örtülenmek	saraguçla-n-	-n-: FFYE
K (kef)		
bilezüklen-: bileziklenmek	bilezükle-n-	-n-: FFYE
sayramlan-: (su) azalmak	sayramla-n-	-n-: FFYE
kātunlan-: hatun kılığına girmek	kātunla-n-	-n-: FFYE
kāgunlan-: kavunlanmak	kāgunla-n-	-n-: FFYE

19. 12. 3. 1. Harekeleriyle Ortası Sükunlu fa'leldi Babı

Bu bapta L harfi altında *tumlu* ve *suglu* sözcükleri dışında gruplanan kelimelerin tümü +/A- eki ile türetilmiştir.

20. 12. 3. 2. Harekeleriyle fa'ālādī, fa'ūlādī, fa'īlādī Babı

Bu bapta yer alan sözcüklerin tümü, altlarında gruplandıkları harfler farketmeksizin +/A- eki ile türetilmiştir.

B-P		
tapala-: kabahatini yüzüne vurmak	tapa+la-	+la-: İFYE
töpüle-: tepesine vurmak	töpü+le-	+le-: İFYE
söbile-: sivirtmek	söbi+le-	+le-: İFYE
T		
satula-: faydasız söz söylemek	satula-	+la-: İFYE
Ç		
saçula-: saçak yapmak	saçu+la-	+la-: İFYE
kaçala-: kaba koymak	kaça+la-	+la-: İFYE
kıçıla-: gıdıklamak, kaşımak	kıçı+la-	+la-: İFYE
R		
karala-: 1. karalamak, 2. pislemek	kara+la-	+la-: İFYE
karıla-: ölçmek	karı+la-	+la-: İFYE
karıla-: yaşlı saymak	karı+la-	+la-: İFYE
karıla-: karı üflemek	kar+la-	+la-: İFYE
G (gaym)		
çağıla-: çağlamak	çağı+la-	+la-: İFYE
sagula-: ölçmek	sagu+la-	+la-: İFYE
F		
çıwıla-: fokurdamak	çıwı+la-	+la-: İFYE
K (kaf)		

tokula-: toka takmak	toku+la-	+la-: İFYE
tıkıla-: tıktırtı yapmak	tıkı+la-	+la-: İFYE
K (kef)		
tiküle-: 1. lokma vermek, 2. rüşvet vermek	tikü+le-	+le-: İFYE
tikile-: uğuldayıp vınlamak	tiki+le-	+le-: İFYE
L		
talula-: seçmek	talu+la-	+la-: İFYE
M		
tümile-: tırıs gitmek	tümi+le-	+le-: İFYE
tamula-: bendini kapatmak		
12. 3. 2. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları		
B		
yubıla-: aldatmak	yuba+la-	+la-: İFYE
S		
yasıla-: 1. yassılaştırmak, 2. doğrudan söylemek	yası+la-	+la-: İFYE
G (gayın)		
yagıla-: düşmanlık yapmak	yagi+la-	+la-: İFYE
12. 3. 2. b. Bunun Ortasında elif, vav, ye Bulunanları		
ayala-: alkışlamak	aya+la-	+la-: İFYE
uyala-: yuva yapmak	uya+la-	+la-: İFYE
küyele-: güveyi sökmek	küye+le-	+le-: İFYE

21. 12. 4. BEŞ ÜNSÜZDEN OLUŞAN BAPLAR

Bu bap altındaki alt başlıklarda 12. 4. 1. Harekeleriyle, İkinci Harfi Harekeli fa'al'ādī Babı başlığı altında yer alan S harfi altındaki sözcükler dışında diğer tüm alt başlıklardaki sözcükler, altlarında gruplandıkları harfler farketmeksizin +lA- eki ile türetilmiştir. 12. 4. 1. Harekeleriyle, İkinci Harfi Harekeli fa'al'ādī Babı alt başlığı altındaki S harfi içinde bulunan sözcükler; +sA-, +sI-, -gsA- ve +lA- ekleri ile türetilmiştir. Sadece bu harf altındaki sözcüklerin türetildikleri ekler bakımından istisna teşkil etmeleri yine sözcüğün tertibinde yaşanan kafa karışıklığının bir göstergesi olarak yorumlanabilir.

12. 4. 1. Harekeleriyle, İkinci Harfi Harekeli fa'al'ādī Babı		
T		
töpütle-: Tibetli saymak	töpüt+le-	+le-: İFYE
kiritle-: kilitlemek	kirit+le-	+le-: İFYE
Ç		
çanaçla-: zayıf kabul etmek	çanaç+la-	+la-: İFYE
kulaçla-: kulaçlamak	kulaç+la-	+la-: İFYE
kılıçla-: kılıçlamak	kılıç+la-	+la-: İFYE
kamıçla-: kepçelemek	kamıç+la-	+la-: İFYE
R		
bagırla-: bağrına vurmak	bagır+la-	+la-: İFYE

bağır-la-: bağırını düzeltmek	bağır+la-	+la-: İFYE
sığır-la-: sığır saymak	sığır+la-	+la-: İFYE
S		
tarus-la-: tavan yapmak	tarus+la-	+la-: İFYE
kurutsa-: canı kurut istemek	kurut+sa-	+sa-: İFYE
tatıgsa-: canı tatlı istemek	tatıg+sa-	+sa-: İFYE
satıgsa-: satmak istemek	sat-(ı)gsa-	-gsa-: FFYE
barıgsa-: gitmek istemek	bar-(ı)gsa-	-gsa-: FFYE
kurugsı-: kurumaya yüz tutmak	kurug+sı-	+sı-: İFYE
balıksa-: canı balık istemek	balık+sa-	+sa-: İFYE
berigse-: vermek istemek	ber-(i)gse-	-gse-: FFYE
körügse-: buluşmak istemek	kör-(ü)gse-	-gse-: FFYE
Ş		
bağış-la-: bağışlamak	bağış+la-	+la-: İFYE
kaçış-la-: kayış yapmak	kaçış+la-	+la-: İFYE
karış-la-: karışlamak	karış+la-	+la-: İFYE
G (gayın)		
bışıg-la-: pişirmek	bışıg+la-	+la-: İFYE
satıg-la-: satmakta yarış etmek	satıg+la-	+la-: İFYE
kasıg-la-: dürtmek	kasıg+la-	+la-: İFYE
K (kaf)		
butık-la-: budamak	butık+la-	+la-: İFYE
tutuk-la-: iğdiş etmek	tutuk+la-	+la-: İFYE
kuçak-la-: kucaklamak	kucak+la-	+la-: İFYE
konuk-la-: konuklamak	konuk+la-	+la-: İFYE
K (kef)		
biçek-le-: bıçaklamak	biçek+le-	+le-: İFYE
bedük-le-: büyük saymak	bedük+le-	+le-: İFYE
körük-le-: körüklemek	körük+le-	+le-: İFYE
kiçig-le-: küçük saymak	kiçig+le-	+le-: İFYE
M		
turum-la-: boyu ile derinlik ölçmek	turum+la-	+la-: İFYE
tarım-la-: bir adadan öbür adaya atlayarak geçmek	tarım+la-	+la-: İFYE
N		
bütün-le-: araştırmak	bütün+le-	+le-: İFYE
taban-la-: tekmelemek	taban+la-	+la-: İFYE
saban-la-: toprağı işlemek	saban+la-	+la-: İFYE
12. 4. 1. a. Bunun Asli İlk Harfi vav veya ye Olanları		
R		
yagır-la-: yağırını iyileştirmek	yagır+la-	+la-: İFYE
Z		
yawuz-la-: kötü saymak	yawuz+la-	+la-: İFYE
K (kaf)		
yazuk-la-: suçlamak	yazuk+la-	+la-: İFYE
K (kef)		
yitik-le-: kaybı aramak	yitik+le-	+le-: İFYE

M		
yarımla-: yarılamak	yarım+la-	+la-: İFYE
yelimle-: yapıştırmak	yelim+le-	+le-: İFYE
yelimle-: öncülük etmek	yelim+le-	+le-: İFYE
N		
yağrınla-: kürek kemiğine vurmak	yağrın+la-	+la-: İFYE
12. 4. 2. Harekeleriyle fa'la'lādī Babı		
[Ç]		
tawgaçla-: Çinli saymak	tawgaç+la-	+la-: İFYE
sorkuçla-: reçinelemek	sorkuç+la-	+la-: İFYE
Z		
kalbuzla-: lokma lokma yemek	kalbuz+la-	+la-: İFYE
Ş		
kırtışla-: kabuğunu soymak	kırtış+la-	+la-: İFYE
K (kaf)		
boğmakla-: iliklemek	boğmak+la-	+la-: İFYE
tamgakla-: boğazına vurmak	tamgak+la-	+la-: İFYE
karlukla-: Karluk saymak	karluk+la-	+la-: İFYE
12. 4. 2. a. Bunun Başka Bir Türü		
P		
körpele-: körpe ot yemek	körpe+le-	+le-: İFYE
T		
burtala-: yaldızlamak	burta+la-	+la-: İFYE
kıftula-: makasla kesmek	kıftu+la-	+la-: İFYE
kirtüle-: doğrulamak	kirtü+le-	+le-: İFYE
Ç		
tañçula-: çiğnemek	tañçu+la-	+la-: İFYE
kamçıla-: kamçılama	kamçı+la-	+la-: İFYE
D		
bügdele-: hançerlemek	bügde+le-	+le-: İFYE
R		
sagrıla-: sahtiyan yapmak	sagrı+la-	+la-: İFYE
G (gayın)		
tamgala-: damgalamak	tamga+la-	+la-: İFYE
K (kef)		
sürgile-: peşinden gitmek	sürgi+le-	+le-: İFYE
sirkele-: sirke dökmek	sirke+le-	+le-: İFYE
karmala-: yağmakamak, kapmak	karma+la-	+la-: İFYE

22. 15. B. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLANLAR

Bu bapta yer alan sözcüklerin tümü 15. B. 1. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLAN İSİMLER alt başlığı dışında, altında gruplandırıldıkları harfler farketmeksizin *-t-* eki ile türetilmiştir.

15. B. 1. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLAN İSİMLER		
K (kef)		
tırsgek: göz kapağındaki sivilce		
tırsgek: dirsek	tırs+gek	+gek: İİYE
15. B. 2. İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ HARFİ AYNI OLAN FİİLLER		
15. B. 2. 1. İki Ünsüzlüler		
T		
art-: artmak		
ört-: örtmek		
ert-: geçmek		
15. B. 2. 2. Üç Ünsüzlüler		
T		
bert-: bertmek, yaralamak	ber-t-	-t-: FFYE
türt-: dürtmek, sürmek	*tür-t-	-t-: FFYE
sürt-: sürmek	sür-t-	-t-: FFYE
kert-: kertmek	ker-t-	-t-: FFYE
15. B. 2. 3. Dört Ünsüzlüler		
öpürt-: içirtmek	öpür-t-	-t-: FFYE
esürt-: sarhoş etmek	esür-t-	-t-: FFYE
amurt-: sakinleştirmek	amur-t-	-t-: FFYE
[15. B. 2. 4. Beş Ünsüzlüler]		
R		
çubart-: malını çalıp çırılçıplak bırakmak	çubar-t-	-t-: FFYE
köpürt-: köpürtmek	köpür-t-	-t-: FFYE
katart-: geri döndürmek	ka[y]tar-t-	-t-: FFYE
karart-: karartmak	karar-t-	-t-: FFYE
sekirt-: koşturmak	sekir-t-	-t-: FFYE
keçürt-: geçirtmek	keçür-t-	-t-: FFYE

23. 15. E. 1. CİMLİ NAZAL N'İN İSİMLERİ

Bu bap altındaki sözcükler, altlarında gruplandırıldıkları harfler farketmeksizin -ç, -nç ve +nç ekleri ile türetilmişlerdir.

T		
ötünç: borç, ödünç	öte-nç	-nç: FİYE
utunç~utanç: utanç	u[w]tan-ç	-ç: FİYE
Ç		
üçünç: üçüncü	üç+(ü)nç	+nç: İİYE
R		
erinç: belki (edat)	er-(i)nç	-nç: FİYE
urunç: rüşvet	ur-(u)nç	-nç: FİYE
irinç: nimet içinde olmak	ér-(i)nç	-nç: FİYE
W		
awınç: avunç, avunma	awı-nç	-nç: FİYE
	awın-ç	-ç: FFYE

K (kef)		
ikinç: ikinci	iki+nç	+nç: İİYE
ökünç: pişmanlık	ökün-ç	-ç: FİYE
ögünç: övünme	ögün-ç	-ç: FİYE
	ög-(ü)nç	-nç: FİYE
L		
olunç: düz olmayan, kıvrımlı	ulın-ç	-ç: FİYE
ilenç: utandırma, kargış	ilen-ç	-ç: FİYE
M		
umunç: umut	um-(u)nç	-nç: FİYE
	umun-ç	-ç: FİYE
N		
manç: güvenilir	man-ç	-ç: FİYE
	ma-nç	-nç: FİYE
onunç: onuncu	on+(u)nç	+nç: İİYE

7. SONUÇ

Bu çalışmada Dîvânu Lugâti't-Türk'teki sözcükler, eserin bap tasnifi içerisinde söz yapımı bakımından incelenmiştir. Eser, gerek hazırlanış tekniği, gerek içeriğinin zenginliğiyle dönemi için profesyonel denebilecek seviyede uzmanlıkla ve birikimle hazırlanmıştır. Bu eser, Türk tarihi içinde sahibi Kâşgarlı'ya birçok unvan kazandırmıştır. Bu unvanlardan ikisi “ilk Türk dilcisi” ve “ilk Türk sözlükçüsü”dür. Alanında ilk olmak, bir değer ifade etse de ilk olmanın getirdiği bazı zorluklar da vardır. Kâşgarlı da eserini hazırlarken birtakım zorluklarla karşılaşmıştır. Bu zorlukların en çetininin sözlüğü için veri derlemesi olduğunu söylenebilir. Ancak bizce Kâşgarlı'nın karşılaştığı önemli başka bir zorluk daha vardır. O da yapı bakımından hitap edilen kitlenin dilinden farklı bir dili, bu yapı farklarını kolaylaştırarak aktarabilecek bir yöntem belirlemektir. Kâşgarlı bu sorunun çözümünü Arap gramerciliği ve sözlükçülüğünde bulmuştur. Sözlüğünü Arap lügatçilik usüllerince tasnif etmiş, sözcük tertibini yaparken Türkçenin eklemeli yapıdaki sözcüklerini Arapçanın bükümlü yapısının vezin kalıpları içerisine sığdırmaya çalışmıştır. Türkçedeki birden fazla sesin bir araya gelmesiyle oluşan biçimbirimleri Arap dilciliğince harf terimiyle karşılamış, bu durum Türkçede aynı sesi barındıran birden fazla ekin aynı harfle ifade edilmesine neden olmuştur. Türkçe sözcüklerin Arapça vezin kalıplarıyla ifade edilmesi, farklı işlevde eklerle türemiş sözcüklerin kafiye ve ritim benzerliğinden dolayı aynı kategoride sınıflandırılmasına neden olmuştur. Kâşgarlı, sözlüğü için Türkçenin yapısına uygun bir sistem kurmayı düşünmüş müdür, bilemiyoruz. Türk dili için kendisinden önce hazırlanmış dil bilgisi veya sözlük çalışması bulunmadığından örnek alabileceği bir kaynak yoktu ancak bu durum, onu Arap usullerini benimsemeye iten yegane sebep olamaz. Onun sözlüğünde benimsediği yöntem daha çok öğreticilik kaygısından ileri gelmektedir. Bu durumu kendisi de eserinde ifade etmektedir. Bu çalışmada da Kâşgarlı'nın, eserinin tertibi için tuttuğu yolun Türk dilinin yapısı için getirdiği bazı zorlama durumları ortaya koymak amacıyla söz yapımı incelemesi baplar içerisinde yapılmıştır. Değerlendirme bölümünde Kâşgarlı'nın tertip yönteminin Türkçenin yapısı için uyumsuzluk gösteren kısımları detaylı biçimde örneklendirilmiştir.

DİZİN

A

- a[g]duk
değişik, bilinmeyen, 41
- a'
ünlem, 37
- aba
baba, 45
- abacı
umacı, 59
- abakı
korkuluk, 59
- abi-
gizlemek, 268
- abın-
gizlenmek, 74
- abit-
gizlemek, 75, 78
gizlemek, saklamak, 78
- abitgan
saklanan, 65
- aç
ünlem, 36
- aç-
açmak, 41, 67, 70, 73, 74, 78, 90
- āç
aç, 44
- āç-
acıkmak, 68
- açı
kocakarı, 45
- açı-
acımak, ekşimek, 70
- açı-
acımak, ekşimek, 268
- açıg
acı, 40, 62, 64, 96
ihsan, başı, 40, 62
- açıglıg
ekşili, acılı, 62
nimetli, 62
- açıglık
acılık, 64
- açıgsa-
canı ekşi çekmek, 96
- açık-
acıkmak, 72
- açıl-
açılmak, 73, 81, 85
- açın-
açar görünmek, 74
ikramda bulunmak, 74
- açısa-
açmak istemek, 90
- açış-, 70
yardım etmek, birlikte açmak, 70
- açıt-
ekşitmek, acıtmak, 75
- açıtgan
acıtan, 65
- āçlık
açlık, 51
- açılın-
açılmak, 85
- açılış-
açılmak, çözülmek, 81
- açtur-
açtırmak, 78
- açuk
açık, 41, 59, 64
- açuklug
yumuşak huylu, 63
- açukluk
açıklık, aydınlık, 64
- açur-
aç bıraktırmak, 88
- açurgan
acıktıran, 66
- adak
ayak, 41, 63, 93, 96
- adakla-
ayağına vurmak, 96
- adaklan-
ayakları olmak, 93
- adaklıg
ayaklı, 63
- adaş
arkadaş, 40, 63
- adaşlık
arkadaşlık, 63
- adgır
aygır, 47, 62, 98
- adgırak
ön ayakları beyaz olan dağ keçisi, 62
- adgırlan-
tayların ve kısrakların aygır gibi davranması, 98,
318
- adıg
ayı, 40, 62
ayık, 40
- adıglıg
ayılı (dağ vs.), 62
- adıl-
ayılmak, 73
- adın
başka, 43, 92
- adır-
ayırarak, 69
- adış-
birbirinden ayrılmak, 70
- adna-
değişmek, 92
- adnat-
farklılaşmak, 88

- adri
1. buğday temizlemek için kullanılan alet, 2. iki parçası bulunan her şey, 55
- adri-
ayrılmak, 83
- adrim
eyerin yandan çıkan uçları, 49
- adriş
iki yolun başı, 47
- adriş-
ayrışmak, 80
- adruk
başka, 47
- adukla-
garipsemek, 96
- adut
bkz. avut, 39
- adutla-
avuçlamak, 95
- āg
bacak arası, 44
- āg-
(rengi) değişmek, 69
- āg- ~ ag-
çıkma, yükselmek, 69
- agan
genizden konuşan, genzek, 43
- agartgu
buğday unundan yapılan boza benzeri içki, 306
- agduk
kim olduğu belli olmayan adam, 48
- agi
ipek kumaş, 46
- agıçı
hazinedar, 59
- agıl
ağıl, 42
- agım
yükseliş, 43
- agır
ağır, 39, 63, 90
- agırla-
ağırlamak, kerem etmek, 95
- agırlan-
ağırlanmak, değerlenmek, 93, 318
- agırlıg
itibarlı, değerli, 62
- agırşuk
ağırşak, 63
- agısa-
yükselmek istemek, 90
- agiş
yükselmek, 40
- agiş-
1. bir yere çıkmakta yarış etmek, 2. artırmak, yükseltmek, 3. itişmek, 71
- agit-
çıkartmak, yükseltmek, 76
- agitgan
yükselten, çıkaran, 65
- agız
ağız, 39, 95
- agızla-
ağız/kapı yapmak, 95
- aglak
ıssız yer, 53
- aglat-
uzaklaştırmak, 88
- agna-
debelenmek, yuvarlanmak, 92
- agnat-
ağnatmak, debelendirmek, 88
- agri-
ağrımak, 47, 81, 84, 86, 90
- agriğ
ağrı, 47
- agrikan-
ağrıdan şikayet etmek, 98
- agrin-
acı çekmek, 84
- agriş-
birlikte acı çekmek, 81
- agrit-
ağrıtmak, 86
- agru-
ağırlaşmak, 90
- agruk
malın ağırlığı, 48, 98
- agruklan-
ağır bulmak, 98
- agtıl-/agtarıl-
yere vurulmak, 83
- agu
zehir, 46
- aguylug
ilk sütü olan, 62
- aguk-
zehirlenmek, 72
- agula-
zehirmek, 97
- ahtar-
aktarmak, 78
- ajlağ
kertenkele, 52
- ajmuk
beyaz şap, 48
- ajmuklan-
kelliği artmak, 98
- ak-
akmak, 43, 46, 51, 60, 68, 71, 77, 79
- āk
ak, beyaz, 44
- akı
cömert, 46, 97
- akıla-
cömert saymak, 97
- akım
akış, 43
- akın
sel, 43
- akınçu
akıncı birlik, 58, 317
- akındı
akıntı, akan su, 60

- akış-
birlikte akmak, 71
- akıt-
akıtmak, 65, 77
- akıtgan
akıtan, 65
- aklış-
toplaşmak, 82
- akru
yavaş anlamında edat, 51
- aktur-
aktırmak, 79
- al-
almak, 40, 41, 43, 68, 71, 75, 79, 82, 91, 301
- āl
turunç rengi, 44
turunç renginde kumaş, 44
- ala
alaca, benekli, 46
cüzzamlı, 44
muhalif, 44
- alaçu
geniş çadır, 59
- alaş
düz, 58
- alaşır
sıçan cinsinden bir şey, 67
- alar-
renklenmek, kızarmak, 70
- alart-
belertmek, 302
- alavan
timsah, 60
- alçak
zarif, ince, 48
- alda-
aldatmak, 90
- alıg
her şeyin kötüsü, 40
- alık-
bozulmak, kötüleşmek, pislenmek, 72
- alım
alacak, alış, 43
- alımla
elma bkz.
alma, 60
- alımlıg
alacaklı, 63
- alın
alın, 44, 63
- alın-
alacağını alabilmek, 75
- alınlıg
alını geniş olan, 63
- alışa-
almak istemek, 91
- alış
alma, alacak, 40
- alış-
alacağı tahsis etmekte yardımcı olmak, 71
- alk-
telef etmek, 301
- alkal-
övlmek, 84
- alkaş-
övmeye yarışmak/yardımlaşmak, birlikte övmek,
81
- alkın-
tükenmek, yok olmak, 85
- alkış
övgü, dua, 47
- alkış-
birbirlerini yok etmek, 81
- alma
elma, 56
- alp
alp, 37
- alpagut
cesur savaşı, 61
- alsık-
gasp edilmek, 82
- altın
alt, 50
- altun
altın, 53
- altur-
aldırmak, 79
- aluç
sürme, 53
- aluçın
boğumlu bir bitki, 60
- aluk
güçlü, dayanıklı, 41
- alwır-
haykırmak, 79
- am
kadın organı, 36
- amaç
hedef, 39
- amaçla-
hedef almak, amaçlamak, 95
- amrak
sıcakgönüllü, sevgili, 48
- amrul-
sakinleşmek, 84
- amşuy
bir çeşit erik, 52
- amul
sakin, 42
- amurt-
sakinleştirmek, 302, 331
- amuş-/amiş-
apışıp kalmak, 72
- ana
anne, 39, 46, 98
- anaç
anne gibi olan, 39
- anala-
anne saymak, 98
- and
yemin, ant, 37
- anda
orada (edat), 55, 57
- andag

öyle (edat), 52
 andgar-
 yemin ettirmek, 98, 302
 andığ
 kalbur, eleğin kasnağı, 52
 andık-
 yemin etmek, 82
 angar-/andgar-
 yemin ettirmek, 79
 anu-
 hazırlanmak, 41, 269
 anuk
 hazır, 41, 64, 96
 anukla-
 hazır bulmak, 96
 anukluk
 hazırlık, 64
 anumu
 cüzzam, 59
 anun-
 hazırlanmak, 75
 anut-
 hazırlatmak, 77
 anutgan
 hazırlıklı olan, hazırlatan, 66
 aņ
 yağından ilaç elde edilen bir kuş, 37
 yok, 37
 aņdı-
 hile yapmak, gizlenmek, 98
 aņduz
 andız otu, 52
 aņıl
 çok, 46
 aņıla-
 anırmak, 98
 aņıt
 angut, 46
 aņız
 anız, 46
 aņla-
 anlamak, 92
 aņraş-
 eziyet çekmek, 92
 aņut
 şarap hunisi, 46
 apa
 ayı, 45
 apaņ
 eğer (edat), 58
 aplan
 sıçan cinsinden bir hayvan, 53
 ār
 kestane rengi, 44
 ār- ~ ar-
 kandırmak, 69
 yorulmak, 69
 ara
 ara, 45, 97
 arala-
 barıştırmak, 97
 aran
 at ahır, 43
 aranlıg
 ahır olan (ev), 63
 arçı
 heybe, 55
 ardutal
 hamam otu, 62
 argu
 iki dağın arasında bulunan şey, 56
 arguç
 aldatmaca, 47
 argula-
 arasından geçmek, 99
 argun
 bir sıçan türü, 53
 argur-
 yormak, 79
 arı
 eşek arısı, 45
 arı-
 temizlenmek, 268
 arığ
 temiz, 40, 63
 arıgla-
 iyisini seçmek, 96
 taşağını koparmak, 96
 arıglık
 temizlik, 63
 arık
 nehir, 41
 arıklan-
 ark oluşturmak, 93
 arıklıg
 arıklı, 63
 arın-
 yıkamak, temizlenmek, 74
 arış
 dokumacılıkta çözü, 40
 arış-
 birbirini aldatmak, 70
 arıt-
 sünnet olmak/etmek, kısırlaştırmak, 76
 temizlemek, 65, 76
 arıtgan
 temizleyen, 65
 arju
 çakal, 55
 ark
 kir, pas, 37
 arka
 sırt, yardımcı, 56
 arka-
 aramak, 47
 arka-
 aramak, 91
 arka-
 kötülemek, lanetlemek, 91
 arkaçak
 ağza ilaç dökmek için kullanılan bir alet, 62
 arkag
 argaç, 52
 arkalan-

1. destek edinmek 2. Sirtını dağa vermek, 94
- arkar
dağ keçisi, 52
- arkaş-
yük taşımakta yardım etmek, 81
- arkış
kervan, mektup, 47
- arkuçu
aracı, 61
- arkuk
inatçı, 51, 99
- arkuk
iki duvar veya iki sütun arasına konan ağaç, 51
- arkuklan-
inatlaşmak, 99
- arkun
bir at türü, 50
gelecek yıl, 50
- armagan
hediye, 60
- armut
armut, 47, 98
- armutlan-
armutlanmak, 98, 318
- arpa
arpa, 54
- arpagan
başağı tanesiz arpamsı bir bitki, 60
- arpala-
arpa yedirmek, 94, 99
- arpalan-
arpa verilmek, 94
- arrıç
çok temiz, 61
- arsal
kumral saç, 49
- arsalık
çift cinsiyetli hayvan, 66
- arsık-
aldanmak, 82
- arslan
arslan, 300
- art
1. art, arka, 2. geçit, 37
- art-
artmak, 48, 78, 302, 331
- arta-
bozulmak, 53, 80, 86, 89
- artak
bozuk, 53
- artaş-
birbirini bozmak, yozlaştırmak, 80
- artat-
bozmak, 86
- artıç
kadın yelegeği, 47
yükün bir dengi, 47
- artil-
yüklenmek, 83
- artın-
yüklenmek, 84
- artış-
birlikte yükselmek, 80
- artla-
tokatlamak, 306
- artuç
ardıç, 47, 98
- artuçlan-
ardıçlanmak, 98, 318
- artuk
fazlalık, artık, 48
- artuklan-
haddini aşmak, 98, 318
- artur-
artırmak, 78
- artut
armağan, 50
- arubat
demirhindi, 60
- aruk
yorgun, 41, 64, 96
- arukla-
dinlenmek, 96
- arukluk
yorgunluk, 64
- arumdun
boya, 60
- arwa-
büyülü sözler söylemek, 91
- arwal-
büyülü sözler söylemek, 84
- arwaş-
mırıldanmak, fısıldanmak, dua etmek, 81
- as-
asmak, 69, 71, 73, 74, 78
- ās
as, kakım, 44
- asıç
kâr, fayda, 40
- asıçlıç
faydalı, 63
- asıl-
asılmak, 73, 85
- asırtguk
zeki, 306
- asış-
asmakta yardım etmek, karşılıklı asmak, 71
- asılın-
asılmak, 85
- asnar-
kaytarmak, 92
- asra
alt, aşağı, 55
- asruş-
aksırmakta yarış etmek, 81
- ast
sokak, 37
- astın
alt, 50
- astur-
astırmak, 78
- asur-
aksırmak, 66, 70, 81
- asurgan

aksıran, 66
asurtgu (ot)
aksırık otu, 306
āş
yemek, aş, 44
āş-
aşmak, 69
aşa-
yemek, 268
aşak
dağ eteği, 41, 96
aşakla-
küçük saymak, 96
aşat-
yedirmek, 76
aşbar
at için hazırlanan bir besin, 52
aşgın-
ezilip ufalanmak, aşınmak, 85
aşısa-
aşmak istemek, 90
aşla-
yemek kabını tamir etmek, 91
aşlal-
tamir ettirmek, 94
aşlat-
tamir ettirmek, 87
aşlık
mutfak, 51
aşnu
önce (edat), 57
aşrul-
aşırılmak, 83
aşsa-
canı yemek çekmek, acıkmak, 90
aşsat-
yeme arzu ettirmek, 87
aştal
son, sonuncu, 49
aşu
kırmızı toprak, 46
aşuk
aşık kemiği, 41, 96
demir başlık, 41
aşuk-/aşık-
özlemek, 72
aşukla-
aşık kemiğine vurmak, 96
aşun-
geçmek, aşmak, 74
at
at, 36, 47, 75, 79
at-
atmak, 40, 43, 58, 68, 70, 73, 74, 78, 90
āt
ad, nam, unvan, 44
ata
baba, 39, 45, 59
ata-
atamak, unvan vermek, 268
ataç
baba gibi olan, 39

atakı
babacık, 59
atan
iğdiş edilmiş deve, 43, 94
atanlan-
deve sahibi olmak, 94
atanlık
iğdiş edilmiş devesi olan, 63
atat-
at haline gelmek (tay için), 75
atgak
bağırsak kurdu, 53
atgar-
(bir şeye) bindirmek, binmeye yardım etmek, 79
atıl-
atılmak, 73
atım
atış, 43
atın-
atar görünmek, 74
atınçu
atılan, 58, 317
atısa-
atmak istemek, 90
atış
atma, 40
atış-
atışmak, yarışmak, 70
atışgan
atışan, 66
atızla-
ark açmak, set yapmak, 95
atızlan-
arklarla bölümlere ayrılmak, 93
atlan-
atlanmak, ata binmek, 85
atlıg
atlı, 47
attur-
attırmak, 78
avut
avuç, 44
aw-
toplanmak, sıkışmak, 69
āw
av, 44
awala-
etrafında toplanmak, 97
awiçga
ihtiyar, 61
awılku
sarıçalı, kadıntuzluğu, 146
awın-
avunmak, 75, 307
awınç
alışma, avunma, 57, 316
avunç, avunma, 307, 331
awınçu
avunulan, 58, 317
awla-
avlamak, 88, 92, 94, 95
awlal-

avlanmak, 94
āwlan-
avlanmak, 95
awlaş-
toplanmak, yığılmak, 82
awlat-
avlatmak, 88
awruzi
karışık yemek, 62
awujgun
deri tabaklamakta kullanılan palamut yaprağı, 66
awya
ayva, 51
axsa-
aksamak, 87, 90, 139
axsak
aksak, 53, 139
axsat-
aksak hale getirmek, aksatmak, 87
axsuñ
sarhoşken kavga eden adam, 52
ay
turuncu renkli ipek, 37
ay-
söylemek, demek, 69
āy
ay, 44
ay (zaman), 44
aya
aya, 45, 282
aya-
korumak, 89
aya-
unvan vermek, 89
ayag
lakap, unvan, 252
ayak
adak, 45
çanak, 45
ayala-
alkışlamak, 282, 328
ayas
açık (ayas kök
açık gökyüzü), 54
aybañ
kel, 52
aydın
ay ışığı, 52
ayığ
ayı, 45
ayık
vaat, söz, 45
ayıl-
söylenmek, denmek, 88
ayıt-
sormak, söylemek, demek, 77
ayıtgan
sürekli soran, 231, 325
ayla
öyle, 51
aylok
şöyle, 51

ayran
ayran, 53
ayrış-
ayrışmak, 89
ayru
değilse anlamında edat, 55
ayruk
başka, 51
aytıg
konuşma, 51
aytıl-
sorulmak, 89
aytın-
sormayı üstlenmek, kendine sormak, 89
aytış
söyleşme, 51
aytur-
konuşturmak, 89
az-
azmak, şaşırarak, 69
āz
as, kakım, 44
az, 44, 94
azıg
azı dişi, 40, 96
azıgla-
azı dişiyle vurmak/yaralamak, 96
azıgıg
azı dişi olan, 62
azıl-
yanılmak, 73
azıt-
azıtmak, şaşırarak, 76
azıtgan
azıtan, yoldan çıkararak, 65
āzlan-
azımsamak, 94
azma
cinsî muamele yapamayan koç, 56
azu
veya, yoksa (edat), 46
azuk
azık, 41, 63, 64, 93
yoldan sapmış, 41
azuklan-
azık sahibi olmak, 93
azuklug
azıklı, 63
azukluk
azıklık, 64

B

bā-
bağlamak, 268
bağışla-
bağışlamak, 283, 329
bacak
Hristiyan orucu, 122
badga-
bağdalamak, 275
badiçlık

- çardaklık (tahta), 151
 badram
 sevinç ve gülüşme, bayram, 144
 bāg
 bağ, 249
 bağ, düğüm, 249
 bağda-
 bağdalamak, 210, 273
 bağdat-
 bağdalamak, 210
 bağır
 karaciğer, 105
 bağırçak
 semer, 150
 bağırdağ
 göğüslük, 151
 bağırda-
 bağırına vurmak, 198, 282, 328
 bağırını düzeltmek, 282, 329
 bağırdağ
 bağırtağ, 151
 bağırdağ-
 pıhtılaşmak, katılaşmak, 198
 bağırdağ
 başı dik, 149
 bağırda-
 canı ciğer istemek, 283
 bağırdağ
 merhametli, 151
 bağırdağ
 bağırdağ, 151
 bağış
 eklem, boğum, 107
 bağla-
 bağlamak, 194, 213, 276
 bağlan-
 1. bağlanmak, 2. kendi başına bağlamak, 194
 bağlat-
 bağlatmak, 213
 bağna
 basamak, 129
 bağram
 tepecik, 144
 bağrı-
 böğrü ciğerine yapışmak, 191
 bak-
 bakmak, 107, 109, 159, 163, 167, 173, 175, 207, 263
 baka
 kurbağa, 254, 263
 bakan
 pirinçten yapılan halka, 118
 bakanlık
 halkalı, 150
 bakayak~bakanak
 toynak arası, 254
 bakıg
 bakış, 109
 bakıl-
 bakılmak, 173
 bakın-
 tedbir almak, 175
 bakır
 bakır, 105, 149
 bakır-
 bağırma, 256
 bakırlıg
 bakırlı, 149
 bakış
 bakış, 107
 bakış-
 bakışmak, 155
 bakış-
 bakışmak, 167
 bakışgan
 devamlı bakan, 155, 320
 bakıt-
 baktırmak, 207, 324
 baklan
 taze, semiz, 131
 baku
 tepe, 263
 bakur-
 göstermek, 163
 bal
 bal, 249
 bala
 kuş yavrusu, 264
 balçık
 balçık, 139
 baldır
 başlangıç zamanı, 136
 üvey, 136
 baldu
 balta, 124
 bālīg
 yaralı, 120
 balık
 1. çamur, 2. kale ve şehir bkz.
 balçık, 111
 balık, 110, 150, 153, 198, 283
 balıkçın
 balıkçıl, 153
 balıklan-
 (göl) balıklanmak, 198
 balıklıg
 balıklı, 150
 çamurlu, 150
 balıksa-
 canı balık istemek, 283, 329
 bamuk
 pamuk, 111
 ban-
 bağlanmak, 160
 bandal
 ağaçtan çıkarılan bir şey, geceleyin yakılıp közü
 dövülür, 143
 banzı
 hasattan artan üzüm kalıntısı, 125
 bañ
 ağlayış, 286
 bar-
 varmak, 108, 130, 158, 165, 175, 179, 198
 bār

var, 248, 305
barak
çok tüylü köpek, 110
baraklık
köpeği olan, 149
barça
bütün, hepsi, 123
barıg
gitme, gidiş, varış, 108
kokmuş şey, 108
barıgsa-
gitmek istemek, 283, 329
barımsın-
gider görünmek, 198
barın-
(sıvı) boşanmak, 175
gider görünmek, 175
barış-
birlikte gitmek, 165
bark
bark, ev, 103
barkın
alikonamayan, 130
bārlıg
zengin, 305
bars
pars, 103
Barsgan
Afrasiyab'ın bir oğlunun adı ve onun kurduğu
şehir, 301
bart
sıvı kabı, 102
bartur-
götürmek, 179
bas-
1. basmak, ezmek, üstüne çıkmak 2. baskın
yapmak, çökmek, 158
öldürmek, 158
basa
sonra anlamında edat, 263
basan
ölüyü gömdükten sonra yapılan yemek, 118
basar
dağ sarımsağı, 105
basarlıg
sarımsaklı, 149
basbal
bir çekimlik iplik, 143
basıg
baskın yapılan yer, 108
basık-
baskın yapmak, 170
basın-
zayıf görmek, ezmek, 175
basınçak
zayıf, ezik, 150
basış-
bastırmakta yardım etmek, 167
basruk
ağırlık, 139
bassık-
baskın yapmak, esir almak, 191

bastur-
bastırmak, 179
basu
demir çekiç, 263
basur-
bastırmak, 139, 162
basut
1. destek, yardımcı, 2. yardım, 104
baş
baş, 110, 116, 130, 143, 193, 248, 276
bāş
yara, 248
başa-
kertik yapmak, 270
başak
ayakkabı bkz.
başmak, 110
temren, 110, 150, 284
başakla-
temren takmak, 198, 284
başaklan-
sivrilmek, 198
başaklıg
temreni olan mızrak, 150
başgak
oyluk kemiklerinin üstü, 140
başgan
25-50 kg ağırlığında büyük balık, 130
başgıl
dört ayaklılardan başı beyazlaşanlar, 143
başıl
başında beyaz leke bulunan, 116
başla-
1. başlamak, 2. rehberlik yapmak, komuta
etmek, 276
başlan-
(sürüyü) dağa sürmek, 193
başaklanmak, 193
başlamak, 193
başlat-
başlamak için emir vermek, 213
başmak
ayakkabı, 200
başmaklan-
ayakkabı giymek, 200
baştak
tepesi açılmış, 139
baştar
orak, 136
bat
posa, 100, 276
bat-
batmak, 108, 131, 161, 204
batga
üstünde kumaş kesilen tahta, 126
batıg
derin çukur, 108
batla-
kolalamak, 276
batman
batman, 131
batrak

- bayrak, 139
- batruş
bulanık, 137
- batruş-
birbirini batırmak, 186
- batır-
1. saklamak, 2. batırmak, 161
- batır-:, 137, 154, 161, 186
- baturgan
sürekli gizleyen, 154
- bāy
zengin, 249
- bayat
1. kadim, eski, 2. Tanrı'nın adı, 252
- baybayuk
bir tür kuş, 255
- bayık
doğru, 251
- baynak
hayvan pisliği, 254
- bayram
bayram, 254
- bayu-
zenginleşmek, 210, 272
- bayut-
zenginleştirmek, 210, 324
- baz
yabancı, 248
- bazgan
demirci çekici, 130
- bazı
ekmek yanığı, 263
- bazınç
yün çilesi, 290
- be
koyun melemesi, 260
- beçel
hadım, iğdiş, 116
- beçkem
alamet, 144, 201
- beçkemlen-
belgesini takınmak, 201, 322
- beçküm
sofa, 144
- bed-
zayıf görmek, 305
- beğizlig
bezenmiş, 152
- bedü-
büyüme, 206, 269
- bedük
büyük, 112, 284
- bedükle-
büyük saymak, 284, 329
- bedüt-
büyütmek, 206, 323
- beg
bey, 104, 194, 249, 276
- begeç
beycik, 104
- begle-
bey yapmak, 276
- beglen-
evlenmek, bey sahibi olmak, 194
- bek
pek, sağlam, 101, 276
- bekeç
prenslerin unvanı, 104
- bekiş~beküş-
sağlamlaşmak, 168
- bekle-
kilitlemek, bağlamak, korumak, 276
- beklen-
1. sağlamlaşmak, 2. tedbir almak, 3. korunmak, 194
- bekleş-
1. sözleşme yapmak, 2. korumada yardım etmek, 186
kapatmada yardım etmek, 186
- beklet-
hapsettirmek, 214
- bekmes
pekmez, 136
- bekni
buğday, akdarı ve arpa içkisi, 129
- bekü-
sağlamlaşmak, 168, 271
- beküt-
sağlamlaştırmak, 208
- beldir
dağın burnu, 136
- bele-
melemek, 271
- belek
hediyeye, 113
- belekle-
armağan etmek, 284
- belgü
işaret, 127, 156
- belgülüg
bilinen, 156
- belgür-
belirmek, 179
- belik
kandil fitili, 113
yaranın derinliğini ölçen alet, 113
- beliklik
fitil yapmak için hazırlanan (pamuk), 153
- beliğ
panik, 289, 300
- beliğle-
korkuyla uykudan sıçramak, 300
- ben
ben, 102, 124
- benek
1. tane, 2. ufak para, kuruş, 113
- berge
kamçı, değnek, 127
- bergelen-
1. kamçı sahibi olmak, 2. kan dolmak, 259
- berigse-
vermek istemek, 283, 329
- beriş-
karşılıklı vermek, 166

berk
berk, sağlam, 103
berkit-
sağlamlaştırmak, 213
berkle-
muhafaza etmek, 307
bert-
bertmek, yaralamak, 302, 331
bertin-
bertilmek, 193
bertiş-
karşılıklı yaralamak, 186
bertü
üst kısma giyilen elbise, 123
bertülen-
hırka giymek, 259
beşiklig
beşiği olan kadın, 153
bez-
titremek, 113, 158, 203, 207
beze-
bezemek, 166, 173, 175, 270
bezek
bezek, 122
nakış, süsleme, 113
bezel-
bezenmek, 173
bezen-
süslenmek, 175
bezeş-
bezemekte yardımlaşmak, veya yarışmak, 166
bezet-
süsletmek, 207, 323
bezgek
titreme, 203
bezig
titreme, 113
bezit-
titretmek, 207
bıç-
bışmek, kesmek, 157
bıçgas
ahit, sözleşme, 136
bıçgil
çatlak, 143
bıçguç
makas, 134
bıçg
anlaşma, sözleşme, 108
bıçıl-
kesilmek, 155, 171
bıçılğan
çatlak, 155
bıçım
dilim, biçim, 116
bıçın-
keser gibi görünmek, 175
bıçış
büyüklerin ziyaretine gidenlere verilen ipekli kumaş, 106
bıçış-
kesmede yardımlaşmak veya yarışmak, 165

bıçma
bıçme, 128
bıçtur-
kestirmek, 179
bıçuk
kesilmiş, yarım, buçuk, 110
bıçık
bıyık, 110
bıkın
böğür, 118
bıldır
geçen yıl, 136
bırkıg
at ve eşeğin çıkardığı ses, 137
bırkır-
bırk sesi çıkarmak, 179
bıruk~buyruk
emir, devlet büyüğü, 110
bış-
1. pişmek, 2. olgunlaşmak, 159
çalkalamak, 159
bışıg
pişik, pişmiş, 108
bışıgla-
pişirmek, 283, 329
bışık
pişmiş, pişik, 110
bışık
beşik, 120
bışur-
pişirmek, 162
bī
kısarak, 260
örümcek, 260
bibli
dârıfûlfül, 128
biçek
bıçak, 112, 198, 284
biçekle-
bıçaklamak, 284, 329
biçeklen-
bıçak sahibi olmak, 198
biçin
1. maymun, 2. Maymun yılı, 121
bil
bel, 246
bil-
bilmek, 107, 113, 127, 160, 168, 175, 180, 186, 191
bildüz-
bildirmek, 186
bile-
bilemek, 133, 208, 271
bilegü
bileği, 133
bilek
bilek, 113, 153
hediye, 120
bileklig
bilekli, 153
bilel-
1. gark olmak, 2. bağlanmak, 258

bilet-
biletmek, 208, 324
bilezüklen-
bileziklenmek, 260, 327
bilge
bilge, alim, 127
bilgelen-
bilgelenmek, 259
bilget-
akıllanmak, zekileşmek, 213
bilig
ilim, akıl, hikmet, 113
biliglig
alim, 153
biligse-
akıl istemek, 283
bilin-
1. bilip anlamak, 2. itiraf etmek, 175
bilinçek
bulunan şey, 153
biliş
biliş, 107
biliş-
tanışmak, 168
bilsik-
bilmek, öğrenmek, 191
biltür-
bildirmek, tanıtmak, 180
bir
bir, 100, 128, 144, 244, 290
bir-
vermek, 102, 127, 173, 255
birgü
borç, 127
biril-
verilmek, 173
birim
borç, 121
birinç
birinci, 290
birle
ile, edat, 128
birt
köleden alınan vergi, 102
birtem
bütünüyle, tamamen, 144
bistek
1. eğirilecek pamuk, 2. fitil, 141
biş
beş, 245
bit
bit, 100, 276
biti
gökten inen kitap, 261
bitig
kitap, yazı, muska, 112
bitiglik
yazmak için hazırlanan herhangi bir şey, 153
bitigü
yazı takımı, 253
bitil-
kitap yazmak, 170, 321

bitilgen
süreklî yazılan, 155
bitin-
yazar görünmek, 175, 321
bitiş-
1. yazmakta yardım etmek veya yarışmak, 2.
karşılıklı ikrar etmek, 164
bitit-
yazdırmak, 205, 323
bitle-
bit aramak, 276
bitmül
dârülfülül, 143
bitrik
1. bızır, klitoris, 2. fıstık, 141
biz
biz, 101, 289
deri ile et arasındaki beze, 244
biziñ
bizim, 289
boçı
bir tür ud, 262
bir ut türü, 253
boğ
boy, 244
boğu-
boyamak, 269
vurmak, çalmak, 269
boğun
millet, 117
bodunlug
millet sahibi, 150
bog
heybe, bohça, 245
bog-
boğmak, 116, 134, 139, 159, 167, 173, 175, 179
böğ
örümcek, 246
bogar-
kertik yapmak, 163
bogım
boğum, 116
bogla-
bohçalamak, 194, 276
boglan-
bohçalamak, 194
boglun-
boğulmak, 194
bogmak
düğme, 139, 285
bognaklan-
küme küme olmak, 200
bogra-
kertik yapmak, 186, 273
bogrıg
şişkinlik, 137
bogrul
boğazında beyazlık olan, 143
şişkinlik, 143
bogruş-
kesmede yardımlaşmak veya yarışmak, 186
bogsuk

pranga, 139
bogtur-
boğdurmak, 179
bogul-
boğulmak, 173, 194
bogun
boğum, 118
bogun-
boğulmak, 175
bogundu
hayvan mesanesi, 134, 319
bogurda
kıvrık, 146
boguş-
boğuşmak, 167
boguz
boğaz, 106
boğmakla-
iliklemek, 285, 330
bok
bok, 246, 276
küf, 246
bokak~bokuk
1. kuş kursağı, 2. et bezi, trioit, 202
bokla-
pislemek, 276
bokuklug
guatrı olan, 150
boluş
sözle yardım etme, 107
boluş-
birlikte olmak, tarafında olmak, 168
bor
şarap, 244
borba-
savsaklamak, 137, 186, 191, 210, 272
borbag
oyalama, 137
borbal-
karışmak, 191
borbaş
karışık iş, 137
borbaş-
karışmak, 186
borbat-
karmaşaya sokmak, 210
borduz
bostan, 136
borguy
üfürülen boru, 266
borsmak
küçük bir hayvan, porsuk, 301
boş
1. boş, 2. özgür, 3. boşanmış, 245
serbest, boş, 101
yumuşak, 245
boşan-
1. serbest kalmak, 2. gevşemek, 3. boşanmak,
175
boşat-
1. boşaltmak, 2. gevşetmek, 3. boşamak,
4. serbest bırakmak, 207

boşgun-
boşanmak, boşa çıkmak, 193
boşlag
ihmal edilen, 137
boşlaglan-
taşkınlık yapmak, 200, 322
boşu-
1. boşalmak, 2. çözülmek, 3. kurtulmak, 4.
boşamak, 5. salmak, 270
boşug
ihsan, hediye, davet, 108
boşutgan
ishal yapan (ilaç), 154
botlu
deve burunsalığı, 128
botu<k>
memeden kesilmiş deve yavrusu, 261
boxsa-
işi kerhen yapmak, 274
boxsat-
kibre zorlamak, 212
boxsuk
bukağı, pranga, 139
boxtay
bohça, 266
boy
aşiret, 247
çemenotu, 247
böy
örümcek, 247
boyba-
savsaklamak, 280
boymaş-
karışmak, 258
boymul
boynunda ak olan (at), 254
boynak
dağdaki yüksek geçit, 254
kertenkele, 254
boynat-
mağrur olmaya yönlendirmek, 217
boyun
boyun, 252, 255
boyunduruk
boyunduruk, 255
boz
boz, 244
bozla-
deve bağırarak, 276
bozlat-
(hayvan) böğürtmek, 213
bög-
toplamak, 159
böglün-
toplanmak, 194
bögrül
böğürü ak olan (at), 143
bögül-
birikip çoğalmak, 173
böğür
böbrek, 105, 282
böğürle-

1. böbreklerine vurmak, 2. yüz yüze gelmeden bozguna uğratmak, 282
- böğüş-
suyun önünü kesip toplamakta yardım etmek veya yarışmak, 168
- bök
aşık oyununda aşığın sırtının yukarı gelmesi, 246
- böke
büyük yılan, 264
- bökseg
gerdan, 141
- bökseğlen-
meme tomurmak, 201
- bölük
topluluk, bölük, 113
- bölük-
bölüklere ayrılmak, 170
- bölük-
bölüklere ayrılmak, 321
- böñ
ağır bir şeyin yere düşünce çıkardığı ses, 286
iri ve kaba adam, 286
- böri
kurt, 262
- börk
börk, 103
- bösgeç
ekmek, somun, 135
- böşgel
yufka ekmeği, 143
- böz
bez, 244
- B-P, 123, 204, 216, 261, 272, 280, 323, 327
- bu
bu, 124, 260
- bū
buhar, 260, 271
- buçgak
devenin ayak derisi, 139
köşe, bucak, 139
- buçgaklan-
köşeleri olmak, bucaklanmak, 200
- buğ-
donmak, 305
- budursın
bıldırcın, 153
- buğuş-
ayırarak, 165
- buğut-
soğukta öldürmek, 206, 323
- buga
Hint'ten getirilen bir ilaç, 263
- bugra
erkek deve, 124
- bugralan-
deve buğra haline gelmek, 259
- buğday
buğday, 266
- bujın
bir ot, 117
- buk-
büküp toplanmak, 159
- buka
boğa, 263
- bukaç
çömlek, 104
tas, tencere, 121
- bukagu
kelepçe, bukağı, 132
- bukat-
buzağıdan boğa olmak, 207, 324
- bukrı--bukra-
zıplamak, taşkınlık yapmak, 273
- bukuk
ağaç çiçeği tomurcuğu, 202
- bukul-
çekilip toplanmak, 173
- bukun-
toplanmak, 175
- bukur-
değerini düşürmek, 163
- bukursı
saban demiri, 267
- bul
ayağında halka şeklinde beyazlık bulunan, 102
zamanla bozulma, 102
- bul-
bulmak, 107, 118, 160, 168, 175, 186, 191
- bula-
buharda pişirmek, 271
- bulak
kısa boylu geniş sırtlı (at), 111
- bulan
iri cüsseli yabani bir hayvan, 122
- bulat-
pişirtmek, 208, 324
- bulduk-
bulunmak, 191
- buldunı
üzüm konarak yenen yoğurt, 147
- bulduz-
buldurmak, 186
- bulga-
1. bulandırmak, bulamak, 2. rahatsız etmek, kızdırmak, 275
- bulgak
kargaşa, 139
- bulgama
yağsız ve şekersiz bulamaç, 147
- bulgan-
bulanmak, karışmak, 193
kızmak, 193
- bulgaş
fitne, 137
- bulgayuk
bulanık, 255
- bulguna
kırmızı bir ağaç, 147
- bulıt
bulut, 104, 198
- bulıtlan-
bulutlanmak, 198
- bulna-

esir almak, 278
bulnat-
esir ettirmek, 215
bulun
tutsak, 118
bulun-
bulunmak, 175
buluğ
köşe, 289
buluş
buluş, 107
buluş-
buluşmak, 168
bur-
1. buharlaşmak, 2. yayılmak, 255
1. yükselmek, 2. yayılmak, 158
burçak
börülce, 139
ter taneleri, 139, 200
burçaklan-
ter boncuk boncuk olmak, 200
burı
temrenin girişindeki ok sırtı, 262, 289
burış
buruşukluk, 107
burkıt-
yüz buruşturmak, 213
burkug
büzüleme, 137
burkur-
buruşmak, büzüşmek, 179
burslan
1. pars, 2. erkek adı, 301
burta
altın kırıntıları, 123
burtala-
yaldızlamak, pullamak, 286, 330
burtalan-
altın varaklanmak, 259
burun
1. burun, 2. uç, 3. ilk, önce, 117
burunduk
dizgin, 150
burunla-
burnuna vurmak, 284
buruğ
atış menzili, 289
buruş-
buruşmak, 165
burut-
1. buğulandırmak, 2. gaz çıkarmak, 206
burxan
put, oyuncak bebek, 129
bus
sis, pus, 245
bus-
pusmak, 158, 167, 170
busar-
bulutlanmak, sislenmek, 162
busık-
pusuya düşmek, 170
busug
pusu, 108, 149
busuglug
pususu olan, 149, 320
busuş-
birlikte pusuya yatmak, 167
buş-
bıkmak, 159
buşak
sıkıntılı, öfkeli, 110
buşgut
çırak, öğrenen, 134
buşgutlan-
çırak sahibi olmak, 199, 322
buşur-
sıkıntı vermek, 162
büt
but, 110, 244
firuze, değerli taş, 244
hediye getirene verilen bahşiş, 244
butak
bkz. butık, 110
butaklan-
1. budaklan-mak, 2. kollara ayrılmak, 198
butan-
budanmak, 175, 321
butar
hasır otunun pamuğumsu maddesi, 105
butık
atın ayak derisinden yapılan tulum, 110
dal, budak, 110
butıkla-
budamak, 284, 329
butla-
bacağını ısırarak, bacağına vurmak, 276
buturgak
diken, 151
buxsı
bir yiyecek adı, 125
buxsum
boza, 144
buyur-
buyurmak, 110, 256
buz-
bozmak, 110, 158, 166, 173
büz
buz, 244
buzagu
buzacağı, 132
buzluk
buz saklanan yer, 139
buzuk
bozuk, yıkıks, 110
buzul-
harap olmak, 173
buzuş-
yıkılmakta yardımlaşmak, 166
büdge
hançer, 124
büdi-
dans etmek, 165, 269
büdig
raks, oyun, 122

büdüş-
dans etmekte yarışmak, 165
büdüt-
zorla oynatmak (halk oyunu), 206, 323
bügdele-
hançerlemek, 286, 330
büğü
alim, 264
bük
köşe, 101
sık ağaçlık, 101
bük-
eğilmek, alçalmak, sinmek, 159
bük-
doymak, 159
bük-
doymak, 208
büken
Hint kavunu, 118
bükün-
bükülmek, 194
bükri
kambur, eğri, 124
büksül-
çatlamak, 191
büktel
orta boylu, 143
büktir
girinti çıkıntı, 136
bükül-
eğilmek, 173
bükün
iktidarsız, 118
büküş-
bükmekte yardım etmek, 168
büküt-
doymak, 208, 324
bür-
büzmek, 112, 135, 158, 165
bürçek
perçem, 141, 201
bürçeklen-
perçemi çıkmak, 201, 322
bürge
pire, 127
bürgelen-
pire gibi zıplamak, 259
bürgüç
fırıncı küreği, 135
bürkek
bulutlu, sisli, 203
bürkür-
1. yağmur yağdırmak, 2. püskürtmek, 3.
fişkırmak, 179
bürlen-
tomurcuklanmak, 193
bürt
kabus, 102
büruk
bir şeyin ağzını bağlamaya yarayan ip, 112
bügül-
rulo yapılmak, 173

bürün-
bürünmek, 153, 175
bürünçük
yüz örtüsü, 153
bürün
dalga, 289
bürüş-
büzmekte yardımlaşmak, 165
büs-
dövmek, 158
büsteli
koyun sarmaşığı, 148
büstüli
koyun sarmaşığı, 134
büsüg
pusu, şiddetli dayak, 113
büşinçek
salkım, 152
büt-
bitmek, doğmak, 204
inanmak, 204
kısılmak, 204
yara kapanmak, 204, 274
büte
çok, 261
bütkü
kaka, 127
bütrüş-
birbirini sorgulamak, 186
bütse-
iyileşmeye durmak, 274
büttüğe
patlıcan, 133
bütün
1. güvenilir, 2. doğru, 117
bütünle-
araştırmak, 284, 329
bütür-
ispat ettirmek, 161
sağaltmak, 161
büzünc
sapı ve yaprakları kırmızı olan bir bitki, 290

C

cigi
sağlam, sıkı, 264
cinçü
inci, 123

Ç

çağan
akrep, 121
çağıla-
çağlamak, 281, 327
çağır
meyve ve sebze suyu, şarap, 105
çağırla-
şıra yapmak, şıra içmek, 282
çağırlan-
şarap sahibi olmak, 199

- çağırılığ
 meyve suyu sahibi, 149
 çağmur
 şalgam, 136
 çağrı
 çakır kuşu, 125
 çak
 tam (edat), 101
 çak-
 çakmak, 140, 159, 167, 174, 177, 181
 çak-
 iletmek, 159
 çak-
 teşvik etmek, 159
 çakıl-
 çakılmak, 174
 çakın-
 çakar görünmek, 177
 çakır
 mavi, 105
 çakış-
 çakmak çakmada yardımcı olmak veya
 yarışmak, 167
 çakmak
 çakmak taşı, 140
 çakrat-
 gıncırdatmak, 212
 çakrış-
 birbirini çağırarak, 187
 çaktur-
 (çakmak) çaktırmak, 181
 çal-
 iştirmek, 160
 vurmak, 160
 çalağ
 çorak, 289
 gürültücü, 289
 çaldra-
 ses çıkarmak, 307
 çalığ
 arama, çağırma, 109
 çalın-
 (söz)ulaşmak, 177
 yere çalınmak, 177
 zayıflamak, 177
 çalığ
 Çin kasesi, 289
 çalış
 güreş, 107
 çalış-
 çatlak açılmak, ayrılmak, 169
 çalış-
 güreşmek, 169
 çalkan
 yaranın bulaşması, 131
 çalma
 1. kurumuş çamur parçası, kesek, 2. tezek, 128
 çalpak
 pislik, kir, 140
 çalpağ
 cıvık çamur, 294
 çalpaş-
 tartışıp sertleşmek, pislik bulaşmak, 187
 çalpuş
 bulaşık, 137
 çalpuşlan-
 yapış yapış olmak, 200
 çalra~çılra-
 tıkırdamak, 274
 çaltur-
 birini yere çaldırmak, 182
 duyuru yaptırmak, 182
 çamguk
 iftiracı, 140
 çamguklan-
 gıybet etmek, 200
 çamgur
 şalgam, 136
 çanaç
 homoseksüel, korkak, başarısız, gevşek, 105
 çanaçla-
 zayıf kabul etmek, 282, 328
 çanaçlık
 ahmaklık, kancıklık, 151
 çanak
 çanak, 111
 çançu
 oklava, 123
 çandış-
 sertleşip birbirinden ayrılmak, 187
 çanka
 bir çeşit tuzak, 127
 çantur-
 reddetmeye kışkırtmak, 182
 çanıla-
 hırlamak, 299
 çap-
 sıvamak, 157
 vurmak, 134, 157, 176, 205
 yüzmek, 157, 177, 181, 274
 çapgut
 kıtık, 134
 çapıl-
 evi çamurla sıvandı, 171
 çapın-
 kamçılılamak, 176
 yüzmek, 177
 çapıt-
 saldırmak, öldürmek, 205, 323
 çapıtgan
 saldırgan, 154
 çapsa~çapısa-
 yüzmek istemek, 274
 çaptur-
 boynunu vurdurmak, 181
 sıvatmak, 181
 yüzdürmek, 181
 çarla-
 ağlamak, bağırarak, 214, 277
 çarlaş-
 ağlaşmak, bağırışmak, 187
 çarlat-
 ağlatmak, bağirtmek, 214
 çaruk

- arık, 111, 149, 151, 284
 arukla-
 arık giymek, 199, 284
 aruklan-
 ayakkabı sahibi olmak, 199
 aruklug
 arıklı, 149
 arukluk
 ayakkabı yapmak için kullanılan deri, 151
 arun
 ınar ağacı, 122
 at
 kuyu, 248
 at-
 katmak, eklemek, 204
 atıla-
 şaklamak, 281
 atır
 nişadır, amonyak, 119
 ātır
 adır, 119
 atpa
 ceza vergisi, 123
 atuk
 Çin'den getirilen deniz balığı boynuzu, 261
 avju
 sapı ve budakları kırmızı bir ağaç, 125
 awar
 ateş yakmak için kullanılan odun parçası, 121
 awarlıg
 odunu bulunan yer, 149
 awıg
 kamçının püskülü, 109
 awık-
 meşhur olmak, 170
 awlan-
 az pişmek, 195
 ünlenmek, 195
 awlı
 şahin, 128
 şeftali çekirdeği, ceviz kabuğu, 306
 awşan
 bulanık gören, 294
 awuş
 Çavuş, 107
 axşa-
 ses çıkarmak, 275
 axşak
 dağ tepelerindeki taşlık bölge, 140
 axşu
 kurt üzümü, 125
 aydam
 yağmurluk yapılan ve yatak doldurulan ince bir keçe, 254
 eek
 iek, 114
 ege
 dokuma tezgahının tarağı, 127
 egin-
 kendi kendine düğümlemek, 177
 ek
 pamuklu dokuma, 249
 ek-
 1. sürmek, 2. ekmek, 160
 ekmek, 160, 168
 ekek
 iek hastalığı, 114
 ekig
 nokta, 202
 ekik
 ocuk pipisi, 202
 serçeye benzer alacalı bir kuş, 203
 ekil-
 noktalanmak, 174
 Çekin-
 kendi başına nokta çekmek, 177
 ekiş-
 nokta çekmekte yardım etmek veya yarışmak, 168
 ekleş-
 birlikte kura çekmek, 187
 ekrek
 aba, 142, 201
 ekreklen-
 kepenek giymek, 201
 ektür-
 1. nokta çektirmek, 2. kan aldırarak, 182
 ektük
 Çekiç, 202
 ekün
 ada tavşanı yavrusu, 118
 ekürge
 Çekirge, 146
 elpek
 apak, 142, 201
 elpeklen-
 apaklanmak, 201
 eniştürük
 ağacın fındığa benzer meyvesi, 157
 eņ
 alpara, 286
 eņek
 şirret, 204
 eņlik
 sarmaşık otu, 293
 eņşü
 küçük hırka, 291
 epilen-
 epiş sayılmak, 198
 epiş
 altı aylık keçi yavrusu, 107
 er
 karşı taraf, 100
 vakit, 100
 yansıma, vücudun ağırlığını ifade eder, 100
 ergeş-
 saf tutuşmak, 187
 erig
 savaş düzenindeki saf, asker, 114
 erlen-
 hastalanmak, iltihaplanmak, 195
 erlet-
 gözü bozmak, vücuda ağırlık çökmek, 214
 erlig

gece görüp gündüz görmeyen, 142
çermel-
bükülmek, kıvrılmak, 192
çermeş-
kıvrırmakta yardım etmek, 188
çermet-
ördürmek, 215
çert-
kaçırmak, 192, 302
ucunu kırmak, 302
çertil-
elden gitmek, 192
çeş
firuze rengi, 101
çeşkel
kanat tüyleri şeklinde burmalarla süslenmiş
seramik, 144
çetgen
gem dizgini, 131
çetük
kedi, 114
çewrül-
dönmek, çevrilmek, 192
çewrüş-
çevirmede yardımlaşmak, 187
çewşen
yün kırkma makası, 294
çewür-
çevirmek, 155, 163, 192
çewürgen
sürekli çeviren, 155
çıbık
çubuk, 111, 284
çıbıkan
çıban, 133
hünnap, 133
çıbıkla-
çubukla vurmak, 284
çıbırt-
yumuşak bir sopayla vurmak, 303
çıçalak
serçe parmak, 145
çıçamuk
yüzük parmağı, 145
çıg
sazdan yapılan çadır örtüsü, 245
Türk arşını, 245
çıg-
bağlamak, 159, 174
çıgay
fakir, 265
çıgıl-
bağlanmak, 174
çıgılwar
küçük, kısa ok, 148
çıgırlan-
yol peyda olmak, 199
çıgla-
arşınlamak, 214, 277
çıglat-
arşınla kumaş ölçtürmek, 214
çıgrı

1. felek, 2. Değirmen, 125
çıgrıt-
baskı uygulayarak sertleştirmek, dayanıklı hale
getirmek, 212
çıgru-
keçeleşip sertleşmek, 273
çıgruk
çığnenmiş, ezilmiş, sert, 140
çığır
dar ve küçük yol, 105
çıj-
çökmek, 158
çık-
çıkmaq, 107, 159, 163, 168, 174, 182
nemlenmek, 256
çıkan
teyze oğlu, 118
çıkar-
çıkarmak, 163, 187
çıkarış-`çıkırış-
çıkarmak, 187
çıkıl-
çıkılmak, 174
çıkış
menfaat, 107
çıkış-
çıkılmakta yarışmak, 168
çıkra-
gıcırdamak, 187, 212, 273
çıkraş-
gıcırdamak, 187
çıktrat-
gıcırdatmak, 212
çıkıtur-
1. bir yerden çıkartmak, 2. elbise vs.
çıkartırmak, 182
çıla
tarladaki ıslak at gübresi, 264
çılan-
ıslanmak, terlemek, 177
çılaş-
serpmekte yardım etmek, 169
çılat-
ıslatmak, 208
çılrat-
ses çıkartmak, tıkırdatmak, 211
çın
1. doğru, 2. güvenilir, sadık, 247
doğruluk, 102
çınaxsı
nakışlı Çin ipeği, 146
çından
kula renkli (at), 129
sandal ağacı, 129
çınğar-
gerçekliğini araştırmak, 182
çınık-
haber doğrulanmak, 170
çınla-
tasdik etmek, 214, 277
çınlat-
tasdik ettirmek, 214

- çıñ
 çın, 286
 dopdolu, 286
 çıñıl
 çınıltı, 288
 çıñra-
 zil çalmak, tıkırdamak, 298
 çıñrak
 gür ve pürüzsüz ses, 293
 çıñrat-
 şingırdatmak, 218
 çıp
 ince dal, 100
 çıpçırğa
 serçe, 267
 çır
 yırtma sesi, yansıma, 100
 çırğuy
 böğrün iki yanından kemerin geçtiği ilik, 266
 temrenin şişkin yeri, 266
 çırıñ
 leğen sesi, 289
 çıwı
 cin grubu, 263
 çıwıla-
 fokurdamak, 281, 327
 çıwşañ
 ekşi, 294
 çī
 çiy, 260
 çiçeklen-
 çiçeklenmek, 199
 çigil-
 sağlamlaşmak, düğümlemek, 174
 çigiliş-
 sıkışmak, 188
 çigit
 çiğit, çekirdek, 104
 çigne
 tapan, sürgü, 129
 çigne-
 1. tasvir işlemek, 2. tapan hazırlamak, 278
 çigtür-
 düğümletmek, 181
 çij
 iki çıkaktan çıkan ze, 245
 çijtür-
 (at) belini bükmek, 181
 çikin
 ibrişim, 122
 üzüm bağlarında yetişen bir bitki, 122
 çikre-
 gıçırdamak, 273
 çikten
 eyer örtüsü, 129
 çil
 çil, 102
 çirkinlik, 246
 vücuttaki darbe izi, 127, 246
 çildeg
 atların göğsünde çıkan cerahat, 142
 çildey
 atın göğsünde çıkan bir yara, 266
 çile-
 ıslatmak, 271
 çilgü
 kızıl doru (at), 127
 çim
 ayrık otu, 102
 nemlik, hamlık edatı, 102
 çir
 katı yağ, 100
 çişe-
 işemek, 207, 271
 çišet-
 işetmek, 207
 çit
 çit, 100
 nakışlı Çin ipeği, 244
 çiw
 kaynama sesi, 101
 çiwgin
 şişmanlatan yemek, 131
 çiwgünlen-
 faydalı saymak, 201
 çöbulmak
 kurutulmuş elmanın yarısı, 151
 çocuk
 çocuk, yavru, 111
 çoğın
 tunç, 121
 çög
 1. güneşin halesi, 2. alev, 245
 çoğı
 gürültü, 263
 çoğıla-
 gürültü yapmak, 281
 çoğla-
 filin bağırması, 277
 çoğlan-
 alevlenmek, 195
 çoğlat-
 bohçalatmak, 214
 çok
 aşağılık, 246
 çok-
 çullanmak, 159, 182
 çokmaklan-
 çöreklenip halka olmak, 200
 çokra-
 kaynamak, fişkırmak, 273
 çokrama
 bol sulu kaynak, 147
 çokraş-
 dalgalanmak, 187
 çokrat-
 kaynatmak, 212
 çoktur-
 saldırtmak, 182
 çolkuy
 çolak, 266
 çoluk
 çolak, 111
 çom-

- dalmak, 160, 164, 169
- çomak
çomak, sopa, 111
- çomruş-
dalmakta yarışmak, 187
- çomtur-
batırmak, 182
- çomur-
batırmak, 164, 187
- çomuş-
dalmak için yarışmak, 169
- çomuşluk
tuvalet, 151
- çoᅇ
kemiksiz, 286
- çor
ferci bitişik kadın, 244
- çotur
kötü huylu, 105
- çowlı
tutmaç süzgeci, 306
- çögen
çevgen, 118
- çöj-
çekip uzatmak, 158
- çöjtür-
gerdirmek, 181
- çöjül-
gerilmek, 174
- çök-
çökmek, 104, 160, 163, 182
- çöktür-
1. çöktürmek, 2. yere akıtmak, dibe çöktürmek, 182
- çöbür-
çöktürmek, 163
- çöküt
kısa, 104, 152
- çökütlük
kısalık, 152
- çöm-
dalmak, 160
- çömçe
kepçe, 123
- çömerük
bozuk gözlü, 145
- çömtür-
batırmak, 182
- çömür-
batırmak, 164
- çömuş-
dalmak için yarışmak, 169
- çöᅇek
kutu, kap, 204
- çöp
çöp, tortu, artık, 244
tortu, çöp, 100
- çöpre
eski elbise, 125
- çöpür
keçi kılı, 105
- çöpürlen-
- kılları çıkmak, 198
- çörek
yuvarlak ekmek, 114
- çörekle-
çörek yapmak, 284
- çubart-
malını çalıp çırılçıplak bırakmak, 303, 331
- çug
heybe, 245
- çugla-
bohçalamak, 195, 277
- çuglan-
toplanıp gelmek, 195
- çugurdan
uçurum, 153
- çukmın
kurabiye şeklinde bir tür ekmek, 131
- çulık
bir su kulu, 111
- çulıman
aslı ve nereden çıktığı bilinmeyen, 133
- çulk
cılık, büsbütün, 103
- çumguk
ayak tüylerinde beyaz lekeler olan karga, 140
- çupan
köy büyüğünün yardımcısı, 118
- çuram
hafif bir okla atış, 122
- çurnı
ishal ilacı, 129
- çuwga
1. posta ulaklarının yolda atladığı at, 2. rehber, 126
- çuwla-
börtmek, 277
- çuwşa-
1. kaynayıp köpük atmak, 2. mide yanmak, 275
- çuwşat-/çırwşat-
ekşitmek, 212
- çuz
altınla işlenmiş Çin kumaşı, 101
- çübek
çocuğun çüki, 114
- çüçünek
Ebuçehil karpuzu, 145
- çügde
kulakların arkasındaki kemik çıkıntısı, 124
- çülük-
perişanlaşmak, 170, 321
- çümeli
karınca, 133
- çümgen
çayır ve ayırık otu, 131
- çünük
çınar ağacı, 114
- çür
menfaat, 100
- çürgü
çiş, 127
- çürülen-
çıkar sağlamak, 195

çürlet-
birini aşırıya yönlendirmek, 214
çüşek
otlak, 114
çüvit
renklerin genel adı, 250

D

dag
dağlama, 249
yok, 249
dava
ılgın ağacının meyvesi, 265
yün çilesinin adı, 265
dede
baba, 262
didek
gelin tahtırevanının örtüsü, 120
didim
gerdek gecesi gelinin giydiği taç, 117
dik
dik, 101
dişgel
ön kol kemiği, kalça, 293
dük
avuç, 101
dülek
ağız kırık saksı, 114
dünüşge
tere, 146

E

ebe
anne, 45
ebeki
bir şeyi az görmeyi ifade eden bir edat, 59
eçe
abla, 45
eçik
büyük kardeş, 41
eçkü
keçi, 56
ēđ
fayda, iyi, 44
mal, nesne, mamül, 44
eder-
iz sürmek, 70
edergen
arayan, 66
eğerle-
eyerlemek, 95
eğerlik
eyerlik tahta, 64
edger-
değer vermek, düzeltmek, 79
edgü
iyi, 52, 56
ediz
yüksek, 54, 64, 93
ediz

yüksek, 39
edizlen-
uzun bir engel saymak, engel kabul etmek, 93
edizlik
yükseklik, 64
edle-
değerli hale getirmek, 91
edlel-
düzeltmek, 94
edlen-
kullanılmak, değerlendirilmek, 85
edleş-
birbirinin gizli taraflarını araştırmak, 81
edlet-
değerlendirmek, 87
edlik
faydalanılan, 48
eg-
eğmek, 43, 55, 56, 68, 70, 71, 74, 77, 79, 91
egdi
hayvanların kesildiği yer, 55
egdü
ucu kıvrılmış bıçak, 55
egeme
bir tür kopuz, 253
egetle-
hizmetçi sahibi yapmak, 95
egetlen-
hizmetçi sahibi olmak, 93, 318
egetlig
hizmetçi sahibi, 64
egetlik
hizmetçi, 64
egil-
eğilmek, 66, 74
egilgen
eğilen, 66
egin
kumaş para, 43
omuz, sırt, 43
egir-
kuşatmak, çevirmek, 70
egirgen
eğiren, 66
egirise-
eğirmek istemek, 96
egirse-
egir kökü (kulunç otu) istemek/canı çekmek, 96
egirt-
eğirtmek, 302
egise-
eğmek istemek, 91
egiş-
eğmekte yardım etmek, 71
egit-
yetiştirmek, 77
egme
evin kemeri, 56
egri
eğri olan her şey, 55
egrik
eğrilmiş iplik, 49

egril-
kuşatılmak, 84
egrim
su birikintisi, 50, 99
egrimlen-
eğrilmemek, kabarıp akarak dönmek, 99, 318
egrin-
eğrinmek, kendisi için eğirmek, 84
egriş-
birlikte eğirmek, 81
egsük
eksik, 49
egtür-
eğdirmek, 79
ek-
ekmek, 43, 60, 68, 71, 74, 75, 77, 79
eke
abla, 39, 46, 97
ekeç
kız kardeş gibi olan, 39
ekek
fahişe, 44, 97
ekekle-
kadına hakaret etmek, 97
ekeklik
kadının utanmazlığı, 65
ekele-
abla saymak, 97
ekil-
ekilmek, 74
ekim
ekim, ekme, 43
ekin
tarla, 43
ekin-
ekin ekmek, 75
ekindi
ekilen şey, ekinti, 60
ekiş-
birlikte ekmek, 71
ekit-
ektirmek, 77
ekleş-
birlikte ezmek, 82
eksü-:, 91
ekşiğ
mayhoş, 49
ektür-
ektirmek, 79
elge-
elemek, 81, 84, 85, 87, 91
elgel-
elenmek, 84
elgen-
bir şeyi kendisi için elemek, 85
elgeş-
elemekte yardım/yarış etmek, 81
elget-
eletmek, 87
elig
el, 42, 65
eliglik

eldiven, 65
ellig
elli, 61
elri/eldiri
oğlak derisi, 55
elük
alay etme, 54
elükle-
alay etmek, 97
em
ilaç, 36, 92
em-
emmek, 42, 68, 70, 91
emdi
şimdi, 55
emge-
zahmet çekmek, 51, 81, 85, 87, 91
emgek
zahmet, emek, 51
emgeklen-
zahmetli görmek, 99
emgen-
yorulmak, zahmet çekmek, 85
emgeş-
birbirine zahmet çektirmek, 81
emget-
yormak, eziyet çektirmek, 87
emig
meme, 42, 65, 97
emigle-
memelerine vurmak, 97
emiglig
emzikli, 65
emirçge
kıkırdak, 306
emise-
emmek istemek, 91
emit-
meyletmek, 77
emle-
tedavi etmek, 86, 92, 94
emlel-
tedavi edilmek, 94
emlen-
kendini tedavi etmek, 86
emleş-
birlikte tedavi olmak, 82
emlet-
tedavi ettirmek, 88
emri-
kaşınmak, 90
emriş-
kaşınmak, 81
emrit-
kaşındırmak, 86
emşen
post, deri, 50
emüz-
emzirmek, 70
endek
satuh, yüzey, 49
endik

ebleh, budala, 49

enet-
işaretletmek, 77

enüç
katarakt, 39, 93, 95

enüçle-
kataraktı tedavi etmek, 95

enüçlen-
katarakt olmak, 93, 318

enük
yavru, 42

enükle-
yavrulamak, 94, 97

enüklen-
yavru sahibi olmak, 94

enüklüg
yavrusu olan, 65

eñ
yanak, 37, 52, 58

eñ-
hayret etmek, 69

eñek
baş örtüsünü başa bağlayan ip, 59
yanak, 58

eñlik
allık, 52

eñtür-
hayrete düşürmek, 92

ep ~ ap
peiştirme, 36

epmek
ekmek, 48

er
er, adam, 36

er-
imek, 50, 67, 307

erdem
edep, terbiye, 50

erdini
eşsiz inci, 61

eren
erkekler, 43

eret-
adam olmak, er olmak, olgunlaşmak, 76

ergöz
kar ve buzun erimesiyle oluşan su, 47

ergür-
eritmek, 80
ermek, yetişmek, 80

erig
cins hayvan, 42
eriyen nesnelere, 42

eriglik
hayvanın cinsi arzusu, 65

eril-
sarsılmak, vicdan azabı çekmek, 73

erin-
erinmek, 74

erinç
belki (edat), 307, 331
ola ki (edat), 57, 316

erinçü
suç, günah, 58, 317

erk
otorite, bağımsızlık, 37

erkeç
erkeç, 47

erken
iken (edat), 50

erki
acaba (edat), 56

erikle-
ayak basmak, 306

erleş-
erkeklikte yarışmak, 82

erlik
erkeklik, 49

ermegü
tembel, 60

ernek/ernek
parmak, 49

ernek
parmak bkz.
ernek, 53

erñen
bekar adam, 52

erñeyü
altı parmaklı adam, 59
çok kısa boylu adam, 59

erre
sidik, 37

ersek
orospu, 49

erseklen-
erkek arzulamak, 99

ersin-
kendini er göstermek, 84

ersü
değersiz, aşağı, 55

ert-
geçmek, 49, 78, 80, 302, 331

erte
erken, 55, 99

ertele-
işe erken başlamak, 99

ertik
işlek yol, 49

ertiş-
yarışmak, 80

ertür-
geçirmek, 78

erü-
erimek, 70, 76, 80, 268

erük
deriyi tabaklayan şey, 42, 97
sert çekirdekli meyvelerin genel adı, 42

erükle-
deri tabaklamak, 97

erüklen-
eriği olmak, 94

erüklük
şeftali veya erik bahçesi, 65

erükse-
canı erik istemek, 96

erüş-
kendiliğinden erimek, 70

erüt-
eritmek, 76

es
avın payı, 36

es-
esmek, 43, 56, 68

es-
uzatmak, 68

esen
sağ, salim, 43, 97

esenle-
selamlamak, tokalaşmak, 97

esik
bozkır, arazi, 42

esil-
uzamak, 66, 73

esilgen
uzayan, 66

esin
rüzgar, esinti, 43

esin-
asılmak, 74

esirge-
acımak, üzülme, 97

esirgen-
hayıflanmak, 93, 318

esit-
uzattırmak, 76

eski
eski, yıpranmış, 56

eskir-
eskimek, 80

eskü
elek, kalbur, kazma, süpürge, 56

esne-
esnemek, 92

esnet-
estirmek, 88

esri
kaplan, iki renkli her şey, 55

esrile-
nakışlamak, kaplan derisine benzetmek, 99

esrük
sarhoş, 49

essiz
yazık (ünlem), 61

estür-
uzatmak, gerdirmek, 78

esürt-
sarhoş etmek, 302, 331

eş-
akıtmak, 68
kaynamak, 39, 68
koşmak, 68

eşgek
eşek, 51, 99

eşgeklen-
eşek sahibi olmak, 99

eşgürti
ipek cinsinden işlemeli bir kumaş, 62

eşiç
tencere, 39, 93

eşiçlen-
tencere sahibi olmak, 93, 318

eşiklik
eşiklik (ağaç), 65

eşil-
eşilmek, 66, 73

eşilgen
eşilen, 66

eşiş-
toprak aktarmakta yardım etmek, 71

eşkin
uzun yol, kayan toprak, 50

eşler
kadın(lar), 52

eştil-
işidilmek, 83

eştür-
eştirmek, 78
iştirtmek, 78

eşü-
örtmek, 42, 76, 268

eşük
bürünülen örtü, 42

eşüklük
şal için kullanılan (kumaş), 65

eşül-
örtülmek, 73

eşüt-
örttürmek, 76

eşyek
eşek bkz.
eşgek, 51

et
et, 36, 48, 72, 90, 91, 94

etek
etek, 41, 64

eteklen-
eteği olmak, 94

eteklig
etekli, 64

eteklik
etek yapmak için kullanılan kumaş, 64

etet-
zahmet çektirmek, 75

etik-
gelişmek, büyüme, 72

etilgen
edilen, düzelen, yapılan, 66

etle-
et haline getirmek, 91

etlel-
et haline getirilmek, 94

etlen-
tombullaşmak, 85

etleş-
savaşmak, 81

etlet-
etlettirmek, et yaptırmak, 87

etlig
etli, 48

etlik
 etin asıldığı yer, 48
 etmek
 ekmek, 48, 98
 etmeklen-
 ekmeği çoğalmak, zenginleşmek, 98, 318
 etrek
 sarışın, 48
 etse-
 et istemek, canı et çekmek, 90
 etset-
 et arzu ettirmek, 87
 etük
 çizme, papuç, 41
 etüklen-
 çizmesi olmak, 94
 etüklük
 ayakkabı yapmak için kullanılan deri, 64
 evin
 tahıl tanesi bkz.
 ewin, 45
 ew
 ev, 44, 90
 ew-
 etrafını çevirmek, 68
 ewdi-
 birer birer toplamak, 90
 ewdil-
 tek tek toplanmak, 83
 ewdin-
 tane tane koparmak, 84
 ewdindi
 kırntı, döküntü, 62
 eweklik
 acelecilik, 65
 ewet
 evet, 39
 ewin
 tahıl tanesi, 43
 ewiş-
 karşılıklı acele etmek, 71
 ewlen-
 etrafında hale oluşmak, 85
 ev edinmek, 86
 ewleş-
 kumarda evini ortaya koymak, evi üzere bahse
 girmek, 82
 ewren
 ekmek fırını, 50
 ewriş-
 birlikte çevirmek, 81
 ewrül-
 evrilmek, 84
 ewse-
 evi özlemek, 87, 90
 ewset-
 evi özletmek, 87
 ewsin-
 evi kendinin saymak/göstermek, 84
 ewşük
 belirtir, 49
 ewür-

yoldan çevirmek, evirmek, 70
 ewür~tewür-
 evirmek, 163
 ewürgen
 eviren, 66
 ewze-
 gıybet etmek, 90
 eyegü
 eye kemiği, 253
 kaburga, 60
 eymen-
 çekinmek, 89
 ez-
 ezmek, 42, 68
 ezik
 çizik, kazıntı, 42
 ezil-
 çizilmek, 73
 ezit-
 çizmek, 76
 eztür-
 çizdirmek, 78

I

ī ~ ü
 inkar sözcüğü, 37
 ıçgın-
 kaçırmak, kaybetmek, 85
 ıd-
 göndermek, 305
 ıdıl-
 serbest bırakılmak, gönderilmek, 73
 ıdınçu
 serbest bırakılan, 58, 317
 ıdısa-
 göndermek istemek, 90
 ıdış-
 hediyeleşmek, 70
 ıdma
 serbest, başıboş, 56
 ıduk
 kutsal, mübarek, 41
 ıgla-
 ağlamak, 82, 92, 217
 ıglaş-
 ağlaşmak, 82
 ık
 hıçkırık, 36
 ıkılaç
 küheylan, 60
 ıl-
 inmek, 68, 72, 79, 91
 il
 at için kullanılan bir isim, 38
 avlu, 38
 barış, 38
 eyalet, bölge, ülke, 38
 kötü, 38
 ıldur-
 indirmek, 56, 79
 ılığ

ılık, 41, 231
ılınga
tercüman, katip, 61
ılısa-
inmek istemek, 91
ılış-
yarışmak, 72
imga
hazinedar, 56, 61
in
en, 38
in, 38
meyil, iniş, 38
inal
babası soylu, annesi halktan olanların unvanı, 54
inan-
inanmak, güvenmek, 75
inanç
güvenilir, 58, 308, 317, 332
inç
huzurlu, sakin, 305
inga
rezil, değersiz, 56
ınış-
inmek için birbiriyle yarışmak bkz.
ılış-, 72
ırgan-
inlemek, 92
ırvat-
zırıldatmak, 218
ır
utanma, 36
ırğa-
sallamak, 61, 84, 85, 87, 91
ırgag
olta, 61
ırgal-
sallanmak, 84
ırgan-
sallanmak, sarsılmak, 85
ırgat-
sallatmak, 87
ırk
fal, falcılık, 37
ırkla-
kehanette bulunmak, 306
ırra
utanöa, 37
ısır-
ısırmak, 48, 50, 66, 70, 81, 83, 84, 302
ısırgan
ısıran, 66
ısırt-
ısırtmak, 302
ısıruk
ısıruk, 48
ısıril-
ısırılmak, 83
ısırim
suratsız kimse, 50
ısırin-
dişlerini sıkamak, 84

ısırsı-
ısırsırmak, birbirini ısırarak, 81
ış
is, kurum, 36, 95
ış
iş, amel, 38, 95
ışgun
ışkın, 50
ışlan-
islenmek, 95
iş yapar görünmek, 95
it
köpek, 36, 91
ıtla-
köpek yerine koymak, 91
ıtlığ
köpekli, 47
ırwık
dişi ceylan, 41
ıwrık
ibrik, 48
ıyın-
ıkmak, 89

İ

iç
iç, 36, 41, 43, 48, 59, 72, 79, 91
iç-
içmek, 56, 67, 69, 70, 73, 78, 90
içegü
kaburganın içi, 59
içi
ağabey, 45
içik-
teslim olmak, tabi olmak, 72
içil-
içilmek, 73
için
içerisinde (edat), 43
içise-
içmek istemek, 90
içiş-
içişmek, 70
içkin
esir, 50
içkü
içilen şey, 56
içle-
elbiseye astar yapmak, 91
içlen-
içi dolmak, 85
içlik
içlik, 48
içmek
kuzu derisinden kürk, 48
içmeklen-
kürk sahibi olmak, 99, 318
içrüş-
içirmede yardım/yarış etmek, 80
içtür-
içirmek, 78

içük
 kürk, 41, 97
 içükle-
 (elbiseye) kürk yapıştırmak, astar yapmak, 97
 içür-
 içirmek, 66, 69
 içürgen
 içiren, 66
 içi
 iye, sahip, 45
 idiş
 kap kacak, kadeh, 40
 idrig
 iri, 48
 ig
 hastalık, 38
 iğ, iplik, 45
 igdil-
 yetiştirilmek, 83
 igdük
 peynirimsi bir gıda, 49
 ige-
 1. bilemek, 2. gıcırdatmak, 269
 inatlaşmak, 75, 269
 igeme
 telli bir çalgı, 59
 igen-
 inatlaşmak, 75
 igeş-
 birlikte törpülemek, 71
 çarpmak, kavga etmek, 71
 iget
 kadın hizmetçi, 39
 igiş
 asi hayvan, 54
 igiş
 maden tozu, 54
 igit
 bir tür ilaç, 39
 yalan, 39
 iglel-
 hastalanmak, 94
 iglen-
 hastalanmak, 86
 igleş-
 toplucu hasta olmak, 82
 iglet-
 hasta ettirmek, 88
 ik
 iğ, 38
 ikinç
 ikinci, 57, 307, 316, 332
 ikindi
 ikinci, 61
 ikirçgün
 tereddüt, 301
 ikki
 iki, 57, 230
 ikkiz
 ikiz, 61
 iklet-
 bastırmak, çığnetmek, 88
 iktü
 kesimlik hayvan, 51
 iktüle-
 yemlemek, 99
 il-
 ilişmek, çekmek, 68
 ildrük
 üzerlik, 300
 ilel
 evet, 44
 ilen-
 kınamak, 75
 ilenç
 kınama, 57, 317
 utandırma, kargış, 308, 332
 iler-
 görünür gibi olmak, belirlemek, 70
 ilersük
 uçkur, 65
 ilert-
 hayalini düşürmek, 302
 ilet-
 götmek, iletmek, 77
 ilik
 ilik, 42, 231
 ilin-
 ilinmek, takılmak, tutulmak, 75
 iliş-
 bkz.
 ılış-, 72
 ilişmek, 72
 ilk
 ilk, 37
 ilrük
 üzerlik, 49
 iltür-
 taktırmak, iliştiirmek, 79
 im
 im, işaret, 36
 imik
 ılık hava, ılık, 42
 imleş-
 işaretleşmek, 82
 imlet-
 işaret ettirmek, 88
 imrem
 halk, aşiret, millet, 50
 imtili~imliti
 acele, tedbirsiz, 61
 in
 koyun pisliği, 39
 in-
 inmek, 68, 72
 inçik-
 bayılmak, his kaybına uğramak, 83
 ine-
 işaret koymak, 269
 inegü
 kulunca benzer bir hastalık, 59
 ingek
 dişi kaplumbağa, 51
 inek, 51

ingen
dişi deve, 53

ini
erkek kardeş, 46

işes
vurdumduymaz, 46

işir
alaca karanlık, 46

işliç
sarımsağa benzer bir dağ bitkisi, 52

iprük
bir tür ilaç, 48

ir
yer, 38

ir-
yarmak, 42, 69, 89

ir-
yabanileşmek, 42, 69

iri-
çürümek, 42, 58, 268

irig
becerikli, nüfuzlu kimse, 42
pürtüklü, katı, 42

irik
eski, bozuk, çürük, 42

iril-
çatlamak, 89

irin
dudak, 43

irinç
nimet içinde olmak, 307, 331

irinç/irinj
nimet içinde yaşamak, 57, 316

iriş
cerahat, irin, 58, 317

irk
dört yaşına girmiş koyun, 37

irk-
toplamak, 81

irk-
toplamak, 84

irk-
toplamak, 85

irk-
toplamak, 301

irkeklen-
1. dalgalan-mak 2. derisi ürpermek, 3. erkeklik göstermek, 99

irkil-
toplanmak, 84

irkin
birikinti, 50

irkin-
biriktirmek, 85

irkiş-
toplamakta yardım/yarış etmek, 81

irpe-
kesmek, bozmak, 89

irpel-
testereyle kesilmek, bozulmak (mecaz), 83

irpet-
kestirmek, 86

irte-
aramak, peşine düşmek, 89

irtel-
aranmak, istenmek, araştırılmak, 83

irteş
araştırma, 47

irteş-
irdeşmek, birlikte incelemek, 80

irtet-
aratmak, istetmek, 86

irtük
gedik, boşluk, eksik, 42

irwi
ince, uzun, sivri, 56

irwi
tedavi için kullanılan bir Hint ilacı, 56

isi-
1. ısınmak, 2. kızmak, 268

isig
sıcak, 42, 65, 97

isigle-
şiddetli sıcakta gitmek, 97

isiglen-
düşünmek, hazırlanmak, 94

isiglik
1. sıcaklık, 2. Sevgi muhabbet, 65

isin-
ısınmak, 74

isirgen-
isiliklenmek, 93, 318

isiş-
ısınmak, 71

isit-
ısıtmak, 76

isiz
haşarı, yaramaz, 54

isizlen-
huysuzlanmak, 93

isizlik
kötülük, 64

iske-
yolmak, 85, 91

isken-
yolunmak, 85

isre
aşağı, sonra, 55

issiz
şirret, gaddar, cüretkar, 61

iste-
istemek, 53, 83, 86, 89

istek
istek, talep, 53

istel-
istenmek, aranmak, 83

istet-
istetmek, 86

ış
eş, arkadaş, 38

işen-
güvenmek, itimat etmek, 74

işger-
içeri sokmak, 79

işil-
 uzmanlaşmak, 73
 işküm
 ayaksız sofrası, 50
 işle-
 işlemek, çalışmak, 92
 işlel-
 yapılmak, 94
 işleş-
 işte yarışmak/yardımlaşmak, 82
 işlet-
 işletmek, çalıştırmak, 87
 iştonlan-
 don giymek, 99, 318
 it-
 etmek, düzenlemek, 68, 88
 itmek, 40, 58, 60, 68, 70, 73, 74, 90
 itegü
 kaldıraç, 59
 itiç
 ceviz oyunundaki çukur, 39
 itiçlik
 ceviz oyunu için açılan çukur, 64
 itil-
 itilmek, 73, 81, 85
 itilgen
 bir at hastalığı, 66
 itin-
 sürünür görünmek, 74
 itinçü
 itilen, 58, 317
 itindi
 itilen, 60
 itise-
 itmek/yuvarlamak istemek, 90
 itiş
 itme, 40
 itiş-
 itişmek, 70
 itlin-
 itilmek, 85
 itliş-
 birlikte itilmek, 81
 ittür-
 düzenlemek, yaptırmak, tamir ettirmek, 88
 ivil-
 acele edilmek, 89
 iw-
 acele etmek, 54, 68, 90, 256
 iwek
 aceleci, 54
 iwise-
 acele etmek istemek, 90
 iysil-
 eksilmek, 89
 iz
 iz, çizik, 44
 izdej
 balık ağı, 52
 izlik
 deri ayakkabı, 49

K

ka-
 etrafını çevirmek, 268
 sandığa doldurmak, 268
 kā
 kap, 260
 kaba
 herhangi bir şeyin yükseği, 261
 kabak
 kabak, 111, 152
 kabaklık
 kabak tarlası, 152
 kabar-
 şişmek, 161, 320
 kabargan
 sivilce, 154
 kabart-
 kabartmak, 303
 kabırçak
 tabut, 150
 kaç
 kaç, 100
 kere, defa, 100
 kaç-
 kaçmak, 107, 158, 161, 165, 174, 178, 183, 205
 kaçaç
 kir, 202
 kaçaç
 bir Çin ipeklisi, 202
 kaçala-
 kaba koymak, 281, 327
 kaçan
 ne zaman, 119
 kaçıl-
 kaçılmak, 174
 kaçın-
 kaçınmak, kaçır görünmek, 178
 kaçış
 kaçışma, 107
 kaçış-
 kaçışmak, 165
 kaçıt-
 kaçırmak, 205, 323
 kaçruş-
 birbirini kovalamak, 189
 kaçtur-
 kaçırmak, 183
 kaçur-
 püskürtmek, sürmek, 161
 kaçurgan
 süreklili kovan, 154
 kaçurt-
 kaçırtmak, 303
 kaçut
 kısa mızrak, 104
 kaç
 tipi, 248
 kaç-
 tipiden ölmek, 305
 kağaş
 kardeşlerden yakın olanlar, 108

- kaðaşlık
kardeşlik, akrabalık, 152
- kağgu
kaygı, gam, 126
- kağgulan-
kaygılanmak, 259
- kağgur-
kaygılanmak, 184
- kağıg
sağlamlaştırılmış dikiş, 109
- kağık
tahtanın oyulmuşu, 112
- kadıl-
teyellenmek, 174
- kaçın
kayın, 119, 157
- kağııj
kayın ağacı, 289
- kaçır-
burmak, iade etmek, 162
- kađırđan
sürekli buran, 154
- kağırılan-
huyu sertleşmiş görünmek, 199
- kağırt-
burdurmak, büktürmek, 303
- kağış-
dikmekte yardımlaşmak, 165
- kağış
kayış, 108, 283
- kağışla-
kayış yapmak, 283, 329
- kadıť-
seyrek dikmek, 206, 323
- kadıť-
1. imtina etmek, kaçınmak, 2. tipiden ölmek, 206
- kađıťđan
dik başlı, 154
- kağız
ağaç kabuğu, 106
- kađızđak
elde çıkan kabarcık, 151
- kağızlan-
kabuklanmak, 199
- kağnagun
kayınlar, güveyiler, 157
- kadrak
dağın yamaç ve kenarları, 141
- kadraklan-
kıvrımları çoğalmak, 201
- kağran-~kadrán-
kızmak, (tavır) sertleşmek, 196
- kağrıl-
burulmak, 193
- kağrış-
1. burmakta yarışmak, 2. birbirine karşılık vermek, 190
- kāfgar
Behremān ipeği, 305
- kaftan
kaftan, 129
- kaçıl
taze söğüt dalları, 120
- kāgun
kavun, 121
- kāgunlan-
kavunlanmak, 260, 327
- kagunlug
kavun sahibi, 150
- kagunluk
kavun tarlası, 152
- kagur-
kavurmak, 148, 163
- kagurmaç
kavrulmuş buđđay, 148
- kagut
akdarıdan yapılan bir yemek, 119
- kak
kayısı, erik, şeftali gibi meyvelerin yarısı, 202
kurutulmuş nesne, 163, 202
su birikintisi, 202
şeftali vb.nin yarısı, 249
- kak-
kakmak, vurmak, 204
- kakaç
kir, pislik, 105
- kakı-
kızmak, 168, 207, 271
- kakıg
öfke, kızma, 110
- kakıl-
kakılmak, 155, 174
- kakılđan
kakılan, 155
- kakış-
birbirine kızmak, 168
tokuşmak, 168
- kakit-
kızdırmak, 154, 207, 324
- kakitđan
devamlı bıktıran, 154
- kaklan-
(et) kurumak, 197
birikmek, birikinti oluşmak, 197
- kaklat-
et kurutturmak, 215
- kakraş-
çekilmek, azalmak, 190
- kakrat-
(tarladaki kuşları korkutmak için) davul çaldırmak, 212
- kaksı-
kurumak, 275
- kaktur-
kaktırmak, 184
- kakurgan
pişirilen bir ekmek, 154
- kal-
kalmak, terk edilmek, 160
- kalat-
sardırmak, 208
- kalbuz
lokma, sokum, 136

kalbuzla-
 lokma lokma yemek, 285, 330
 kaldra-
 hışırdamak, 307
 kaldruğa~kaldurğa
 hışırtılı nesne, 306
 kalı-
 zıplamak, taşkınlık yapmak, 272
 kalı
 nasıl, ise, -IncA anlamlarında bir edat, 264
 kalık
 hava, gökyüzü, 112
 kalıma
 çardak, oda, 253
 kalın
 1. kalın, 2. kalabalık, çok, 119
 kalıñ
 başlık parası, çeyiz, 290
 kalıñula-
 su üstünde batmadan durmak, 300
 kalış-
 zıplaşmak, 169
 kalıtgan
 sürekli zıplatan, 154
 kalkan
 kalkan, 131
 kalkañ
 kalkan, 294
 kalnat-
 kalınlaştırmak, 215
 kalnu-
 kalınlaşmak, 278
 kalju
 suda batmadan durma, 292
 kaljuk
 kepek, 293
 kaltuk
 yaban öküzü boynuzu, 141
 kultur-
 geride bıraktırmak, 184
 kalwa
 temrensiz, ucu sivriltilmiş ok, 126
 kam
 kahin, 249
 kam-
 acımasızca dövmek, 126, 160
 kama-
 kamaşmak, 169, 208, 272
 kamaş-
 kamaşmak, 169
 kamat-
 kamaştırmak, 154, 208, 324
 kamatgan
 kamaştıran, 154
 kamçı
 at, sığır ve devenin erkeklik organı, 123
 kamçı, 123, 147, 286
 kamçıgu
 zonklama, kaşınma ve ateşle beliren sivilce, 147
 kamçıla-
 kamçılılamak, 286, 330
 kamdu
 para yerine geçen kumaş parçası, 124
 kamgak
 hasır otu, 141
 kamgı
 eğri ve bükülmüş şeyler, 126
 kamgır-
 neredeyse çarpılıp felç kalacak olmak, 185
 kamiç
 kepçe, 105, 145, 282
 kamiçak
 iribaş, 145
 kamiçla-
 kepçelemek, 282, 328
 kamiş
 kamiş, 108, 149, 199
 kamişlan-
 kamişlı olmak, 199
 kamişlıg
 kamişlı yer, 149
 kamtur-
 dövdürmek, 184
 kamug
 kamu, hepsi, 110
 kamul-
 yan yatmak, 174
 kan-
 kanmak, doymak, 184, 256
 kân
 kan, 249
 kana-
 kanamak, kan akmak, 272
 kanağı
 neşter, 133
 kanak
 sütün üstündeki kaymak, 112
 kanat
 kanat, 104, 199
 kanat-
 kanatmak, 154
 kanat-
 kanatmak, 208
 kanat-
 kanatmak, 324
 kanatgan
 kanatan, 154
 kanatlan-
 1. kanatlan-mak, 2. kanadı çıkmak, 199
 kançık
 dişi köpek, 141
 kanda
 nerede (edat), 124
 kandır
 tabaklanmaya uygun deri, 136
 kanı
 nerede, 265
 nerede anlamında edat, 265
 kanıg
 iyilik ve cümertlik, 110
 kanıtgan
 daima mutlu eden, 154
 kantur-
 doydurmak, kandırmak, 184

kanu
 hangi anlamında edat, 265

kaında
 babaları bir anaları ayrı kardeşler, 292

kaılı
 kaını, 292

kaırık
 damak, gaga, 293

kaşık
 üvey, 293

kap-
 çarpmak, 157
 kapmak, 107, 157, 164, 171, 178, 183, 275

kāp
 kap, 112, 248
 tulum, 248
 yakın, 248
 zar, 248

kapak
 1. kapak, 2. kızlık zarı (mecaz), 111

kapakla-
 bekaret bozmak, 284

kapaklıg
 bakire, 149

kapga
 büyük kapı, 126

kapgak
 kapak, 140, 200

kapgaklan-
 kapaklanmak, 200

kapıl-
 çalınmak, 171
 hapsedilmek, 171

kapın-
 1. çalıyor görünmek, 2. cin çarpmasına uğramak,
 kapılmak, 178

kapış
 yağmalama, 107

kapış-
 kapışmak, 164

kapış-
 kapışmak, 321

kapsa-
 kapmak istemek, 275
 kapsamak, etrafını sarmak, 275

kaptur-
 çalmaya yönlendirmek, 183

kapug
 kapı, 109

kapulgan
 sürekli sıkışan, 155

kar-
 düğümlemek, 256
 taşmak, 256

kār
 kar, 248

kara
 siyah, 262

karacı
 dilenci, 132

karagu
 kör, 132, 267

zaç, karaboya, 132

karagunı
 akşamları çocukların oynadığı bir oyun, 267

karak
 gözbebeği, 112, 149

karakan
 dağ ağaçlarından bir tür, 133

karakla-
 yağmalamak, 284

karaklıg
 gözbebeği olan, 149

karala-
 1. karalamak, 2. pislemek, 281, 327

karamuk
 karamuk, 145

kararngu
 karanlık, 295

karar-
 karar, 162, 303

karart-
 karartmak, 303, 331

kardu
 buz tanesi, 124

karga
 karga, 126

karga-
 lanetlemek, 137, 190, 193, 196, 213, 276

kargag
 lanet, 203

kargal-
 lanetlenmek, 193

kargan-
 kendini lanetlemek, 196

kargaş-
 karşılıklı lanetleşmek, 190

kargat-
 lanetletmek, 213

kargılaç
 kırlangıç, 156

kargış
 lanet, beddua, 137

kargu
 gözcü kulesi, 126

karguy
 dağın tepesine inşa edilen gözetleme kulesi, 266

karguy~kırğuy
 atmaca, 266

karı
 arşın, 262
 yaşlı, 262, 281

karı-
 yaşlanmak, 103, 270

karık-
 kardan gözü kamaşmak, 170, 321

karıl-
 karışmak, 174

karıla-
 karı üflemek, 281, 327
 ölçmek, 281, 327
 yaşlı saymak, 281, 327

karın
 karın, 108, 119, 150, 291

karınça
 karınca, 291
 karınçak
 karınca, 150
 karınlıg
 karınlı, 150
 karış
 karış, 108, 275, 283
 karış-
 1. başkalaşmak, 2. karşılaşmak, karşı karşıya
 gelmek, 166
 karışla-
 karışlamak, 283, 329
 kart-
 ihtiyarlatmak, 206, 323
 karızan
 çok yaşlı, 133
 karla-
 kar yağdırmak, 215, 277
 karlan-
 karlanmak, 258
 karlat-
 kar yağdırmak, 215
 karlukla-
 Karluk saymak, 285, 330
 karluklan-
 Karluk kılığına girmek, 201
 karma
 yağma, 128, 286
 karmala-
 yağmakamak, kapmak, 286, 330
 karmaş-
 yağmalamada yarışmak, 190
 karnagu
 büyük karınlı, 147
 karnak
 koca karınlı adam, 141
 kars
 keçeden yapılan elbise, 103
 karsak
 karsak, 141
 karşı-
 karışlamak, 138, 212, 275
 karşıağ
 karışlık parça, 138
 karşıat
 karışlatmak, 212
 karşı
 1. zıt, 2. ihtilaf, 126
 hakan sarayı, 126
 karşıut
 zıt, 134
 kart
 1. yara, 2. huysuz, yaşlı, 103
 kartal
 alacalı, 144
 kartal-
 yara azmak, 193
 kartan-
 yara tedavi etmek, 196
 kartla-
 huysuz saymak, 306
 kartur-
 kardırmak, 184
 karvı
 kavisli, 266
 karwa-
 yoklamak, 190, 196, 276
 karwan-
 yoklamak, aramak, 196
 karwaş-
 yoklamak, aramak, 190
 karwat-
 elle aratmak, yoklatmak, 213
 kās
 ağaç kabuğu, 248
 kası
 tahtadan ağıl, 263
 kasıg
 ağzın sağlıklı sollu iç kısmı, 110
 kasıgla-
 dürtmek, 284, 329
 kasırku
 kasırğa, 146
 kasna-
 soğuktan titremek, 190, 215, 278
 kasnaş-
 titreşmek, 190
 kasnat-
 soğuk titretmek, 215
 kasuk
 at derisinden yapılan tulum, 112
 kasuklug
 kırmızı tulumu olan, 150
 kaş
 beyaz veya siyah saf bir taş, 249
 kās
 bir şeyin ucu, kıyış, 249
 kaş, 249
 kaşak
 halfa, 112
 kaşan-
 işemek, 178
 kaşan
 aşâğılık anlamında hakaret, 289
 kaşga
 vücudu siyah, başı beyaz olan, 126
 kaşgalak
 bir tür su kuşu, 156
 kaşı-
 kaşımak, 112, 207, 271
 kaşıklık
 kaşık yapmak için kullanılan nesne, 152
 kaşıt-
 kaşıtmaq, 154, 207, 324
 kaşıtgan
 çok kaşıtan, 154
 kaşla-
 kaşına vurmak, 277
 kaşuk
 kaşık, 112, 150, 199, 284
 kaşukla-
 kaşıklamak, 284
 kaşuklan-

kaşık sahibi olmak, 199
kaşıklug
kaşıklı, 150
kat
dikenli ağaçların meyvesi, 248
kat, huzur, 100
kat, kıvrım, 100
kat-
katlaşmak, 109, 204
kat-
katmak, eklemek, 184, 202, 204
kata
defa, 262
katar-
geri dönmek, 161
katart-
geri döndürmek, 303, 331
katçak
su kollarının kavuştuğu yer, 141
katgur-
gülmekten katılmak, 184
katıg
katı, 109, 199
katıgılan-
çabalamak, 199
katıgıg
melez, 149
katık
katık, bir şeye katılan, 111
katıl-
1. bir şey bir şeye katılmak, karışmak, 2. cinsi münasebette bulunmak, 171
katın-
katar görünmek, 178
katır
katır, 105, 148
katırlıg
katır sahibi, 148
katış-
katmakta yardımlaşmak veya yarışmak, 165
katkı
sert, asi, 127
katkiç
akrep gibi sokan şey, 135
katlan-
meyvelenmek, 258
katlış
birbirine katılma, çarpışma, 137
katnat-
tekrarlatmak, 215
katrun-
yarıda bırakmak, inatlaşmak, 196
kattur-
kattırmak, eklettirmek, kardırmak, 184
kātun
hatun, 121
kātunlan-
hatun kılığına girmek, 260, 327
katur-
katılaştırmak, 161
katurgan
çok gülen, 154
katut
ayakkabıcıların kullandığı çiriş, 202
herhangi bir şeyin yarısı, 202
karışım, 202
kavık
akdarı kepeği, 251
kavuk
sidik torbası, 251
kavut-kagut
bir tür yemek, 250
kaw
kav, 249
kawçı-
musallat olmak, 273
kawçıt-
saldırtmak, kışkırtmak, 211
kawdun--kawdın-
şefkat göstermek, 196
kawık
akdarı kepeği, 112
kawrul-
kavrulmak, 193
kawruş-
kavurmakta yardım etmek, 190
kawşı
yakın, 126
kawşut
tokalaşıp barışma, 134
kawuk
mesane, 112
kawur-
sıkma, 163
kawurgan
bileği sıkın bilezik, 155
kawuş-
1. kavuşmak, 2. ilişkiye girmek, 167
kay-
bakmak, 267
kayırmak, 267
kaya
kaya, 252, 254
kayaçuk
hoş kokulu bir dağ bitkisi, 254
kayak
kaymak, 251
kayaklan-
kaymaklanmak, 259
kayda
nerede, 253
kaygık
kayık, 254
kaygur-
kaygılanmak, 258
kayıg
kaymış, 251
kayır
yumuşak toprak, 251
kayıriş-
kırmakta veya burmakta yarışmak, 258
kayırlıg
yumuşak kumlu (zemin), 255
kayış-

- birlikte kaymak, 257
- kayıtış-
birbirini takip etmek, 258
- kayna-
burnunun dikine gitmek, reddetmek, 278
kaynamak, 218, 257
- kaynat-
kaynatmak, 218
- kaytar-
yön değiştirmek, 258
- kaytargan
geri püskürten, 154
- kaytur-
kaydırmak, 258
- kaz-
kazmak, 112, 130, 134, 158, 167, 174, 178, 184,
270
kontrolden çıkmak, 158
- kāz
kaz, 248
- kazgan
çöküntülü, çatlak (yer), 130
- kazgan-
kazanmak, 196
- kazgan-
kazanmak, 294
- kazganç
kazanç, 294
- kazı-
kazımak, 270
- kazı
insan karnının boğumları, atın karnındaki
semizliği, 263
- kazıl-
kazılmak, 174, 197
- kazın-
kendi kendine kazmak, 178
- kazındı
kazıntı, 134, 319
- kazıngu
kördüğüm, 295
- kazış-
kazmakta yardım etmek, 167
- kazlın-
kazılmak, 197
- kazıuk
kazık, 293
- kaztur-
kazdırmak, 184
- kazuk
kazık, kazılmış, 112
- kebit
dükkan, 104
- keç-
1. geçmek, 2. ölmek, 158
- keçe
gece, 262
keçe, 262
- keçi
keçi, 262
- keçig
geçit, 115
- keçil-
geçilmek, 174
- keçiş
geçiş yeri, geçit, 108
- keçiş-
geçmekte yarışmak, 165
- keçit-
geciktirmek, 205
geçirmek, 205, 323
- keçrüş-
birbirinin suçunu affetmek, geçmekte yardım
etmek, 190
- keçset-
geçmeye isteklendirmek, 212
- keçtür-
geçirmek, 185
- keçün-
geçer görünmek, 178
- keçür-
geçirmek, affetmek, 162
- keçürgen
1. sürekli affeden, 2. sürekli planlar yapan, 155
- keçürt-
geçirtmek, 303, 331
- ked
abartı ve pekiştirme edatı, 100
- keç-
giymek, 127, 133, 162, 174, 204, 305
- kedgir-
azgınlaşmak, isyan etmek, 185
- kedgü
giysi, 127
- keçil-
giyilmek, 174
- keçinti
çok giyilmiş, 133, 319
- keçir-
yüzüp parçalara ayırmak, 162, 190
- keçle-
çabalamak, başarmak, 278
- keçril-
parçalanmak, 193
- kedrim
soyulmuş, 145
- keçriş-
dilimlere bölmede yardım etmek, 190
- keçrül-
giydirilmek, 193
- keçrüş-
birbirine giydirmek, 190
- kedük
1. kepenek, 2. kuş tüyünden başlık, 115
- kedüklük
yağmurluk yapımı için hazırlanan (keçe), 153
- keçür-
giydirmek, 162, 190, 193, 283
- keçürse--keçürse-
giydirmek istemek, 283
- keçüt
elbise, giysi, 104
- kefgek
kekeme, 203

- kegir--kigir-
geğirmek, 163
- kek
kin, 190, 202
- keklik
keklik, 143
- kekmek
olgunlaşan (kişi), 143
- kekre
kekre, acımtırak, 125
- kektaş-
birbirine kin gütmek, 190
- kekük
kerkenez, 203
- keküş
şişliğe sürülen bir ilaç, 120
- kel-
gelmek, 108, 119, 131, 160, 169, 185, 198, 275, 283
- keleşü
söz, 132
- kelegü
keseli fare, 133
- kelep
bir tür ot, 104
- keleplen-
keleple örtülmek, 199
- keler
kertenkele, 106
- kelgir-
gelmeyi arzulamak, 185
- keligse-
gelmek istemek, 283
- keligse--kelise-
gelmek istemek, 275
- kelimsin-
gelir görünmek, 198
- kelin
gelin, 119
- keliş
geliş, gelme, 108
- keliş-
birbirine girmek, 169
- kelkin
met, su yükselmesi, 131
- keltür-
getirmek, 185
- kem
hastalık, 102, 278
- kemdük
sıyrılmış, 143
- kemek
pamuktan nakışlı bir kumaş, 115
- kemi
gemi, 264
- kemiş-
atmak, 169
- kemle-
hastalanmak, 197, 278
- kemlen-
(at) hastalanmak, 197
- kemlet-
sıkıntı/hastalık verdirmek, 215
- kemrüş-
kemirmekte yarışmak, 191
- kemür-
kemirmek, 164
- keç
çocuk, 305
- keçeklen-
Keçek kılığına girmek, 201
- kend
şehir, kasaba, 103
- kendü
kendi, 124
- kendüg
yarım küp, 143
- kenpe
bir bitki, 123
- kenzi
değişik renklerde Çin kumaşı, 125
- keşes
az, 288
- keşes
danişma, istişare, 288
- kêşes-
danişmak, 296
- keşirsi-
yanmak ve yanık kokusu yayılmak, 300
- keşüt-
genişletmek, 210, 325
- kepek
kepek, 115, 152
- kepeklik
kepeğin konduğu yer, 152
- kepli
kelebek, 133
- kepezlik
pamuk tarlası, 152
- kepi-
kurumak, 205, 269
- kepit-
kurutmak, 205
- ker-
girmek, 108, 117, 158, 166, 174, 185, 203, 206
havlamak, 158
kesmek, 158, 302
- keregü
çadır, 133
- kerek
gerek, 115, 153
- kerekle-
aramak, istemek, 284
- kereklig
gerekli, 153
- kerem
(yukarı ve aşağı Çin lehçesinde) izbe yer, 117
- kergük
kırkbayra benzer bir şey, 203
- keril-
1. esneyip gerinmek, 2. gerilmek, 174
- kerilgen
1. sürekli gerilen, 2. sürekli esneyen, 156
- kerim

- nakışlı kumaş, 117
- keriş
atın kürek kemikleri arası, 108, 147
dağ zirvesi, 108
kavga, 108
- keriş-
1. germekte yardımlaşmak, 2. kavga etmek,
çekişmek, 166
- kerit-
havlatmak, 206
- kerjü
çamurdan kurşun, 305
- kerki
keser, 128
- kerpiç
kerpiç, 135
- kerşegü
kürek kemikleri arasında yarası olan (at), 147
- kert-
kertmek, 142, 190, 193, 302, 331
- kertik
kertik, 142
- kertil-
1. kertilme, 2. aşağılanmak, 193
- kertiş-
kertmekte yardım etmek, 190
- kertük
kerme, 142
- kertür-
gerdirmek, yaydırmak, 185
- kes
parça, 101
- kes-
kesmek, 115, 128, 129, 159, 167, 174, 179, 185,
203
- kesek
parça, 115
- kesgük
tasma, 203
- kesil-
kesilmek, 156, 174, 191
- kesilgen
sürekli kesilen, 156
- kesin-
kendi için kesmek, 179
- kesiş-
kesmekte yardım etmek, 167
- kesle-
kesek atmak, 278
- keslin-
kopmak, 197
- keslinçü
kertenkele, 267
- kesliş-
kesilmek, kopmak, 191
- kesme
enli ok temreni, 128
perçem, 129
- kesmelen-
kendine perçem veya lüle yapmak, 259
- kestem
geceleyn gelenlere verilen ziyafet, 145
- kester
keramik, 136
- kestür-
kestirmek, 185
- kesürgü
dağarcık, torba, 146
- ket--keç-
giymek, 204
- keten
sıkıntı, sıkıntılı kişi, 119
- ketiş-
ayrılmak, 165
- ketki
arkası yüksek, beli çökük (at), 127
- ketü
çolak, 262
- ketüt
asık yüzlü, 202
- kew-
gevelemek, 115, 116, 159, 185
- kewçi
tahıl ölççeği, 123
- kewel
üstün vasıflı, 116
- kewgin
doyurucu olmayan yemek, 131
- kewig
kıkırdak, 115
- kewil-
zayıflamak, 175
- kewiz
halı, kilim, 106
- kewli
nehrin ağzı, 306
- kewre-
gücü zayıflamak, 274
- kewrek
1. gevrek, 2. kene otu, 143
- kewret-
gevşetmek, 212
- kewrik
çakırdiken, 143
- kewşe-
1. geviş getirmek, 2. gevşemek, 275
- kewşek
gevşek, yumuşak, 143
- kewşen-
geviş getirmek, 197
- kewşen
harman temizlendikten sonra gelen misafire
sunulan ikram, 294
- kewşes-
karşılıklı geviş getirmek, 216
- kewşet-
geviş getirtmek, 213
- kewtür-
gevşettirmek, 185
- keyik
bir şeyin vahşisi, 251
- keylik
vahşi insan, 254
- keyük

- kepenek, 251
- kez
bir Çin kumaşı, 101
gez, 101, 142, 185, 278
tencerenin dibine yapışan tortu, 101, 197
- kez-
gezmek, 115, 158, 167, 207
- kezger-
gezlemek, 185
- keziğ
humma, sıtma, 115
- kezik
cesaret, 115
nöbet, sıra, 115
- keziş-
gezmekte yarışmak, 167
- kezit-
gezdirmek, 207, 323
- kezle-
gez düzeltmek, 278
- kezlen-
dibi tutmak, 197
gezlenmek, 197
- kezleş-
gezmekte yarışmak, 191
- kezlet-
ok gezletmek, 215
- keziklik
kaftanın altına takılan küçük bıçak, 142
- kıcı
hardal, 265, 281
- kıcıla-
gıdıklamak, kaşımak, 281, 327
- kıçur-
sitem etmek, ayıplamak, 256
- kıçurgan
huysuzlaşan, övünen, 154
- kıdığ
kıyı, 109, 283
- kıdığla-
kenar dikmek, 283
- kıdığlan-
sınır ve kenar yapmak, 199
- kıdığlıg
dikişli, 149, 320
- kıdış-
kenar dikmekte yardımlaşmak, 165
- kıdıt-
kenar diktirmek, 206, 323
- kıfçakla-
Kıpçak saymak, 285
- kıftu
makas, 123, 286
- kıftula-
makasla kesmek, 286, 330
- kıg
gübre, 245
- kıglat-
gübreletmek, 215
- kıkır-
haykırmak, 163
- kıkırış-
bağrışıp şamata etmek, 190
- kıl
kıl, 102, 141, 301
- kıl-
1. kılmak, yapmak, 2. cima etmek, 160
- kılabuz
kıavuz, 145
- kıldruk
kılçık, 301
- kılıç
kılıç, 105, 199, 282
- kılıçla-
kılıçlamak, 282, 328
- kılıçlan-
kılıç sahibi olmak, 199
- kılık
huy, davranış, 112
- kılın-
kılınmak, yapmak, 178
- kılınç
huy, işve, cilve, 290
- kılış-
işte yardım etmek veya yarışmak, 169
- kılıtk
kepek, 141
- kılıtur-
yaptırmak, kıldırmak, 184
- kımız
kımız, 106, 199
- kımızlan-
kımız sahibi olmak, 199
- kın
kın, 102, 272, 278
- kına-
ışkence etmek, cezalandırmak, 272
kın edinmek, 272
- kınat-
ceza verdirmek, 208
- kınış-
işe girişmek, işten zevk almak, 170
- kınla-
kın edinmek, 278
- kıñır
şaşı, 287
- kır
bend, set, 101
dağ sırtı, 101
gizli, 100
kır (renk), 101
- kır-
kazımak, 128, 158, 166
- kırağı
kırağı, 132
- kırbas
saçı dökülen, 136
- kırça-
hedefe değip geçmek, 273
- kırçal-
sıyrılarak değip geçmek, 193
- kırçat-
sıyırtmak, 211
- kırğa-

- lanetlemek, 276
- kırgag
elbisenin kenarları, 203
öfke, 203
- kırğaş-
birbirine yüz çevirmek, 190
- kırgil
yaşını başını almış, 144
- kırıl-
1. kabuğu soyulmak, 2. kürünmek, 3.
fakirleşmek, 174
- kırındı
kırıntı, 134, 319
- kırış-
kazılamakta yardım etmek, 166
- kırk-
kırkmak, 190, 193, 301
- kırk
kırk, 103
- kırkıl-
kırkılmak, 193
- kırkış-
kırmakta yardım etmek, 190
- kırklım
silme, lebalep, 301
- kırıla-
bent yapmak, 277
- kırlan-
hendek ve çatlak oluşmak, 197
- kırlat-
kıyı yaptırmak, 215
- kırmak
cariye, 141
- kırnak
satır, 293
- kırt
kısa, 103
- kırtış
yüz rengi, 137
- kırtışla-
kabuğunu soyamak, 200, 285, 330
- kırtışlan-
güzelleşmek, 200
- kırtur-
kazdırmak, 184
- kırık
kırık, 112
- kıs-
kısmak, kıstırmak, 159
- kısgaç
kerpeten, 135
- kısgan-
kısmak, 196
- kısıg
hapis, baskı, 110
- kısıl-
sıkışmak, 174, 197
- kısın-
cimri davranmak, 178
- kısır
kısır, 106
- kısırkan-
tutumlu davranmak, 198
- kıslın-
sıkışmak, ezilmek, 197
- kısmak
1. üzenge kayışı, 2. kement, 141
- kısrak
kısrak, 141, 201
- kısraklan-
kısrak sahibi olmak, 201
- kısruş--kısırış-
kısaltmakta yardım etmek, 190
- kıstur-
1. kıstırmak, sıkıştırmak, 2. azalttırmak, 184
- kısur-
kısaltmak, 162, 190
- kış
kış, 101, 141, 278
- kış-
ayrılmak, 256
- kışla-
kışı geçirmek, 138, 278
- kışlag
kışlak, 138, 200
- kışlaglan-
kışlak kabul etmek, 200
- kışlat-
kış geçirtmek, 215
- kışlık
kışlık, 141
- kıw
baht, talih, 101
- kıwal
biçimli, 122
- kıwçaklan-
Kıpçak kılığına girmek, 201
- kıy-
sözünde durmamak, 267
yanlamasına kesmek, 267
- kıyık
1. sözde durmama, 2. sapmış olan, 251
- kıyıl-
1. kesilmek, 2. kaybolmak, 257
- kıyım
koru ve panik, 252
- kıyış-
kesmekte yardımcı olmak, 257
- kıymaç
tiftikten beyaz börk, 254
- kız
cimri, 101
kız, 101, 144, 162, 190, 270
pahalı, 101, 197, 270
- kıza-
bekareti bozmak, 270
- kızar-
kızarmak, 162, 303
- kızart-
kızartmak, 303
- kızgul
kül rengi, alacalı, 144
- kızgur-
cezalandırmak, 185

- kızgut
ibret için cezalandırılan, 134
- kızgutlan-
imtina etmek, 199, 322
- kızıl
kırmızı, 116
- kızıl-
cezalandırılmak, 174
- kızlamuk
kızamık, 156
- kızlan-
kız evlat edinmek, 197
pahalı saymak, 197
- kızlaş-
iddiada ortaya cariyeye koymak, 190
- kızı-
pahalaşmak, 270
- kī
nida edati., 260
- kibe
günlerin az olması, 261
- kiç
geç, 244
- kiç-
gecikmek, 255, 257, 258
- kiçi-
kaşınmak, 179, 205, 269
- kiçig
küçük, 115, 284
- kiçigle-
küçük saymak, 284, 329
- kiçil-
gecikmek, 258
- kiçin-
fuhuş yapmak, 179
- kiçit-
kaşımak, 205
- kiçür-
geciktirmek, 257
- kiğiz
keçe, 106
- kiğizgek
tazeliği gidip keçeleşmiş (kavun), 204
- kiğizlik
keçe yapmak için hazırlanan (yün), 152
- kik-
bilemek, 185, 204
- kikçür-
1. bilemek, 2. kışkırtmak, 185
- kim
kim, 102
- kimi
gemi, 264
- kimişge
nakışlı keçe, 146
- kimsen
başlık vs. gibi şeylerde kullanılan ince, altın
yapraklar, 130
- kīn
kın, 247
- kiñ
geniş, 287, 297
- kiñe-
planlamak, 297
- kiñit-
genişletmek, 297
- kiñrün-
genişlemek, 298
- kiñü-
genişlemek, 297
- kiñür-
genişletmek, 296
- Kiñüt
Uygur sınırında bir şehir, 287
- kip
benzer, gibi, 244
- kir-
girmek, 108, 131, 158, 166, 174, 179, 185, 283
- kirdeş
aynı evde yaşayan komşu, 137
- kirgin
aygırın şehveti, 131
- kirgise-
girmek istemek, 283
- kirik-
kirlenmek, 170, 321
- kiril-
girilmek, 174
- kirin-
girmek, girer görünmek, 179
- kiriş
gelir, 108
yayın kirişi, 108
- kiriş-
girmekte yarışmak, 166
- kirit
anahtar, 104
- kiritle-
kilitlemek, 282, 328
- kiritlig
kilitli, 152
- kiritlik
kilitli olma, 152
- kirlen-
kirlenmek, çapaklanmak, 197
- kirpi
kirpi, 123, 142
- kirpik
kirpik, 142
- kirpilen-
surat asmak, 259
- kirpüklen-
kirpik çıkmak, 201
- kirşen
üstübeç, 130
- kirşenlen-
yüzüne düzgün (fondöten) sürmek, 201, 322
- kirtgün-
tasdik etmek, 302
- kirtü
gerçek, 123, 286
yemin, 123
- kirtüç
kıskaç, 135

kirtüle-
doğrulamak, 286, 330
kirtür-
girdirmek, sokmak, 185
kis
zevce, 101
kiş
sadak, 245
samur, 245
kişe-
kösteklemek, başlamak, 271
kişi
insan, 263
kişne-
kişnemek, 278
kit-
gitmek, 204, 257
kiter-
gidermek, 257
kiz
giz, sandık, 101
kizle-
gizlemek, 191, 197, 215, 278
kizlen-
gizler görünmek, 197
kizlençü
gizlenmiş şey, 267
kizleş-
birbirinden gizlemek, 191
kizlet-
gizletmek, 215
kkatılğan
katılan, 155
koburga
baykuş, 146
koç
koç, 100
koçnar
koç, 292
koç-
koymak, bırakmak, 204, 262, 305
koğı
bir şeyin alt kısmı, 127, 262
koğurçuk
keçeden bebek, 150
koduş-
işi başkasına bırakmak, 165
koğuz
dul kadın, 106, 150, 199
koğuzlan-
kabuklanmak, 199
kog
göz veya yemekteki pislik, 245
kogşa-
gevşemek, 141, 216, 275
kogşak
gevşeklik, çürüklük, 141
kogşaş-
sıcaktan birlikte gevşemek, 216
kogşat-
gevşetmek, 213
koguş
deri, 108, 213, 275
koguşlan-
fişkirmek, 199
koğuş
oluk, kanal, 108
kok-
dumanı yükselmek, kokmak, 204
durgunlaşmak, 256
kokmak, 119, 207, 256
kōk
gök, 246
koyu gri, 246
kokıt-
kokutmak, 207, 324
kokrat-
her türlü sıvıyı azaltmak, 212
kokun
kıvılcım, 119
kol-
istemek, 160, 169, 178, 184, 185
kōl
kılıç ve bıçağın çizgisi, 246
kol, 246
kōl
havuz, göl, deniz, 246
kolan
eyer kayışı, 119
koldaş
arkadaş, 137, 200
koldaşlan-
arkadaş saymak, 200
kolgur-
isteyecek gibi olmak, 185
koltık
koltuk altı, 141
koltukla-
koltuğuna almak, koltuğuna vurmak, 285
koltur-
istemek, 184
kolun-
istemek, 178
koluş-
karşılıklı istemek, 169
kom-
dalgalanmak, 160, 169, 184
kōm
deve semeri, 246
su dalgası, 246
komi-
şiddetle özlem duymak, heyecanlanmak, 272
komiş--komiş-
çoşmak, 169
komıt-
çoşturmak, heyecanlandırmak, 208, 324
komıtgan
özleten, 154
komşuy
kan ile tamamen dolmuş kene, 266
komtur-
dalgalandırmak, 184
komuk
at pisliği, 112

- kon-
konmak, 104, 112, 129, 184, 256
- kōn
koyun, 247
- kōn
gōn, geri, 247
- konat
birlikte yaşayan, 104
- konat-
kondurmak, 208
- kondur-
1. kondurmak, 2. (işleme) işlettirmek, 184
- konuk
misafir, konuk, 112
- konukla-
konuklamak, 198, 284, 329
- konuklaş-
birbirini konuklamak, 198
- konuklug
konuklu, 150
- konukluk
konuk yeri, 152
- koṅra-
kestane rengine dönmek, 298
sesi kalınlaşmak, bülüğ çağına girmek, 298
- koṅragu
1. kulak ardı kemiği, 2. ziller, 294
- koṅur
1. boğuk, 2. kestane rengi, 287
- koṅur-
köklemek, 296
- koṅuz
domuzlan, osurgan böceği, 288
- kop
abartma ve pekiştirme edatı, hep, 100
- kop-
kalkmak, 157
- kop-
kopmak, 157
- kop-
kopmak, 161
- kop-
kalkmak, 164
- kop-
kalkmak, 183
- kopruş-
kaldırmakta yardımlaşmak, 189
- koptur-
kaldırmak, 183
- kopur-
koparmak, 154, 161, 303, 320
- kopurgan
söken, 154
- kopusa-
ayağa kalkmak istemek, 275
- kopuş-
ayağa kalkmakta yarışmak veya yardımlaşmak,
164, 321
- kopuz
ut, 106
- kopuzlug
sazı olan, 149
- kopza-
kopuz çalmak, 190, 193, 212, 274
- kopzal-
ud çalınmak, 193
- kopzaş-
ut çalmada yarışmak, 190
- kopzat-
ut çaldırmak, 212
- kor
maya, 197, 244
- kōr
kayıp, 197, 244
- korday
kuğu, 266
- korı-
korumak, 109, 166, 178, 267, 270, 301
- korıg
korunan yer, 109
- kork-
korkmak, 190, 193, 197, 213, 294, 301
- korkıt-
korkutmak, 213
- korklik
korkak, 301
- korkul-
korkulmak, 193
- korkun-
korkmak, 197
- korkunç
korkunç, 294
- korkuş-
birbirinden korkmak, 190
- korlan-
hasretlenmek, 258
maya ekşimek, 259
mayalanmış süt katılaşmak, 197
yitirilen şeye acınmak, 197
- korluk
kımız konan tulum, 141
- koru
diken, 262
- koruçı
korucu, bekçi, 267
- korum
kaya, 117, 150
- korumlug
taşlı, 150
- korun--korın-
malına kıyamamak, cimri davranmak, 178
- koruş-
korumakta yardımlaşmak, 166
- koş-
koşmak, katmak, 159
şiiir söylemek, 159
- kōş
her şeyin çifti, 245
- kōşik
örtü, 120
- koşlan-
yedek at edinmek, 197
- koşlun-
birbirine koşulmak, 197

koşnu
 komsu, 129
 koşug
 şiiir, koşma, 110
 koşul-
 bir şey bir şeye katılmak, 174
 koşulgan
 koşulan, araya katılan, 155
 kot--koç-
 koymak, bırakmak, 204
 kotkı
 mütevazı, 127
 kotrul-
 boşaltılmak, 193
 kotur-
 boşaltmak, 161, 189, 193, 320
 koturuş-
 boşaltmakta yardımcı olmak, 189
 kotuz
 yabani öküz, 106
 kotuzlug
 yaban öküzü olan, 149
 kova
 kova, 265
 Türk geminin, atın burnu üstündeki dik duran
 çıkıntısı, 265
 kovuç
 cin çarpması izi, 250
 kovuk
 içi boş olan her şey, 251
 kovuz
 kovuç, 250
 kovuz
 şaraptaki pislik, 250
 kow-
 kovmak, 159, 167, 250, 256
 kowı
 içi boş, kof, 263
 kowşa-
 cilalamak, zımparalamak, pürüzsüz hale
 getirmek, 275
 kowşal-
 pürüzsüz hale getirilmek, 193
 kowşaş-
 oku zımparalamak, pürüzsüzleştirmek, 216
 kowşat-
 oku pürüzsüz hale geirtmek, 213
 kowuk
 içi boş olan, 112
 kowuş-
 birbirini kovalamak, 167
 köy
 koyun, 247
 koyug
 koyu, yoğun, 251
 koyugluk
 koyuluk, 255
 koyul-
 katlaşmak, 257
 kozan-
 makyaj yapmak, süslenmek, 178
 kozgır-
 uçuşup burulmak, 184
 kozi
 kuzu, 263
 köç
 saat, an, zaman, 100
 köç-
 göçmek, 104, 158, 162
 köçrüm
 panik, 145
 köçük
 insan ve hayvanların kaba eti, 115
 köçükle-
 popoya vurmak, 284
 köçür-
 göçürmek, naklettirmek, 162
 köçürme
 taşınabilen, 147
 köçüt
 araba atı, 104
 kög
 1. aynanın yüzüne düşen pas, 2. yüzdeki çil, 246
 sürü halinde yayılan, 246
 köglen-
 çil belirlemek, 197
 kögüz
 göğüs, 106
 kök
 büyüklere verilen unvan, 246
 eyer bağı, 123, 202
 kök, 197, 202, 278
 yeşil, 246, 278
 kökegün
 göksinek, 203
 köken
 hayvan ilmeği, 123
 köker-
 göğermek, grileşmek, 163
 kökle-
 bağlamak, 278
 yeşillik ve taze ot yemek, 278
 köklen-
 1. bağlanmak, 2. soylulaşmak, 197
 kökleş-
 1. yapışıp tutunmak, 2. bağlamakta yardım
 etmek, 3. bağ kurmak, 191
 köklet-
 eyer bağını bağlatmak, 210
 kökre-
 kükremek, gürlmek, 274
 kökreş-
 gürlmek, kükremek, 191
 kökşin
 mavi, 130
 kökürçgün
 güvercin, 301
 köler-
 göl oluşmak, 163
 karın şişmesinden yere yapışmak, 164
 kölgeren
 sürekli şişen, 156
 köli-
 gömülmek, 120, 133, 272

kölige
 gölge, 133, 253
 kölik
 gölge, 120
 köliklig
 gölgeli, 153
 köliş-
 gömmekte yardım etmek, 169
 kölit-
 gömdürmek, 208, 324
 költür-
 bağlatmak, 185
 kölük
 yük hayvanı, iğreti şey, 115
 kölüklüğü
 yük hayvanı olan, 153
 kölün-
 uyuşmak, 179
 kölüj
 su birikintisi, 290
 köm-
 gömmek, 105, 123, 134, 160, 169, 179, 185
 kömçü
 define, 123
 kömeç
 küle gömülen yuvarlak ekmek, 105
 kömiçe
 sivrisinek, 132
 kömtür-
 gömdürmek, 185
 kömüç
 define, 105
 kömüldürük
 eğerin göğüslük kısmı, 157
 kömün-
 gömer gibi görünmek, 179
 kömüندی
 gömüntü, 134, 319
 kömürlük
 kömürlük, 152
 kömüş--kömiş-
 gömmekte yardımcı olmak, 169
 kön-
 düzelme, 124, 160, 209, 265
 ıkrar etmek, 160
 istikamet tutmak, 161
 yanmak, 161
 könçük
 yaka, 143, 201
 könçüklen-
 yaka yapılmak, 201
 köndger-
 düzeltmek, göstermek, doğrulatmak, 302
 köndi
 rezil, 124
 könek
 deriden su kabı, 116
 könger-
 düzeltmek, 185
 göndermek, 186
 itiraf ettirmek, 186
 köni
 düz, 265
 könit-
 düzeltmek, 209, 324
 köñlek
 gömlek, 293
 köñleklen-
 gömlek giymek, 300
 köñül
 gönül, 288, 293, 299
 köñüllen-
 niyetlenlenmek, 299
 köñüz
 keçeleşmiş deve ve oğlak pisliği, 288
 köp
 gür, sık, 100
 köpçük
 eyer yastığı, 142
 köpen
 deve örtüsü, 119
 köpi-
 köpürme dikişle dikmek, 120, 164, 171, 269
 köpig
 içine pamuk koyarak ekbise dikmek, 120
 köpit-
 köpürtme diktirmek, teyilletmek, 205
 köprüg
 köprü, 142
 köpsün
 minder, 130
 köpük
 köpük, 115
 köpül-
 kabartılarak dikilmek, 171
 köpür-
 köpürmek, 142, 161, 303, 320
 köpürt-
 köpürtmek, 303, 331
 yerinden kaldırmak, 303
 köpüş-
 sırımakta yarışmak veya yardımlaşmak, 164,
 321
 kör-
 görmek, 103, 108, 158, 166, 174, 179, 185, 275,
 283, 290
 körge
 tahta tabak, 128
 köriş-
 bakışmak, görüşmek, 166
 körk
 güzellik, 103, 123
 körket-
 güzelleşmek, 213
 körkit-
 göstermek, 213
 körpe
 körpe, 123, 285
 körpele-
 körpe ot yemek, 285, 330
 körpelen-
 filizlenmek, 259
 körpüle-
 parçalayıp ızgara yapmak, 306

- körtür-
gördürmek, 185
- körügse-
buluşmak istemek, 283, 329
- körük
körük, 115, 284
- körükle-
körüklemek, 284, 329
- körül-
bakılmak, 174
- körün-
görünmek, 179, 290
- körünç
seyreden topluluk, 290
- körüse-
görmek istemek, 275
- körüş
görüş, bakışma, 108
- kösgük
korkuluk, 203
- kösürüg
köstek, 143
- kösül-
ayağını uzatmak, 174
- kösür-
kösteklemek, 143, 155, 162
- kösürge
bir sıçan türü, 146
- kösürgen
bir tür köstek, 155
- köşer-
taşmak üzere olmak, 163
- köşi-
ışığa engel olmak, kaplamak, 179, 271
- köşiğe
gölge, 133
küçük gölge, 253
- köşiklig
gölgeli, 153
- köşirgek
evinde insan görünce daralan (insan), 204
- köşit-
örtmek, siper etmek, 207
- köşün~köşin-
gölgeye sığınmak, 179
- köt
göt, 100, 105, 115, 142, 278
- kötiç
- kötki
tepe, 127
- kötle-
düzmek, 215, 278
- kötlet-
düzdürmek, 215
- kötlüg
küfür, 142
- kötrüm
seki, 144
- kötrüş-
kaldırmada yardım etmek, 190
- kötü
dam, 262
- kötür-
götürmek, taşımak, 161
- kötürgen
sürekli taşıyan, 155
- kötürgü
nakil aracı, 146
- kövüz
yaygı, 250
- köwre
çürümüş beden kalıntısı, 125
- köwşek
gevşek, 143
- köwürgen
ada söğani, 155
- köze-
ateşi karıştırmak, 270
- közeç~ködeç
testi, toprak kap, 105
- közeçlik
testi yapmak için hazırlanan çamur, 152
- közegü
köz karışıma demiri, 133
- közeş-
ateşi canlandırmakta yardım etmek, 167
- közetlig
korunmuş, 152
- közger-
göz göze getirmek, buluşturmak, 185
- közkeni
ateş böceği, 148
- közkünek
şahine ve kertenkeleye benzer bir kuş, 156
- közle-
gözüne vurmak, 278
- közleş-
bakmakta yarışmak, 191
- közlük
ağrıdığı zaman göz üzerine konan nesne, 142
- közmen
közde pişirilen ekmek, 132
- közñü
ayna, gözüngü, 292
- közöldürük
hastalanın-ca göze konan şey, 157
- közün-
görünmek, 179, 292
- kū
şöhret, ün, 260
- kuba
doru ve sarı arasındaki, 261
- kucak
kucak, 112
- kucakla-
kucaklamak, 284, 329
- kuç-
kucaklamak, 108, 112, 117, 158, 165
- kūç
1. güç, 2. zulüm, 244
- kuçam
kucak, 117
- kuçgundi
soğan, 148

kuçtur-
 kucaklaştırmak, 184
 kuçuş
 kucaklama, 108
 kuçuş-
 kucaklaşmak, 165
 kûd-
 1. beklemek, 2. gütmek, 305
 kudgu
 kara sinek, 126
 kuğgulan-
 sineği üzerinden atmak, 259
 kudruçak
 kuyruk sokumu kemiği, 255
 kudruk
 kuyruk, 141, 255
 kuğug
 kuyu, 109, 149
 kuğuglug
 kuyulu, 149, 320
 kudur-
 abartmak, 162
 kudurgak
 kaftanın arkasındaki kuyruk, 151
 kuduzgun
 eyer kuskunu, 155, 320
 kugu
 kuğu, 263
 kukunlug
 kıvılcımlı, 150
 kul
 kul, 102, 112
 kulaç
 kulaç, 105, 282
 kulaçla-
 kulaçlamak, 282, 328
 kulak
 kulak, 112, 150, 284
 kulakla-
 kulağına vurmak, 284
 kulaklığ
 kulplu, 150
 kulan
 yabani eşek, 123
 kulna-
 doğurmak, 147, 278
 kulnaçı
 doğurmak üzere olan (kısırak), 147
 kulsıg
 köle huylu, 138
 kulun
 tay, 119, 150, 278
 kulunlug
 kulun sahibi, 150
 kum
 kum, 102
 kumgan
 güğüm, ibrik, 130
 kumlak
 sarmaşık benzeri bir bitki, 141
 kumukla-
 Kumuk saymak, 284
 kun-
 çalmak, 160, 170
 kunçuy
 prenses, soylu kadın, 266
 kundı-
 bileğilemek, 273
 kundıgu
 bileği taşı, 147
 kunduz
 kunduz, 136
 kunuş-
 birbirinin malını çalmak, 170
 kur
 kuru, 119, 244
 kuşak, kemer, 100, 291
 mertebe, rütbe, 100
 kur-
 toplamak, kurmak, 158
 kuram
 hiyerarşiye uygun, 122
 kurç
 sert, sağlam, güçlü, 103
 kurça-
 sertleşmek, 272
 kurdaş-
 aynı mertebeye oturmak, 189
 kurga-
 kurumak, 138, 276
 kurgat-
 nefret etmeye zorlamak, 213
 kurgır-
 kurumak, 185
 taşkınlık etmek, 185
 kurgu
 taşkın veya hafif (kimse), 126
 kurgulan-
 kurgulanmak, 259
 kurguluk
 taşkınlık ve hafiflik, 156
 kurı-
 kurumak, 104, 109, 132, 162, 166, 178, 206, 270
 kurıgu
 kurumak üzere olan, 132
 kurır-
 kurumaya yüz tutmak, 162
 kurıt-
 kurutmak, 154, 206
 kurıtgan
 sık sık kurutan, 154
 kurkag
 çöl, 138
 kurla-
 kuşak edinmek, 277
 kurman
 yay kabı, 132
 kurşa-
 kemerini bağlamak, 275
 kurşag
 kuşanma, 138
 kurşan-
 kuşanmak, 196
 kurşat-

- kuşanmayı buyurmak, 213
- kurt
- kurt (böcek), 103
- kurtan-
- kaşınmak, 196
- kurtul-
1. doğurmak, 2. kurtulmak, 193
- kurtur-
1. (yay) kurdurmak, 2. inşa ettirmek, kurdurmak, 184
- toplattmak, 184
- kurug
- kuru, 109, 152, 185, 199, 276, 283, 284
- kurugjin
- kurşun, 153
- kurugla-
- nesneyi kuru kullanmak, 284
- kuruglan-
- kuru kabul etmek, 199
- kuruglug
- kurulu (yay), 149, 320
- kurugluk
- kuruluk, 152
- kurugsak
- mide, 151
- kurugsi-
- kurumaya yüz tutmak, 283, 329
- kurul-
1. kramp girmek, 2. (yay) kurulmak, 174
- kurulgan
- sürekli kramp giren, 155
- kurun
- kurum, 119, 150, 267
- kurun--kurin-
- kurunmak, 178
- kurunçı
- çadırda dumandan kararan keçe, 267
- kurunlug
- kurumlu, 150
- kuruş-
- kurumak, 166
- yay kurmakta yardımlaşmak, 166
- kurut
- yağsız kuru peynir, 104
- kurutlug
- peyniri (kurut) olan kişi, 148
- kurutsa-
- canı kurut istemek, 283, 329
- kus-
- kusmak, 110, 159, 184
- kusgaç
- insanı ısırın siyah bir hayvancık, 135
- kusıg
- kusma, 110
- kusık
- findık, 112, 150
- kusıklıg
- findık sahibi, 150
- kustur-
- kusturmak, 184
- kuş
- kuş, 101, 135, 141, 278
- kuşgaç
- serçe, 135
- kuşgun
- Bektaşî üzümü, 130
- hayvanların yediği taze kamış, 130
- kuşla-
- kuş avlamak, 138, 215, 278
- kuşlag
- kuşlak, 138
- kuşlaglan-
- kuşlak kabul etmek, 200
- kuşlat-
- kuş avlatmak, 215
- kuşluk
- kuşluk vakti, 141
- kut
- kut, talih, baht, 100
- kutal-
- talihlenmek, 171
- kutan-
- talihli olmak, 178
- kutat-
- talihlenmek, 205, 323
- kutgar-
- kurtarmak, 184
- kutlug
- kutlu, 138
- kutruş-
- oynayıp coşuşmak, 189
- kutsuz
- talihsiz, 136
- kutul-
- kurtulmak, 155, 171
- kutulgan
- sürekli kurtulan, 155
- kutur-
- kudurmak, azmak, 161
- kuturma
- önde ve arkada kanadı olan (başlık), 147
- kutuz
- kuduz, 106
- kuy
- vadi dibi, 247
- kuy-
- ürkmek, 210
- kuy-
- ürkmek, 252
- kuy-
- dökmek, koymak, 267
- kuy-
- ürkmek, 267
- kuyar
- hayvanlara ve kölelere sövmek için kullanılan bir küfür, 252
- Kuyaslıg
- Kuyas'lı, 255
- kuyas
- şiddetli sıcaklık, güneş vurması, 252
- kuyka
- deri, kürk, 253
- kuyma
1. bir tür erişte, 2. bir çeşit yağlı ekmek, 253

- kuytur-
döktürmek, 258
- kuyug
kuyu, 251
- kuyuluş-
dökülmek, 258
- kuyun-
dökünmek, 257
- kuyuş-
dökmekte yardımcı olmak, 257
- kuyut-
ürkütme, 210, 325
- kuz
gölge, 101, 130, 245
gölge, gölgeli taraf, 245
- kuzgun
kuzgun, 130
- kuzı-
kurumak, 270
- kuzut-
iştahlandırmak, 207
- küç
susam, 244
- küçe-
zorlamak, 165, 174, 178, 205, 269
- küçel-
zulme uğramak, 174
- küçen-
1. gücü azalmak, 2. gaspetmek, 178
- küçeş-
gasp etmede yarışmak veya yardımlaşmak, 165
- küçet-
zorlatmak, 205, 323
- küçlen-
güçlenmek, 197
- küden
düğün yemeği, 119
- küdez-
saklamak, beklemek, gözetmek, 164, 321
- küdüg
iş ködüg
iş güç (ikileme), 115
- küdüglüg
güçlü, 153
- küdüş-
bekleşmek, 165
- küg
güldürü, fıkra, 246
koçların ve vahşi hayvanların kışın aşma zamanları, 246
sıkıntı, 202
şiirin ölçüsü, 246
- küggle-
şarkı söylemek, 278
- küglen-
şarkı söylemek, 197
- küjek
perçem, zülûf, 115
- kükü
teyze, 264
- kül
kül, 102
- kül-
gülmek, 104, 128, 160, 169, 185, 198, 290
- küldre-
gürlemek, 307
- külgü
gülüş, 128
kalp sektesi, 128
- küli
ikiye ayrılmadan çekirdeğiyle birlikte kurutulan kayısı, 264
- külre-
gülmek (taşın kuyuya düşme sesi), 274
- külsir-
gülmsemek, 185
- kültür-
güldürmek, 185
- külünsin-
güler görünmek, 198
- külünç
gülme, 290
- külüş-
gülüşmek, 169
- külüt
gülünç, 104
- kümüş
gümüş, para, 108
- kün
gün, 102, 136, 143
güneş, 102
- kündüz
gündüz, 136
- küni
kuma, 265
- künlük
günlük, 143
- künj
cariye, 287
- künren-
huysuzlaşıp kendi kendine söylenmek, 298
- küp
küp, 244
- küpe
küpe, 261
- kür
azimli, yürekli, 101
- küre-
kaçmak, 206, 270
- küreş-
küremekte yardımlaşmak, 166
- küret-
küretmek, 206, 323
uzaklaşmaya zorlamak, kaçırmak, 206
- kürgek
kürkek, 203
- küri-
yeri eşmek, 270
- kürin
sepet, 119
- kürk
kürk, 103
- kürküm
zaferan, 145

kürlen-
gürlemek, 197
kürs-
dolup taşmak, 301
kürşek
bir yemek adı, 142
kürt
akçaağaç, 103
küs-
küsmek, 159
küse-
arzulamak, 167, 270
küşeş-
birlikte arzulamak, 167
küsri
kaburga kemikleri, 125
küttür-
güttürmek, 256
küvük
saman, 251
küwen-
övünmek, 179
küwez
kibirli, 121
küwezlik
kibirlenme, 152
küwij
çürük, bozuk, 106
küwlük
çamurdan yapılmış fındık büyüklüğünde
parçalar, 143
küwürg
davul, 143
küy-
yanmak, 252, 267
küyde
madenin eritilerek cevherinin çıkarıldığı ocak,
253
küye
güve, 252, 282
küyele-
güveyi sökmek, 282, 328
küytür-
yaktırmak, 258
küyük
yanmış nesne, 251
küyür-
yaktırmak, 257
küywen-
savsaklamak, 258
küz
güz, 101, 162, 170, 185, 270
küze-
sonbaharı geçirmek, güzlemek, 270
küzen
av için yem olarak kullanılan sıçan, 119
küzer-
güz olmaya yüz tutmak, 162
küzger-
güz olmaya yüz tutmak, 185
küzüg

dokuma tezgahında çözgüleri ayıran iplikler,
115
küzük-
güz olmak, 170, 321

L

la
bir edat, 260
lâçın
şahin, 121
lagun
kap gibi oyulmuş bir şey, 121
lantu
şehriye çorbası, 265
law
mühür mumu, 249
lıyu
kuruyunca kuru çamura dönüşen çamur, 265
limken
sarı erik, 131
liš
tükrük, 245
loxtay
sarı pullu kırmızı Çin ipeklisi, 266
lüçnüt
buğday vb. şeyleri temizlemede yardımlaşma,
134

M

mama
harman yerindeki kılavuz öküz, 265
mamu
gerdek gecesi gelinle birlikte gönderilen kadın,
265
man-
banmak, 161, 175, 186
kuşanmak, 161, 186
mançu
hüner sahiplerine verilen ücret, 124
mançuklan-
torbalanmak, 201
mandar
ağaca sarılan bir bitki, 136
mandarlan-
sarmaşık dolanmak, 200
mandırı
damatla gelinin oturtulup üzerlerine saçı saçılan
yer, 148
mandu
Türk sirkesi, 124
mandur-
bandırmak, 186
kuşandırmak, 186
mangır-
bandırmak, 186
manıl-
banılmak, 175
mañıg
adım, 288
mañra-

bağırarak, 218, 298
 mañrat-
 bağırarak, 218
 maraz
 çivit otu, 121
 ücretle çalışan kimse, 121
 maşıç
 kara üzüm, 105
 mayak
 hayvan pisliği, 251
 maygak
 paytak, 254
 mayıl
 olgunlaşmış, olgunluk derecesini aşmış,
 bouldmaya yüz tutmuş, 252
 mayıl-
 (meyve-sebze) bozulmak, 257
 mayış-
 tembellikten yere y yapışmak, 257
 me
 koyun sesi, 261
 mejek
 köpek pisliği, 116
 meldek
 keçeleşmiş, 143
 men
 ben, 102
 mende
 bende, yanımda, 124
 meñ
 ciltteki ben, 287
 kuş yemi, 287, 298
 meñde-
 yolmak, 297, 298
 meñdeş-
 yoluşmak, 297
 meñgü
 ebedi, bengü, 292
 meñile-
 beyin yemek, 299
 meñiz
 beniz, 288, 299
 meñizlen-
 yüzü güzelleşmek, 299
 meñlet-
 yem yedirtmek, 218
 meñze-
 benzemek, 218, 298
 meñzet-
 benzetmek, 218
 merdek
 ayı yavrusu, 143
 met
 öyle anlamında edat, 100
 mındatu
 ipek, 147
 mınguy
 bir hamur adı, 266
 mıñ
 bin, 287
 mıñar
 pınar, 287, 291
 pınar, su gözü, 287
 mıñdet-
 (saç) yoldurmak, 218
 mız
 biz, 101
 moncuk
 boncuk, 141
 monçaklan--monçuklan-
 boncuklanmak, 201
 möñ-
 tekme atmak, 295
 möñre-
 böğürmek, 298
 muguzgak
 bal arısına benzer sinek, 152
 munda
 burada, 124
 mundaru
 ipekten gelin odası, 157
 munduz
 ebleh, aptal, 136
 mungak
 geveze, 141
 munu
 işte bu anlamında edat, 265
 muñ
 akıl dişi, 287
 sıkıntı, 287
 muñar
 buna, 287, 291
 muñkar-
 zorlamak, bunaltmak, 297
 muñlug
 sıkıntılı, 292
 muñuk-
 mihmet çekmek, zorlanmak, 296
 murç
 biber, 103
 muyan
 sevap, 252
 muyançılık
 aracılık, 255
 mük
 bükme, 102
 mün
 çorba, 102, 278
 hastalık, kusur, 247
 mün-
 binmek, 161, 175, 186
 mündür-
 bindirmek, 186
 müne-
 düzeltmek, 272
 münel-
 fazlalıkları kesilmek, 175
 münle-
 çorba içmek, 278
 münül-
 binilmek, 175
 müñeş-
 birlikte binmek, 297
 müñret-

1. böğürtmek, 2. fokurdutmak, 218
müñüz
boynuz, 288, 295, 299
müñüzgek
nasır, eldeki sertlik, 295
müñüzlen-
boynuzlanmak, 299
müş
dişi kedi, 245

N

namja
kadının kız kardeşinin kocası, 132
naru
taraf anlamında edat, 262
ne
ne, 116, 261, 262, 265
neçe
kaç (edat), 262
neçük
niçin (soru edatı), 116
neg
timsah, 249
nelük
niçin (soru edatı), 116
neme
bilmiyorum anlamında bir sözcük, 265
neñ
nesne, şey, mal, 287
nerek
ne gerek (soru edatı), 116
neteg
nasıl (soru edatı), 116
nijdag
bileği taşı, 138
nom
din ve şeriat, 246

O

oba
oba, kabile, 45
oçak
ocak, 63, 64
oçaklıg
ocaklı, 63
oçaklık
1. ocak yeri, 64
oçuklan-
ocağı olmak, 93
odgar-
tanımak, 79
odguç
ateşin alevi, 47
odgur-
uyandırmak, 79
odug
uyanık, 40, 63
oğugluk
uyanıklık, 63
oğun-

uyanmak, 74
ogla
delikanlı, 56
oglagu
müreffeh, 60
oglak
oğlak, 53
ogrı
hırsız, 55, 95, 99
ogrıla-
çalmak, 99
ogrug
1. ilk omur kemiği, 2. vadi dönemeci, 47
ogrul-
koparılmak, 83
ogruş-
koparmakta yardım/yarış etmek, 81
ogul
oğul, evlat, 42
ogulçuk
rahim, 63
ogulumuk
kiriş üstüne sıralanan yatay tahtalar, 63
ogur-
ayırıp koparmak, 70, 81
ogurla-
çalmak, 95
oguş
aşiret, 40, 62, 93
oguşlan-
aşiret sahibi olmak, 93
oguşlug
aşiretli, 62
oguzla-
Oğuzlardan saymak, 95
oguzlan-
Oğuz kılığına girmek, 93
ohsın-
pişman olmak, 84
ok
evin orta direği, 36
kura, 36
ok, 36, 48, 268, 269
pay, hisse, 38
pekiştirme edatı, 36
ōka
kefalet, 37
okı-
çağırarak, 39, 71, 268
kusmak, 269
okumak, 73, 75, 77, 269
okıl-
okunmak, 73
okın-
okunmak, 75
okış-
karşılıklı davet etmek, 71
okıt-
okutmak, 65, 77, 96
okıtgan
okutan, 65
okıtısa-

- çağırarak istemek, 96
okutmak istemek, 96
- okluk
sadak, 48
- okra-
kişnemek, 90
- okraş-
birlikte kişnemek, 81
- oktam
ok atımı, 50
- oktaş-
ok atmakta yarışmak, 80
- oktat-
oklatmak, 86
- okut
davet, 39
- ol
o, 36
pekiştirme edatı, 36
- oldrum
yatalak, 300
- olıt-
eğdirmek, burdurmak, 77
- olma
testi, 57
- olnat-
ters çevirtmek, 88
- oltur-
oturmak, 79
- oluç
oğulcuk, 39
- oluk
oluk, 41
- olun-
kıvrılmak, dolanmak, 75
- olunç
düz olmayan, kıvrımlı, 307, 332
kıvrımlı, 57, 317
- olxut-
oturtmak, 86
- ōn
on, 38
- onunç
onuncu, 58, 308, 317, 332
- oŋ
kolay, 37
sağ, 37, 67, 78, 296
- oŋ-
solmak, 69, 78, 296
- oŋamuk
solak olmayan, sağlak, 67
- oŋujın
çölde insanı öldüren gulyabani, 62
- oŋuk-
hastalıktan süzülme, çekiciliği gitmek, 296
solmak, 78
- oŋul-
iyileşmek, 78, 296
iyileşmek, düzelmek, 296
- op
harman yerindeki kılavuz öküz, 36
- op-
içmek için dudağına dayamak, 68
- ōp
ünlem, 37
- opra-
eskimek, 80, 90
- oprak
yıpranmış, eskimiş, 52
- opraş-
yıpranmak, 80
- oprat-
yıpratmak, 86
- oprı
çukur, 55
- opu
üstübeç, 45
- opuz
yerin sert kısmı, 39
- opuzlug
sert zemin, 62
- or
siyah, kırmızı ve sarı arası renk, 38
- or-
biçmek, 43, 48, 53, 69, 73
- ordu
beyin oturduğu şehir, 55
- ordulan-
şehir edinmek, 94
- orgak
orak, 53
- orı
gürültü, 97, 264
- orı
bağırta, gürültü, 45
- orıla-
1. bağırarak, 2. abartılı bir şekilde birini övmek,
97
- orlaş-
bağırarak, 82
- orna-
yerleşmek, yurt tutmak, 92
- ornat-
yerine koymak, 88
- ortak
ortak, 48
- ortu
orta, 48, 55, 99
- ortula-
orta yaşa gelmek, 99
- oru
gıda saklanan çukur, 45
- orul-
biçilmek, 73
- orum
kesim, 43
- orut
kuru, 39
- os-
sanmak, 68
- osal
gafil, 54
- osayuk
gafil, 67

osnat-
benzetmek, 88
osruk
osuruk, 48
osruş-
osurmakta yarışmak, 81
osug
bir şeyin bir şeye değişmesi, 40
osur-
osurmak, 66, 70, 81
osurgan
osuran, 66
ot
1. ot, 2. yem, 3. ilaç, 4. zehir, 36
öt
ateş, 37
ota-
budamak, 268
tedavi etmek, 268
yakmak, 268
otgar-
otlatmak, 79
otgun
eyerin solundaki geniş kayış, 50
otla-
otlamak, 91
ötlan-
alevlenmek, 94
otlug
otlu, 47
otluk
yemlik, ahır, 47
otra
bkz.
ortu, 55
otran
paçalı giyecek, 50
otrug
ada, 47
otrul-
kesilmek, 83
otruş-
kesmekte yardım etmek, 80
ottuz
otuz, 61
otul-
kesilmek, bilmek, 73
otuğ
odun, 58, 67, 317
otuñluk
odunluk, 67
otur-
kesmek, 47, 69, 80, 83
ova
yanıt ünlemi, 37
owrug
bkz.
ogrug, 52
oxak
kayısı kurusu şerbeti, 54
oxşa-
okşamak, benzemek, 91

oxşag
benzer, benzeme, 52
oxşagu
oyuncak, 60
oxşat-
benzetmek, 87
oy
yağız, 39
ōy
oyukluk, 39
ōy-
oymak, 69
oygur-
uyandırmak, 89
oynagu
oyun, 53
oynak
oynak, cilveli, 53
oynaş
oynaşan kadın, 53
oynat-
oynatmak, 89
oytur-
oydurmak, 89
oyuk
gölge, hayal, işaretleyici, 45
oyul-
oyulmak, deşilmek, 88
oyun
oyun, 45
oyuş-
oymakta yarışmak, 88
ōz-
geçmek, 69
oza
geçmiş zaman, 46
ozitgan
öne geçen, 65
ozuk
önce geçen, ileri giden, 41
ozuş-
yarış yapmak, yardımlaşmak, 71

Ö

ōç
kin, 38
ōç-
alevi bitmek, öfkesi sönmek, 67
ōçeş
tehlikeye atılma, 40
ōçeş-
yarışmak, 70
ōçrüş-
söndürmek, yatıştırmak, 80
ōçük-
nefesi kesilmek, 72
ōçür-
sönmek, yatışmak, 69
ōçüt
intikam, 39
öd

- zaman, 38
- öçlek
zaman, 48
- öçü
tepe, 45
- öğ
akıl, izan, 38
- ög-
övmek, 57, 61, 69, 71, 74, 75, 79, 91, 307
- öge
akıllı, 46
- ögele-
bilge saymak, 98
- ögey
üvey, 54
- ögit
öğütme, 39
- ögit-
öğüttürmek, 77
- ögitigse-
öğüttürmek istemek, 96
- öğlen-
dinlenmek, büyüme, 86, 95
- öğren-
öğrenmek, 84
- öğret-
öğretmek, 86
- ögreyük
adet, 66
- ögsüz
yetim, şaşkın, 47
- ögtür-
övdürmek, 79
- ögül-
övülmek, 74
- öğün-
övmek, 57, 75, 307
- öğünç
övmek, 57, 307, 332
- öğündi
övülen, övüntü, 61
- öğüse-
övmek istemek, 91
- öğüş-
karşılıklı övüşmek, 71
öğütmede yardım etmek, 71
- öğüt
öğüt, 39, 95
- öğütle-
öğüt vermek, 95
- öğüz
ırmak, 39
- ökün-
pişman olmak, 57, 75
- ökünç
pişmanlık, 57, 307, 316, 332
- öküz
öküz, 39, 93
- öküzlen-
öküz sahibi olmak, 93
- öl
ıslak, 38
- öldür-
öldürmek, 79
- öles
baygın, sarhoş, 40
- öli-
ıslanmak, 72, 77, 269
- ölige
ökse otu, 59
- öliş-
ıslanmak, 72
- ölit-
ıslatmak, 77
- ölüg
ölü, 42, 96
- ölügse-
ölmüş olmayı istemek, 96
- ölüm
ölüm, 43
- ölüse-
ölmek istemek, 91
- ölüt
ölümcül savaş, 39, 95
- ölütle-
öldüresiye çarpışmak, 95
- ömgen
şahdamar, 53
- öndür-
?, 79
- ön-
bitmek, türemek, 68
gitmek, 68
- öndür-
yöneltmek, 79
- ön
ön, 37, 52, 59, 291
renk, 37, 92
- öndün
ön anlamında edat, 52
- öneyük
has, özgü, özel, 67
- öñi
başka (edat), 59
- öñik
1. sahte züluf, 59
- öñiklen-
takma saç takınmak, 98
- öñin
başka, 46
- öñlen-
renklenmek, 92
- öñre
sırt üstü, 291
- öp-
1. öpmek, 2. içmek, içine çekmek, 67
- öpke
öfke, akciğer, 56
- öpkele-
ciğerine vurmak, 99
- öpkile-
öfkelenmek, 99
- öprül-
içirilmek, 83

- öprüş-
içmekte yardım/yarış etmek, 80
- öpse-/öpüse-
öpmek istemek, 90
- öptür-
öptürmek, 78
- öpül-
içilmek, 73
- öpüm
yudum, 43
- öpün-
içer gibi yapmak, 74
- öpür-
içirmek, 48, 66, 69, 80, 83, 302
- öpürgen
içiren, 66
- öpürt-
içirtmek, 302, 331
- öpüş
öpme, 40
- öpüş-
öpüşmek, 70
- ör
koltuk altı, 38
- ör-
örmek, 69
yükselmek, 69
- örçüg
saç örgüsü, aslı örgüç, 49
- ördek
ördek, 49
- örgüç
saç örgüsü, 47
- örgüçlen-
örgülenmek, 98, 318
- örk
yular, ahır, 37
- örken
kolanın sırımı, 50
- örkle-
kösteklemek, 306
- örkü
hörgüç, 56
- örküç
dalga, 47, 98
- örküçlen-
bir şeyin altına dayanak koymak, 98
dalgalanmak, 98, 318
- örlen-
oluşmak, olmak, 85
- örme
örme, örgü, 56
- ört
yangın, 37, 89
- ört-
örtmek, 49, 80, 83, 84, 300, 302, 331
- örte-
yakmak, 80, 83, 84, 86, 89
- örtel-
yakılmak, 83
- örten-
kızarmak- yanmak, 84
- örteş-
birlikte yakmak, 80
- örtet-
yaktırmak, 86
- örtmen
dam, 300
- örtüg
örtü, 49
- örtül-
örtülmek, 83
- örtün-
örtünmek, 84
- örtüş-
bir şeyi örtmek için yardımlaşmak, 80
- örüg
kalmak, dinlenmek, 42
- örük
örülü olan, 42
- örül-
örülmek, 73
- örüle-
(hayvanı) ayakta kesmek, 97
- örümçek
örümcek, 65
- örün-
erekte olmak, 74
- örüş-
örmekte yardım etmek, 71
- ösne-
benzemek, 92
- östük-
özlem ve ihtiras duymak, 83
- ösügle-
kilidi hile ile açmak, 97
- öş
dal veya boynuzun içi, 36
- öşer-
1. aklıktan gözü kararmak, 70
- öşergen
gözü kararan, 66
- öşün
omuz başı, 43
- öt
safra kesesi, öd, 38
- öt-
delip geçmek, 68
ötmek, 68, 69, 78
- öte-
ödemek, 57, 73, 268, 307
- ötel-
yorulmak, zahmet çekmek, 73
- ötgün-
taklit etmek, öykünmek, 85
- ötgür-
boşaltmak, geçirmek, göndermek, 79
- ötki
bedel, karşılık, 56
- ötkünç
hikaye, 67
- ötlük
öğüt, 48
- ötnü

ödünç, 57
ötrük
 hilekar, kurnaz, 48
ötrül-
 ses çıkarılmak, 83
ötrüm
 müshil, 49
ötrüş-
 birbirine bir şey ulaştırmak, 80
öttür-
 öttürmek, ses çıkartmak, 78
ötüg
 arz, anlatmak, 41
 kusma, 41
ötüglüg
 maruzatlı, 65
ötüken
 Ötüken, 60
ötün-
 arz etmek, rica etmek, 74
ötünç
 borç, ödünç, 307, 331
 ödünç, 57, 316
ötür-
 çalmak (esntruman), 69
 delmek, 48, 69
 söylemek, 88
ötüse-
 çıkma/geçmek istemek, 90
öyle
 öğle, 51
öyük
 bataklık, 45
öyük-
 gömülmek, 88
öz
 sağır, 38, 76
öz
 1.öz, kendi, 2. iç, 3. künh, 38
 vadi, dere, 38
özek
 omurilik, 42, 97
özekle-
 şahdamarını kesmek, 97
özel-
 aciz kalmak, 73
özi
 dağdaki yarık, 46
özi-
 sızmak, 268
özi-
 neredeysel sağır olmak, 268
özit-
 1. sağırlandırmak, 2. delmek, 76
özle-
 pişirmek, 91
özlük
 karar kılınan, hususi, özel, 305
özne-
 isyan etmek, 92
özük
 oyuk yer, 42

P

pat
 çabukluk edat, 100
pis
 pislik, 101

R

rapçat
 angarya, 134

S

sā
 sana, 260
sā-
 saymak, 268
saban
 saban, 118, 285
sabanla-
 toprağı işlemek, 285, 329
saç
 saç, 100, 138
saç-
 saçmak, serpmek, 158
sāç
 kızartma kabı, 248
saçgak
 saçan, saçgak, 140
saçgur-
 saçmak üzere olmak, 183
saçıl-
 saçılmak, 171
saçın-
 serpinmek, 177
saçındı
 saçıntı, 133, 319
saçış-
 saçmakta yardımlaşmak veya yarışmak, 165
saçıt-
 saçtırmak, dağıtmak, 205, 323
saçlan-
 saçı çıkmak, 195
saçlaş-
 birbirinin saçını çekiştirmek, 188
saçlıg
 saçlı, 138
saçrat-
 dışratmak, 211
saçtaş-
 birbirinin saçını çekmek, 188
saçtur-
 saçtırmak, 182
saçu
 saçak, 262, 281
saçuk
 saçık, saçılmış, 111
saçula-
 saçak yapmak, 281, 327
sag
 akıl, zeka, 249

berrak, temiz, 249
 sağ, 118, 135, 249
 sağlık, esenlik, 249
 yün kabartmak için kullanılan çubuk, 249
 sag-
 sağmak, 117, 159, 167, 172, 177, 183
 sagdıç
 arkadaş, 135
 sagıl-
 sağılmak, 140, 172
 sagım
 sağım, 117
 sagın-
 sağar görünmek, 177
 zanda bulunmak, 177
 sagınlıg
 sağmal sahibi, 150
 sagır
 bir tür av merasimi, 105
 şarap kabı, kadeh, 120
 sagış-
 sağmakta yarışmak, 167
 sagız
 sakız, 106, 149
 sagızgan
 saksığan, 155
 sagızlıg
 1. sakızı olan, 2. çamurlu yer, 149
 saglıg
 sayılan her şey, 138
 saglık
 koyun, 140
 saglıklan-
 sağmal koyun sahibi olmak, 200
 sagnagu
 kuru kabak, 147
 sagrak
 kadeh, 140
 sagrı
 deri, dış katman, tabaka, 125
 sagrıla-
 sahtiyan yapmak, 286, 330
 sagmentur-
 sağdırmak, 183
 sagu
 ölçek, 263
 sagula-
 ölçmek, 281, 327
 sagun
 doktor, 118
 sagur-
 1. içine çekmek, 2. kurutmak, 163
 tükürmek, 163
 sak
 uyanık, zeki, 101
 saka
 dağın eteği, 263
 sakak
 çene, 202
 sakalduruk
 başlığı çene altından bağlayan ip, 157
 sakı-
 hayal gibi görünmek, hayal etmek, 271
 sakın-
 sakınmak, düşünmek, 177
 sakınc
 keder, 290
 sakırku
 kene, 146
 sakız
 elbiseye yapışan pekmez vb. yapışkan şey, 106
 sakızlıg
 yapışkanı olan, 149
 saklan-
 saklanmak, 196
 saklaş-
 birbirini korumak, 189
 saklık
 uyanıklık, 140
 sal
 tutkal, 249
 sal-
 göndermek, 160
 götürmek, 160
 sallamak, 126, 160, 169, 178, 183
 salcı
 aşçı, 305
 salga
 taşkın (at), 126
 salı
 mala, 264
 salımlaş-
 sert bir şekilde tartışıp kavga etmek, 198
 salın-
 sarmak, salınmak, 178
 salındı
 fırlatılmış, 134, 319
 salıngula-
 salınmak, sarkıtmak, fırlatmak, 300
 salış-
 birlikte savurmak, 169
 salıju
 sapan, 292
 saltur-
 bıraktırmak, 183
 sallattırmak, 183
 saman
 saman, 122, 150
 samanlıg
 saman sahibi, 150
 samda
 giyilen sandal, 124
 samduy
 ılık yemek, 266
 samla-
 tedavi etmek, 277
 samsıt-
 dil veya el ile incitmek, 212
 samurtug
 karışık, 148
 san-
 sayılmak, kabul edilmek, 160
 sãn
 sayı, 249

- sana-
saymak, 272
- sanç-
sançmak, dürtmek, batırmak, bozguna uğratmak, 301
- sançık-
1. yenilmek, 2. (hançer) saplanmak, 191
- sançıl-
1. saplanmak, 2. yenilmek, 192
- sançış-
1. dürtüşmek, 2. savaşta yenişmek, 189
- sandruş
çekişme, mücadele, 300
- sanduvaç
bülbul, 157
- sanduvaç
bülbul, 255
- sangar-
saymak, kabul etmek, 183
- sanrı-
saçmalamak, 188, 274
- sanruş--sanrış-
saçmalamak, 188
- saş
kuş pisliği, 286, 298
- saşa
sana, 289
- saşan
tadı buruk olan, 291
- saşla-
pislemek, 298
- saşlat-
(kuş) pisletmek, 218
- sap
sap, 140, 248, 277
sıra, dizi, 248
- sap-
saplamak, 109, 157, 171
- sap-
tamir etmek, düzenlemek, 157
- sapı-
hareket etmek, sallanmak, 269
- sapıg
çadırın eteği, 109
- sapıl-
1. saplanmak, 2. birine katılmak, 171
- sapın-
iğneye iplik geçirmeyi üstlenmek, 177
- sapıt-
sallamak, sallatmak, hareket ettirmek, 205, 323
- sapıtgan
devamlı kuyruk sallayan, 154
- sapla-
sapımı takmak, 277
- saplat-
sapına geçirtmek, 214
- saplık
sap yapmak için uygun olan her şey, 140
- saptur-
örgü ördürmek, 182
- sar-
azarlamak, 171, 255
- saraguç
yaşmak, 145
- saraguçlan-
örtülenmek, 260, 327
- saranlık
cimrilik, 152
- sargan
çorak yerde biten bir bitki, 130
- sargar-
sararmak, 183
- sarıçga
çekirge, 146
- sarıg
öd, safra, 109
sarı, 109, 149, 152, 183, 283
- sarıgla-
sarıya çevirmek, 283
- sarıglıg
sarılık kişi, 149, 320
- sarıglık
sarı oluş, 152
- sarıl-
kızmak, 171
- sarım
kumaş süzgeç, 117
- sarın-
sarınmak, 177
- sarış-
sarmakta yardım etmek, 166
- sark-
sarmak, 144, 183, 301
- sarkıç
acı marul, 135
- sarkım
kırağı, 144
- sarkındı
sarkıntı, 148
- sarkış-
damlamak, 188
- sarkıt-
su damlatmak, 213
- sarkıyuk~sarkınuk
kırkbayır, 255
- sarkur-
sarkıtmak, damlatmak, 183
- sarla-
sarmak, dolamak, 277
- sarlan-
sarmak, sarınmak, sarılmak, hazırlanmak, 196
- sarlaş-
sarmakta yardım etmek, 189
- sarmaçuk
bir tür şehriye, 156
- sarmal-
dolanmak, sarılmak, 192
- sarmal-
süzülmek, damlatmak, 192
- sarmaş
dolanma, 137
- sarmaş-
1. sarmakta yardım etmek, 2. dolaşıp karışmak, 189

- sarmat-
sardırmak, dolatmak, 215
- sarmusak
sarımsak, 156
- sarnıç
deriden veya ağaçtan yapılmış geniş kap, 135
- sarsal
sansar, 144
- sarsıg
kaba, 138
- sarsıt-
sert davranmak, 212
- sart
tüccar, 102
- sartla-
tüccar saymak, 306
- saru-
sarmak, 130, 166, 172, 177, 206, 270
- sarul~sarıl-
sarılmak, 172
- sarut-
sardırmak, 206
- sası-
kokuşmak, 270
- sasık
saksı, 111
- saş
geriye çekilip ürken, 248
- saştur-
takas ettirmek, 183
- saşur-
ayıklamak, 162
- sat-
satmak, 109, 165, 171, 177, 182, 204, 274, 283
- sata
mercan, 261
- satga-
1. çiğnemek, üzerinden geçmek, 2. iptal etmek, 275
takas etmek, 188
- satgal-
1. çiğnenmek, 2. takas edilmek, 192
- satgaş-
birbirini boğazlamak, haddini aşmak, 188
karşılaşmak, 188
- satıg
satış, 109, 151
- satıgla-
satmakta yarış etmek, 283, 329
- satıglık
satılmak için hazırlanan şey, 151
- satıgsa-
satmak istemek, 283, 329
- satıl-
satılmak, 171
- satın-
satıyormuş görünmek, 177
- sātır
soysuz anlamında bir küfür, 120
- satisa-
satmak istemek, 274
- satış-
satmakta yardımlaşmak veya yarışmak, 165
- satışgan
sürekli satan, 155, 320
- satma
oturak tahtası, 128
- sattur-
sattırmak, 182
- satula-
faydasız söz söylemek, 281, 327
- satur-
saydırmak, 256
- sāw
1. atasözü, 2. hikaye, 3. anlatım, 4. söz, 5. haber, 249
- sawaş-
dövüşmek, 167
- sāwçı
elçi, sözcü, 305
- sawdıç
sepet, 135, 200
- sawdıçlan-
sepet sahibi olmak, 200, 322
- sawıl-
kaybolmak, batmak, 172
- sawla-
söylemek, 189, 277
- sawlaş-
karşılıklı konuşmak, 189
- sawruk-
savrulmak, dalgalanmak, 191
- sawrul-
1. dalgalanmak, 2. savrulmak, 192
- sawul-
meyletmek, 172
- sawur-
savurmak, 163, 191, 192, 303
- sawurt-
savurtmak, 303
- sāy
taşlık yer, 249
- saygır-
neredeyse kara taşlı olmak, 258
- sayık-
kara taşlı olmak, 257
- saypa-
harcamak, israf etmek, 280
- saypat-
israf ettirmek, 217
- sayra-
1. ötmek, 2. saçmalamak, 280
- sayram
sığ, 254
- sayramlan-
(su) azalmak, 260, 327
- sayraş-
1. çok konuşmak, 2. ötüşmek, 258
- sayrat-
konuşturmak, 217
- seçe
serçe, 262
- seçre-
1. seyrekleşmek, 2. Eskimek, 273

- sedrek
seyrek, 142
- sedreş-
tenhalaşmak, 188
- sedreş-
seyrekleşmek, 188
- sedret-
seyreltmek, 211
- sekirt-
koşturmak, 303, 331
- sekri-
atlamak, 211, 274
- sekrik
atlanarak geçilen yer, 142
- sekrit-
atlatmak, 211
- seksön
seksen, 130
- sekü
seki, 264
- semiz
semiz, 106, 152
- semizlik
semizlik, 152
- semri-
semizleşmek, 274
- semriş-
semizleşmek, 188
- semrit-
semirtmek, 211
- semürgük
bülbüle benzer bir kuş, 204
- sen
sen, 102, 277, 289
- sengeç
fındık büyüklüğünde bir tür elma, 135
- senle-
sen diye hitap etmek, 215, 277
- senlet-
aşağılamak için sen diye hitap etmek, 215
- seşek
testi, küp, 288
- seşgeç
fındık küçüklüğünde elma, 292
- seşir
dağ burnu, her duvarın kenarı, 287
- seşregü
sakağı, ruam, 295
- sep
çeyiz, 100, 182
- sepkil
çil, 144
- septür-
çeyiz göndermek, 182
- ser-
sabretmek, 158
- sergek
sarhoşluktan yalpalama, 203
- seril-
sendelemek, serilmek, 171
- seriñüle-
buz üzerinde kaymak, 300
- serk
saksı, çömlek ve onların kırıkları, 103
- serker
yolkesen, 136
- sermeş-
süzmekte, ayırttırmakta yardımcı olmak, 189
- sermet-
sıvıdan süzdürmek, 215
- serü
raf, 262
- seş-
çözmek, 159, 172, 177, 182, 271
- sêş
teminat, 245
- seşil-
çözülme, 156, 172, 196
- seşilgen
sürekli çözülen, 156
- seşin-
niyetlenmek, çözülecek gibi olmak, 177
- seşlin-
çözülme, boşanmak, 196
- seştür-
çözdürmek, 182
- seşü-
gevşemek, 271
- sew-
sevmek, 114, 159, 167, 177, 183, 290
- sewinç
sevinç, 290
- sewiş-
sevişmek, 167
- sewre-
1. azalmak, bitmek, 2. iyileşmek, kurtulmak, 274
- sewrit-
1. boşaltmak, boşalttırmak, 2. bitirmek, tamamlamak, 211
- sewtür-
sevdirmek, 183
- sewük
sevilen, sevgili, 114
- sewün-
sevinmek, 177
- sezin-
zanda bulunmak, 177
- sıbzgu
uzun kaval, 146
- sıç-
sıçmak, 130, 140, 158, 182, 205
- sıçgak
çok sıçan, 140
- sıçgan
fare, 130
- sıçıt-
sıçtırmak, 205
- sıçtur-
sıçtırmak, 182
- sıdıg
1. kaftanın eteklerinden biri, 2. dış etleri arasındaki açıklık, 109
- sıdırgak
çatal tırnak, 151

sıdırgan
sürekli sıyrılan, 154

sıdırıl-
1. sıyrılmak, 2. kaymak, 3. her köşeye bakmak, 192

sıdrım
deri ip, kayış, 144

sıdrış-
küremekte yardım etmek, 188

sıg-
sıgmak, 159, 163, 177, 183, 188

sıgan
düz, 119

sıgın-
sığınmak, 177

sıgır
sığır, 105, 149, 282

sıgırçuk
sığırçık, 150

sıgırla-
sığır saymak, 282, 329

sıgırlıg
sıgırı olan, 149

sıgit
ağlama, 104, 272

sıgra
yarık, vadi, 125

sıgruş-
birbirine yer açmak, sığışmak, 188

sıgta-
ağlamak, 188, 210, 272

sıgtur-
sıgdırmak, 183

sıgur-
sıgdırmak, 163

sıgza-
bir cisimle bir şeyi kurcalamak, bir cismi bir şeyin arasına sıkıştırmak, 274

sıgzal-
zorla girmek, 192

sıgzıg
dikiş arasına konan şerit, 138

sık-
sıkmak, 107, 131, 159, 168, 172, 183

sıka-
okşamak, dokunmak, 271

sıkıl-
sıkılmak, sıkıştırılmak, 172

sıkır-
ıslık çalmak, 163, 188

sıkırkan
bir tür sıçan, 155

sıkış
kalabalık, 107

sıkış-
1. sıkmakta yardımlaşmak veya yarışmak, 2. sıkışmak, 168

sıklış-
kalabalıklaşmak, 189

sıkman
üzüm sıkma zamanı, 131

sıkriş-
ötüşmek, 188

sıktur-
sıktırmak, 183

sın
mezar, 247
uzunluk, boy, 247

sın-
1. kırılmak, 2. yenilmek, 160

sına-
sınamak, 172, 208, 272

sınal-
sınanmak, 172

sınat-
sınatmak, 208, 324

sındu
makas, 124

sıñ
çın, vızıltı, 286

sıñar
kenar, 291, 295, 299

sıñarla-
zaif görüp öç almak, 299

sıñarsuk
terki, ata ikinci binicinin oturduğu yer, 295

sıñıla-
donasıya soğumak, 299
hırlamak, çınlamak, 299

sıñuk
kırık, 288

sıp
sıpa, 100

sıpakur
yem torbası, 145

sır
sır, macun, 100

sırı-
dikmek, 270
pislemek, 270

sırıçga
cam, sırça, 146

sırıl-
yapışmak, 172

sırış-
dikmekte yardım etmek, 166

sırıt-
sıkıca diktirmek, teyelletmek, 206

sırıla-
macun sürmek, 277

sırılan-
nakışlanmak, işlenmek, 196

sırlat-
sırla kaplamak, cilalamak, 214

sırmak
semerin altındaki örtü, 140

sırt
sırt, 103, 306

sırtıg
sözün izi, 138

sırtla-
1. (sırta) sarmak, 2. dağa (sırt) tırmanmak, 306

sıruk
çadır direği, 111

- sırukluk
çadır direği için hazırlanan ağaç, 152
- sışıl-
şişmek, 172
- sıtga-
sıvamak, 188, 192, 195, 275
- sıtgal-
sıvanmak, 192
- sıtgan-
sıvamak, 195
- sıtgaş-
karşılıklı kollarını sıvamak, 188
- sıtur-
kırdırmak, 256
- sıxtaş-
ağlaşmak, 188
- sıxtat-
ağlatmak, 210
- sız-
1. erimek, 2. sızmak, süzülme, 3. belirme, 256
erimek, sızmak, süzülme, 158
ucu görünme, 158
- sızgur-
eritmek, 183
- sızıt-
eritmek, sızdırmak, 207, 323
- sızla-
sızlamak, 138, 214, 277
- sızlag
sızlama, 138
- sızlat-
sızlatmak, 214
- sī-
1. kırmak, 2. bozguna uğratmak, 268
- sibek
1. değirmen mili, 2. içine işemesi için çocuğun
beşiğine konan kamaş, 114
- sibiz
sakar, dalgın, 120
- sibüt
kişniş, 104
- siğ-
işemek, 204, 305
- siğig
bkz.
siğig, 114
- siğit-
işetmek, 206, 323
- sidük
sidik, 114
- sigil
siğil, 116
- sīgun
erkek geyik, 121
- sik
erkeklik organı, 102
- sik-
sikmek, 107, 160, 168, 172, 183, 208
- sik
az, 246
- sikil-
sikilmek, 172
- sikiş
sikişme, 107
- sikiş-
sikişmek, 168
- sikit-
zinaya zorlamak, 208
- siktür-
siktirmek, 183
- sīl
az yiyen, 246
- silig
temiz, 114
- silk-
silkmek, 195, 301
- silkin-
silkinmek, tüyleri ürpermek, 195
- sin
sen, 247
- sinçü
bir çeşit ekmek, 123
- siñ-
1. sinmek, 2. batmak, 3. tesir etmek, 295
- siñdür-
1. hazmettirmek, 2. araştırtmak, 297
- siñek
sivrisinek, 288
- siñi
sindirilen, 289
- siñil
küçük kız kardeş, 288
- siñillen-
kız kardeş edinmek, 299
- siñir
sinir, 287, 300
- siñir--süñür-
yutmak, 296
- siñirle-
yaya kiriş takmak, 300
- siñirlen-
1. etin siniri çoğalmak, 2. yaya kiriş takılmak,
299
- siñiş-
sıvımın dağılması, 296
- siñüt
karşılıksız armağan, 287
- sirke
başta bulunan bit yumurtası, 127
sirke, 127, 286
- sirkele-
sirke dökmek, 286, 330
- sirkelen-
sirkelenmek, 259
- sīş
şiş, 245
şişlik, 245
- sit--siğ-
işemek, 204
- sittür-
işetmek, 182
- siz
siz, 245
- sizig

- zan, 120
- sizik-
sezmek, 170, 321
- sizlet-
siz diye hitap ettirmek, 215
- sog-
peynir yapmak, 159
- sogı-
soğumak, 167, 177, 271
- sogıklık
soğukluk için hazırlanan her şey, 152
- sogış--soguş-
soğumaya yzü tutmak, 167
- sograş-
(sıvı) çekilmek, 188
- soguklan-
soğuk saymak, 199
- sogul-
emilmek, 155, 172
- sogulgan
sürekli emilen, 155
- sogun-
temizlenmek, 177
üşümek, 177
- sōgun--sōgan
soğan, 121
- sogunlug
yaban soğanı olan (dağ), 150
- sogut
çökeleğin kurutulmuşu, 104
- sok-
dövmek, 159, 168, 172, 183, 264
gağalamak, 159, 271
sokmak, 117, 159
- sokar
boynuzsuz hayvan, 121
- sokarlaç (börk)
uzun başlık, 148
- sokı-
dürtmek, 271
- sokım
oka takılıp ses çıkartan, oyulup üç tarafına delik
açılan tahta parçası, 117
- soktur-
dövdürmek, 183
- soku
dibek, 264
- sokul-
dövülmek, 172
- sokuş-
dövmekte yardımlaşmak veya yarışmak, 168
- sōl
sol, 246
- solak
dalak, 122
- solamuk
solak, 145
- soluş-
solmak, 169
- sondilaç
çalı kuşu, 156
- sondırı
deniz, 148
- soğ
bir kişinin arkasından gelenler, 286
son, 286, 298
sonra, 286
- soğda-
takip etmek, 298
- soğra-
huysuzlaşıp homurdanmak, 298
- sopran
uzun olan her şey, 129
- sor-
1. sormak, 2. aramak, 255
emmek, 107, 126, 166, 182, 206, 255
- sorgu
hacamatta kullanılan bardak, 126
- sorış-
buruşmak, 166
- sorıt-
emzirmek, 206, 323
- sorkıç
lök ağacının reçinesi, 135
- sorkuçla-
reçinelemek, 285, 330
- sorkuçlan-
1. lök (macun) sahibi olmak, 200, 322
- sortur-
emdirmek, 182
sordurmak, aratmak, 182
- sorug
sorgu, 109
- sorugçı
arayan, 267
- soruk-
sorulmak, 170, 321
- soruş
tane sertleşmeden önce başak halinde ateşte
kızartılan buğday, 107
- soruş-
emmek, 166
- soruşla-
tahılın başağını yemek için ütölemek, 283
- sowuşgan
sarılık, karında bir yılan, 155, 320
- soy-
soymak, yüzmek, 267
- soyağı
horozun mahmuzu, 253
- soyuk-
soyulmak, 257
- soyul-
1. soyulmak, 2. dağılmak, 257
- soyuş-
soymakta yardımcı olmak, 257
- sōbi
uzun ve sivri olan her şey, 261
- sōbi-
sivrilmek, 269
- sōbile-
sivirtmek, 281, 327
- sōbit-
sivirtmek, 205, 323

sögen
sepet, 119

söglün-
ızgarada pişmek, 196

söglünçü
kebab, 267

söğüş
kebablık et, 107

söğüt
söğüt ağacı, 104

söğütlen-
söğütlenmek, 199

söğütlük
söğütlük, 152

sök-
çökmek, 116, 160, 264
sökmek, 123, 131, 160, 168, 172, 178, 183
sövmek, 107, 168, 183, 256

söke
diz kırma, çökme, 264

sökel
hasta, 116

söküt-
diz çöktürmek, 208, 324

sökmen
düşman safını yaran, söken, 131

sökmenlen-
kahraman kılığına girmek, 201

sökrük
kadının avret yeri, 142

sökti
kepek, 123

söktür-
dikiş söktürmek, 183
sövdürmek, 183

sökül-
sökülmek, 172

sökün-
diz çökmek, 178
söker görünmek, 178

söktüş
sövmek, sövüş, 107

söktüş-
birbirine sövmek, 168

söktüş-
sökmekte yardım etmek, 168

söl
nem, ıslaklık, 246

sömrüş-
içine çekmede yarışmak, 188

sömür-
içine çekmek, 164

sömürgen
sürekli içine çeken, 156

söz
söz, 245, 277

sözle-
söylemek, 277

sözlen-
konuşmak, açıklamak, 196

sözleş-
konuşmak, 189

sözlet-
konuşturmak, 214

sū-
göndermek, 268
itaat etmek, 268

sū
askerler, ordu, 260

suburgan
maşatlık, 154

suç
sekme, geri dönme, sapma, 100

suçgur-
sıçramak üzere olmak, 183

suçı-
sıçramak, 205, 269

suçıt-
sıçratmak, 205, 323

sūçig
şarap, 120
tatlı, 120

suçlun-
sıyrılmak, 196

suçluş-
ysıyrmakta yardım etmek, 188

suçul-
elbisesini çıkarmak, (hayvan) derisi yüzülmek,
171

suçuş-
zıplaşmak, 165

suç-
tükürmek, 204, 305

suçuk
tükürük, 111

sūf
yün iplikten örülen bir kuşak, 246

sugdiç
kışın sırayla verilen ziyafet, 135

suglı-
aramak, aranmak, 277

suglit-
bir şey aramak için eli bir yere sokturmak, 215

sugrat-
bir yeri aramak ve içindekileri görmek, 211

sugur
dağ sıçanı, 105

sugurlug
dağ sıçanı olan, 149

sugut
bumbar, 104

suk
açgözlü, 140, 246
yalnız, 101

suk-
sokmak, 121, 123, 125, 159, 172, 183

sukak
ak geyik, 202

sukaklıg
geyikli yer, 150

sukluk
hırs, 140

suklun-
sokulmak, 196

sukluş-
 sokulmak, 189
 sukru
 izinsiz, 125
 saktu
 sucuk, 123
 suktur-
 sokturmak, 183
 sukul-
 sokulmak, 172, 189, 196
 sukun-
 yıkanmak, 178
 sulundi
 saç örgüsü, 134
 sumlı-
 yabancı dilde konuşmak, 145, 189, 215, 277
 sumlim
 Türkçe bilmeyen, Fars, 145
 sumlış-
 yabancı dilde konuşmak, 189
 sumlit-
 yabancı dilde konuşurmak, 215
 sun
 yumuşak huylu, 247
 sun-
 sunmak, 160, 169
 sunı
 evin kirişi, 265
 sunu
 çörek otu, 265
 sunuş-
 karşılıklı ikram etmek, 169
 sunzi
 bir pire türü, 125
 suņkur
 yırtıcı bir kuş, 292
 susgak
 susak, 140
 susık
 kova, 111
 sūt
 süt, 244
 sut~sūd-
 tükürmek, 204
 sūtger~sūtgir-
 süt gibi olmak, 183
 suttur-
 tükürmek, 182
 suvuk
 yumuşak sıvı, 251
 suw
 su, 140, 167, 183, 246, 274, 275, 277
 suwal-
 sıvanmak, 172
 suwaş-
 sıvamakta yardım veya yarış etmek, 167
 suwgar-
 suvarmak, 183
 suwıglan-
 sulu kabul etmek, 199
 suwiş-
 cıvıklaşmak, 167
 suwla-
 su içmek, 277
 sulamak, 196, 277, 294
 suwlağ
 su yalağı, 138
 suwlan-
 sulanmak, gözyaşı akmak, 196
 suwlaņ
 kıvırcık olmayan, 294
 yapraksız (ağaç), 294
 suwlat-
 su serptirmek, 215
 suwluk
 mendil, 140
 suwsa-
 susamak, 212, 274
 suwsat-
 susatmak, 212
 suwsı-
 sululaşmak, acılığı kırmak, 275
 suwsuş
 sulandırılmış, 137
 suwşa-
 1. fısıldamak, 2. okuyup üflemek, 275
 süçi-
 tatlanmak, 269
 süçin-
 tadına varmak, 177
 süçir-
 tatlılaşmak, 161
 süçit-
 1. tatlılaştırmak, 2. verimli hale getirmek, 205
 süçüş-
 tatlılaşmak, 165
 süğlin
 sülün, 131
 sügne-
 ilaçla siğıl tedavi etmek, 278
 sügnegü
 tırnak ve et arasında çıkan sivilce, 147
 süksük
 dağdağan, 145
 süle-
 gaza yapmak, 271
 süñü
 mızrak, 288, 299
 süñük
 kemik, 288, 299
 süñüklen-
 kemikleri büyümek, 299
 süñüle-
 mızraklamak, 299
 süñüş
 mızrak, savaş, 288
 süñüş-
 mızraklaşmak, 296
 süprül-
 süpürölmek, 192
 süpründi
 süprüntü, 148
 süpür-
 süpürmek, 146, 164, 192

süpürge, 146
sür-
1. sürmek, 2. kovmak, 158
sürç-
sürçmek, 210, 301
sürçit-
sürçtürmek, 210
sürçük
gece yapılan sohbet meclisi, 142
sürgile-
peşinden gitmek, 286, 330
sürise-
sürmek istemek, 274
sürk
soğuk, 103
sürple-
kura çekmek, 306
sürt-
sürtmek, 142, 192, 195, 302, 331
sürtük
sürtük, 142
sürtül-
sürtülmek, sürülmek, 192
sürtün-
sürtünmek, sürünmek, 195
sürtür-
sürdürmek, uzaklaştırmak, 182
sürttürmek, 182
sürtüş-
sürmekte yarışmak ve yardımlaşmak, 188
sürüg
sürü, 114
sürül-
ezilmek, 171
sürülmek, katılıp götürülmek, 171
sürülmek, yönetilmek, 171
sürülgen
süreklili sürülen, 156
sürün-
kaşınmak, sürtünmek, 177
süründi
kovulmuş, 134, 319
sürüş-
1. sürüklemek, 2. kovalamak, 166
alacağını zorla almak, 166
süs-
süsmek, 167, 177, 182, 183, 204
süsgir-
süsmeye niyetlenmek, 183
süstür-
süstürmek, 182
süsün-
süser görünmek, 177
süsüş-
süsüşmek, 167
süwri
sivri, 125
süwrit-
sivriltmek, 211
süz-
süzme, 114, 128, 131, 134, 158, 172, 177, 182

süzgün
bir dağ ağacı, 131
süzlün-
süzülmek, 196
süzlüş-
süzülmek, 189
süzme
keş, süzme, 128
süztür-
süzdürmek, 182
süzük
süzük, süzülmüş, 114
süzül-
saflaşmak, 172
süzün-
süzüyor görünmek, 177
süzündi
süzüntü, 134, 319

Ş

şa
balıkçıla benzeyen alacalı bir kuş, 260
şalaşu
bir Çin dokuma türü, 132
şamuşa
çemen otu, 132
şanbuy
başka bir davetten dönenler için geceleyin
verilen içki ziyafeti, 266
şap
çabukluk edatı (çap), 100
şat
cesaret, 100, 196
şatlan-
cüret etmek, 196
şaw
çövene, 249
şebîş
demir çubuk, 289
şekirtük
fıstık, 152
şeş-
çözmek, 114, 204
şeştür-
çözdürmek, 183
şeşük
çözülü, çözülmüş, 114
şı
Çince selamlama, 260
şın
sedir, 247
şış
şiş, 101, 202
şöpik
meyvenin artığı, 115
şuglu
böğürtlen, 128
şutı
genç koyun, 261
şuwşaş-
fısıldaşmak, 216

şuwşat-
fısıltı ulaştırmak, 212
şük
susturma kelimesi, 102
şünük
çınar ağacı bkz.
çünük, 115
şünle
bir bitki, 292
şüt
soy, 244
şütük
boynuzdan yapılan divit, 115

T

taban
taban, 118, 150, 285
tabanla-
tekmelemek, 285, 329
tabanlığ
toynaklı, 150
tada
göz erimi mesafe, 262
tadgun
ırmak, 130
tadu
huy, tabiat, 262
tadun
bir yaşında olan öküz, 252
tağun
dana, 118
tāg
dağ, 249
tagar
çuval, 121
tagay
dayı, 265
tagık-
dağa çıkmak, 170
tagıl-
körelmek, 173
tagla-
dağlamak, 214, 277
taglat-
dağlatmak, 214
taguzmak
tıknaz, 152
tak-
takmak, 159, 173, 180, 263
takagu
tavuk, 132
taki
dahi, yine anlamında edat, 263
takıl-
dizilmek, takılmak, 173
taktur-
taktırmak, dizdirmek, 180
takuk
tavuk, 150, 202
takuklug
tavuğu olan, 150

tāl
dal, 249
talagu
1. karışımla elde edilen zehir, 2. dizanteri, 133
talak
dalak, 122
talas
tutma yeri, 106
talgag
şiddetli tipi, 203
talgan
sara, 130
talguç
denk ile ip arasına sokulan tahta, 135
talguk
tahta çivi, 140
talgur--talgr-
1. bulanacak gibi olmak, 2. tipi kopmak, 181
talka
koruk, 127
talkalan-
koruk haline gelmek, 259
talkan
kavut, 131
talkıg
dağların çarpıştığı yer, engelleme, 138
talkıl-
1. vurulup itilmek, 2. def edilmek, 3.
sıkıştırılmak, 192
talkış-
bükmekte yardım etmek, 187
talkıt-
engellemeye yönlendirmek, 213
talku
burulmuş şey, 127
talpın-
çırpınmak, 194
talpır-
1. kanat çırpma, 2. uçuşmak, 180
talpış-
1. kanat çırpışmak, 2. titreşmek, 186
taltur-
bayılmak, 180
talu
seçkin, 264, 281
talula-
seçmek, 281, 328
tam
kapı sürgüsü, 102
tam-
damlamak, 105, 126, 134, 140, 160, 164, 169,
176, 180, 181, 208
tām
duvar, 249
tamata
ince bir hamur, 132
tamçur--tamçır-
serpiştirmek, 180
tamdu
tutuşurma, 124
tamga

1. deniz, göl veya vadilere akan su kolu, 2. koy, liman, 126
- damga, 126, 156, 286
- tamgak
boğaz, damak, 140
- tamgakla-
boğazına vurmak, 285, 330
- tamgala-
damgalamak, 286, 330
- tamgalık
kişiye özgü küçük sofraya, 156
küçük ibrik, 156
- tamgur--tamgr-
damlayacak olmak, 181
- tamın-
kendi kendine damlatmak, 176
- tamındı
akıntı, 134, 319
- tamış-
damlamak, 169
- tamıt-
damlatmak, 208, 324
- tamtur-
damlattırmak, 180
- tamtur--tamdur-
ateş yakmak, 180
- tamu
cehennem, 264
- tamula-
bendini kapatmak, 281, 328
- tamur
damar, 105, 149
- tamur-
damlamak, kanamak, 164
- tamurrgan
devamlı burnu kanayan, 155
- tamurlug
damarlı, 149
- tamuz-
damlatmak, 164, 321
- tan
sabah, 249
- tan-
inkar etmek, 169, 180, 256, 272
- tana
kişniş tohumu, 265
- tança-
çürümek, 279
- tançış-
kokuşmak, 189
- tançula-
çiğnemek, 286, 330
- tanış-
karşılıklı inkar etmek, 169
- tantur-
inkar ettirmek, 180
- tanu-
buyurmak, 272
- tanuk
tanık, şahit, 111
- tanukluk
şahitlik, 151
- tanul-
tavsiyede bulunmak, 173
- tanuş-
danışmak, 169
- tanut-
söz ilettirmek, 208, 324
- tañ
elek, 286
harabe, 286
sabah, 286
şaşırtıcı, 286, 298
- tañ-
bağlamak, 295, 296, 297
- tañıl
derisi çizgili olan (hayvan), 288
- tañıl-
bağlatmak, 296
- tañın-
bağlanmak, 297
- tañız-
kabarmak, şişmek, 296
- tañla-
taşırmaq, 298
- tañlaş-
birlikte şaşırmaq, 297
- tañlat-
şaşırtmaq, 218
- tañsuk
şaşırtıcı, 293
- tañuk
ipekli kumaş, 288
- Tağut
Tangutlar, 287
- tap
deride kalan yara izi, 248
yeter anlamında edat, 100
- tap-
kulluk etmek, hizmet etmek, 157
- tap-
bulmak, 157, 164, 171
- tapa
-e doğru, 261
- tapala-
kabahatini yüzüne vurmak, 280, 327
- taparu
-e doğru, 132
- tapçan
sehpa, 129
- tapçañ
üç ayaklı sehpa, 293
- tapçur-
kavuşturmak, 180
- tapı
razı olma, 261
- tapıl--tapul-
bulunmak, 171, 321
- tapın-
1. tapınmak, 2. hizmet etmek, 175, 321
- tapış
birbirine vekalet vermek, 107
- tapla-
kabul etmek, 187, 276

- taplag
razi olma, 137
- taplaş-
birlikte kabul etmek, 187
- taplat-
razi etmek, 214
- tapluk
yerdeki yarı, 139
- tapraş-
zıplaşmak, 189
- taprat-
zıplatmak (deve için), 211
- taprı-
zıplamak, 189, 273
- tapug
hizmet, 109, 149
- tapuğlug
hizmetçisi olan, 149
- tapuz-
bilmece söylemek, 164, 321
- tapuzgu
bilmece, 146
- tapuzguk
bilmece, 151
- tapzug
bilmece, 137
- tar
kelek, 248
sadeyağın tortusu, 248
- tar-
dağıtmak, 116, 172, 255, 270, 302
- tār
dar, 248
- tara-
1. taramak, 2. dağıtmak, 270
- taral-
taranmak, 172
- taran-
taranmak, 176
- tarasla-
dağıtmak, 282
- targak
tarak, 139
- targıl
sırtında alacalı çizgiler bulunan hayvan, 144
- tarı-
ekmek, sürmek, 270
- tarig
ekin, 109, 149, 267
- tarigçi
çiftçi, 267
- tarıglag
tarla, 149, 320
- tarıglıg
ekinli, 149, 320
- tarik-
daralmak, 170, 321
- tarıl-
dağılmak, 172
ekilmek, 172
- tarım
göl ve kumsallara akan su kolları, 116
- hanedan soyundan gelenler için bir hitap, 116
- tarımla-
bir adadan öbür adaya atlayarak geçmek, 284, 329
- tarımsın-
eker görünmek, 198
- tarın-
eker görünmek, 176
- tarıtgan
çok ekin ektiren, 154
- tarka
koruk, 126
- tarmak
pençe, 139, 200
- tarmaklan-
1. dört koldan yayılmak, 2. tırnakları çıkmak, 3. haliçlere ayrılmak, 200
- tarmat-
tırmalatmak, 215
- tarmaz
şenhıyar, 136
- tarmut
çıkıntı girinti, 134
- tarmutlan-
kollara ayrılmak, 199, 322
- tart-
tartmak, çekmek, uzatmak, 302
- tartar
kumruya benzer bir kuş, 145
- tartıg
1. saç örgüsü, saç bağı, 2. çağırma, 138
- tartıl-
tartılmak, 192
- tartın
kavim içinde bir grup, 129
yolluk yiyecek, 129
- tartın-
1. şefkat göstermek, 2. tartınmak, 194
- tartış-
1. germekte yardımcı olmak veya yarışmak, 2. birlikte tartmak, 186
- taru-
daralmak, 206, 270
- tarurkı
birbirine dolanmış, 146
- tarus
evin tavanı, 106
- tarusla-
tavan yapmak, 283, 329
- tarut-
daraltmak, 206
- tarxan
emir, 129
- tas
kötü, 101
- tasal
çevgen oyununda bitiş yerine konan şey, 116
- tasga-
tokatlamak, 190, 213, 275
- tasgaş-
tokatlaşmak, 190
- tasgat-

- tokat attırmak, 213
- taş
dış, 129, 248, 270, 276
- taş-
taşmak, 159, 162, 181
- tāş
taş, 248
- taşak
taşak, 111, 150
- taşaklıg
taşaklı, 150
- taşgur-
neredeysе taşacak olmak, 181
- taşık~tışık-
çıkmaq, 170
- taşırkan
patlak (gözlü), 155
- taşıt-
taşıtmaq, 154, 207, 323
- taşıtgan
çok taşıtgan, 154
- taşla-
gurbete gitmek, 276
taşlamak, 214, 276
- taşlat-
dışarı (gurbete) göndermek, 214
taşla vurdurmak, 214
- taştın
dışarı, 129
- taşu-
taşımak, 121, 270
- taşug
taşınan mal, 121
- taşur-
taşırmaq, 154, 162
- taşurgan
devamlı taşırğan, 154
- tat
kılıç vb. üzerinde kabaran pas, 202
- tatar
tatar, 121
- tatgan-
tat almak, 194
- tatı-
tat vermek, 269
- tatıg
lezzet, 120
- tatıglan-
tatlanmak, 198
- tatıglıg
lezzetli, 149
- tatıgsa-
canı tatlı istemek, 283, 329
- tatık-
Fars huyuyla huyulanmak, 170
paslanmak, 170
- tatıl-
tadılmak, 171
- tatındı
kalıntı, 133, 319
- tatır
kıraç, düz zemin, 105
- tatırğa
tabaklanmış beyaz deri, 146
- tatırlıg
sert ve düz (yer), 148
- tatıt-
tatlandırmak, 205, 323
- tatla-
Fars saymak, 276
- tatlaş-
Farsça konuşmak, 187
- tatruş-
birbirine tattırmak, 189
- tatur-
tattırmak, 154, 161, 189, 256
- taturgan
sürekli tattıran, 154
- tavuş
ses ve hareket, 251
- tawar
canlı veya cansız mal, 105
eşya, mal, 121
- tawarlıg
servet sahibi, 149
- tawarluk
ambar, 151
- Tawgaç
1. Maçın diyarı, 2. orada oturan bir Türk boyu,
135
- tawgaçla-
Çinli saymak, 285, 330
- tawgaçlan-
Çin kılığına girmek, 200, 322
- tawılguç
erguvani söğüt, 146
- tawılku
erguvani söğüt, 146
- tawışgan
tavşan, 154
- tawrak
hız, 139
- tawran-
acele eder gibi görünmek, 194
- tawrat-
1. acele ettirmek, 2. ip eğirmek, 211
- tawuş
gizli ses ve hareket, 107
- tawuşla-
kımıldamak, hareket belirlemek, 283
- taxçek
bir tür Çin ipeği, 141
- taxtu
eğirilmeden önceki ham ipek, 123
- tay
tay, 249
- tay-
kaymak, 210, 251, 254, 257, 258, 267
- taya-
dayamak, destek vermek, 272
- tayagu
iri taş ve kerpiç, 253
- tayak
değnek, 251

tayaklan-
 değnek sahibi olmak, 259
 tayan-
 dayanmak, 257, 292
 tayaņu
 hacip, hükümdarın dayandığı kimse, 292
 taygan
 tazi, 254
 tayıg
 kaygan, 251
 tayış-
 kaymakta yarışmak, 257
 tayıt-
 kaydırmak, 210, 324
 taylaņ
 zarif, taylan, 294
 taytur-
 kaydırmak, 258
 tayuk
 genç, zarif, titiz, 251
 tayuklan-
 zarif kılığına girmek, 259
 taz
 kel, 162, 181, 248, 276
 tazar-
 kelleşmek, 162
 tazgır-
 neredeysel kel olmak, 181
 tazla-
 kel saymak, 276
 teg
 dek, gibi, 249
 teg-
 değmek, ulaşmak, 159, 175
 tegil-
 tekleşmek, 173
 tegin-
 ulaşılmak, 175
 tegiņ
 samur, 289
 tegirme
 yuvarlak olan her şey, 146
 tegirmek
 deve tahtirevanı, 152
 tegiş
 bir şeyin hedef veya bitiş noktası, 107
 tegiş-
 1. ulaşmak, erişmek, 2. birisinden hakemlik yapmasını istemek, 168
 teglük
 kör, 142
 tegme
 her biri, edat, 128
 tegre
 çevre, etraf, 124, 142
 tegrek
 yuvarlak kenar, 142
 tegşüt
 bedel, 134
 tegül
 değil, 116
 tegür-
 ulaştırmak, değdirmek, 163
 tegürgen
 sonuna kadar götüren, 156
 tejikle-
 Fars saymak, 284
 tek
 sadece, yalnızca, 101
 teke
 geyiklerin erkeğı, 264
 tekne
 tekne, 129
 tel-
 delmek, 114, 160, 169, 176, 180
 telge-
 sinirlendirmek, 276
 telgen-
 yüz çevirmek, 194
 telik
 delik, 114
 telim
 çok, 117
 telin-
 delinmek, 176
 teliš-
 delmekte yarışmak veya yardımlaşmak, 169
 telmir-
 sağına soluna bakınmak, 181
 teltür-
 deldirmek, 180
 telü
 ahmak, 264
 telwe
 deli, 126
 temregü
 temreğı, 147
 temür
 demir, 105, 152, 156
 temürgen
 temren, 156
 temürlük
 madenden demirin çıkarıldığı yer, 152
 tenri-
 uykusuzluktan baş dönmek, 274
 teņ
 denk, akran, 286
 imkan, fırsat, 286
 teņ-
 havalanmak, 210, 288, 295, 296, 297
 teņeş-
 denkleşmek, 296
 teņger-
 denk hale getirmek, 297
 teņgüç
 yarım arşın yükseklikteki nesne, 292
 teņilgüç
 bir kuş, çaylak, 295
 teņilgün
 çaylak, 295
 teņjit-
 göge yükseltmek, göge dikmek, 210, 325
 havaya fırlatmak, 297
 teņiz

- deniz, 287
- teñle-
denkleştirmek, 298
- teñlen-
planlamak, 298
- teñleş-
denkleşmek, 297
- teñri
gök, 291
- Teñri
yüce, aziz, Allah, 291
- teñriken
alim, mütedeyyin, 295
- teñtür-
uçurmak, 297
- teñük
hava, 288
- teñür-
havalandırmak, 296
- tep-
tepmek, 113, 157, 164, 170, 175
- tepig
tekme, 113
- tepil-
tepillmek, 170, 321
- tepin-
tepinmek, 175, 321
- tepiş-
tepişmek, 164, 321
- teviz
çorak yer, 106
- tevizlik
kıskançlık, 152
- tepre-
hareket etmek, 186, 194, 211, 273
- tepren-
hareket etmek, 194
- tepreş-
hareket etmek, 186
- tepret-
1. oynatmak, hareket ettirmek, 2. saldırtmak, 211
- teprese-
kıskanmak, 274
- tepsit-
kıskandırmak, 212
- tepük., 113
- tepeze-
kıskanmak, 187, 212, 274
- tepezeş-
birbirini kıskanmak, 187
- tepzet-
kıskandırmak, 212
- ter
ter, 123, 142, 248, 276, 289
utanma, 100
yevmiye, 248
- terçi
ücretli (kimse), 123
- teri
deri, 262
- teril-
derlenmek, derilmek, 172
- terilgen
sürekli kendini düzene sokan, 156
- terinçek
ince çarşaf, 153
- terinç
derin, 289
- terinçüklen-
daralıp derinleşmek, 300
- terit-
terlemek, 206, 323
- terk
çabuk, acele, 103
- terken
hana hitap şekli, 131
- terkin
birikinti, toplanmış, 131
çabuk, 131
- terkle-
hızlandırmak, 307
- terle-
1. terlemek, 2. terini ve pisliğini temizlemek, 276
- terlen-
terlemek, 195
- terlet-
terletmek, kaşıtmak, 214
- terlik
eyerin altına konan terlik, 142
- ternek
su birikintisi, 204
- ters
ters, 103
- tersin-
1. kızmak, 2. yara yeniden nüksetmek, 194
- teşik
obur, 113
- teşil-
yırılmak, deşilmek, 173
- teşik
yarık, çatlak, deşik, 113
- teşikle-
obur saymak, 284
- tétil-
zekileşmek, 171
- tetrü
ters, 124
- tetrül-
1. dönmek, ters yüz olmak, 2. huyu kötüleşmek, 192
- tew
hile, 101, 142
- tew-
dizmek, 159, 167, 176
- tewçi-
teyelleme, 211, 272
- tewçit-
sıkıca diktirmek, 211
- tewe
deve, 263
- tewin-
üzülmek, pişmanlıkla elini ovma, 176

tewlüg
 sahtekar, 142, 201
 tewlüglen-
 sahtekar saymak, 201, 322
 tewren
 ip yapmak için burulan ipler, 129
 tewsi
 tepsi, 125
 tewşe-
 karışmak, dolanmak, 193, 194, 212, 275
 tewşel-
 1. ufalanmak, 2. karışmak, 193
 tewşet-
 1. (ipi) karıştırmak, dolaştırmak, 2. yormak
 (mec.), 212
 tewşin~tewşün-
 sıkı çalışmak, çabalamak, hareketlenmek, 194
 tez-
 kaçmak, 113, 127, 158, 166, 176, 203, 207
 tezek
 at pisiği, 113
 tezekle-
 pislemek, 284
 tezgek
 kaçan, kaçkın, 203
 tezgi
 kargaşa, 127
 tezgin-
 dönmek, dolaşmak, gezmek, 194
 tezginç
 dönemeç, 294
 tezig
 1. kargaşa, 2. ürkek, 113
 tezin-
 kaçar görünmek, 176
 teziş-
 kaçışmak, 166
 tezit-
 kaçıtmak, 207, 323
 tıd-
 engel olmak, 165, 172, 176, 204, 305
 tıdıg
 yasak, engel, 109
 tıdıglıg
 yasaklı, 149, 320
 tıdı-
 imtina etmek, men edilmek, 172
 tıdın
 vakit, an, 252
 tıdın-
 imtina etmek, 176
 tıdıntı
 yasak, 133, 319
 tıdış
 engel olma, 120
 tıdış-
 karşılıklı engel olmak, 165
 tıdıln-
 kaçınmak, engellenmek, 195
 tıg
 kula ile doru arası, 245
 tıg-
 köreltmek, 159, 173
 tıgra-
 dayanıklı olmak, 188, 273
 tıgraklan-
 dayanıklı görünmek, 200
 tıgraş-
 bünye güçlenmek, 188
 tıgrat-
 sağlamlaştırmak, 211
 tık-
 tıkmak, 159, 167, 173, 176, 180, 207
 tıkıl-
 1. tıklamak, 2. Kalabalıklaşmak, 173
 tıkıla-
 tıkırtı yapmak, 281, 328
 tıkın-
 1. tıkmak, 2. tıkmak, 176
 tıkış-
 kalabalıklaşmak, 167
 tıkıtmak-
 tıkırtmak, 207, 324
 tıkıtur-
 tıkırtmak, 180
 tıl
 casus, 246
 dil, lehçe, 102, 246
 dil, lehçe, konuşma, söz, 246
 söz, 102
 tutsak, 102
 tılak
 kadın organı, 122
 tıldag
 bahane, 138
 tılık-
 1. konuşmak, 2. dile düşmek, kınanmak, 170
 tın
 ruh, nefes, 102
 tın-
 dinmek, 160
 tın-
 nefes almak, 160
 tın-
 dinlenmek, 160, 173, 180
 tınçı-
 bozulup kokmak, 272
 tındur-
 dinlendirmek, 180
 tınıl-
 rahata kavuşmak, 173
 tınıla-
 ses çıkarmak, 299
 tınıla-
 dinlemek, 297, 298
 tınılaş-
 dinlemede yarışmak, 297
 tınılat-
 işitirmek, 218
 tırınj
 tınlama, 289
 tırmal-
 tırmalanmak, 192
 tırmaş-

- birbirini tırmalamak, 187
- tırnak
tırnak, 293
- tışı
dişi, 263
- tışlat-
dişle ısırarak, 214
- tıt
çam ağacı, 244
- tıt-
ditmek, 204
- tıt~tıt-
engel olmak, 204
- tıtıl-
dağılmak, parçalanmak, 171
- tıy-
engel olmak, 267
- ti-
demek, 256, 268
- tigin
şehzade, 122
- tigit
prensler, şehzadeler, 104
- tik-
dikmek, 105, 117, 118, 128, 160, 168, 173, 180
sokmak, 160
- tiken
diken, 118
- tiki
geceleyin işitilen patırtı, 264
- tikiğlig
dikilmiş, 153
- tikil-
dikilmek, 173, 187, 195
- tikile-
uğuldayıp vınlamak, 281, 328
- tikiliş-
dik hale gelmek, 187
- tikim
dikim, parma, 117
- tikiş
karşılıklı yedirme, 107
- tikiş-
dikmekte yardım etmek, 168
- tiklin-
dikilmek, 195
- tikme
dikme, 128
- tikre-
serpilmek, 187, 273
ses çıkarmak, 273
- tikreş-
serpilmek, 187
ses çıkarmak, 187
- tikret-
takırdatmak, 211
- tiktür-
diktirmek, 180
- tikü
parça, lokma, 264
- tiküç
sivri uçlu bir alet, 105
- tiküle-
1. lokma vermek, 2. rüşvet vermek, 281, 328
- til-
kesmek, 160, 180
- tildür-
dildirmek, 180
- tile-
istemek, dilemek, 271
- tilek
dilek, 122
- tileş-
birlikte dilemek, 169
- tilet-
istemek, aratmak, 208, 324
- tilge
parça, 127
- tili
temren yuvasından okun yukarisına dğru sarılan
sırım, 264
- tilim
dilim, 117
- tilin-
yırılmak, 176
- tiliş-
kayış yapmakta yardım etmek, 169
- tilkü
tilki, 127
- tilkülen-
tilki gibi yaltaklanmak, 259
- tiltür-
kestirmek, dildirmek, 180
- tim
içki dolu tulum, 246
- timin
demin, 121
- tin
dizgin, 247
yular, 102
- tin
dinlenme, 247
- tiğ
dik, 286
- tir-
dermek, biriktirmek, 127, 255
- tire-
destek yapmak, 133, 166, 176, 270
- tiregü
direk, 133
- tirek
kavak ağacı, 122
- tireklik
kavaklık, 153
- tiren-
1. imtina etmek, 2. dayanmak, 176
- tireş-
tartışmak, direnmek, 166
- tirgeş
kalabalık yüzünden yürümekte zorlanma, 137
- tirgeş-
dizilmek, sıralanmak, 187
- tirgi
sofra, 127

tirgü
 sofra örtüsü, 127
 tırgür-
 diriltmek, 181
 tiriğ
 canlı, diri, 113
 tiril-
 dirilmek, 156, 172
 tirilgen
 daima yaşayan, 156
 sürekli toplanan, 155
 tirin-
 kendi başına toplamak, 176
 tirnek
 toplanma, 142
 tirsgek
 dirsek, 302, 331
 göz kapağındaki sivilce, 302, 331
 tış
 1. diş, 2. Saban demiri, 245
 tişe-
 dişleri bilenmek, 271
 tişek
 iki yaşında koyun, 114
 tişel-
 dişleri bilenmek, 173
 tişet-
 bir şeyin dişlerini biletmek, 207, 324
 tişle-
 dişlemek, 277
 tişlen-
 dişleri çıkmak, dişleri bilenmek, 195
 tit-
 dik dik bakmak, 204
 direnmek, 176, 204
 titiğ
 çamur, 113
 titik
 didik, ağrı, acı, 113
 titin-
 mukavemet etmek, 176
 titir
 dişi deve, 105
 titiş-
 ditmekte yardımlaşmak veya yarışmak, 165
 titiz
 tadı kekremsi olan, 106
 titizlik
 acılık, kekrelik, 152
 titreş-
 titreşmek, 189
 titür-
 deditmek, 256
 tiz
 diz, 245, 276
 yüksek olan her yer, 245
 tiz-
 dizmek, 113, 117, 128, 158, 167, 173, 176
 tizig
 dizi, sıra, 113
 tizil-
 dizilmek, 157, 173, 195
 tizildürük
 ayakkabı ucuna takılan bakır pullar, 157
 tizim
 dizim, sıra, 117
 tizin-
 dizmek, 176
 tiziş-
 dizmekte yarışmak, 167
 tizle-
 (deve) dizleriyle ezmek, 276
 tizlet-
 dizle ezdirmek, 214
 tizlin-
 dizilmek, 195
 tizme
 şalvarın uçkuru, 128
 to
 bulamaç kıvamında pişen un, 260
 toğ
 toy kuşu, 244
 toğ-
 doymak, 130, 162
 toğ-
 doymak, 305
 todgur-
 1. doyurmak, 2. bıktırmak, 180
 todun-
 doymuş görünmek, 176
 toğur-
 doyurmak, 162
 todurgan
 doyuran, 154
 tog-
 doğmak, 138, 159, 163, 180
 tozmak, 256
 tög
 at toynaklarından parlayan toz, 245
 togaklık
 süzgeç yapmak için hazırlanan tahta, 151
 togra-
 doğramak, 144, 188, 192, 194, 211, 273
 tograk
 karakavak, 139
 togral-
 doğranmak, parçalanmak, 192
 togran-
 doğranmak, 194
 tograş-
 doğramakta yardım etmek, 188
 tograt-
 doğratmak, 211
 togrıl
 et ve baharatla doldurulan baharat, 144
 yırtıcı bir kuş, 144
 togru
 kılıç vb. kabzaya sokulmuş kuyruğu, 124
 togru-
 yönelmek, 163
 togru-
 yönelmek, 188
 togruş-
 hedefe varmakta yarışmak, 188

- togsug
doğu, 138
- togtur-
doğdurmak, 180
- togur-
doğurmak, 124, 163
- tok
boynuzsuz, 101, 140
sertlik, 101
tok, 101
yansıma, 101, 271
- tokaç
yuvarlak yassı ekme, 104
- tokı-
1. vurmak, dövmek, 2. dokumak, 3. çarpmak, 271
- tokımak
tokmak, 254
- tokış
savaş, 107
- tokış--tokuş-
savaşmak, 167
- tokıt-
1. boynunu vurdurmak, 2. (bez) dokutmak, 3. (kılıç, bıçak) dövürmek, 4. kapı çaldırmak, 207
- toklı
altı aylık kuzu, 128
- tokluk
boynuzsuzluk, 140
tokluk, 140
- tokson
doksan, 130
- toku
kemer tokası, 263
- tokul-
1. dövülmek, 2. dokunmak, 173
- tokula-
toka takmak, 281, 328
- tokum
kesimlik hayvan, 117
- tokun--tokın-
1. dokunmak, ellemek, 2. dövülmek, 3. kesilmek, 176
- tokurka
fiçi, 146
- tokuşgan
savaş isteyen, 155, 320
- töl
yavru, 246
- tolarsuk
topuk, 151
- toldra-
dağılmak, 307
- tolga-
dolamak, burulmak, 276
takınmak, 203, 275
- tolgag
küpe, 203
- tolgag
sıkıntı, dizanteri, kulunç, 203
- tolgan-
1. kıvrınmak, dolanmak, 2. dolamak, 3. kolera ve dizanteriye yakalanmak, 194
- tolgaş-
dolamakta yarışmak, 190
- tolı
gökten düşen buz parçası, 264
- toltur-
doldurmak, 180
- tolu
dolu, 264
- tolun
dolun, 118
- tolwır
perde, 136
- tomrum
kunduracı tahtası gibi kesilmiş (tahta), 144
- tomruş-
odunu yuvarlak kesmekte yarışmak, 188
- tomur-
yuvarlak ksmek, 164
- tön
elbise, 246
- tonat-
donatmak, 208
- toñ
don, donmuş, sert, 286
- toñ-
donmak, 295, 296
- toñja
pars, 288, 299
- toñjala-
kahraman gibi davranmak, 299
- toñra
vücut kiri, 291
- toñuş-
ağırdan almak, 296
- toñuz
domuz, 287
- top
top, 111, 118, 244
- topık
çevgan ile vurulan top, 111
- toplu
kabir, 128
- toplun-
delinmek, 194
- topra-
ezilmek, 187, 273
- toprak
toprak, 139
- topraş-
kuruyup toz haline gelmek, 187
- toprat-
kurutmak, (koyunlara) otları yedirip toprağı toz haline getirtmek, 211
- topul-
delinmek, 139, 151, 155, 171, 194, 321
elbisesini çıkarmak, 171
- topulgak
kulunç, 151
topalak (bitki), 151
- topulgan

delen, yaran, 155
 topun
 buğday gövdesinin boğumu, 118
 topunlug
 boğumlu, 150
 topurgan
 toz kalkan toprağı yumuşak (yer), 154
 topuz
 üzerine binenin sallandığı eyer ve yük, 106
 tor-
 zayıflamak, 111, 172, 176, 255
 tōr
 kuş ve balık tuzağı, 244
 tōr
 evin itibarlı yeri, 244
 torgur-
 zayıflatmak, 181
 torı
 kekremsi tadı olan herhangi bir şey, 262
 torıga
 tarla kuşu, 253
 torku
 ipek, 127
 torlak
 cılız, 139
 torpı
 buzağı, 123
 torug
 doru, 109
 toruk
 zayıf, 111, 151, 284
 torukla-
 zayıflatmak, 284
 toruklan-
 zayıf kabul etmek, 198
 torukluk
 cılızlık, 151
 torumlug
 deve yavrusu olan, 150
 torun-
 zayıflamak, 176
 tosun
 binmeye alıştırılmamış tay, 118
 toşgur-
 doldurmak, 181
 tovil
 av sırasında şahin için çalınan davul, 251
 toy
 karargah, 247
 seramik çamuru, 247
 toy kuşu, 247
 toy-
 doymak, 267
 toyn
 Budist Uygurlarda din adamı, 252
 tōz
 toz, 245
 tozar-
 tozmak, 256
 tozgır-
 neredeysse toz kalkmak, 181
 tozit-
 tozutmak, 154, 207
 tozitgan
 çok tozutan, 154
 tōg-
 dövmek, 122, 168, 256
 tōgne-
 dağlamak, 278
 tōgün
 dövme, dağlama, 122
 tōgüş-
 dövmekte yarışmak veya yardımlaşmak, 168
 tōk-
 dökmek, 106, 159, 168, 173, 180
 tōkleş-
 dökülmek, 187
 tōklün-
 dökülmek, 195
 tōktür-
 döktürmek, 180
 tōküglüg
 dökülmüş, 153
 tōkül-
 dökülmek, 173, 187, 195
 tōküş-
 dökmekte yardım etmek, 168
 tōküz
 atın alınıdaki akıtma, 106
 tōküzlük
 akıtmalı at, 152
 tōle-
 yavrulamak, 208, 271
 tōlek
 gönlü rahat, sakin, 114
 tōlet-
 doğurtmak, 208
 tōn-
 dönmek, 256
 tōñder-
 ters çevirmek, 297
 tōñit-
 başını eğmek, 210, 325
 tōñre
 yüz üstü, 291
 tōñül-
 ümit kesmek, 296
 tōñüş-
 susarak baş eğmek, 296
 tōñüt-
 baş eğmek, 297
 tōp
 bir tür yemek, 100
 tōpü
 tepe, 261, 281
 tōpüle-
 tepesine vurmak, 281, 327
 tōpütle-
 Tibetli saymak, 282, 328
 tōpütlen-
 Tibetli kılığına girmek, 198
 tōre
 evin baş kısmı ve en itibarlı yeri, 262
 tōrkün

- aşiretin toplandığı yer, 131
- törkünlen-
aile evi saymak, 201
- törpi-
törpülemek, 142, 147, 186, 192, 210, 272
- törpig
törpü, 142
- törpigü
törpü, 147
- törpit-
törpülemek, 210
- törpül-
törpülenmek, 192
- törpüş--törpiş-
törmülemekte yardımlaşmak veya yarışmak, 186
- tört
dört, 102, 301
- törtgil
dörtgen, kare, 301
- törü
örf, adet, 262
- törü-
türemek, 206, 270
- törüt-
yaratmak, 206, 323
- töşe-
döşemek, 113, 173, 176, 207, 271
- töşek
döşek, 113, 153
- töşeklik
yatak yapmak için hazırlanan ipek, 153
- töşel-
döşenmek, 173
- töşen-
kendi kendine döşemek, 176
- töşet-
döşetmek, 207, 323
- töşlet-
birisinin göğsüne vurdurmak, 214
- töz
asıl, 245
üst tabaka, 245
- töz-
maruz kalmak, 256
- tu-
delik kapatmak, 268
- tū
renk, 260
tüy, 120, 260
- tūç
sarı tunç, 244
- tūdaş
tüydeş, denk, 120
- tudriç
çöp, 135
- tuğun
köyün büyüğü, vali, 118
suyu kaynağından ahaliye dağıtan, vali, 252
- tug
su bendi, tıkaç, 245
- tūg
tuğ, sancak, 245
- tuga
hastalık ve iç ağırlığı, 263
- tugla-
yarık kapatmak, 277
- tugrag
tuğra, 138, 200
- tugraglan-
tuğra sahibi olmak, 200, 322
- tugsak
dul kadın, 139
- tul
dul, 246
- tul-
vurmak, 160, 180
- tulas
hastalıklı, solgun, 106
- tuldur-
çarpmak, 180
- tulkuk
tulum, 203
- tulkuklan-
şişmek, 216
- tulum
silah, 117, 150, 198
- tulumlan-
kuşanmak, 198
- tulumlug
silahlı, 150
- tulun
şakak, 118
- tuluğ
1. şakak, 2. atın gemindeki bir halka, 289
- tuluğla-
sakalını ve kulak altını dürtmek, 300
- tum
renklerin önüne gelen pekiştirme edatı, 102
soğuk, ılık, 102
- tumagu
nezle, 133
- tuman
duman, sis, 122
- tumlu-
soğumak, 138, 214, 277
- tumlit-
soğutmak, 214
- tumlug
soğuk, 138, 200
- tumluglan-
1. soğuk kabul etmek, 2. soğuk davranmak, 200
- tumşuk
gaga, 140
- tun
gönül rahatlığı, 247
- tun-
kapanmak, 160, 180, 191, 251, 288
tulutulmak, 160
- tūn
birinci, ilk, 247
- tunçu
lokma, 123
- tunçuk-
tıkanmak, 191

tunçuk--tunçık-
 (hayvan) yuvasına girip çıkmamak, 191
 tuntur-
 kaplamak, 180
 tuğu
 sağır, 288
 tūp
 kök, temel, dip, 244
 tur-
 ayağa kalkmak, durmak, 158, 255
 kopmak, 158
 tura
 kalkan, 262
 turgur-
 1. yerinden kaldırmak, 2. dikmek, inşa etmek,
 181
 turk
 bir cismin uzunluğu, 103
 turkıgılan-
 imtina etmek, 200, 322
 turkın-
 utanmak, utancından kalmak, 194
 turkla-
 ölçmek, 306
 turkuğ
 utanma, haya, 138
 turkun
 durgun, 130
 turma
 turp, 128
 turna
 turna, 266
 turpla-
 örneğini yapmak, 306
 turpun
 arama, araştırma, 129
 turpunlan-
 araştırmak, 201, 322
 turuğ
 sığınak, 109
 turuğlağ
 durma yeri, durak, 149, 320
 turuğsa-
 ikamet etmek istemek, 283
 turuk-
 durmak, 138, 170, 194, 321
 turul-
 bıkmak, 172
 turum
 insan boyu, uzunluk ölçüsü, 116
 turumla-
 boyu ile derinlik ölçmek, 284, 329
 turumtay
 yırtıcı bir kuş, 267
 turun-
 işe durmak, 176
 mukavemet etmek, 176
 turuş-
 mukavemet etmek, 166
 turuşgan
 sürekli karşı koyan, 155, 320
 tusu
 fayda, şifa, 263
 tusuk-
 yaramak, fayda vermek, 170
 tusul-
 yaramak, faydalı olmak, 173
 tuş-
 bulmak, görmek, 159
 tüş
 denk, benzer, 245
 nesnesin karşı tarafı, 245
 tüş
 düş, 245
 öğle, kuşluk, 245
 tuşag
 köstek, 122
 tuşagu
 köstek vurma zamanı, 132
 tuşan-
 birbirine dolaşmak, kösteklenmek, 176
 tuşgur-
 kavuşturmak, 181
 tuşla-
 hizalamak, 195, 276
 tuşlan-
 denk gelmek, 195
 tuşlat-
 (birisinden) karşısında ve hizasında uzakta
 durmasını istemek, 214
 tuşur-
 kavuşturmak, 162
 tut-
 tutmak, 107, 109, 111, 128, 130, 135, 139, 164,
 171, 176, 180, 191, 204, 291
 yara azmak, 204
 tutgak
 öncü, 139
 tutguç
 kahvaltı, 135
 tutgun
 tutsak, 130
 tutma
 sandık, 128
 tutmaç
 bir yemek, 135
 tutsug
 tavsiye, 137
 tutsuk-
 esir düşmek, 191
 tutşı
 bitişik, 125
 tuttur-
 tutturmak, 180
 tutuğ
 1.rehin, 2. cin çarpması, 109
 tutuğlug
 cinli yer, 149
 tutuk
 iğdiş edilmiş, hadım, 111
 tutukla-
 iğdiş etmek, 284, 329
 tutuklan-
 hadım edinmek, 198

tutul-
yakalanmak, 171

tutun-
1. tutulmak, 2. edinmek, 3. kendi başına tutmak ,
4. tutuşmak, 176

tutunçu
tutulmuş, 291

tuturkan
pirinç, 155

tutuş
çekişme, 107

tutuş-
karşılıklı tutmak, 164

tutuzgu
öğüt, 146

tuwra-
büyüme, 273

tuwur~tuwır-
kulak dikmek, 161

tuy-
sezme, duymak, 267

tuyag
toynak, 251

tuyaglıg
tırnaklı, toynaklı, 255

tuyın
cimri, 252

tuysuk-
fark etmek, 258

tuytur-
fark ettirmek, 258

tuyuk
1. kapalı, 2. sıkın, sıkılmış, 251

tüz
tuz, 245

tuza-
tuzlamak, 270

tuzak
tuzak, 111

tuzgu
yoldan geçen tanıdıklara sunulan yemek, 126

tuzgulan-
yemek armağan verilmek, 259

tuzla-
tuzlamak, 195, 214, 276

tuzlan-
tuzlanmak, 195

tuzlat-
tuzlatmak, 214

tuzluk
tuzluk, 139

tüg-
düğülemek, 118, 128, 160, 168, 173, 175

tüge
düve, 264

tügek
kolan halkaası, 202

tügi
kepeği alınmış akdarı, 264

tüglün-
düğümlenmek, 195

tüglüş-
düğümlenmek, 187

tügme
düğme, 128

tügmelen-
düğmelenmek, 259

tügsin
dört yandan düğmelenen bir düğüm, 130
halktan olup, hakandan sonraki üçüncü derecede
bulunan kişi, 130

tügül-
düğümlenmek, 156, 173, 187, 195

tügülgen
sürekli büzülen, 156

tügün
düğüm, 118

tügün-
düğümlenmek, 175

tüğüş-
düğümlenmekte yarışmak, 168

tüke-
1. tamamlanmak, 2. yetmek, 271

tükel
tamam, tam, hepsi, 122

tüket-
tüketmek, bitirmek, 208, 324

tüle-
tüy dökmek, 271

tülek
dört ayaklı hayvanların tüyelerini dökme vakti,
114
tüyü kışın dökülüp yazın çıkan, 122

tümen
tümen, çok, 118

tümile-
tırıs gitmek, 281, 328

tümrüg
tef, 142

tümse
minber, yüksek yer, 125

tün
gece, 102, 164, 272

tüne-
gecelemek, 120, 208, 272

tünek
hapishane, 120

tüner-
kararmak, 145, 164

tünerik
karanlık olan yer, 145

tünet-
konuklamak, 208

tüñlük
dünlük, tepe penceresi, 293

tüñşü
fener, 291

tüñür
kadının yakınları, dünür, 287

tüñürle-
dünür sahibi olmak, 299

tüñürlen-
kendine dünür saymak, 299

tüpper-

araştırmak, 181
tüpi
şiddetli rüzgar, 261
tüpir-
rüzgar esmek, 161, 320
tüple-
aslını araştırmak, 276
tüplen-
1. kök salmak, 2. zenginleşmek, 195
tüpleş-
birlikte araştırmak, 187
tüplet-
incelemek, 214
tür-
dürmek, 158, 172, 176, 203, 302
türçi-
başlamak, 272
türçit-
(işe) başlatmak, 211
türgek
bohça, 203
türgeklen-
bohçalanmak, dürülmek, 216
türkle-
Türk saymak, 307
Türkmen
Oğuzlar, 300
türlüg
çeşit, 142
türlün-
dürülmek, 195
türmek
dürüm, 142, 201
türmeklen-
dürüm sahibi olmak, 201, 322
türt-
dürtmek, sürmek, 192, 194, 302, 331
türtül-
sürülmek, 192
türtün-
sürünmek, 194
türtüş-
sürmekte yarışmak, 186
türtül-
dürülmek, 172, 195
türün-
kendi başına dürmek, 176
tüş
mola, 101, 142
tüş-
1. inmek, 2. düşmek, 159
tüşe-
rüya görmek, 270
tüşgün
geven, 131, 201
tüşgünlen-
gevenler çoğalmak, 201
tüşlen-
uyku molası vermek, 195
tüşlük
mola, 142
tüşrüm

eğirilmiş ip yumağı, 144
tüşük
düşük, seviyesiz, 113
tüşür-
düşürmek, indirmek, 144, 146, 155, 162
tüşürgü
nehirdeki su ağzı, 146
tüşürgün
zank ağacı, 155
tütek
ibrik vb. şeylerin emziği, baca, 113
tütit-
tüttürmek, 205, 323
tütsüg
kindar, 141
tütüün
duman, 118
tütür-
kışkırtmak, 161
tütüş-
kavga etmek, 165
yakalamakta yardımlaşmak veya yarışmak, 164
tüwek
tüfek, 114, 153
tüweklik
nefesle kurusıki fırlatmak için hazırlanan dal,
153
tüwiş-
dizmekte yazdım etmek, 167
tüwşe-
damla damla terlemek, 275
tüz
düz, 101, 162, 181, 245
tüz-
düzenlemek, düzeltmek, 122, 158
tüzer-
düzleşmek, 162
tüzeş-
düzlemekte yardım etmek, 166
tüzger--tüzgür-
armağan vermek, 181
tüzlün-
düzleşmek, düzelmek, 195
tüzüül-
1. düzletilmek, 2. yoluna girmek, 173
tüzüün
yumuşak huylu, 122

U

ü
uyku, 37, 54
uyma, 37
uç
bir ağaç, 36
uç-
uçmak, 47, 67, 69
üç
uç, 38
uçā
sırt, 45
uçan

- iki kanatlı gemi, 54
- uçlan-
uçlanmak, 85
- uçmak
cennet, 53
- uçruş-
(kuş) uçurmakta yardım/yarış etmek, 80
- uçuk-
sona ermek, 72
- uçur-
uçurmak, 66, 69, 80
- uçurgan
uçuran, 66
- uçuz
ucuz, değersiz, 39, 95
- uçuzla-
küçük düşürmek, değersizleştirmek, 95
- uçuzlan-
ucuz bulmak, 93
- uçuzluk
ucuzluk, 63
- uç
sığır, 38
- udı-
uyumak, 269
- udık
uyuklayan kişi, 41
- udiş-
mayalanmak, 70
uyutmakta yarışmak, 70
- uğıt-
uyutmak, söndürmek, 76
- uğıtgan
uyutan, 65
- uğıtma
ıslak peynir, 61
- uğlaş-
birbirinin ardı sıra yürümek, 82
- uğlat-
uylatmak, 87
- udluk
ahır, 48
- uğluk
uyuluk kemiği, 47
- uçmak
tâbi, çırak, 48
- uğmaklan-
uşak sahibi olmak, 98, 318
- uğu
art, 45
- udukluk
gafillik, umursamazlık, 63
- uğuıla-
takip etmek, 97
- uğun-
sönmek, uyumak, 74
- uğuuz
uyuz, 39
- uğuuzla-
uyuz hastalığını tedavi etmek, 95
- uğuuzlug
uyuz, 62
- üğ
çadırın üst kısmındaki kiriş, 38
- ugan
kadir, muktedir, 43
- uglı
yaban havucu, 56
- uglıt-
artırmak, çoğaltmak, 88
- ugra-
uğramak, 81, 83, 86, 90
- ugrag
maksat, niyet, 52
- ugraklan-
Uğrak kılığına girmek, 98
- ugral-
gıdilmek, uğranmak, 83
- ugraş-
birbirinin üzerine yürümek, uğraşmak, 81
- ugrat-
uğratmak, 86
- uguk
tozluk, çizme, 41
- ugur
vakit, zaman, 39
- ugurla-
bir işi vaktinde yapmak, 95
- ugurlan-
uğurlanmak, 93
vakti gelmek, 93, 318
- ugurlug
uygun, yerinde, 62
- ugut
içki yapılan hamur, 39
- uhşa-
uyumak (at için), 91
- uk-
anlamak, 40, 68, 71, 73, 79, 91
- ukruk
kement, 48
- uktur-
anlatmak, açıklamak, kavratmak, 79
- ukul-
anlaşılmak, 73
- ukusa-
anlamak istemek, 91
- ukuş
akıl, anlayış, 40
- ukuş-
birlikte anlamak, 71
- ukuşlug
anlayışlı, zeki, 62
- ul-
dağılmak, 68
- ül
temel, 38
- ula
işaret, belge, 46
- ula-
1. bağlamak, 2. bağ kurmak, 269
- ulag
elbise yaması, 54
posta atı, ulak, 54

ulagu
 ulayıcı, 59
 ulan-
 bağlanmak, kavuşmak, ulanmak, 75
 ular
 erkek keklük, 53
 ularlık
 keklük olan (dağ), 63
 ulaş-
 ulaşmak, 72
 ulat-
 ulaştırmak, 77
 uldağ
 ayakkabının tabanı, 52
 uldı-
 yalınayak kalmak, 48, 90
 ulduk
 nalsız, 48
 ulgat-
 büyüme, yükselmek, 87
 ulı-
 ulumak, 59, 72, 77, 269
 ulıgu
 uluma, 59
 ulın-
 usanmak, 75
 ulış-
 birlikte ulumak, 72
 ulıt-
 ulutmak, 77
 ulıtgan
 (köpeğini) ulutan, havlatan, 65
 ultur-
 eskıtmek, 79
 ulug
 büyük, 40, 96
 ulugla-
 yüceltmek, ululamak, 96
 ulugluk
 ululuk, büyüklük, 64
 ulugsa-
 büyük olsanı istemek, 96
 uluk
 eski, yıpranmış, 41
 ulun
 okun gövdesi, 44
 ulunlug
 okluğu olan, 63
 ulyan
 yaban pelini, 53
 um
 karnın şişmesi, mide bozulması, 38
 um-
 ummak, 58, 68, 75, 308
 uma
 anne, 46
 umaçlık
 nişangah, hedeflik, 64
 umay
 1. rahim, 2. melek(Umay), 54
 umdu
 tamah, istek, 55
 umduçı
 isteyen, dilenci, 61
 umun-
 dilenmek, 75
 umunç
 umut, 308, 332
 ümit, 58, 317
 ün
 un, 38
 una-
 onaylamak, 72, 77, 269
 unaş-
 birlikte razı olmak, onaylaşmak, 72
 unat-
 razı etmek/oldurmak, 77
 unıt-
 unutmak, 65, 77
 unıtgan
 unutan, 65
 ūr-
 koymak, vurmak, dövmek, 68
 uragun
 bir Hint ilacı, 60
 uragut
 kadın, 60
 urga
 çok büyük ağaç, 56
 urı
 erkek evlat, 46
 urk
 uruk, 37
 urpat-
 dağıtmak, 86
 urra
 fitık, 37
 ursuk-
 dövülmek, 82
 urt
 iğne deliği, 37
 urug
 tane, tohum, akraba, 40
 uruglala-
 çekirdeklerini ayıklamak, 96
 uruglan-
 tanelenmek, tohumlanmak, 93
 uruglug
 kesilmiş, dövülmüş, 62
 urugluk
 ekimlik, 63
 uruk
 ip, 41, 63, 64
 uruklug
 ipi olan, 63
 urukluk
 ip yapılacak yün, 64
 urul-
 1. vurulmak, dövülmek, 2. koyulmak (mecazen),
 73
 urumday
 zehirin zararını gideren bir taş, 66
 urun-
 1. dövünmek, 2. sarınmak, 74

urunç
 rüşvet, 57, 307, 316, 331
 urunçak
 emanet, 63
 urusa-
 vurmak istemek, 90
 uruş
 dövüş, savaş, 40
 uruş-
 vuruşmak, savaşmak, 71
 us
 akbaba, 36
 us, akıl, 36
 us-
 susamak, 68, 72, 76
 usıt-
 susatmak, 65, 76
 usıtgan
 susatmak, 65
 usla-
 idrak etmek, 91
 usrik
 uykulu, 48
 usuk-
 susamak, 72
 ūsuz
 uykusuz, 54
 uş
 1. böylece, 2. şimdi, 36
 uşak
 küçük, 41
 laf taşıma, 54, 96
 uşakla-
 laf taşımak, 96
 uşaklık
 çocuklaşma, çocukluk, 64
 uşal-
 ufalanmak, 73
 uşan
 pürtüksüz, 58, 317
 uşat-
 ufalamak, 76
 ut-
 ütmek, yenmek, 68
 ūt
 delik, 38
 utan-
 utanır görünmek, 74
 utru
 karşı, 55, 94
 utrulan-
 yüz yüze gelmek, 94
 utrun-
 karşı koymak, 84
 utruş-
 birlikte karşı koymak, 80
 utsuk-
 yenilmek, 82
 utun
 cüretkar, alçak, 54
 utunç
 utanılacak şey, 57
 utunç~utanç
 utanç, 307, 331
 utuş-
 ütüşmek, 70
 uvut
 haya, edep, 44
 uw-
 ufalamak, 40, 44, 46, 68, 71, 73, 75
 uwa
 bir yemek adı, 46
 uwşa-t-
 ufalatmak, 87
 uwul-
 ufalanmak, 73
 uwun-
 ufalamak, ovalamak, 75
 uwuş
 kırıntı, 40
 uwuş-
 birlikte ufalamak, 71
 uwut
 utanma, 39
 uwutgar-
 utandırmak, 93, 318
 uwutlan-
 utanmak, 93, 318
 uwutlug
 edepli, 62
 uy-
 bastırmak, 69
 uya
 kardeş ve akraba, 45
 kuş yuvası, 45
 uyadsılık
 utanca boğulmuş, 67
 uyal-
 utanmak, çekinmek, 89
 uyala-
 yuva yapmak, 282, 328
 uyat-
 utanmak, 77
 uytur-
 uydurmak, 89
 uyul-
 basılmak, 88
 uyuş-
 uyuşmak, 88
 ūz
 uz, usta, 38
 uzak
 uzak, 41, 64
 uzaklık
 işi yavaşlatma, 64
 uzat-
 uzatmak, 65, 76
 uzatgan
 uzatan, 65
 ūzlan-
 uzmanlaşmak, 95
 uzun
 uzun, 43

Ü

- üç
üç, 36, 49, 57, 307
- üçgil
üçgen, 49
- üçleç
tavşan tuzağı, 47
- üçlen-
üçleşmek, 85
- üçün
için (edat), 43
- üçünç
üçüncü, 57, 307, 316, 331
- üdig
coşku, heyecan, 42
- üdlen-
cinsel iştahı kabarmak, 85
- üdre-
üremek, çoğalmak, 90
- üdreğ
artan şey, 48
- üdrer-
üretmek, çoğaltmak, 86
- üdrül-
seçilmek, 83
- üdrüm
seçilmiş olan, 49
- üdrüdi
seçilmiş, 62
- üdrüş-
seçmekte yardım etmek, 80
- üdür-
seçmek, 69
- üdürgen
seçen, 66
- üg-
yığmak, 43, 44, 49, 56, 68, 74, 79, 91
- ügi-
öğütme, 269
- üglüş-
üst üste yığılmak, 82
- ügme
yığma, yığın, 56
- ügmek
kadın takısı, 49
yığın, 49
- ügmeklen-
küpe takınmak, 99
- ügre
tutmaç gibi bir çorba, 55
- ügri-
sallamak, 81, 84, 86, 90
- ügril-
sallamak, 84
- ügriş-
birlikte sallamak, 81
- ügrit-
sallatmak, 86
- ügrüg
çocuk için beşiği sallama, 49
- ügtür-
yığdırmak, 79
- ügül-
yığılmak, 66, 74
- ügülgen
yığılan, 66
- ügüm
yığın, 43
- ügün
yığın, 44
- ügür
sürü, 39, 93
- ügürgen
taneli bir bitki, 66
- ügürülen-
sürü haline gelmek, 93
- ügürlüg
hayvan sürüsü sahibi, 64
- ügürlük
ambar, 64
- ügüse-
toplamak istemek, 91
- ühi
baykuş, 67, 265
- üjme
dut, 56, 94
- üjmelen-
dutlanmak, 94
- üjök
harf, hece, 42
- ükek
kale burcu, 44
tabut, sandık, 44
- ükekle-
1. şehrin surları üzerine burçlar yapmak, 2. bir şey için sandıkları yapmak, 97
- ükeklik
sandık yapmak için kullanılan tahta, 65
- ükil
çok, 42, 92
- ükli-
çoğalmak, büyüme, 92
- üklit-
çoğaltmak, artırmak, 87
- üküş
çok, 40, 96
- üküşle-
çok bulmak, 96
- üle-
dağıtmak, 269
- üleş-
paylaşmak, 72
- ület-
dağıttırmak, 77
- ületü
mendil, 59
- ülgü
ölçü, 56
- ülker
savaşta bir hile, 47
ülker yıldızı, 47
- ülşe-
gözü kararmak, 91

ülşet-
gözü kararınca kadar acıktırmak, 87
ülüg
pay, hisse, 42
ülüş
pay, hisse, 40
üm
şalvar, 36
üme
misafir, 46
ümgük
imik, bingıldak, 51
ümleş-
pantolonu üzere bahse girmek, 82
ümzük
eyerin ön ve arkadaki ucu, 49
ün
ses, 36, 90
ün
ses, 38
ünde-
seslenmek, çağırmak, 90
ündeş-
birbirine seslenmek, 80
ün-
deşmek, 69
ünütür-
deldirmek, 92
ünül-
oyulmak, 296
ünür
mağara, 46
üp
renk pekiştirir, 36
üpgük
hüdhüd, 51
üple-
yağma etmek, 81, 87, 91, 94
üplel-
yağma edilmek, 94
üplen-
yağmalanmak, 85
üpleş-
birbirinin malına hücum etmek, 81
üplet-
yağma ettirmek, 87
üppü
hüdhüd, 44
ür-
1. üflemek, 2. ürümek, havlamak, 67
ürk-
ürkmek, 50, 84, 87, 301
ürkül-
ürkölme, 84
ürkün
panik, telaş, 50
ürküt-
ürkütme, 87
ürjek
kireç, 53
ürjer-
beyazlaşmak, 92

ürpek
dağının tüylü, 49
ürper-
kabarmak, 78
ürpeş-
kabarışmak, 80
ürül-
şişmek, üfürölmek, 73
ürölgen
şişen, kabaran, 66
ürüj
beyaz, ak, 58, 317
ürüş-
ateş üflemekte yardım etmek, üfleşmek, 71
üsbürü
tandır ekmeği, 61
üskebeç
kuru üzüm, 66
üstek
fazlalık, 53
üstel-
artırılmak, 83
üstem
toka ve kemer süsü, 50
üster-
ters düşmek, 78
üstün
üstün, 50
üş-
delik açmak, 68, 268
üşüşmek, 68
üşe-
eşelemek, 58, 268, 290
üşel-
aranmak, incelenmek, 73
üşet-
aratmak, 76
üşü-
üşümek, 42, 268
üşik
don, soğuk, 42
üşikle-
soğukta yakala, 97
üşkür-
hatırlamak, 80
teşvik etmek, kışkırtmak, 80
üşkür- ~ üşkir-
ıslık çalmak, 80
üştür-
deldirmek, 79
üşüt-
soğukta bırakmak, 76
üti-
ütölemek, 268
ütleş-
delinmek, 81
ütüg
ütü, 41
ütül-
kılı yakılmak, 73
üyez
sivrisinek, 45

üyük
tepe, 45
üz
yağ, 36, 38
üz-
kesmek, koparmak, 43, 68, 90
üzlen-
kabarmak, yükselmek, 85
üzlün-
kopmak, 85
üzlüş-
kopmak, ayrılmak, çözülmek, 82
üztür-
kopartmak, 78
üzüklük
kesinti, 65
üzül-
kopmak, 73
üzülgen
kopan, 66
üzüm
üzüm, 43, 94
üzümlen-
üzümlenmek, 94
üzüse-
koparmak istemek, 90
üzüş-
koparmakta yardım etmek, 71
üzütle-
cimri bulmak, 95
üzütlük
cimrilik, 64

V

vā
karşı çıkma, ve acıyı anlatan bir ünlemdir, 261

X

xafısı
küçük kutu, 125
xān
han, hükümdar, 249
xasnı
bir Hint ilacı, 129
xuluş
değişik renklerde olan bir ipek, 289
xumarı
miras, 132
xun
sertlik, 247

Y

yā
bir inkar ünlemi, 261
yay, 261
yaba kulak
baykuş, 232
yabaş
batak, 290

yabçan
yavşan otu, 227
yabıtak
çıplak, örtüsüz, 230
yalın, sade, çıplak, 254
yaçan-
çekinmek, 237
yaç-
yaymak, 209, 221, 234, 236, 237, 279, 304
yadag
yaya, 224
yağalık
yaya olmak, 231
yağıglıg
yayılı, serilmiş, 230
yağıl-
yayılmak, 236, 241, 326
yağım
yatak, şilte, 222
yağın-
yaymak, 237
yağın
yayılmış, 290
yağıs-
yaymak istemek, 279
yağış-
karşılıklı veya birlikte yaymak, 234, 325
yağış-
dağılmak, 241
yag-
yağmak, 209, 223, 227, 233, 236, 239
yāğ
yağ, 250
yagak
ceviz, 224, 230, 231
yagaklıg
cevizli, 230
yagaklık
cevizlik, 231
yagan
fil, 224, 230
yaganlıg
fili olan, 230
yagı
düşman, 223, 236, 282
yagık-
birbirine düşman olmak, 236
yagıl-
yağdırılmak, 236
yagıla-
düşmanlık yapmak, 282, 328
yagir
hayvan yarası, 220
yagırla-
yağırını iyileştirmek, 285, 329
yagırlan-
yağırılmak, 243, 326
yagırlıg
yağırılı, 230
yagit-
yağdırmak, 209, 231, 324
yagitgan

- sürekli düşman olan, 231
sürekli yağdıran, 231
- yağız
koyu kahverengi, 220
- yağla-
yağlamak, 217, 242, 280
- yağlan-
yağlanmak, 242
- yağlat-
yağlatmak, 217
- Yağmalan-
Yağma gibi giyinmek, 260
- yağmur
yağmur, 227
- yağmurçıl
çok yağmur yağın, 233
- yağrınla-
kürek kemiğine vurmak, 285, 330
- yağrıt-
hayvanda yara yapmak, 216
- yağru
yakın, 225
- yağsa-
yağ istemek, 279
- yağsı-
yağ tadı almak, 279
- yağtur-
yağdırmak, 239
- yağ-
yaklaşmak, 209, 224, 235, 238
- yağuk
yakın, 224
- yağuş-
yaklaşmak, 235
- yağut-
yaklaştırmak, 209, 231
- yağutgan
yaklaştıran, 231
- yağış
adak, kurban, 220
- yak-
dokunmak, 233
yaklaşmak, 223, 233, 234, 235
yakmak, 233, 235, 239
- yaka
yaka, 223
- yakıg
yakı, 221
- yakıl-
dokunmak, sürülmek, 237
- yakın
yakın, 223
- yakış-
yakı yakmada yardım etmek, 235
yaklaşmak, 225, 235
- yakrı
hayvansal yağ, 225
- yakrıkan
buz yağı, 232
fındık büyüklüğünde taneleri olan bir bitki, 232
- yakrılan-
yağlanmak, 259
- yaktur-
yakılatırmak, 239
yaktırmak, 239
- yaku
yağmurluk, 223
- yakur-
yaklaştırmak, 234
- yal-
alevlenmek, 233, 239
yalamak, 233
zonklamak, 233
- yāl
yele, 250
- yala
töhmette bırakma, itham, 223
- yala-
suçlamak, 238
- yalaçı
itham eden, 226
- yalal-
suçlanmak, 237
- yalaş-
birbirini hırsızlıkla itham etmek, 235
- yalawaç
elçi, 229
- yalawar
elçi, 230
- yaldrı-
parlamak, 304
- yaldrık~yuldrık
kalaylanmış nesnelere, 303
- yalga-
yalamak, 217, 241, 242, 279
- yalgan-
yalanmak, yalamak, 242
- yalgan
yalan, 227
- yalgandur-
yalandırmak, 243
- yalgaş-
yalaşmak, 241
- yalgat-
yalatmak, 217
- yalgu
rezil, alçak, 226
- yalıg
1. horozun ibiği, 2. atın yelesi, 3. eyerin ön ve arka kaşı, 221
- yalıgılan-
ibiklenmek, ibiği çıkmak, 243, 326
- yalım
sarp, yalçın, 222
- yalıman
her yönden yapılan yağma, 227
- yalın
alev, 223
- yalın-
çıplaklaşmak, soyunmak, 238
- yalın-
çıplaklaşmak, soyunmak, 293
- yalındak
çıplak, 231

yalın
 yalın, 290, 293
 yalıñula-
 yalıñu oynamak, 300
 yalk-
 bıkmak, 304
 yalma
 kaftan, 226
 yalıju
 bir carıye oyunu, 292
 yalıjuk
 insan, Adem, 293
 yalıjus
 yalnız, 293
 yalıpı
 yassı, enli, derinliği olmayan, 224
 yalırit-
 parlatmak, 216
 yalı
 yalıçın, sert, 219
 yalıta
 alay, 303
 yalıtur-
 alevlendirmek, 239
 yalı
 tayların bağı, 223
 yalıwa-
 yalamak, 279
 yalıwan-
 yalanmak, 242
 yalıwar-
 sığınmak, yalıvarmak, 240
 yalıwat-
 yalılatmak, 217
 yalı
 çer çöp, pislik, 219
 göz vb. yerlerdeki pislik, 250
 yalıma-
 yalımamak, 224, 226, 235, 237, 239
 yalımağ
 yalıma, 224, 230, 231
 yalımağlığ
 yalımalı, 230
 yalımağlık
 yalımalık, 231
 yalımağu
 yalımalamaya değer, 226
 yalımal-
 yalımalanmak, 237
 yalıman
 kötü, fena, 224
 yalımaş-
 ters çevirme yoluyla mayış-'ın başka bir hali,
 257
 yalımalamakta yardımcı olmak, 235
 yalıma-
 süpürmek, 217, 241, 280
 yalıman
 bir çeşit sıçan, 227
 yalımaş-
 süpürmede yardım etmek, 241
 yalımat-
 süpürttürmek, 217
 yalımlığ
 çapaklı, tozlu, 228
 yalımaş-
 birbirine karışmak, 240
 yalıma-
 dönmek, 219, 224, 234, 252, 292
 kusmak, 221, 234
 tehdit etmek, 221, 234
 yanmak, 234
 yalıma
 kalça ve kalça kemiklerinin başları, 250
 yalıma
 yine, tekrar, 252
 yalımaçuk
 kese, 229
 yalımadık
 soysuz, 229
 yalımadur-
 geri döndürmek, 240
 yalımağ
 kusma, 221
 tehdit, 221
 yalımalık
 çoban çantası, 229
 yalıma-
 bilemek, 209, 237, 239
 yalımaul-
 bilenmek, 237
 yalımat
 cevap, karşılık, 224
 karşılık, cevavp, 219
 yalımat-
 biletmek, 209
 yalımat-
 biletmek, 324
 yalımağ
 nesnenin kalıbı, merkez, 287
 yalımağa
 kıyı, 289
 yalımağak
 1. yanak, 2. yan, kenar, 291
 yalımağalduruk
 kepeneğin omuzlarına dikilen keçe parçası, 295
 yalımağan
 beyaz başlı alakarga, 291
 fil, 291
 yalımağı
 yeni, 289, 292, 299
 yalımağıla
 tekrar, yeniden, 292
 yalımağıla-
 yenilemek, 299
 yalımağılğan
 yanılan, 295
 yalımağku
 yankı, 292, 298, 300
 yalımağkula-
 1. yankılanmak, 2. ses duymuş gibi olmak, 300
 yalımağkur-
 ses işittiğini sanmak, 298
 yalımağluk

hata, 293
 yaŋra-
 saklanması gereken sözü söylemek, 299
 yaŋrak
 dağdan inen dönemeçli yol, 293
 yaŋşak
 geveze, 293
 yaŋşat-
 gevezelik ettirmek, 218
 yaŋzat-
 saklanmaya hakkı olan bir sözü söyletmek, 218
 yap
 yuvarlak, 218
 yün yoluntusu, 218, 226
 yap-
 yapmak, 228, 233, 234, 239, 279
 yap-
 çarpmak, 233
 yap-
 ağ atmak, 233
 yap-
 yapıştırmak, 233, 290
 yapagu
 yün yoluntusu, 226
 yapçun-
 yapışmak, 242
 yapçur-
 yapıştırmak, 240
 yapgak
 kuş tuzağı, 228
 yapguç
 hayvan sürmek için kullanılan değnek, 227
 yapgut
 minder, 227
 yapı
 eyer örtüsü, 223
 yapıglıg
 kapalı, 230
 yapın-
 1. örtünmek, 2. bir şeyi çarpmak, 237
 yapısa-
 yapmak istemek, 279
 yaprı
 pürüzsüz, geniş, 225
 yaprit-
 (at, kulak) dikmek, 216
 yaprul-
 yapışmak, 241
 yapruş-
 birlikte düzeltmek, 240
 yapşur-
 yapıştırmak, 240
 yaptaç
 küçük kepenek, 227
 yaptur-
 çarptırmak, 239
 yaptırmak, 239
 yapul-
 çarpmak, 236, 326
 yapur-
 gizlemek, 234, 304, 325
 pürüzsüz hale getirmek, 225, 234, 240
 yapurgak
 yaprak, 231
 yapurgan
 sürekli gizleyen, sürekli hile yapan, 231, 325
 yapurt-
 düzelttirmek, 304
 gizlettirmek, 304
 yapuş-
 yapışmak, 232, 234, 325
 yapuşgak
 dikenli ot, pıtrak, 230
 yapuşgan
 sürekli yapışan, 232, 325
 yapuz
 firavun faresi, 228
 yar
 tükrük, 219
 yar-
 yarmak, 221, 222, 226, 228, 233, 236, 237, 239
 yār
 yar, uçurum, 247
 yara-
 yaramak, 198, 209, 220, 224, 235, 237, 238
 yarag
 fırsat ve imkan, 224
 fırsat, imkan, 220
 yaraglıg
 mümkün olan, 230
 yaramsın-
 yaltaklanmak, 198
 yaran-
 1. çalıştırılmak, 2. yaranmak, 237
 yaraş-
 bir işte karşılıklı uyum sağlamak, 235
 yarat-
 yaratmak, 209, 231, 324
 yaratgan
 yaratana, 231, 325
 yarıglıg
 zırhlı, 230
 yarık
 zırh, 221
 yarıklan-
 zırhlanmak, 243, 326
 yarı-
 yarılmak, 236
 yarım
 yarım, buçuk, 222
 yarım-
 yarılamak, 243, 285, 330
 yarım-
 yarılanmak, 243, 326
 yarın
 kürek kemiği, 222, 230
 yarın-
 yarmak, 237
 yarındak
 Türk sıırımı, 230
 yarış-
 1. yarışmak, 2. malı yarı yarıya bölüşmek, 235
 yarla-
 tükürmek, 280

yarlıg
acınası, fakir, 228
buyruk, emir, 228
yarma
bir çeşit yufka, boylamasına ikiye ayrılan her
şey, 226
yarmak
dirhem, para, 228
yarmaklan-
para sahibi olmak, 244
yarman-
tırmanmak, 242
yarmaş
iri dövülmüş buğday, 228
yarp
sağlam, 216, 219
sevinçten yüzün parlaması, 219
yarp-
iyileşmeye yüz tutmak, serpilmek, 216
yarpuz
yarpuz, 228
yarsgag
kaygan yer, 303
yarsı-
pis bulmak, 216, 279
yarsık-
yalnız kalmak, 241
yarsınçığ
iğrenilen, 232
yarsıt-
pis bir şey bulaştırmak, 216
yarşı
bir şeyin yarısı veya o yarısı alan kişi, 225
yarşım
yarışlık yer, 229
yartım
ayrılmış, 229
yartmak
para, 303
yartu
yonga, 225
yartur-
yardırmak, 239
yaru-
ışmak, 221, 238
yaruk
aydınlık yer, 221
yarık, 221
yarukluk
ışıklı, parlak, 231
yarutgan
ışıtan, 231, 325
yas-
çözmek, açmak, 233
dağıtmak, 227, 233
yās
ölüm, helak, 250
ziyan, zarar, 250
yasgaç
hamur tahtası, 227
yası
yassı, enli, 223

yasıç
yassı temren, 220
yasıglıg
yaylıklı, 230
yasık
yaylık, yay konan yer, 221
yasıl-
1. terk edilmek, dağıtılmak, 2. sökülme, 236
yasıla-
1. yassılaştırmak, 2. doğrudan söylemek, 282,
328
yasıman
(su boşaltılırken) kır kır eden testi, 227
yasta-
yastık koymak, 279
yastal-
yerleştirilmek, 241
yastuk
yastık, 228
yasul
yayvan, 222
yaş
1. taze, 2. Sebze, 250
bakliyat, 219
taze, 219
yaş, gözyaşı, 250
yaş-
gizlenmek, 233, 279
yaşa-
yaşamak, 226, 238
yaşagu
yaşamaya hakkı olan, 226
yaşağur-
yaşarmak, kamaşmak, 299
yaşar-
yeşermek, 234, 304, 325
yaşart-
yeşertmek, 304
yaşık-
kamaşmak, 236, 326
yaşıl
yeşil, 222
yaşın
şimşek, 222, 230, 280
yaşınlg
şimşekli, 230
yaşısa-
gizlemek istemek, 279
yaşla-
taze ot yemek, 280
yaşlıg
yaşlı, ıslak, 228
yaşlı, ihtiyar, 228
yaşna-
şimşek çakmak, parlamak, 280
yaşnat-
parıltı çıkartmak, 217
yaşru
gizlice, 225
yaşruş-
gizlemekte anlaşmak, 240
yaşu-

sevinmek, 238
 yaşur-
 gizlemek, 225, 232, 234, 240
 yaşurgan
 sürekli saklayan, 232, 325
 yaşut
 gizlenmiş, saklı, 219
 yat
 yada taşı, 219, 280
 yağmur ve rüzgar getirmek için taşlarla yapılan
 kehanet, 250
 yat-
 yatmak, 209, 220, 221, 228, 240, 279
 yāt
 yad, yabancı, 250
 yat--yağ-
 yaymak, 209, 221
 yatan
 1. ok atılan tahtadan yay 2. pamuk atıcının yayı,
 222
 yatañ
 yün dıtme yayı, 290
 yatgak
 muhafız, 228
 yatgaş-
 çiftleşmek, 241
 yatgaşuk
 birisiyle yatan, 232
 yatgur-
 yatırmak, 240
 yatig
 uyku, 220
 yatık
 uyku ve uyuma, 221
 yatık-
 yabancılaşmak, 236, 326
 yatısa-
 yatmak istemek, 279
 yatla-
 yabancı saymak, 280
 yağmur yağdırmak için kehanette bulunmak,
 280
 yatlat-
 kehanet yaptırtmak, 217
 yattur-
 yaydırmak, dağıtmak, 239
 yatuk
 1. terk edilmiş, unutulmuş, 2. tembel kişi, 221
 iki cins ipten örülen yün, 221
 yawa
 sıcak yer, 223
 yawaş
 yavaş, ağır, sakin, 220
 yawaşlan-
 ağırdan almak, 243, 326
 yawgan
 içinde et bulunmayan yemek, 227
 yawganlan-
 yavan bulmak, 244
 yawgu
 hakandan iki derece aşağıda olan, 225
 Yawıñç
 bir şehir adı, 291
 yawışgu
 akdiken, alıç, 230
 yawlak
 kötü, sert, 228
 yawra-
 dayanıklı hale gelmek, 273
 yawrı-
 kötüleşmek, 279
 yawrı-
 gücünü azaltmak, zayıflatmak, 216
 yawuzla-
 kötü saymak, 243, 285, 329
 yawuzlan-
 kötü sayılmak, 243, 326
 yaxsın-
 (giyilecek şeyi) omuza atmak, 242
 yaxşı
 güzel, iyi, 225
 yāy
 ilkbahar, 250
 yaya
 insan kalçası, 252
 yayguk
 kısırak memesinin ucu, 224
 yayıg
 kararsız, döneç, 223
 yayık
 yayıg, 223
 yayık-
 bahar gelmek, 257
 yayıl-
 yayılmak, 258
 yayılğan
 kararsız, 232
 yayın-
 çalkalamak, 238
 yaykal-
 çalkalanmak, 242
 yayla-
 yazı geçirmek, 280
 yaylag
 yayla, 229
 yaylat-
 oturtmak, yaylatmak, 217
 yaytur-
 çalkalatmak, 240
 yaz-
 çözmek, 221, 233, 235, 236, 237, 239, 279
 ıskalamak, 233
 yanlış söylemek, 233
 yazmak, 233
 yāz
 yaz, 250
 yaza-
 yazı geçirmek, 238
 yazak
 otlak, 221
 yazı
 açık arazi, ova, 223
 yazıglıg
 serbest, salık, 230

yazık-
 bahar gelmek, 236, 326
 yazıl-
 çözölmek, 236, 241
 yazın-
 çözmek, çözünmek, 237
 yazış-
 çözmeye yardım etmek, 235
 yazlat-
 baharı geçirtmek, 217
 yazlın-
 çözölmek, 242
 yazlış-
 çözölmek, 241
 yazsa~yazısa-
 çözmek istemek, 279
 yaztur-
 çözdürmek, 239
 yanılmak, 239
 yazuk
 çözölmüş, salık, 221
 suç, günah, 221, 230, 285
 yazukla-
 suçlamak, 285, 329
 yazuklug
 suçlu, 230
 yed-
 doldurmak, 304
 yedil-
 dikilmek, 236
 yediş-
 kenar dikmekte yardım etmek, 235
 yek
 şeytan, 250
 yeldir-
 estirmek, 240
 yelgin
 hızlı koşan atlı, 227
 yelim
 tutkal, 222, 285
 yelimle-
 öncölük etmek, 285, 330
 yapıştırmak, 243, 285, 330
 yelimlen-
 yapıştırılmak, 243, 327
 yeliş
 rüzgar esen yer, 290
 yelne-
 memesi dolmak, memeden süt gelmek, 280
 yelpin-
 cin çarpılmak, 242
 yelpazelenmek, 242
 yelpiş-
 kovmakta yardım etmek, 240
 yelpit-
 ıslatmak, çiyetmek, nemlendirmek, 2.
 yelletmek, 216
 yelwi
 büyü, 226
 yelwir-
 uçuşmak, 240
 yem
 baharat, 219
 yemdü
 kasık kılı, 225
 yemeçük
 küçük çuval, 230
 yemet
 evet, 219
 yemiş
 meyve, 220
 yemişlen-
 yemişlenmek, 243, 326
 yemrüş-
 sökmekte yardımcı olmak, 241
 yemsin-
 yer görünmek, 242
 yemür-
 kesmek, 234
 yemürgen
 kökleyen, kökünden söken, 232, 325
 yèn
 beden, vücut, 248
 yenç-
 ezmek, çiğnemek, 304
 yençil-
 ezilmek, 241
 yeni-
 hafiflemek, 210, 227, 239
 yenigü
 doğurmak üzere olan, 227
 yenik
 hafif, 222
 yenit-
 doğurtmak, 210, 324
 yeş-
 yenmek, 296
 yeşge
 yenge, 292
 yeşgeç
 yengeç, 293
 yeşşür-
 ılıştırmak, 298
 yer-
 nazikçe yarmak, 233
 yerdaş
 hemşehri, 228
 yerit-
 tembelleşmek, üşenmek, 209
 yersgü
 yarasa, 303
 yersin-
 yerini benimsemek, 242
 yertür-
 yardırmak, 239
 yet-
 yol göstermek, 209
 yetigen
 Büyükayı takımıydızı, 227
 yetiz
 enli, geniş, 220
 yetizlik
 genişlik, 231
 yetrül-

- ulaştırılmak, 241
- yetrüm
tekrar çıkan, tekrar yetişen, 229
- yetriş-
birlikte ulaştırmak, 240
- yetsik-
yaşlanmak, 241
- yetti
yedi, 224
- yetüt
orduda lojistik, 203
- yeyise-
yemek istemek, 279
- yeze-
gezmek, kolaçan etmek, 238
- yezne
büyük kız kardeşin kocası, 226
- yıdı-
kokmak, 238
kokuşmak, 270
- yıdıg
kötü koku, 220
- yıdıglik
kokuşmuşluk, eski olma, 231
- yıdış-
bir şeyin parçaları birbiri içinde çürümek, 235, 326
- yıdıla-
koklamak, 241, 280
- yıdılan-
kokmak, bozulmak, 242
- yıdılaş-
koklaşmak, 241
- yıg-
men etmek, 233
yığmak, 222, 233, 235, 236, 237, 239
- yıgaç
1. ağaç, 2. odun, tahta, 3. fersah, 4. penis, 220
ağaç, 224
- yıgaçlan-
ağaçlanmak, 242, 326
- yıgaçlık
ağaçlık, odunluk, 231
- yıgıl-
imtina etmek, kaçınmak, 236
toplanmak, 232, 236
- yıgılğan
sürekli toplanılan, 232
- yıgım
yığım, 222
- yıgın
yığın, 222
- yıgın-
biriktirmek, 237
- yıgış-
yığmakta yardımcı olmak, 235
- yıgla-
ağlamak, 280
- yıglat-
ağlatmak, 217
- yıgış-
toplaşmak, 241
- yıgırıl-
1. büzülmek, 2. (elbise) çekmek, 242
- yıgtur-
yığdırmak, 239
- yık-
yıkamak, 233, 235, 237, 239, 279
- yıkıl-
yıkılmak, 232, 237
- yıkılğan
sürekli yıkılan, 232
- yıkısa-
yıkamak istemek, 279
- yıkış-
yıkılmakta yardım etmek, 235
- yıktur-
yıktırmak, 239
- yıl
yıl, 219, 226
- yılan
yılan, 224
- yıldız
kök, 228
- yıldızlan-
kök salmak, 243
yıldızlanmak, 243
- yılğun
ılgın, 227
- yılğunlan-
ılgınlanmak, 244
- yılı-
ılımak, 209, 238
- yılıg
ılık, 221
- yılıglik
ıllıklık, 231
- yılınçga
tatsız, 304
- yılış-
ılımak, ısınmak, 235
- yılıt-
1. sıtma olmak, sıtmadan ateşlenmek, 2. ısıtmak, 209, 324
- yılık
dört ayaklı hayvanlar, hayvan sürüsü, 226
- yımrıtga
ıspanak ve karnabahar gibi yumuşak baklagiller ve içinde sinir bulunmayan hıyar gibi kütür kütür nesnelere, 304
- yıp
iplik, ip, 218
- yıpar
misk, 224, 230
- yıparlıg
miskli, 230
- yıpat-
tüylerini aldırarak, 217
- yıpla-
1. ipe tüy almak 2. ipe oyun oynamak, 280
- yıplaş-
karşılıklı kıl almak, 241
- yır
şarkı, 219, 226, 280

yıra-
uzaklaşmak, 209, 238
yıragu
şarkıcı, 226
yırak
uzak, 224
yıraklan-
uzak sayılmak, 243, 326
yıraklık
uzaklık, 231
yırat-
uzaklaştırmak, 209, 324
yırla-
şarkı söylemek, 280
yırt-
yırtmak, 240, 241, 242, 304
yırtıl-
yırtılmak, 241
yırtın-
yırtar görünmek, 242
yırtış-
yırmakta yardım etmek, 240
yış
(yukarıya) çıkış, 219
iniş, 247
yışığ
bağ, kolan, 220
yışıklık
ipi olan, 230
yışıklık
miğferli, 230
yışılğan
uzmanlaşan, 232
yi
dağdaki küçük yol, 261
dikiş, 261
yi-
yemek, 268
yī-
yemek, 234
yibe
ıslak, yaş, 223
yig
çiğ, 248
daha iyi, yeğ, 248
gem damağı, 247
yigde
iğde, 225
yigen
hasır otu, 223
yigi
çok, sık, 223
yigirme
yirmi, 230
yigit
genç, 219, 231
yigitlik
gençlik, 231
yigne
iğne, 226
yigren-
iğrenmek, tiksirmek, 242

yıgtür-
sıkıştırmak, 239
yık
iğ, iplik, 248
yikle-
basamak, 280
yil
cin, 248
yel, rüzgar, 248
yil-
(yemek) yenmek, 234, 256
koşmak, 234
yiliklig
ilikli (kemik), 231
yilin
kısarak memesi, 223
yilmir-
ılımak, 240
yilpik
cin çarpması, 229
yilpire-
cin çarpmak, 239
esmek, 239
nemlenmek, 239
yim
yem, yiyecek, 248
yimle-
göz kırpmak, 280
yimşen
yabani bir meyve, 227
yin
hayvan pisliği, 219
yin-
aramak, 234
yin~yın
in, 219
yinçge
ince, 292, 300
yinçgele-
ince saymak, inceltmek, 300
yinçgelen-
incelik göstermek, tevazu göstermek, 308
odalık edinmek, 308
yinçü
inci, 225
yindür-
inceletmek, 240
yinet~yined-
yara iyileşmek, 210, 324
yinj
sümük, 287, 295
yen, 287
yinjdegü
sümüklü anlamında sövgü, 295
yinjit-
sümkürmek, 210, 325
yipgil
erguvan rengi, 229
yipgin
erguvan rengi, 229
koyu renkli, 227
yipin

koyu kırmızı, 222
yir
ipekli kumaşın bir yüzü, 247
yer, yeryüzü, 247
yir-
iğrenmek, 256
yir-
yermek, 256
yır
şarkı, 247
yırçü
kabir, 225
yirilgen
sürekli çatlayan, 232
yiriş-
1. ayrılmak, 2. gülümsemek, 235
yirük
yarık, gedik, 222
yişil-
alışmak, 236
yişim
tozluk, 222
yişimlen-
tozluk giyinmek, tozluklanmak, 243, 326
yit-
yitmek, kaybolmak, 209
yitig
1. keskin, 2. becerikli, 221
yitikle-
kayıbı aramak, 285, 329
yitil-
iltihak etmek, katılmak, 236, 326
yitim
keten tohumu, 223
yitise--yetise-
neredeysen ulaşmak, ulaşmak istemek, 279
yittür-
kaybettirmek, 239
yitük
kayıp, yitik, 221
yitür-
yitirmek, 234, 325
yiwil-
1. erişmek, 2. olgunlaşmak, 237
yiz
kara pelin, 247
yizek
öncü asker, 222
yobakulak
sıtmadan titreme, 232
yöd-
silme, 304
yoğısa-
silme, temizlemek istemek, 279
yoğluş-
silinmek, 241
yoğul-
silinmek, 236, 241
yoğun-
silinmek, 237
yoğuş-
lekeyi silmekte yardımcı olmak, 235

yög
ölüyü defnedenler için yapılan yemek, 247
yogdu
devenin çenesi altındaki uzun tüyler, 225
yogla-
cenaze tertip etmek, 280
yogrı
çanak, 225
yogru
devenin uzun tüyü, 225
yoguç
karşı taraf, 220
yogun
iri, yoğun, kalın, 224
yogurkan
yorgan, 232
yok
yokuş, 219
yök
değil, yok, 247
yoklat-
çıkartmak, yükseltmek, 217
yöl
yol, 248
yolak
patika, 221
yolı-
baskın yapmak, 238
yolit-
yağma ettirmek, 209, 324
yolsuz
yolsuz, yoldan çıkmış, 228
yoluş -
birbirini yağmalamak, 235
yomdar-
toplamak, 240
yomgı
toplanmış, derlenmiş, 226
yomit-
toplanmak, 209, 231, 240, 324
yomitgan
sürekli toplanan, 231
yonak
hayvanların semeri altına konan çul, 224
yonındı
yonga, talaş, 227
yonul-
yontulmak, 237
yonun-
yontar gibi görünmek, 238
yonuş-
yontmakta yardımlaşmak, 235
yoņa-
gammazlamak, 210, 291, 297
yoņağ
gammazlama, 291
yoņať-
ifşa etmek, 210, 325
yorçı
tecrübeli kılavuz, 225
yori-
yürümek, 110, 209, 221, 226, 235, 238, 253, 304

yoriga
 yorga, rahvan, 253
 yorigçı
 elçi, 232
 yorigu
 yürünecek yer, 226
 yorik
 1. huy, davranış 2. fasih, düzgün, 221
 huy, 110
 yorınça
 yonca, 291
 yorınçga
 yonca, 304
 yoriş-
 yürümede yarışmak, 235
 yorit-
 yürütmek, 209, 324
 yoritgan
 sürekli osuran, 231, 325
 yort-
 koşturmak, 304
 yortug
 sultanın maiyeti, 228
 yortuş-
 birlikte koşturmak, 240
 yorul-
 çözülmek, 236
 yoşul-
 akmak, fişkırmak, 236
 yottur-
 sildirmek, 239
 yow-
 hızlı koşmak, 233
 kandırmak, aldatmak, 233
 kavuşmak, malını paylaşmak, 233
 yowuş-
 yardımlaşmak, 235
 yoza-
 kısırlaşmak, 238
 yöle-
 desteklemek, 238
 yölegü
 destekleyen, destekleyici, 227
 yöleklig
 destekli, 231
 yölel-
 desteklenmek, 237
 yöre-
 çözmek, 223, 233, 236, 256, 279
 yöre
 etraf, kenar, 223
 yöрге-
 sarmak, 217, 241, 242, 279
 yörgemeç
 işkembe ve barsakla yapılan bir tür yemek, 232
 yörgen-
 sarınmak, dolanmak, 242
 yörgenç
 1. kıvrım, dönemeç, 2. sarmaşık, 294
 yöргеş-
 sarılmak, dolanmak, 241
 yöorget-
 sardırmak, 217
 yörüğ
 tabir, açıklama, 222
 yöş-
 akıtmak, 233
 yöwse-
 teselli etmek istemek, 279
 yöwtür-
 teselli ettirmek, 239
 yöwüş
 akrabaya yapılan maddi yardım, 220
 yū
 utanma ünlemi, 261
 yū-
 yıkamak, 234, 268
 yuba-
 savsaklamak, 209, 238
 yubagu
 üzerinde durulmayan, 226
 yubal-
 unutulmak, 236
 yuban-
 savsaklamak, 237
 yubat-
 savsaklatmak, 209
 yubıla-
 aldatmak, 282, 328
 yuğruk
 yumruk, 228
 yuğruklan-
 avcunun tamamını yumruk yapmak, 243
 yuğug
 başkasının suçunun cezasını çekmek, iftira, 220
 yuğut
 hayırsız (şey), 219
 yugrul-
 yoğurulmak, 241
 yugrum
 bir defa yoğurulacak kadar un, 229
 yugruş
 avamdan Türk kökenli kimselerden vezirlik
 makamına yükselen kişi, 228
 yugruş-
 yoğurmakta yardım etmek, 240
 yugurguç
 oklava, 148
 yugurt-
 yoğurtmak, 304
 yuk
 bulaşık, 250
 kabın kiri, bulaşık, 219
 kir, bulaşık, 247
 yuk-
 bulaşmak, 233, 237, 239
 yuktur-
 bulaştırmak, 239
 yukul-
 bulaşmak, 237
 yukuş-
 sıvamak, sirayet etmek, 235
 yul
 pınar, göze, 219, 248

- yul-
yolmak, 221, 234, 238, 240
- yul-
çözmek, serbest bırakmak, 234
- yul-
vazgeçmek, 234
- yul-
istinsah etmek, kopyalamak, 234
- yula
kandil, 223
- yulak
küçük su pınarı, 221
- yulaklan-
pınarlanmak, pınarlar çoğalmak, 243, 326
- yular
yular, 220, 224, 230
- yularlan-
yularlanmak, 243, 326
- yularlıg
yularlı, 230
- yuldra-
ışıldamak, 304
- yuldruga
kenger (bitki), 303
- yulduz
yıldız, 228
- yulk-
sıyırmak, ezmek, 304
soymak, 242, 304
- yulkaş-
(nesne) soyulmak, 241
- yulkun-
kabuğu soyulmak, sıyrılmak, 242
- yullkuş-
karşılıklı çıkar sağlamak, 241
- yulrit-
parlatmak, 216
- yultur-
1. yoldurmak, 2. azad ettirmek (mec.), 240
- yulug
feda, 221, 230
- yuluglug
feda olunan, 230
- yulun
omurilik, 223
- yulun-
1. yolunmak, 2. azad edilmek (mec.), 3.
boşanmak, 238
- yumgak
yuvarlak, yumru, 228
- yumgaklan-
yuvarlanmak, 244
- yumluş-
yumuluşmak, 241
- yumşa-
yumuşamak, 216, 229, 279
- yumşak
yumuşak, 229
- yumşaklan-
yaltaklanmak, 244
- yumşat-
1. deri tabaklamak, 2. yumuşatmak, 3. Sözü çok
söylemek, 216
- yumşat-, 216
- yumun-
yumunmak, yumar gibi yapmak, 238
- yumur
hayvanın körbarsağı, 220
- yumurlan-
toplanmak, 243, 326
- yumurtga
1. yumurta, 2. taşak, 304
- yumuş
haberleşme, hizmet, vazife, 220
- yun-
yıkanmak, 225, 234
- yunçı-
fakirleşmek, 279
- yunçığ
eziyet veren, sonuç alınamayan, kötü, 228
- yunçır-
zayıflamak, 240
- yunçıt-
kötülük yapıp eziyet etmek, 216
- yund
at, 219, 229
- yundak
at pisliği, 229
- yundi
bulaşık yıkanan su, 225
- yunğuk
çöven, 229
- yuñ
ciğere yapışık olan bezemsi et, 287
pamuk, 287
- yuñla-
kırkmak, 299
- yuñlat-
yün kırtırmak, 218
- Yuñu
bir ırmak adı, 289
- yurç
kadının küçük erkek kardeşi, 219
- yurt
harabe yerleşim yeri, 219
- yurun
ipekli parçası, 222
- yurunlug
ipek parçaları olan, 230
- yuşulgan
sürekli akan, 232
- yut
hayvanları öldüren kış soğuğu, afet, 247
- yut-
yutmak, 209
- yutık-
soğuktan telef olmak, 236
- yuvga
yufka ekmek, 224
- yuvliç
tiftik, 224
- yuvug
yuvarlanan kaya parçası, 251

yuw-
yuvarlamak, 233, 239, 279
yuwga
evlatlık, 225
yuwgalan-
yaramazlaşmak, 260
yuwgat-
yaramazlaşmak, 217
yuwka
ince, 226
yuwkalan-
yaltaklanmak, 260
yuwlun-
yuvarlanmak, 242
yuwluş-
yuvarlanmak, 241
yuwtur-
yuvarlatmak, 239
yuwug
yamaçtan yuvarlanan kaya parçaları, 220
yuwul-
uslandırılmak, 236
yuvarlanmak, 237, 241, 242
yuwusa-
yuvarlamak istemek, 279
yuwuş-
birlikte yuvarlanmak, 235
yüz
yüz, çehre, 247
yüğ-
taşımak, 304
yüdrük
yüklük, üzerine eşya konan sedir, 229
yüğür-
yüklemek, 234
yüğüş-
taşımada yardımcı olmak, 235
yüg
tüy, 247
yüglet-
oka tüy taktırmak, 217
yügrük
yarış atı, 229
yügrüm
koşulacak yer, 229
yügrüş-
koşuşmak, 240
yügür
akdarı (üğü), 220
yügür-
hızlı koşmak, 234
yügür-
hızlı koşmak, 240
yügürgen
1. sürekli koşan, 2. ulak, 232, 325
yügürgün
akdarı benzeri bir bitki, 232, 325
yügürt-
koşturmak, 304
yük
yük, 219, 279, 280

yükle-
yüklemek, 217, 280
yüklet-
yükletmek, 217
yükse-
yükselmek, 216, 229, 279
yüksek
yüksek, 229
yükset-
yükseltmek, 216
yükün-
secde etmek, 238
yükünç
1. baş eğme, 2. namaz, 291
yüli-
tırş etmek, 238
yüligü
ustura, 253
yülül-
tırş edilmek, 237
yülüt~yülit-
tırş ettirmek, 209, 324
yüm-
yummak, 234, 240
yümtür-
yumdurmak, 240
yümülgen
sürekli yumulan, 232
yürek
kalp, 222
yüreklen-
cesaretlenmek, 243, 326
yürekliğ
yürekli, cesur, 231
yüşen
pürüzsüz, 290
yüz-
(bir şeyi) yüzmek, 233
kabarmak, 233
yüzmek, 233, 239
yüzlen-
1. yüzünü dönmek, 2. itibar sahibi olmak (mec.),
242
yüzlüg
yüzlü, 229
yüztür-
(bir şeyi) yüzdürmek, soymak, 239
yüzdürmek, 239
yüzük
yüzük, 222

Z

zanbı
cırcır böceği, 305
zaranza
aspir, 134, 319
zargunçmund
bir reyhan türü, 157
züngüm
bir tür Çin ipeği, 144

KAYNAKÇA

- Adadağ, Ö. (2020). "Ulus ve Harita". *Alternatif Politika*. 12(2). s. 281-310.
- Adıgüzel, M. S. (2010). "Kaşgarlı Mahmut'un Türkçe Öğretim Yöntemi" *Türklük Bilimi Araştırmaları*. S. 27. s. 27-35.
- Ağca, F. (2008). "Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Ses-Yazım Özellikleri". *Kaşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 175-187.
- Akalın, M. (1988). *Tarihi Türk Şiveleri*. Ankara: TKAE Yayınları.
- Akalın, Ş. H. (2008). "Kâşgarlı Mahmud Bin Yaşında". *Türk Dili (Kâşgarlı Mahmud Özel Bölümü)*. S. 683. s. 479-482.
- Akalın, Ş. H. (2008). *Binyıl Önce Binyıl Sonra Kaşgarlı Mahmud ve Divanü Lugati't-Türk*. Ankara: TDK Yayınları.
- Akalın, Ş. H. (2010). "Sözcük Bilimi ve Sözlükçülük". *Türk Dili*. S. 698. s. 162-169.
- Akalın, Ş. H. (2014). "Türkçede Söz Yapımı Yolları ve Sözlükselleşme". *XI. Milli Türkoloji Kongresi Bildirileri*. İstanbul: C: 1. s. 831-841.
- Akalın, Ş. H. (2017). "Türk Sözlükçülüğünde İlkler: Kaşgarlı Mahmud ve Divanü Lugati't-Türk". *Geçmişten Günümüze Türk Sözlükçülüğü*. İstanbul: Elginkan Vakfı. s. 9-25.
- Akar, A. (2018). *Türk Dili Tarihi*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Akkoyunlu, Z. (2009). "Kitâbu Divânü Lugâti't-Türk'te Bazı Meseleler". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri*. Ankara: TDK Yayınları. s. 17-20.
- Akün, Ö. F. "Kâşgarlı Mahmud", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, <https://islamansiklopedisi.org.tr/kasgarli-mahmud> (23.06.2022).
- Aşçı, U. D. (2009). "Kâşgarlı Mahmud ve Wilhelm Radloff'un Sözlükçülüğü". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri*. Ankara: TDK Yayınları. s. 45-58.
- Ata, A. (2009). "Divânü Lugâti't-Türk'ün Ortaya Çıkış Nedenlerinden Biri de Kur'an Tercümelemi mi?". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri*. Ankara: TDK Yayınları. s. 59-68.
- Atalay, B. (çeviren), (1939). *Divanü Lûgat-it-Türk Tercümesi I*, (1940). *II*, (1941). *III*: (1943). *Divanü Lûgat-it-Türk Dizini "Endeks"*: Ankara: TDK Yayınları.
- Aydın, M. (2008-2009). "Divânü Lugâti't-Türk'te Fiillerden Türetilen İsimler". *Akademik Araştırmalar Dergisi/Journal of Academic Studies*. S. 39. s. 182-191.
- Aytaç, A. (2008). "Divânü Lugâti't-Türk'te Ettirgenlik Eklerinin Kullanımı". *Uluslararası Kaşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 399-403.
- Bahar, E. T. (2019). "Divanü Lugati't-Türk'te + sI- Eki". *Yeni Türkiye*, S. 105. s. 347-353.
- Banguoğlu, T. (2015). *Türkçenin Grameri*, Ankara: TDK Yayınları.

- Bayat, F. (2014). *Kâşgarlı Mahmud*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Bayraktar, N. (2009). “Kaşgarlı Mahmud’da Modern Dil Biliminin İzleri”. *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri*. Ankara: TDK Yayınları. s. 81-96.
- Berbercan, M. T. (2017). “Coğrafya Terimleri Sözlüğü Olarak Divanü Lugati’t-Türk”. *Dede Korkut Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. Samsun: s. 1-12.
- Bilgen, İ. (1989). *Dîvânu Lugâti’t-Türk’te Söz Yapımı*. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Boz, E. (2008). “Divânü Lugâti’t-Türk’te Eylemden Ad ve Sıfat Yapan Ortaçlar”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 332-341.
- Bozkaplan, Ş. A. (2007). “Divânü Lugâti’t-Türk’te +LA-”. *Turkish Studies/Türkoloji Araştırmaları*. C. II/2. s. 109-120.
- Bozkurt, F. (2009). “Divan’da Dil ve Dil Bilgisi Çözümlemeleri”. *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 103-106.
- Bulduk, O. Ü. (2008). “Kâşgarlı Mahmûd’da Sosyal Hayat, Dil ve Türklük”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 477-481.
- Büyükkiz, K. K. (2008). “Divânü Lugâti’t-Türk’te Yer Alan Kelimelerin Öğretiminde İzlenen Yol Üzerine Tespitler”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 478-482.
- Caferoğlu A. (2015). *Kaşgarlı Mahmut*. Ankara: Altınordu Yayınları.
- Canpolat, M. (2008). “Kâşgarlı Mahmud: İlk Türk Etimoloğu”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 85-91.
- Clauson, S. G. (1972). *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*. Oxford
- Clauson, S. G. (2007). “Türkçede Sekizinci Yüzyıldan Önce Kullanılan Ekler”. (Çev. Uluhan Özalan), *Dil Araştırmaları Dergisi*. C: 1, S: 1, 185-196.
- Çakan, V. (2008). “Kâşgarlı Mahmud’un Soy, Kısaca Hayatı, Eserleri ve Mezarı Üzerine Bir İnceleme”, *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 27-34.
- Çelikbaş, A. (2008). “Divânü Lugâti’t-Türk’ün Türkçe Öğretimindeki Yeri ve Önemi”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 483-490.
- Çoban, H. (2008). “Dîvânu Lugâti’t-Türk’ün Yazıldığı Dönemde Bağdad’da Türklerin Etkinliği”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 45-53.
- Dankoff, R. ve J. Kelly. (1982). *Compendium of the Turkic Dialects I*, (1984). *II*: (1985). *III*: Cambridge: Harvard University Press.

- Demir, E. (2010). ““Bir şeyde Yardım ve Yarış Etmek”; -(I)ş-, -(U)ş- Eki”. *Acta Turcica Çevrimiçi Tematik Türkoloji Dergisi*. II/1.
- Demirbilek, S. (2004). “Tarihi Süreç İçerisine -İlk Ekinin İşlevleri”. *V. Uluslararası Türk Dili Kurultayı Bildirileri*. Ankara: s. 731-737.
- Dilâçar, A. (1972). “Kâşgarlı Mahmut’un Kişiliği”. *Türk Dili S. 253 (Divanü Lûgat-it-Türk Özel Sayısı)*. s. 20-22.
- Doğan, A. (2008). “Sözlük Hazırlama Tekniği Açısından Divânü Lugâti’t-Türk: Biçim ve Muhteva”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 226-242.
- Eker, S. (2008). “Kâşgarlı Mahmud ve Ses Bilgisi”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 323-331.
- Eker, S. (2015). *Çağdaş Türk Dili*. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Elcil, F. (2008). “11. Yüzyılda Bağdad ve Çevresinde Kültür-Sanat Faaliyetlerine Bir Bakış”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 41-44.
- Emet, E. (2008). “Doğumunun 1000. Yılında Kâşgarlı Mahmud’un Türkoloji’deki Yeri ve Onunla İlgili Yapılan Çalışmalar”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 64-75.
- Eraslan, K. (2008). “Kâşgarlı Mahmud: İlk Türk Sözlükçüsü”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 83-84.
- Eraslan, K. (2009). “Sözlük Çalışmalarında Divanü Lugati’t-Türk’ün Önemi”. *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 205-206.
- Eraslan, K. (2012). *Eski Uygur Türkçesi Grameri*. Ankara: TDK Yayınları.
- Erbay, F. (2008). “Divânü Lügâti’t-Türk’teki Tek Heceli Fiillerin Çağatay Türkçesiyle Artzamanlı Olarak Karşılaştırılması”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 404-412.
- Ercilasun, A. B. – Akkoyunlu, Z. (2018). *Divânü Lugâti’t-Türk Giriş-Metin-Çeviri-Notlar-Dizin*. Ankara: TDK Yayınları.
- Ercilasun, A. B. (1995). "Kâşgarlı Mahmud'da -sa-/-se- Eki". *Dil Dergisi (Kâşgarlı Mahmud Özel Sayısı)*. S. 33. s. 65-69.
- Ercilasun, A. B. (2008). “Kâşgarlı Mahmud: İlk Türk Gramercisi”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 93-105.
- Ercilasun, A. B. (2009). “Kâşgarlı Mahmud’un Muzipliği”. *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 237-242.
- Ercilasun, A. B. (2019). *Türk Dili Tarihi*, Ankara: Akçağ Yayınları.

- Erdal, M. (1991). *Old Turkic Word Formation – A Functional Approach to the Lexicon*. Wiesbaden.
- Erdal, M. (2004). *A Grammar of Old Turkic*. Leiden-Boston.
- Erdem, M. – Cosun, G. (2013). “Divânü Lügâti't-Türk'te Ettirgen Yapılar”. *KSÜ Sosyal Bilimler Dergisi*. C:10. S: 1. s. 49-59.
- Eren, A. C. (2009). “Arapça Alfabetik Sözlüklerin Tanıtımı”. *Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi*. C: 9. S. 4. s. 129-151.
- Eren, A. C. (2009). “Arapça Sözlükleri Kullanma Usûlü”. *Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi*. C: 9. S. 1. s. 149-161.
- Eren, H. (2020). *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları.
- Ergin, M. (2013). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Basım/Yayım/Tanıtım.
- Ersoy, F. (2018). “Dîvânü Lügâti't-Türk, Ali Emiri Efendi'yi Nasıl Buldu?”. *Dil Araştırmaları*. s. 79-93.
- Gabain, A. V. (2007). *Eski Türkçenin Grameri*. (Çev. Mehmet AKALIN). Ankara: TDK Yayınları.
- Gariper, C. – Küçükcoşkun, Y. (2009). “Orhun Âbideleri'nden Dîvânü Lügâti't-Türk'e Kolektif Bilincin İnşası ve Sürekliliği”. *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 243-250.
- Gencan, T. N. (1972). “Kâşgarlı Mahmud'un Öztürkçeciliği”. *Türk Dili*. C. XXVI. S. 249. s. 192-195.
- Gencan, T. N. (1972). “Divanü Lûgat-it-Türk'te Dil Kuralları”. *Türk Dili S. 253 (Divanü Lûgat-it-Türk Özel Sayısı)*. s. 27-52.
- Genç, R. (1997). *Kâşgarlı Mahmud'a Göre XI. Yüzyılda Türk Dünyası*. Ankara: TKAE Yayınları.
- Gençboyacı, M. (2009). “Ali Emîrî Efendi ve Divanü Lügati't-Türk”. *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 251-260.
- Gökçe, F. (2008). “Dîvânü Lügâti't-Türk'te Fiil Birleşimleri”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 225-227.
- Gökçe, F. (2008). “Dîvânü Lügâti't-Türk'te Fiilimsiler”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 229-234.
- Gül, B. (2008). “Bir Sözlüğün Hikayesi”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 137-148.
- Gülensoy, T. (2009). “Divânü Lügâti't-Türk'ü Yeniden Okumak” *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 309-312.

- Gülensoy, T. (2018). *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü*. İstanbul: Bilge Kültür Sanat Yayınları.
- Güner, G. (2008). *Karahanlı Türkçesinde Fiil*. Basılmamış Doktora Tezi. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kayseri.
- Güner, G. (2011). "Dîvânü Lugati't-Türk'te Geçen ulas/öles "süzgün, baygın" Kelimesinin Okunuşu, Anlamı ve Yapısı Üzerine Düşünceler". *Turkish Studies*. Vol. 6/1. 1259-1263.
- Günşen, A. (2011). "Divânü Lugâti't-Türk'te Yaklaşma Bildiren Fiiller". *Turkish Studies/Türkoloji Araştırmaları (Gürer Gülsevin Armağanı)*. C.VI/1. s. 236-249.
- Hacıeminoğlu, N. (2013). *Karahanlı Türkçesi Grameri*. Ankara: TDK Yayınları.
- Hacıeminoğlu, N. (2016). *Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller*. İstanbul. Bilge Kültür Sanat Yayınları.
- Herkmen, D. (2008). "Divanü Lugati't-Türk'te Yer Alan 'Kor' Kelimesi ve Bu Kökten Türeyen Kelimelere Dair Bir Değerlendirme". *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 422-429.
- Huncan, Ö. S. (2008). "Kâşgarlı Mahmûd Devrinde Ülkenin İdarî Yapısı ve Siyasî Olaylarına Bir Bakış". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 363-390.
- Huncan, Ö. S. (2008). "Kâşgarlı Mahmud ve XI. Yüzyılda Türkler". *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 3-27.
- İlaydın, H. (1972). "Divan"la İlgili Bazı Gözlemler ve Düşünceler". *Türk Dili S. 253 (Divanü Lûgat-it-Türk Özel Sayısı)*. s. 96-103.
- İnce, Y. (2008). "Dîvânü Lugâti't-Türk'ten Günümüze Türk Sözlükçülüğü ve Sözlüklerimiz". *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 279-284.
- İpek, B. (2008). "Divânü Lugâti't-Türk'te Sözcük Türü Olarak Edatlar". *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 430-438.
- İşler, E. (2008). "Dîvânü Lugâti't-Türk'teki Arapça Etkisi". *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 163-171.
- Kaçalin, M. S. "Dîvânü Lugâti't-Türk", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, <https://islamansiklopedisi.org.tr/divanu-lugatit-turk> (23.06.2022).
- Kara, F. (2016). "Oldurganlık ve Ettirgenlik Çatı Eklerinin İşlevleri". *TEKE Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*. S: 5/3. s. 1204-1215.
- Karaağaç, G. (2013). *Türkçenin Dil Bilgisi*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Karaaslan, N. Ü. "FÂRÂBÎ, İshak b. İbrâhim". *TDV İslâm Ansiklopedisi*, <https://islamansiklopedisi.org.tr/farabi-ishak-b-ibrahim> (23.06.2022).

- Karabela, N. (2008). "Dîvânu Lugâti't-Türk'te Arapça Unsurlar". *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 358-366.
- Karabulut, F. (2008). "Dünya Dil Bilimi Tarihi İçinde Divan-u Lugati't-Türk'ün Yeri ve Önemi". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 455-466.
- Karslı, İ. (2008). "Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Dünya Sözlükçülüğündeki Yeri". *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 243-248.
- Kaya, C. (2009). "Dîvânu Lugâti't-Türk Araplara Türkçeyi Öğretmek için mi Yazıldı?". *III. Uluslararası Türkoloji Kongresi Bildirileri*. s. 145-148.
- Kocaoğlu, T. (2000). "Modern Dil Bilimi Açısından Divânü Lugâti't Türk'e Bir Bakış". *Divânü Lugâti't-Türk Bilgi Şöleni Bildirileri, (7-8 Mayıs 1999, Ankara)*. Ankara: Türksoy Yayınları. s. 47-50.
- Korkmaz, Z. (2009). "Kaşgarlı Mahmud ve Bilinçli Bir Ana Dili Sevgisi". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 501-508.
- Korkmaz, Z. (2014). *Türkiye Türkçesi Grameri Şekil Bilgisi*. Ankara: TDK Yayınları.
- Kurgan, Ş. (1972). "Divanü Lûgat-it-Türk Üzerine". *Türk Dili S. 253 (Divanü Lûgat-it-Türk Özel Sayısı)*. s. 60-80.
- Kültürel, Z. (2009). "Sözlük Bilimi Açısından Divânü Lugâti't-Türk". *Turkish Studies/Türkoloji Araştırmaları*. C. IV/4. s. 805-813.
- Mahmud bin el-Hüseyin bin Muhammed el-Kâşgarî. (2008). *Kitâbu Divânü Lugâti't-Türk – Tıpkıbasım – Türkçe Sözcükler, Özel Adlar Dizini* (yayına hazırlayan: Şaban Kurt), İstanbul
- Melanlıoğlu, D. (2008). "Dîvânu Lugâti't-Türk ve Güncel Türkçe Sözlük'ün Türkçe Eğitimi Açısından Önemi", *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 470-477.
- Merhan, A. (2009). "Divânü Lugâti't-Türk'teki -sA- Yapım Eki Hakkında". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 509-520.
- Musabaev, G. G. (1972). "Kâşgarlı Mahmut'un Yaşamı Üzerine Yeni Veriler". *Türk Dili S. 253 (Divanü Lûgat-it-Türk Özel Sayısı)*. s. 110-120.
- Nalbant, M. V. – Demirel, E. (2014). *Dîvânü Lugâti't-Türk Grameri-II Söz Dizimi*. İstanbul: Bilgeoğuz Yayınları.
- Nalbant, M. V. (2008). "Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Söz Yapımı". *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 189-216.
- Nalbant, M. V. (2008). "Dîvânu Lugâti't-Türk'ün Sözlükçülük Geleneği Bakımından Yeri ve Tertibi". *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 149-161.

- Nalbant, M. V. (2008). *Divânü Lugâti't-Türk Grameri-I İsim*. İstanbul: Bilgeoğuz Yayınları.
- Nalbant, M. V. (2009). "Sözcüklere Türkçe Bakan Bir Köken Bilimci: Kaşgarlı Mahmud ve Ödünçleme Sözcükler Üzerine Yaptığı Köken Bilgisi Çalışmaları". *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 541-548.
- Odabaşı, Z. (2019). "Türk Devletlerinde Kullanılan İdari Ünvanlar". *Osmanlı Medeniyeti Araştırmaları Dergisi*. C: 5. S: 9. s. 165-192.
- Olgun, İ. (1972). "Kâşgarlı Mahmut'ta Türklük Bilinci". *Türk Dili S. 253 (Divanü Lûgat-it-Türk Özel Sayısı)*. s. 81-86.
- Onan, B. (2003). "Divanü Lûgat-İt-Türk'ün Dil Öğretim Yöntemleri ve Dünya Filolojisine Katkıları Bakımından Bir Değerlendirmesi" *Türklük Bilimi Araştırmaları*. S. 13. s. 425-445.
- Oyarkılıçgil, A. (1995). (Reşat Genç ile Röportaj), "Divânü Lugâti't-Türk Bir Edebiyat ve Kültür Hazinesidir". *Dil Dergisi (Kâşgarlı Mahmud Özel Sayısı)*. S. 33. s. 44-48.
- Ölmez, M. (2004). "Kaşgarlı Mahmut'un Kabri ve Yurdu". *Türk Dilleri Araştırmaları*. C: 14, s. 207-240
- Ölmez, M. (2008). "Divânü Lugâti't-Türk'teki Tek Örnekler Üzerine". *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 295-297.
- Özbay, M. – Melanlıoğlu, D. (2009). "Yabancılara Türkçe Öğretiminde Temel İlkeler ve Divanü Lûgati't-Türk", *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 561-572.
- Polat, İ. E. (2008). "Divânü Lugâti't-Türk'ün Metodolojisinin Arapça Sözlük Geleneğiyle Karşılaştırılması", *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 249-257.
- Pritsak, O. (1953). "Mahmud Kâşgarî Kimdir?". *Türkiyat Mecmuası*. C: 10, S: 0 s. 243-246
- Sarıcaoğlu, F. (2008). "Kâşgarlı Mahmud: İlk Türk Haritacısı". *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 121-132.
- Sertkaya, O. F. (2000). "Son Bulunan Belgeler Işığında Kâşgarlı Mahmud'un Hayatı Hakkında Yeni Bilgiler". *Divânü Lugâti't-Türk Bilgi Şöleni Bildirileri, (7-8 Mayıs 1999, Ankara)*. Ankara: Türksoy Yayınları. s. 130-146.
- Sertkaya, O. F. (2009). "Divânü Lugâti't-Türk'te Geçen Her Kelime Türkçe Kökenli midir? Veya Kâşgarlı Mahmud'un Divânü Lugâti't-Türk'ünde Yabancı Kelimeler". *Dil Araştırmaları*. S. 5. s. 9-38.
- Sevinç, R. R. (2008). "Divânü Lûgati't-Türk'te Kullanılan ArapçaTürkçe Ortak Kelimelerin ve Gramer Kurallarının Mukayesesi". *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 375-383.
- Şen, S. (2005). "Türkçe'nin Banyo Karşılığında Bilinen İlk Sözcüğü Sukungu". *Bilig*. S: 34. s. 83-90.

- Şen, S. (2011). “Kutadgu Bilig’de Geçen Çomak Müslüman Sözü Üzerine”. *Doğumunun 990. Yılında Yusuf Has Hacib ve Eseri Kutadgu Bilig Bildirileri*. Ankara: TDK Yayınları. s. 479-483
- Şen, S. (2015). “Divanü Lûgati’t-Türk’te Halk Etimolojisi Örnekleri”. *7. Uluslararası Dünya Dili Türkçe Sempozyumu Bildirileri*. Elazığ: s. 41-52.
- Taş, İ. (2008). “Kâşgarlı Mahmud’un Bilinçaltı”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 507-515.
- Taş, İ. (2015). *Kutadgu Bilig’de Söz Yapımı*. Ankara: TDK Yayınları.
- Tekin, T. (2016). *Orhon Türkçesi Grameri*. Ankara: TDK Yayınları.
- Tezcan, S. (2008). “Divânü Lugâti’t-Türk’te Tek Veriler (Hapax Legomena)”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 298-302.
- Toprak, F. (2009). “Divanü Lugâti’t-Türk’te İşteş Çatılı Fiillerden Yola Çıkararak Türkçede İşteşlik Kavramının Fonksiyonları”. *II. Uluslararası Türkiyat Araştırmaları Bilgi Şöleni Bildirileri Kâşgarlı Mahmud ve Dönemi*. Ankara: TDK Yayınları. s. 683-706.
- Topuzoğlu, T. R. "Halil b. Ahmed", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, <https://islamansiklopedisi.org.tr/halil-b-ahmed> (23.06.2022).
- Ülkütaşır, M. Ş. (1972). *Büyük Türk Dilcisi Kâşgarlı Mahmut*. Ankara: TDK Yayınları.
- Ünlü, S. (2012). *Karahanlı Türkçesi Sözlüğü*. Konya: Eğitim Yayınevi.
- Üşenmez, E. (2008). “Sözlük Çalışmaları Açısından Divânü Lugâti’t-Türk”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 258-267.
- Üşenmez, E. (2010). *Karahanlı Türkçesinin Sözlüğü*. Basılmamış Doktora Tezi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kütahya.
- Wilkens, J. (2021). *Handwörterbuch des Altuirgischen*. Göttingen: Universitätsverlag Göttingen.
- Yaman, E. (2008). “Kâşgarlı Mahmud’un Amacı ve Etkileri”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 591-594.
- Yaylagül, Ö. (2008). “Dîvânu Lugâti’t-Türk’te Gramatikal İlişkiler”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 235-243.
- Yaylagül, Ö. (2008). “Dîvânu Lugâti’t-Türk’te Pragmatik Bilgi Yapısı”. *Uluslararası Kâşgarlı Mahmud Sempozyumu Bildirileri*. Rize: Rize Üniversitesi Yayınları. s. 110-115.
- Yıldırım, D. (2008). “Kâşgarlı Mahmud: İlk Türk Sözlü Kültür Bilimcisi [=Folklorist]”. *Kâşgarlı Mahmud Kitabı*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı. s. 107-119.

Yıldız, Ş. (2010). “Ebû İbrâhîm İshâk B. İbrâhîm El-Fârâbî'nin Hayatı ve Dîvânu'l-Edeb Adlı Eserine Dair”. *Tarihin Peşinde Uluslararası Tarih ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*. s. 213-226.

ÖZ GEÇMİŞ

Mustafa AY, Kavak Rıdvan Çelikel Anadolu Lisesi'ni bitirdikten sonra Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden 22.06.2018 tarihinde mezun oldu. Aynı yıl OMÜ LEE Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans programına girdi. 02.11.2020 tarihinden bu yana Araştırma Görevlisi olarak görev yapan Mustafa AY orta derecede İngilizce bilmektedir. (09.08.2022)

İletişim Bilgileri

ORCID ID : <https://orcid.org/0000-0003-4158-210X>

Yayınlar:

1. Ay, M., (2021). Orhun Yazıtları ve Dede Korkut'ta Zihniyet Devamı Teşkil Eden Kalıp İfadeler, *XIII. Uluslararası Dünya Dili Türkçe Sempozyumu*, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Rize.